

Phần bên kia bọn mày vẫn ám ảnh hóa đơn vĩnh yên quá nên tao trả lời nhiều bên đấy bị loãng. Tao xin phép tách giai đoạn tiền hóa đơn, vĩnh yên sang bên này. Giản dị, chất phác, vui vẻ, êm ái nhưng cũng không kém phần sóng gió, gian truân là những ký ức tao còn nhớ về giai đoạn đó. Tao copy lại mấy chap đã viết bên kia. Còn topic chuyện linh tinh có lẽ vẫn có anh em chưa đọc nên cứ xin để topic đấy ở đây vậy.

Trời rét căm căm, gió rít từng cơn làm cái lạnh thấu da thấu thịt. Con ngõ nhỏ ngoằn ngoèo tối như mực, đm Hà Nội đéo gì mà tối mù tối mịt thế không biết. Tao với thằng bạn mỗi thằng cái xe đạp cọc cách chở trên gác ba ga hòm sắt, ghế, quạt điện lỉnh kỉnh. Bọn tao đang chuyển nhà trọ, mẹ kiếp cái nhà trọ cũ ở cùng bọn lộm nhộm vô tổ chức, ko thể chịu nổi. Nhà trọ mới ở cái ngõ gì chỗ gần sau cung thiếu nhi chỗ sân vận động mỹ đình, hình như là thôn Nhân Mỹ hay sao ko nhớ lắm. Năm đấy khu này còn hoang sơ lắm, ấy là hoang sơ so với bên trong Hà Nội thôi nhưng cũng đông đúc chật hẹp hơn quê tao nhiều. Phòng trọ mới của bọn tao thuê nằm trong dãy trọ có 4 phòng, chả có cổng kiếc gì hết, trước mặt là vườn vẫn um tùm cỏ dại. Khu này có 5-6 dãy trọ sắp xếp lổn nhổn ko ra thể thống gì hết, chắc là tận dụng đất.

2 thằng chuyển đồ buổi tối nhìn như mấy thằng ăn trộm, đồ đạc sinh viên cũng ko có gì nhiều, vậy mà cũng phải mấy chuyến mới hết. Tao mở phòng, 2 thằng khiêng khiêng xác vứt tạm lung tung, bảo nhau kê mẹ nó mai thì sắp xếp. Trời lạnh thế mà cũng tuốt tả mồ hôi, cởi cái áo khoác bám đầy bụi ra cho thoáng, 2 thằng thở phì phò phò. Thằng bạn bảo nghỉ tí đi ăn cơm, mệt bỏ mẹ.

Phòng của tao nằm trong cùng, đi ăn cơm qua 3 phòng kia thấy đèn sáng nhưng cửa đóng kín mít, mùa đông mà. Cũng ko rõ là các thành phần nào, hi vọng ko gặp phải bọn cù chuối như ở xóm trọ cũ. Xóm cũ thì có 6 phòng, 2 phòng cave hay ma cô lẩn lộn, 2 phòng bọn nát suốt ngày thấy tụ tập, 1 phòng còn lại thì 1 thằng ở 1 mình đi suốt ngày. Nhưng cái này có lẽ là quá lạ lẫm với cảnh nhà quê ra phố như bọn nào nêu ở được 4 tháng thì té. Thời ấy làm đéo gì có xe máy nên 2 thằng cứ con xe cào cào mà chuyển.

Cơm thời ấy cỡ 4-5k 1 suất. Bún đậu 4k, bún chân giò 5k. 2 thằng ra ăn mỗi thằng bát bún chân giò, ăn xong cũng ra ngồi trà nóng 500đ, điếu thuốc lẻ 2k 3 điếu. 2 thằng hút chung 1 điếu cũng quay quay đầu ra phết.

Ở được tháng thì cũng nắm bắt ngon ngành. phòng đầu tiên là 2 chị em ruột ở bắc giang, chị đi làm rồi, em đi học. Phòng thứ 2 là 3 đứa con gái ở bắc ninh bằng tuổi bọn tao, 2 đứa học quốc gia, 1 đứa học thương mại. Phòng cạnh bọn tao là 1 ông anh học bách khoa nhưng 6 năm rồi chưa ra trường, ở 1 mình, ông anh nay sau là đầu têu dẫn dắt bọn tao mấy cái trò mất nết...

Sinh viên, mới lên Hà Nội thấy cái đéo gì cũng ngộ, đi học thì ở cổng trường cứ có vài tay giấy giấy cái máy ảnh bấm xạch xạch ga mua bảo anh đang bí quá phải bán, thằng thì bảo anh vừa nhận cẩm cho bọn đánh bạc trong kia anh chỉ bán 200 thôi, lờ ngớ cũng muốn mua lắm nhưng cũng tiếc tiền. Về nhà hỏi thì ông anh bách khoa bảo cẩm đừng dây vào mấy thằng đấy, toàn hàng láo nháo.

Hà nội khi ấy trong hình dung và nhớ là của tao bây giờ vẫn rõ nét những cảnh tượng mà chưa bao giờ được thấy ở quê, đó là sooc ngắn đùi trắng, đó là các cô các chị ở phạm văn đồng, đó là xe bus đông nghẹt, chen chân nhau, cọ mông cọ đùi nhau...

Tao nhớ lúc đó cũng chưa có tắc đường lắm. Tao đi xe bus tuyến 26 từ đầu bến đến gần cuối bến mà chả tắc phát nào. Thằng bạn tao học giao thông lúc thì đạp xe, lúc thì đi xe bus, dần dần dà dà thì trăm % đi xe bus mà nguyên nhân chính là đi bộ ra bến xe bus cùng 2 đứa học quốc gia. Ở được 3 tháng thì xóm trọ quen nhau nhiều hơn, thằng bạn tao thích em học quốc gia nổ đĩa, à mà phải nói cụ thể là 2 đứa học quốc gia nhưng 1 đứa học Luật, 1 đứa học ngoại ngữ. Thằng bạn tao thích em Luật, đơn giản vì em đấy đéo nào cũng thích, xinh, trắng, vui đùa tốt. Tao thì

chưa có cảm giác gì với gái, năm đầu xuống chưa kịp làm quen với phồn hoa đô hội thành ra còn bỡ ngỡ ngại ngùng lắm. Chỉ thích sang phòng ông anh bách khoa nghịch máy tính, nghe nhạc, chơi bài, chơi pikachu...Nhưng lão bố mẹ này cũng bệnh phết, nhồi nhét vào đầu tao cơ số thứ vô duyên mất nết, trong đó là kho phim sex mà tao xem ban đầu còn thấy ghê tởm. Hắn đi làm, đéo biết làm gì, chỉ bảo là đi trông quán bi-a trên phố. Hỏi sao ko tập trung cố lấy bằng đi thì lão bảo cũng cố nhưng vẫn phải lo cái mồm. Hết 5 năm học là hắn ko xin viện trợ từ nhà nữa, hắn bảo giấu nhà, đéo dám nói là chưa lấy được bằng...

Mấy dãy nhà trọ lồn nhổn phía trước cũng là cùng của chủ nhà, cũng đa phần sinh viên. Khu này chủ yếu dân thương mại, quốc gia, sư phạm ở nên nhiều gái. Dãy gần nhất với bọn tao thì có 6 phòng, tao ko kể chỉ tiết mà chỉ kể về 2 phòng gây ân tượng 1 phòng là 2 chị em gái ko sinh đôi nhưng giống nhau cũng gần như đúc, hơn nhau có 1 tuổi. Và 1 phòng là 2 thằng mặt lồn cũng học xây dựng. Tao tưởng chỉ mỗi tao mới chui ra tận đây ở vì cách xây dựng xa quá, thế mà cũng có thằng dở giống tao. 2 thằng lồn đó lại cùng quê nhưng khác huyễn. Thường xuyên tồn tại kèo đế chế là 2 thằng lồn đó chấp 2 thằng tao + ông bách khoa, còn kèo halflife thì tao với thằng giao thông chấp tất.

Thằng giao thông là bạn nối khố của tao, lẽ ra cùng thi xây dựng nhưng phút chót nó lại chọn giao thông, hồi cấp 3 tao với nó 1 cặp đi bắn half life ko có đối thủ, toàn làm kèo thua trả tiền máy, bọn tao chưa bao giờ phải trả tiền. 2 chị em gần sinh đôi kia thì đứa em bằng tuổi bọn tao cũng học thương mại, chị thì học nhân văn, quê đâu ở hải dương. Đã giống nhau lại còn hay mặc đồ giống nhau. Điểm khác nhau rõ rệt là đứa em có 1 nốt ruồi ở cằm, nhìn lại duyên hơn con chị.

Hồi đấy tao nhớ tao xin tiền nhà chỉ 700k 1 tháng thôi, thuê phòng 400k, điện nước vào thành 500 mỗi tháng 2 trăm rưỡi, xe bus 50k, tiền ăn tính 10k 1 ngày = 300k. Thế là chỉ có 100k tiêu vặt. Thời ấy thằng nào cũng thế cả, năm đầu thì vẫn chăm ngoan học giỏi nên cũng gọi là đủ ăn, ko bị đói bữa nào.

Tao lang thang tìm được việc gia sư cho 1 đứa lớp 10, nhà khu dương quảng hàm, thằng ranh học dốt như bò, dạy chỉ muốn đập vào đầu nó nhưng mà vì tiền 40k/ 1 buổi, tuần 2 buổi. Đành tâm tâm mà truyền thụ. Thằng học sinh của tao có đứa chị gái lớp 12, đang ôn thi đại học. Em học dốt thế thì chị cũng ko hơn bao nhiêu, hỏi thì bảo định thi Thăng Long. Người gì mà móng cong hơn cả hoàng thùy linh, giọng nói thì the thé. Lúc ấy tao đéo biết đó là hàng cực phẩm để doggy kể cả về mặt âm thanh lẫn hình ảnh. Tao thậm chí còn lạnh nhạt vl với em ý.

Tao gia sư môn lý, tao cho xem bảng điểm thi đại học được 9,5 lý, bố mẹ thằng học sinh ưng lắm. Tao động viên bảo cô chú yên tâm, lớp 10 vẫn còn kịp, hồi cháu học lớp 10 cũng kém lắm nhưng chịu khó vào là được mà. Thằng học sinh nghe xong cũng tuyên bố em sẽ cố gắng, cố cái tổ sư nhà nó lười như hủi, được cái cũng ko phải dạng khờ khạo ngu lâu, tao đánh giá thằng này dốt vì lười. Vấn đề này có thể xử lý được.

Con chị cũng học khối A, cũng mấy lần xuống hỏi tao nhưng tao chỉ bảo để dạy xong thằng bé này anh chỉ cho nhé. Dạy xong là tao về luôn chứ chỉ cccc nữa.

Dạy thêm đều, 1 tháng được 320k thành ra cũng rủng rỉnh phết, thằng bạn lồn thấy vậy cũng hăng máu đi tìm gia sư, tìm được chỗ dạy đứa lớp 4, 2 hôm thì bỏ vì bảo đéo biết dạy thế nào. Lại hùng hục tìm, xong được chỗ lớp 9. cũng 40k 1 buổi. Ấm ra phết, nhưng áp lực hơn tao vì nó phải thi cấp 3. Thằng lồn về kể rằng mẹ đứa học sinh của nó ngon vl, toàn mặc áo hở ngực làm hôm nào nó cũng phải giả vờ đi lại lại mà tia, soi. 2 thằng đều có đồng ra đồng vào, chịu khó mua hoa quả rủ các bạn sang chơi, phòng tao vui vẻ và đầm ấm vl...

Đến hè thì bọn tao cũng tạm nghỉ gia sư. Về quê 2 tháng cắt lúa phơi thóc rồi lại lóc cóc xuống thủ đô vào năm học mới. Đã ko còn bỡ ngỡ, ko còn ngờ ngênh như những ngày đầu. 2 chị em đứa ở phòng đầu chuyển đi. 2 chị em gái giống nhau như sinh đôi biết tin xuống xí phòng luôn. Dãy tao là dãy khép kín nên cứ hở ra là mất phòng ngay. 2 chị em chuyển xuống, xóm trọ cũng

đã đủ người, hô hào tổ chức góp gạo thổi cơm chung đón thành viên mới, nấu tại phòng của 2 chị em mà tao tạm gọi chị là tóc dài còn em là nốt ruồi nhé. Tao với thằng bạn giao thông góp mỗi thằng 50k, bằng 5 ngày ăn lúc đó. Ông anh bách khoa bảo anh mua beer với đồ khô, còn 2 chị em với 3 đứa con gái bắc ninh mua sắm nốt, nấu nướng. Cả buổi chiều không khí rộn ràng, tay bách khoa có cái loa vi tính mở nhạc cùng ùm ùm mấy cái bài cổ lỗ sĩ.

Hôm ấy tầm đầu tháng 9, mùa thu heo may, nửa vầng trăng cũng buông được chút ánh sáng nhàn nhạt. Trước dãy phòng bọn tao có 1 khoảng sân láng xi măng rộng tầm 3m, chạy dọc theo chiều dài xóm. Qua cái sân mới đến vườn cỏ mọc um tùm. Sân chỉ có 1 tí mái từ tường nhà ra độ hơn 1m để móc phơi quần áo, còn lại thì để trống. Nhà trọ quay mặt ngược hướng trăng thành ra tầm mới tối sân bị bóng nhà che hết, trời có trăng mà sân vẫn còn tối lắm. 2 thằng lồn xây dựng dãy trên đánh hơi được cũng mua mấy bịch bim bim bảo cho ăn cùng với, còn kiếm đâu được đoạn dây điện, phích cắm chuyển cái bóng đèn từ trong phòng 3 em bắc ninh ra sân. Thế là 5 nam 5 nữ trải chiếu ra sân, uống hết chục lít beer, đầu cũng quay cuồng. Ăn xong mấy thằng rủ nhau đi đánh đế chế. Tao ra ngồi hoa mắt xây nhà dân cạnh nhà chính rồi lúc thì lại tự del dân. Ức chế ngồi được 30p thì đi về. Bảo ông bách khoa đưa chìa khóa phòng về ngồi chơi beachhead

Về chơi vài ván thì tinh táo hơn, em nốt ruồi duyên chạy sang bảo cho em chơi với, thế là nhường máy cho ém. Hỏi cụ thể thông tin thì ém bảo quê hải dương, chưa có ng yêu, năm vừa rồi cũng ko phải thi lại môn nào. Hồi này tao vẫn nhút nhát lắm, trong 5 thằng uống beer khi nấy thì tao có lẽ là nhút nhát nhất và tửu lượng thấp nhất, gõ gạc 1 chút ở điểm ngoại hình trăng tréo, thư sinh, hay nói chung là đẹp trai. Hỏi chuyện 1 hồi thì đéo biết nói gì nữa mà cứ ngồi không thì ngại. Tao bảo cậu cứ ngồi chơi đi, tớ về phòng đây. Về phòng ôm đàm bật tượng trưng tuổi hồng thơ ngây, lúc này trình guitar vẫn gà, tuy nhiên so với bây giờ thì có khi vẫn ngon hơn. Đỉnh cao trình guitar là năm thứ 4 thì phải, múa tay trên phím, sau này đéo cầm đến mấy thành ra quên hết các bản không lời cổ điển.

Bật dây 1 hồi thì mấy đứa bắc ninh nghe thấy chạy sang bảo mang đàm ra sân ngồi cho mát. Vậy là lại trải chiếu ra sân. Trăng đã ló dạng qua mái nhà, ngồi ôm đàm ngâm nghê hát mấy câu làm em nốt ruồi cũng phải bỏ máy tính ra ngồi nghe. nốt ruồi bảo tao đàm cho em ấy hát, bài gì mà hương ngọc lan đấy. Thùa nhận nốt ruồi có năng khiếu ca hát, luyến láy như ca sĩ, có lẽ tiếng đàm của tao khi ấy chưa xứng tầm đệm cho giọng hát của nó. Tao hỏi mấy đứa bắc ninh có biết hát quan họ ko thì đéo đứa nào biết.

Ngồi đến hơn 10h thì bọn nó về phòng, còn mỗi tao với em nốt ruồi ngồi nói chuyện. Bằng tuổi nên chỉ xưng hô tớ với cậu, nghe thực sự là hơi khắm khắm và gượng gượng.

Thời gian trôi hết tháng 9 thì có vẻ mấy bọn cẩu nam nữ đã thể hiện với nhau. Thằng bạn lồn giao thông hay tăm con Luật, 2 thằng xây dựng kia thì tăm 2 con bắc ninh còn lại. Tao vẫn đéo có gì, hay la cà với ông anh bách khoa, học lỏm vào trò mất dạy, vài kỹ năng máy tính, vài bộ phim sex mới và thêm mấy trò chǎn dân. Chỉ qua lại với em nốt ruồi nhiều hơn chút.

Tao với thằng giao thông vẫn đi gia sư đều đặn. con chị thằng học sinh của tao thi trượt đại học thăng long, và đi học cái cao đẳng du lịch, thằng em thì lên lớp 11, hỏi ra thì đéo phải mỗi dốt lý, dốt cả toán với hóa. cũng thuê 2 đứa con gái dạy gia sư toán, hóa nhưng tao chưa gặp bao giờ. Một hôm đang dạy thì con chị xuống hỏi tao là anh có nick yahoo ko, tao bảo có, nó bảo em xin để em add.Ồ, nó mới được mua bộ máy tính, nối mạng internet đàng hoàng, tao bảo để dạy xong thì anh lên xem nick nhé, con bé bảo vâng...

Con bé có bộ máy tính mới cứng. Thực sự lúc đó là nỗi thèm khát của tao, tao vẫn phải ra quán net ngồi chat chit, thỉnh thoảng ở nhà nghịch máy tính ông anh bách khoa nhưng cũng éo con internet. Tao tự nhiên ngồi vào ghế, xem cấu hình các kiểu. Con bé đang chat dở với tầm chục người, hồi đó có lẽ yahoo là phương tiện chat chit duy nhất. Tao hỏi con bé rằng có gì bí mật ko để anh xem thì nó bảo ko có gì, toàn bạn linh tinh thôi mà, tao gõ gõ add nick tao rồi tranh thủ

lướt lướt xem nó chat chit cái gì. Em đứng phía sau 1 lúc dường như mỏi thì chống gối tay vào vai tao, cúi đầu sát sát, gái hà nội có lẽ nó bạo dạn hơn. Mùi con gái thơm tho phảng phất làm tao có chút bối rối, tao ngược lại thì vô tình nhìn xuyên qua cổ áo vào ngực em, em mặc cái áo ngực màu đen hình như hơi chật làm phè ngực ra, nhìn cơ bản ngực ko to nhưng bị bức nên cũng thấy nhiều da thịt. Tao bối rối, đứng dậy bảo thôi anh về. Muộn mẹ 30p. Thằng nhỏ đã cứng ngắc từ khi nào. Đạp xe từ Dương quảng hàm về mỹ đình, trời thu mát mát mà con chim nóng rực, cứ bị ám ảnh hình ảnh bộ ngực của con bé chị gái học sinh...

Về nhà đã 10h, thằng giao thông hỏi sao về muộn thế. Kể lại với nó ko quên chi tiết nhìn ngực thì nó suýt xoa rồi bảo, cái bà mẹ học sinh của nó cũng thế hở ngực đều đều, hôm nào đi lên cầu thang nó cũng rót mắt xuống, cơ mà dạo này nó ko thèm ngắm, nó khoe sắp ngắm được em Luật rồi. VI, nhanh thế sao. Thằng bạn lồn bảo đã cầm tay, ôm eo nàng Luật rồi, đường đến khung thành sẽ chẳng còn xa. Tao và thằng bạn lồn hầu như ko giấu nhau cái gì. Nó cứ ông ống kể rằng 2 thằng xây dựng kia tán 2 đứa còn lại thế nào, rồi nó bình luận đứa nào đẹp cái gì, xấu cái gì, tao ngủ lúc nào ko biết.

Việc học thì có lẽ 90% sinh viên có phương pháp giống nhau là đến mùa thi mới cuốn khăn thắp điện cày đêm, quyển sách dày trăm trang mà cày bằng được trong 3-4 hôm, còn ngày thường thì về nhà hầu như ko động đến sách vở. Bọn tao cũng thế. Từ ngày bọn cậu nam nữ đá cặp với nhau thì tao toàn ở nhà 1 mình, bọn kia cứ ăn xong là rục rịch ra sân mỹ đình trà đá, ông anh bách khoa đi làm giờ giấc thì cứ hôm muộn hôm sớm. Thành ra buổi tối xóm trợ chỉ có tao với 2 chị em hải dương. Cô chị thì hiền hiền, có vẻ chăm học, cô em thì lười hơn nên hay sang phòng tao chém gió, dần dần thì tao sinh ra thân thiết với 2 chị em nhà này. Cô chị cũng ko xưng chị với tao mà chung chung là tớ với cậu hết. 2 chị em nhà này tính ra thì xinh nhất khu này luôn, đéo hiểu sao ko thằng nào tán, hay là sờ cao quá ko dám với nhỉ...

Thằng lồn giao thông cũng nói bóng gió hỏi tao có ý gì với chị em nó ko, coi chừng trèo cao ngã đau. Tao bảo ý ccccc, chúng mày đi chơi hết để bố ở nhà một mình làm đéo có ai chơi... Hồi thằng lồn sơ mũi được gì nàng Luật chưa thì nó bảo hôm đeo nàu cũng đi 3 cặp thì sơ mũi cái lồng.

Tối thứ 6 đi dạy về đã hơn 9h, chưa thấy thằng bạn về, hồi đó cũng ko có điện thoại mà gọi, thôi kệ mợ nó vậy. Sang phòng 2 chị em thì thấy chị ngồi bàn học ko biết đọc sách hay gì, em thì ngồi vắt chân đọc truyện tranh. Tao rủ đi trà đá không thì con chị ngược nhìn lạnh nhạt, con em ngồi dậy bảo đi đi, ra sân mỹ đình cho mát. Tao hỏi thêm con chị có đi ko thì nó bảo muộn rồi thôi, con em nài nỉ đi tí cho mát rồi về. Nhưng con chị lắc đầu. Ra sân lờ ngớ thế nào lại gấp đúng 3 đôi cậu nam nữ, thế là ngồi cùng. Các bố cháu chém gió rùm beng 1 góc. Ngồi được chục phút thì tao đau bụng, nhăn mặt đi về, may là gần nhà chứ xa thì đéo biết làm thế nào. Về nhà xóa bỏ nỗi buồn xong định đi ra thì qua phòng thấy con chị đóng cửa đi nhưng mở cửa sổ, vẫn cặm cụi đọc cái đéo gì ko biết. Tao gõ gõ cửa, nó mở cửa hỏi tưởng đi trà cháo. Tao cười bảo đau bụng nên về. Cô nàng bảo vào phòng chơi đi...

Cô chị hơn tao 1 tuổi, nhưng từ hôm đầu đã xưng hô bạn tớ, cậu tớ nên quen, sau cũng chẳng cần điều chỉnh xưng hô làm gì. Người thon thon, chắc cao tầm 1m6, thấp hơn cô em 1 tí. Ở nhà nên cô mặc cái áo phông rộng, quần ngố. Tóc buộc gọn. Tao hỏi đang đọc gì thế thì cô nàng bảo đọc truyện, tao cũng thuận theo bảo khi nào đọc xong thì cho mượn nhé vì cũng thích đọc truyện. Nó ậm ừ. Tao cố năn ra chuyện để hỏi, đại khái là mấy đôi cậu nam nữ đã thành cặp hết, còn mỗi tao đơn lẻ, hay là tao cặp với cô em nhé, cô chị cười nói thế thì thành ra còn 1 mình nó à, tao trêu cậu thì cho cặp với anh bách khoa. Con bé giãy nảy bảo ko, lão ấy già, ko thích. Tao cười thế thì 2 chị em nhà cậu tính là 1 suất, cặp với tớ. Cô chị bảo mỗi cậu có cái cục cối.

Nói chuyện linh tinh 1 lúc tao bảo 2 chị em cho tao góp gạo thổi cơm chung nhé, hỏi vui thế thôi mà cô chị bảo ok luôn, đóng xèng đầy đủ, chịu khó rửa bát nhặt rau thì nó nấu cho. Tao chỉ cười hì hì. Lúc ấy đã biết cái đéo gì đâu. Tối về kể chuyện với thằng bạn thì nó bảo ơ mà bảo nó cho tao ăn cùng nữa, đi ăn cơm bụi mãi chán bỏ mẹ. Tao thật thà bảo thế nôn tiền ra 3 lit, mai sang

đóng luôn. Thằng bạn lồn móc ví đưa luôn, mồm lẩm bẩm đằng đéo nào chả mất tiền, đưa mẹ trước thế này ko lo đói. Thằng bạn nối khố nên tao biết hoàn cảnh nhà nó cũng kiểu như nhà tao, nói chung ko giàu, ko nghèo, bình thường, được cái thằng này sống rất phóng khoáng, ít tính toán nên dễ sống.

Sáng hôm sau tao sang báo 2 chị em hải dương cho 2 thằng ăn cùng từ hôm nay luôn. Nộp 6 lit bảo tạm thế, có gì hết tháng mà thiếu thì thông báo nhé. Cô em cười tí mắt bảo từ nay ko phải rửa bát rồi. Thế là ăn cùng, chị em nó đi mua gạo, thằng giao thông bảo hôm nào về quê chở tải gạo lên. Cô chị bảo thế cũng được, trừ tiền cho nhé, nhà bọn nó ko làm ruộng nên ko có gạo. Thằng giao thông bảo tiền nong đéo gì, gạo nhà tớ ở quê toàn cho gà cho lợn ăn ấy mà. Vài buổi đầu thì tao với thằng giao thông rửa bát, nhưng xong cô chị bảo đéo khiến nữa vì rửa bẩn. Mấy hôm sau nhặt rau thì nó cũng bảo đéo khiến, nhặt rau gì mà để toàn lá vàng thế kia. Ô hô, vậy là đéo phải làm gì, cứ ở nhà nằm chổng dài lên bửa thì nó gọi sang ăn, ăn xong lại vác bụng kẽm về.

Thằng giao thông vẫn say con **Luật** nêu tích cực đi chơi tối, có vẻ tách riêng để sơ mói nhau rồi thì phải. Tao thì tối ăn xong cứ ở lỳ phòng 2 chị em, quen dần thì lên giường nằm luôn. Tao với cô em cứ nằm ở giường, cô chị thì ngồi bàn đọc truyện hay học hành gì đó. Tình cảm đi lên lắm.

Đến hôm thứ 7. Thằng giao thông về quê, cô chị cũng về quê. Tao với cô em 2 đứa lười bảo thôi ăn mỳ tôm trứng. Ăn xong theo thói quen tao leo lên giường nằm, cô em đi rửa bát xong cũng leo lên. Nhưng phát hiện có gì đó khang khác, các hôm là có cô chị nữa, hôm nay chỉ có 2 người. Tao biết ý ngồi dậy, cô em cũng ngồi dậy, 2 đứa ngồi cạnh nhau, buông chân xuống đất. Hỏi chuyện vài câu đéo câu nào ra câu nào rồi tao quay sang nhìn, nó cũng nhìn tao. Tao đứng dậy ra đóng cửa, đéo hiểu đang làm gì, có lẽ đơn giản vì ngại ko muốn nghe khác nhìn thấy nên đóng cửa thôi chứ ko phải làm gì ghê gớm. Cô em hỏi ơ cậu đóng cửa làm gì, tao bảo cho đỡ lạnh. Thời tiết giờ mới cuối thu chớm đông, cũng chưa có gì lạnh lắm. Tao lại ngồi cạnh, im lặng 1 lúc tao bảo cho ôm cái nhé, ko thấy nói gì, tao quay sang ôm, ôi hồi hộp vl, tim đập thình thịch, ôm nó vào lòng, hít hít mùi thơm. Và đây chính là nụ hôn đầu đời của tao. Năm ấy chưa tròn 20 tuổi...

Nụ hôn đầu đời gượng gạo lắm, cô em có vẻ thành thạo hơn tao, tao đéo biết làm thế nào chỉ biết nhẹ nhàng mút mút môi nó thôi. Hôn 1 lúc rồi lại thôi, con bé bỗng cất tiếng anh chưa hôn ai bao giờ à. Tự nhiên nó đổi cách xưng hô, gọi tao là anh. Tao vẫn giữ cách xưng hô bảo tớ chưa... Ngại vl. Con bé khẽ cười, nhìn tao, lại hôn nhau tiếp. Cái tay rón ra rón rén đưa dần lên ngực, chỉ dám thám thính như vậy chứ ko dám gì hơn, cô em khẽ giữ tay nhưng ko tao đoán ko có ý phản kháng, tao sờ sờ bên ngoài, thấy toàn đụng vào áo ngực, sờ sờ đến phần thịt mềm mềm mới xoa xoa bóp nhẹ nhẹ, đúng là chỉ theo bản năng, được vài phút thì cảm giác thằng nhỏ không ổn, cứng quá và hứng quá. Tao dừng đột ngột, lí nhí bảo tớ xin lỗi nhé rồi về phòng luôn, về phòng mà tim vẫn đập thình thịch, đm, vào phòng tắm, vạch quần, tay vừa cầm thằng nhỏ thì nó trớ ào ào. Lần đầu tiên tao nhìn thằng nhỏ của tao phun trào như thế. Các lần trước chỉ là mộng tinh thôi.

Cảm giác thật khó tả, các lần xem phim sex trên máy tính của ông anh bách khoa thì thằng nhỏ cũng dựng ngắc nhưng xong chỉ rỉ nước nhὸn gì đó thôi. Lần này trực tiếp, thật là nghiêm trọng.

1 lúc sau thì ông anh bách khoa về, tao nghe tiếng xe máy của lão thì chạy sang, bảo anh cho em xin điếu thuốc. Lão bách khoa nhìn bảo mày có đéo gì mà trông có vẻ hồi hộp thế, tao bảo ko có gì đâu. Lão nhìn nhìn móc bao thuốc. Cả xóm trợ chỉ có mỗi lão là có con dream, hắn bảo mua được từ năm thứ 4 đại học, 1 phần vì cái dream này mà giờ vẫn chưa lấy đc bằng đấy, hỏi thì lão bảo có đéo gì đâu, ham đi làm, đéo học thì tạch. Rít hết điếu thuốc tinh thần đã thoái mái hơn. Lão bách khoa hỏi thằng Thông đâu, tao bảo về quê lấy trợ cấp. Hắn kêu tưởng ở nhà rủ ra làm tí, anh vừa lấy lương, anh với mày đi hơi buồn, mà rủ mấy đứa con gái đi uống rượu mất hay. Ngồi 1 lúc chừng 15p hắn kêu thôi đi, 2 anh em ra làm tí. Ra quán vịt nướng, hắn gọi nửa con vịt với 2 bộ cổ cánh lồng mề. Vừa uống rượu hắn vừa tâm sự bảo học hành như căng củ cọt,

hắn còn nợ 2 môn, hết năm nay mà đéo trả được là xịt luôn thì phải. Rồi căn dặn các thứ bảo chịu khó học, đéo giỏi thì phải ra trường đúng hạn mà đi làm, 2 anh em làm hết 1 chai nửa lít mất gần tiếng đồng hồ. Lão kêu tao quý mày, mày sống thật thà, tử tế nhưng hơi nhút nhát, đàn ông phải bạo dạn lên tí đi...Ko biết rượu nói hay hắn nói. Về xóm tro, hắn móc móc chìa khóa đưa tao 1 chìa bảo mày cầm 1 chìa khóa phòng anh mà nghịch, tao đi suốt, ko bật máy tính nó ấm ra.

Hôm sau là chủ nhật, ngủ đến 9h mới dậy. Thấy phòng nào cũng khóa cửa, đéo biết đi đâu hết, mở cửa phòng ông bách khoa bật máy tính, mò vào xem vài phim sex rồi chơi beadheach, đánh đế chế với hardest. 10 giờ hơn thấy cô em sang bảo ngủ gì mà trương xác thế, sang nấu cơm cùng đê. Tao vẫn ngượng ngượng, ậm ừ. Sang thì nó kêu vừa đi chợ về, bảo tao nhặt rau. Tao cầm cuộn nhặt rau, ko nói câu nào. Lúc nó nấu thì tao lại về phòng, đéo dám đổi mặt dù chả làm gì sai. Hơn 11h cô em sang gọi ăn cơm. Ăn hết 1 bát cơm mà ko nói câu nào, xúc bát thứ 2 tao mới ngáp ngứ hỏi nhỏ chuyện tối qua...Cô em cắt lời ông cơm đi, ăn nhanh còn dọn. Thế là lại cầm cuộn ăn, nuốt ko trôi lắm. Ăn xong thì cô em bê mâm bát ra rửa, sai tao lau hộ cái bàn. Tao suy nghĩ căng đầu xem nên nói thế nào, chợt nhớ lại mấy câu lão bách khoa nói lúc đêm qua, đàn ông con trai mạnh dạn lên. Lau mòn cả bàn thì cô em rửa xong đi ra, vẫn bộ quần áo tối qua là áo phông trắng, cái quần dài đen kiểu thùng thình mềm mềm. Tao ngồi xuống giường, lấy hết sức can đảm bảo lại cho ôm cái nhé, tối qua ôm chưa đã. Cô em có vẻ bất ngờ, trổ mắt nhìn tao 1 lúc mới bảo liều quá nhỉ...

Nói thế thôi nhưng tao có đéo dám, đành cười hì hì bảo tớ đùa tí. Thời điểm ấy còn ngây thơ lắm, hôm qua là buổi tuổi, tâm trạng manh động hơn, bây giờ là ban ngày có cái cảm giác gì đó vẫn ko đủ tự tin. Cô em cắt lời từ nay gọi chị đi, tao hỏi sao thế thì nó bảo tuổi thì bằng nhưng xem ra còn non nớt lắm. Mẹ nó, động chạm lòng tự ái vl, nhưng cũng đéo biết làm thế nào. Tao hỏi thế cậu yêu qua mấy mối tình rồi, con bé trả lời làm gì mà mấy, 1 thôi. Rồi tự nó ngồi xuống cạnh tao kể lể, hồi thi đại học xong cũng có yêu 1 người, sau khi lên hà nội vẫn yêu thêm mấy tháng thì chia tay, tính ra 1 mối tình kéo dài 6 tháng. Có vẻ tâm trạng nó hơi xúc động, cũng chả nhớ lúc đó ai ôm ai trước nhưng đại khái là lại ôm.

Tao là người tiếp thu nhanh, cả về kiến thức lẫn các thứ lặt vặt trong cuộc sống, tao để ý nhiều thứ, quan tâm nhiều thứ. Tao hôn em, lần này đã thuần thực hơn tuy nhiên tay vẫn chưa dám manh động, hôn sâu lắm, rồi thế đéo nào 2 đứa đổ kềnh ra giường. Nhìn nhau. Lúc này mới có cơ hội dùng tay, ban đầu là ôm phía sau lưng rồi luồn vào trong lưng, mân mê dây áo. Dây áo tuột lúc nào ko hay, người tao nóng bừng và tao cũng cảm nhận được cô em đang nóng bừng không kém. Tao luồn tiếp tay sang bên ngực, áo ngực lúc này đã bung cài phía lưng nên lỏng lẻo, cuối cùng thì cùng chạm vào núi đôi, đây là lần đầu đời được sờ vú gái. Bóp, xoa, thật lực. Quên mẹ cả hôn. Làm theo bản năng phần con, tao vùng dậy kéo quần ẻm ra, em giữ quần ác lắm bảo anh, ko được. Mẹ, lại đổi cách xưng hô là anh rồi. Tao nói vô tình mà lại đúng là thần chú: Anh chỉ xem 1 chút thôi, hứa đấy. Lúc ý mạnh dạn xưng anh. Thấy tay em giữ lỏng hơn, tao kéo dần xuống, tuột mẹ cả quần lót luôn.

Đm cái cảm giác lần đầu được nhìn, được xem sao rạo rực đến thế. Tao lại nằm xuống hôn em, 1 tay thì mân mê khe suối, chạm vào mạch ngầm, nước chảy êm đềm. Tay trái của tao là dùng để bấm đòn nên phải cắt móng tay ngắn, tao dùng tay trái lùa vào, 1 ngón giữa đầu tiên, ngoáy ngoáy lúc rồi thêm 1 ngón nữa. Chiêu này là học từ kho bí kíp trong máy tính lão bách khoa. Cô em rên rỉ, mắt nhắm nghiền, tay thì nắm chặt vào bắp tay tao. Rồi lần mò dần xuống thằng nhỏ, em luồn vào trong, kéo quần tao xuống. Thằng nhỏ vươn cao, em khẽ dạng rộng dần chân ra, tao trèo lên, lúi hüi mãi đéo biết làm thế nào, cầm chim cứ cọ cọ vào khe. Cô em còn nói khẽ đây là lần đầu của anh à, đm, tối qua mới hôn gái lần đầu thì đương nhiên chim đã bao giờ biết mùi bướm đéo đâu mà phải hỏi. Nhưng câu hỏi ấy cũng chạm vào lòng tự ái, tao cố nhét vào, cảm giác hơi đau đau ở đầu thằng nhỏ. Rồi thì cũng tột vào đc, nằm sấp lên người ẻm, ngâm thằng

nhỏ trong đó, đúng ra là chưa biết nhấp ra sao, ẻm thì vẫn rên rỉ. Tao vùng dậy, ở tư thế truyền thống, ra sức nhấp theo kiểu trong phim. Cuộc sống không giống như phim, chắc được 2 phút thì tung tóe....Vậy là tao chính thức mất tem khi chưa tròn 20t.

Xong xuôi lẽ ra cô em mới là người lo lắng, nhưng tao lại bồn chồn hơn. Tao bảo khi nãy tớ cho vào trong hết rồi, cô em bảo thế thì anh phải có trách nhiệm với em đấy nhé. Mẹ, hoang mang quá. Dường như ko nỡ nhìn nét mặt sợ hãi của thằng bé nên cô em bảo yên tâm, ko dính được đâu, mới hết đèn đỏ mấy hôm. Phải nói thật kiến thức về món này của tao khi đó gà mờ vl, chả biết cái mẹ gì.

Cứ ngồi cạnh nhau, tao vẫn còn thòm thèm nên quờ tay sờ sờ ngực ẻm. Em bảo nhẹ thôi anh. Thế đéo nào nó nói ko thấy ngượng, mình xưng anh sao cảm giác đéo thốt ra nổi, cô nàng ngồi 1 lúc, tao đéo nói gì, cứ ngồi im suy nghĩ linh tinh, sợ nó dính bầu thì chết. Tự nhiên em hỏi anh có thích em ko. Tao bảo trống không là có, nó hỏi lại "ai có". Tao nói như cái máy là "Tớ có". Ẻm bảo ko đúng nói lại, tao nhắc lại là "tớ có thích cậu". con bé cười bảo vẫn chưa đúng, phải nói "anh thích em". Tao ngượng vãi, cũng cố thốt ra câu "anh thích em". Cô em cười, khoác tay tao.

Đang lảng mạn thì nghe tiếng léo nhéo của mấy đứa bắc ninh đi đâu về, tao chỉ sợ bọn nó biết. Nghĩ trong đầu đéo biết thằng bạn lồn giao thông và 2 thằng đồng môn đã đứa nào sơ mũi được 3 em bắc ninh chưa, rồi lại nghĩ cái thân tao, thế đéo nào trâu chậm uống nước trong....

Định mệnh, thằng giao thông tối mịt rồi mà đéo thấy lên. Nay chủ nhật rồi mà, thằng này chuyên có kiểu về quê xong là lấn cấn, chắc lại sáng thứ 2 mới mò lên sớm. Có tí gái thấy trong lòng xao động mà ấm áp vl, tắm giặt xong ngồi đọc sách tí thì thấy cô em sang gọi anh ơi sang ăn cơm, 3 con bắc ninh nghe tiếng chạy vội ra bảo ơ kìa, thế beep nào lại gọi anh ngọt thế. Tao gãi đầu bảo mới hỏi kỹ thì có họ, tao ở cành trên, cô em hải dương cành dưới. 3 đứa bắc ninh bảo ơ cậu có ở hải dương đâu mà cành với lá. Nói phết chưa quen, đang ko biết trả lời ra sao thì cô em nói, họ hàng con cháu bác hồ. Thôi sang ăn cơm. Tao lúi cúi đi, liếc sang 3 đứa kia thì thấy đúng là em **Luật** vẫn ngon, ngày càng ngon.

Bọn con gái tao thấy chỉ ở HN 1 năm thì thay đổi đến 150 độ, ban đầu lên nhìn quê quê thì sau 1 năm nhìn đã như gái phố, thay đổi hẳn phong cách ăn mặc, tóc tai. Chưa kể có 1 số thành phần đú thì còn ăn chơi vút tầm. Số lượng vẫn giữ vẻ bình dị của làng quê chắc đếm trên đầu ngón tay. Ủ thì chị em là phái đẹp, tiếp thu cái đẹp. Ko trách được việc đấy. Cũng như ngay cả bọn tao hồi học cấp 3 toàn đi dép đi học, bây giờ xuống hn hơn năm gần như đi học, đi dạy đều đi giày.

Sang ko thấy cô chị, cô em bảo chị sáng mai mới xuống. Học chiều mà. Ủ, tự dung ý nghĩ đèn tối xuất hiện trong đầu, giống như có 1 đôi giày mới tinh, ngại xỏ vào lắm, nhưng đã xỏ vào 1 lần thì lại cứ muốn xỏ vào thôi. Ăn ngon, ngon thật, vẫn còn gượng gạo nhưng xưng anh em cũng hơi hơi quen mồm rồi. Ăn xong thì 3 con bắc ninh sang, rủ đánh bài. Tao xin kiểu, về mở phòng ông bách khoa ngồi máy tính nghe nhạc, chơi game.

Hóng mãi sang bên kia xem mấy đứa con gái họp xong chưa để sang chấm mứt phát, đm mới được tí mồi, say vãi. Tổ bố sư mấy con bắc ninh vẫn quang quác bên đấy, hơn 10h rồi. Mẹ kiếp, đành đi ngủ.

Đêm thanh vắng, se lạnh, cuộn cái chăn mỏng cũng thấy thật ấm áp. Trăng muộn chiếu qua ô thoáng, lọt thành một ô vuông sáng. Mất điện, tí ánh đèn mờ mịt của đèn ngủ cũng vụt tắt, chỉ còn lại 2 ô trăng của ánh trăng. Tiếng dế kêu, ếch kêu giữa lòng Hà Nội làm cho tâm trạng kẻ xa quê cũng đôi chút khắc khoải. Không rõ là mấy giờ, nghe vắng vắng âm thanh rất khẽ như gọi anh ơi, anh ơi. Tiếng gọi thì thoảng lúc rõ lúc không như hòa cùng tiếng gió. Tao chột dạ, đéo ai gọi thế nhỉ. Ngồi dậy, cố nheo mắt, lắng tai thì lại ko nghe thấy gì, chỉ có tiếng côn trùng rinh rích. Ngả lưng xuống 1 lúc lại có tiếng khẽ khót, anh ơi. Đm, lần này thì hơi ghê rợn. Tao khẽ rùng mình nằm im, rồi lại vùng dậy tìm cái bật lửa, quờ quờ mãi mới thấy. Bật mấy phát lửa mới bùng

lên, ánh sáng vàng vọt rọi bóng lên tường mờ mờ. Ra mở cửa, 1 cơn gió lạnh thổi làm lửa bật tắt...

Tao thấy bóng trăng mờ mờ đung đưa phía phòng đầu tiên, chính là phòng cô em. Mẹ nó, rờn rợn. Lại 1 cơn gió ào qua, cuốn bụi vào mắt, tao phải nhắm mắt lại tránh bụi, vẫn kịp nhìn bóng trăng mờ mờ bay bay. Gió lặng, mở mắt, vẫn nhìn về phía phòng đầu thì lại ko còn bóng trăng nữa. Đéo kịp nghĩ gì, quay vào, đóng sập cửa phòng...Đm chả nhẽ có ma, trong đầu đầy rẫy suy nghĩ. Cả xóm trợ giờ còn mỗi mình là con trai...Hoang mang cố bắt cái bật lửa, vẫn ko lên, chỉ có tia sáng chớp chớp ngắn ngủi từ viên đá. Không gian lại trở về tĩnh mịch, sợ đeo dám ngủ, bỗng nghe tiếng xe máy bình bịch xa xa rồi càng lúc càng rõ, là xe ông anh bách khoa. Tao lại mở cửa, đm đeo phải, xe của đứa đeo nào ở mấy dãy trọ trên, tí ánh sáng của đèn xe may vụt qua rồi không gian lại trở về vẻ tối mờ. Đang định vào đóng cửa thì có điện. Bóng đèn ngủ sáng, tao vội bật ngay bóng đèn tuýp, đèn sáng trưng. Cảm giác đã an tâm hơn rồi. Lại ra cửa ngó về phía phòng đầu, thấy đèn phòng cô em vẫn sáng. Tò mò đến đó khẽ gọi, cô em thưa ngay, rồi lọc cọc ra mở cửa...

Tao vào phòng, cô em bảo em ngủ 1 mình sợ nên phải bật điện. Lúc mất điện sợ vãi nên sang gọi anh mấy câu ko thấy anh trả lời đoán anh ngủ say rồi nên về đóng cửa, gió rít mạnh quá. Tao cũng kể là nghe tiếng gọi rất nhỏ, tao vùng dậy mở cửa thì ko thấy ai, thấy bóng trăng phất phơ chỗ phòng này. Cô em nhìn tao bảo anh đừng trêu, em sợ thật đấy. Tao bảo có điện sáng rồi mà, hỏi cô em có nến hay đèn pin gì ko thì nó bảo có cái đèn ác quy nhưng nãy bật ko thấy lên. Lâu ko dùng. Tao cầm xem thì thấy đứt mẹ 1 dây từ ác quy ra đèn. Cắt cắt nối nối tạm mất 2 phút thì đèn sáng. Tao bảo để ra soi xem thế nào, cô em cũng đi theo, nép sát người tao, tay bám chặt cánh tay tao.

Phòng cô em là phòng đầu tiên, đi ra vài bước là cổng của chủ nhà. Lối cổng của chủ nhà chạy dài, vuông góc với dãy phòng trọ bọn tao đang ở. Soi xung quanh cổng ko thấy gì bất thường, quay sang soi chỗ cỏ trước mặt thì thấy bóng trăng mập mờ, khẽ giật mình rồi soi kỹ, cô em nhìn nhìn rồi bảo ôi cái váy của em. Đm, té ra là thế.

Lôi ra lấy váy vào cho ẻm thì bị vài vết bẩn, vuỗi vuỗi mấy phát ko sạch, ẻm bảo thôi để mai em giặt lại. Bố sư, làm tí thì són đá ra quần, bóng trăng với cả váy trăng. Vào phòng ẻm ngồi, lúc này đã tỉnh mẹ ngủ. Nhìn đồng hồ thì đã hơn 1h đêm. Hỏi han vài câu nữa thì tao bảo thôi về ngủ đây. Về phòng bới bới tìm cái bật lửa khác để phòng mất điện nữa, tìm mãi ko thấy thì nghe tiếng gõ cửa, cô em gọi. Ra mở cửa thì cô em bảo 1 mình sợ, lại phòng ngoài cùng. Tao bảo thế vào đây nói chuyện.

Mẹ kiếp, đêm hôm đấy đóng thêm 3 nháy đến tận sáng. 6h thì ẻm về phòng ẻm. Tao nghỉ học, ngủ tí. Đến gần 11h thằng bạn lồn giao thông đậm cửa gọi mới tỉnh dậy, nó hỏi tao sao ngủ muộn thế, nghỉ học à. Tao thì hỏi nó sao lên muộn thế, nghỉ học à. 2 thằng sang phòng chị em hải dương thì thấy cả 2 ở nhà, cô em hỏi tao anh nghỉ học à, tao bảo ừ, nghỉ buổi ko sao. Thằng giao thông cùng cô chị tỏ vẻ ngạc nhiên hỏi sao về quê có 2 hôm mà bọn này đã xưng hô anh em ngọt thế. Tao bảo cô chị là mình có họ đấy, bọn tớ mới điều tra ra, cậu từ này cũng phải gọi tớ là anh. Cô chị bĩu nhẹ môi bảo vớ vẩn, cô em giải thích em gọi anh ấy là anh cho tình cảm...vcl giải thích hỗ trợ bọn nó nấu nướng, rồi chén. Cô em cứ anh anh, em em làm tao cũng ngại bỏ mẹ. Cơm nước xong về phòng, thằng giao thông hỏi dò xét mày với con em có mối quan hệ gì thế. Tao bảo, quan hệ lồn, thích nhau thôi mà, giống như mày với con **Luật** kia thôi. Thằng giao thông ngớ người bảo đm mày tàu ngầm ghê vãi, khá lầm thằng bạn. Rồi nó kể đéo sơ múi được tí gì ở con **Luật** kia, khoác vai nó cũng né, khoác tay cũng duỗi, bối khỉ. Tao bảo con **Luật** ngon thế chắc nhiều thằng theo, thằng bạn lồn trả lời đéo xinh bằng con em của mày... Ừ đúng là đéo xinh bằng, nhưng nó có vẻ chơi hơn, chịu khó mặc hở hơn nên ngon hơn. Tao nghĩ trong đầu, có khi đéo ngon bằng cô em của tao thật đấy chứ, tao lột hết, chiêm ngưỡng hết rồi...

Thằng học sinh của tao khoe bài kiểm tra được 9 điểm lý, đến bố mẹ nó còn bất ngờ. Tao thì deo bất ngờ lắm khi nhìn đề bài, là lấy trong sách bài tập, mà tao vừa giải cùng nó hôm trước thì hôm sau kiểm tra. Mẹ sư nhà nó lẽ ra phải được 10 chứ sao lại được có 9, cũng là tại thằng nhãi ấu bị sai 1 chỗ đơn vị deo gì ấy. Hôm đi dạy phụ huynh nó bảo nói chuyện tí đă, cũng là cảm ơn vì con nó học tiến bộ hơn, xong than vân phiền lòng rằng môn toán vẫn dốt, deo tiến bộ hơn tí nào. Tao gật gù bảo toán khó lắm. Mẹ nó hỏi tao có dạy được cả toán ko, hoặc biết ai dạy toán tốt không thì giới thiệu để mẹ nó đổi người, cô dạy toán hiện tại có vẻ hiền nên ko dạy được thằng ranh này. Tao chối luôn là tao ko dạy được, sự thật là thế, toán kiến thức rộng quá, bản thân tao cũng ko giỏi toán, rồi tao bảo sẽ hỏi mấy đứa bạn giỏi toán xem sao.

Lên phòng, thằng ranh ở tầng 2, deo thấy đâu. Tao gọi vài câu thì nó đang ở tầng 3, 2 chị em làm deo gì cười khinh khích ở trên. Mẹ thằng học sinh phải gào từ tầng 1 vọng lên là xuống học ngay, tí sau mới thấy nó xuống. Tao hỏi 2 đứa gia sư môn toán và môn hóa thế nào, thằng trả lời môn toán là 1 chị sinh viên năm 2 trường sư phạm, xinh lắm. Vkl ông nhãi. Nó nói tiếp môn hóa là 1 chị sinh viên trường KHTN năm 4.

Tao hỏi ai xinh hơn thì nó bảo đương nhiên chị sư phạm, ngon lắm thày ạ. Mẹ nhà mày, bảo sao ko tiến bộ. Tao hỏi thế kỹ năng dạy của chị ấy thế nào, thằng cu trả lời chị ấy hiền, dạy cũng dễ hiểu nhưng em thấy khó lắm, lúc đấy thì hiểu, sau thì lại quên. Tao gật gù, nghĩ bụng bảo tao cũng thấy toán khó thật. Tao hỏi tiếp thế giờ anh dạy cả toán cho mày thì sao, thằng ranh trả lời em thích chị kia dạy, tao cười gian bảo nó mày thích ngắm chị kia thì đúng hơn, ông nhãi cười khà khà. Mẹ, đúng là dân HN, thằng ranh lớp 11 mà còn dạn hơn tao, hồi tao lớp 11 12 deo biết cái mẹ gì luôn. Học xong tao hỏi đùa là có người yêu chưa, thì thằng bé bảo có rồi, yêu đứa cùng lớp, tao hỏi tiếp đã làm gì chưa thì thằng cũng trả lời là rồi anh ạ. Bó tay với thằng ôn con này.

Đi dạy về, 2 chị em để phần cơm, lao vào ăn ngồm ngoàm nói chuyện, hỏi có ai muốn đi gia sư không, học sinh tao đang cần đứa dạy toán. Cô chị có vẻ quan tâm, hỏi han tình hình các thứ, cô chị bảo trước cũng đi dạy gia sư 7-8 tháng rồi xong xa quá mệt nên nghỉ. Tao hỏi còn nhớ kiến thức toán lớp 11 ko thì cô chị tự tin bảo thừa sức. Tao thì ko tin lắm, chỉ ậm ừ bảo để xem.

Thứ 6 đi dạy. Phụ huynh đi đâu hết, thấy con chị xuống mở cửa. Tào lao hỏi chuyện kêu anh dạy kiểu gì mà thằng em em nó được tận 9 điểm kiểm tra 1 tiết. Tao bảo may mắn thôi. Rồi nó kêu chán học cao đẳng, muốn thi đại học lại, học cao đẳng ko bằng bạn bằng bè, ko biết giờ ôn có kịp ko. Tao bảo có gì mà chả kịp, giờ mới tháng 10, đến tháng 7 sang năm mới thi cơ mà, con chị nói nhưng em ngu lắm. Tao lại bảo anh thấy đề thi bây giờ để đạt mỗi môn 6-7 điểm ko khó, toàn kiến thức cơ bản thôi. Chừng ấy là đủ đỗ đầy trường rồi mà. Con bé im lặng ko nói gì. Lên phòng ông nhồi con, thằng nhồi bảo anh lên đây xem cho xem ánh chị dạy toán, tí nữa học. Tao cũng hơi tò mò, lên phòng con chị, thằng em đăng nhập yahoo rồi chat chat với cô dạy toán, rồi thấy mở webcam. Ơ đệt, xinh thật. Xinh vl, tao giả vờ xin nick cô dạy toán qua thằng học sinh bảo để trao đổi kỹ năng sư phạm...Quay sang thấy con chị đang nằm giường, nãy giờ nhìn trộm tao chầm chằm, tao bắt gặp ánh mắt của nó thì nó lảng đi. Tao bảo thằng học sinh xuống học thôi...

Hỏi nó bảo học toán thứ mấy thì nó kêu thứ 2, thứ 5. Tao bảo tao có 1 người bạn, cũng xinh như chị dạy toán hiện tại, thậm chí còn xinh hơn, để tao giới thiệu thay cô hiện tại nhé. Thằng ôn nét mặt nghiêm túc bảo quan trọng là phải có hiệu quả, em phải chăm chỉ học phần đầu đạt điểm 9 toán. Mẹ bố nhà mày, nói như trạng. Dạy xog, xuống thì thấy phụ huynh đã về từ lúc nào. Tao cũng nói lại chuyện bảo có đứa bạn dạy toán tốt lắm, để nó dạy thử thằng cu này vài buổi xem sao, cháu sẽ đi cùng quan sát, dạy kèm thêm vài buổi. Phụ huynh gật đầu rồi bảo thế thứ 2 đi dạy luôn nhé thì để báo cô sư phạm giảm xuống 1 tuần 1 buổi.

Về nhà báo lại cho cô chị hải dương, cô chị có vẻ háo hức. Thằng bạn giao thông dạy về trước đăt tốt đi chơi với con bé Luật rồi, khổ thân thằng bé, chầm bầm suốt mà vẫn deo được cả cầm tay. Tao về phòng lão bách khoa nghịch máy tính, tí sau thì thấy cô em nhẹ nhển sang, tao bảo khép

cửa vào kẽo gió. Cô em ngoan ngoãn chốt cửa, hơn cả khép. Cô em nhõng nhẽo bảo cho em chơi máy tính. Tao đứng dậy nhường ghế ngay, đứng sau, hít hít mùi thơm của tóc, thấy rộn ràng con tim, rộn cả con chim...

Mới được thưởng thức, cảm giác thèm thuồng lúc nào cũng có trong người. Nhưng không gian riêng tư ít quá vì cảnh sinh viên ở xóm trọ, lại toàn ở chung nên cả tuần vừa rồi ko được động chạm tí gì. Tao mon men qua sờ sờ, rồi luồn tay từ trên xuống xuyên qua cổ áo chạm ngực nàng. Cô em để yên, vẫn chơi pikachu, tao nắn bóp 1 hồi thì có vẻ êm khó chịu nên cất vào tay tao phát. Đúng lúc đó xe máy xịch xịch của tay bách khoa đi vào, đỗ trước cửa phòng. Tao rút vội tay ra, ra mở chốt cửa hỏi bảo nay huynh về sớm thế, hắn kêu ừ, vào phòng thấy cô em vẫn đang say xưa tìm pikachu. Tay bách khoa bảo à à cô chơi máy tính của anh coi chừng lộ nhiều tài liệu mật, êm bảo chỉ chơi mỗi trò này chứ có làm gì mà lộ, rồi quay sang nhìn tao với ánh mắt tò mò. Tao về phòng, được phút sau thì cô em cũng sang phòng tao ngồi. hơn 10h rồi mà thằng bạn với mấy đứa bắc ninh vẫn chưa về, bọn này định ra đấy mở quán bán trà đá buổi tối hay sao ko biết.

Đang ôm ôm được tí thì mấy đứa chó chết kia kéo nhau về, léo nhéo om sòm. Vội chỉnh lại quần áo cho êm, thằng giao thông đẩy cửa vào, nhìn thấy bọn tao đang ngồi nghiêm túc nó bảo ầy chết, xin lỗi đã làm phiền 2 vị, 2 vị cứ tự nhiên. Nó quay ra luôn, chắc lại mò sang phòng bọn bắc ninh. Đéo biết nó sang kể gì với bọn bắc ninh mà 3 đứa con gái mò sang léo nhéo om sòm bảo bắt quả tang, bắt cái loǎn, tại chúng mày về sớm, chứ về muộn tí có khi bắt quả tang thật. Đùa nhau tí rồi đứa nào có phòng đứa đấy về đi ngủ. Thằng giao thông vứt ra bao thuốc vina, tao với điếu bảo đéo nay mua cả bao cơ à, thằng cười thảm rằng đưa em **Luật** vào quán cafe, chả nhẽ gọi điếu lẻ. Hồi này là năm thứ 2, tao vẫn chỉ là tập tễoe hút thuốc thôi nên toàn mua thuốc lẻ, ngày chắc chỉ hút 1-2 điếu.

Thằng giao thông tâm sự bảo đéo hiểu con **Luật** thế nào, rủ đi chơi vẫn đi riêng, nói chuyện vẫn thân thiết, chắc chắn nó phải biết tình cảm của thằng giao thông dành cho nó nhưng nó vẫn cứ tạo khoảng cách, thằng giao thông ko thể tiến gần hơn. Tao lúc này cũng gà, đéo biết chia sẻ thế nào nên im lặng kéo vài hơi thuốc. Thằng thông nói bâng quơ, cứ như mày im ỉm lại ngon, cua ngay được em xinh nhất xóm...Tao cất lời bảo duyên phận ấy mà.

Thứ 7. Chủ nhật. Cả lũ ở nhà, ông bách khoa cũng ở nhà bảo luyện thi, thứ 3 tuần tới là hán thi 1 môn. Hắn nợ 2 môn thì cái môn sắp tới thi đây đã thi 5 lần rồi vẫn trượt. Tao gấp chỉ động viên bảo anh cố lên, bọn bách khoa đầu cũng toàn có sỏi rồi, chắc do ko chín chu ôn luyện thôi.

Tối thứ 2, tao chở cô chị đến nhà học sinh tao, giới thiệu qua loa với phụ huynh rồi tao đưa lên gấp học sinh, làm quen 1 lúc rồi cô chị bắt đầu dạy, thằng ranh thi thoảng hỏi nhí nhố nhưng tao ở đấy rồi nên tao quát cho. Đéo hiểu sao thằng này nghe lời tao lắm, tao đứng kèm cùng, vậy là 2 giáo viên dạy 1 học sinh. Được hơn tiếng thì tao lên tần, chơi với đứa chị học sinh, thấy đang ngồi máy tính chat xoành xoạch. Tao trêu chat chit thế này thì đỗ đại học thé nào. Con bé quay ra thấy tao bèn đứng dậy luôn nói, hôm qua em hỏi ý kiến bố mẹ em rồi, bố mẹ em cũng ủng hộ quan điểm học đại học, có lẽ em sẽ nghỉ để ở nhà ôn. Tao bảo cần gì phải nghỉ, vừa học vừa ôn được mà. Đúng là khi học đại học mới thấy khối lượng kiến thức để ôn thi đại học thật quá nhỏ bé, tao nghĩ có khi chỉ cần ôn 3 tháng cũng đỗ đại học. Nói vậy ai ngờ con bé kêu em sẽ suy nghĩ thêm, rồi nó bảo anh gia sư cho em môn lý nhé. Tao hơi bất ngờ, thực ra luyện thi đại học dễ hơn nhiều với dạy bọn học sinh. Tao bảo anh đang dạy cu cậu kia rồi mà, con bé bảo thì chuyển lịch dạy thêm em 2 buổi nữa. Tao trả lời thế thì anh còn đâu thời gian tán gái., con bé cười nói em đầy bạn xinh đẹp, anh thích em giới thiệu cho luôn...

Hết buổi, tao lại chở cô chị hải dương về, hỏi có dạy được ko thì cô chị bảo tớ dạy tốt. Tao còng lưng đạp xe, cô chị ngồi sau cứ khen vào buổi tối đi đường HN thích thật.

Lão bách khoa đi thi về mặt phấn khởi lắm, có vẻ làm được bài. Hắn kêu lần này chắc chắn qua, ít cũng phải 7 điểm. tao cũng mừng lây. Buổi tối thằng giao thông đi dạy, tao sang ăn cơm với 2

chị em, cô chị sau hôm tao đưa đi dạy thì đã nói chuyện với tao nhiều hơn, cậu cậu tớ tớ nhiều hơn. Ăn xong tao với cô em tranh thủ về phòng tao, đóng cửa, tẩy máy tờ mờ, cô em bảo đến tuần nguy hiểm, dễ dính lắm, anh ko được manh động. Tao nghe nói vậy cũng đéo dám làm càn, chỉ xoa ngực, móc lốp nhoe nhoét xong thì thôi. Sướng ra phết.

Sang tuần mới, tao lại đèo cô chị đi dạy, tao lại đứng kèm. Chuyện với con chị vài câu thì bố mẹ nó gọi xuống, bảo cháu dạy thêm cho đứa chị 2 buổi lý nữa 1 tuần được ko, nó muốn thi lại đại học. Phụ huynh còn bảo thằng cu con khen cô dạy toán mới dễ hiểu hơn, có anh đứng kèm nên nó học đâu nhớ đấy. Vl thằng ôn con, mới học 1 buổi mà chém ác phết.

Hết tuần đầu tháng 11 thì tao chính thức nhận dạy thêm con chị, và cô chị hải dương cũng chính thức nhận dạy toán cho thằng em, sắp xếp thời gian dạy trùng nhau để tao đi cùng cô chị hải dương. Tao đi dạy thành ra tuần 4 buổi, lương đứa chị là 60, thằng em là 40, tính ra 1 tuần được 200k. 1 tháng 800k, bằng với số tiền xin gia đình, kể ra với sinh viên như thế cũng là rủng rỉnh.

Tao nhớ chở cô chị đi dạy đến buổi thứ 6 thì cô chị ngồi sau đã nắm vào eo tao, ko chống tay vào gác ba ga để cách 1 khoảng như hôm đầu nữa. Tao thấy ấm áp cơ mà cũng ngại ngùng bỏ mẹ...

Tao với cô em công khai quan hệ, cả xóm biết, đương nhiên cô chị cũng biết. Cũng chẳng có gì phải giấu đố mà cũng ko giấu được, 2 đứa suốt ngày ríu rít anh em em. Ông bách khoa cũng bảo anh đéo nghĩ mà khá thế đâu thằng em ạ. Tao bảo em bị gái lừa mà anh, khá khẩm nỗi gì, lão cười bảo tao cũng muốn được lừa như mày, hay là mày giả nai đấy. Tao ko nói gì, cũng chả hiểu vì sao yêu đương nhanh thế, có lẽ là tao nhút nhát nên bị gái chǎn chǎng. Thôi kê mẹ, tao cũng thích em thật, dễ thương vl.

Hết tháng 11 thì cô chị đã ôm eo tao mỗi lần tao chở đi dạy. Buổi dạy cuối tháng cũng là buổi lĩnh lương. Tao dạy đứa chị có cô chị dạy thằng em. Nữ học sinh của tao cũng thông minh phết, thế mà đéo hiểu sao thi đại học được có 10 điểm 3 môn. Kém tao có 1 tuổi thôi, nó cũng gọi thầy mà lúc thì thầy, lúc thì anh, thái độ học tập khá nghiêm túc. Nó bảo học toán ở trung tâm, hóa thì cũng bảo ngay cái chị gia sư hóa cho thằng em dạy luôn, tuần 2 buổi. Nhờ 2 chị em nhà này mà tao mở mang thêm kiến thức nhiều điều, đúng là dân hà nội vẫn văn minh hiện đại hơn dân quê nhiều lần.

Lĩnh lương 800k, chở cô chị hải dương về tao bảo mới nhận lương, mời cậu vào ăn ốc ếch, cô chị cười bảo tớ cũng có lương mà. Tạt vào quán ốc, gọi tí lăng nhăng. Cô chị hỏi tao yêu em gái nó từ khi nào, tao trả lời thật thà rằng từ khi biết có họ mà nó gọi bằng anh đấy, cô chị tigm tìm cười bảo thế thì có khi tớ cũng gọi cậu là anh. Tao khi này đã dạn dày hơn nên bảo đúng là nêu xưng hô như thế, đổi luôn từ giờ nhé. Cô chị mỉm cười. ăn xong tao trả tiền rồi lại cong đít đẹp xe chở cô chị, tao hỏi sao 2 chị em giống nhau như sinh đôi thế thì ẻm trả lời hỏi thế bố em cũng ko trả lời được. Cũng giống với cô em, mới xưng hô anh em thấy ngượng ngượng. Lúc này đầu óc tao ko đen tối như sau này nên cũng chẳng nghĩ gì, nghĩ là yêu cô em, bạn bè với cô chị thôi.

Về gần đến nhà cô chị bảo em có lương tháng đầu, muốn mua gì đó về xóm tụ tập. Vậy là vào quán tạp hóa mua các đồ bánh kẹo linh tinh, tao cũng mua ít hoa quả và can rượu hà nội 2lit. Mua để đấy cho tiện. Về xóm hô mọi người sang phòng 2 chị em ăn quà tháng lương đầu, hôm nay thế đéo nào đông đủ thế. Cả lão bách khoa cũng ở nhà. chật chỗ, lại ra sân trải chiếu. Cô chị bảo tao anh lên gọi 2 tên đồng môn của anh đi cho vui, cả xóm trổ mắt, cô em cũng trổ mắt. Cô chị bảo mới nhận họ hàng, đúng là có họ. Lại 5 nam 5 nữ, nữ uống nước ngọt, nam uống rượu cồn. Rồi tao vác đàn ra bật, cả xóm vỗ tay hát vài bài sinh viên, mãi đến gần 12h mới tan.

Vào ngủ, thằng thông hỏi ê mà định xơi cả cụm à, tao bảo đm vớ vẫn, trêu nhau gọi cho vui thôi, mờ đấy mà húp. Thằng thông bảo mà làm cho con Luật bắc ninh gọi mà là anh thì bố cũng gọi mà là anh luôn đấy thằng lồn. Tao bảo đéo chơi, hàng của mà tao ko dám động. Thằng thông lại bảo hàng của tao cái loǎn, tao chán rồi. Đéo tốn thời gian vô ích với nó nữa đâu.

Mấy hôm sau thằng thông đi dạy, tao ở nhà ăn cơm với 2 chị em. Tao cũng kể chuyện thằng thông với con **Luật** cho chị em nó nghe, 2 chị em cùng bảo ui con **Luật** quái lắm, ko dễ xơi đâu, tính nó phải thích đối tượng có điều kiện cơ. Tao gật gù, có lẽ là thế, con **Luật** ăn mặc diện nhất xóm, quần quần áo áo rất nhiều. Gia cảnh ko biết ra sao nhưng so với mặt bằng chung sinh viên thì trông nó có vẻ sành điệu hơn hẳn, các cụ đã bảo người đẹp vì lụa, vậy nên nhìn nó cũng ngon hơn hẳn. Tao hỏi 2 nàng là tính cách con **Luật** thế nào thì cô em trả lời em thấy cũng bình thường, chỉ có điều lại nó chịu khó đầu tư vào ăn mặc, còn nó cũng tốt tính mà. cô chị thì nói con đấy đua đòi, ko hợp với thằng thông đâu...

Ăn xong theo thói quen thì tao lại về phòng và cô em lại sang, 2 đứa truyện trò hú hí. Từ này yêu em, được bóp thoải mái, thật sảng khoái đôi bàn tay. Cô em hỏi sao chị em lại gọi anh là anh, anh ít tuổi hơn mà. Tao trả lời ơ thế chẳng phải có họ sao. Cô em cười hihi bảo họ cái đầu anh. Tao hỏi lại đầu trên hay đầu dưới, cô em bảo đồ dê xồm... Dê thì dê luôn, ra chốt cửa, tụt quần em xuống và đâm vào, cô em 1 tay chống tường, 1 tay bịt miệng ko dám kêu to, tuổi đôi mươi đang sung sức, tao dã tới tấp rồi phut phut phut... Rửa ráy xong lại ra ngồi, nói chuyện như chưa hề có cuộc dâm thi. 1 lúc thì cô em về phòng, thằng thông về, kêu vừa lấy lương, rủ tao đi uống rượu. Tao cười bảo lương mày chưa bằng nửa lương tao, thằng thông gật gù bảo sắp tới kiểm việc gì làm thêm cho đỡ buồn, **Luật** với chả lá như cặc...

Đợt thi cuối kỳ. Trời lạnh vl, xóm trọ phòng nào cũng đóng cửa kín mít. Tao với thằng thông càu đầu vào ôn thi, bọn tao học 7 môn thi trong vòng khoảng 20 ngày. Thằng thông cũng khoảng đấy. Đợt thi thì ko phải đi học, ở nhà suốt ngày loanh quanh ăn với ôn. Tối thì vẫn 4 buổi đi dạy. Mùa đông lạnh buốt, 2 hôm có cô chị đi cùng còn vui, 2 hôm đi một mình đạp xe oải ra phết. Thằng học sinh tổng kết kỳ 1 được 7.5 Lý, có lẽ là cú sốc quá lớn với gia đình nó, mẹ nó đi họp phụ huynh về kể thằng ku được khen vì học tập tiến bộ. Con chị thì hôm đó nào tao đến dạy cũng đang chat chat chit chit. Nó khoe là có mấy phòng chat room yahoo vui lắm, tao cũng chả để ý. Thi thoảng ra quán net ngồi thì mở yahoo lên tào lao lúc thôi chứ chưa biết món chơi room nọ kia. Con bé giới thiệu cho tao tỉ mỉ là thường vào room Hà Nội 8, thường xuyên vào đó và cũng gặp nhiều đồng chí thường xuyên vào, thế là thành quen nhau, thành những người bạn ảo...

Tao dạy cô chị kiến thức cơ bản trong sách giáo khoa từ đầu, xác định hết tháng 1, sau đó từ tháng 2 đến tháng 7 mới là luyện thi. Nhà nó xem ra tin tưởng tao lắm nên quyết định cho đứa chị nghỉ hẳn trường cao đẳng, bảo tập trung ở nhà mà học, bây giờ đại học đầy kia còn chưa ăn ai mà lại còn học cao đẳng gì nữa. Đi dạy về mà rét run, chui luôn lên giường nằm. Thằng thông lại đi đéo đâu ko biết, rét mướt này mà vẫn tài đi thật. Cô chị sang gọi tao hỏi bọn học sinh hết kỳ rồi có thấy bố mẹ nó bảo tạm nghỉ dạy ko, tao bảo cửa khép tự đẩy vào cho trong nhà cho ấm. Cô chị đi vào, tao cứ nằm trong chăn, tay cầm quyển sách cơ học đeo giày, đang ôn thi mà. Cô chị ngồi ghế hỏi lại câu hỏi, tao bảo anh ko thấy bố mẹ nó nói gì, có bảo gì em ko. Cô chị bảo em cũng ko nên mới sang hỏi anh. Tao trả lời ơ thế thì kệ cứ dạy bình thường chứ. Cảm thấy hơi bất lịch sự nên tao ngồi dậy, ra kéo ghế ngồi vào bàn học. Cô chị ngồi cạnh. Tao bảo hôm nào đi cùng em còn thấy ấm, hôm nào đi 1 mình lạnh vãi. Cô chị cười nhẹ, tao nói tiếp vì đi cùng em anh phải cong mông lên đạp, người gì mà nặng thế, béo thế. Cô chị cãi ngay ai bảo em béo, có 50 cân, dáng chuẩn chứ béo gì, mùa đông mặc nhiều quần áo nên nhìn thế thôi. Tao nghĩ bụng đéo gì phải thanh minh ghê thế, nói vui tí thôi mà. Tao hỏi cô em đâu thì cô chị bảo nó đi cùng thằng thông với mấy đứa bắc ninh đi đâu mà... Ô me, tranh thủ mình đi dạy bọn này lại đi oánh chén ở đâu rồi.

Gió lạnh lùa qua cửa, đẩy mở bung cánh cửa, run hết người. Tao đứng dậy khép cửa và tiện tay chốt luôn, bỗng dừng thấy có người ôm chặt từ phía sau. Là cô chị. Tao bất ngờ nghĩ mình đang bị tấn công đột ngột. Chỉ biết đứng im chịu trận. Đứng im như thế 5 phút, thấy người nóng, ấm lên. Tao xoay người lại, cô chị cúi gầm mặt, tai đỏ lử. Tao bảo em lạnh quá à, cô chị nói nhỏ tí là

em xin lỗi, rồi lại ra ghế ngồi. Tao lúc này còn non trẻ, lý trí còn yếu mềm. Lúc đấy ko hiểu sao lại thở ra 1 câu em lạnh thì để anh ôm cho ấm nhé, rồi kéo em ấy lại. Rồi môi gần nhau, rồi môi chạm nhau, rồi hôn nhau. Người con gái thứ 2... chỉ hôn thôi, tay chân tao chưa dám đụng chạm gì, vẫn còn non nớt mà, cứ đứng ấp nhau thế, cô chị bảo thôi để em về phòng, em gái em về nó biết thì chết. Tao cũng thấy có gì đó ko ổn ở đây, khẽ hỏi em thích anh à. Mẹ, hỏi ngu ngơ vãi. Cô chị gật đầu, 1 lúc sau nói em thích vẻ thư sinh, hiền hiền của anh. Tao hỏi lại chỉ thế thôi sao. cô chị nói tiếp, em ko rõ nữa nhưng em ấn tượng với anh từ ngày đầu gặp, hic hic, vậy mà anh lại cua em gái em nhanh quá. Tao bảo anh bị em gái em cua thì có... Tao hôn chút vào má phát rồi bảo tối 2 chị em bàn bạc với nhau đi. Hihi. Cô chị bảo em chịu thôi rồi quay lưng về phòng.

Gần 11h mới thấy tiếng ríu rít của bầy chim bầy bướm về. Thẳng thông vào phòng, mặt buồn rũ rượу. Bảo tỏ tình thất bại. Em **Luật** trả lời rõ ràng chỉ coi là bạn thân. Tao bảo có đéo gì mà buồn, đã yêu nhau bao giờ đéo đâu, đừng hi vọng quá làm gì...

Thẳng thông thi xong trước, thứ 7 nó về quê. Tao còn 1 môn nữa thứ 3 tuần sau mới thi. Cô em cũng về quê. Bên 3 đứa bắc ninh thì 2 đứa về, còn lại mỗi em **Luật**...

Ngày đấy tao nghĩ ngắn, chưa được trải đời nên chả thấu đáo gì. Buổi trưa ăn cơm với cô chị xong, ngồi nói chuyện linh tinh. Cô chị hỏi dò tao kiểu đã làm gì cô em gái nó chưa, tao thẳng thật vl trả lời là có làm rồi, vài chục lần rồi. Cô chị mặt đỏ bừng, đéo nói thêm câu nào. Tao hỏi han vài câu chuyện thi cử rồi về phòng. Tao lại sang phòng ông bách khoa mở nhạc, chơi game.

Con bé **Luật** mò sang bảo cậu mở nhạc to quá tớ ko ngủ được. Tao xin lỗi bảo để tôi mở nhỏ thì **Luật** kêu tớ tỉnh ngủ rồi, thôi cứ để thế, bài này đúng bài nó thích. Con **Luật** vào phòng, ngồi mép giường xem tao bắn beachhead, nghe vài bài hát thì nó bảo gu nghe nhạc của cậu có vẻ giống của tớ, toàn bài tớ thích. Cái thời đấy chỉ Đan Trường, Cẩm Ly, đứa đéo nào chả nghe chứ có phải mỗi tao đâu. Tao gật gù hỏi sao thẳng thông nó lěo đěo theo suốt mà lại chê nó à, con **Luật** nhíu mày hỏi cậu cũng biết chuyện sao. Tao nhếch mép bảo thẳng thông với tôi là bạn nối khố, có gì chả kể nhau nghe, nó còn kể chưa được sờ tay bà bao giờ, éo gì mà ghê thế. **Luật** phì cười, bảo cũng quý thông nhưng để yêu thì ko hợp, còn ko hợp cụ thể cái gì thì cũng khó nói. Tao tâng bốc thẳng thông vài câu, **Luật** bảo tớ cũng biết mà, có điều ko hiểu sao ko nảy sinh tình cảm hơn đéo được.

Luật quay sang hỏi chuyện tao với cô em hải dương thế nào. Tao vốn ko ưa **Luật** lắm nên cũng trả lời thủng thẳng là ko thế nào, thích nhau thì yêu, yêu nhau thì chén. **Luật** bảo điêu vãi, chén được cơ. Tao bảo ơ ko tin hôm nào hỏi nó, chén nhau suốt ngày mà, yêu thì phải chén chứ. **Luật** im lặng, ko nói gì nữa. Thêm 1 lúc, **Luật** vẫn ngồi đó, tao bảo bà chơi ko, tôi về ngủ đây. **Luật** lắc đầu bảo chỉ nghe nhạc thôi, tao bảo thế ngồi đấy nghe, tôi về ngủ, khi nào nghe chán thì gọi tôi dậy khóa cửa cho. **Luật** bảo nghe 1 mình chán lắm, chỉ nghe thêm lúc nữa thôi, cậu ở đây nghe với tớ. Đm, mó bòng bong tao mắc vào từ đây...

Đéo hiểu tại sao và đéo hiểu thế nào, giờ nghĩ lại tao cũng ko hiểu. Chỉ nhớ khoác vai nó, rồi lần mò kiểu gì lột mẹ hết quần áo, địt em **Luật** luôn tại phòng lão bách khoa. Địt xong thì áy náy vô cùng, tao gượng gạo, nó cũng mất tự nhiên. **Luật** về phòng **Luật**, tao về phòng tao. 30p sau tao sang gõ cửa phòng **Luật**, **Luật** mở cửa, mắt long lanh. Tao bảo xin lỗi, **Luật** bảo xin lỗi vì điều gì, tao trả lời khi nãy ko kiềm chế được. **Luật** bảo quên chuyện đó đi...

Tao về phòng, cảm giác trống rỗng, hoang mang thế đéo nào ý. Trời lạnh mà thấy mồ hôi vẫn lấm tấm trên trán. Sang phòng cô chị gõ cửa, cô chị mở cửa ra hỏi anh sao thế, sốt à. Tao lắc đầu, đi vào, nằm luôn vào giường, ngủ, cảm giác an tâm hơn. Cô chị ngồi bàn học, chắc vẫn học nhưng tao đoán đéo vào đầu. Ngủ tầm hơn tiếng thì tao tỉnh dậy. Đã 4h chiều, cô chị bảo đi chợ với em. Thì đi, trong đầu vẫn tràn ngập hình ảnh thân thể nàng **Luật**, cô chị hỏi anh có chuyện gì thế, tao bảo ko, chắc lạnh nên thấy mệt mệt.

Đi chợ về, tao nhóm bếp than tổ ong. Xóm trợ mua chung cái bếp than tổ ong với cái nồi to, đúng ra là tao với thằng giao thông góp tiền mua nhưng cả xóm dùng chung. Cứ nấu suốt để lấy nước tắm, mấy đứa con gái hôm đeo nào cũng tắm, tao với thằng thông thì 2 ngày mới tắm 1 lần.

Luật ra hỏi có nước chưa cậu, tao bảo ok rồi, tắm thì lấy đi để tôi cho thêm. Tao lảng tránh, vào phòng ngồi. **Luật** lấy nước xong thì về phòng, đầu kia cô chị gọi với ra có nước chưa anh. Tao gật, cô chị bảo xách hộ em vào với em đang nấu dở. Tao lục đục trút cả nồi nước vào xô xách vào trong phòng tắm, thấy dây dợ đã treo đầy đủ rồi. Cô chị bảo anh trông giúp em bếp, 5p nữa thì tắt rồi vào phòng tắm. Tao ở ngoài nghe tiếng dội nước ào ào, lòng cũng hùng hực...

Tao tắt bếp bảo anh tắt rồi, anh về tắm đây. Về phòng, nước mới cho vào khi nãy đã kịp nóng đâu. Lại nằm chờ, đang nằm thì **Luật** lại chạy ra bảo tớ xin ít nước nữa nhé, giặt quần áo, lạnh quá. Tao vẫn nằm bảo cứ lấy đi.

Tắm xong sang phòng hải dương ăn cơm. Làm 2 bát, ăn xong đang định về thì cô chị bảo ấy đi đâu vội thế, rửa bát đã, quen được chiều rồi phải ko. Mẹ, đúng là từ ngày yêu cô em, tao ko phải rửa bát bao giờ, ko phải làm gì luôn. Quần áo tao thậm chí cô em còn sang giặt hộ. Tao ái ngại, cô chị hỏi thế rửa bát hay giặt quần áo, rồi nói tiếp mang quần áo sang em giặt luôn cho. À thế thì được.

Về lấy quần áo, trút nốt nước sang vừa rửa bát vừa cho cô chị giặt. Tao rửa bát tí thì xong, ngồi bàn học sờ sờ mấy cuốn tiểu thuyết, chị em nhà này có vẻ thích đọc tiểu thuyết, phải đến hơn chục quyển khác nhau. Tao hỏi sao ko lên thư viện mà mượn thì cô chị nói bọn em toàn mua luôn, thư viện ko có.

Cô chị bảo ra phơi quần áo cùng cho nhanh đê, tao ra cửa, cô chị bê chậu quần áo, tao nhặt ngay đúng cái quần lót, ngượng quá đành chữa ngượng nói cái này của em hay của em gái. Cô chị bảo thôi ông đi vào, đi vào. Tao gãi đầu gãi tai đi vào, leo lên giường. Cô chị đi vào thấy tao nằm trên giường bao dậy đi ông khenh, nằm cả chiều ở đấy rồi, ko định cho tôi nằm à. Tao chầm chừ bão đang ấm, nằm tí đã. Cô chị cất đồ rồi ra ngồi cạnh giường, im lặng 1 lúc rồi bảo anh định ăn cả 2 chị em nhà em à. Tao ko nói gì, cô chị nói tiếp nếu em gái em biết em thích anh thì sẽ thế nào, tao vẫn im lặng. Biết nói gì bây giờ, cô chị rơm lệ hỏi câu nữa, sao em lại thích anh ko biết, anh kém tuổi, lại là người yêu của em gái em, em có phải khổn nạn quá ko. Nước mắt tuôn rơi, tao chưa nghĩ đến cảnh này và cũng chưa gặp bao giờ, ngồi dậy choàng chǎn cho cô chị. Cô chị quay sang ôm chầm lấy tao, 2 đứa ngã ra giường, hôn nhau muôn ngạt thở. Mùi thơm da thịt, mùi thơm xà phòng dầu gội lẫn lộn. Tao đưa tay mền mò, cô chị rùng mình bảo ko được anh ơi, anh là người yêu em gái em mà, tao im lặng. Tay dừng lại 1 chút, rồi lại mò mẫm tiếp, cô chị đưa tay giữ lại, tao cố đưa lên, đã chạm đến ngực, cô chị giữ yếu ớt, thở hổn hển. Tao xoa bóp mấy hồi, đưa tay xuống luồn vào quần, quần chun nên đưa vào rất dễ. Chưa kịp chạm vào sợi lông nào thì cô chị khép chặt đùi, đẩy tao ra, rồi ngồi bật dậy bảo ko được. Tao cũng tinh người, ngồi dậy ko nói gì. Cô chị bảo mình ko thể làm thế được anh, anh về phòng đi. Tao đỏ mặt ngượng ngùng đứng dậy về phòng...

Lôi sách ra đọc đọc ôn ôn mà đầu toàn hình ảnh mấy thánh nữ. Đéo nhồi nỗi, vùng dậy ra quán trà đá ngồi, lại làm điếu thuốc, hút vài hơi mà đầu quay quay. Quán trà đá đơn sơ, có 3 cái ghế băng và 1 cái bàn bày cốc chén, kẹo lạc, kẹo cao su...Kê ngay vệ đường trước cửa quán tạp hóa, cũng là do bà chủ quán tạp hóa mở ra. Bà quán tạp hóa năm nay chắc phải ngoài 60, người gầy gầy, tóc bạc phần ba rồi. Bà thân thiện lắm, bán đồ cũng rẻ, bọn tao mua gì cũng ra đây mua, u u con con, nhiều lần tao còn bán trà đá hộ bà lúc đông khách. Riêng tao với thằng giao thông bà ko bao giờ lấy tiền nước, chỉ lấy tiền thuốc. Thành ra nhiều lần có cả bao thuốc trong túi nhưng ra quán bà ngồi vẫn gọi thuốc lẻ, chả nhẽ uống nước xong đứng dậy đi về. Tao ngồi nói chuyện trời lạnh gió rét loanh quanh với bà, bà còn hỏi thằng thông đâu, về quê à, ko bảo bà để bà lấy ít gạo. Gạo nhà nó ăn ngon cơm.

Trời lạnh, các thanh niên cũng lười ra đường, mới chưa 8h mà đường chỉ lác đác. Bỗng thấy em **Luật** ra mua, nó vào trong quán, bà bán nước bảo trông quán cho bà nhé rồi vào trong bán hàng. Em **Luật** đi ra mới nhìn thấy tao chào bảo cậu ngồi đây à, tay thấy xách túi bóng đen. Tao gật gù nói khách sáo bảo uống nước, **Luật** bảo thôi từ về đây, lạnh lắm.

Bà chủ quán đi ra bảo con bé này ở cùng xóm trợ bọn cháu, là ng yêu thằng thông phải ko. Tao bảo sao U biết, bà cười kêu thấy chúng nó hay đi với nhau, con bé nhìn xinh xắn, sắc sảo ra phết đấy nhỉ. Tao bảo nó chối thằng thông rồi, thằng thông tán mãi ko được, tỏ tình bị từ chối nên chán đời về quê đi tu luôn, bà cười khinh khích bảo thằng thông ko tán được thì mày tán đi. À mà U thấy mày hay đi với con bé trắng trắng, người yêu đấy à. Tao bảo vâng, ng yêu cháu đấy, cũng ở xóm trợ cháu. U cười bảo các anh chị yêu đương thì yêu đương nhưng cũng phải lo học đi nhé. Tao hỏi con bé nãy mua gì đấy U, bà trả lời nó mua BVS, rồi cười to nói cứ đứa nào lâu lâu ko thấy mua băng vệ sinh là có vấn đề...

Sau hôm đấy tao có cảm giác ái ngại với cả **Luật** và với cả cô chị. Thi cũng xong. Vẫn đều đặn túc tắc đi dạy, cô chị vẫn ngồi sau ôm eo bình thường. Thậm chí còn có phần thân thiết hơn. Cô em sinh nghi, tối nọ dẫn nhau đi chơi cô em hỏi anh với chị gái em có gì ko. Tao bảo có gì là có gì, cô em nói em thấy chị em với anh có vẻ thân thiết hơi quá. Tao im lặng 1 lúc, cô em nói tiếp có chuyện gì anh phải nói với em. Tao bảo ko có gì đâu, chỉ là đi dạy cùng thành ra hay nói chuyện với nhau nên thân hơn lúc trước thôi. Cô em nghi ngờ nói em hi vọng là thế...Đi bộ lang thang vào trong làng, tao nháy mắt vào vào kia nghỉ ngơi tí ko, cô em bảo đồ dê xồm...Nghĩ bụng mày mới là đồ dâm xồm. Thế là vào, ngại ngùng đéo gì, bọn tao yêu nhau mà. Vào quần nhau tơi tả, cô em bảo anh càng ngày càng khỏe đấy nhé, ở nhà nghỉ, cô em thoải mái rên la, cảm giác bung lụa thật sung sướng. Cô em bảo anh mua bao cao su đi, cứ thả là nguy hiểm. Tao âm ừ, sau mấy lần chịch choạc thì cũng chịu khó ra quán net tìm đọc kiến thức tình dục rồi. Nằm nghỉ ngơi cỡ 30 phút lại ngóc, thấy cái bao cao su ở mặt bàn, tao bảo cô em thử xem sao nhé. Đóng 1 hồi cô em bảo anh tháo bao đi, hôm nay ngày an toàn, dùng bao em thấy cứ thế nào ý. Tao rút bao, đóng tiếp, rên la, i ôi và bím em đã nuốt ngập tinh túy...2 tiếng làm 2 nháy.

Ra về, cô em bảo hay là em mua thuốc tránh thai hằng ngày nhé, quan hệ qua bao em thấy ko thích. Tao bảo thế đi mua luôn, anh mua cho. Tao mua luôn 5 vỉ cho cô em. Dùng dài dài mà.

Chở cô chị đi dạy, cô chị hỏi em gái em uống thuốc tránh thai hằng ngày. 2 người hơi quá đà đấy nhé. Tao nói thì yêu nhau quá biết phải làm sao. Cô chị đấm bụp bụp vào lưng bảo tao đúng là đồ dâm tặc. Con học sinh học hành ngày càng sáng láng, tao cảm giác nó tiếp thu cực nhanh luôn. Hoặc có thể là học lại những cái đã biết nên tiếp thu nhanh hơn. Nhưng vẫn còn ham chơi lắm, tao lên phòng thấy nó ngồi đấy rồi, ăn mặc sành đẹp, trang điểm môi đỏ má hồng mi cong. Tao hỏi định đi đâu à thì em kêu vừa đi sinh nhật về, phải về sớm để học đấy, nhục quá. Tao nhìn lướt qua, công nhận trang điểm vào xinh thật. Nhưng cũng ko dám nhìn lâu, tao bảo anh cho em 15 phút thay đồ rồi tao đi xuống tầng xem cô chị dạy thằng em. Thằng em ko hiểu lấy ý chí ở đâu mà ra vẻ quyết tâm học lắm, còn tuyên bố kỳ 2 phấn đấu 3 môn toán lý hóa phải trên 8p. Tao đéo biết kiểu chấm điểm ở HN thế nào chứ ở quê tao nếu 3 môn đều trên 8 phẩy thì lực học phải thuộc top 5 của lớp. Học khá khá chỉ được khoảng 7-8 phẩy thôi. Nghĩ vậy chứ kệ mẹ nó, chả dập tắt niềm tin của nó làm gì.

15p sau lên phòng thấy cô chị đã thay đồ xong, mặc bộ đồ thun ở nhà, mông má mây mẩy. con bé bảo anh nhìn em có hấp dẫn ko. Tao trả lời hấp cái cục c, học đi nhái. Nó bùi mõi bảo hơn ng ta có 1 tuổi mà nói oai như cóc. Tao lại gõ đầu nó phát bảo tôi đang là thầy cô đấy nhé. Con bé vâng, thế thấy em có hấp dẫn ko. Đm, về độ sành sỏi dĩ thì thời điểm đó tao phải bái chị em nhà nó là sư phụ. Tao ko nói gì thêm, trong lòng xốn xang, bảo lôi vở ra đi....

Lúc về tao kể lại với cô chị, cô chị bảo thế thì nguy hiểm quá, khéo con bé lại chài anh thì chết. Tao bảo anh ko chết nhưng sợ 2 chị em nhà em chết thôi. Cô chị bảo em thì liên quan gì, em gái

em với anh thôi như kiểu ngầm khẳng định điều gì đó. Nhưng vẫn thấy ôm eo. Tao cũng ko nói gì thêm. Cô chị nói ôm anh thích thật, rồi ôm chặt hơn...

Tao đéo dám kể chuyện tao chịch con **Luật** với thằng thông, nhưng thái độ lảng tránh con **Luật** thì ko thể bỏ được. Gặp nó cứ ngượng ngùng, dù hôm đấy chịch nó cũng ra gì phết. Thằng thông tìm được 1 lớp gia sư nữa, cũng luyện thi đại học. Thằng thông chuyên dạy hóa, ngày xưa nó học hóa giỏi nhất lớp, thậm chí giỏi nhất khối. Thế mà thế đéo nào dạy thằng lớp 9 lên lớp 10 lại dạy toán được. Tao thừa nhận hồi cấp 3 nó học giỏi hơn tao, lý là môn tao giỏi nhất nhưng nó cũng chẳng kém cạnh tao. Nó chuyện thằng học sinh mới của nó lớp 12, ngu như bò, xác định luyện cho nó được trên 5 điểm hóa thi đại học là thành công lắm. Lịch dạy mới vô tình lại trùng lịch của tao. Đen vãi, giá lêch lịch thì có thời gian địa điểm chim chuột với cô em. **Thằng thông ý chí cao, nó trở lại trạng thái bình thường nhanh chóng sau khi bị em Luật chối từ.** Từ hôm đó tối nó cũng đéo đi chơi, loanh quanh ở nhà. 2 thằng lồn xây dựng thì đã mâu mè được con bé ngoại ngữ và con bé thương mại kia thì phải, nhưng tao đoán vẫn chưa chịch được... Tao bị nằm trong mó bòng bong, bồ ngoài vẫn ghi nhận là ng yêu của cô em, nhưng có sóng ngầm với cô chị, lại thêm chịch 1 lần ngoài ý muốn với nàng **Luật**. Thành ra trong lòng ít nhiều mang nỗi sầu đa cảm...

Cứ đậm dờ như vậy đến tết. Buổi dạy cuối năm được phụ huynh học sinh gửi phong bì 2 lit với hộp bánh bảo về ăn tết vui vẻ, hôm ấy là 24 tết. Thằng giao thông về nghỉ tết từ hôm 22, tao vướng lịch dạy nên ở lại. Bên kia cô em hải dương cũng về từ hôm 22, trước hôm về cũng nổ 2 nháy tạm biệt. Xóm trọ cũng hô hào ăn tất niên chung xong thì về mà ko thực hiện được vì đứa nào cũng bận. Chở cô chị về, cô chị bảo sáng mai em về quê sớm, anh chở em ra bến xe nhé. Tao bảo ok, chắc chiều mai anh mới về. Về đến xóm trọ, tao thu dọn quần áo cho vào ba lô mai sẵn về. Đang dọn thì cô chị đi sang bảo dọn xong chưa em dọn hộ cho. Tao bảo có gì đâu, vài bộ quần áo ý mà. Cô chị vào ngồi ghế, nhìn tao gấp quần áo. Lúc sau tao quay ra bắt gặp ánh mắt của ém, tao hỏi làm gì mà nhìn anh ghê thế, cô chị nói nhìn anh đáng yêu thật. Tao tiến lại, vén tóc ém cài qua tai bảo em cũng đáng yêu thật, 2 chị em cùng đáng yêu. Cô chị đỏ bừng mặt, đứng dậy, lại trao nhau nụ hôn ngọt thở. Mẹ nó, cô em là người dạy tao hôn, cô chị là người hưởng thụ lại, kể cũng thi vị ghê gớm. Xóm trọ vắng vẻ, tâm lý cuối năm khiến con người trở nên tự tin hơn. Tao bóp mông rồi lại lên ngực, tao lột áo ra, vục mặt vào ngực ém, mút, mút, mút. Ém rên khe khẽ, tao lại liếm liếm liếm, rồi lại lên hôn tiếp, mắt nàng đã long lanh. Tao hôn 1 nụ hôn sâu, tay khẽ lùa vào trong quần nàng, đã xuyên qua lớp lông lạo xạo, tìm đến khe, ướt át quá. Tao vuốt vuốt mấy cái, cô chị khẽ rùng mình nhưng ko phản kháng. Tao rút tay ra đưa lên bóp ngực, nước nhòn vẫn dính ở tay. Rồi phải đổi tay, lùa tay trái xuống vì tay trái ko có móng tay, mân mê, móc móc, ém rên ư ử. Đẩy em vào giường và cởi hết đồ, 1 thân thể tuyệt đẹp, mịn màng. So với cô em thì có phần đẹp hơn. Ém ngồi dậy cởi áo cho tao, tao tự cởi quần, thằng bé bật ra. Nhét vào, chặt hẹp lắm, thúc giục mấy hồi, chỉ 1 tư thế, cô chị rên kinh khủng, lúc gần ra tao nghĩ thế đéo nào là rút ra ngoài, thế là phạt lên tận mặt ém...Cô chị kêu á á xong nằm im, thở hổn hển...

Nàng với áo lau tinh túy dính trên người, trên mặt. Tao nằm kéo chăn đắp lên, ôm nhau 1 lúc. Cô chị hỏi sao anh cho ra ngoài, tao bảo vô tình thôi. Cô chị bảo hôm nay ngày an toàn, rồi tự dừng hỏi anh quan hệ với em gái em bao nhiêu lần rồi. Tao trả lời thật thà là ko nhớ. Nàng quay sang ôm nói, anh có áy náy ko, tao gật đầu. Cả 2 im lặng, cứ nằm thế. Nửa tiếng sau con chim thức giấc, lại mân mê rồi đâm chọc, lần này được 3 hay 4 tư thế, sức trai tráng đôi mươi, ém rên thống thiết. Đêm đó tao ngủ với cô chị cả đêm, tổng cộng 4 nháy. Hôm sau 6h sáng đạp xe chở ém ra bến mỹ đình, ém lên xe thì tao về nhà ngủ 1 mạch đến trưa.

Trời nắng đẹp, trong nhà thì lạnh nhưng ra sân thì nắng ấm. Vươn vai nhìn quanh, hình như đã về hết. Còn mỗi ông bách khoa mấy hôm nay ko thấy mặt đâu ko biết về hay chưa. Lên chào chủ nhà vài câu, chủ nhà dặn cho vui là lên sớm ăn tết với nhà bác, chào nhau chúc nhau vài câu thì về phòng, giờ là hơn 11h, xe về quê tao 3h mới chạy. Mở phòng ông bách khoa bật bài happy new year mà thấy rộn ràng, nhớ nhà vãi đáí. Đang say sưa nghe nhạc, xem sex thì thấy em **Luật**

đứng ngay cửa, giật cả mình. Em **Luật** bảo ơ cậu chưa về à, tao trả lời tối qua vẫn dại, 3h chiều mới có xe. Tao hỏi sao bà chưa về thì **Luật** vào phòng, trả lời tớ chờ người bạn cùng quê qua đón, đi ké về.

Ngồi ngượng nghịu, **Luật** bảo nghe bài này nhớ nhà quá, tao khi nãy thao tác nhanh tắt cái media player, chắc là **Luật** ko nhìn rõ.

Mở vài bài quê hương đất nước để tăng tính nhớ nhà, **Luật** ngồi cạnh thi thoảng hỏi chuyện linh tinh. Tao ngại quá đứng dậy về phòng bảo bà cứ ngồi đấy, tôi về xem đủ đồ chưa ko về quê lại thiếu cái quần thì hỏng. Tao về phòng, nằm vật ra, lại suy nghĩ linh tinh, ám ảnh cái hôm địt **Luật**.

1 lúc sau thì **Luật** sang gọi bảo khóa phòng đi, tao bảo cứ để đấy nghe nhạc. **Luật** bảo cậu có vẻ sao thế, tao bảo bà vào đây tôi nhờ chút. **Luật** vào phòng, **Luật** hỏi vẫn áy náy vụ lần trước à. Tao bảo ừ, **Luật** bảo **Luật** quên chuyện đó rồi, cảm xúc nhất thời thôi, ko ai có lỗi cả...

Tao im lặng thật lâu, cái ngòe nghêch của tao bộc lộ. Tao hỏi thật là bà ko nghĩ gì chứ, **Luật** bảo thật mà, tớ thấy cậu cứ lảng tránh tờ mà nhìn phát tội. Tao hỏi thế sao hôm đấy lại đồng ý cho tôi xxx, **Luật** trả lời đã bảo cảm xúc nhất thời mà, với lại thực tình thì cậu cũng đẹp trai, hiền lành tử tế. Chẹp, ai ngờ. Tao đỏ mặt. Mẹ nhà mày.

Tao bảo ơ thế giờ tôi lại có cảm xúc nhất thời nữa rồi, **Luật** cười khanh khách bảo cảm xúc xuất phát từ bên trong chứ ko phải nói ra thế nhé. Tao nhìn **Luật**, càng ngày càng ngon, biết ăn mặc hơn, biết trang điểm hơn, có lẽ **Luật** hòa nhập với cuộc sống thành thị nhanh nhất. **Tao bảo thằng giao thông si mê bà thế mà bà phủ nó quá, Luật bảo si mê cứt ý, ng ta từ chối xong 1 tuần sau bố tỉnh bơ như chưa có chuyện gì, si mê gì mà thế.** Tao cười cười. **Luật** bảo tớ thấy cậu mới hay, cậu lảng tránh tờ suốt từ đợt đó đến giờ, chứng tỏ trong lòng cậu áy náy, cậu ko quên được chuyện đó, cậu là 1 người nặng tình nghĩa... Ôi trời, thế đéo nào tao từ việc địt nhầm lại trở nên người sống nặng tình thế. Tao lại đỏ mặt. **Luật** nhìn rồi nói tiếp, cái vẻ nhút nhát hiền hiền của cậu rất là thu hút con gái, tớ cũng bị thu hút. Tao ngại ngùng nói trời, ế chỏng ra mà thu hút cái gì. **Luật** bảo đừng điêu, cả 2 chị em xinh đẹp hải dương đều đang bị cậu hút còn gì. Ơ hay, chuyện tao với cô em yêu nhau thì ai cũng biết, nhưng với cô chị thì đéo có ai biết đâu nhỉ. Tao nói lại bà đừng linh tinh, cái gì mà 2 chị em.

Luật túm tóm cười, rồi nói tớ thấy cậu chở cô chị đi dạy, ôm eo nhau tình cảm lắm, ko hề đơn giản đâu nhé, chuyện tình tay ba sẽ diễn ra như thế nào, thật sự tớ tò mò lắm đấy. **Luật** nháy mắt, con mẹ này tinh quái, cao thủ quá.

Tôi bảo thôi bà về phòng đi, cảm xúc của tôi đang rục rịch rồi đấy. **Luật** cười, xong lại nháy mắt bảo cảm xúc của tớ cũng đang rục rịch này. đm, thế là thế nỗi nào. Tao giả vờ đứng dậy, tiến tới. **Luật** vẫn bình tĩnh bảo ê đấy ko phải cảm xúc thật, cảm xúc thật ko hành xử như thế. tao ngượng quá, đúng là so về thi đấu tâm lý thì lúc này tao còn thua **Luật** 1 bậc. Tao hỏi thế cảm xúc thật hành xử thế nào, **Luật** đứng dậy bảo là thế này này. **Luật** ôm tao, kẽm chân lên hôn nhẹ vào môi. Tao thẩn thờ mẹ nó mất. tỉnh lại, kéo **Luật** vào, hôn, nụ hôn của cảm xúc... Lần này thì tao hiểu, ko giống như lần trước. Tao cởi hết quần áo **Luật** ra, lần này mới nhìn rõ thân thể **Luật**. Thơm, trắng, ko 1 tí mỡ, ngực đầy, đùi thon. Sánh ngang với 2 chị em nhà kia.

Đêm qua 4 nhát, nghỉ ngơi được 7-8 tiếng rồi, thằng bé đã sẵn sàng, **Luật** đã sẵn sàng, tao cũng đã sẵn sàng và chúng tao bắt đầu đi tìm ai là triệu phú trong hàng triệu tinh túy. Có lẽ do ảnh hưởng của hôm qua 4 nhát mà hôm nay lâu ra, đổi các kiểu mà vẫn chưa ra, **Luật** thì khẽ ôi thư sinh ơi, Lần địt này là lần địt mà **Luật** bảo với tao là ko bao giờ quên. Tao dã phải nửa tiếng liên tục, **Luật** rũ rượi, từ lúc mãnh liệt đến đúng vật vã bảo anh ơi thôi mà, tao vẫn chưa thôi. Lúc cả 2 đều gục, tao thấy mệt vl. **Luật** nói khẽ em sướng quá anh ạ...

Thế là lại 1 đứa nữa gọi tao là anh. Tao kệ mẹ, nghĩ đang phê nên nó gọi thế, sau thì sẽ bình thường. **Luật** xin số đt bàn nhà tao bảo tết về buôn cho đỡ chán. Hồi đấy đéo đứa nào có đt di

động. Mặc hết quần áo rồi ngồi nói chuyện, **Luật** cứ anh với em, tao thì vẫn tôi với bà. Quãng hơn 1h thì thấy tiếng xe máy. Thằng đầu b nào bạn của **Luật**, cùng quê, chở về quê. **Luật** đi ra, tao cũng ra, chào hỏi xã giao, **Luật** bảo tết nhớ nghe điện thoại. **Luật** đeo ba lô to uỷch rồi trèo lên xe lượn, quay lại nhìn tao nháy mắt.

Tao viết mảnh giấy cài vào cửa phòng ông bách khoa, bảo cả xóm về rồi, em về muộn nhất, ko rõ anh về chưa. Chúc anh với gia đình ăn tết vui vẻ. Ra ngõ đi xe ôm về quê ăn tết, mất 10 nghìn.

Hôm trước có gọi điện về nhà bảo thầy u là con đi gia sư được mấy đồng, năm nay để con mua đào quất. Về nhà thấy thầy u mua cả rồi. U bảo anh đang xin tiền bố mẹ đi học mà đòi mua bán cái gì, cố mà học cho tốt sau đi làm thì giao hết cho anh sắm tết. Đúng là lớn bao nhiêu thì trong mắt bố mẹ vẫn là trẻ con. Tao vâng dạ, mất 1 hôm dọn dẹp nhà cửa còn đâu hầu như sắm tết ở quán net. Chat chit với các ẻm, đế chế, halflife...Mấy ngày tết rượu chè bài bạc mua vui rồi trôi qua nhanh chóng. Em **Luật** ngày đéo nào cũng gọi điện, con em gái chuyên nghe điện thoại còn le te bảo anh có bạn gái rồi cơ à. Cơ à cái kẹc, làm như anh mà kém cỏi lắm không bằng.

Mùng 8 mới học, thằng thông rủ mùng 6 xuống luôn nhé. Ở nhà chán rồi. Tao âm ừ, lúc nói chuyện qua điện thoại hỏi **Luật** thì **Luật** bảo mùng 6 cũng xuống.

Xuống HN, mùng 6 tết nó còn vắng hơn hôm tao về. Xóm trợ có mỗi 2 thằng với em **Luật**, thằng thông tinh bơ nói chuyện với con **Luật** bằng thái độ hết sức bình thường, tao thì hơi lảng tránh, chỉ ngồi trong nhà. Phòng ông bách khoa thấy vẫn còn tờ giấy tao dán nhưng có thêm chữ ở dưới. Cảm ơn em, khả năng anh xuống muộn hơn bọn em, Chúc mừng năm mới. Lão này cũng lắm chuyện phết. Hôm đó 3 đứa ăn tết lại với nhau, thằng thông mang nửa con gà luộc sẵn, tao thì mang mấy xiên thịt nướng, bánh chưng. **Luật** thì thấy toàn kẹo bánh cả đống.

Tập trung ở phòng tao để ăn, **Luật** hỏi tao anh về ăn tết vui ko? Thằng giao thông tí sặc, hỏi sao bà gọi nó là anh. Tao phải cướp lời giải thích vì hôm trước mà thách đố, tao phải dùng bài cá cược nếu tao thắng thì **Luật** gọi tao là anh, tao thua thì tao gọi **Luật** là chị. Đương nhiên tao thắng. **Luật** gật gật. Thằng thông bảo mẹ mà dùng tiểu xảo. Tao bảo thế ý bố cháu thế nào, nó cười tao bái mà làm bố luôn nhé. Mấy đứa cười phá lên, tao liếc qua **Luật**, chạm ánh mắt **Luật** nhìn tao khẽ nháy mắt.

Hôm sau 2 chị em hải dương lên, hôm sau nữa thì cả xóm lên đủ. Thằng thông bô bô với chị em hải dương là tao anh em ngọt xót với con **Luật**. cả 4 con mắt soi vào tao nghi hoặc, sắc lém. Tối hôm đó ăn xong cô em đã gọi tao đi ra ngoài với nó có việc. Vừa ra đầu ngõ cô em đã truy hỏi chuyện với nàng **Luật** là thế nào, tao kể lại chuyện thằng thông thất tình thách tao và tao cá cược với con **Luật** để bấy thằng thông. Nghe cũng hợp lý nên cô em gật gù. Đi được 1 quãng thì cô em lại hỏi vậy chuyện với cô chị là thế nào. Tao giật thót trong tim trả lời thế nào là thế nào. Cô em bảo anh đừng giấu, chị em đã nói với em cả rồi, nhưng em muốn nghe chính từ miệng anh. Tao bảo chị em nói gì, có gì đâu mà nói. Cô em bảo anh ngoan cố quá, chị em bảo 2 người có tình cảm với nhau, do đi dạy cùng nhau suốt nên lửa gần rơm. Rơm thì khô quá mà lửa thì cũng to quá nên cháy luôn, còn cháy đến đâu thì em chưa biết. Tao im lặng, chả nhẽ cô chị kể thật sao. Lững thững đi thêm 1 đoạn đường, tao ko nói gì, cô em lại nói nghe tin này xong em như bị sét đánh, đơ người cả ngày hôm đó, chị em cũng khóc tutu, 2 chị em cứ ở trong phòng cả ngày vậy, sau cùng chị em nói sẽ ko để tình cảm của chị tiến thêm nữa, bảo em mới là người anh yêu.

Tao thấy hơi cay mũi rồi, chuyện đéo gì vậy, vốn chỉ định vụng trộm yêu nhau được ngày nào hay ngày đó rồi thôi, ai ngờ mọi việc vỡ lở sớm quá. Cái đầu non nớt của tao thật ko biết xử lý thế nào. 2 đứa kiểm 1 chỗ ngồi trước cửa sân mỹ đình, hôm đó gió mát, năm mới, xuân mới nên sân cũng đông phết, từng đôi từng cặp dùn nhau, bên nhau hưởng thụ vị ngọt tình yêu, bọn tao cũng 1 đôi yêu nhau nhưng tâm trạng hoàn toàn trái ngược, rối bời.

cô em hỏi anh có yêu em ko, tao bảo có. em hỏi tiếp anh có yêu chị em ko, tao bảo chưa phải tình yêu. em lại hỏi tức là anh yêu em nhiều hơn. Tao bảo ừ, đúng hơn là hiện tại yêu mình em. Em nhíu mày thế tương lai thì sao. Tao lí nhí tương lai ko thể nói trước.

Cô em im lặng 1 hồi rồi mở miệng kêu em thương chị em, em cũng hiểu nếu đặt em vào hoàn cảnh đó thì em ko biết làm thế nào và chưa chắc em đủ mạnh mẽ để hi sinh tình yêu của mình mà nhường cho ng khác dù người đó là ai đi nữa. Lại 1 hồi im lặng. Cô em đứng dậy, kéo tao dậy bảo cả tết em suy nghĩ rồi. Anh phải đổi xử tốt với chị em đấy nhé. Tao tròn mắt ko hiểu, cô em nói à quên, anh phải đổi xử tốt với 2 chị em em đấy nhé...

Không khí năm mới, thời tiết dễ chịu. Buổi dạy đầu tiên cũng đưa cô chị đi, cô chị im lặng. Tao bảo cô em đã nói hết với tao rồi, cô chị vẫn im lặng. Cả đoạn đường đi cô chị hầu như ko nói gì. Phụ huynh lì xì mỗi đứa 1 bao, lên phòng tao bóc luôn, tờ xanh 1 lít. Tao rút ví, lì xì cho đứa học sinh chị 50k bảo chúc hay ăn chóng lớn, năm nay đỗ đại học. Buổi dạy đầu năm hỏi han tình hình các thứ hết gần tiếng. Ôn lại kiến thức tí thì hết giờ. Ra về, cô chị vẫn im lặng. Đi hết đường dương quảng hàm ra đường cầu giấy thì cô chị mới cất lời anh tính thế nào. Tao hỏi thế nào là thế nào. Cô chị hỏi anh định yêu cả 2 chị em em à, tao nghĩ 1 tí rồi nói thế cả 2 chị em em cùng yêu anh à. Cô chị bảo đồ dê xồm... Tao cong đít đẹp xe, đến đoạn hòe tùng mậu thì rẽ mẹ vào ngõ, thấy cái nhà nghỉ phi vào luôn bảo anh cần nói chuyện nghiêm túc. Cô chị bến lến đi theo. Câu chuyện nghiêm túc toàn ư a ôi diễn ra khoảng 1 tiếng thì về. Về nhà thì gần 10 rưỡi, cô em ra hỏi sao 2 người về muộn thế. Tao nói nhỏ rằng phải trao đổi nghiêm túc vấn đề. Cô em ko hỏi thêm gì nữa. Cô chị lầm lũi đi vào nhưng nét mặt ko buồn lầm.

Thằng thông mua cái điện thoại di động cùi bắp, nó bảo cóp tiền dạy mua hơn 5 lít. Thấy nằm cả ngày cả đêm nghịch nghịch. Tao cũng giật lấy nghịch nghịch, vui phết. Từ hôm thằng thông có điện thoại thì thành máy công cộng chuyên để nghe cuộc gọi từ phụ huynh sinh viên ở quê gọi lên, ko phải chạy lên chủ nhà nghe như mọi lần. Trước kia thì đứa nào có điện thoại chủ nhà xuống gọi, nghe điện thoại xong tự động thả 1 nghìn vào thùng, chủ nhà thế deo nào sau đó mất mẹ cả thùng thành ra cầm tiền mặt. 1 nghìn là công họ xuống gọi cho nghe nhở. Tổng tất cả các dãy trợ cũng phải đến 25-30 phòng. Đi nghe điện thoại nhiều lúc phải xếp hàng.

Thời ấy có điện thoại cũng chỉ để nghe nhà gọi vì trên lớp tao cả lớp chắc chỉ 4-5 thằng có điện thoại. Liên lạc chủ yếu là yahoo, nhiều lúc gọi điện thoại bảo nhau mỗi câu là 8h ra quán net để chat nhé.

Thằng thông tăm được 1 đứa ở dãy trọ trên, cũng có vẻ có tình ý với nhau, cụ cậu kề deo phải đi chơi cả đám mà lần nào đi cũng chỉ 2 đứa, nói chuyện tình cảm vl. Hết tháng giêng thì thấy nó dẫn con bé đấy xuống phòng chơi, nhìn cũng khéo ra phết. Thằng thông bảo ông đừng có cá cược gì với con này cho tôi nhờ nhé. Tao bảo yên tâm, tao ko còn sức đâu. Tháng vừa rồi cứ đi dạy thì địt cô chị, hôm ở nhà hoặc thứ 7 thì tranh thủ lôi cô em sang phòng địt. Gặp Luật thì anh em cười nói bình thường, ko dám manh động.

Hôm nọ, khoảng tháng cuối 3 dương lịch, trời hơi nóng rồi. Đi dạy về thấy ông anh bách khoa ra đón bảo đây rồi, mày về rồi, đi ra xách bia cho anh. Chưa kịp hỏi có chuyện gì thì lão bảo nhanh lên, muộn mẹ rồi. Quẳng xe đẹp, trèo lên xe lão. Ra quán bia mua cả 1 bom, lão bảo tao thi xong môn lúc chiều rồi, làm được. Thoát nợ rồi. À ra thế, lão bảo mày xách bim bim, kẹo, ngô các thứ, tao chở beer về trước rồi quay ra đón. Tối hôm đó lại 5 nam 5 nữ tắm beer. Say ngất ngưởng. Thời gian trôi chậm chậm, vẫn ở thế quan hệ lăng nhăng với 2 chị em hải dương, cả hai cũng âm thầm chấp nhận mà ko xác định cuộc tình này sẽ đi về đâu. Dương nhiên chuyện chỉ 3 người bọn tao biết, bề ngoài thì vẫn là ng yêu của cô em thôi. Cô em cũng chả ngại ngần gì thể hiện tình yêu trước đám đông.

Tháng 5, hoa phượng đỏ rực mấy quãng đường, nắng đầu hè vàng, gắt hoa cả mắt. Lại chuẩn bị vào mùa thi, mùa chia ly. Tiếng trống trường buông mấy hồi uể oải cũng là lúc bọn học sinh nghỉ

hè. Thằng ôn con học sinh của tao thế mà khá, được hơn 8 phẩy lý, được tuyên dương trước lớp về cái sự tiến bộ không ngờ. Bố mẹ nó đi họp về mát mày mát mặt bảo cho nó nghỉ hè đúng 1 tháng, sang tháng 7 là lại học. Dặn tao từ tháng 7 lại dạy bình thường được ko, tao bảo cháu cần nhắc vì khi đó bọn cháu cũng nghỉ hè. Bố mẹ nó bảo năm tới em nó vào lớp 12 rồi nên muốn cho học cẩn thận. Con chị thì đăng ký thi trường thương mại theo tư vấn của tao. Tao bảo trường đấy vừa tầm, nhiều ngành, gần nhà. Sức em thi kinh tế, ngoại thương, ngân hàng thì sơ hơi quá. Con bé đăng ký ngành thương mại điện tử gì đó. Tao phải luyện cho nó đến hết tháng 6. Đầu tháng 7 nó thi. Con bé còn bảo anh đưa em đi thi được ko. Thương Mại gần chỗ anh trợ mà. Tao ậm ừ cho qua.

Mẹ kiếp, mải địt, mải dạy. Dính thi lại 2 môn. Nhưng bọn xây dựng cho thi lại luôn rồi mới nghỉ hè, thằng nào ko phải thi lại thì nghỉ hè sớm. Vậy là 1 tuần bế quan luyện công, cấm cửa 2 chị em hải dương. Cái môn cơ học môi trường liên tục hay cái môn gì đó đeo nhớ nữa khó vãi loắn, đọc mãi ko hiểu.

Đúng là mùa hè, mùa thi, không khí ôn thi rộn ràng lắm, mùa hè nóng, ngủ ngày càye đêm cho mát, có hôm 2h sáng ra hút thuốc mà nhìn đèn phòng nào cũng sáng, đi lượn lờ ra cổng nhìn mấy dãy trọ bên trong cũng thấy cửa mở, sáng đèn khắp nơi. 2 thằng lồn đồng môn ở dãy trên cũng đứt môn cơ đấy giống tao. Dự là thi lại sẽ ngồi cùng phòng.

Đêm đó ngồi học, thằng thông thì sang phòng ngủ cùng ông bách khoa, nó thi xong mẹ hết rồi nhưng cũng ở lại luyện thi cho đứa học sinh hết tháng 6. quãng 2h sáng, ra làm điều thuốc, ngoảnh ra gặp em **Luật** đang đứng cửa, khách sáo mấy câu bảo học muộn thế cơ à. hút hết điều thuốc rồi đi vào, tốt hơn là nê tránh mặt. Vào ngồi học mà toàn nghĩ đến bưởi đến sò của **Luật**. Điu hiếu sao xoạc 2 chị em kia bao lần nhưng ko ám ảnh, mà cứ bị ám ảnh cơ thể **Luật**. Cố dằn thằng bé xuống, đọc đọc, viết viết. Chiều mai thi nốt môn này rồi, đeo qua là phải học lại, mà nghe nói học lại tốn tiền bỏ mẹ.

Cuối tháng 6, 2 chị em hải dương về quê rồi. Xóm trợ còn mỗi tao với thằng giao thông bận luyện thi và ông bách khoa. Ông Bách khoa đã xin được việc cho công ty đeo gì ở khu Láng. Lương 3 củ ruồi, bố cháu đi làm giờ giấc phết chứ không như hồi trước nữa. Buổi dạy cuối cùng là 29/6, tao căn dặn đứa học sinh đủ thứ, kinh nghiệm làm bài, công thức nào hay quên thì cố nhớ, khi phát nháp xong thì ghi luôn 1 loạt công thức vào tờ nháp để phòng khi quẫn, rồi làm phải lần lượt bình tĩnh, cứ thấy khó thì bỏ lại để sau...Con bé bảo hôm em thi anh ra nhé, tao ậm ừ. Bọn Hà Nội đúng là đi thi đại học như thi cấp 3 mà học đại học như học cấp 4. Cảnh ở quê lên nườm nượp khăn áo, đưa con đi, hồi hộp ngóng chờ, từ hôm mồng 3 đã đông nghịt. Em **Luật** cũng lên, em kêu làm tình nguyện hướng dẫn mùa thi. Mặc áo xanh, quần jean bó màu đen, mặt trắng, mi cong, môi đỏ. Tao bảo em tình nguyện thế này thì chết các em trai thôi. Con bé cười hì.

Thằng Thông về quê trước, để lại điện thoại cho tao mượn. Con bé học sinh gọi = máy của bố nó bảo sáng mùng 4 thầy chờ em ở cổng trường nhé. Ủ chờ. 7h sáng tao có mặt gần cổng thương mại, sáng nay con bé thi toán, chiều thi lý, mai thi hóa. có điện thoại, con bé nói nói, tao nhìn thấy cô nàng đứng vẫy vẫy. Tao lại dặn dò các kiểu, bình tĩnh các kiểu. Nhìn nét mặt bố con nhà nó ko có vẻ hồi hộp gì, khác hẳn với những khuôn mặt khắc khổ đậm nét quê xung quanh.

Ngồi trà đá chờ, trò chuyện với các phụ huynh đưa con em đi thi, tao cũng chém là cháu đưa em đi thi. Hết giờ, con bé ra, mặt ủ xịu bảo khó vãi, chắc chỉ được 4-5 điểm. Tao bảo ko sao, các môn sau gỡ lại, cố lên. bố nó chờ nó về, con bé dặn chiều anh lại qua nhé, chiều là môn lý đấy. Tao ậm ừ. Đm, trời nắng vl, qua ăn rắm à. Về phòng, đi ăn suất cơm bụi rồi bật quạt đánh giấc, tay bách khoa cũng ở nhà vì hôm đấy là thứ 7 thì phải. Tỉnh dậy vì tiếng nhạc ầm ầm của lão bách khoa, xem đồng hồ thì hơn 3h mẹ rồi, thấy mấy cuộc gọi nhỡ của bố học sinh từ hơn 1h. Lại đạp xe ra trà đá, gọi lại thì ông bố học sinh kêu ra đây, chú đang ngồi chờ rồi. Chờ lâu thì thấy học sinh đi ra. Mặt hớn lầm bảo em làm được gần hết, may quá làm đúng bài của anh là ghi công

thức trước vào nháp, mấy lúc quên nhìn phát nhớ ngay. Tao xem đề, hỏi làm thế nào thế nào thì con bé bảo thế này thế này. Ô khá đấy, đề này cho tao làm thì tao cũng chỉ được 9 điểm thôi. Lại dặn dò cõi lên nợ kia.

Chiều về, chả thấy có ma nào. Mỗi mình, buồn vãi lèu, nhớ ra là có em **Luật** lên tình nguyện mà nhỉ. Ngó cửa phòng nó thì thấy khóa. Thằng giao thông gọi từ quê lên bảo về chưa để tụ tập uống rượu. Tao bảo mai, đưa con em đi thi nốt cho vẹn tình vẹn nghĩa, thằng lồn cười khi khí bảo khéo thầy lại chén trò. Thằng mất nết vãi, mà nghĩ ai cũng như mày ấy, yêu chỉ rình chịch.

Tắm giặt xong thì đi làm suất cơm bụi, quán cơm đông lắm, toàn phụ huynh và học sinh, những gương mặt khắc khổ, những gương mặt non nớt, làm tao bồi hồi nhớ lại ngày tao đi thi. Ngày tao đi thi thì bố thằng giao thông đưa 2 thằng đi, thuê cái nhà trọ chỗ Nguyễn Trãi, chung chiêng nhưng 2 thằng đều xa. Tao phải bắt xe ôm tự đi, gặp ông xe ôm tốt bụng đưa đi đón về hằng ngày. Bố tao cũng bảo bố đưa đi nhưng tao quả quyết bảo ko cần, đi làm gì cho vất vả. Ngày nhận giấy báo trúng tuyển, thầy u mừng lắm, tổ chức ăn mừng gần 20 mâm...

Ngồi ôm đòn tưng tưng, bỗng đâu em **Luật** hi ha hi hô ở cửa, vẫn nguyên bộ tình nguyên viên. Kêu đi tình nguyện xong mọi người rủ đi ăn luôn. Tao ậm ừ, **Luật** hỏi sao anh vẫn chưa về. Tao bảo mai về, đưa nốt đứa học sinh đi thi cho hết nhẽ. **Luật** bảo thôi em về tắm đây, nóng quá. Tao lại bật tưng tưng. Tí sau thấy tiếng **Luật** gọi, bảo anh sang đây chơi, ngồi nhà 1 mình làm gì. Tao sang, phòng mấy đứa này tao chưa vào bao giờ luôn. Sạch sẽ gọn gàng ra phết. **Luật** bảo đứa ngoại ngữ sắp chuyển ra vì có đứa em họ gì đó thi đại học năm nay, nếu đỗ thì 2 chị em nó ra ở với nhau. Tao ừ à. Lúc sau **Luật** bảo em cũng sắp chuyển, tao hỏi sao lại chuyển. **Luật** trả lời anh cứ tránh mặt em, kiểu như gặp em thì khó chịu hay sao, em chuyển đi cho anh đỡ ngứa mắt. Nói đến ngứa mắt, tao quét qua 1 lượt, **Luật** mặc áo 2 dây, hở cả dây áo ngực thành ra áo 4 dây. Váy xòe xòe rộng rộng dài quá gối nhưng tao vẫn thấy bóng bóng quần lót màu tím, tao nói anh ko tránh mặt em, chỉ là cảm giác nếu nhìn em anh lại bị xốn xang. **Luật** cười bảo anh ko phải tán tỉnh em, em tự đổ được mà. Tao nói lại rằng anh nói thật đấy. Đúng là sự thật, chỉ 2 lần quan hệ với em mà cảm giác nhớ lắm.

Lại là cơn cảm xúc nhất thời nữa. Nhẹ nhàng kéo dây áo em **Luật** xuống, điện vẫn sáng, bầu vú căng mọng, đầu ti nhỏ nhô cao. Để nguyên váy em như thế, chỉ kéo tụt quần lót ra, 1 cơn khoái cảm dâng trào. **Luật** hỏi anh có yêu em ko, tao trả lời rõ ràng Không. **Luật** hỏi tiếp sao anh làm tình với em. Tao bảo cảm xúc nhất thời, **Luật** cười nói cảm xúc nhất thời à, đã gọi là nhất thời tức là chỉ có lúc đó thôi, anh nhất thời lần này là lần thứ 3 rồi. Tao ko cãi lại được, mở mồm mút đầu ti.

Đêm hôm đó làm 3 phát. Ngủ luôn ở đó, sáng hôm sau **Luật** lay dậy bảo dậy đi, em còn đi tình nguyện, anh còn đưa học sinh gì đấy cơ mà. Tao về phòng, đánh 1 giấc, đưa cái rầm. Đến trưa mới dậy, thấy nhiều cuộc gọi nhỡ của bố học sinh. Tao gọi lại thì nữ học sinh nghe máy bảo sao anh ko đến, tao bảo hôm qua ngồi chờ nên say nắng mệt. Hỏi tình hình thì con bé bảo làm cũng tạm được, tí sau thì nó đưa máy cho mẹ nó, mẹ nó bảo hôm nào cháu dạy lại thằng cu, cô toán nữa, cô hóa thì sang tuần là bắt đầu dạy đấy. Tao bảo vậy cháu nghỉ chục hôm, tầm 15 16 cháu xuống. mẹ phụ huynh ừ ừ dặn nhớ xuống kèm cho em nó, để nó chơi rông ở nhà quên hết kiến thức.

Chiều tao về quê, cài giấy ở cửa phòng **Luật** là anh về quê, 16 anh xuống. Chỉ thế thôi

Quê đúng vụ gặt, rơm lúa đầy đường, những con đường nắng vàng rìu nhuộm cả màu rơm làm cho không khí nồng nồng cái mùi đặc trưng. Ở quê, buổi tối bọn tao thường tụ tập ra cánh đồng, mua rượu, xoài, cóc ngồi lai rai. Kể ra thì bây giờ nghĩ lại nghĩ thế là nát quá, nhưng hồi đấy kiểu a dua thành phong trào, khóa đeo nào cũng thế, tụm 5 tụm 5 ngồi suốt cả dãy đường độc đạo dài mấy trăm mét. Thằng lồn giao thông có cái điện thoại suốt ngày nhắn nhắn, kêu là nhắn với con bé ng yêu. Mẹ, ghê phết, chắc là câu được con bé đấu rồi. Tao bảo sơ mũi gì chưa thì kêu chưa, nhưng sẽ...

Nghỉ chục ngày rồi xuống HN. Xóm trọ vẫn ko có ai, tao liên hệ chỗ trung tâm gia sư lần trước kiểm thêm mối, bà chị làm gia sư bảo ok, để chị tìm, dạy cấp 3 nhé. Tao gật. Mất mối của con chị học sinh rồi phải kiếm mối khác đảm bảo thu nhập, với lại hè ko đi dạy thì biết làm gì cho hết ngày.

Buổi dạy đầu tiên, con bé học sinh chị cứ lân la vào trò chuyện, thằng em ra vẻ học sinh chăm ngoan kêu chị lượn đi để em học, vcl thằng bé, học cái nọc, nó ngồi kể đủ thứ chuyện, bảo đang thích 1 đứa cùng lớp, mới nắm tay mà run bần bật, nhờ tao tư vấn. Chết thật, tao lại kiêm cả dạy tâm lý học nữa hay sao...

Bà chị bên trung tâm gia sư gọi hỏi có 3 mối mới em thích mối nào, 1 là thằng học sinh vào lớp 12, 2 là đứa con gái học lớp 8, 3 là 1 thằng học lớp 10. Tao hỏi chỗ nào có gần mỹ đình ko thì mụ bảo ko, toàn xa. Tao bảo chị tìm cho em đứa con gái nào cấp 3 ấy, mụ cười khí khí bảo cậu định làm gia sư hay làm gia gia, mụ bảo thông thường con gái nó đeo thuê gia sư con trai đâu, chỉ trường hợp quen biết gì đó thôi. Tao bảo vậy chị tìm cho em chỗ nào gần thôi chứ xa thì em đạp xe chết mẹ.

Ở HN 1 tuần chán rồ người, dạy thằng cu 2 buổi tối còn đâu cứ loanh quanh quán net, hồi đó quán nét 2k/1 tiếng. Nghĩ bụng tiền đi dạy đéo đủ tiền ngồi net. Cuối tháng 7, bà chị bảo có mối đúng yêu cầu đây, nữ, lớp 12, nguyên phong sắc, 80k/1 buổi tuy nhiên phải dạy thử 3 buổi nếu ok mới nhận tiếp, ko thì next, ngoài ra phải gửi điểm thi đại học cho nó xem trước. Tao bảo em thi đại học 9 điểm rưỡi lý chị biết còn gì, mụ bảo à ừ ừ, tao nói tiếp thằng cu em đang dạy vừa rồi kỳ 2 được hơn 8 phẩy lý đấy, mụ bảo ừ chị cũng biết rồi, khách hàng phản ánh cậu về chị mà, cậu còn hót tay trên của chị dạy luôn đứa chị luyện thi đại học phải ko. Tao bảo hót đéo đâu, nhả nó nhờ thì em dạy thêm thôi, được có 6 chục 1 buổi. Mụ bảo sao ngu thế, luyện thi 1 đứa phải 8 chục, 2 đứa trăm rưỡi. Đẹt mẹ, thế là tao bị hớ à. Mụ dặn dò bảo chị cho địa chỉ, thứ 2 đến dạy luôn, từ 6h-8h tối. Dạy 3 buổi mà ok thì qua nộp phí cho chị, vẫn như mọi lần là nửa tháng lương đầu tiên. Nếu ko ok thì thôi, cầm lương 3 buổi là 240 mà uống nước.

Cúp máy, ra trả tiền lão chủ nhà lão bảo thôi, tiền nong đéo gì. Nghỉ hè sinh viên về hết nên cũng vắng. Tao đưa 5k bảo cháu gửi luôn cả mấy lần trước. Lão bảo ơ thằng này, đã bảo thôi mà lại.

Mụ làm ở trung tâm gia sư sinh năm 80. cũng là dạng gia sư kỳ cựu, nắm bắt được thời thế mụ mở trung tâm gia sư, cắt phế 50% lương tháng đầu. Trung tâm mụ cũng duyên, làm đông khách phết.

Thứ 2 tao mò đúng địa chỉ, bấm chuông. Nhà 5 tầng, trong ngõ rộng. 1 bà trung niên ra mở cửa hỏi tì ai, tao bảo cháu là gia sư. Bà lật đật chạy bảo hỏi 1 ới với ai bên trong, 1 phụ nữ tầm 40 ra mở cửa, nhìn sang trọng quý phái, thơm phức. Hỏi cháu ở chỗ trung tâm chị ấy phải ko, tao bảo vâng, bà hỏi tiếp cháu được 9.5 thi đại học lý và vừa dạy luyện thi đại học mấy đứa phải ko, tao lại vâng. Mụ bảo đi theo mụ, mụ đi trước tao đi sau. Lên tầng 3 mụ chỉ cái ghế ngồi bảo cháu ngồi chờ, em nó đang ăn cơm, 5 phút nữa nó lên. Rồi mụ đi xuống.

Mùi nước hoa còn đọng lại thơm ngát.

Phòng rộng cỡ 12m2, bài trí đơn giản, kê cái bàn học kiêm giá sách, có nhà vệ sinh khép kín, có 1 cái tủ gỗ to ko biết để gì. Tao đoán đây chỉ là phòng thừa, để học hoặc để đồ. Khoảng 10 phút sau mới thấy tiếng bước chân đi lên, trước mắt tao là đứa con gái, tóc vàng huộm, da trắng tinh, mặt sắc nét, mũi cao, mắt to, đen, đeo kính, mặc áo phông hở rốn, váy xòe ngắn trên gối 1 chút, cao khoảng 1m6 gì đó. Nó nhìn tao 1 phát, ko nói gì. Tao bảo xin chào. nó cũng đeo nói lại gì, tiến thẳng lại chỗ tủ, lấy cái ba lô rồi ra vứt phịch vào bàn học, kéo ghế rồi ngồi phịch phát nữa xuống ghế. Tao nói lại là chào em, anh là gia sư mới dạy lý. Con bé vẫn ko nói gì, lôi sách vở ra, là sách hóa lớp 12. Tao hơi bất ngờ vì thái độ của học sinh, là nó bị câm hay là nó đeo thèm bớt lời. Tao nhìn sách của nó để trên bàn rồi nói lại Anh dạy lý. Con bé vẫn ko nói gì. Tao rút bút, tìm trong balo của tao quyển sổ, xé mẫu giấy viết chữ anh là gia sư dạy lý. Rồi đặt lên bàn trước mặt

nó, con bé ngược nhìn tao nửa giây, rồi lấy bút ra viết tiếp vào đó "chữ đẹp đấy".Ồ, nghĩ bụng thì ra con bé này câm, cũng có thể là điếc nữa. Tao viết tiếp vào giấy là anh dạy lý, hi vọng sẽ giúp em học môn lý tốt hơn. Con bé đặt bút viết Tôi ko mù, cũng ko điếc, anh nói 2 lần và viết 2 lần anh dạy lý tôi biết rồi...À à, hóa ra nó bị câm, nghĩ bụng tội nghiệp quá, người xin thế mà ko nói được, mà mình dạy đứa ko nói được thế này đúng là ca khó, biết thế phải đòi 1 lít là ít chứ 8 chục rẻ quá, mụ trung tâm gia sư cũng đéo bảo trước là sao nhỉ. mẹ kiếp

Tao đặt hắn quyển sổ ra, đoán là phải trao đổi nhiều qua giấy đây. Tao viết chữ anh rất thông cảm với em, chúng ta trao đổi qua giấy cũng được, chữ em cũng đẹp lắm. Con bé nhìn xong bỗng phì cười, viết vào giấy chữ " Anh bị dở à" Tao đọc xong gãi đầu, đéo hiểu. Con bé cất tiếng hỏi ông có bị dở ko ông gia sư. Mẹ nhà nó, giả câm à, tao bị nó troll rồi. Tao hơi ngượng, thu quyển sổ về. Rồi nói em lấy sách lý đi, chúng ta bắt đầu. Con bé nói tôi thích học hóa, ông có dạy được ko. Thế là thế nỗi nào, ca này khó đây. Tao bây giờ ko còn là tao của ngày mới xuống hà nội nữa, tao đã địt 3 đứa ngon nhất xóm trọ rồi mà biết không con nhãi con, mà có muốn bố địt vào mồm mà ko. Tao nghĩ trong đầu thế thôi, miệng thì lịch sự nói: Anh được thuê đến đây để hỗ trợ em môn lý, em có nhầm lẫn ko. Con bé bĩu môi hỏi ai thuê ông ? đậu phông, chả nhẽ bảo bà bên trung tâm gia sư thuê à, tao đành nói chắc là phụ huynh của em thuê. Con bé nhếch mép cười bảo thế anh xuống mà dạy phụ huynh tôi. Đm, vcl bướng.

Tao trấn tĩnh nói nhẹ, được rồi, nếu em thích anh cũng có thể dạy hóa, nhưng hôm nay là lịch học lý và anh được thuê để dạy môn lý cho em. Con bé cười khẩy bảo lịch học là do tôi chứ ko phải do anh. Hôm nay tôi thích học hóa, tóm lại anh có dạy được ko. Tao gật đầu, kiên quyết bảo được, em mở sách ra đi. đm con nhãi ranh, bố mà chả dạy chỗ này thì dạy chỗ khác, nhưng thái độ mất dạy như mà thì phải chấn chỉnh ngay, nếu ko sẽ hỏng 1 thế hệ.

Con bé có vẻ hơi bất ngờ, nhếch mép cười rồi mở sách hóa ra, tao bắt đầu nói trong 3 môn thi đại học thì hóa là môn dễ nhất và dễ kiểm điểm nhất, chỉ cần thuộc đúng hết theo kiến thức cơ bản sách giáo khoa rồi thì lấy 8 điểm thi đại học nằm trong lòng bàn tay...Tao chém liên tục cỡ 5 phút, thấy con bé cũng có vẻ chăm chú nghe ra phết. Tao vung tay nói tiếp phần hóa sẽ bao gồm hóa vô cơ và hóa hữu cơ, quan trọng nhất của hóa vô cơ chính là bảng tuần hoàn nguyên tố hóa học, cái này là kiến thức từ các lớp trước, em đã thuộc cái này chưa? Con bé trả lời cái đấy là cái gì. Mẹ kiếp, chả nhẽ bỏ về. Tao nhăn mặt, con bé phì cười rồi nói thôi, chuyển sang học lý đi. Tao gật đầu, con bé lôi sách lý ra. Tao bảo cơ bản phương pháp dạy của anh là sẽ dạy trước chương trình nhưng cũng bám theo lịch học trên lớp của em ko để xa nhau quá, như vậy em sẽ được học lại ở trên lớp thì sẽ nắm chắc kiến thức hơn, ngoài ra tầm tháng 3 là kết thúc chương trình, sẽ luyện phương pháp giải đề thi tháng 4 5 6 là đủ để đỗ đại học rồi. Con bé ngược nhìn, lấy tay đẩy cái kính rồi bảo ông nói có vẻ dễ nghe hơn các người khác đấy, nhưng có trụ được quá 3 buổi ko mà đă tính đến tháng 6 xa thế. Con ranh, xưng hô cũng hồn xược. Tao nói lại bà yên tâm, tôi sẽ chỉ dẫn bà tận tình. Con bé phì cười.

Hồi tao thi thì hầu hết đề bài thi đại học đều thuộc lớp 12, đặc biệt là lý. Tao hỏi qua học lực nọ kia thì con bé bảo nó ko biết gì đâu, ông muốn dạy thế nào thì dạy. Thế thì dạy thế đéo nào giờ. Tao nặn óc nghĩ ra 1 câu hỏi bảo em có bị điện giật bao giờ ko, con bé ngược nhìn nói tôi thích nhuộm tóc thì sao. Tao bảo ý anh là sao con chim nó đậu trên dây điện thì ko bị giật mà con người sờ vào dây điện lại bị giật. Con bé hơi ngạc nhiên rồi trả lời, ông đố trẻ con à, con chim nó có lớp sừng cách điện ở chân. Tao phá ra cười, đm, thời này rồi mà vẫn trả lời câu đấy à. Thấy tao cười ác quá con bé ngây ngô bảo ko đúng sao. Tao nín cười nói, con chim ko sao vì ko có dòng điện đi qua người nó. Tao hỏi em biết điện giật là gì ko, con bé nói điện giật là điện giật chứ còn gì. Tao mỉm cười bảo điện giật là khi có dòng điện đủ lớn chạy qua người gây ảnh hưởng hoạt động của tim, gây dừng tuần hoàn máu...Phải biết rõ nguyên nhân vấn đề chứ, Tao bảo tiếp giả sử thay vì con chim mà là 1 người đu ở dây điện thì cũng ko bị giật gì cả nhé...Con bé bảo ko tin, ông thử đu cho tôi xem. Tao bảo đó chính là vật lý, em học em sẽ hiểu...

Con nhãi có vẻ bị cuốn hút rồi. Tao lại hỏi em đi học hằng ngày bằng xe đạp hay xe gì. Con bé bảo trường tôi có xe đưa đón. Tao hỏi trường gì mà có xe đưa đón, con bé trả lời ông ko cần biết, ông hỏi để làm gì. Tao bảo vậy là em ngồi trên ô tô đi học, chắc ko biết đi xe đạp rồi. Con bé bảo tôi đạp xe đi chơi, thể dục thường xuyên. Tao gật gù, tao hỏi thế tại sao khi mới leo lên xe đạp thì thấy rất nặng, sau đi được đoạn rồi thì đạp thấy nhẹ. Con bé nghĩ 1 lúc rồi nói tôi ko giải thích được, nhưng tôi hiểu, chỉ là ko biết giải thích thế nào thôi. Tao cười, em học vật lý em sẽ giải thích được, thôi mở sách ra đi để học bài đầu tiên. Con bé bảo ông giải thích đi đã. Tao trả lời đó là do quán tính chuyển động. Cụ thể thế nào thì phải học. Con bé gật gù...

Buổi dạy đầu tiên mất thời gian chém gió nhiều quá thành ra học hết đc 1 bài, ko kịp làm bài tập. Con bé bảo ông dạy 2 buổi 1 tuần à, tao tròn mắt nói sao người thuê lại họi người được thuê thế, con bé bảo bố mẹ tôi thuê, tôi ko thuê. Tao trả lời ừ, thứ 2 và thứ 4. Con bé gật gù. Xuống nhà, mẹ nó, chính là người phụ nữ thơm phức kia cười nói con bé nó hơi bướng nhưng nó cũng ngoan, chịu khó dạy nó giúp cô. Tao nghĩ bụng ngoan để nhà cô tất. Tao ra về, lòng vẫn hậm hực. Về nhà lên ngay chủ nhà gọi điện cho mụ trung tâm bảo chị lừa em à, con ranh con mất dạy ương bướng, học hành cái ngữ gì. Mụ bảo thế 100k 1 buổi thì có dạy ko. Tao bảo để xem, mụ cười hí hí bảo cố lên em.

Xóm trọ vẫn ko có ai, trường nào học sớm cũng phải tuần cuối tháng 8, giờ mới cuối tháng 7. Ngồi ngoài sân hút thuốc thì nghe tiếng xe máy bịch bịch, tiếng xe này ko phải xe của lão bách khoa. Mà lão này được mấy hôm đi về giờ giấc, đạo này lại mất hút mẹ đâu rồi ý. Xe máy phóng vào sân, ô kìa, là cô chị hải dương. Tao đứng dậy, cô chị chào trước ơ anh xuống hn sớm thế. Tao hỏi đi xe máy cơ à, cô chị bảo vâng em mới được mua, hihi năm cuối rồi mà. À ờ, bọn nó học có 4 năm, tao vào năm thứ 3 thì nó vào năm thứ 4, vậy là năm nay nữa nó sẽ ra trường, trước tao 2 năm. cô em và Luật cũng học 4 năm sẽ ra trường trước bọn tao luôn. Cô chị có mỗi cái balo to uyển, chả thèm mở khóa phòng mà tiến lại chỗ tao, nói nhỏ em nhớ anh quá. Tao hỏi cô em đâu, ember trả lời phải cuối tháng 8 mới học thì mới xuống, em xuống trước vì cô phụ huynh gọi giục mãi, với lại xuống trước em học hành ra sao, năm cuối bận lắm. Cô chị hỏi anh đi dạy rồi phải ko, tao bảo ừ, xuống được nửa tháng, vẫn dạy cu con đấy, mới nhận thêm 1 lớp nữa chỗ nguyên phong sắc. Cô chị mở cửa, vào rửa mặt rửa mày rồi ra xe lấy túi hoa quả. Kêu em vừa mua ngoài kia, anh bổ đi, em thay quần áo cái. Cô chị bới bới quần áo trong ba lô, rồi vào phòng tắm, 5 phút sau đi ra thì tao cũng bổ xong đĩa ối. Tao đang ngồi ngoàm nhai, nhìn cô chị mà đứng hình. Đéo gì mà quần áo hở hết cả ngực cả mông thế kia. Cô chị mặc đồ đầm, bảo anh dắt xe vào phòng hộ em với. Thằng bé của tao đã dựng đứng, ra dắt xe vào, chốt cửa luôn.

1 phen ngớp người, nó biết mặc quần áo khiêu gợi từ khi nào ko biết. Tao lao vào như 1 con sói, đậm, chọc, i ôi, tung tóe, ngất ngây. Đm từ hôm chịch con Luật đến giờ gần 1 tháng rồi. Cô chị bảo anh làm gì mà như hổ vồ thế. Hồi sức lại làm luôn nháy nữa, sướng khó tả.

Cô chị bảo chỗ trung tâm gia sư gọi lên bảo dạy thằng cu kia 2 buổi toán, với lại có 1 thằng nữa cũng lên lớp 12 gần nhà thằng ôn cần ng dạy toán. Thế là cô chị nhận luôn.

Hôm sau, đi xe máy đi dạy cùng cô chị. Thằng học sinh mới của cô chị gần nhà thằng học sinh của tao nên bọn tao bảo đi cùng nhau luôn. Nhà tao ở quê cũng có con dream viet thầy tao mua bằng mấy tấn thóc, tao cũng phóng vèo vèo nhưng chưa có bằng. Tao chở cô chị, cô chị ngồi sau ôm chặt vl, mà hình như bộ ngực được tao nhào nặn nên càng ngày càng to thì phải, cứ cọ cọ vào lưng. Khó chịu bỏ mẹ. Dạy về lại chịch, đúng là sống trong nhục dục. Cô chị bảo em uống thuốc tránh thai rồi, cứ yên tâm...Tao cứ thả sức mà dã, xóm ko có ai, cô chị thỏa sức rên la.

Thứ 4, lại nỗi kinh hoàng tiểu thư tóc vàng. Cô chị bảo lấy xe máy mà đi, tao bảo thôi, ko đủ tiền đổ xăng đâu. Đạp xe đạp đến nơi, chào hỏi, bà mẹ lúc nào cũng thơm phức, ông bố thì nhìn trí thức lắm, chắc cũng ngoài 40 nhưng nhìn trẻ. Tao lên phòng, con bé đã ngồi bên trong bảo anh đến muộn. Tao nhìn đồng hồ treo trong phòng, ơ thế quéc nào lại 6h15. rõ ràng lúc tao đi mới hơn 5 rưỡi, căn giờ đi chuẩn mà. Tao gãi đầu bảo anh xin lỗi, chắc tại đồng hồ nhà anh sai, con

bé bảo tôi ko thích người sai giờ giấc, anh ko phải dạy nữa. Đm, bố cũng chán mà lăm rồi. Tao bảo hôm trước anh đến xong em cũng lên muộn đấy còn gì. Con bé bảo nhà tôi thuê anh 2 tiếng/1 buổi, tôi lên muộn thì anh cứ đúng 2 tiếng anh về, có sao đâu, còn anh đến muộn thì mất thời gian của tôi phải chờ. Tao bảo rồi rồi, về thì về. Về địt nhau với cô chị hải dương cho sướng, ở lại cắn nhăn với con nhãi này làm đéo gì. Tao quay lưng đi được 2 bước thì con bé gọi, bảo này này. Tao quay lại, con bé bảo đẹp trai thư sinh, kiến thức đầy mình mà khờ thế. Con bé cầm cái đồng hồ báo thức giờ lên rồi chỉ đồng hồ kia. Đm, đồng hồ treo tường chết, có chạy đéo đâu, nãy giờ vẫn 6h15. Đồng hồ báo thức của nó bây giờ vẫn chưa 6h. Con bé cười khanh khách, tao kệ mẹ, lại quay lưng đi xuống, được 3 bước thì con bé gọi này này này, em xin lỗi. Tao quay lại nhe răng bảo xinh gái, bướng bỉnh, tưởng thế nào mà xin lỗi sớm thế. Con bé kêu á, cái lão này...

Khi nãy tao nghe rõ ràng nó nói em xin lỗi. Nó thốt ra trong lúc vội vàng ko tự chủ. Vậy cách xưng hô ông tôi của nó là cố tình ? Tao quay lại hỏi tóm lại bà có học ko để tôi dạy. Con bé bảo có. Lôi sách vở ra tao dạy, tao nói rã họng vì cái thái độ cứ thờ ơ của nó, đéo biết có lọt vào tai ko. Thành ra cứ 15-20p tao lại hỏi có hiểu ko, thấy nó gật gật. Được hơn tiếng trôi qua con bé bảo tạm nghỉ thôi ông ơi, tôi muốn học hóa. Tao bảo thế thì gọi điện cho đứa dạy hóa nhé, con bé lại hỏi ông có dạy tiếp được ko. Kiểu thách đố là kiểu khó chịu nhất, tao gằn tiếng bảo lôi sách hóa ra. Con bé nhếch mép cười cũng lôi sách hóa ra. Tao dạy, sơ đéo gì, chỉ là sách giáo khoa thôi mà. Đang dạy dở tuy nhiên đúng 8h tao bảo, hết giờ, tạm biệt và xách ba lô về luôn. Tao đoán có 1 ánh mắt tức giận xoáy sau lưng.

Về phòng, ko thấy cô chị ở nhà. Vừa châm điếu thuốc thì thấy tay bách khoa về. Tao hỏi tưởng a đi làm rồi mà giờ giấc vẫn vô tổ chức thế, hắn kêu bận nhiều việc bỏ mẹ lại bạn bè đồng nghiệp tùm lum nãy. Hắn cất xe xong ra ngồi hút thuốc cùng tao hỏi han linh tinh. Lần cấn thế đéo nào tao lại lộ ra chuyện lồng nhằng với 2 chị em nhà Hải Dương, lão bách khoa ko tỏ vẻ ngạc nhiên, rít hơi thuốc rồi nói lúc này với con em công khai thì anh hơi ngạc nhiên, chứ giờ thì anh thấy bình thường, mà có cái nét gì đó hút gái lắm, giống thằng bạn anh. Tuy nhiên theo anh mối quan hệ thế này đéo bền được, mà xác định cho kỹ... Tao bảo đúng là yêu cô em nhưng giờ thành yêu cả 2 chị em mẹ rồi anh ạ. Hắn cười bảo mà còn non nớt, tình cảm đầu đời rung động ko kiểm soát được, đó là điều dễ hiểu, nếu ko xác định được thì kệ đi, miễn sao đừng để lại hậu quả gì, đường còn dài, gập ghềnh còn nhiều.

Thứ 6, lại đi cùng cô chị đi dạy. Tao có hỏi chuyện 3 người chả nhẽ cứ thế này, cô chị ko nói gì. Cuối tuần về quê 2 ngày rồi chiều chủ nhật xuống, cô chị hình như cũng về quê ko thấy mặt đâu. Tối chủ nhật xóm trọ lại có mỗi 1 mình, định bụng lần này nhận lương phải mua cái điện thoại nghịch cho đỡ buồn.

Tối thứ 2, đây là buổi thứ 3 đi dạy con tóc vàng. Bố nhà nó, nghĩ đến thấy bức đeo muốn đi dạy, nhưng cũng tiếc vì chỗ dạy gần, lương khá. Căn giờ kỹ để ko bị nó lừa, lên đến nơi mới 6h kém 15, chào bố mẹ nó vài câu rồi lên phòng. Con bé đã ngồi ở đấy, mặc áo 3 lỗ hở cả coocxe, quần sooc ngắn, trang điểm mắt môi nét lắm. Tao hỏi em chuẩn bị đi đâu à thì con bé kêu ko. Tao cũng chả thèm soi mói đùi ngực nó làm gì, thờ ơ như ko. Đúng 6h dạy, con bé cũng học. Nghĩ bụng nay nó lại hiền thế. Được 1 lúc thì con bé bảo đóng cửa lại để nó bật điều hòa, tao bảo ko, để thế cho thoáng. 1 giai 1 gái ko nên đóng cửa để phòng tình ngay lý gian, con bé tự đứng dậy đóng rồ lượn đi lượn lại tìm điều khiển điều hòa, cúi cúi chống chổng, nhìn cũng ngứa cựa phết đấy. Học sinh mà ăn mặc như lồn.

Con bé bật xong thì ngồi xuống, được 1 lúc nó kêu hôm nay buồn, ko có tâm trạng học, hỏi tao có thể ngồi trò chuyện cùng nó ko. Tao trả lời ngay ko phải giả sự tâm lý, nếu ko muốn học thì thôi tao về. Con bé bảo về thì ko tính tiền đâu đấy, tao cười rằng tiền quan trọng nhưng ko bằng nhiệt huyết hay đam mê, làm việc chỉ vì tiền ko phải phong cách của tao. Con bé nhếch mép. Ngồi học tiếp, thi thoảng lại ngược nhìn tao. Buổi dạy hôm nay cảm giác dài vl, mãi đeo thấy hết giờ. Đến 8h kém 20, con bé bảo hôm nay buổi dạy thứ 3 của ông rồi phải ko, tao gật đầu. Con bé

nói tiếp tí ông lấy tiền nhé, 3 buổi là khá rồi. Tao ậm ừ dạy tiếp, 8h. Tao bảo hết giờ. Cho xin tiền. Con bé đứng dậy nhoẻn cười, mở cửa rồi nói ông thu tiền 3 buổi 1 lần à, tôi tưởng trả theo tháng, với lại tôi làm gì có tiền, xuống gấp phụ huynh nhé. Tao đi xuống, con bé đi theo sau, xuống phòng khách con bé bảo mẹ nó là ok mẹ nhé rồi đi ra ngoài đường luôn. Mẹ nó nói cháu ngồi uống nước, tao nghĩ chắc ngồi chờ mẹ nó vào lấy tiền nên cũng ngồi luôn. Mẹ nó rót chén nước bảo thế là cũng tìm được người dạy cho con bé, 4-5 đứa trước cứ dạy được 1,2 hôm thì hoặc tự nghỉ hoặc con bé yêu cầu đổi. Hôm trước nó đã nói với cô là anh dạy lý dạy dễ hiểu, để thêm 1 buổi nữa xem sao. Bà mẹ cười rạng rỡ, nước hoa vẫn thơm phức. Dặn dò vài câu kiểu kiểu cố gắng dạy cho em nó, mục tiêu là phải đỗ đại học, nếu ko thì xấu hổ với con, thế lợ thế chai... Thế là con bé thử thách mình hay là tính cách nó thế, bố mẹ nó chiều con kiểu gì mà để nó làm vương làm tướng thế. Kệ mẹ nhà nó vậy. Đạp xe về, trời tháng 8 còn nóng lắm, buổi tối mát, đi đường đạp xe long dong. Đến đoạn giữa giữa lê đức thọ thì có tiếng xe máy rèn rèn phía sau, rồi tiến đi ngang hàng tao. 2 thằng còi còi gầm gầm như kiểu nghiện, 1 thằng ngồi sau tiếng khàn khàn bảo có tiền cho anh xin vài đồng uống nước thằng em. Ơ đm, trấn lột à...

Đm, cũng nghe nói tình hình cướp giật trấn lột nợ kia rồi đéo ai ngờ hôm nay mình lại gặp. 2 thằng kia cũng ko ép xe tao mà cứ rìn rìn đi cùng. Tao bảo anh ơi em sinh viên làm gì có tiền à, thằng ngồi sau lại nói có nhiều cho nhiều, có ít cho ít, anh xin chứ có phải cướp đéo đâu. Tao ngẫm trong đầu hình như ví có khoảng 4-500 gì đó. Có cả tiền chẵn tiền lẻ. Tao dừng xe, 2 thằng kia cũng dừng nhưng ko xuống mà vẫn ngồi trên xe máy. Tao nhìn đường, vẫn có xe máy lướt qua lại, giờ chắc khoảng gần 9h là cùng, thế đéo nào mà đi trấn lột manh động thế. Tao che chắn kỹ ví rồi rút 2 tờ 20k, cất ngay ví vào túi quần. Đưa cho 2 thằng kia bảo em có chừng này, còn ít anh để em lấy tiền ăn. Thằng ngồi sau giật luôn bảo anh xin, rồi 2 thằng nó rồ ga phóng đi. Tao lầm bầm chửi đm bọn chó.

Tao đạp xe đi tiếp, nghĩ bụng mất ngay gần chục bát bún. Đi khoảng 200m thì thấy đèn xe đi ngược chiều, chục giây sau thì lại là 2 thằng lồn khi nãy, nó cua xe quay lại rồi lại rìn rìn ga đi cạnh tao, thằng ngồi sau lại nói anh xin thêm mấy chục. Đm bọn chó này có ý gì, tao bảo em hết tiền rồi. Thằng ngồi sau lại nói anh xin chứ có phải anh cướp đâu, thằng lái xe thì gầm giọng rằng đmm đưa ví đây, muốn chết à. À, bọn chó, lộ rõ là cướp rồi đây. Tao liếc quanh, chỗ này hơi vắng, đéo có ai để cứu. Để nó cướp hết thì tiền đéo đâu mà ăn, ko thì nó có 2 thằng, bọn cướp này lại liều. Tao nói to em hết tiền thật rồi mà. Vẫn cố đạp xe nhanh thêm tí, 2 thằng kia ga to bám theo tao, thằng lái dơ chân đạp vào sau xe tao, nó vẫn nói đmm đưa ví đây hay muốn chết. Thằng ngồi sau đạp phát nữa vào xe, tao loạng choạng ngã. Tao hô to cướp cướp, cùa tay vớ được cục đá to to, vùng dậy tiếp tục hô. 2 thằng kia dừng xe lại, lúc này gần cột đèn đường tao mới nhìn rõ, 2 thằng mặt non, nhìn dáng vẻ đéo có gì bẩm trợn, thậm chí như kiểu học sinh sinh viên, non non. Thằng lái vẫn ngồi trên, thằng ngồi sau thì xuống tiến lại phía tao nói ông anh cho xin thêm mấy chục, để động tay chân làm gì. Tao hỏi đm chúng mày ăn xin hay ăn cướp. Thằng kia bảo bọn em xin mà. Tao bảo xin thì tao đéo cho đấy, đmm vào đây mà lấy. Lúc nãy bị nó đạp ngã đau nên tao cũng hăng, lại nhìn thấy 2 thằng non non nên tự tin hơn, mặc dù tao cũng thư sinh gầy gò, nhưng vẫn cao to hơn chúng nó.

Tao nắm chắc viên gạch, lùi lùi lại, nhìn xa xa có vài ánh đèn xe máy, tao lại hô to cướp cướp. Thấy có nhiều xe máy gần đến, thằng lái gọi thằng kia quay lại để chạy. Tao cứ hô to, thằng kia chạy về phía xe, thế đéo nào lại vấp ngã. Thằng lái hốt hoảng luống cuống. Đéo biết tiếng hô của tao bé hay là người hà nội vô tâm. Chẳng thằng buổi nào dừng lại. Thằng kia ngã sấp mặt, tập tành, thằng lái dựng xe lại dùu thằng kia. Tao khi này đã trấn tĩnh hơn. Lại dựng xe đạp, tay vẫn cầm cục đá đè phòng. Đéo hiểu sao lúc này đéo thấy sợ gì nữa, nghĩ bụng nếu nó ko có dao thì 2 thằng nó đưọc 1 đấm tao cũng đưọc 1 đạp. 2 thằng kia có vẻ cũng đéo định cướp nữa, tao tiến lại gần hỏi chúng mày là học sinh à, 2 thằng nhìn tao lùi lùi. Thằng ngã lúc nãy có vẻ đau, ngồi mẹ xuống vỉa đường nhăn nhó. Tao bảo tiếp, đm tao báo công an. 2 thằng lúc này mới mở mồm bảo đừng anh ơi, bọn em chỉ đùa thôi. Tao bắt thóp đưọc rồi bèn nói đùa cùi cặc, chúng mày cầm 4

chục của bố. Thằng ngã bảo thằng kia mày trả lại đi, đm mấy thằng nhãi, chắc thấy tao dễ ăn quá nên quay lại định thịt tiếp. Thằng lái móc ví đưa tiền, tao bảo thôi cho chúng mày. Thằng kia bảo ko, anh cầm đi, bọn em chỉ định đùa thật mà, nó mở ví nó rộng cho tao nhìn, thấy khá nhiều tiền bên trong, ý nó bảo bọn nó đầy tiền, cướp làm đéo gì mấy chục... Tao thấy thái độ bọn nó có vẻ thật nên hỏi thằng kia ngã có sao ko, thằng cu kéo quần lên, thấy ít vết xước. Đm, thế mà làm như đau lắm, lúc này thì tao đã tin đúng là mấy thằng nhãi chứ đeo phải cướp. Tao bảo đi được ko, lại sân uống trà đá nghỉ. 2 thằng tập tênh leo lên xe máy ga rìn rìn cùng tao đến sân. Kiếm quán trà đá ngồi. Hỏi ra thì mới biết 2 ông ranh năm nay mới lớp 12, trai hà nội, rủ nhau ra sân mỹ đình chơi, thấy tao đi 1 mình nên định đùa. Thằng ngã bảo ông anh cứng quá. Tao bảo tại chúng mày non quá thôi chứ nếu cướp thật thì tao cũng vãi đái ra. Tao hỏi chúng nó ko học hành gì à mà đi chơi rông, 2 thằng đều bảo đang nghỉ hè mà, tháng 9 mới học. Hỏi biết uống rượu ko thì 2 chú kêu có, tao bảo thế để tao ra kia làm con mực nhâm nhi. Gọi con mực, đĩa xoài với chai rượu, trò chuyện, cà kê, mấy thằng nhãi bảo anh biết nhiều thế, tao nghĩ trong đầu bảo chỉ là mấy thằng nhãi chúng mày biết ít thì có. Tao chỉ chỉ nó địa chỉ dãy trọ của tao, 2 thằng nhãi hẹn bảo lúc nào bọn em xuống đây sẽ qua anh chơi... Nhân duyên, đúng là mọi thứ trên đời đều gắn liền với nhân duyên..

Về nhà gần 11h, thấy bên phòng ông bách khoa vẫn sáng đèn. Gọi vài câu đéo thấy thưa, đoán ngủ quên, thôi kệ mẹ. Về phòng ngủ, nằm 1 lúc nghe tiếng huỳnh huỳnh, tiếng ư ư khẽ khẽ. Đm, đúng phòng ông bách khoa rồi, hôm nay thế đéo nào lại dẫn gái về phòng xơi, mà đéo biết có phải ng yêu ko hay là hàng. Chỉ thấy vài ba lần hắn đưa ng yêu hắn về, hắn bảo là bạn nhưng chắc là ng yêu. Tao bịt gối mà ngủ, thằng nhỏ cũng ngóc lên.

Sáng hôm sau dậy muộn, 9h mới dậy. Thấy mấy 2 đứa bắc ninh đã lên. Ko thấy em **Luật**. Tao hỏi thì bọn nó kêu lên đi tìm phòng, 2 đứa đều có em vừa thi đại học, có vẻ chắc đỗ nên lên đi tìm phòng trọ dần để tách ra ở, ở đúng, tầm này tìm phòng còn dễ, để vào năm học tìm khó lắm. Tao hỏi ơ thế 2 bà đi hết để **Luật** ở 1 mình à, 2 đứa nó kêu **Luật** có đứa bạn đến ở cùng thì phải. Tao sang phòng cô chị, cô chị kêu tối qua anh đi đâu về muộn thế, em từ quê lên hơn 10h em mới ngủ mà chưa thấy anh về. Tao kể lại vụ trấn lột, cô chị bảo điêu, tao bảo ko tin thì thôi. Leo lên giường với quyển sách đọc, để cô chị nấu cơm. Cô chị từ lúc nhận thêm 1 đứa nữa cũng thành ra tuần dạy 4 buổi, 2 buổi cùng học sinh của tao và 2 buổi thằng gần nhà nó.

Giữa tháng 8, đã rục rịch biết điểm đại học, điểm chuẩn. Tao cũng đéo để ý lắm, hôm đi dạy thằng cu mới thấy con chị xuống khoe em đỗ rồi anh, tao hỏi được mấy điểm lý nó kêu 7,5. Hỏi thêm thì kêu được 4.5 toán, 7 hóa. Thế là đủ đỗ đại học, thậm chí thừa điểm. Con bé mừng lắm, bố mẹ nó thì lại càng mừng, ra vẻ tin tưởng tao lắm. Thằng ôn con thì bùi mô kêu em thi sẽ được điểm cao hơn, vl thằng bé.

Xóm trợ đã túc tắc lên, cũng gần đủ, chỉ thiếu mỗi **Luật**. 2 đứa ở cùng **Luật** cũng chuyển đi rồi, kêu chuyển sang chỗ trong làng, cũng gần đây thôi, hôm nào về chia tay sau. Cô em xuống, hôm đầu gặp ra vẻ lạnh nhạt với tao lắm, tao nịnh nọt hỏi thì nó kêu anh với chị gái em suốt tháng hè ở cùng nhau, anh quên em rồi phải ko. Đm, nhắc đến là đau lòng.

Tối nọ, cuối tháng 8. Đi dạy con bé tóc vàng, hôm nay đúng là buổi thứ 8 để lấy lương. Con bé suốt thời gian vừa qua vẫn bướng bỉnh thế nhưng cũng chịu học, ko còn quậy phá tao nữa. Tao giữ thái độ đúng mực tinh thần và trách nhiệm, thỉnh thoảng ầu ơ vài câu ngoài lề thôi. Dạy lâu, nói chuyện nhiều mới biết bố nó là giảng viên trường đại học, mẹ nó thì làm cho bên búa liềm. Có 1 thằng anh trai đi học ở ÚC. Nó bảo đòi úc nhưng bố mẹ nó ko cho đi, bảo con gái ở nhà, đi làm gì. Dạy được 1 tiếng thì nó bảo giải lao ông ơi, tao bảo ko. Con bé mới ngược lên bảo anh cho em giải lao 10 phút đi, giọng ngoan vãi. Tao bảo nói lẽ phép thế thì được, nhãi con dám ông ông tôi tôi. Con bé bùi mô bảo em kém anh có 2 tuổi thôi, em đi học chậm 1 năm. Thế là anh em, con bé hỏi quê anh ở đâu, kể về quê anh đi... Tao cũng trả lời, kể lể vài câu, con bé cũng há mồm ra lắng nghe, giống hệt thái độ của 2 chị em học sinh chỗ dương quảng hàm. Hết buổi dạy

nó bảo anh hôm nay có lương, khao em gì đi. Tao cười trừ. Xuống phòng, mẹ nó gửi 800k. Tao cảm ơn, nàng tóc vàng thì bảo với mẹ nó là anh gia sư có lương nên khao con nem rán, rồi nó đi ra cửa luôn. Con bé này được chiều quá mức rồi.

Tao dắt xe đẹp, nó bảo quán ở gần đây thôi anh. Ra quán, gọi nem, xoài, cánh gà, 2 đứa xì xụp chấm chấm ăn ăn, nói chuyện vớ vẩn. Con bé bảo anh có biết tại sao 4-5 ng gia sư trước ko thể chịu được đến 3 buổi ko, tao gật đầu bảo có biết. Con bé kêu nói đi tại sao, tao cắn miếng nem, trả lời rằng cái tính cách của em thì chó nó thèm dạy. Con bé cười ha hả kêu thế anh là cờ hó à. Tao gật đầu bảo ừ. Con bé im tí. Nó nói tiếp bảo thực ra ko muốn học gia sư, nhưng 3 môn toán lý hóa thì kém nhất môn lý nên bố mẹ em bắt học gia sư, chứ em thích học ở trung tâm hơn. Tao cắn miếng nữa rồi nói chắc đi học trung tâm, học thì ít, trốn học thì nhiều đúng ko. Con bé cười nói anh đoán giỏi quá, thường cho miếng nem nữa này. Nó lấy xiên cắm vào miếng nem đưa lên miệng tao, tao định há miệng nhưng thấy ko tự nhiên lăm bèn đưa tay lên cầm. Tóc vàng lại hỏi tiếp thế anh có biết tại sao em đồng ý để anh dạy ko, tao bảo tại anh là chó à, con bé gật đầu bảo em chưa gặp ai như anh. Từ mai em sẽ nuôi 1 con chó và đặt tên anh nhé, em thích chó lắm...

Đứng dậy trả tiền thì chủ quán bảo tóc vàng trả tiền trước rồi. Tao quay sang nhìn, con bé tinh bờ như ko, vẫn lấy xiên cắm nốt miếng nem rồi mới đứng dậy. Về nhà thấy thằng thông đang ngồi với đứa bạn gái trong phòng, tao chào hỏi tí rồi bảo thằng thông đưa mượn điện thoại gọi cho mụ bên TT gia sư. Tao cầm điện thoại, đì ra, không quên khép cửa. Gọi cho mụ bên TT gia sư thì mụ bảo chúc mừng em đã vượt qua thử thách, nhớ nộp chị 4 loét lệ phí nhé. Tao bảo ơ hôm chị bảo 80k thì nộp có 320 thôi mà, mụ cười khách hàng bao đùng hơn thua với chị làm gì, mối đấy ngon, có khi còn được nhiều nữa ấy chứ. Chả rõ mụ ý gì, tao bảo mai chị ở nhà ko em qua, mụ kêu lúc nào chị chẳng ở nhà...

Tao quay lại phòng, gõ cửa trước khi vào, vào trả điện thoại thằng thông xong tao bảo hôm nay tao đi đánh đế chế với 2 thằng xây dựng xong ngủ bên phòng bọn nó luôn nhé, mà cứ khóa cửa ko phải chờ tao. Vkl thằng thông thộn, đéo hiểu ý tao, nó trả lời ơ đm tao đi cùng nữa. Ngu thế là cùng, đành phải nói phết rằng tao hẹn với bọn nó đi đấu 3-3 trước rồi, thế nhé. Tao đi ra, khép cửa luôn. Trong đầu nghĩ đm thằng bạn lồn, hôm nay mà mà ko chén thì lần sau đùng hòng bối nhường phòng cho nữa. Tao sang phòng 2 chị em hải dương, chui lên giường bảo tối nay ngủ đây nhé, thằng thông chiếm phòng chơi gái rồi. Cô em bảo ngủ cũng được nhưng nằm đất. Tao bảo ng yêu nỡ lòng nào...Đùa nhau 1 lúc thì ngủ, cô chị bảo tao nằm ngoài, cô em nằm giữa, cô chị nằm trong. Tắt điện.

Nằm ngủ được mới là lạ, sờ mó thì đéo dám, ko thì xốn xang trong lòng, tao khẽ khẽ xoa xoa dùi cô em, cô em lấy tay nắm lấy tay tao rồi bấm bấm ý là trật tự ko được nghịch. Cỡ 30p sau, thấy yên ắng lầm đéo biết 2 đứa ngủ chưa, tao lại sờ sờ đùi cô em, cô em lại đưa tay bấm bấm. Mẹ nó, tao thì thào bảo anh về phòng ông bách khoa ngủ đây chứ nằm thế này ko ngủ được, cô em thả tay tao ra. tao luồn tay vào trong quần mà mân mê, cô em dần dần hé đùi, tao đút ngón tay vào mà móc, ẻm cắn răng nhưng vẫn phát ra tiếng ư ư rất khẽ. Cô chị trở mình, ko biết vô tình hay cố ý mà đưa tay qua ôm cô em, lại đụng đúng khuỷu tay tao. Cô chị bóp bóp như kiểu phát hiện khác thường bèn lần lần xuống thì cảm nhận được tay tao đang ở bên trong quần cô em, cô chị bèn mở mắt rồi quay mặt sang bên kia, tao rút tay ra, tay đầy nước nhờn. Kiểu lén lút bị phát hiện xấu hổ vãi, mặc dù chỉnh chiến với từng người trong 2 chị em ko ít lần, nhưng nằm cùng cả 2 kiểu này thì chưa bao giờ. Nằm thêm nửa tiếng nữa, trằn trọc ko ngủ được, 2 chị em chắc cũng đéo ngủ được thì phải. Tao bảo thôi anh sang phòng lão bách khoa ngủ đây, nằm 3 người chật lầm ko quen. Tao vùng dậy luôn, gọi cô em dậy đóng cửa. Tao về định gõ cửa phòng ông BK thì thấy phòng tao cửa khép hờ, đèn vẫn sáng, tao gõ gõ cửa, thằng giao thông ra mở. Trong phòng ko có ai, tao bảo ơ ghẹ đâu, thằng thông bảo nó về rồi, tao chửi đmm sao ko thịt được à. Thằng thông cười bảo sắp rồi, nó hỏi tao tưởng mà đi để chế, tao trả lời chế cái đế,

sang ngủ phòng chị em hải dương nhưng đéo ngủ nổi. Thằng thông cười khinh khích. Thời đó đéo biết khái niệm some là gì, giờ nghĩ lại thì lúc ấy có biết cũng đéo dám.

Mấy hôm sau em **Luật** lên, thấy thằng đầu bìu nào đưa lên, xong thấy thằng đấy hay đến chơi lắm, đưa đưa đón đón. Tao cũng chả hỏi, bản chất tao với **Luật** cũng chả là gì của nhau. **Luật** có sang phòng tao chơi và kể sắp có đứa bạn cùng lớp chuyển đến ở cùng, thằng thông nhanh mồm hỏi thế thì bà lại mất chỗ chim chuột. **Luật** lùi mắt nhìn thông bảo vô duyên, ăn nói vớ vẩn, ai chim chuột. Thằng thông kêu ơ thế tôi thấy có tên này đi xe máy hay đưa đưa đón đón bà đấy, ko phải chim à. **Luật** nói cái tên này, bạn bè ng ta ko được đến chơi à, vô duyên quá. Thằng thông cười ha hả, kể ra cũng vô duyên thật, cũng có thể vì nó vẫn a cay chuyện **Luật** ko đồng ý nó. Tao thì sau đợt chịch nhau hôm **Luật** làm tình nguyện thì cũng có thân thiện với **Luật** hơn 1 chút, **Luật** cứ lại anh anh em em hỏi hỏi han han mãi làm tao cũng phát ngại với thằng thông.

Trào lưu điện thoại manh mún, tao mua dc cái nokia 6030, có camera. Xóm trợ lần lượt thấy sắm điện thoại đủ cả. Cô bạn cùng lớp của **Luật** là điểm nhấn với dãy trọ của tao vì rất xinh, bạo dạn, rất giống phong cách của **Luật**. Nhưng từ khi có bạn **Luật** đến, xóm cũng phải tiếp nhiều khách, mấy thằng đến tán **Luật** cũng có, tán bạn **Luật** cũng có, đến suốt ngày. Đặc biệt còn có thằng lồn le ve xin cả số chị em hải dương mới khắm.

Mùa khai trường, tao 2 tay 2 trò, 1 nữ, 1 nam đều cuối cấp. Nói thật muốn học cũng đéo có thời gian mà học, tuần dạy 4 buổi, ng yêu thì 2 đứa, bọn lòn suốt ngày rủ để chế, halflife ... Còn thời gian trống đéo đâu để học. Lịch dạy giờ chuyển sang thứ 2, 3, 4, 5. Xen kẽ giữa 2 đứa. Khoảng giữa tháng 9, đi dạy về đúng đến đoạn giữa lê đức thọ thì lại thấy xe máy rìn rìn, giọng khàn khàn hỏi cho anh xin mấy đồng uống nước nào thằng em...

2 thằng nhãi, lại gấp chúng mày rồi, cơ mà hôm nay kẹp 3, có 1 đứa con gái ngồi giữa. Thằng ngồi sau bảo bọn em xuống thăm anh đây sư huynh. Tao gật gật, bảo lại quán trà chõ cổng vào sân đi. Đi trước đi. 3 đứa ôn con phóng vèo phát đi trước. Tao đến sau đã thấy chúng nó đang cắn hướng dương rồi. Thằng ngồi sau giới thiệu bảo đây là con Giữa, bạn cùng lớp và cũng gần nhà bọn em, rồi nó chỉ vào tao bảo còn đây là sư huynh bọn anh quen trên đường phố, hữu duyên thiên lý nǎng tương ngộ. Con bé toe miệng cười em chào anh, tự nhiên lắm. Tao hỏi bọn mày đi đâu thì 2 thằng nhãi tranh nhau nói bảo bọn em đang ngồi uống nước gần nhà với con bé này, bọn em kể vụ hôm trước gấp anh, con bé này cứ đòi xuống gấp xem anh thế nào. Thằng lái hỏi ơ anh đi đâu mà hay đi về tầm này thế. Tao bảo đi gia sư, rồi tao hỏi chúng mày ko học hành gì à. Mấy đứa ko đứa nào nói gì. Tao kể tao đang gia sư cho 2 đứa lớp 12 lý, kể cả vụ gia sư cho đứa chị học sinh rồi đỗ đại học. Mấy đứa bảo thế sư huynh gia sư cho bọn em đê, tao hỏi nhà chúng mày ở đâu thì thằng ngồi sau bảo đéo đâu khu gần hồ tây. Tao bảo vl chúng mày ko có tiền trả công anh đâu.

Đang chém gió phành phạch thì tao có điện thoại, thằng thông gọi hỏi sao về muộn thế. Tao à uồm tí thì tắt máy. 3 đứa nhãi ranh cũng rút điện thoại ra bảo xin số, o đm, học sinh Hà nội giàu vl, tao hỏi đm bọn mày tiền đâu mà mua đt đẹp thế. 3 đứa đều nói đồng thanh là xin mà, rồi cùng cười. Xin số đàng hoàng xong tao lưu 2 đứa là Sau, Giữa, Lái. Con bé giữa chả ngại ngần gì, cũng hót chuyện phà phà, cười khinh khích, nó bảo khu hà nội 2 này cũng thoáng mát ra phết nhỉ.

Về phòng trọ, đi qua thấy trong phòng 2 chị em hải dương có thằng con trai ngồi. Tao về cất xe rồi sang luôn, ồ hóa ra vẫn thằng mặt thộn mà đến mấy lần tán em **Luật**, thế beep nào mà le ve sang 2 chị em nhà này rồi. Tao chào hỏi xã giao rồi giả vờ hỏi chị em hải dương còn cơm ko, ăn trước lúc đi dạy rồi mà giờ vẫn đói. Cô chị bảo hết rồi, anh ăn mỳ ko em nấu cho. Tao gật đầu rồi trèo lên giường nằm, tự nhiên như ở nhà. cô em thấy tao về thì thôi tiếp chuyện thằng kia, quay sang hỏi tao sao về muộn với thé nợ thế kia, tao tiện mồm kể ra câu chuyện gấp trấn lột xong thêm mắm thêm muối tạo hình ảnh anh hùng thu phục, rồi ngồi uống nước với 3 tên trấn lột trong đó có 1 cô gái xinh như hot girl. Kể chuyện thao thao bất tuyệt đến chữ hot girl thì cô em

quay ra nhấm nhéo tao, thân thiện như chốn không người. Thằng mặt thộn ỉu xìu xin phép ra về. Tiếng xe máy nó đi khuất tao mới giả vờ hỏi ai, cô chị bảo thằng tán **Luật**, đến mấy lần rồi còn gì, hôm nay sang đây làm quen, hihi. Cô em bảo hình như có kẻ đang ghen... Đm, ghen chứ, chả ghen lại ko à. Tao bảo anh yêu thì anh mới ghen.

Tao về phòng, cô chị bảo ơ còn mỳ tôm, mới nhớ ra, quay lại bê bát mỳ tôm về phòng, thằng thông thấy thế tranh mất, vừa thay quần áo xong ra thì nó húp xong cả bát rồi. Đm, thôi cũng được, nãy ko đói mà chỉ giả vờ đói để tỏ ra thân thiện với 2 chị em nó cho thằng kia biết thôi. Thằng thông bảo mày khai thật đi, mày tình ý với cả 2 chị em nó đúng ko. Vl, sao nó biết nhỉ, mà nó là bạn thân, cũng đéo cần giấu, tao cũng cần người chia sẻ, cho lời khuyên về việc này nữa. Tao kể hết chuyện cho thằng thông, nó lắc đầu, vl rồi con ơi. Tao còn thú thật là đã chén **Luật** mấy phát rồi, ban đầu thằng thông ko tin nhưng nó ngẫm nghĩ rồi cũng chấp tay nói con lạy bố...

Nầm, nó hỏi mày định cứ thế với 2 chị em kia à, tao bảo đéo biết nữa. Chắc chờ 1 trong 2 hoặc cả 2 chị em nó tự dứt tao đi thôi. Hoặc ko thì tao phải chuyển chỗ trọ chứ ở đây đéo ổn. Thằng thông ậm ờ bảo 2 chị em nó đều xinh, nhưng con chị có vẻ chững chạc hơn nên chắc nó sẽ yêu mày sâu đậm hơn, con em thì tao cảm giác nó yêu hơi nông nổi...Đúng là thằng nỗi khổ có khác, cảm nhận của nó rất giống cảm nhận của tao. 1 lúc sau tao hỏi tiếp thằng thông là thế con **Luật** thì sao, thằng thông trả lời rằng nó theo đuổi con **Luật** cũng lâu nên ít nhiều biết tính, con **Luật** vẻ ngoài hòa đồng hi ha hi hô như vậy nhưng rất cứng, nếu **Luật** để mày thịt như vậy ko chỉ 1 lần thì tao nghĩ ko đơn giản là về tình dục đâu...

Thứ 7 cuối tuần, xóm xảy ra mất trộm. Điện thoại của em **Luật** bị mất trộm, theo như lời nạn nhân thì tối hôm đó cắm sạc để ở bàn học, rồi sáng hôm sau dậy ko thấy đâu. Bàn học cạnh cửa sổ, cửa sổ thì khép thôi chứ ko đóng. Điện thoại của **Luật** là cái nokia đéo gì nhưng cũng đắt tiền phết thì phải. Báo chủ nhà, chủ nhà bảo để mấy hôm nữa bác làm cái cổng, khóa ra khóa vào cho an ninh. Vâng, trách nhiệm chủ nhà chỉ thế là tốt rồi. Tao động viên, **Luật** thản nhiên. **Luật** bảo đi mua tạm cái đt cũi dùng tạm đã vậy. **Luật** rủ anh đi cùng em nhé. Tao gật. Tao đưa **Luật** vào trong làng, có mấy cửa hiệu điện thoại cũ, **Luật** mua cái giống hệt của tao, đm thế đéo hề cùi lắm đâu. **Luật** trả tiền xong, **Luật** bảo mai thì đi làm sim. Chuyện tiền nong nhạy cảm tao ko hỏi nhưng thấy **Luật** chi tiêu rộng rãi hơn sinh viên bình thường, thậm chí còn rộng hơn cả những đứa đi làm thêm như tao hay thằng thông. Ko hiểu tiền ở đâu ra...

Bạn của **Luật** hô hào xóm ăn bữa giải đen, gì chứ ăn uống ủng hộ ngay. Xóm bây giờ là 3 nam, 4 nữ. 2 thằng đồng môn từ ngày 2 đứa bắc ninh kia chuyển đi tuyệt ko thấy mò xuống đây, hiếm lắm thì đứng ở cổng gọi tao với thằng thông đi đánh điện tử thôi. Tao với thằng thông với 2 đứa **Luật** đi chợ. 2 chị em hải dương nhận nấu. Đi chợ mua linh tinh các thứ, cũng mua gần tiếng mới về. Tao ngồi xuống nhặt rau cùng **Luật**, thằng thông bảo về tắm trước, đứa bạn **Luật** vào cuốn nem hay làm gì đó với 2 chị em hải dương. **Luật** thản nhiên lắm, thản nhiên vì mất điện thoại thì tao ko để ý, nhưng thản nhiên với tao mới đáng xem xét, mấy lần chịch nhau rồi, chẳng nhẽ **Luật** coi như không. Cả xóm vẫn biết tao với cô em hải dương là 1 cặp, **Luật** cũng biết mà **Luật** dường như cũng chẳng coi điều đó vào đâu. **Luật** trò chuyện, anh anh em em với tao nhiều khi cảm giác có thể khiến cô em phát ghen. Cô em nhắc nhở truy hỏi tao vài lần nhưng tao từ chối ngay, cô em còn dặn anh tránh xa bà **Luật** ra cho em nhờ nhé.

Luật hỏi han chuyện dạy, chuyện gia sư. Tao cố gắng để trả lời thản nhiên nhưng xem ra vẫn có chút gượng gạo. Đang nhặt rau thì cô em ra nhìn thấy, cô em bảo tao là anh đi tắm trước đi em nhặt nốt cho. Tao đứng dậy luôn, về phòng.

Bữa liên hoan không khí diễn ra bình thường, ko vui như những lần trước. 3 thằng con trai uống rượu chém gió với nhau, mấy đứa con gái nói chuyện với nhau. Hơn 8h thì tàn cuộc, tao lại lôi đàn ra tung tung cho thằng giao thông hát xẩm. Điện thoại reo vang, em Giữa gọi, bảo huynh ơi

ra sân mỹ đình trà đá. Tao hỏi có ai thì nó kêu có em với 2 đệ của huynh và thêm 1 tiểu muội nữa. Tao bảo ok, chờ tí.

Trái đất tròn, vị tiểu muội mới kia chính là học sinh tóc vàng của tao. Giữa cười hihi bảo huynh bất ngờ chưa, hóa ra 2 đứa con gái chúng nó quen nhau, ko hiểu chém gió với nhau thế nào mà lại lòi ra thân phận của tao. 2 thằng nhãi bảo bọn đệ thích nghe huynh chém gió lắm nên hôm nay cuối tuần, ko quản vạn dặm đường xa lại xuống hội ngộ huynh, nghe huynh kể chuyện...tóc vàng cười khanh khách bảo em mới mua con chó đẹp lắm, rồi nó kêu từ nay em gọi anh là sư huynh nhé...

Bọn trẻ ranh nhưng mà vui phết, tâm lý khi nãy mấy bài hát u uất của thằng thông giờ gặp bọn này đã tan biến. Ngồi đến 10 rưỡi thì tao bảo chúng mày về đi, ranh con mà đi chơi muộn thế. Tóc vàng bảo muội bảo mẹ là đi gặp huynh rồi, nên có vấn đề gì huynh phải chịu trách nhiệm. Đm, thế mày đi nhà nghỉ với 2 thằng ranh kia tao cũng chịu trách nhiệm hay sao. Nghĩ bụng thế như ừ ừ chúng mày về đi. 4 đứa đi 2 xe máy, 2 thằng nhãi bảo để đệ chờ về cho biết nhà huynh. Tao gật đầu, 2 đứa con gái cũng đi theo. Về đến cổng, tao bảo phòng anh trong cùng nhé. Mấy đứa rìn rìn ga té về...

Câu chuyện từ đây đã phúc tạp càng trở nên phức tạp...

Ô chị năm cuối có vẻ bận, thấy đi suốt, kêu chuẩn bị làm luận án tốt nghiệp và tìm việc làm dần dần. Chà thế là cô chị sắp đi làm rồi. Bọn tao năm thứ 3 vẫn học mấy môn cơ sở ngành, chả biết kiến thức mèo gì. Đéo biết có nên cơm cháo gì ko mà mấy môn học khó vãi nồi. Phần vì chênh mảng chuyện dạy, chuyện chịch. Thằng giao thông đã say tình, thằng bỏ mẹ này đã say tình là luẩn quẩn suốt ngày bên con ghẹ, mà nó đéo dám lôi về phòng ngủ lần nào, toàn đưa nhau đi đâu thì ko rõ.

Giữa tháng 10. Ông anh bách khoa chuyển chỗ trọ, kêu ở cùng mấy anh em công ty mạn gần cty. Chia tay quyến luyến vl, gần 2 năm ở cùng dãy trọ, hắn cũng chỉ bảo cho bọn tao nhiều điều. Nhưng cuộc sống mà, thay đổi là điều đương nhiên. Con cái lớn còn phải xa bố mẹ huống chi đây chỉ là duyên bèo nước. Hôm ăn cả xóm chia tay lão, cả xóm uống say ngất ngây, Luật ngồi dựa vào tao bảo bao giờ thì anh chuyển chỗ trọ nhỉ, anh em mình xa nhau thì chắc em sẽ buồn lắm. Tao biết đây là lời nói trong lúc say, cũng chả để ý.

Ngoài lề 1 chút.

Đm, đang có đứa nhắn tin ở fb của tao từ tối qua, nó bảo là nó là 1 nhân vật trong chuyện hóa đơn của tao, hỏi tao có muốn lôi cả dàn nhân vật đấy vào xàm để đọc ko

Hôm qua đang kể thì có sự cố hóa đơn. Tao cũng nghi ngờ 2 nàng đang đọc topic này. Nhưng ko sao. Đây là giai đoạn trước của giai đoạn đấy nên ko ảnh hưởng gì và có lẽ 2 nàng cũng tò mò. @ H và T nếu đọc thì cứ đọc để anh kể cho tự nhiên nhé.

Hôm qua đang đến đoạn ông bách khoa chuyển chỗ trọ.

Phòng trống, chủ nhà có cắm biển còn phòng cho thuê ngoài cổng, tao với thằng thông bàn nhau là nếu ở nhà mà có đứa đến hỏi thuê thì gái xinh mới bảo còn phòng, đực hoặc gái xấu thì bảo hết phòng rồi. Đm đúng là thế, bọn tao từ chối ít nhất 4-5 nhóm đến hỏi thuê, nhưng ko lại được với ý giờ, được cái lợ thì mất cái chai. Được hắn 3 nàng nữ xinh đẹp đến thuê, hời ôi tưởng ngon hóa ra lại là đắng.

3 nữ nhân đến thuê, chuyển đồ đạc lỉnh kỉnh 1 ngày. Mùi nước hoa thơm phức, ăn mặc mát mẻ. Ở được mấy hôm cũng đéo chơi bời trò chuyện gì với ai, đi đêm về hôm... Cả xóm nghi hoặc, chỉ em hải dương ở phòng đầu bảo thấy xe đưa đón các nữ nhân đấy xinh xịch cả đêm. Vậy là rõ rồi, 3 nàng bán phấn buôn hương.

Tao lên đóng tiền nhà, bảo chủ nhà tình hình an ninh trật tự, chủ nhà bảo thế nó có ồn ào ảnh hưởng gì đến chúng mày ko. Tao trả lời ko, chủ nhà hỏi tiếp thế nó có lôi trai về phòng ko, tao lại bảo ko, chủ nhà hỏi câu nữa là thế nó ảnh hưởng gì đến chúng mày. Tao lắc đầu. Chủ nhà cười to nói thế thắc mắc đéo gì. Nộp tiền đi con.

Về nhà hậm hực, thực ra cũng đéo ảnh hưởng gì thật, chỉ là tao bị chị em hải dương với **Luật** xúi lên ý kiến với chủ nhà thì tao ý kiến, ai ngờ bị chủ nhà vặt cho cứng họng. Cuối tuần, định về quê thì lại mưa, lười ko muốn về nữa nên bảo tuần sau về. 2 thằng đang nằm nghịch điện thoại thì 1 nữ nhân hương phấn sang gõ cửa cọc cọc kêu em xin cốc nước. Tao ngồi dậy bảo chị cứ tự nhiên. Hương phấn ăn mặc trễ nải, khuôn mặt đủ nét làm tao ko phán đoán được tuổi, ko phán đoán được tính cách. Hương phấn vẫn xưng hô anh em, tao thì bảo chị ngồi chơi. Hương phấn nhìn thấy đàn guitar thì kêu em thích nghe đàn lăm, tao ậm ừ bảo mới tập. Hỏi han thăm dò thì hương phấn kêu quê Tuyên Quang, kém bọn tao 1 tuổi. Hỏi làm nghề gì thì em kêu đang đi học và làm thêm lễ tân hay bưng bê ở quán hát. Ủ, tao với thằng thông nhìn nhau biết là em nói giảm nói tránh nghề nghiệp rồi. Bọn tao hỏi 2 đứa còn lại thì sao, em trả lời 2 chị đấy bằng tuổi bọn anh, làm cùng chỗ em.

Thôi cũng chả động chạm nhau làm gì, nước sông không phạm nước giếng thì nước giếng cũng chớ viếng nước sông. Trò chuyền vài câu thì em về. thằng thông bảo nhìn ngon quá mày ạ. Tao bảo ngon vào đấy mà húp. Chị em hải dương thể hiện khó chịu ra mặt, bảo cấm tao chơi với mấy nàng hương phấn mới đến. Tao ậm ừ. Cũng chả muốn chạm vào đội ấy làm gì, hồi sinh viên tao có cái nhìn hơi tiêu cực về các em hàng, thậm chí là khinh thường, nhưng về sau thì chính em hương phấn này làm thay đổi 1 phần cách nhìn của tao về hàng... Đến bây giờ thì tao nghĩ hàng chỉ đáng trách ở chỗ tạo bất công xã hội vì việc nhẹ lương cao tuy nhiên hàng ở khía cạnh nào đó thì lại kiểu lấy của nhà giàu chia cho người nghèo, như các nữ hiệp sĩ...

Nói thì nói vậy nhưng đúng là cuộc sống khác nhau nên ko hợp, nội bộ xóm có sự chia rẽ ko hề nhẹ, thậm chí được 1 tháng thì các nàng sinh viên và các nàng hương phấn cãi nhau không dưới 3 lần, chị em hải dương và 2 nữ **Luật** gia cũng chả phải dạng vừa. Tao vẫn cặm cụi đi dạy, con bé tóc vàng đã ngoan hơn rất nhiều, tình yêu tình báo vẫn lòng phèng như thế. Nàng hương phấn rất hay sang phòng tao chơi, 2 đứa kia thì ko sang bao giờ. Chả nhẽ nó sang chơi thì lại đuổi về, con bé cũng chả ý tứ mẹ gì, toàn ăn mặc hở hang sang ngồi dạng háng, thành ra chị em hải dương đã ghét lại càng ghét. Chỉ bỏ mắt bọn tao. Công nhận nhìn ngon mắt thật.

Mùa thu đi qua, màu vàng đã nhuộm dần trên những tán cây ven đường. Mấy hàng bằng lăng xơ xác, chỉ còn vài lá úa chờ mấy cơn gió là về với bụi. Không còn heo may, không còn hoa sữa, mùa đẹp nhất trong năm đến và đi nhanh quá, mấy trận mưa chuyển mùa báo hiệu sắp có không khí lạnh. Vậy là sắp vào đông.

Trời chiều 5 rưỡi 6h đã tối đen như mực, đạp xe 1 mình bỗng thấy lòng trĩu nặng, tâm trạng do cảnh vật tạo nên hay do trong lòng nhiều giằng xé. Đến nhà học sinh, cô chị học sinh bảo hôm nay sinh nhật em, tí anh dạy xong xuống dự sinh nhật cùng nhé. Thấy trang điểm lung linh, mặc váy hồng như diễn viên, đẹp thật. Tao buột miệng khen hôm nay em xinh quá, con bé ửng hồng má bảo lúc nào chả xinh....

Sinh nhật, to đầu rồi mà cũng sinh nhật ghê phết. Đúng là người thủ đô có khác, bánh, nến, hoa chả thiếu thứ gì, khác với sinh nhật bọn nhà quê như tao chỉ tụ tập uống rượu là hết. Bạn bè em trai có, gái có, cỡ khoảng chục người. Tao dạy xong là 8h, đi xuống hỏi Ơ chưa thổi nến à, mấy đứa bạn nó nhìn nhìn tao, cô chị học sinh lúc này mới nói xuống nhanh lên anh. Ơ, như kiểu là sinh nhật tao chờ tao xuống mới thổi nến ấy, tao nghe mấy đứa con gái xì xào bảo lão già sư mày kể đây á. Đm, chả biết trước thông tin nên cũng chả chuẩn bị được quà gì, bạn nó thì 1 đồng, muối mặt quá. Châm nến, pháo phựt, pháo bông lóá cả mắt, tiếng happy birthday kết thúc, chị học sinh nấm nhắm nghĩ như đang ước nguyện điều gì rồi mở mắt thổi nến, cả đám hô to chúc mừng sinh nhật. Thi nhau tặng quà.

Ngại quá, chả nhẽ tay không bắt giặc, rút ví ra có hơn 400k, nghĩ 2 giây rồi rút 200k ra, tiến lại gần chị học sinh bảo anh vội quá ko chuẩn bị kịp. Anh tặng em món quà nhỏ, chúc em tuổi mới nhiều hạnh phúc nhé. Mấy đứa bạn nó ngơ ngác nhìn tao như thằng ngớ ngẩn, ừ, đéo ai sinh nhật tặng tiền. Chị học sinh có lẽ hiểu ý nên cũng đưa tay đón nhận bảo cảm ơn anh, một món quà thật ý nghĩa... Tao ngồi thêm chục phút rồi kiếp về, đi ra cửa lại nghe xì xào vài tiếng con gái: được đấy mà ơi, nhưng lạnh lùng quá.

Về đến xóm trọ, có tiếng cãi nhau. Cứ nghĩ là lại 2 phe cánh cãi nhau rồi, hóa ra đéo phải, mà là nội bộ hương phấn cãi nhau, ko hiểu lý do gì. Tao về phòng, thằng thông đã ở nhà, tao hỏi thì thằng thông bảo đéo biết, nó vừa về được chục phút đã thấy cãi nhau rồi. 2 thằng châm thuốc hút nghe cãi nhau, hút chưa hết điếu thuốc thì nàng Hương phấn sang phòng tao, tao hỏi thì em kia kêu 2 chị ấy cãi nhau mượn tiền nong gì đó, em ngồi nghe cũng đau hết đầu đây. Tao buột miệng hỏi em đi làm thế có kiếm được nhiều tiền ko, hương phấn nhìn tao mấy giây rồi nói cũng nhiều ạ, nhưng tiêu cũng nhiều. Thằng thông néo néo tao ý là chuyện nhạy cảm, ko nên hỏi. Tao im lặng, hương phấn cũng im lặng vài chục giây rồi lại nói tiếp, bọn anh coi thường em lắm à. Tao đéo hiểu sao lại gật đầu. Hương phấn mắt ngắn nước nói, em cũng thấy tủi, cũng thấy nhục, mà thôi, nói chuyện khác đi anh. Thằng thông lên tiếng bảo em xinh quá, nhìn em mà anh rạo rực cả người. Hương phấn vừa rờm nước mắt mà hé miệng cười ngay được, tao cũng đệm thêm câu công nhận người em đẹp thật, có khi anh phải cõi tiền để thưởng thức em. Đm, tao lú lẫn rồi hay sao mà toàn thở ra mấy câu thối tha như vậy. Hương phấn đứng dậy, bảo mỗi câu em về rồi đi ra luôn. Thằng thông bảo đmm hôm nay ăn nhầm gì mà nói khắm thế.

bọn kia vẫn cãi nhau, tao rủ thằng thông ra quán net ngồi chờ bọn nó cãi nhau xong thì về cho đỡ đau đầu. Ra quán net, online yahoo, vừa sáng đèn thì chị học sinh nhảy vào pm kêu các bạn em khen anh đẹp trai, lạnh lùng, hút hồn quá đấy. Tao thì trả lời có em hút hồn anh thì có. Con bé gửi hình mặt cười kiểu 😊. Thấy cả 4 đứa nhãi con cũng online, tóc vàng pm bảo thằng sao online giờ này. Tao thật thà kể chuyện mấy em hàng ở xóm cãi nhau điếc tai nên ra quán net. Tóc vàng reply rằng đá chết mẹ chúng nó đi anh. Láo thật. Tao bảo đá đít cô thì có, sao ko học lại online, tóc vàng trả lời em online cho anh đá đít đấy mà...

Chat chit với mấy đứa 1 lúc rồi vào xem sex, từ ngày lão bách khoa đi là ko được xem sex phát nào, cũng buồn ra phết. Đến 11h thì cô em hải dương gọi điện hỏi anh đang ở đâu, đi đâu giờ chưa về. Tao trả lời ở quán net, hỏi mấy đứa kia hết cãi nhau chưa. Cô em bảo nó dừng được 1 lúc giờ lại cãi nhau to hơn, em mãi ko ngủ được đây. Tao bảo thế anh đưa em đi ngủ nhé, cô em bảo anh vớ vẩn...

Con gái nói có là không, tao về đón cô em bảo đi dạo, đưa ra nhà nghỉ. Xem nào, cũng lâu lâu rồi đấy, quần nhau 1 trận, tao bạo dạn bảo không biết cô chị cũng ở đây thì sao nhỉ. Cô em bấm phát đau vãi bảo anh thôi ngay đi rồi ra vẻ giận dỗi. Tao rủ ngủ qua đêm nhưng cô em bảo thôi, mang tiếng, thế là hơn 12h đêm mới về. Đã yên tĩnh rồi, thằng thông hỏi vừa đi chịch về hả mà, tao bảo ừ, nó hỏi tiếp rằng ngon chim chứ, tao bảo ừ, ngon...

Hôm sau đi dạo tóc vàng, tóc vàng bảo 2 thằng nhãi kia hâm mộ sư huynh lắm, suốt ngày rủ xuống mỹ đình chơi gặp sư huynh, cả con Giữa cũng thế. Tao nghiêm túc nói anh ở đây với trách nhiệm giúp em học tốt môn lý, nên em coi như là giúp anh học cố gắng lên tí, ít nhất là môn lý, nếu ko anh bị bố mẹ em đuổi việc đấy. Tóc vàng cười hihi nói yên tâm, giữ hay đuổi sư huynh là do muội mà, với lại tiểu muội cũng có dốt lắm đâu, tóc vàng rút trong túi bài kiểm tra lý, được 8 điểm. Tao cầm lên xem rồi hỏi lại em mua điểm à...

Gió lạnh đầu mùa. Sáng dậy thấy trời trắng xám, mở cửa phòng bỗng chợt rùng mình, mùa đông đến sớm thế à. Từng đợt gió lùa qua bãi cỏ dại trước sân lạo rạo, vài cánh chim bay vội vã như để tìm chỗ ẩn nấp gió mùa. Khung cảnh thấy man mác và ảm đạm vl. Thằng thông bên trong phòng hỏi lạnh à, tảo bảo ừ lạnh vãi, thằng thông hỏi thôi nghỉ chứ, ừ nghỉ mẹ buổi, nay thứ 6

rồi đằng nào mai chả nghỉ. Tao châm điếu thuốc, rít vài hơi cho ấm. Thấy phòng em hương phấn mở cửa, hương phấn bước ra mặc cái váy xòe ngắn ngang đùi, áo len dài tay mà lỗ to quá thấy cả áo dây bên trong màu đỏ. Hương phấn chào tao, tao hỏi đi đâu sớm thế, em bảo đi học. Mẹ kiếp đi học mà ăn mặc thế kia à, tao bảo nay lạnh nghỉ buổi đê, hương phấn cười nói em nghỉ nhiều lắm rồi, tao bảo thế nghỉ buổi nữa. Hương phấn lắc đầu nói bạn em gọi điện bảo hôm nay có thi giữa kỳ gì đấy. Tao bảo ừ, chúc may mắn. Hương phấn mỉm cười đi ra cổng, đi được vài bước thì cúi xuống buộc lại dây giày, trong 1 khoảnh khắc tao nhìn thấy quần lót bé xíu che 1 phần của bờ mông xinh. Quả là đẹp, thật đáng tiếc...

Vào phòng bảo thằng thông là vừa nhìn thấy mông em phấn, ngon quá. Thằng thông đang nằm, bảo ngon bằng cô em hải dương ko. Tao ko cần suy nghĩ mà nói luôn là ngon hơn. thằng thông cười, tí thì sắc nước bọt. Tao kéo cửa, định lên giường làm giấc nữa mà vừa nằm được 3 phút đã thấy gõ cửa, gọi ầm lên. Tiếng cô em, gọi to lắm bảo dậy ngay mấy tên lười kia, dậy đi học, giờ này vẫn ngủ trương xác ra thế à. O hay, đéo biết là gọi bọn tao hay cố ý gọi to để làm ảnh hưởng mấy nàng hương phấn.

Đúng như dự đoán, tao chưa kịp mở cửa thì đã nghe tiếng chửi của phòng bên cạnh là sáng ra làm gì gào thét ầm ĩ lên thế, có để cho người khác ngủ không, cô em ko phải dạng vừa nói lại tôi gọi anh ấy dậy đi học liên quan gì đến bà, bên kia nói lại là việc của bà à mà gọi, gọi thì cũng phải có ý thức chứ, cô em bảo bây giờ là hơn 7h rồi có phải đêm đâu mà phải ý thức, có ai ngủ đến giờ này ko, chỉ có đám ngủ ngày cày đêm thôi... Mẹ kiếp, làm gì mà căng thẳng thế.

Tao mở cửa, bảo 2 em làm gì ầm ĩ thế. Mắt nhìn vào 1 nàng hương phấn, mặc cái váy ngủ 2 dây và ko có áo ngực, lộ rõ núm ti, khêu gợi quá thể. Cô em bảo anh ko dậy đi học còn nằm đến bao giờ. Nàng kia nhếch mép bảo ai mướn gọi mà phải đi gọi. Cô em quay sang nói người yêu tôi thì tôi quan tâm tôi gọi, ảnh hưởng gì cô. Nàng kia quay sang nhìn tao hỏi ơ người yêu anh à. Tao gật đầu. Nàng quay luôn vào phòng, đóng cửa.

Tao bảo cô em làm gì mà cãi nhau om tỏi thế, ai có việc ng đấy làm, bận tâm làm gì. Cô em nhìn tao rồi hỏi anh bệnh họ hả ? Mẹ, phụ nữ thật lắm điều. Tao bảo lạnh này nghỉ buổi đê, cô em kêu ko nghỉ, mai là cuối tuần rồi nghỉ gì. Tao bảo thế em đi đi, anh nghỉ. Cô em bảo ko nghỉ là ko nghỉ, thay quần áo đi. Ko thể để đàn bà điều khiển mình được, tao hỏi cô chị đâu, cô em trả lời đi về quê từ sớm rồi, có cỗ cưới hỏi gì đấy. Tao bảo thế sao em ko về, cô em trả lời sáng mai về.

Cơ hội đến thì phải nắm giữ, tao bảo em về phòng đi tí xong anh gọi. Vào đánh răng rửa mặt súc miệng thơm tho, sang phòng cô em, cô em thì đã thay đồ đi học rồi, ngạc nhiên nhìn tao hỏi sao a ko thay quần áo đi. Tao cười gian manh bảo hôm nay cho anh nghỉ nhé cố giáo của anh. Sáng ra thật khỏe, ngất người. Tao phải nghĩ lại việc lúc nãy bảo mông em hương phấn ngon hơn mông cô em, có lẽ lúc nãy là cảm xúc nhất thời. Tao ngắm kỹ, sờ kỹ, mông cô em mịn màng, căng, trắng. Mân mê mông tao hỏi nhà em có phải làm ruộng ko, cô em kêu làm gì có ruộng mà làm, em ở thành phố mà. Thảo nào, da thịt 2 chị em thơm tho láng mịn lắm.

Tao nhớ cho đến thời điểm này tao vẫn chưa được các em BJ lần nào. Tao cũng ko dám gạ vì bản thân tao cũng chưa vét máng lần nào. Lúc này bỗng hứng thú bảo cô em hôn thằng nhỏ đi, cô em lắc đầu nguầy nguậy kêu ko biết làm. Thôi được, để nghiên cứu từ từ.

Hôm trước thứ 4 lẽ ra phải dạy tóc vàng nhưng tóc vàng báo chuyển sang thứ 6 vì thứ 4 nhà ẻm bận. Thế là lại phải đi dạy, bới tìm trong hòm sắt cái áo khoác mỏng, 5h30 trời đã nhá nhem, lóc cóc đạp xe đến nhà tóc vàng. Lên phòng thì thấy tóc vàng đang ngồi chăm chú lắm, tao bảo tiểu muội có cần diễn sâu thế không, tao vứt ba lô xuống ghế, bỗng có 1 bàn tay bụt mắt từ đằng sau. Tóc vàng bảo huynh đoán xem ai, tao hít hít, có mùi thơm thoang thoảng. Tao bảo xin sự gợi ý, tóc vàng nói là người quen với huynh. Tao hỏi xinh không, tóc vàng trả lời có. Ranh con dễ bị lừa quá, có thì đương nhiên là con gái, mà con gái quen lại ở chỗ tóc vàng thì đương nhiên là con bé Giữa rồi. Nghĩ vậy nhưng tao hỏi tiếp thế xinh hơn muội hay xấu hơn muội. Tóc vàng bảo xấu

hơn nhiều. Vậy là chả cần đoán cũng khai, đứa bịt mắt tao tự động bỏ tay lên tiếng ê tôi xấu hơn bà bao giờ. Đúng là con bé Giữa...

Tóc vàng bảo từ hôm nay Giữa sẽ học chung cùng em, tao bảo làm gì có chuyện đấy. Tóc vàng cười hihi kêu muội hỏi bố mẹ muội rồi, trả huynh lên 150k 1 buổi cho 2 người. Tao nghĩ nghĩ ở cũng mất công dạy, được thêm 50k nữa, tuy nhiên vẫn phải tốn thải độ tí nói rằng không được đâu, dạy 2 người đến lúc ko đạt kết quả thì mang tiếng anh ra. Con bé giữa ẵng lên 1 tiếng ý huynh là em ngu lắm hay sao. Tóc vàng cười to bảo ai lại xưng hô huynh với em, với lại chỉ là huynh của tôi thôi, bà gọi là anh đi cho bình thường. 2 đứa nhí nhéo nhau 1 hồi làm tao phải e hèm. Thôi hôm nay cứ dạy thử xem sao...

Không khí dạy có thêm học sinh cũng sôi động hơi, đứa hỏi cái nọ đứa hỏi cái kia, xem ra chất lượng có phần tăng tiến. Hết giờ xuống, mẹ tóc vàng gọi lại bảo có dạy được 2 đứa ko, cô trả lên 150k. Tao bảo cháu dạy được. Bỗng nhiên mụ hỏi quê cháu ở đâu, học hành thế nào, gia đình thế nào... Như kiểu tao đang là người yêu con bé ko bằng. Tao trả lời qua loa rồi về, vừa dắt xe ra thì nghe tiếng tóc vàng bên trong kêu mẹ ơi con đi ăn. 2 đứa nó chạy ra cửa bảo huynh, có học sinh mới phải khao chứ. Mẹ chúng mày nữa. Ừ thì đi, ăn gì. 2 đứa cười khúc khích, tóc vàng bảo quán lần trước đi. em Giữa kêu ái chà, thầy trò đi ăn mảnh với nhau rồi cơ à.

Lần này phải tranh trả tiền ngay từ đầu, tránh tình trạng như lần trước để nó trả từ lúc nào, mất sĩ diện quá. Ngồi ăn linh tinh, chém gió vi vu đến 9h thì về. Gió lạnh phết, đạp xe nghĩ về 2 đứa nhãi muội muội cũng thấy ấm áp chút chút.

Về đến cổng, đang lạch cách mở khóa thì thấy **Luật** lững thững đi bộ về, tao hỏi Ơ đi đâu về đấy, **Luật** bảo em đi làm thêm, mới đi làm hihi. Tao hỏi làm gì thì kêu bán hàng ở cửa hàng đéo gì ấy, làm từ 5h đến 9h, tuần 3 buổi. Hỏi đi xe bus à kêu ko, bạn em đưa đi. Hỏi tiếp bạn trai à, **Luật** cười cười bảo bạn nam. Về phòng thấy chốt trong, gọi thông Ơi thì thằng lòn ẵng mỗi tiếng đang bận. Mẹ nhà nó, lại lôi gái về phòng chứ gì. Sang phòng hải dương thì thấy đóng khóa, rút điện thoại gọi thì bảo em về quê rồi, đi nhờ chị cùng quê. Thế là bơ vơ, đang tính ra quán net ngồi thì thấy phòng hương phấn mở cửa, hương phấn đi ra xách túi rác to đùng, thấy tao phấn hỏi sao anh đứng đây. tao trả lời thằng thông lôi ng yêu về, đuổi anh ra đây. Phấn vứt túi rác ra cổng rồi đi vào bảo a vào phòng em chơi đã. Ủ thì vào. Phòng này trước là của ông bách khoa, tao có chìa khóa nên vào suốt ngày. Từ lúc ông ấy chuyển đi, đội hương phấn chuyển đến thì tao ko vào bao giờ.

Đúng là phòng hương phấn, bừa bộn, quần áo, dây dợ treo móc lung tung khắp. Phấn bảo 2 chị kia đi làm rồi, tao hỏi em sáng làm bài được ko thì em kêu có chép được. em nói tiếp nay xin nghỉ làm nên mới ở nhà. Nghề nghiệp nhạy cảm tao cũng chả hỏi nhiều. Hỏi han vu vơ em có ng yêu chưa thì phấn bảo chưa, nghề của em chỉ thấy người tán tỉnh nhiều chứ ko thấy người yêu. Tao bảo em xinh đẹp thế chẳng nhẽ ko ai theo đuổi, phấn cười. Phấn tâm sự thêm là làm ở quán hát tiếp xúc trăm loại người, trẻ ranh có, già có, người giàu có, người nghèo có...nhưng họ chỉ vui chơi qua đường chứ ai mà yêu. Tao lại buột mồm thở ra câu đần độn là Ơ thế em làm quán hát chứ ko phải làm cave à. Phấn sững lại, nhìn tao ngạc nhiên rồi nói Anh nghĩ em làm cave à. Tao im lặng ko nói gì. Phấn bảo em nhớ từng nói với anh em làm ở quán hát rồi mà, tao lại ngứa mồm hỏi thế khác nhau như nào. Phấn cười lớn, vừa cười vừa nói bảo anh ko biết thật hay là giả nai. Phấn bảo em chỉ rót bia, bóc bánh thôi, cave là bán thân xác mà. Tao hỏi thế tránh sao được động chạm, sờ mó. Phấn bảo vâng, nhưng không được quá trớn, quá trớn là em nghỉ luôn... Tao ậm ừ, chả biết thật giả thế nào, cũng chả có ý định nghe tâm sự gái ngành nữa nên kiểu về. Thằng thông vẫn đóng cửa, thôi xác định đêm nay ngủ quán net rồi.

Lang thang ra quán net, quán đông nghịt nhưng vẫn còn máy. Bật yahoo lên, cả mấy chục đứa sáng đèn. Cô chị học sinh nhảy vào hỏi sao online bây giờ, tao bảo đang vô gia cư nên trú ở quán net. Hỏi chuyện trường lớp, học hành. Chục phút sau thấy có yêu cầu add nick, có cái nick tình yêu màu nắng hay màu curt gì ấy chat, hỏi ai thì bảo ng quen, lẳng nhẳng 1 hồi thì bảo là bạn

của cô chị học sinh hôm trước sinh nhật có gặp anh. À ừ, tao đang chat nên hỏi luôn chị học sinh thì xác nhận đúng. Kêu fan hâm mộ của anh đấy, hỏi xin nick mãi. Chém gió 1 hồi thì con bé bảo học cùng lớp đại học, ngồi cùng bàn cô chị, quê ở bắc ninh, đang trọ ở Láng. Lại Bắc ninh... Hơn 11h thì thằng thông gọi về đi bố cháu, mẹ thằng cờ hó. Tao về phòng bảo thằng thông trả tiền net cho bố, thằng thông bảo có vài nghìn mà tính toán thế, tao bảo ờ đúng, nếu tính thế thì rẻ cho mà quá. Thằng thông cười cười nói thằng nào chả có lượt. Tao nhìn giường chiếu bảo đmm có rớt ra ko, nó bảo rớt thì sao, cho mà thèm. Vkl thằng bạn, thèm cái đầu bù. Mày có hít bao nhiêu nước của em **Luật** trong phòng này rồi đấy. Thằng thông trưng mắt kêu mày chén em **Luật** trong phòng này á, tao bảo ừ...Từ đợt hè mà.

Cuối tuần, 2 chị em hải dương về quê. Ko có chỗ ăn cơm, tao với thằng thông ăn cơm bụi. Thằng thông tự nhiên bảo hay chuyển chỗ trợ đi mày. Tao hỏi sao thế. Thằng thông bảo deo sao, ở đây 2 năm rồi, chuyển chỗ mới, vào trong cho phố xá, mỹ đình heo hút bỏ mẹ. Tao nhai nốt bát cơm, trong đầu suy nghĩ. Có lẽ cũng nên chuyển đi thật. Ở đây lẳng nhẳng mãi 2 chị em hải dương mệt đầu phết. Thôi để hôm sau hỏi nó xem thế nào. Cơm xong thằng thông tốt sang phòng con bé ng yêu. Tao về xóm trọ, có mỗi em **Luật**. Tao đi qua đứng cửa phòng hỏi bạn em đâu. **Luật** kêu về quê rồi, **Luật** đang trang điểm, tao hỏi đi đâu mà trang điểm ghê thế. **Luật** bảo em đi làm mà, thứ 7 chủ nhật làm từ 2h đến 9h. Tao ko nói gì, quay đi về phòng. Lúc sau **Luật** sang hỏi anh sao thế, thái độ với em à. Tao bảo ko, có gì mà thái độ. **Luật** bảo ở nhà mãi cũng chán, đi làm thêm cho vui. Tao ko nói gì. **Luật** vào phòng lại hỏi anh sao thế. Tao chém bừa anh sắp chuyển chỗ, **Luật** hỏi sao chuyển, tao trả lời đúng như thằng thông. **Luật** gật gù kêu đúng là ở đây hơi buồn thật...Thấy còi pip pip ở công, **Luật** bảo bạn em đón, em đi đây. Tao nhìn theo, trong lòng có 1 chút trống trải...

Cô chị học sinh gọi điện bảo đang ở mỹ đình, anh ra uống nước đê. Tao bảo mệt, vào đây chơi thì vào. Thế mà nó vào thật, tí sau thấy nó vào, dẫn theo cả em bạn Bắc Ninh mà yahoo tình yêu màu cút chat hôm trước. Chị học sinh bảo đây nhé, tôi dẫn bà đến gặp thằng tượng nhé. Con bé bắc ninh hihi chào anh. Tao mời vào phòng chơi, hỏi han làm quen thêm, chả biết nói gì bèn lôi đàm ra bấm bấm. Đang ngồi thì thằng thông về, chào hỏi tào lao thêm tí 2 nàng kia xin rút. Thằng thông hỏi bọn nào mà ngon thế, tao trả lời chị của thằng học sinh hiện tại cũng là học sinh cũ và bạn của nó, 2 đứa học thương mại. Thằng thông khen đi khen lại là ngon quá, hỏi tao chén chưa. Tao bảo chén cái ấm ấy mà chén.

2 thằng ngủ đến chiều rồi lại đi ăn cơm bụi, trà đá ngắm gái. Chán chê thì vào net ngồi đến hơn 9h mới nhấc mông dậy. Vừa đi vừa nghe chuyện đế chế. Gần về đến cổng nghe tiếng cãi cọ trai gái, đến gần hơn thì thấy thằng con trai giằng co cái deo gì ấy, đứa con gái ra sức kéo lại. Thằng con trai tát bố phát vào đứa con gái, cũng là lúc bọn tao đến nơi. Hóa ra là **Luật** và thằng hay đứa đón **Luật** đi làm. Thằng thông lao lên hỏi có chuyện gì, thằng kia bảo ko phải việc của mày. Thông nói lại **Luật** là bạn tao, dù gì thì mày ko được phép đánh nó. Thằng kia gân cổ chửi đmm cút, việc của mày à. **Luật** thì bảo ko có gì đâu Thông ơi. Nhưng thằng thông deo nghe, cũng gân cổ lên bảo tao cứ thích là việc của tao thì sao. Thằng kia lao luôn vào đấm thằng thông phát, thằng thông bị bất ngờ nên lảo đảo về sau. Đm chuyện chúng mày cãi nhau bố ko quan tâm, đấm bạn tao là deo được rồi. Tao nhảy vào đạp thằng kia luôn, thằng kia ngã dúi dụi, rồi nó vùng dậy cùng lao lên, 2 thằng tao cùng lao vào. Om xòm cả 1 góc, thấy to tiếng nên mọi người chạy ra xem. 2 thằng đồng môn chạy ra thấy thế deo hiểu đầu cua tai nheo ra sao cũng lao vào đấm thằng ml, lúc này là 4 đấm 1, thằng kia dính đòn 1 hồi thì mọi người can ngăn nên thôi. Thằng lồn lên xe máy chửi lại đm chúng mày chờ đấy rồi rồ ga phóng đi.

Xóm xôn xao kể lể 1 hồi, bọn tao đi vào. **Luật** cũng đi vào theo. **Luật** kể thằng này tán tỉnh nhưng **Luật** ko thích, lúc đang trên xe thì **Luật** ngồi sau nghe điện thoại của bạn rồi bấm nhắn tin, về đến cổng thằng lồn kia đòi xem tin nhắn, **Luật** bảo đại khái anh là gì mà đòi xem tin nhắn, thế là thành cãi nhau, giằng co. Đm, tao xổ mồm luôn bảo em ko thích nó mà cứ để nó đưa đón

đón làm đéo gì. **Luật** cãi tại nó cứ đòi đưa đón chứ em bảo ko cần rồi mà. Tao nói tiếp thế vấn đéo được. **Luật** im ko nói gì.

1 lúc thì 2 thằng đồng môn bảo thôi, đi làm kèo để chế half life đi. Thằng thông có vẻ vẫn bực tức nên cũng bảo ok đi, tôi mời nước. 4 thằng ra quán nét làm kèo, đánh hết cỡ 5 trận để chế thì tao có điện thoại, là **Luật** gọi. **Luật** bảo bọn anh đừng về nhé, thằng lúc nãy nó gọi bạn đến đang làm ầm ở xóm. Tao hỏi đồng không thì **Luật** bảo ko biết nhưng chắc là đồng. Tao cúp máy, bảo lại với thông và 2 thằng kia. 4 thằng nhìn nhau...

2 thằng đồng môn bảo sợ đéo gì. Về xem sao, mấy thằng bàn tán xôn xao. Tay chủ quán nét bảo có chuyện gì thế, thằng thông kể lại tóm tắt. Thằng chủ quán nét bảo thế thì chúng mà yêng về, giờ nhuệ khí chúng nó đang cao, thế lực mạnh, 4 thằng chúng mà yêng chỉ no đòn. Nghe lão nói thế 4 thằng gật gù. Lão chủ quán nói tiếp thôi cứ chơi đi, sáng mai thì về. Lúc này đã là hơn 11h rồi. Mấy thằng đã đám thoát để chế, ra đọc báo chat chit linh tinh. Tao on yahoo, vừa kéo kéo xem ai online thì thấy Giữa nhảy vào hỏi huynh online muộn thế, tao bảo ừ đang phải trốn, Giữa hỏi trốn gì, tao kể sơ bộ vài câu thì Giữa phản hồi hihi, thư sinh như huynh cũng đánh nhau à, có cần muội giúp ko. Giúp cái beep. Tao lướt đọc báo tí, Giữa là pm bảo ờ sao huynh im thế, tao bảo muộn rồi đi ngủ đi em. Giữa hỏi thế anh làm gì mà chưa ngủ, tao trả lời đang trốn thật mà, đêm nay phải ở quán net luôn. Giữa mới hỏi ờ anh nói thật ạ, thế anh pm 2 thằng Lái với thằng Sau đi, bọn em xuống cứu. Nghĩ bụng cứu ccc. Tao im lặng ko nói gì, đọc báo tiếp, chắc 5 phút sau thì thấy cách cách cách thằng Lái sáng đèn thật. Thằng Lái pm luôn hỏi Huynh ơi có chuyện gì thế, con giữa nó gọi bảo huynh đang bị quây thật à. Tao bảo thật, copy cái đoạn khi nãy kể cho con Giữa paste lại cho nó xem. Nó bảo huynh cứ ở đấy, bọn em đến. Tao trả lời ngay thôi chúng mà yêng đến làm đéo gì, tao ở quán net đến mai, chắc bọn nó đéo ở đấy cả đêm đâu. Vừa gõ xong thì thằng lái offline. Tao nghĩ bọn nó đùa hoặc tưởng tao đùa nên đéo nghĩ ngợi gì nữa đọc báo tiếp. Khoảng 15p sau thấy **Luật** gọi điện, **Luật** bảo bọn nó đang kêu chia nhau ra đi tìm bọn anh đấy. Đm, cay cú thế cơ à. Tao bảo chủ quán, chủ quán bảo cứ ngồi đấy, anh đố thằng nào dám vào quán anh láo nháo. Nghe lão khẳng định thế, bọn tao cũng yên tâm hơn. Xác định ngồi cả đêm nên mở bộ phim xem, xem được lúc thì thấy thằng lái gọi điện hỏi huynh đang ở đâu, bọn em đang ở đầu ngõ huynh rồi. Tao bảo ờ đm chúng mà xuống thật à. Thằng Lái kêu thật chứ đùa gì, huynh đang ở đâu. Tao bảo đang ở quán net rồi chỉ đường cho nó. 5 phút sau tiếng xe máy rỉn rỉn gầm gầm trước cửa quán, tay chủ quán đứng vội dậy chạy lại góc quán lấy cái tuýp. Bọn tao cũng đứng vội dậy, thấy thằng lái, con giữa, thằng sau đang vào quán. Tao bảo chủ quán là bạn em anh ơi. Ra cửa ngó thì thấy phải tầm 15 xe máy kẹp đôi kẹp ba. Thằng Sau bảo em nhờ ông anh em hỗ trợ, đi về nhà anh xem thế nào đi. Thằng thông và 2 thằng đồng môn thấy có viện binh phấn khởi hẵn bèn hỏi ông chủ quán net xem cho mượn tuýp sắt. Chủ quán bảo lại góc kia lấy đi, nhớ trả tao.

1 đoàn về xóm trọ, trong xóm có khoảng chục thằng, dựng xe máy đang khua khoắng chửi bới. Thằng Lái bảo là bọn kia à huynh, tao gật đầu. Nó lại nói gì đó với 1 ông đầu trọc, đầu trọc gật gật rồi vẫy gọi tao lại bảo chú là huynh của 3 đứa nhãi này à. Tao bảo huynh gì đâu anh, là chúng nó gọi em thế cho vui. Lão gật đầu bảo chú muốn chiến bọn kia hay thế nào. Tao bảo em chỉ ngại vấn đề về sau. Lão lại gật đầu, rút thuốc ra châm rồi đi vào xóm trọ. Lão nói lớn tiếng chúng mà yêng quây em tao phải ko. Mấy thằng kia nhìn thấy lão trọc đầu dẫn theo cả đoàn phía sau thì đéo dám manh động. Thằng ml bị đánh tiến lên bảo em tìm nó nói chuyện, khi nãy vì con đòn bà mà 4 thằng nó đánh em. Lão trọc bảo tao nói chuyện thay thằng em tao có được ko, chúng mà yêng nói gì. Bọn kia ngơ ngơ ngác ngác nhìn nhau đéo thằng nào dám nói câu nào. Tao đoán bọn này cũng chỉ là sinh viên, bạn bè của thằng kia, hô nhau ra cho đồng cho khí thế chứ ko phải dân gấu mèo, giờ gặp gấu đích thực thì choáng mẹ nó luôn, chưa kể tầm 3 chục người đứng sau.Ồn ào quá là cả khu trọ ra xem.

Mấy thằng kia im thít. Lão trọc vẫy gọi tao ra bảo chú có nói gì với bọn nó ko. Thằng thông và 2 thằng đồng môn cũng bước lên. Tao tiến lại bảo chuyện va chạm khi nãy thôi không nói làm gì, nhưng ông tát em **Luật** thế là ko được. Ông xin lỗi em **Luật** đi. Tao lại phòng **Luật** gọi, **Luật** mở cửa đi ra. Thằng kia nói khi nãy anh tát em là anh sai, cũng là do anh thích em nên nghi ngờ. Anh xin lỗi. **Luật** nói lại bảo từ giờ anh đừng theo đuổi em nữa, anh dành thời gian cho người con gái khác đi. Thằng kia gật đầu, rồi lại nói với tao bảo tôi với bọn ông giảng hòa, tôi học mỏ địa chất, đang ở khu cổ nhuế, có thời gian thì anh em giao lưu rồi chìa tay ra bắt, tao cũng bắt tay lại. Tao chỉ phía thằng giao thông và 2 thằng đồng môn bảo còn 3 thằng kia nữa, nó cũng tiến lại bắt tay lần lượt. Vừa bắt tay xong thì nghe thấy tiếng còi tuýt tuýt. Lão trọc gần lên đm thằng nào gọi công an...

2 ông công an áo xanh, ồ Mỹ Đình vẫn là xã cơ mà, chắc công an huyện xuống hay sao. 2 ông công an này tao đoán đứng ngoài nắm tình hình cho chán giờ thấy yên bình thì mới vào. Lực lượng mỏng thế nếu mấy chục người đánh nhau thì có dám vào cút. Thấy vào toét toét kêu có chuyện gì mà tập trung đông đúc thế này, nhìn thấy thằng mỏ địa chất xước sát tí bèn tiến lại kêu đề nghị các anh về trụ sở làm việc. Chúng tôi nhận tin báo có vụ việc gây mất an ninh trật tự ở đây. Lão trọc cũng ko muốn dây dưa bèn hô anh em về thôi. 2 tay công an tiến hô đứng lại, đề nghị các anh về trụ sở công an xã làm việc. Lão trọc bảo tôi vi phạm gì à mà về. 2 tay công an kêu có gì về trụ sở trình bày. Lão trọc ko để ý cứ quay lưng đi. 1 vị áo xanh lớn tiếng tôi nhắc lại là mời anh về trụ sở làm việc. Nếu không... Chưa nói dứt câu thì em Giữa đã bước lên bảo nếu không thì sao, bọn em đứng đây chơi ko được à. Vị áo xanh nhìn nhìn giữa rồi hỏi em là ai, cũng trong nhóm này à, mời luôn về trụ sở. Thấy thằng lái và thằng sau phì cười, ko hiểu cười gì. Thấy em Giữa cũng cười rồi nói bố em gọi điện nãy giờ em còn ko nghe đây này, anh đủ tuổi mời em về phường thì em gọi anh là bố. 2 thằng nhãi đứng cạnh cười thành tiếng. Vị áo xanh bảo đề nghị các cô cậu nghiêm túc, nếu ko tôi sẽ gọi hỗ trợ cho về trụ sở. Giữa rút điện thoại ra bảo thôi anh ko phải gọi, để em gọi cho. Giữa gọi, bật loa ngoài.

- Bố ạ
- Đè đâu giờ này chưa về
- Con vừa đi mà, con đang ở gần sân mỹ đình chơi nhà bạn, bọn con đang đứng chơi có 2 anh công an đến mời bọn con về trụ sở làm việc, thế là thế nào hả bố
- Con đang ở đâu
- Con đang ở, chỗ này là chỗ nào nhỉ huynhơi - Tao bảo hình như thôn nhân mỹ - Vâng con đang ở thôn nhân mỹ khu Hà nội 2 ý.
- Chắc lại phá phách gì phải ko
- Không, bọn con đang đứng chơi mà, các anh ấy bảo tụ tập đông gây mất an ninh trật tự nên mời về. Tí bố xuống xã đón con nhé, con sợ lắm. Con bé cúp máy, nhe răng cười.

2 anh kia lúng túng nhìn nhau, được vài phút thì 1 anh nghe điện thoại, thấy vâng vâng, vâng ạ, vâng vâng. Rồi tiến lại chỗ em Giữa cười nói thì ra là hiểu lầm, thôi mọi người giản tán về đi, muộn rồi tụ tập đông ở đây làm gì. Xong còn hỏi han con giữa vài câu gì đó ko rõ, nghe điều quan tâm lắm... Tất cả giải tán ra về, còn mỗi 3 đứa nhãi ở lại. 3 đứa bảo ra trà đá tí huynhơi, tối thứ 7 mà. Tao bảo ừ, đi.

Ra sân, quán dọn gần hết rồi, còn 1-2 quán. Bọn tao ngồi, tao hỏi bọn nhãi chúng mày cũng chơi với xã hội đen à. 2 thằng ranh kia bảo mỗi quan hệ của phụ huynh thôi chứ bọn em còn bận học hành mà. Vkl học hành. Tao hỏi tiếp đi muộn thế này phụ huynh ko ý kiến à. Bọn nó bảo có chứ ạ, ý kiến là việc của ý kiến, huynh thấy bố con giữa còn ko bảo được nó kia. Tao quay sang hỏi Giữa bố em làm gì. Giữa kêu bố muội hả, muội cũng ko rõ, hihi. Thằng lái hô hô kêu bố nó ho 1 tiếng thì 2 ông kia nãy cũng mất việc, haha.

Tào lao thêm tí nữa tao bảo thôi về đi kéo muộn, giữa bảo bibi, hẹn huynh tối thứ 2 nhé. 2 thằng kia trùng mắt bảo tối thứ 2 là thế nào. Giữa kêu ờ quên chưa nói với chúng mày, sư huynh đây kiêm sư gia của tao, tao học chung với con tóc vàng, hihi. 2 thằng kia bảo hi cái lồn. Ăn mảnh à...

Về xóm trọ, 3 thằng kia vẫn ngồi chém gió với em **Luật**. Thấy tao về thì xúm lại hỏi mày chơi với bọn xhđ từ bao giờ, tao khóc tiếng mán bảo chơi deo gì, kể vắn tắt quen mấy đứa nhãi con kia. Buồn mồm, tao bảo bọn mày ở đây tao đi mua đồ nhậu về ngồi nhé, mấy đứa gật đầu. **Luật** đứng dậy bảo em đi cùng nữa...

Hôm nay bận vãi lều ra ấy. Mà đúng ra là hôm deo nào cũng bận, bỏ cả thời gian hút thuốc, chè cháo nặn chữ cho bọn mày.

Hà Nội được cái là đồ ăn nhậu đêm lúc nào cũng sẵn, tuy nhiên khu Hà nội 2 nêc cũng không được dày đặc hàng quán như trong phố. Tao với **Luật** đi bộ quãng dài mới đến, mua được con vịt nướng với mấy bộ lòng mề, 2 chai rượu, thêm gói lạc. **Luật** hỏi anh đi dạy thì có xin tiền nhà ko. Tao bảo vẫn xin bình thường, đi dạy kiếm tiền tiêu thêm linh tinh thôi. Chợt nghĩ về việc **Luật** chi tiêu khá rộng rãi, tao cũng deo ngại mà hỏi luôn rằng anh thấy em chi tiêu rộng phết, nhà em giàu lắm à. **Luật** cười bảo ko, nhà em bình thường, em có 1 anh trai và 1 chị gái đi làm rồi nên hay cho thêm tiền, hầu như tháng nào cũng cho. Anh trai em cũng đẹp trai như anh ấy, chỉ thấp hơn thôi. Tao hỏi chị gái xinh ko, **Luật** nhìn tao với ánh mắt đề phòng trả lời xinh để làm gì, chị lấy chồng rồi, lấy chồng đại gia luôn. Gớm, làm như tao muốn húp ngay chị nó ko bằng.

Về dãy trọ, ngồi nhâm nhi, cũng thú ra phết. Được 15p thì mấy chị em hương phấn đi làm về. Tao rủ ngồi cùng luôn, 3 đứa nó cũng chả ngại gì mà ko ngồi xuống. **Luật** thấy thế có vẻ ko thích nên kêu buồn ngủ, đi ngủ trước. **Luật** về phòng, 1 lúc thì mở cửa gọi tao bảo em nhờ tí. Tao vào phòng **Luật**, **Luật** chốt mẹ cửa bảo em ko thích anh ngồi với mấy đứa kia, nghe giọng điệu giống cô em hải dương vãi. Tao bảo ngồi trò chuyện chứ có làm gì đâu, **Luật** bảo anh nhìn bọn nó xem, ăn mặc thì hở hang, mùi nước hoa nồng nặc... Tao cười nói anh thấy em cũng ăn mặc ngắn phết mà. **Luật** bĩu môi kêu em khác, bọn nó khác. Tao kệ bảo ko có việc gì a ra uống rượu tiếp nhé, **Luật** bảo ko được, đã bảo ko được ngồi với bọn nó mà. Tao bảo em ngủ đi, rồi tao đi ra. Đeo gì, ng yêu ko phải, bà vãi cũng ko mà điều khiển tao là deo ổn rồi...

Tao ra ngồi nhậu tiếp, hỏi tên tuổi mấy đứa kia vì cũng chả nói chuyện bao giờ. Tên chúng nó là gì cũng deo nhớ. 4 nam 3 nữ nhầm hết 2 chai rượu thì 1 em trong đội hương phấn bảo để em đi mua về ngồi tiếp nhé, chả mấy khi. Tao lắc đầu bảo mình xin rút, mệt rồi. Các bạn cứ tự nhiên. Tao vào phòng nằm, ngủ lúc nào ko biết, ko rõ bọn nó còn ngồi tiếp nữa ko...

Sáng chủ nhật, tỉnh dậy từ 6h hơn. Nắng, nắng vàng đỏ úa, chớm đông, nắng ấm, mở cửa đón nắng vào phòng, đưa 2 tay vươn lên cao đón nắng, thật dễ chịu. Thằng thông vẫn ngủ há mồm, chắc hôm qua ngồi muộn. hít thở không khí sớm mai 1 lúc thì vào oánh răng rửa mặt, gọi thằng thông dậy nó ấm ừ bảo ngủ tí đã. Thôi kệ mẹ nó vậy. Chán chả có việc gì lại ra quán net ngồi. Tay chủ quán bảo hôm qua mày làm quả hoành tráng vl đấy cu em, giờ có khi cả khu này tưởng mày là dân xã hội. Tao cũng giật mình chột dạ, có khi thế thật, hô 1 phát mà đến 3 chục mạng có mặt, lại còn có cả con ông cốp nào trong đoàn mới ghê. Tao cười cười trả lời lão chủ quán net là vô tình thôi anh. Lão nhìn tao cũng cười cười deo hiểu có ý gì. Ngồi ê mông thì thấy em bắc ninh online, tao vào chào hỏi chuyện trò tí, lan man thế nào lại biết tin xóm trọ em ấy đang có phòng trống. Tao hỏi thêm thì em kêu phòng đẹp, khu mới xây nên đẹp lắm. 600k 1 tháng. Bảo cũng có 4 phòng thôi, vừa có 1 đôi vợ chồng chuyển chỗ khác nên mới thừa phòng. Họi cụ thể ở khu nào thì bảo khu Nguyễn Ngọc Vũ bên kia sông của đường Láng. Tao bảo anh cũng đang định chuyển phòng, trưa em có nhà ko anh qua xem phòng tí, con bé bảo ok.

Ngồi đến hơn 9h thì về, thằng thông đã dậy, đang đứng nói chuyện gì với em **Luật**, tao hỏi ờ **Luật** ko đi làm à, ẻm kêu chán rồi, nghỉ ở nhà cho sướng, tao trêu hay mất người đưa đón rồi nên ko đi, **Luật** xị mặt bảo tí nữa em mách chị em nhà Hải Dương là anh ngồi cả đêm qua với bọn kia.

Luật vừa nói xong thì phòng hương phấn mở cửa, Phấn bảo chị nói bọn kia là bọn nào, ý là bọn em à, bọn em bị hùi hay sao mà chị nói thế, với lại chị cũng chả là gì của anh ý mà chị ngăn cấm. Câu này hình như đâm trúng tim đen của **Luật**, **Luật** ko cãi nhau lại như cô em Hải Dương, **Luật** vào phòng ngồi. Tao bảo Phấn làm gì mà căng thẳng thế, phấn nói em thấy mọi người coi thường bọn em quá thì phải, em cũng đi làm, chỉ là rót bia ngồi hát cùng khách mà các chị ấy coi bọn em như tội phạm ko bằng. Tao buột mồm nói muốn người ta không coi thường thì đừng làm việc khác thường nữa. Rồi đi vào phòng **Luật**, để lại ánh mắt nghi hoặc của thằng thông và ánh mắt ngỡ ngàng của em Phấn...

Tao ko bênh **Luật** nhưng ác cảm với gái ngành luôn thường trực thành ra buông 1 câu nói cứ cho là vì công đạo đi. Ai ngờ **Luật** cảm động muôn khóc. **Luật** bảo tối qua anh cư xử 1 kiểu, giờ anh cư xử kiểu khác, anh thật là khó lường. Tao trả lời có gì mà khó hiểu, anh chỉ làm và nói những gì anh cho là đúng, như vậy là bộc bạch bản thân, như vậy anh phải là người dễ hiểu chứ. **Luật** cười, má ửng hồng. Tao sợ cảm xúc lên cao lại xúc luôn như lần trước thì bỏ mẹ. Phải đá qua chuyện khác luôn rằng anh đang định đi xem nhà trọ, anh định chuyển. **Luật** hỏi nhà khu nào thi tao bảo khu đấy. **Luật** bảo anh mà chuyển thì có khi em cũng chuyển...

Tao về bảo thằng thông, thằng thông đồng ý ngay, gần trường nó mà. 2 thằng đạp xe đi xem, đến nơi thì em bắc ninh ra đón. Ko hiểu biết bọn tao đến hay sao mà thấy mặt có tí trang điểm nhẹ, đã ngon lại càng xinh. Thằng thông thì thào, xóm của em này à, tao bảo ừ. Thằng thông cười tí mắt kêu ngon rồi. Dãy phòng trọ cũng có 4 phòng, có sân rộng khoảng hơn 2m. Nằm trong 1 ngõ đông đúc nhưng cũng không chật lắm. Phòng khép kín, sạch sẽ, cũng là phòng trong cùng. Em Bắc Ninh ở phòng ngoài cùng, tao hỏi 2 phòng giữa là bọn nào ở thì em kêu phòng thứ 2 là 2 vợ chồng, hôm nay về quê nên ko ở nhà, phòng thứ 3 cạnh phòng tao là 2 đứa con gái học Ngoại thương cùng quê với em, chính 2 chị này giới thiệu phòng cho em. Tao nhòm phòng em Bắc ninh ko thấy ai, hỏi em ở 1 mình à, con bé kêu vâng, ban đầu 2 chị kia giới thiệu phòng nên em ở luôn, sau mấy đứa bạn đến định ở cùng nhưng em thấy ở 1 mình thoải mái nên thôi. Tao nghĩ bụng chắc nhà có điều kiện đây. Con bé bảo các anh vào phòng em chơi, con chị học sinh hẹn tí nữa cũng qua đây chơi đấy. Thằng thông hỏi tao học sinh của mà hôm trước đến đấy à, tao gật đầu.

Phòng em bắc ninh gọn gàng, sạch sẽ, bài trí đơn giản, có 1 bộ máy tính kê trên cái bàn học. Giường chiếu sạch sẽ gọn gàng, thơm tho. Ngồi mấy phút thì thấy tiếng xe máy xình xịch, bắc ninh bảo ồ con chị học sinh đến đấy. Chị học sinh đi vào, thấy tao nhưng có vẻ đã đoán trước nên ko bất ngờ, mỉm cười duyên dáng. Thằng thông nhìn chị học sinh rồi lại nhìn em bắc ninh, tao bảo mà há mồm vào ko rót dãi hết rồi. 2 em kia cười, thằng thông bảo anh xin lỗi, 2 em thật quá xinh đẹp.

Tào lao bí đao thêm 1 hồi bọn tao kiểu về, bảo về ngâm cứu rồi báo lại, bắc ninh bảo thế em cứ bảo chủ nhà trước để giữ phòng cho anh nhé. Tao gật. Trên đường về thằng thông cứ khen đi khen lại em bắc ninh ngon, nhà chắc có điều kiện, rồi lại quay sang khen cô chị học sinh ngon. Tao thoáng nghĩ cô chị học sinh từ lúc lên học đại học nhìn thay đổi nhiều phết, xinh hơn nhiều thật. Về xóm trọ, đi ăn cơm bụi thằng thông bảo chuyển đê, sang đấy cho nó không khí, ở xó này buồn quá. Tao bảo ở đây cũng đang quen mà, thằng thông kêu hay mà ko nỡ xa các em gái. Chợt nghĩ, khéo chuyển thật, ở đây lằng nhăng với chị em hải dương bao giờ mới dứt... Buổi tối, chị em hải dương đã lên, mang đồ lung tung phèng ở quê lên nấu, thành ra ko phải đi chợ. Ăn cơm sớm. Ăn xong thằng thông bảo bọn này sắp chuyển phòng, 2 chị em ngược mặt nhìn tao. Tao bảo ừ, chuyển sang khu cầu giấy, đi học cho tiện. 2 chị em bảo sao lại chuyển, thằng thông kêu lúc trước chuyển vì gặp xóm có cave, giờ xóm này lại có nêu chuyển, ko muốn ở gần hàng. Đéo hiểu thằng này nghĩ ra lý do từ lúc nào mà cũng có vẻ hợp lý phết. Cô em rủ tao đi ra ngoài, lang thang đi bộ ẻm hỏi anh chuyển thật à, tao bảo ừ, anh sẽ thường xuyên qua em chơi, cô em mặt buồn lắm nhưng nói vâng, anh chuyển đi cũng được, hi vọng sẽ giải quyết được

chuyện tình cảm rắc rối này. Cô em khoác tay tao cả đoạn đường đi lẩn đoạn đường về, về đến đến phòng vẫn ko rời tay. Cô chị thoảng nhìn, nét mặt đượm buồn.

Tối ngủ bọn tao bàn nhau cuối tuần sau chuyển, mai thằng thông đi học về qua đó đặt cọc trước giữ phòng. Tao hỏi thằng thông mà sấp xa con ghẹ có sao ko, thằng thông kêu sao cái loằng già, cách nhau mấy km chứ xa xôi gì đâu, lúc nào qua gặp nhau chả được, nó kêu đéo thích ở gần người yêu, làm gì cũng dễ bị kiểm soát. Tao ko biết nó nói thật hay là nói nói để đánh động ý chí của tao, nhưng nghe cũng hợp lý lắm.

Sáng thứ 2 đi học bình thường, về nhà thì cô em đã nấu cơm xong rồi, thằng thông chắc đi đặt cọc nhà hay sao vẫn chưa về, tí thì thấy nó gọi điện bảo ko phải chờ cơm, nó qua đặt cọc rồi, đang ở bên nhà thằng bạn gần đấy ăn cơm luôn. Tao với cô em ăn cơm, không khí trầm lắng. Tao bảo anh yêu em, có gì mà phải xùi mặt ra thế. Em bảo nghĩ xa anh thấy ko đành lòng, cứ tự nhiên buồn thế thôi. Ăn xong lên giường ôm ấp, chả mấy khi có thời gian riêng tư. Cô chị thì đi cả ngày chả biết làm đéo gì. Nằm 1 lúc thì tay chân sờ mó loạn xạ, nước đã chảy, quần áo 1 lúc cũng thấy ko còn trên người. Cô em bảo nhỏ, anh đi rửa đi. Ô kia, định làm gì sao, tao hùng hực vào rửa thằng bé kỹ càng. Nằm lên giường, đưa tay day day hạt của cô em, em rên khe khẽ, vài phút thì em từ từ tụt xuống. Đm, lần đầu được BJ, thằng nhỏ cứ cứng lên lại mềm đi chút rồi cứng lên lại mềm đi chút rồi đến lúc không chịu được nữa, phun trào. Cô em ấm ứ vùng vội dậy chạy vào nhà vệ sinh nhỏ, khạc khạc...phút sau mới thấy đi vào kêu anh hư thế, ra đầy miệng em. Tao bảo a ko kiềm chế nổi. Cô em súc miệng mấy hồi rồi đưa tao khăn tắm bảo anh lau đi. Lau lia xong cô em vẫn ko mặc quần áo lên giường nằm cạnh, thè thót hỏi anh thích ko, tao bảo sướng ko chịu nổi. cô em kêu mùi vị ngái ngái ko quen, muốn nôn, dặn tao lần sau khi nào sắp ra thì bảo, ko được phụt vào miệng em. Tao âm ừ cho qua...Tuổi đôi mươi, 30p sau thằng bé đã tỉnh dậy, phải đền đáp cho cô em chứ. Tao dã 3-4 tư thế rồi xịt thằng vào trong, nước của tao và của cô em rớt 1 chút ra giường. Vừa xong mấy phút chưa mặc quần áo thì nghe tiếng xe máy, là cô chị về...

Kịp mặc quần áo nhưng ko kịp xóa dấu vết. Cô chị vào phòng, ngồi giường kêu mệt quá rồi lăn ra giường. Bỗng dung kêu có mùi gì ấy nhỉ, rồi vô tình tay sờ sờ và chỗ ướt, nhìn tao hỏi của ai đây. Tao chỉ vào cô em kêu chắc là của cô em đấy, tao cút thằng về phòng.

Tối đi dạy, tóc vàng với giữa đang bàn bạc thảo luận vụ hôm trước, tóc vàng bảo huynh lần sau có chuyện hay như thế thì rủ muội nữa nhé, tao bảo rủ muội xuống làm gì, nó trả lời muội xuống dùng chiêu mỹ nhân kế. Giữa ngồi cạnh giả vờ ợe ợe rồi nói mỹ nhân kế thì phải dùng tôi chứ sao lại dùng bà. 2 đứa lại chí chóe. Lúc sau tóc vàng nhìn lên hỏi huynh nói thật lòng đi nhìn muội và con Giữa này thì ai xinh hơn. Tao nhìn, đéo biết trả lời thế nào. Nếu là phong cách thì tao thích phong cách của tóc vàng hơn, nhưng nếu nét mặt thì Giữa xinh hơn. Tao đành trả lời à uồm bảo 2 muội đều ngon, huynh đều thích, thôi lấy vở ra để học. Giữa cười hihi bảo xinh là xinh chứ ko phải ngon huynh nhé, ngon phải ăn mới biết ngon hay ko. Tóc vàng nghe vậy bảo uầy, bà định gạ tình gia sư hay sao...

Kể ra 2 đứa nó cũng vui phết, có điều khả năng chất lượng buổi dạy đi xuống thật vì 2 đứa hay quay sang chém gió linh tinh lúc học, tao cứ phải nhắc mỏi mồm. 2 tiếng trôi qua nhanh chóng, tao cũng kể với mấy đứa là sắp chuyển nhà, Giữa bảo hôm nào chuyển nó bảo 2 thằng nhãi kia xuống chuyển cho nhé, tao bảo ko cần đâu. Tao hỏi 2 thằng nhãi đấy học hành thế nào thì Giữa bảo bọn đếu huynh ko phải lo, bọn nó học ngu lắm, hihi. Nhưng vẫn chắc suất đại học rồi. Đm, đại học cũng có suất cơ à.

Nhẳng cái cũng đến cuối tuần, chuyển nhà. Đồ đạc chả có gì nhiều, lấy xe máy của cô chị chở mấy chuyến thì hết, có xe máy chở được nhiều hơn xe đạp nên cũng nhanh. 2 thằng đạp xe sang nhà mới đang dọn dẹp thì 2 chị em cô chị đèo nhau sang chơi. Bảo sang kiểm tra chỗ ăn ở. Cô chị hỏi thế giờ ăn uống ko có bọn em nấu thì ăn cơm bụi à, tao bảo cơm bụi cũng được chử sao. Cô chị nét mặt buồn lắm...Nghĩ cũng thương, đéo hiểu sao lại đâm đầu vào yêu tao, 1 tình yêu ko được công bố, chỉ vụng trộm địt nhau. Thôi, dứt cho đành.

Khu xóm trọ mới đông đúc thật, buổi chiều tối đi ra trà đá thấy người đi lại nườm nượp, đấy là đang cuối tuần còn 1 cơ số về quê, đi chơi. Em Bắc ninh lại về quê, bọn tao sang làm quen với mấy phòng bên cạnh. 2 đứa ngoại thương cùng quê với em bắc ninh nhìn bọn tao đang nấu cơm, giới thiệu trò chuyện vài câu, nhìn phòng nấm bắt tình hình, 2 đứa này cũng cùng tuổi bọn tao, đang học năm thứ 3, 1 đứa da nâu, 1 đứa thì da bánh mật, đường nét nhìn cũng khá nhưng mà màu da ko trắng sáng nên tao thấy ko ngon. Thằng thông thì cứ hau háu nhìn, về phòng nó lại tấm tắc khen 2 đứa ngoại thương ngon quá ông ạ, đm đéo hiểu gu của nó là thế nào, gặp ai cũng khen ngon. Tao bảo ngon đéo gì, da đen như củ tam thất, thằng thông bảo ông ngu lắm, đấy là da nâu, bọn da nâu thường rất đậm...

Chủ nhật cô em sang chơi từ sáng. Tao bảo thằng thông đi do thám xem có quán net nào gần ko, tiện thể đi đéo đâu thì đi cho khuất mắt, thằng thông lầm bẩm bảo đmm phòng mới đấy. Mới thì kệ mẹ mới, vẫn phải làm tí với cô em. Phòng mới, rộng rãi hơn, sạch đẹp hơn, trên lại đổ bê tông, chắc chủ nhà định xây thêm tầng thì phải vì tao thấy để thép chờ cột. Cô em bảo nhớ anh quá. Vì cái nhớ nên thường cho nháy nữa. Cô em oằn oại, nước lái rót đầy giường.

Đến chiều tối thì cô em về, tao gọi thằng thông thì nó bảo đang ở mỹ đình. Vl, chắc lại qua phòng con ng yêu nó rồi. Tao vẫn vơ ra cửa ngồi hút thuốc, bên này cũng có sân nhưng ko có vườn cỏ dại như xóm cũ nên tầm mắt bị hẹp lại, cảm giác hơi ngột ngạt. Bắc Ninh lên, phóng xe máy xình xịch phi thẳng lên sân, con nouvo màu đen đẹp vãi. Vứt xe đấy chạy ngay sang phòng tao bảo anh chuyển sang rồi à, tao gật bảo chuyển từ hôm qua. Bắc ninh kêu chào mừng anh đến với xóm trọ tình yêu nhé. Vkl, xóm trọ tình yêu là cái cc gì ko biết. Bắc ninh gõ cửa phòng 2 đứa ngoại thương đưa cho bịch đéo gì ấy bảo quê gửi lên, rồi hỏi tao anh nấu cơm hay cơm ngoài. Tao bảo cơm bụi thôi nấu nướng gì. êm kêu thế chờ em tí xong đi ăn cùng nhé. Tao vào tắm giặt 1 hồi, chưa xong thì thấy bắc ninh gõ cửa đứng ngoài gọi rồi. Bắc Ninh đưa tao đến quán ăn xa vl, cách phái 500m, trong khi cách 100-200m đầy quán. Em kêu quán này em hay ăn, sạch sẽ hơn, ngon hơn. Công nhận thế thật, quán khá đông nhưng cũng sạch, ít nhất là nền nhà ko có rác, giấy linh tinh. Gọi món xong tao trả tiền luôn cả 2 suất, Bắc Ninh cũng ko khách sáo gì hết. Ăn nói chung là được. Cũng ít phải ăn cơm bụi nên khó so sánh. Bắc Ninh hỏi anh ăn cơm bụi mấy năm nay à, tao bảo ở xóm cũ thì ăn chung với 2 chị em gái cùng xóm, bọn nó nấu cho, bắc ninh hỏi dò tiếp người yêu anh à, tao bảo ừ., em hỏi là cô chị hay cô em, tao bảo cả 2. Bắc ninh cười, tưởng tao nói đùa...

Thời gian trôi, tình cảm của tao và cô chị cũng giảm và tần suất gặp cô chị cũng cực thấp. Chỉ có cô em là vẫn qua lại thường xuyên. Tao với thằng thông đéo hiểu sao lại dính vào món Lê đồ. Đúng là táng gia bại sản so với lúc trước. Đến Tết, cả 2 thằng còn đi cắm hết cả điện thoại, xe đạp. Nói dối ng yêu là điện thoại hỏng. Tết về quê, đéo có điện thoại. Buồn thối ruột.

Ra tết, phụ huynh cho mua bộ máy tính vì tao cũng bảo sắp phải dùng đến máy tính nhiều. Tao xin dư ra 1 chút để lấy tiền nhổ cái xe đạp, đéo có xe đạp thì đéo đi dạy được. Phải đi dạy thì mới có tiền nhổ điện thoại. Thằng thông cũng áp dụng đúng bài của tao nhưng mà nó nhổ điện thoại trước. Nó nghỉ dạy 1 lớp, chỉ dạy 2 buổi thôi nên đi xe đạp của tao 1 buổi, còn 1 buổi đi xe bus. Tao vẫn cà cuốc 4 buổi, tính ra được tận 1,6 triệu 1 tháng, nhiều gần gấp đôi tiền xin ở nhà lên. Tao nhớ lúc đó chỉ xin nhà tầm 900k/1 tháng thôi. Từ lúc có máy tính thì cũng đỡ đỡ món lô đề, nhưng vẫn đang âm.

Ko hiểu sao chuyện đến tai **Luật**, hình như em Bắc ninh biết nên kể lại với **Luật**. **Luật** sang hỏi tao điện thoại đâu, tao bảo hỏng đi sửa, **Luật** hỏi thật hỏng ko, tao ậm ừ. **Luật** đưa tao 500k bảo em cho anh vay, anh đi mua tạm cái khác, khi nào lấy lương dạy thì trả em. Tao từ chối, bắc ninh sang, 2 đứa nó kết hợp sỉ vả tao rằng thế nợ thế kia. Đau hết cả đầu. Ừ thì đó là sự quan tâm, nhưng lúc ấy ko nghĩ thế. Tao cáu lên bảo việc của anh anh lo, bọn mày lắm chuyện quá. Bắc ninh tức, về phòng luôn. **Luật** im lặng 1 lúc bảo anh có coi em là bạn ko, anh coi như bạn bè giúp nhau lúc khó khăn đi. Tao trả lời thôi được rồi, nhưng anh cũng sắp có lương rồi nên ko cần đâu,

Luật nhất định đưa bảo anh phải có điện thoại ngay, anh ko nhận thì em sẽ về mách với em hải dương. Tao cầm. **Luật** bảo tối em gọi phải liên lạc được đấy.

Đi nhổ điện thoại, cầm có 400 mà giờ lên tận hơn 600. May là ví vẫn còn mấy trăm. Trả xong thì hết.

Tối thằng thông đi dạy về, mặt thiểu não. Chắc lại trượt lô nữa rồi. Tao kể chuyện em **Luật** sang đưa tiền tao nhổ điện thoại. Thằng thông bảo đm khéo người yêu mà biết đấy. Hồi đó ko hiểu sao lại chỉ sợ người yêu biết chuyện, mà thực ra ngoài ng yêu ra thì sợ đéo ai nữa, phụ huynh ở quê nghiêm nhiên ko thể biết rồi.

2 đứa ngoại thương có vẻ coi thường bọn tao ra mặt. Gớm đm ngoại thương là cái đéo gì, vài thằng thầy giáo dẩm lồn trong trường luôn nâng cao quan điểm, nhồi nhét, nhấn mạnh chúng ta là sinh viên ngoại thương, phải thế nọ, phải thế kia. 2 con này chắc cũng dẩm lồn theo, lúc đéo nào cũng có vẻ vênh vênh váo váo với các mác ngoại thương. Tao với thằng thông dính vào lô đề nên vật vờ vật vờ, chúng nó lại càng khinh. em Bắc ninh còn kể là chúng nó còn bảo với em Bắc ninh là ko nên chơi với bọn tao. Vkl. Thằng thông biết bảo tao là kệ mẹ 2 con da đen đấy, tao chả kệ thì làm đéo gì chúng nó. Với tao bọn da sẫm là tao ko thích rồi.

Cuối tháng 2, tao lấy lương. Đẹp xe 1 mạch về mỹ đình, thấy 2 chị em cô em ở nhà, vào trò chuyện 1 lúc thì thấy **Luật** đi về. Tao sang trả tiền **Luật**, **Luật** cười. Cô em hỏi sao anh vay tiền **Luật** làm gì, tao trả lời à hôm vô tình gặp, vay hộ. Cô em kêu sao ko hỏi em, tao bảo ko có gì đâu, chuyện vô tình thôi... Ngồi chơi thêm chút thì tao về, vừa đi được vài chục mét thì **Luật** gọi điện, bảo anh chờ em tí. Tao đứng chờ, **Luật** đi ra, tay cầm hộp đeo gì ý. **Luật** đưa tao, kêu tuần trước đi siêu thị với chị gái, em mua được cái áo sơ mi tặng anh. Tao từ chối, **Luật** lại giở bài có coi em là bạn ko. Tao đành nhận. Về đến nhà, đéo thấy bộ máy tính của thằng thông đâu, tưởng trộm, mà khi nãy cửa vẫn khóa mà. Gọi thằng thông, nó bảo nó đi gửi. Đm thằng bạn, lại đi cắm rồi. Buồn, vừa nằm xuống giường thì thấy có tin nhắn điện thoại, là cô em nhắn " Khi nãy em thấy anh đứng cùng với **Luật**, 2 người có vẻ tình cảm lắm thì phải".

Định mệnh, đúng là khi gặp khó thì lại đú chuyện khó. Một mồi, đau đầu, đéo nhẫn lại. Thằng thông về, tao hỏi mà cầm máy à, thông kêu ừ. Tao vớ bao thuốc trên bàn, đéo còn điều nào. Thằng thông rút trong túi quẳng tao bảo thuốc đây. Thằng thông hỏi tao mà còn nợ bao nhiêu. Tao trả lời hơn triệu nữa thôi. Thằng thông rút tiền ra đếm đếm bảo mà cầm 1 triệu này, tao vừa cầm cả bộ được 3 triệu. Đi trả nợ trước triệu rưỡi, còn triệu rưỡi nữa thì mà cầm 1 triệu trả bớt nợ đi. Tao bảo tao vừa lấy lương, trả em **Luật** 500 rồi, túi vẫn còn hơn triệu. Đóng tiền nhà tháng tới tầm gần 800 rồi, dư vài trăm, thôi để tiền đấy chi tiêu đã, nợ trả sau...

Xóm tao rủ chung nhau kéo đường internet về. Phòng cặp vợ chồng nhận đầu tư ban đầu. Có 4 phòng, lần lượt mỗi phòng trả 1 tháng. Có internet lại càng tồi tệ, cả tuần chắc đi học được 1 buổi, thời gian còn lại chỉ ngủ, xem phim, tính lô. Lô bập bõm, thua nhiều hơn được. Lúc nào cũng trong tình trạng hết tiền, cô em hải dương biết chuyện. 2 chị em nó thay nhau sỉ vả, tao càng chán. Kệ mẹ. Khoảng cách xa dần.

Càng thua càng hăng, đến giữa tháng 4 thì bộ máy tính của tao cũng vào tiệm cầm đồ. Nhiều hôm 2 thằng đi dạy về buổi tối, nhìn gian phòng xơ xác thấy chán chường vô cùng.

Thứ 7, thằng thông hỏi còn tiền ko. Tao bảo còn vài chục, thằng thông kêu thôi để nó đi cắm điện thoại. Tao bảo cầm làm gì, nó kêu cầm lấy tiền ăn chứ nhịn đói à. Xe đẹp của thằng thông thì coi như mất luân, ko lấy về làm gì nữa, tiền lãi có khi hơn tiền gốc rồi. Tao đưa điện thoại bảo cầm nốt cái của tao đi, thằng thông bảo ko được, để 1 cái còn liên lạc. Ủ, nó cũng là thằng biết nghĩ. Tối hôm đó tao nhớ thằng thông cầm điện thoại được 400, đánh 10 điểm lô với 1 con xiên 3 20k. Còn trăm rưỡi thì thằng thông bảo ra làm mấy cốc beer, đm, hết tiền còn bia bợt đéo gì. Nhưng đang chán nên nghĩ thế thôi chứ vẫn lê mông đi. May mắn, hoặc có thể coi là không may khi hôm đấy trúng cả lô, cả xiên. Cầm về 1 triệu 6. Vậy là không lo đói. Bảo thằng thông nhổ điện thoại

luôn đi thì nó kêu để đấy đã. Đêm hôm ấy mơ ngủ ra số má gì ko nhớ nhưng hôm sau bảo thằng thông đánh, thằng thông kêu ông mơ thật ko, tao bảo thật như xem kết quả. Thằng thông bảo thế đánh tất nhé, tao ừ. Để lại 200k còn đâu đánh tất, hình như đánh 50đ với xiên, đầm, linh tinh. Nghĩ lại hôm ấy thật đen đủi khi lô về 2 nháy. Cầm 8 triệu, mặt 2 thằng rạng rỡ, ra quán vịt ngồi ăn uống chém phành phạch. Đéo có máy tính nên 2 thằng lại ra quán net ngồi.

Luật online, **Luật** kêu xóm bên đấy cũng mới nối net, **Luật** cũng mới mua laptop. Hỏi thăm tao sao đạo này ko thấy sang bên đấy chơi, có chuyện gì với ng yêu à. Tao ậm ờ. **Luật** kể phòng hương phấn chuyển đi rồi. Phòng cũ của anh mấy đứa mà ở sau anh cũng rục rịch chuyển đi, thế là sắp có 2 phòng trống. **Luật** bảo hay anh quay lại đây ở cho vui, tao bảo ko, vui gì mà ở. Dãy trọ đấy giờ cũng ko hot như hồi tao mới chuyển đến, hơn 2 năm rồi, Hà nội thay đổi chóng mặt, các phòng trọ mới xây rất nhiều, toàn khép kín hết.

Cô em gọi điện bảo mai anh sang cài hộ máy tính cho em, em mới mua. Chợt nhớ ra phải nửa tháng nay ko liên lạc gì với ng yêu. Từ hôm cãi nhau chuyện lô đề, có vẻ như cô em giận tao thật, đéo thèm nhắn tin gọi điện gì hết. Tao cũng chán chường nên cũng ko màng đến, thế là cả 2 cùng im lặng.

Tối về nằm thống kê với thằng thông số tiền đang âm. 1 cái điện thoại, 2 bộ máy tính, cũng hơn 7 củ rồi. Vay mượn linh tinh, âm của vài chỗ ghi lô thì tổng 2 thằng cũng nợ đến hơn chục triệu. Tao bảo thằng thông thôi lấy bộ máy tính của mày về trước và trả hết nợ linh tinh. Thằng thông ừ.

Cơ mà chuyện đéo đơn giản như vậy. Sáng hôm sau đang định đi lấy máy tính thì em bắc ninh chả hiểu sao đang dắt xe định đi đâu bỗng lăn ra ngã. Tao với thằng thông phải chở đi bệnh viện ngay, chụp chiếu nọ kia các kiểu bảo ko sao, chắc trúng gió hay tụt huyết áp gì đấy. Nằm thêm theo dõi. 2 thằng tao ở lại trông, Thằng thông đứng ra đặt cọc viện phí hình như 500 thì phải. Bắc ninh gọi điện cho người nhà em. Đến trưa người nhà em lên thì bọn tao mới về. Bắc ninh cũng có vẻ giận bọn tao nên nàng cũng ko như trước, thái độ lăm. Tao cũng kệ mẹ, nước chảy bèo trôi, đến đâu thì đến.

Thằng thông bảo thôi nhổ máy tính nữa, tối đánh tiếp, trúng để mai trả hết nợ, lấy hết về, làm lại từ đầu. Tối hôm ấy trượt hơn triệu. Đã trượt rồi thì tâm trạng nào mà nhổ máy về nữa. Hôm sau là thứ 2, 2 thằng bảo nhau đi học. Vận đen chưa hết, lên lớp nhận tin bị cấm thi 1 môn vì nghỉ quá số buổi, mẹ kiếp môn ấy hay điểm danh, mấy thằng điểm danh hộ bị bắt quả tang thành ra bị gạch tên. Cấm thi.

Trưa về, chuyện với thằng thông, thằng thông bảo nó cũng dính 1 môn, biết từ tuần trước. Việc cấm thi với việc thi trượt khác nhau hoàn toàn, cấm thi đồng nghĩa với học lại luôn, nếu thi trượt thì còn cơ hội lúc thi lại cày vào ôn, tin rằng chịu khó ôn sẽ qua. Tao chưa dính học lại môn nào, giờ dính. Cay ra phết.

Tối đi dạy, gần hết tháng 4 rồi, giai đoạn nước rút cho các sĩ tử ôn thi. Về cơ bản thì các học sinh của tao học ko hề kém, tao nghĩ hóa với toán mà học được như lý thì tầm 20 điểm đại học là nằm trong tầm tay. Điểm ấy đủ đỗ nhiều trường. Tóc vàng và giữa rủ nhau thi trường Mở cho dễ, tao bảo học đéo gì trường đấy, 2 đứa muội thi kinh tế đi. 2 đứa nó bảo kinh tế khó lắm. Tao bảo thế các muội thích ngành nghề gì thì 2 đứa bảo ko biết, chả biết thích ngành gì. Mẹ, tao bảo thôi thế thi trường đéo nào thì thi.

Đạp xe về, trời đầu hè, ko nóng. Đạp xe chậm rãi mà lòng nặng trĩu suy nghĩ, chuyện học hành, chuyện tiền bạc, chuyện yêu đương. Hôm qua ko sang cài máy cho cô em được, tối hôm qua cô em nhắn tin rằng em chờ anh cả 1 ngày dài. Anh thật quá đáng. Buồn, cũng ko nhẫn lại gì. Tuần ấy trôi qua cũng là hết tháng 4. Tao nhận lương về cũng là hôm thằng thông hết tiền, máy tính đéo lấy được, 8 triệu đánh lô 1 tuần thì hết nhẫn...

Không thể cập bờ như mong muốn. Cay. Thẳng thông về quê, tao dặn qua nhà lấy tiền hộ tao luôn. Thứ 7 nằm dài, nắng chói chang đeo buồm dậy. Bắc ninh sang, bảo trả tiền hôm trước anh thông đặt cọc viện phí, tao bảo ừ. Bắc ninh để tiền lên bàn rồi quay ra luôn. Ko nói thêm câu nào. Chán, ra quán net ngồi. Giữa online, bảo huynh ở nhà ko muội rủ bọn nó qua chơi, từ hôm huynh chuyển chỗ mấy lần ra mỹ đình ko gặp làm mọi người có chút nhớ. Tao bảo tuần nào chả gặp 2 buổi mà nhớ gì, Giữa hihi bảo đấy là 2 thẳng kia nó nói, còn muội với tóc vàng thì có gì mà nhớ, thấy huynh còn khó chịu vì bị quát mắng ấy chứ. Mẹ, tao nhắc nhở việc học hành chứ quát bao giờ, láo thật. Phòng trọ hoang tàn, con người thối chí chả muốn gặp nên bảo bọn nó là về quê rồi, hôm sau lên thì gặp. Thấy chị em hải dương đều sáng đèn, mà đeo dám pm. Cô em thì thấy treo status Buồn lắm ai ơi....

Rốt cuộc tao cũng ko kiên trì hơn được, pm cho ẻm. Bảo anh xin lỗi, có lẽ anh chưa đủ chín chắn hay trưởng thành như em mong muốn. Xin lỗi em nhé. Tao out nick luôn. Cũng gần trưa rồi, đi ăn cơm. Vào quán cơm, gặp em bắc ninh đang ăn, tao chào 1 câu em đi ăn sớm thế. E ngược lên nhìn tao 1 cái rồi thở ra câu vâng, vài phút sau thì em đứng dậy, tao nhìn qua, cơm mới ăn được nửa.Ồ, tất cả quay lưng với mình ư, sao lại thế nhỉ. Tao tự nhếch mép cười, trong đầu nghĩ bố đéo cần.

Đang nhai cơm, xem ti vi thì thấy giọng nữ Ông anh, tao nhìn lên. Là Hương phấn. Phấn mang đĩa cơm lại ngồi đối diện tao, hỏi anh ở khu này à, tao ừ. Phấn kêu em cũng mới chuyển ra khu này, tao bảo chuyển chỗ làm là, phấn bảo vâng, giọng hơi ái ngại. Nói chuyện 1 lúc phấn bảo lâu ko gặp, anh vẫn đẹp trai như xưa nhỉ, nhưng có vẻ gầy hơn chút. Tao cũng khách sáo nói lại em thì càng ngày càng xinh, phấn cười tí mắt. Ra về, phấn bảo về chỗ phấn chơi. Tao đi theo, thì ra chỗ trọ gần quán cơm, vậy là cách chỗ tao chỉ 500m. Phấn ở 1 mình, tao hỏi 2 nàng kia đâu thì phấn kêu 2 chị ấy chuyển lên khu chợ mợ thì phải, 2 chị ẩn dấu sâu quá em ko theo được. Tao cười cười kêu sâu cõi nào. Phấn bảo sâu hết cõi rồi. Vậy là 2 nàng ấy đã lên đời từ nhân viên quán hát sang nhân viên chơi nhạc cụ chăng.

Hỏi phấn là đang làm ở đâu, phấn kêu làm cho mấy quán gì chỗ kim mã. Hỏi có ng yêu chưa thì phấn kêu sắp rồi ạ, chắc mấy năm nữa là có. Tao nhìn phấn một hồi rồi trêu anh có mãi chưa đủ tiền để thưởng thức em. Phấn xì mặt bảo anh, em nhắc lại em ko phải gái làm tiền. Tao cười xin lỗi. Phấn kêu quanh anh nào Luật, nào hải dương, nào mấy đứa con gái đến chơi có đứa nào ko xinh đẹp đâu, anh chả coi em ra gì thì có. Câu nói này thật động chạm, bây giờ có còn ai ở bên đâu. Thấy tao mặt đượm buồn nên phấn hỏi. Tao cũng kể, kể hết chuyện lô đề, nợ nần, ng yêu giận dỗi, bạn thân bỏ đi...Phấn nghe 1 hồi bảo anh bỏ lô đề đi anh, tương lai của các anh em thấy sáng lắm, có ăn học đàng hoàng, lại người như anh tương lai chắc chắn không nghèo khó được. Xét về độ trải đời có lẽ tao ko bằng Phấn thật.

Phấn xin số điện thoại của tao. Ngồi chơi chán thì tao về, phấn bảo thi thoảng qua em chơi nhé, em ở 1 mình chán lắm...

Về nhà nằm mãi ko ngủ được, sáng dậy muộn. Bắc ninh sang phòng hỏi nãy anh đi cùng ai đấy, tao bảo bạn cùng xóm trọ cũ, có vấn đề gì ko. Bắc ninh kêu nhìn nàng ta ăn mặc hớ hênh có vẻ ko đàng hoàng. Tao chán ngán bảo liên quan gì đến em à. Bắc ninh nói đúng là ko liên quan đến em, chị Luật nhờ em theo dõi anh báo lại cho chị ấy đấy. Tao bảo tiếp ko phải việc của em. Bắc ninh hậm hực đậm chân bảo cái lão này, thật hết chỗ nói, anh thay đổi quá. Tao ko nói câu nào. Bắc Ninh vào phòng, ngồi ghế rồi nói anh có biết em đã từng thích anh ko. Tao im lặng, Bắc ninh nói em thích anh từ ngay lần đầu gặp ở sinh nhật cô chị ấy, rồi lần đến chơi nhà anh, nghe anh đàn hát ... Anh biết ngày anh chuyển phòng sang đây em vui thế nào ko. Vậy mà anh...

Tao bảo anh buồn ngủ. bắc ninh đứng dậy đi về, khép cửa cho tao. Tao nằm ngẫm nghĩ những gì em vừa nói, người ta quay lưng với mình hay mình tự đánh mất mình ???

Ngủ mơ màng, cửa ko đóng. Bỗng thấy chói mắt, nheo mắt nhìn ra. Là Cô em Hải Dương. Ếm lại kéo tai tao vào dậy ngay tên lười biếng này. Mấy giờ rồi còn ngủ, tao hỏi ơ thế mấy giờ rồi. Cô em cười bảo hơn 3h. Tao nói thế vẫn sớm mà. Cô em bảo dậy ngay nghe em hỏi đây. Anh nhẫn tin yahoo như thế là có ý gì. Tao ngồi dậy, im lặng vài giây thì tao nói ý gì thì anh nghĩ là em hiểu mà. Cô em bảo anh muốn chia tay à. Tao bảo anh chưa đủ trưởng thành để yêu em. Cô em bảo ko dễ thế đâu sói ơi. Em ko đồng ý đâu. Tao đứng dậy, châm điếu thuốc, ra cửa ngồi. Cô em vẫn ngồi trong giường bảo mới một tí mà đã nản chí thế, em ko đồng ý chia tay đâu. Tao trầm ngâm, thời gian qua ít liên lạc, ít nhẫn tin, cũng nhớ nhung nhưng vì vật lộn với chuyện học, chuyện lô sự quan tâm ko còn như trước. Cô em lại nói 2 bộ máy tính cắm hết rồi à. tao ko trả lời. Cô em kêu chán bọn anh thật, nói mãi ko nghe, ăn được lô đề thì chả phải đi học làm gì. Lại lèo nhèo rồi. Cô em đi ra giật điếu thuốc của tao vứt đi rồi bảo, thời gian vừa rồi lúc nào em cũng nghĩ về anh, nghĩ đến anh, lo lắng cho anh, anh có biết ko. Chị gái em đang làm tốt nghiệp, bận bù đầu mà cũng suốt ngày hỏi em xem anh thế nào kia. Tao đứng dậy đi vào trong, nói khẽ. Em quên anh đi...

Cô em lại ôm tao, mắt ngắn nước nói nếu quên được thì em đã quên rồi, nước mắt lăn dài trên má, thấm ướt ngực áo tao. Thấy nước mắt, tao mềm lòng, khẽ ôm em và nói anh xin lỗi. Cứ ôm như vậy 1 lúc thì bỏ ra. Tao ngồi xuống giường, cô em hỏi anh đang nợ nần bao nhiêu, tao bảo ko có gì đâu, máy tính hỏng đi sửa thôi. Ếm bảo anh đừng giấu nữa, anh hay ghi lô quán nào em còn biết ấy. Tao im lặng, thật quá xấu hổ.

Cô em lại ca 1 bài ca năm tháng, tao ngồi nghe, câu được câu chăng. Cô em bảo qua nhà em nấu cơm ăn cơm đi, lâu lắm rồi anh ko qua rồi. Tao bảo anh tắm đã, cô em kêu cầm quần áo qua mà tắm. Chị chưa xuống đâu. Tao nghe lời, cô em cũng mới được mua xe máy, tao chờ cô em, đi chợ, về cô em nấu cơm, tao đi tắm. Cô em bảo cứ để quần áo đấy em giặt luôn. Ăn uống xong cô em bảo cài hộ mấy cái gì ở máy tính, tao hì hục nghịch. cô em ngồi sau xem hót chuyện, thỉnh thoảng lại qua choàng vai ôm ôm, ép bộ ngực vào lưng tao, bồn chồn vãi lồn. Đưa tay ra sau sờ sờ thì nàng kêu đang đèn đỏ. Mẹ kiếp. Cả tháng ko làm gì, đến hôm gặp lại đèn đỏ. Cô em kêu cài xong đi em thưởng. Tao cho chạy cả 1 đồng bảo cứ chờ đấy xong nháok next next là xong. Chưa kịp thưởng thì thấy có điện thoại, là bắc ninh gọi, nhưng ng gọi là thằng thông, bảo đang ở đâu về đi, nó ko cầm chìa khóa. Đm. Cô em bảo để em chờ về nhưng tao bảo thôi, phiền, tí kauh mất công em về 1 mình. Thế là cô em đi bộ cùng tao ra bến xe bus, cô em khoác tay tao ko rời. Đến bến xe cũng đứng chờ xe bus cùng tao, như kiểu ko nỡ xa cách. Bến xe buổi tối vắng, có mỗi 2 đứa tao. Cô em thơm nhẹ vào má tao và nói cẩm anh được nhắc chuyện chia tay. Tao bỗng dưng thấy lòng quặn lại.

Thằng thông lên, xách theo kẹo bánh lỉnh kỉnh. Đưa tiền cho tao 900k bảo nhà gửi. Tao bảo mày cầm luôn đi đóng tiền nhà đi, tao vẫn còn tiền lương đã tiêu đéo đâu. 2 thằng lại rơi vào khoảng sầu. Thằng thông kêu thôi mà ạ, tìm cách về bờ rồi bỏ lô đề thôi, về quê thấy thương phụ huynh quá...Tao nghĩ đến quê, đến thầy u, lòng lại thêm lần quặn thắt.

Thứ 2, đi học, phải cố đi học chứ để cẩm thi nữa thì bỏ mẹ. Trưa về, ko thấy thằng thông đâu, điện thoại nó vẫn chưa lấy ra, đeo biết liên hệ kiểu gì. Ngồi nghỉ ngơi tí thì thấy bắc ninh sang rủ bảo đi ăn cơm đi anh. Tao hơi ngạc nhiên, từ lâu rồi bắc ninh có hỏi han gì tao đâu. Dường như đoán được sự ngạc nhiên của tao, bắc ninh cười hihi bảo em nghĩ rồi, chuyện lô đề con trai đứa nào chẳng chơi, bọn anh chơi cũng là dễ hiểu, có điều em 1 lần nữa khuyên anh bỏ lô đề đi nhé, nợ trả dần dần. Em giúp 1 ít. Tao lắc đầu, cũng định đi ăn nhưng thấy nó rủ lại đeo muốn đi cùng bảo anh chưa đói, em đi ăn trước đi. Tao châm thuốc hút, bắc ninh có vẻ giận dỗi hầm hừ rồi kêu bức thật, cây muối lặng mà gió chẳng ngừng. 15p sau tao mới đi ăn cơm, gặp bắc ninh đi về, thấy tay cầm bánh mì, sữa, ẻm kêu ơ anh lại đi ăn à, thật là bức quá, em mua bánh mì với sữa về đây. Tao có chút cảm động, nói em cứ cầm về tí cùng ăn, anh đi ăn cơm. Thấy thái độ tao nhẹ nhàng hơn nên bắc ninh cũng tươi cười đi về.

Lại gặp Phấn ở quán cơm, đúng là nghề của em ngủ ngày cà phê. Phấn bảo anh đi ăn muộn thế, tao trả lời thì em cũng muộn còn gì, phấn nói em mới đi học về. Tao hơi ngạc nhiên hỏi lại đi học á, phấn thản nhiên bảo vâng, em vẫn đi học mà, anh nghĩ em bỏ học chắc. Ăn xong phấn lại bảo tao về phòng em chơi, tao cũng ok, về nhà cũng chán. Rót nước mờ tao phấn hỏi anh nợ nhiều ko. Tao kêu tính cả thằng bạn nữa thì 2 thằng nợ hơn chục triệu. Phấn bảo em cho anh mượn, anh trả hết nợ đi nhé. Tao ngược nhìn phấn, phấn cười nhẹ nói ko hiểu sao em có niềm tin vào anh lắm...

Đương nhiên là tao từ chối, quen biết sơ sơ, ko thân thiết gì, cầm tiền của nó thế đéo nào được. Tao nói luôn anh ko thể cầm tiền của em, Phấn bảo em cho mượn mà, khi nào anh trả em cũng được, tao lắc đầu kiểu ra về. Phấn im lặng.

Về nhà ngủ 1 giấc hơn 3h mới dậy, đúng hơn là tỉnh dậy vì thằng thông gõ cửa gọi. Tao hỏi thằng thông đi đâu, cơm nước gì chưa. Nó kêu đi vay tiền, đm, vừa cầm tiền từ quê lên mà vay làm đéo gì, nó bảo vay đủ tiền tối nay quất, tất tay. Tao hỏi ơ đm đóng tiền nhà chưa thì nó kêu chưa, vl rồi, tao bảo thôi đóng tiền nhà đi đã, ít nhất chỗ ở cũng phải được ổn định chứ. Thằng thông kêu hôm nay chắc chắn trúng. Nó bảo đánh 150 điểm, trúng là hết nợ. Tao bảo tiền đéo đâu ra thế, thằng thông kêu 900 của mày, tao xin 1 củ là 1,9 rồi, nay đi học về đi vay thêm được 2 củ nữa. Nó kêu vay của ông anh cùng quê, bảo nốt lần này thằng cũng nghỉ mà thua cũng nghỉ. Tao thở dài, đm chơi thì chơi, sợ đéo gì. Tao vẫn còn triệu mấy nữa, 2 thằng ra quán lô ngồi trà đá. Thằng thông tất tay 150đ, ngồi lúc thì về, tao cứ áy náy kiểu gì bảo quay lại ghi nốt. Tao quay lại 1 mình oánh nốt 50đ nhưng là con khác. Tối xem kết quả, thằng thông trượt, tao trúng. Tính ra vẫn âm 6-7 trăm. Cay vl.

Đi lấy tiền lô xong đóng tiền nhà luôn cho đỡ phiền phức. Dư hơn 3 củ, hỏi thằng thông dừng hay nghỉ, thằng thông bảo nốt đi, mai đánh nốt cho hết. Say đòn quá rồi. Tao hỏi thế lấy cứt đổ vào mồm à, thằng thông kêu để lại ít tiền ăn. 2 thằng chán chường lại ra trà đá ngồi hết buổi tối, hơn 10h mới về. Luật gọi điện, Luật bảo bọn anh vẫn lô đề ngày càng thê thảm phải ko, tao hỏi sao em biết, Luật kêu bắc ninh kể. Tao bảo ừ, đen bạc đỏ tình ấy mà, Luật nói thôi tôi xin người, trưa mai đi học về tôi qua, người ở nhà chờ đấy nhé.

Hôm sau đúng hẹn, tao về được lúc thì thấy bắc ninh chờ Luật về, chắc chị em nó hẹn nhau. Tình đồng hương nghe chừng thắm thiết lắm. Ko phải chờ lâu, 2 đứa nó ca cảm không dừng, chủ yếu là bắc ninh ca cảm cho Luật nghe, Luật thi thoảng mới nói câu, tao thì đéo nói gì cũng ko nghe gì. Ngồi chơi máy tính của bắc ninh. Chán chê tao bảo xong chưa để đi ăn cơm, bắc ninh chẹp miệng lắc đầu bảo đấy chị em, em chịu ko nói được. Tao bảo đi ăn cơm thôi, bắc ninh kêu sốt ruột đi ăn cơm thế có phải là hẹn hò với con bé ăn mặc hở hang phải ko, Luật hỏi con bé nào thì bắc ninh kêu em gấp 2 lần anh đi cùng với con bé nào ý, nhìn như cave. Tao cũng chẳng thèm giải thích.

Ra quán cơm, lại gặp Phấn, Luật và Phấn nhìn nhau, cũng chào khách sáo 1 câu rồi ko nói gì. Hôm nay tao phải ngồi cùng 2 đứa bắc ninh này thành ra ko nói chuyện gì với phấn. Phấn đứng dậy trước rồi nói với tao anh suy nghĩ về chuyện hôm qua em nói với anh chưa, có gì cứ gọi em nhé. Tao gật đầu. Luật hỏi chuyện gì thế, tao bảo linh tinh thôi mà, Luật buông đũa ra chừng nghiêm khắc bảo anh có nói không. Thái độ làm tao hơi e dè, tao kể chuyện phấn định cho tao vay tiền. Luật nghe xong bảo ko được, anh tốt nhất ko nên chơi bời gì với kiểu người đấy, Bắc ninh thì hỏi anh đang nợ bao nhiêu, tao bảo ko có gì, ăn cơm đi.

Về phòng, lại vào phòng bắc ninh ngồi, 2 chị em nó nói chuyện gì với nhau, tao ngồi máy tính nghịch. gần 1h thì tao bảo anh về phòng ngủ đây, 2 đứa kia đang mải nói chuyện của ko thèm trả lời lại thế nào. Chưa vào giấc ngủ thì Luật gõ cửa, vào trong, Luật bảo anh nói thật đi anh nợ bao nhiêu, em với bắc ninh sẽ gộp lại cho anh mượn. Tao bảo thôi, ko có gì đâu, anh tự lo được mà. Luật kêu em là bạn anh, lúc anh khó khăn em giúp đỡ là bình thường, anh đừng ngại. Tao nói đùa, thôi em sang bên phòng bắc ninh đi, ngồi gần em là cảm xúc anh lại tuôn trào, khó kiểm

soát. **Luật** nhìn tao bảo giờ này vẫn đùa được cơ đấy, tao cười thật chứ đùa gì. Khi nãy là đùa nhưng giờ tao thấy thật, ko hiểu sao cứ bên cạnh **Luật** là cảm xúc lên cao. Tao khẽ khoác vai **Luật**, **Luật** để im, tao cúi xuống, **Luật** ngẩng mặt lên, 2 môi khẽ chạm nhau thì tiếng bắc ninh gọi từ phòng kia vọng sang: Chị **Luật**ơi...

Luật chạy về rồi lại chạy sang phòng tao cười khách khách, Mẹ con ranh con, tưởng có chuyện gì hóa ra là nó ngồi đọc báo, thấy có bài báo đéo gì viết về vụ án ở bắc ninh, đúng là khu **Luật** ở. Đứt quãng cảm xúc, ko nói lại được. Ngồi chuyện trò lúc nữa thì **Luật** sang phòng bắc ninh, 2 chị em nó chắc ôm nhau ngủ...Tao nằm 1 mình, thằng thông đạo này hay mất hút buổi trưa, đi học xong đéo hiểu đi đâu, điện thoại ko có cũng ko biết liên lạc thế nào, ngày trước nếu trưa ko về là nói gọi điện báo, đạo này thối chí quá rồi.

Tao quết tâm ko đánh lô nữa, cả tuần ấy sống lại 1 cách nghiêm chỉnh, tuy nhiên vẫn canh cánh trong lòng về mối nợ to đùng, đặc biệt là mấy thứ trong quán cầm đồ, ngày càng to lên. 1 tuần trôi đi, lại đến thứ 7...

Không đánh lô 1 tuần, con người thực sự là khó chịu vào mỗi buổi chiều chiều. Thằng thông vẫn lôi bảng ra soi soi tính tính. Buổi chiều 2 thằng chán nản rủ nhau đi uống beer. Tiền hôm trước trúng lô vẫn còn, ngồi lại rai tào lao đến hơn 5h, cũng phê phê. Có men vào trong người, tinh thần ko ngại khó ko ngại khổ lại lên cao. Thằng thông bảo con 46 hôm nay đẹp lắm ông ạ, tao gật gù, đúng là 2 hôm trước về 64 mỗi hôm 2 nháy, con 46 lại đang khan vừa vừa khoảng 16-17 ngày. Tao cũng hô thế quất thôi, trượt thì mai đi ăn trực nhé. với bọn tao giờ trượt lô thì có cảm giác bình thường rồi, trúng lô mà trúng ít cũng thấy bình thường luôn. Kiểm tra lại ví, còn gần 3 triệu. Tao bảo tất tay, thằng thông kêu để lại mấy trăm phòng thân. Tao bảo đm, tất luôn. Nhớ như in hôm đó, đánh 130 điểm con 46 và 20k đề 46. Đánh xong trong ví còn mấy nghìn lẻ. 2 thằng thất thủ về phòng, tắm giặt xong thì buồn ngủ, ngủ luôn. Sinh viên thối chí chả có giờ giấc mẹ gì cả. Máy tính ko có, tiền ko có, chỉ ngủ là lành nhất. Đến hơn 8h tối thì cô em gọi điện bảo đang ở đâu, tao nói dối đang đi chơi bên đứa bạn. cô em hỏi han mấy câu rồi dặn bảo mai anh sang đây chơi đi. Tao nghĩ trong đầu chắc là sạch đèn đỏ rồi chứ gì. Chưa tỉnh ngủ lắm, vẫn nằm lê la nán thêm tí. **Luật** gọi điện bảo anh ở nhà ko, tao bảo có. Đéo hiểu sao với **Luật** tao lại rất chân thật như vậy, **Luật** kêu thế tí em qua nhé. Tao ừ.

Vùng dậy, thằng thông vẫn ngủ. Tao ra ngoài hút thuốc, xóm trợ ko có ai, chắc về quê hay đi chơi hết. Lúc này mới nhớ ra để xem kết quả lô, nhẫn tin lấy kết quả. Đm, dụi mắt, xem đi xem lại mấy lần rõ kết quả mới vào lay gọi thằng thông dậy, thằng thông thấy gọi vội vã thì bật dậy tưởng chuyện gì. Tao bảo ăn rồi, 2 nháy, ăn cả đế. Thật vl.

Thằng thông giật điện thoại xem, mặt nó giãn ra hết cỡ sau bao ngày nhăn nhó. Nó nhẩm nhẩm bảo khoảng 22 triệu rồi kêu về bờ rồi. 2 thằng phấn chấn, vui hết cỡ định rủ nhau đi lấy tiền luôn, nhổ hết đồ về luôn. Đang chuẩn bị đi thì thấy **Luật** và bắc ninh ở đâu đi về, 2 đứa này dạo này hay chơi với nhau thế ko biết. Tao ra hiệu cho thằng thông là bí mật, ko để bọn nó biết, dù là trúng lô thật nhưng cũng chả có gì đáng tự hào, bọn nó lại ca cẩm sỉ vả cho. Thằng thông gật gù bảo tao đưa cáp lô cho nó đi lấy tiền, tao đưa luôn.

Luật và bắc ninh sang phòng tao, thằng thông té đi luôn. Bắc ninh nguýt nó bảo làm gì mà phải trốn đi đâu, thằng thông quay lại lè lưỡi lêu lêu. **Luật** mở ví, lấy 1 cục tiền, bảo em với bắc ninh cho anh mượn, ko biết có đủ ko nhưng em nghĩ sẽ giúp được anh tương đối lúc này. Bắc ninh thì nhanh nhảu bảo đây có 10 triệu, em 5, chị **Luật** 5, sau này trả thì nhớ trả từng người. Tao ngược nhìn hỏi bọn em lấy tiền ở đâu. **Luật** kêu **Luật** hỏi xin chị gái, bắc ninh thì kêu em xin tiền học phụ đạo. Tao nhìn 2 đứa, nhìn lần lượt từng đứa. Tao nói, sao bọn em lo cho anh thế? Bắc ninh trả lời em muốn thấy hình ảnh của anh lúc trước, hình ảnh mà em gặp hôm sinh nhật đứa chị học sinh ấy, boy thư sinh lạnh lùng, đẹp trai dã man. **Luật** ko nói gì.

1 lúc sau **Luật** mới bảo anh nhất định phải cầm, nếu ko cầm thì thôi từ nay khỏi bạn bè gì nữa. Tao lúc này thực sự là cầm động, tao cầm, cầm với ý nghĩ mai ngày kia hay vài hôm nữa trả luôn, cầm cho bọn nó vui. Tao bảo anh cảm ơn, anh sẽ cố gắng trả bọn em sớm. Ngồi nói chuyện tầm nửa tiếng thì **Luật** bảo về kẻo muộn.

Thằng thông về, mặt cười nhe nhở, cầm 1 cọc tiền to bảo tao quà lại cho mụ ghi lô 100k làm lộc. Thằng thông đưa tiền cho tao, nó nhìn thấy tay tao cũng đang cầm 1 cọc tiền thì ngạc nhiên hỏi tiền ở đâu lăm thế, tao bảo **Luật** với bắc ninh cho vay đấy, mỗi đứa 5 triệu, bọn nó ko biết mình mới trúng lô. Thằng thông ngồi xuống giường, châm điếu thuốc hút rồi bảo: Tao thấy con **Luật** nặng tình với mày đấy...

2 thằng rủ nhau đi lấy đồ về, tao sang mượn em bắc ninh xe máy. Bắc ninh hỏi anh đi đâu, tao bảo mượn đi cầm lấy tiền mai đánh lô chơi lớn luôn. Bắc ninh đưa chìa khóa bảo xin mời, cầm xong nhớ lê xác về đây nộp mạng cho em, từ mai làm nô lệ của em nhé, bao giờ hết nợ thì tha nhé, tao bảo thế khéo làm cả đời mới hết nợ, bắc ninh cười ko đến, chắc chỉ đến lúc em ra trường thôi, đến lúc đấy em lại cho anh cầm xe khác. Tao hỏi xe gì, bắc ninh kêu xe hoa luôn. Đùa đùa vài câu, nhìn ẻm rạng rỡ vl. Lấy hết đồ về, chia tiền trả nợ xong vẫn thừa hơn 5-6 củ. Thằng thông bảo tao cầm tất đi, nó cầm 2-3 hôm khéo lại hết. Xem ra quyết tâm an cư lạc nghiệp trên bờ lăm. 2 thằng lúc chiều ngủ dở giấc thành ra đeo ngủ được, beer cũng hết rồi. Lúc tối ko ăn nên thấy đói, thằng thông rủ đi ăn đêm. Hơn 11h, 2 thằng ra quán gọi tiết canh vịt, vịt nướng và ko thiếu chai rượu. Tinh thần ở trên bờ sao bao ngày lênh đênh biển cả thật thoải mái, uống được vài chén tao bỗng hứng thú kể rằng em Hương phấn ở gần đây, rủ em ra uống rượu nhé, thằng thông gật gù. Tao gọi điện, hương phấn kêu em vừa đi làm về, chưa kịp thay quần áo, tao bảo em ra luôn tránh tình trạng say ko đều, em phấn ok. Chưa đến 10p sau thấy em ra. Mặc váy bó ngắn lại xέ thêm chục cm nữa hở đùi trắng nõn nà, đúng là chè thái gái tuyên, có lẽ em phấn là người con gái tao thấy xinh nhất mà tao từng gặp từ trước đến thời điểm đấy. Phấn ngồi tự nhiên, tao bảo ăn uống gì thì ẻm cũng tự nhiên bảo đói, em gọi bát miến. Thằng thông với ly rượu, rót cho em phấn chén. Cạch, cả 3 cùng uống. Ngồi truyện trò vui vẻ, hết 2 chai nửa lít thì hơn 12h. Có hơi men, thằng thông đứng dậy trả tiền kêu say quá về trước. Đúng là thằng bạn nỗi khổ, nó say cái cc, nó cố tình thế để tao có cơ hội đây mà. Tao cũng vào em hương phấn về thôi chứ, e kêu vâng. Đương nhiên là phải đưa em ấy về, theo phép lịch sự mà. Về đến cổng, em phấn mới nói chuyện hôm trước ấy, anh vào phòng em đưa tiền cho anh luôn nhé, khi nào có thì trả em cũng được. Tao bảo ko cần đâu, anh tự xoay sở. Phấn cười nói anh là sinh viên, em cũng là sinh viên, anh đi gia sư chắc chỉ đủ tiền thuốc nước, mà mẫu con ngoan trò giỏi như anh chắc chắn ko dám về báo nhà. Em nói có đúng ko ? Tao chỉ biết trổ mắt nhìn, phấn khoác tay tao bảo anh ko phải ngại đâu, ẻm tự kéo tao vào, ẻm mở cửa, bật điện, tao bảo thôi anh về đây, rất cảm ơn em, khi nào anh cần anh sẽ hỏi em nhé. Phấn kêu chờ em tí rồi tìm bối trong tủ quần áo. Tao nói lại rõ ràng mạch lạc là anh chưa cần thật mà. Phấn dừng tìm bối, quay ra rồi nhìn tao nói, anh chê tiền của em sao.

Đêm, tiền nào chả là tiền, chê đéo gì, cơ mà em nói vậy có vẻ nặng nề, khiến tao hơi chạnh lòng. Tao vào phòng, ngồi ghế bảo nói thật là lúc chiều đưa bạn cùng xóm nó cho vay 10 triệu rồi, phấn hỏi 2 bà hôm trước gặp đi ăn cơm đấy hả, tao gật đầu. Phấn kêu thế đúng là anh chê tiền của em rồi, mặt ủ rũ. Tao im lặng, ít sau mới bảo rằng anh đã nói rồi, anh với em quen biết sơ sơ, cầm tiền của em làm sao được. Phấn ngẩng mặt bảo thế làm sao cho quen biết sâu đậm hơn, em cũng ko muốn sơ sơ thế này...

Đêm khuya, tĩnh lặng, men nồng trong người làm trái tim đập loạn nhịp. Tao cầm tay hương phấn, rồi nhẹ nhàng đứng dậy, phấn đứng dậy theo. Nụ hôn đến lúc nào không hay, mùi nước hoa nhàn nhạt, thân thể mềm mại lại làm bốc hỏa con tim lần con chim. Hôn nhau hồi lâu, tao khẽ nói đùi em đẹp quá, rồi tao từ từ đưa tay vuốt đùi ẻm, vuốt vào chỗ xέ của váy. Phấn nhắm mắt, hơi thở gấp gấp hơn. Tao vòng qua mông, sờ soạng. Phấn hôn tao, hôn sâu lắm, dứt nụ hôn

phấn nói anh có biết em cô đơn lắm ko? Em thực sự cô đơn anh ạ. Mắt phấn rưng rưng, tao bỗng dừng thấy lòng man mác. Tao dừng tay !

Ngồi xuống, chuyển chủ đề trò chuyện, phấn cũng ngồi cạnh, kể kể lể lể 1 lúc. Tao kiểu về, ra đến cửa phấn bảo anh chờ đã, tao quay lại, phấn nói trống không "Cho hôn 1 cái nữa"

Dại đéo gì mà hôn thêm, để thèm thèm cho nó nhớ. Tao cười cười bảo hôn cái mông này, tao vỗ vỗ mông bôp bôp rồi lượn luân. Về đến phòng thấy thằng thông đã lắp xong 2 máy tính rồi, thông vỗ vỗ vào cái màn hình rồi nói nhớ mà quá bạn hiền ạ. 2 thằng ngồi 2 cái máy, lướt web, chat chit, rồi lại chơi đế chế, mãi đến 3h sáng mới ngủ. Lâu lắm mới được giấc ngủ ngon. Hôm sau 9h mới dậy, vì có điện thoại, cô em gọi bảo làm gì mà giờ vẫn chưa sang. Tao ậm ờ bảo mệt, cô em hỏi mệt thế nào sang đây em kiểm tra. Nó đã nói thế rồi cũng chẳng chây ì được. Vội dậy đánh răng rửa mặt các kiểu rồi bắt xe bus sang. Từ đây sang mỹ đình cũng phải đi 2 tuyến, may mắn là ko phải chờ xe lâu. Sang đến nơi cô em cười hihi bảo để xem ốm đau thế nào nào. Chưa kịp định thần đã vồ vập vào nhau, quần quại, tao chắc phải cả tháng rồi ko làm gì, nhanh out vl, cô em có vẻ chưa hài lòng. Nằm nghỉ lúc, tao vào rửa ráy xong ra đang định mặc quần áo thì cô em nhõng nhẽo bảo nằm thêm tí đã, nằm tí thì cô em tụt xuống, chưa đầy 2 phút, thằng nhỏ sừng sững vươn cao, cô em leo lên, cưỡi, rên la ghê gớm. Nháy thứ 2, cô em xin tha, tao ko tha, cô em bảo em chết mất anh ơi...

Mẫn nguyễn, cô em cứ ríu rít bên tai, ko tra hỏi gì việc lô đề. Đến trưa thì cô chị đi đâu về, cô chị bảo sắp bảo vệ tốt nghiệp rồi, hình như 2 tuần nữa. Tao hỏi lịch chính xác hôm nào để còn đi tặng hoa. cô chị bảo hôm đấy mới nói. Tao kiểu về, ở đây với 2 chị em thấy ngượng ngượng. Cô chị kêu em đưa anh về, em có vài chuyện muốn nói. Cô em nhìn tao gật đầu.

Tao chờ cô chị, cô chị lại ôm eo tao giống như ngày xưa, cô chị nói thời gian vừa rồi bận quá ko để ý, hỏi tao vụ lô đề nợ nần thế nào. Tao bảo ko sao, giải quyết xong rồi, cô chị lại truy hỏi 1 hồi rồi dặn dò các kiểu. Cô chị bảo tốt nghiệp xong có lẽ về quê làm, phụ huynh ở quê nhắm sẵn chỗ làm cho rồi. Tao im lặng, cô chị bảo anh phải chân thành với em gái em nhé...Giọng cô chị có 1 chút nghèn nghẹn.

Tao cũng muốn dứt chuyện tay 3 phức tạp này đi. Về xóm trợ tao bảo cô chị vào chơi đã thì cô chị bảo sợ lắm, tao hỏi sợ gì, cô chị bảo sợ cái ấy ấy rồi nháy mắt kêu em về đây. Rồi dặn tối thứ 2 chờ em qua đón đi dạy, cẩm tự đi...Tao bảo thôi khỏi, chờ em đón thì thành ra e đi đường vòng tròn hả. Cô chị ko trả lời mà chỉ kêu pái pái rồi phóng xe đi.

Thằng thông lại ko thấy mặt đâu, nhớ ra là nó lấy điện thoại về rồi bèn gọi. Thấy bố cháu a lô tự tin lắm, kêu đang đi trả nợ, tao bảo ờ nhớ trả hết đi, thằng thông kêu yên tâm. Đi qua phòng bắc ninh cũng thấy khóa cửa.

Tao ra quán cơm, ăn được 2 miếng thì lại thấy Phấn, Phấn thấy tao, cười tươi quá là tươi. Phấn bảo làm gì mà hôm qua chạy mất dép thế, sợ em sao. Tao bảo sợ cái beep. Phấn cười hihi, ăn xong phấn bảo về nhà em chơi đã. Tao bảo thôi, em qua anh chơi đi, em chưa biết chỗ anh mà. Phấn đồng ý. Vào phòng, phấn kêu ơ anh lấy máy tính về rồi à, tao bảo sao em biết anh cắm mà hỏi thế. Phấn trả lời hôm anh chả kể nợ mười mấy triệu mà. Chà, suy luận khá lắm. Thông minh đấy chứ chả chơi.

Ngồi chơi tí thì Phấn kêu cảm ơn anh, tao hỏi cảm ơn vì cái gì, phấn bảo cảm ơn vì nụ hôn tối hôm qua, rằng chưa bao giờ phấn được 1 cái hôn ngọt như thế. Tao cười. Phấn nói tiếp lúc trước đã từng yêu 1 anh, nhưng nhạt nhòa ko ký ức...Tự nhiên phấn ngồi kể lể tâm sự nhiều lắm, như kiểu lâu rồi ko được nói chuyện với ai ấy. Tao đá đưa vài câu theo lời phấn. Dừng chuyện, phấn rủ tối nay anh đi xem phim với em nhé. Mẹ, học gần hết năm thứ 3 rồi, đéo biết xem phim là gì. Tao thật thà nói anh chưa đi bao giờ, phấn cười bảo vậy tối nay đi, xem ngay ở rạp quốc gia, gần mà. Tao ậm ừ bảo cứ biết thế.

Phấn chào ra về, ra đến cửa tao bảo khoan đã, phấn quay lại, tao nói đúng câu đêm qua phấn nói rằng Cho hôn 1 cái nữa. Phấn nhoèn cười, nhìn xinh vl, phấn bảo đã hôn cái nào đâu mà kêu 1 cái nữa. Tao cũng cười. Phấn nháy mắt bảo nhớ tối nhé.

Phấn về được nửa tiếng thì thấy tiếng xe máy của bắc ninh về. Thấy rìn rìn phi lên tận phòng tao, kêu em để nhờ đây cho râm. Phòng tao là phòng trong cùng nên có bóng của nhà đằng sau, râm nhất, mát nhất. Bắc ninh dựng xe xong đi luôn vào phòng tao, tự nhiên như phòng ẻm. Kêu nóng quá rồi tự ý ngồi xuống giường, gần cái quạt, chấn hết quạt. Tao đang nằm, bảo em ơi tắt hộ anh cái quạt. Bắc ninh kêu anh hâm à mà tắt, rồi chợt hiểu ra bèn đứng dậy cười hihi bảo em quên. Mẹ nó, quên beep, cứ như ko có mình ở trong phòng ấy. Máy tính của tao đang mở nghe nhạc từ nãy, bắc ninh tự lại bấm cho quạt quay rồi ngồi ghế, bàn máy tính, lần lần mò mò máy tính của tao...

Máy tính tao hồi đó chỉ có game và nhạc, ảnh. Đương nhiên cũng ko thiếu được phim, phim sex có ít, chắc khoảng chục tập. Tao nằm thiу thiу ngủ, bắc ninh ngồi lục lọi máy tính, xem ảnh ót các thứ. Tao chắc chắn là đéo thể moi được folder phim sex ra nên tự tin cho ẻm nghịch. Mãi đéo thấy ẻm về, tao bảo ô nhà cô ko có máy tính à, bắc ninh cười kêu máy tính của anh có nhiều trò, em chơi tí, làm gì mà keo thế. Tao ko buồn nói lại, liu thiу ngủ. Bỗng thấy buồn buồn tai, đưa tay lên ngoáy, hé mắt. Em bắc ninh đang cúi người trêu tao, nhưng trêu đéo quan trọng, cái quan trọng là tao nhìn xuyên qua cổ áo, thấy bầu ngực trắng phau, áo ngực màu tím. Thời điểm này tao đã bạo dạn lên nhiều, ko như hồi đầu mới xuống HN, tuy nhiên da mặt vẫn còn chưa dày cho lắm. Tao nhắm mắt lại khẽ nói, áo màu tím. Em bắc ninh kêu á lên 1 tiếng rồi đứng dậy. Lấy tay che cổ áo kêu anh vô duyên quá, ẻm quay mông đi về. Tao cười nhẹ.

Tối, mưa, mưa to vãi loǎn, Phấn gọi kêu buồn quá, hẹn với anh buổi thì trời lại mưa. Tao âm ừ bảo để khi khác. Tao ngồi cửa hút thuốc, thằng thông vẫn chưa về. 2 đứa ngoại thương chắc từ quê lên thấy tay xách nách mang, người ướt sũng, mặc áo phông trắng mà lộ rõ coocxe màu đen. Tao nhìn nhìn, chào nhẹ câu, vẫn ngồi ghế vắt chân hút thuốc. 2 đứa nó cũng chỉ chào câu còn nhẹ hơn câu của tao. Kệ mẹ, đéo quan tâm. Em Bắc ninh sang, chuyện trò gì với 2 đứa đấy, đồng hương đồng khói mà, tí sau bắc ninh hỏi tao chưa đi ăn cơm à, tao bảo chưa, bắc ninh rủ đi luôn ko, tao bảo chờ thằng thông, bắc ninh kêu kệ lão, về sau ăn sau chứ chờ đến bao giờ. Tao bảo ờ đi, khóa cửa cẩn thận, phải khóa chứ, 2 bộ máy tính mới nhổ về mà. Bắc ninh còn bảo góm hôm nay lại khóa cửa cơ à, nói giọng nhạo báng vl.

Trời vẫn mưa, chung nhau cái ô của em bắc ninh, tao cầm ô, em bắc ninh thi thoảng lại giằng giằng bảo che bên này tí em ướt hết rồi. Tí sau thì em cứ đi sát vào người tao, vô tình đầu gối tay tao chạm vào ngực em ý, bắc ninh giật thót mình bảo ê tên dê xồm, cẩn thận đấy. Mẹ kiếp, tao thiếu đéo gì gái mà phải dê xồm mà. Bắc ninh mặc cái áo phông bó, quần sooc vải ngắn vừa vừa. Nhìn vòng nào ra vòng đấy, đặc biệt là eo, nhỏ tí. Đến quán cơm, 2 đứa nhồm nhồm ăn, đang ăn thấy thằng thông đẹp xe qua, tao chạy ra gọi bảo vào ăn luôn. Thằng thông vào mồm bô bô bảo sạch nợ rồi ông ạ. Tao nháy mắt, thằng thông nhìn bắc ninh hiểu ý bảo à anh cảm ơn em nhé, anh có trách nhiệm trả nợ cùng bạn anh. Bắc ninh cười nói 2 bố bỏ món lô đi là con vui rồi, nhìn 2 bố đợt vừa rồi có khác gì mấy tên ngủ gầm cầu ko. Thằng thông gãi đầu ngượng nghịu. Ăn cơm xong, trời lạnh. Tao với thằng thông ra trà đá, bảo bắc ninh về trước. vừa ngồi được tí thì phấn gọi điện bảo lạnh mưa rồi, có đi ko anh, hôm nay em xin nghỉ rồi. Tao ngại đi nên bảo thôi, để khi khác. Phấn nói thêm vậy thôi ạ, giọng buồn buồn.

Tối thứ 2, như đã hẹn thì cô chị qua đón, cô chị chở tao ra nguyên phong sắc trước rồi mới quay lại dương quảng hàm. Cô chị bảo lúc về alo, ẻm đón. 2 tiểu muội đã học xong hết kỳ 2. Giờ chỉ tập trung ôn thi, chốt lại thì 2 cháu đều chọn thi kinh tế. Liều vl. Nhưng bọn này học cũng khá, có thể ko đỗ ngành cao thì có khi cũng đỗ được ngành thấp. Tao chỉ tận tình dạy bằng tất cả khả năng, thực sự là tâm huyết. Với thằng bé học sinh kia thì tao tự tin nó sẽ đỗ đại học, tao dạy nó gần như hết cấp 3. Khả năng của nó tao hiểu rõ, nếu ko bị sự cố gì ngoài ý muốn tao nghĩ nó phải

được trên 8 điểm lý. 2 tiểu muội kể là nếu đỗ đại học phụ huynh sẽ thưởng cho 1 chuyến du lịch tết ga, 2 đứa thậm chí còn lên kế hoạch rồi là đi Đà Nẵng. Mẹ nó, giới có tiền nó đi trước mình quãng đường dài thật. Minh học hết năm 3 đại học vẫn chưa biết mùi đi du lịch là gì, 2 con nhãi kể năm nào nhà bọn nó chả đi du lịch vài lần, năm nay đỗ đại học phụ huynh sẽ cho tự đi. Giữa còn bảo huynh đi cùng bọn muội nhé, tao cười nói thẳng toẹt là đéo có tiền. Tóc vàng bảo tiền nong lo gì, chịu khó đi xách đồ cho 2 mỹ nhân thì sẽ được miễn phí. Tao cau mày, nghĩ bụng mình chỉ là thẳng khuân vác thôi à. Tóc vàng năm bắt được tâm lý tao bèn nói muội đùa thôi, ko có ý gì đâu ạ, nhưng nếu bọn muội đỗ đại học thì công lớn nhất là của huynh, chắc bố mẹ muội sẽ thưởng chuyến du lịch cho huynh luôn đấy. Tao nghĩ trong đầu, liên quan đéo gì đâu.

Lúc về cô chị đón, tự dung bị nhớ lại hồi trước 2 đứa chuyên đi dạy về tạt vào nhà nghỉ chịch nhau tóe khói mới về. Kể cũng lâu lắm rồi ko yêu thương cô chị, tình cảm cũng đi xuống, như vậy là tốt. Cô chị ngồi sau, ôm chặt, kể đến 15 tháng 6 là bảo vệ, dặn dò tao hôm ấy anh phải đến xem nhé. Tao bảo chắc chắn rồi. Nói chuyện lung tung, mấy lần đi qua nhà nghỉ định phi vào, nhưng lý trí vẫn chiến thắng. Về đến gần đến nhà tao, cô chị nói bảo vệ xong là về quê chờ lấy bằng, cũng là đi làm luôn. Sẽ nhớ Hà nội lắm... Tao bảo cuối tuần xuống chơi cũng được mà, anh vẫn ở đây, ít là 2 năm nữa, em xuống chơi anh hứa tiếp đón tử tế. Cô chị ôm chặt hơn. Về đến cổng, tao thơm má cô chị 1 cái, nói thật nhẹ, em đi về cẩn thận. Cô chị nhìn tao, tao có thể thấy sự giằng xé của nội tâm bên trong.

Hết tháng 5. Mùa thi đến, kỳ đấy tao phải thi 7 môn, tuy nhiên 1 môn bị cấm, vậy là còn 6. Lại cày vào học, học, ôn ôn. Thế đéo nào đúng 15, hôm cô chị bảo vệ thì tao thi môn cuối. Tối 14, dù bận ôn thi vl vẫn phải sang 2 chị em, động viên. Khi về, cô chị tiễn, tao chủ động kiểm chỗ tối, hôn cô chị thật lâu, 1 nụ hôn tạm biệt, 1 nụ hôn kết thúc mối tình, cô chị khóc, tao dỗ dành, cô chị vẫn khóc không thôi. Tao bảo mai thi xong sẽ chạy qua luôn, chắc vẫn kịp tặng hoa...

Hôm đấy ngồi học, ôn mà không nhập tâm nổi, đầu óc cứ luẩn quẩn trăm nghìn suy nghĩ...

Quanh quẩn cũng thi xong. Bắt xe ôm 1 mạch đến trường cô chị, mua bó hoa to to ở ngay cổng trường. Gọi điện cô em hỏi ở phòng nào, cô em kêu ở đấy cô em ra đón. May, cô chị vẫn chưa đến lượt. Cô em dẫn vào trong giảng đường, tiến lại chỗ có 2 vợ chồng trung niên ngồi, cô em bảo đấy là bố mẹ em. Cô em giới thiệu tao với bố mẹ êm bảo là bạn, trước ở cùng xóm trọ.

Đến lượt, cô chị bảo vệ tròn tru, có vài câu hỏi thì cũng trả lời được. Cơ bản tao thấy nặng về hình thức, chứ có đứa nào bị trượt tốt nghiệp đâu, xong thì vỗ tay vỗ chân, cô em bảo ra ngoài tặng hoa nhé để ko ảnh hưởng người sau. Ra hành lang, tao tặng hoa bảo chúc mừng em đã vượt qua thời sinh viên. cô chị có vẻ hôm nay hơi xúc động, mắt rưng rưng.

Cô em rủ đi ăn trưa cùng cả nhà êm, tao ngại đéo đi, cô em kêu có gì mà ngại, anh cứ coi như là anh trai của 2 chị em nhà em đi. Tao bảo thế thì phải là em trai mới đúng, cô em kêu ý anh là chê em già ?

Nãy tao hỏi cô chị khi nào về thì cô chị bảo hết tuần, vậy là vẫn còn thời gian. Tao về phòng, cũng thi xong môn cuối rồi nhưng phải xem có phải thi lại môn nào ko đă. Thời gian này vẫn phải đi dạy cho mấy cháu học sinh, cũng như cô chị học sinh năm ngoái thì phải dạy đến hết tháng 6. Đéo biết năm nay 2 con nhãi có bắt mình phải đứng chờ ở cổng như cô chị học sinh lần trước hay ko. Thẳng thông đến 17 mới thi môn cuối. Hỏi nó bảo hè làm gì, nó kêu về quê chứ làm đéo gì. Tao bảo về chán bỏ mẹ, có khi kiếm việc gì làm thêm lay lắt ở Hà nội. nó gật gù bảo thế để thi xong thì 2 thẳng đi thăm dò, có việc thì ở, ko thì về.

Tối, đi dạy ông nhóc, cô chị học sinh kể cũng thi xong rồi, ờ, việc này thì tao cũng biết thông qua Bắc ninh. Chị học sinh hỏi tao hè có dự định gì, tao bảo đang kiếm việc làm thêm, kiếm đc thì ở lại HN còn không thì về quê, chị học sinh kêu ơ thế giống em, em cũng định kiếm việc, có việc gì giới thiệu em nữa anh nhé.

Chờ kết quả, ở nhà nhàn rỗi. Sang thăm nom chia tay chia chân cô chị tí. 2 chị em vẫn ở phòng, hỏi sao chưa về thì cô chị bảo mai chủ nhật, mai về. Ở, lâu ko để ý lịch quên mẹ cả hôm nay là thứ mấy. Trưa ăn cơm cùng 2 chị em, hỏi cô chị về công việc thì cô chị kêu cũng ko biết, chỉ biết chỗ này là phụ huynh nhắm săn và giữ chỗ từ lâu rồi. Tao bảo khả năng hè tao ở lại HN đi làm thêm. Cô em bảo thế thì chết, ko ai quản lý, ở đây 1 mình tha hồ tác oai tác quái. Tao cười, nghĩ có khi thế thật ấy chứ.

Luật vẫn chưa về, hỏi thì kêu em ở tình nguyện đợt 1 tiếp sức mùa thi luân. Tao vô tình hỏi lại giống năm ngoái à, **Luật** tự nhiên trả lời là vâng, xong như kiểu chợt nhớ ra chuyện gì xảy ra năm ngoái thì hơi đỏ mặt. Tao bảo **Luật** tao xoay được tiền rồi nên tối sẽ sang trả, **Luật** kêu xoay ở đâu mà xoay, tao thú thật là có trúng lô từ hôm đấy nên 2 thằng về bờ cả rồi, hôm đấy cầm tiền để cho nàng vui thôi. **Luật** có vẻ ko tin, bảo anh đừng ngại, lúc nào đưa cũng được mà.

Tao hỏi 2 chị em là bạn nào đưa mình về nhỉ, cô em kêu đi bộ đi cho khỏe chân, tao cười nói ơ chân anh khỏe rồi mà rồi nháy mắt, cô em ứng hồng gó má. Tự đứng dậy lấy chìa khóa xe đưa tao. Tao chờ cô em đi khoảng 30m thì tao bảo quên điện thoại, cô em chờ đấy tao quay lại lấy. Tao đi bộ quay lại, thấy cô chị ngồi buồn buồn, tao bảo tốt nghiệp rồi phải vui chứ. Cô chị kêu nhớ Hà nội. Tao ôm cô chị, lại hôn, lần này tay tao tung hoành mông ngực. Nếu hoàn cảnh lúc ấy phù hợp thì chắc chắn là tới bến đấy. Tao bảo ẻm hãy chọn cho mình 1 người đàn ông thật tốt, tốt như anh là được. Cô chị khẽ cười.

Kết quả của kỳ học lê đồ gái gú là cấm thi 1 môn, trượt 2 môn, đã có lịch thi lại vào 24, 26. Lại phải cày đầu cày cổ vào học học thi thi. 2 chị em hải dương đã về, cũng đỡ bị ảnh hưởng nên tâm trạng ôn thi thoải mái. Bắc Ninh cũng về rồi, thằng thông mấy hôm nay lăng xăng đi hỏi việc khắp nơi, chán lại về lên net tìm, chưa khả quan mấy. Tao thi xong, lần này chắc là qua rồi. Mùa hè nắng nóng oi bức, ở hà nội cũng kinh, tâm lý nản chí tìm việc đã bắt đầu xuất hiện thì cô chị học sinh hỏi anh có làm up bài không, tao hỏi up bài là thế nào thì ẻm giải thích là vào các diễn đàn, up các bài cho lên trang nhất. Đơn giản thế thôi à, cô chị học sinh cười kêu ko thể đơn giản hơn, có điều mất thời gian vì phải up 4-5 diễn đàn, phải ngồi cả ngày ấy chứ. Cô bé kêu bên chỗ em quen đang tìm người làm vậy, em thì ko thích việc này, gò bó quá, anh làm được thì em giới thiệu cho, lương 1,5 triệu 1 tháng. Tao gật đầu ngay, việc thế thì đơn giản quá. Cô chị học sinh kêu thế dạy xong đi em dẫn anh qua nhà anh chị đấy....

Dạy xong thì cô em bảo nhà anh chị ấy gần đây. Tao đạp xe chờ cô chị học sinh đi ra đường cầu giấy, xong vào cái ngõ deo gì ko nhớ. Vào gặp thì 2 vợ chồng trẻ quãng ngoài 30 tuổi. 2 vị ấy kêu hiện đang bán quần áo và bán bao cao su, sắp tới làm thêm mảng cửa nhựa lõi thép. Nôm na là có 3 topic, 4 diễn đàn. Vậy là 12 topic, yêu cầu 10-15p up 1 lần, chỉ cần up đến 5h chiều, tối thì vợ chồng nó tự xem comment và tự up. Vợ chồng hắn bảo làm ở nhà thì làm mà ko có máy đến đây ngồi máy của hắn cũng ko sao. Tao bảo cho em làm ở nhà. Tháng 7 bắt đầu làm, cứ cuối tháng thì tự chủ động liên hệ để lấy lương. Tao ok. Chỉ hơi lăn tăn là bán cả bao cao su mới vl.

Hôm sau đi dạy 2 tiểu muội, là buổi gần cuối rồi, cơ bản ngồi chia sẻ kinh nghiệm làm bài với nọ kia, kiến thức thì đến tầm này ko nhồi thêm được nữa. Tóc vàng bảo huynh sẽ về quê nghỉ hè, tao bảo ko, mới xin được việc làm thêm, up bài. Ở lại HN cho vui. Tóc vàng kêu thế hôm nào đi thi đại học đưa muội đi nhé. Giữa cũng chen vào, đưa 2 đứa muội đi. Tóc vàng quay sang nói nhà bà gần đấy đi bộ được sao phải đưa. Tao nhìn 2 đứa chí chóe nói nhau, e hèm, bảo anh ko đưa được đâu, anh bận ngồi up bài rồi. Tóc vàng bảo ko được, anh phải đưa em đi. Tóc vàng quả quyết. Tao cười, tóc vàng hỏi cười gì, tao bảo lúc huynh muội, lúc anh em thì là thế nào. Tóc vàng cười bảo à muội quên đấy. Cơ mà huynh phải đưa muội đi nhé, lấy hên. Tao hỏi thế có lương ko, anh chỉ được trả lương gia sư thôi chứ có được lương xe ôm đâu. Tóc vàng bĩu môi kêu ko thành vấn đề.

Hết buổi dạy, mẹ tóc vàng đưa tiền luân, tao bảo còn 1 buổi nữa mà cô, mẹ tóc vàng kêu ko sao, cứ cầm đi. Nếu nó đồ đại học thì cô chú sẽ có thưởng cho cháu. Tao nghĩ bụng thi đại học thi cả

3 môn chứ có phải 1 môn của tao đâu. Nhưng kệ mẹ, coi là lời nói cho vui vậy thôi. Vừa ra khỏi cửa thì Giữa đi ra kêu ơ hôm nay có người lấy lương mà quên khao nhé. Tao quay lại bảo thi xong đi rồi khao thế. Giữa cười nói cho em đi nhờ ra ngoài đường cầu giấy, tí người nhà em đón đỡ phải vòng vào đây. Tao gật đầu.

Giữa thuộc loại lá ngọc cành vàng, là tao đoán thế sau cái lần lùm xùm ở mỹ đình, hôm ấy chỉ nghe 2 thằng nhãi kia nói bố giữa ho 1 cái thì 2 anh áo xanh mất việc. Nhưng giữa có vẻ vô tư ko hề chảnh chọe, có nét đài các cũng có nét tinh nghịch, rất thu hút. Giữa hỏi sau này anh định làm gì, tao bảo anh là KSXD chứ làm gì, Giữa lại hỏi là chuyên đi xây nhà, xây đường đấy hả, tao trả lời chắc là thế. Nói chuyện vớ vẩn mấy câu thì giữa nhắc hôm này em thi anh nhớ đưa em đi nhé, tao cười bảo anh đưa tóc vàng đi mà, giữa kêu ko được, 2 đứa cùng là học sinh, ko được thiên vị đứa nào. Tao bảo nhà em ở đâu, giữa kêu cách gần trường thi thôi. Vì gần thế thì đưa đón ccccc gì. Giữa bảo tóm lại em phải thấy mặt anh trước khi thi và sau khi thi. Tao gật đầu, hỏi mỗi môn lý thôi chứ. Phải hỏi cho chắc ko giống cô chị học sinh năm ngoái bắt lang thang lếtch thếch cả 3 môn, nắng bỏ mẹ. Giữa nghĩ 1 hồi rồi nói, nếu anh đưa tóc vàng đi thi thật thì phải cả 3 môn chứ. Tao cười, con bé này thật là...

Lại 1 mùa thi. Tao nhận việc từ hôm 01/7, bảo cả thằng thông up nữa, 2 thằng làm chung. Trước hôm thi tóc vàng gọi điện bảo sáng em làm thủ tục rồi, Mai anh đưa em đi nhé. Tao bảo đưa thế nào được, anh đẹp xe đưa em đi chắc, tóc vàng bảo mượn xe mẹ em, em hỏi mẹ em rồi, em em ok ngay. Tao hơi phân vân, thực ra với mấy đứa nhãi này ko đơn thuần là việc gia sư, nó còn là tình bạn nữa, bọn nó đối xử với tao như người anh, người bạn. Bằng chứng là vụ nàng Giữa với 2 ông nhõi kia đêm hôm xuống Mỹ Đình cứu viện.

Tao đành bảo ừ, vậy sáng mai anh qua.

Thủ đô lại ùn ùn người dân tứ xứ đưa con em lên thi đại học, hình ảnh quen thuộc mỗi mùa thi. Luật bảo năm nay tiếp sức mùa thi ở chỗ nút bưởi, cầu giấy. Tao bảo thế thì trưa qua chỗ tao nghỉ ngơi, Luật bảo ko, đi cùng cả nhóm mà. Sáng hôm sau tao đạp xe 6h đã đến nhà tóc vàng. Mẹ tóc vàng đón hỉ hả lắm bảo cháu đưa em nó đi giúp cô, hôm nay cô chủ bận quá. Chắc nói thế cho lịch sự thôi chứ bận thì cũng đưa con đi thi đại học được chứ. Tao vâng dạ, chờ tóc vàng đi. Tóc vàng ríu rít, kêu qua nhà giữa rủ nó đi luôn, tóc vàng chỉ đường, đến nhà giữa, Giữa trang điểm nhẹ, mẹ kiếp, đây chính là hot girl mùa thi chứ đâu. Hồi đấy chư 4.0 như bây giờ, nếu ko chắc chắn giữa phải lên tràn ngập mặt báo. Đưa 2 nàng đến cổng trường, tao bảo anh chờ bên kia, lúc nào ra thì gọi nhé. Dặn dò kỹ càng mọi thứ, tao mới kiểm quán trà đá ngồi...

Ngồi không 3 tiếng ở quán trà đá thì biết là nó lâu thế nào rồi đấy. Lại kiểm mấy câu chuyện cùng các bác các chú ở quê lên đưa con đi thi, thấy cuộc sống muôn màu ra phết, 1 bác ở phú thọ kể nhà có 5 đứa con, đứa thi lần này là út, 2 đứa trên nó cũng đang học đại học nhưng ở hải phòng với nha trang, 2 đứa lớn thì mới ra trường, đứa này mà đỗ đại học nữa là thành nuôi hết 5 đứa ăn học đại học, nhà thì làm nông thôi nhưng vẫn phải cố, đời bố ko ra gì nhất quyết phải cho đời con ra tấm ra món. Bác già kể mà mọi người xung quanh đều thán phục, bà bán nước bảo thế sau này 5 đứa nó ổn định nó lo cho ông bà tha hồ sướng, bác già cười nói lúc đấy khéo sắp xuống lỗ rồi, thương dần xuống mà, cả đời tôi quyết tâm dành cho con cái, Bác lại kể hồi đi bộ đội thế nào, đi học thế nào, xong nghèo khổ quá nên xin ra quân... Tao nghe chuyện, nghĩ về quê, nghĩ về phụ huynh, thấy tự nhủ bản thân mình phải cố gắng, ý chí lên cao phết, quyết tâm cao phết. Rồi thì 2 đứa cũng ra, hỏi làm bài được ko thì kêu tạm tạm. Ủ, tạm làm được rồi. Giữa bảo về nhà nó ăn cơm, nghỉ ngơi rồi chiều thi tiếp, tao hơi ngại nhưng tóc vàng cứ kéo đi nên đành phải đi. Nhà đẹp vl, so với nhà đẹp nhất ở quê tao mà tao đã từng vào nhà thì nhà đó còn cách nhà Giữa còn 1 khoảng rất xa. Giữa giới thiệu với bố mẹ giữa về tao, bảo tao là gia sư lý. Tóc vàng thì bố mẹ giữa nhẫn mặt rồi. Tao lễ phép, ăn uống giữ ý. Ông bố của giữa giọng trầm trồ, uy phong lắm. Ăn xong tao kiểu ra ngoài uống nước, nói thật là lúc đó cảm thấy dè dặt với nhà giàu này lắm nên ngại ko muốn ở lại.

Lại ngồi đến chiều, xong chở 2 đứa đi, và lại đợi chờ hơn 3 tiếng nữa. Buổi chiều thì 2 em bảo làm ngon, tao dặn dò bình tĩnh, mai dốc hết sức vào môn hóa, hóa là dễ kiểm điểm nhất. Đứa tóc vàng về, nghe mẹ tóc vàng hỏi han chút thì tao kiếu. Lại đạp xe về, tóc vàng dặn mai nhớ đến sớm đưa nó đi. Về đến phòng trọ, tóc vàng gọi điện bảo huynh ơi, mẹ muội khen huynh quá trời, khen ngoan, khen giỏi, hiền... Tao nghĩ bụng thế mẹ muội biết huynh đánh lô, thuốc lá, rượu, điện tử ko sót món nào liệu có khen nữa ko.

Thằng thông bảo người yêu nó cũng đi tình nguyện, tối nay nó sang đấy ngủ, kêu ngồi up bài cả ngày mệt vl. ĐM ngồi up bài mà mệt thì làm gì cho khỏe. Nó bỏ tao ở nhà 1 mình, có máy tính, có internet, tao đeo ngại 1 mình. Tao đi ăn cơm bụi rồi về ngồi máy, chat chit, vào room yahoo chửi nhau... Đang hăng say thì thấy bà hàng xóm, chính là bà vợ của cặp vợ chồng phòng thứ 2 sang, mụ bảo chú sang xem hộ chị cái máy tính, ko hiểu sao đang dùng, chị vô tình đá chân vài case giờ màn hình sọc sọc, tắt đi bật lại ko thấy lên. Chồng chị lại về quê có việc. Tao nghe tả thì biết bệnh gì rồi, chắc chắn lồng Ram. Tao bảo để em xem rồi đứng dậy luôn.

Phòng vợ chồng ở có khác, đầy đủ tivi, tủ lạnh, giường còn có cả rèm kéo để che. Tao hỏi chị có tovit ko, mụ kêu ko biết. Tao bảo thế thôi đưa em cái kéo. Xoáy hết ốc ra, tháo ram, lắp lại, bật, chạy ngon lành. Mụ cười bảo ôi thế mà chị cứ tưởng cháy hỏng gì. Tao chào rồi về phòng vào room yahoo chửi nhau tiếp. Lúc này mới 8h, room còn vắng.

Luật online, tao cứ kê ko pm, 1 lúc sau thì **Luật** pm hỏi đang làm gì, tao bảo đang chờ em qua chơi, **Luật** bảo thật ko, tao trả lời thật, thằng thông đi sang bên đấy với ng yêu bỏ anh 1 mình buồn vãi, **Luật** kêu khi nãy cũng thấy thằng thông chờ em đây với ng yêu đi đâu ý. **Luật** rủ anh sang đây chơi đi, tao bảo thôi, mai phải đưa học sinh đi thi sớm nên nay ngủ sớm. Nghỉ lại năm ngoái cũng tầm này, chén **Luật** tơi tả, vèo cái đã trôi qua 1 năm. Chat với **Luật** thêm lúc, hỏi **Luật** hôm nào về quê, **Luật** kêu có khi không về. Bảo bà chị gái mới mở cửa hàng quần áo ở HN, hè rảnh có khi qua đấy trông hộ. Tao gõ chữ: Thế thì ngon....

Đang ham thì mụ hàng xóm lại sang gọi, bảo nãy chú quên chưa lắp nắp case, lắp lại hộ chị với. Tao nhìn đồng hồ, hơn 10h rồi. Mụ hàng xóm mặc váy ngủ, không lộ gì lắm nhưng cũng mỏng manh, tao sang lắp lắp lại cái case, tao ngồi dưới đất, mụ ngồi trên giường, chiếc quạt quay qua quay lại. Nãy vặt = kéo toét ốc, tao bảo chị lấy hộ em con dao nhọn dùng mũi dao mỏng mới xoáy được, mụ đứng dậy, gió từ quạt thổi vào làm tung váy, tao nhìn rõ, là không mặc quần lót, nhìn rõ đám lông xoăn giữa cặp đùi căng đét...

Tuổi trẻ, chỉ tí kích thích là thấy rạo rực, thằng nhỏ đã căng phồng. Mụ đưa tao con dao, tao ra sức mà xoáy lại vít, 1 hồi thì tao trả mụ dao và đi về phòng. Lòng vẫn bồn chồn. Phải mất cỡ 15 phút đọc báo mới hạ hỏa, định bụng ngủ sớm mai còn đưa các cháu đi thi mà trời ko chiều lòng người. Phấn gọi điện, bảo em về sớm, anh ở nhà ko đi ăn gì đi. Tao đồng ý luôn, cũng đang buồn buồn lòng mà. Lâu lâu ko gặp, Phấn vẫn xinh đẹp như thế. Vừa ăn cháo nóng vừa thổi, phấn kể gấp thằng khách bựa, bức mình nên bỏ về luôn. Tao hỏi bựa thế nào, phấn chẹp miệng bảo thôi, ko nhắn lại làm gì. Ăn xong tao vẫn tò mò vụ phấn kể dở khi nãy nên rủ phấn về phòng anh chơi, phấn gật đầu. Về phòng rót nước mờì, tao lại hỏi có chuyện gì mà nhìn mặt xị thế, ko xinh tí nào. Phấn mới khẽ cười, phấn kể thì em ngồi bàn, trách nhiệm là rót bia, hát cùng khách, chuyển giấy đăng ký bài ra cho khách, khách cần gì thì em ra gọi lễ tân giúp. Tao bảo chỉ thế thôi á. Phấn dường như hiểu ý tao hỏi nên nói thêm, vâng, chuyện khoác vai khoác tay thì tùy khách, nhưng chỉ như vậy là cùng thôi. Ko được phép hơn. Phấn im lặng, uống hớp nước rồi nói tiếp, hôm nay có nhóm khách đến, bọn em vào, khách bo luôn mỗi người 200k. Tên ngồi cạnh em mon men đị sờ mó, em nhắc luôn ko được, nó bo thêm 200k nữa, em cầm, bo tội gì chả cầm, lúc sau nó lại mon men, em từ chối, nó quay ra bảo em thái độ nọ kia. Nó đòi gấp quản lý. Phấn lại dừng kể, tao sốt ruột phải hỏi rồi sao nữa. Phấn cười, thì quản lý vào giải thích là quán ko có chế độ abc, khách thông cảm, rồi anh quản lý cũng gọi em ra nhắc nhở là chiều khách 1 chút, em bảo chỉ cho

khoác vai khoác tay là chiều lắm rồi còn gì. Em bỏ về luôn... Tao nghĩ bụng, nếu phấn kẽ là thật thì phấn cũng đầy lòng tự trọng đấy nhỉ.

Lan man chuyện nọ chuyện kia, phấn kẽ vừa rồi phải đi thầy, chạy điếm các kiểu, thế là ko phải thi lại môn nào. Tao hỏi thằng và thật là sao phấn làm nghề này, dẽ sa ngã. Phấn bảo ban đầu thì nghĩ làm thử cho vui, thấy khách cũng lịch sự, thu nhập lại tốt nên làm luôn, giờ muốn nghỉ mà lại sợ nghỉ thì ko có tiền tiêu, quen có nhiều tiền rồi giờ thiếu thì thấy khó chịu. Tao bảo nhưng chả nhẽ làm mãi sao, phấn trả lời lúc nào chán thì nghỉ, rồi cũng phải học, ra trường kiếm công việc đàng hoàng làm chứ anh.

Phấn bảo em vẫn để tiền cho anh vay đấy nhé, lúc nào anh cần cứ hỏi, đừng ngại. Sau này mà giàu thì nhớ đến em là được, hihi. nhẳng cái mà đã 11h30. Phấn bảo về kéo muộn, tao bảo để anh đưa về, phấn cười tươi. Ra đến cổng, tao bảo anh ko phải khách của em nhưng anh khoác tay em được ko. Phấn quay ra nhìn, phấn nói anh đừng nhắc chuyện công việc của em như vậy, em cảm giác bị coi thường. Tao xin lỗi, lắng chuyện, khen phấn thu hút quá, cũng ko nên trách lão khách mon men mà trách phấn quá xinh thôi, phấn lại cười tươi bảo anh ko phải nịnh, đi thêm mấy bước tao quàng tay ra khoác vai phấn, phấn để im. Được nửa đường tao bảo khoác vai như 2 thằng đàn ông ấy, phấn phì cười đẩy tay tao ra, tao buông tay, phấn khoác tay tao. Phấn bảo thế này thì giống kiểu gì, tao buột miệng giống 1 cặp tình nhân. Phấn ko nói gì, bước chậm lại.

Cảm giác đi bên người đẹp thật bồi hồi, mùi thơm nhẹ nhàng của nước hoa từ phấn càng khiến tinh thần ngây ngất. Về đến cổng, tự dung đeo muộn xa rời. Lần trước đã hôn Phấn thật sâu, hôm nay có gì mà ngại nữa. Đứng ở cổng, ôm ấp, hôn hít được tí thì ánh đèn xe máy rót đến, mất cả hứng. Phấn mở cổng, tao tự đi vào theo, phấn mở cửa, tao cũng tự đi vào theo. Vào phòng chưa cả bật điện, tao ôm phấn, hôn ngấu nghiến, phấn cũng đáp lại. Rồi thì việc gì đến cũng phải đến, nhanh chóng cởi hết quần áo, chốt cửa. Thằng nhỏ của tao do căng quá và căng lên phòng xuống mấy lần từ lúc nhìn lồng mụ hàng xóm, giờ đang lùi xùi. Phấn mân mê, rồi chủ động xuống bj, chỉ cỡ 1p 30s đã dương cao cờ, tao kéo phấn dậy, đẩy phấn vào giường, phấn lại chống tay vào giường rồi chống mông, tao chiều, đâm vào, nhẹ nhàng rồi dần dập, phấn rên lí nhí. chỉ 1 kiểu từ phía sau nhưng xê dịch 3-4 chỗ, lúc thì chống tay vào bàn, lúc thì chống vào cửa, lúc thì đứng dậy, khom người....Thật phê pha. Kết thúc mới bật điện, lúc này mới được chiêm ngưỡng cơ thể phấn 1 cách rõ nét. Thật đẹp. Nếu để có 1 sự so sánh cho dễ hình dung thì người phấn đẹp ngang hóa đơn..., có thể nói là tuyệt đẹp. (xin lỗi JustFun nhé, nếu em có đọc thì mong lượng thứ). Tao phải thốt lên rằng em đẹp quá. Phấn có lẽ còn chưa tỉnh, mặt đỏ hồng, ko nói gì, chỉ nhìn tao với ánh mắt long lanh...

Định hình lại sau cơ mơ. Đây là 1 loại cảm xúc nhất thời, giống như với **Luật**. Ko có gì khác. Phấn lại đeo nghĩ thế, đeo nghĩ giống **Luật**. Phấn hỏi anh có yêu rồi phải ko, tao gật đầu. Phấn nói tiếp vậy tại sao anh còn đến bên em. Tao cứng họng. Phấn bảo mấy năm nay tiếp xúc ko biết bao nhiêu người đàn ông, tao là người duy nhất phấn thấy thích. Là thích thôi nhé. Chết mẹ rồi, tinh táo mới thấy mình dại. Ngồi 1 lúc thì tao về, phấn tiễn tao và nói hi vọng anh ko coi em là người qua đường...Câu nói đầy ý tứ.

Ngủ say vl, điện thoại chuông to, là tóc vàng gọi. Tóc vàng bảo ơ anh chưa qua em à, 6h rồi. Chết mẹ, tao bảo a ngủ quên mất. giờ qua sợ ko kịp. Em bảo bố mẹ em đưa đi nhé. Tóc vàng càu nhàu bảo hôm qua đã dặn thế rồi mà...May quá nó ko đòi gì nữa. Tao ngủ tiếp, 9h mới dậy. Nắng to quá. Bỗng dung thấy có gì giống giống năm ngoái. Kỳ thi năm ngoái cũng đưa cô chị đi ngày hôm trước, hôm sau ko đưa, nghĩ bụng bảo trưa nay mà chịch **Luật** thì đúng là lịch sử lặp lại. Cuộc sống có những sự trùng hợp vô cùng. 10h **Luật** gọi điện bảo có nhà ko ẻm qua. Tao bảo có. Mãi 11h **Luật** mới qua. Tao bảo sao tình cảnh giống năm ngoái thế nhỉ. **Luật** cười. Mẹ kiếp, Lịch sử lặp lại thật. Tao lại chặt **Luật** trong phòng của tao, 2 nháy. **Luật** bảo hè này em ở lại làm thêm, có khi phải cẩm bản thân ko gặp anh mất, chứ cảm xúc lần nào cũng thế này thì chết. **Luật** cười

hihi. Quên mẹ cả up bài, may là thằng thông ở bên mỹ đình tưởng tao đưa học sinh đi thi nên vẫn up nhiệt tình. Lâu lăm mới yêu thương **Luật**, toàn là do cảm xúc nêu phiêu ko thể tả. Ngẫm nghĩ, **Luật** lúc nào cũng ân cần, tận tình bên tao, thật đáng trân trọng.

Kết thúc đợt thi, cả 3 cháu học sinh ra điều phấn khởi, chắc là đỗ thoi. Chỉ ngồi chờ kết quả. tóc vàng bảo cuối tháng 7 định đi đà nẵng cùng nàng giữa với cả 2 thằng nhãi kia. Rủ tao đi. Tao bảo đéo đi, tiền deo đâu mà đi. tóc vàng nói thì để 2 trò tò lòng biết ơn thầy cũng được mà. Đéo được, ko dính dáng đến tiền nong, mang tiếng đi ăn ké, rồi thiếu tự tin, ở nhà cho lành. Được chục ngày thì Giữa chat chit bảo nhớ huynh quá, trước tuần 2 buổi đều打好, giờ nửa tháng ko打好 thấy thiếu thiếu. Tao bảo xuống đây chơi. Tối hôm đó thấy 2 ông nhãi và 2 bà nhãi mò xuống, bảo huynh ơi ra mỹ đình đi. Ủ thì đi. Ra Mỹ đình ngồi trà đá sân vận động, rất lâu rồi ko ngồi ở đây, không khí cũng thoáng đãng mát mẻ hơn trong phố nhiều. 4 đứa ranh bàn kế hoạch du lịch, tao trầm ngâm nghe, ko nói gì. 2 thằng nhãi kia bảo huynh đi đi, đừng nghĩ chuyện tiền nong với bọn đệ làm gì, mọi người đều quý huynh coi huynh như anh cả trong nhà mà. Tao rút điều thuốc hút, trong đầu nghĩ giữa mình và bọn này còn khoảng cách xa lăm, chơi bời thường thường thì được, động chạm vào tiền nong ko hay. Tao im lặng tiếp. Tóc vàng lay lay tay tao bảo anh, đi đi anh, đi cùng bọn em cho vui. Giữa thì cười bảo huynh nghe ko, nó phải đổi cách xưng hô để gạ gẫm huynh kia, huynh đừng từ chối nó. Tao bảo tiền nong ko phải vấn đề đâu, vấn đề là anh với bọn mày khác nhau về đẳng cấp ở khía cạnh tài chính, anh nói thật đấy. Anh ko tự ti nhưng anh muốn chơi sòng phẳng, như vậy mới lâu bền. Tóc vàng cố vót váy, hay là đi chỗ nào gần thoi, ko đi đà nẵng, như vậy thì chi phí sẽ rẻ. 2 thằng nhãi kêu đúng đấy, đà nẵng xa bỏ mẹ, vậy thì cứ quyết thế nhé, cả bọn đi, địa điểm thì cho con tóc vàng chọn. Huynh ko đi bọn đệ buồn lắm... Tao cười, nhìn bọn nó thầm nghĩ rồi bọn mày vào đời, ko biết bọn mày còn suy nghĩ đơn giản và sống nhiệt tình hết mình như thế nữa ko. Ngồi đến muộn muộn, hô hào nhau về. Tao bảo bọn mày về đi, anh vào đứa bạn chơi hỏi nó chút việc, có khi ngủ lại chỗ nó luôn. May đứa biết thừa lúc trước tao cũng ở mỹ đình nên cũng ko ý kiến mà ra về. Tao thì về xóm trợ cũ, 2 chị em hải dương ở quê, vậy là chỉ quen mỗi **Luật**, tao ko gọi điện trước, cứ tự nhiên đi bộ vào. Xóm deo thay khóa cổng thì phải, tao vẫn dùng chìa cũ mở bình thường. Phòng **Luật** sáng đèn nhưng đóng, tao đi khẽ vào. Thấy có đôi già nam ở trước cửa, tao đứng lại, tim đập thình thịch. Ơ đm, chả nhẽ **Luật** lại cảm xúc nhất thời với thằng nào. Tao thấy suy sụp 1 chút, đành rằng ko phải người yêu nhưng nếu như vậy thì mình khác deo gì chuối cho nó chăn...

Tao đi ra cổng, đứng châm điều thuốc hút, rồi đi đi lại lại. Nên về hay nên vào giả vờ để hỏi cho ra nhẽ, suy đi tính lại 1 hồi, rít nốt hơi thuốc rồi búng mẩu, quyết định đi về. Tao deo là gì của **Luật**, chỉ là bạn bè bình thường, ko nên can thiệp chuyện riêng tư như vậy.

Đi được trăm mét, lại deo đành lòng, đm, quay lại, thôi cứ giả vờ đến cổng rồi gọi điện thăm dò, cho đỡ tò mò, để vậy ấm ức trong lòng lăm. Mở cổng đi vào, tao nhìn vào thấy điện phòng **Luật** đã tắt, đôi già vẫn đó. Mẹ kiếp, định ôm nhau cả đêm cơ à. Tự dung thấy lửa giận bùng lên. Tao ra cổng gọi điện, **Luật** bắt máy nhanh. Hỏi sao gọi muộn thế, tao giả vờ dây dưa nói tào lao, lảng tai nghe xem có tiếng thì thào hay dấu hiệu gì ko, tao còn giả vờ nói nóng quá định ra mỹ đình trà đá, em có đi ko. **Luật** trả lời ôi muộn rồi đi gì nữa, đm thế tức là đang từ chối, tao lại càng thêm nghi ngờ. Tao hỏi ơ em ở 1 mình à, **Luật** kêu vâng, bạn e về nghỉ hè lâu rồi mà. Tao hỏi lại có chắc là ở 1 mình ko, **Luật** ngạc nhiên đáp sao anh hỏi thế rồi đáp, nếu em ở 2 mình thì sao, hihi. Tao lại deo biết trả lời thế nào, ậm ừ, **Luật** nói tiếp em chả 1 mình thì với ai nữa mà anh phải hỏi, ko tin thì qua mà kiểm tra. Tao bảo ừ, vậy thôi đi ngủ, anh hỏi linh tinh ấy mà. Cúp máy luôn. Kiểm tra thì kiểm tra, sợ deo gì. Tao vào phòng **Luật** gõ cửa, **Luật** dậy bật điện nhưng ko mở cửa mà hỏi ai đấy. Tao giả giọng bảo cảnh sát khu vực đây, kiểm tra tình hình đăng ký tạm trú tạm vắng. Có lẽ khả năng giả giọng của tao kém nên **Luật** nhận ra, mở cửa luôn cười hihi kêu ôi thật bất ngờ. Thấy thái độ bình thường lăm. Tao vào phòng, **Luật** hỏi sao đi chơi giờ này, tao cười bảo ko được à, thế thôi để anh về. **Luật** bảo ừ về đi cho em ngủ, muộn rồi, tao lại sinh nghi, ngó quanh thấy chỗ nhà vệ sinh, tủ quần áo là những chỗ có thể nấp. Tao giả vờ dõi bảo vây anh

về, bước ra đến cửa, **Luật** đứng dậy với kéo tay lại nói hihi đùa tí mà, vừa đến đã về thì lại chả bõ công đi chơi. Tao hỏi ơ ôi giày nam của ai đây. **Luật** im im rồi nghĩ nghĩ rồi phá ra cười. **Luật** nói à hiểu, hiểu rồi. Anh đang ghen à?

Luật là người tinh tế, nói ít hiểu nhiều, **Luật** nói tiếp mời anh cảnh sát khám phòng giúp em, hahaha. Tao nhìn **Luật** cười, ngực rung bần bần, **Luật** mặc áo 2 dây để đi ngủ, chắc nãy ko kịp thay hoặc lười ko thay. Dứt cơn cười **Luật** mới nói, khổ, đi tình nguyện mà em lại ko có giày thể thao, nên mượn của đứa bạn, đây là giày nữ anh nhé, à mà nhìn cũng giống giày nam thật anh nhỉ. Đm, té ra là thế, lòng tao đang nặng chịch bỗng hóa nhẹ tênh. Tao lại ngồi xuống giường bảo thế mà cứ tưởng... **Luật** lại cười hihi, anh ghen thật á. Tao gật rồi lại lắc rồi lại gật... **Luật** nhìn tao trùi mến...

Tao kể chuyện đi uống nước với bọn nhãi kia, kể luôn cả chuyện bọn ranh rủ, đúng hơn là mời đi du lịch nợ kia. **Luật** nghe xong có vẻ hào hứng bảo hay là đi đi anh, cho em đi cùng. Tao quay sang nhìn **Luật**, **Luật** bảo thích mà anh, đi gần gần thì 2 ngày 1 đêm thôi, cũng ko tốn kém lắm đâu. Chuyện tiếp theo có lẽ ko cần kể, vừa quất hôm trước 2 nháy, thấy gần gũi hơn nhiều, vậy là đêm hôm đó làm 3 nháy, ngủ luôn ở phòng **Luật**. Thời đó nghèo khổ, ăn uống kém mà khỏe thật, 3 nháy ngon ơ. Sáng hôm sau thằng thông gọi điện bảo đmm đi đâu ko về up bài à, tảo bảo mày up đi chiều về tao up, tắt mẹ máy luôn. Dậy, ko thấy **Luật** đâu, lúc sau mới thấy ém về, đưa khăn mặt và bàn chải đánh răng bảo em vừa đi mua về cho anh.

Cả buổi sáng 2 đứa quấn quýt, tình cảm tăng thêm 1 bậc, ko còn là cảm xúc nhất thời nữa. **Luật** rủ đi lên cửa hàng của chị gái ém ko, tao bảo thôi anh về, **Luật** bảo em đưa anh về. Về đến phòng tao, **Luật** xem chừng còn quyến luyến lắm, thằng thông lấp ló trong phòng nhìn thấy, tao vào phòng, thằng thông hỏi ngon chim chứ. Tao bảo ngon đéo gì, đi nhờ xe thôi mà. Thằng thông ko hỏi gì thêm. Thằng thông kêu kiểm thêm việc gì làm cho vui nhỉ, mỗi việc này chán bỏ mẹ. Tao gật gù, 2 thằng lên mạng tìm, hỏi hỏi han han mà chả thấy việc phù hợp, chỉ thấy tuyển bưng bê nhà hàng là nhiều... Trưa, đi ăn cơm, tự dựng lại sợ gặp Phấn, đéo hiểu sao. May là ko gặp. Về phòng 2 thằng vắt chân lên ngủ, như đã thống nhất với chủ lao động thì buổi trưa từ 12h đến 1h30 ko cần up vì ít người online...

Bọn nhãi ranh thi đại học xong cứ 3-4 hôm lại rủ tao đi trà cháo nghe tao nói phét, hoặc có cái gì khó xử cũng alo hỏi tao, vô tình tao trở thành sư huynh đúng nghĩa. Thằng Lái chat chit than vãn bị người yêu đá, thằng Sau kêu ca đang thích 1 chị sinh viên gần nhà nhờ anh tư vấn. Giữa thì kêu đau bụng, hay buồn ỉa cũng kể lể với tao. Tóc vàng 1 tuần gọi điện không dưới 3 lần. Nghỉ hè chả có thứ ngày tháng gì hết, hôm ấy là thứ 6 thì phải. Tóc vàng gọi điện bảo đang buồn, huynh đưa muối đi chơi đi được ko, tao bảo đi xe đạp nhé, tóc vàng kêu xe gì cũng được. Tao bảo thôi, chờ muội mệt lắm. Tóc vàng kêu ôi ôi là tôi béo hả. Con ranh đổi cách xưng hô ngay được, tao bảo nó xưng hô ko lễ phép, ko tiếp chuyện nữa, tao tắt máy luôn. Tóc vàng gọi lại ngay tức khắc kêu muội xin lỗi, muội đang bức bối đây, ở nhà ko muội qua chơi. Tao bảo có, đang ở nhà, muốn ta tư vấn gì thì nhớ mang quà cáp qua.

Nửa tiếng sau vị tiểu muội tóc vàng qua, đéo rõ đi bằng phương tiện gì, thấy mặt buồn thiu, vào đến phòng chào hỏi vài câu linh tinh. Thằng thông kêu tôi đi có việc, tối không về nhé. Đm. thằng lồn này đứa nào con gái đến chơi nó cũng bảo thế, xong toàn ra quán net ngồi hoặc đi đéo đâu ko biết, chờ tao gọi điện mới về. Tao hỏi tóc vàng có chuyện gì mà xị mặt thế, mắt xinh. Tóc vàng thở dài bảo chán ko có ai chơi nên buồn. Hỏi ơ bạn bè đâu hết, ém trả lời chúng nó đi du lịch hết rồi. Tao liếc nhìn bảo vậy là ko được đi nên buồn hả. Tóc vàng gật, kêu phụ huynh bận, papa đi nước ngoài công tác, mama thì họp hành suốt ngày, kêu chờ bao giờ papa về thì đi. Ồ, nỗi buồn của tiểu thư, đơn giản quá. Tao ko nói gì, vào up bài. Tóc vàng nhòm nhòm hỏi huynh bán bao cao su á, tao trả lời ta là người up bài thôi. Tóc vàng buột miệng dùng bao cao su ko thích tí nào. Tao quay lại, trổ mắt nhìn, tóc vàng đỏ bừng mặt, lần đầu tiên thấy nó đỏ mặt kiểu vậy. ém cố thanh minh kêu ý muội là... Tao cắt lời bảo ừ huynh cũng thấy thế, dùng cảm

giác không chân thật, chuyện bình thường mà, đây là vấn đề khoa học tình dục, ko có gì mà ngại. Tóc vàng nói huynh sành sỏi quá nhỉ. Tao cười

Tao ngứa mồm gọi chuyện bảo muội có ng yêu chưa, tóc vàng trả lời huynh còn phải hỏi sao, có rồi thì chắc ko ngồi đây với huynh.

- Vậy muội đã từng yêu rồi chứ

- Đã từng, hồi lớp 11, yêu 1 anh lớp 12.

Ồ, vậy là đã choạc nhau từ lớp 11 rồi, tao nghĩ trong đầu thế thôi chứ đéo dám hỏi.

Tóc vàng hỏi huynh có ng yêu rồi chứ, tao gật đầu. Tự dung thấy mông lung, ng yêu mình bây giờ là cô em hải dương hay là **Luật** nhỉ, mẹ kiếp, vừa thoát cô chị thì lại dính vào **Luật**, đau đầu ra phết. Tóc vàng nói tiếp huynh kể chuyện tình yêu của huynh đi, quen nhau thế nào, yêu nhau ra sao, có cãi nhau ko, à mà huynh yêu mấy người rồi. Tao trầm ngâm bảo có gì mà kể, quen nhau, ngủ với nhau rồi yêu nhau, đơn giản mà. Tóc vàng cười hinh hích bảo vô duyên thế. Tao hỏi còn muội thì sao. Tóc vàng bảo muội cũng giống huynh thôi, có điều có thêm đoạn chia tay, đợt mà huynh bắt đầu dạy muội là lúc muội mới chia tay đấy. À, vì thế nên đợt đấy muội cau có như con chó hả. tóc vàng cười hihi, 1 phần là vì thế. Ko chờ tao hỏi thêm tóc vàng bắt đầu kể lể rằng thằng đấy học trên 1 khóa, cùng trường, đẹp trai, 2 đứa yêu nhau 1 năm, hết lớp 12 thì thằng kia đi du học, trước khi du học thì 2 đứa có chịch nhau, tóc vàng phát hiện thằng kia còn cùng lúc đang chịch mấy đứa khác. Quả là 1 cú sốc tình cảm đầu đời. Tao nghe chuyện xong ra vẻ thông cảm bảo buồn thật, nhưng muội phải vui lên vì chưa dấn sâu vào nó, phát hiện sớm chia tay sớm vậy là tốt, muội còn trẻ mà. tóc vàng mỉm cười bảo muội vui lên từ khi gặp huynh đấy... Tao hỏi thế muội quên thằng kia chưa, tóc vàng bảo quên từ lâu rồi. Tao hỏi tiếp vậy là cũng không sâu đậm lắm nhỉ, quan hệ mấy lần rồi. Tóc vàng bảo 3 lần, à mà việc riêng huynh hỏi làm gì, vô duyên. Tóc vàng cười nhẹ nhởn rồi hỏi thế huynh bao nhiêu lần. Tao im lặng ko trả lời, tóc vàng giục trả lời đi, tao bảo đang đếm, mà ko nhớ nổi đâu, hehe.

Ngồi chém gió đến hơn 5h thì tao bảo muội ko về đi còn la cà gì nữa, tóc vàng bảo ko muốn về, về nhà chán. Tao trêu vây cứ ở đây với ta, ta sẽ chịu khó đi làm kiếm tiền nuôi muội, chắc nuôi 1 vài ngày ko thành vấn đề. Tóc vàng bĩu môi kêu ai cần huynh nuôi, muội tha chả nuôi huynh thì thôi. Đùa nhau lúc thì tóc vàng bảo tối nay muội mời huynh đi ăn, ok. Tao gật đầu, ngại đéo gì đâu...

Đi taxi. Tiểu muội vẫy taxi bảo đến quán này hay lầm. Ôi, đi đéo đâu tận Nghi Tàm. Tao vào nhà hàng cảm giác mình như thằng ngổ. Ngồi bàn rồi bảo muội gọi gì huynh ăn đấy, ko cần khách sáo, vị tiểu muội bảo huynh nói cứ như huynh là người mời không bằng, hihi. Món ăn ra, tao thấy ko hợp khẩu vị lầm, chỉ được cái đẹp mắt, tóc vàng hỏi ngon ko, tao gật đầu bảo có nhưng nghĩ bụng mình phàm phu tục tử có thể đeo biết thưởng thức các món này cũng nên, ăn như lòn, à mà đeo ngon bằng lòn, tao quen vịt nướng, chai rượu nếp quê, thấy đậm mồm. Ngồi ăn nói đủ thứ chuyện xong thì tóc vàng gọi tính tiền, nghe loáng thoảng hết 400k thì phải, tóc vàng bảo phụ huynh vẫn cho tiền tiêu vặt đều đặn hàng tháng, tháng này chả tiêu gì nên thừa nhiều quá. Giờ đi đâu để tiêu bớt đi huynh. Tao bảo thôi, về, muội về đi ko phụ huynh mong. Vừa nói xong thì tóc vàng có điện thoại, thấy kêu dạ dạ, con đang đi ăn với anh gia sư rồi, mẹ ko phải chờ cơm, vâng vâng. Ơ hay, hình như mang mác gia sư của tao ra để bảo lãnh ấy nhỉ. Vị tiểu muội lại gọi taxi đi lên hồ hoàn kiếm ăn kem, 2 đứa đi dạo bộ vòng quanh hồ, mỏi rã chân rồi mới đi về. Ngồi trên xe tiểu muội ko rõ vô tình hay cố ý mà khẽ dựa vào vai tao ngủ. Tao để im. Đến gần nhà tao mới đánh thức bảo anh về trước. Cảm ơn em nhé. Tóc vàng nhìn tao khẽ cười bảo tạm biệt huynh. Hẹn mai gặp lại. Đéo gì, mai lại gặp á, tao cũng ko để ý mà đi bộ về, mỏi chân vl.

Đem thằng thông vẫn chưa về. Tao gọi nó thì nó kêu đang đánh đế chế ở quán, ra luôn đi đang thiến người. Vậy lại ngồi đến hơn 2h đêm mới về, đéo cả tắm giặt, leo lên giường ngủ luôn.

8h sáng đã thấy tóc vàng gọi kêu huynh dậy chưa, tao bảo chưa. ẻm bảo dậy đi, qua muội chơi, ở nhà 1 mình buồn như con chuồn chuồn. Tao bảo thôi mệt lắm, hôm qua ngủ muộn, thế thôi nhé. Tao tắt máy, tóc vàng gọi lại, đang cơn buồn ngủ tao tắt mẹ nguồn luôn. Ngủ tiếp đến 10h thì tỉnh. Vùng dậy. Nắng nóng oi bức thật. Chợt nhớ quên chưa up bài, vội vàng bật máy tính up up một hồi, mới làm, ko nên để nó than phiền. Gọi thằng thông dậy, sau mấy điếu thuốc thì 2 thằng tỉnh táo, thằng bạn cùng quê gọi cho thằng thông bảo tối sinh nhật sang nhà nó uống rượu, thằng thông cười bảo tối lại có cô rồi, đang thèm rượu. Nhớ ra thằng đấy cũng ở trọ khu nguyên phong sắc, gần nhà tóc vàng...

Tối, 2 thằng ăn mặc lịch sự, thằng cùng quê kia học trường báo chí, khả năng có gái gú đến chơi nhiều, phải ăn mặc lịch sự tí. Đi xe bus rồi đi bộ vào, thật là đen vl khi gặp tóc vàng đang ngồi cafe, tóc vàng chạy cửa ra quán cafe gọi ấm ới. Tao đành bảo thằng thông vào trước đi. Vào quán cafe, thấy tóc vàng ngồi laptop bú sinh tố xoài thì phải. Nhìn tao 1 hồi tóc vàng nói hôm nay đi đâu mà ăn mặc ngon zai thế huynh. Tao dày mặt kêu thì sang muội chơi đây, tóc vàng tí nữa sặc, rồi nói lại bố, con gọi bố từ sáng sớm, xong bố còn tắt máy, đang định giận bố luôn đấy. Tao cười bảo anh xin lỗi, thôi để anh trả tiền nước cho nhé. Tóc vàng bỗng nhiên nói con trả rồi ạ, bố khai đi bố đang đi đâu. Tao trả lời luôn bố sang ăn sinh nhật bạn bố. Tóc vàng bặm môi bảo giết huynh bây giờ, ai cho xưng hô thế. Thật vô lý, nó xưng hô thế đéo sao mà tao xưng hô thế thì lại bị dọa giết. Tóc vàng cười giả lả bảo cho muội đi cùng, ở nhà chán quá. Tao nghĩ thế nào lại gật đầu mới chết, tóc vàng vội bảo huynh chờ đây muội về thay quần áo, tí là xong, nói xong nó bê laptop tót dậy về luôn...

Tí là xong của tóc vàng cũng đến 30. Nhưng thật là ko bõ công tao chờ đợi. Tóc vàng mặc váy, trang điểm nhìn quá xinh, như công chúa. Tao bảo ôi có cần diêm dúa như công chúa thế không. Tóc vàng bảo dúa cái búa, chốt lại có đẹp ko, ko thì để về thay bộ khác. Vl, lại chờ 30p nữa thì chắc đến rửa bát. Tao bảo quá ngon rồi, ko cần thay đổi. Tóc vàng cười hiha hỏi huynh nói thật ko. Tao gật.

Vào đến nơi thì bọn nó đã bắt đầu ngồi ăn. Cỗ sinh viên, thấy có 2 nồi lẩu, trải chiếu ra phòng, phòng thằng này cũng rộng nên ngồi thoải mái. Tao tia thấy 4-5 đứa con gái lạ lạ. chắc là học cùng lớp nó rồi. Thấy tao dẫn tóc vàng đi vào, cả bọn nó ồ lên, đm, đến muộn hay bị soi là như vậy đấy. Mấy thằng đực mất nết cứ ngoác mồm bỡn cợt, rồi hỏi han. Tao tuyên bố đây là tiểu muội của tao, thằng nào muốn tán ẻm hãy dập đầu 3 gái gọi tao 1 tiếng sư huynh, tao sẽ xem xét. Tóc vàng ngồi cạnh cười rạng rỡ, đưa tay cấu sườn tao cái đang điếc.

Cỗ của sinh viên cũng đơn giản, mùa hè nóng bỏ mẹ ra mà vẫn làm lẩu, nhưng chỉ lẩu là nhanh nhất, chuẩn bị đỡ rườm rà, ko tốn bát đĩa. Mời rượu tú tung, mấy thằng ml cũng loi choi mời rượu tóc vàng nhưng tao cản ngay, em nó chưa lớn, để em nó phát triển tự nhiên. Tóc vàng ngồi cạnh bảo ai bảo huynh là muội chưa lớn, tao cười nói với ẻm muội vẫn đang ở giai đoạn quá độ, khi nào vào sinh viên thì mới coi là lớn.

Mấy đứa con gái thì có 2 đứa cùng lớp thằng lồn, có 1 đứa nhìn ưng mắt phết, 2 đứa thì là ở cùng xóm trợ thay đùi trắng vl . Đéo hiểu do rượu vào hay sao mà nhìn ngon mắt vô cùng. Ăn xong thì các cháu rủ nhau đi hát. Sinh nhật sinh viên chỉ khổ thằng sinh nhật, quà thì đéo được tặng, lẩu thì phải bỏ tiền ra chi, mấy thằng đực bảo đi hát thì mấy thằng gộp tiền vào trả, ko để thằng sinh nhật trả. Tao đưa trước mẹ 200k bảo nộp luôn, tí say ko nhớ. Tóc vàng ko có dấu hiệu muốn ra về, tao phải bảo thôi em về đi chứ, lúc này em mới bảo vâng. Đéo ai ngờ mấy đứa mất nết lại cứ hô bảo đi cùng cho vui rồi thế kia, tóc vàng nhìn tao như kiểu muốn đi những đéo dám nói. Tao hỏi về muộn có vấn đề gì ko, ẻm cười kêu ko sao. Ừ thế thì đi cùng cho vui.

Cả lũ vào quán hát mới thổi nến, cắt bánh, hát hò nhảy nhót vui vẻ, bia uống ừng ực. tóc vàng cũng hát hò nhảy nhót cùng ghê phết. Mấy thằng lồn cứ le ve lại gần ẻm hỏi han, làm mấy đứa con gái kia ganh tị.

Trong 1 phút cảm xúc, tao đã hôn tóc vàng ngay trong phòng hát, môi mềm, mịn, tao nhớ như in cảm giác đấy dù hôm ấy cũng phê rượu tương đối. Tóc vàng ban đầu còn ngượng nghịu, hôn 1 lúc thì êm cũng đáp lại lắm. Tao đoán là cả phòng hát nhìn thấy cảnh đó, nhưng có khi cũng đéo ai nhớ hay để ý vì rượu bia phê pha, có chăng mấy đứa con gái kia thì đều đéo phải người quen, đéo bận tâm.

Tao đưa tóc vàng về, chân còn loạng choạng. Tóc vàng bảo vui quá, sinh viên của bọn anh vui thật.

Cả đám đực lăn hết ra phòng thằng sinh nhật ngủ, 6-7 thằng cởi trần nằm đất hết, thằng sinh nhật có chụp ảnh được cảnh này, ảnh đó vẫn lưu truyền mãi về sau.

hôm sau về sớm, vẫn nhớ công việc up bài nêu 7h tỉnh dậy cái thì ra bắt xe bus về luôn. Về nhà lại thấy buồn ngủ vl, bật máy tính, up up được tí thì lăn ra nằm, với ý định nằm tí 15p lại dậy up. Thấy buồn buồn mũi, mở mắt ra thì **Luật** đang cười hihi. Liếc nhìn đồng hồ để bàn, ôi mẹ, đã 10h rồi. **Luật** bảo ngủ ko cả đóng cửa, trộm vào nó khiêng cả người đi ko biết nhé bố tướng. Tao vội dậy vào đánh răng rửa mặt, hỏi em đến lúc nào, **Luật** kêu em đến từ 9h, thấy anh ngủ say quá, gọi mấy câu ko thưa nên ko gọi nữa, em ngồi máy còn up bài giúp anh mấy lượt đấy. Tao kể tối qua đi ăn sinh nhật say quá nên sáng về nằm tí lại ngủ quên. **Luật** bảo lúc anh ngủ, nhìn anh đáng yêu kinh khủng...

Đợt này tự dung thấy loãng loãng với cô em, kiểu xa mặt cách lòng, lúc mới thì ngày nào cũng chat chit gọi điện, dạo này 3-4 hôm mới gọi lần. Giảm chõ nợ thì tăng chõ kia. Sau trận chiến với **Luật** vụ đôi dày đêm hôm nọ, tình cảm 2 đứa khăng khít thêm vài phần, trò chuyện nhiều hơn, gặp gỡ nhiều hơn tuy nhiên chịch thì vẫn hạn chế, phải theo cảm xúc vì cũng chưa phải ng yêu.

Cuối tháng 7, đi lấy lương, bà vợ trẻ đưa cho 1 triệu 6, bảo ko có tiền lẻ thôi cậu cứ cầm cả đi. Tay chồng thì hỏi chú học trường gì ấy nhỉ, tao bảo học xây dựng, hắn hỏi có vẽ cad được ko, tao bảo mới biết vẽ thôi nên chắc đủ dùng, hắn đưa cho mấy tờ bản vẽ cửa nhựa lõi thép bảo chỉnh sửa kích thước các thứ thì có làm được ko. Tao bảo với bản vẽ kiểu này thì vẽ từ a đến z được. Hắn bảo vậy làm thêm món này cho anh, công việc là làm thống kê cửa, vẽ cụ thể chi tiết và phụ kiện theo yêu cầu. Tùy công việc nhiều hay ít nhưng trước mắt anh trả thêm 600k 1 tháng có được ko. Tao gật đầu, thông tin có gì gửi qua mail nhé.

Trên đường về, gọi điện rủ cô chị học sinh đi uống nước gọi là cảm ơn đã giới thiệu việc. Cô chị kêu ko có nhà, để khi khác anh nhé. May, càng đỡ tốn tiền. Qua chõ trung tâm gia sư hỏi han vài câu xem có việc ko, bà chị kêu nhiều lắm mà toàn cấp 2 có dạy ko, tao bảo ko, thích dạy cấp 3 với luyện thi thôi. Mụ kêu vậy để vào năm học mới có. Hỏi là hỏi thế chứ thực ra thấy chán làm gia sư rồi, tao muốn tìm việc gì đó liên quan đến nghề nghiệp 1 chút hoặc việc gì năng động tí. Mụ bảo cái đấy thì chị chịu, hay cậu làm giúp việc kiêm trợ lý kiêm vệ sĩ cho chị. Tao hỏi lương bao nhiêu, mụ bảo ko có lương, tao nghĩ thế thì ăn lòn mụ à.

Kế hoạch đi du lịch cuối tháng 7 với bọn nhãi ko thành, mấy đứa lại đến rủ tao ra mỹ đình. Hẹn bảo hôm nào biết điểm đại học thì tổ chức liên hoan nhé. Tao nghĩ chắc đéo gì đã đỗ mà liên hoan, 2 thằng nhãi thì kêu biết trước kết quả ồi, đỗ chắc. Vkl. Hơn 9h thì thấy thằng lái nghe điện thoại, có việc gì đó hơi gấp thì phải, thằng lái bảo thằng sau việc gì đó rồi quay ra bảo bọn tao là có việc về trước, tí sớm thì quay lại ko thì thôi. 2 thằng phóng xe đi, 2 phút sau thấy vòng quay lại bảo Giữa đi cùng đi, biết đâu cần nhờ đến may, Giữa bảo đánh nhau à rồi đưa chìa khóa cho tóc vàng bảo tí về 1 mình nhé, tôi đi xem đánh nhau đây. Giữa chào tao, hẹn gặp huynh ngày mai.

Vậy là còn mỗi tóc vàng với tao, bỗng dung thấy ngại ngại. Tóc vàng nhắc lại chuyện hôm sinh nhật bảo bọn huynh sống vui quá, muội thích thế. À ừ, sinh viên lên hà nội ở trọ, tự do tự tại, lo chả vui. Mấy cháu hà nội thì làm đéo gì có đời sinh viên, học đại học như học cấp 4 thôi. Tao bảo muội thích sống kiểu sinh viên như bọn huynh thì phải thi trường nào ở xa ấy, mới được ở trọ,

mới vui. tóc vàng kêu đời nào bộ mẹ muội cho như vậy, đợt trước bố mẹ muội bảo ko học hành cẩn thận mà trượt đại học ở việt nam thì phải tống đi du học, nếu ko thì xấu hổ lắm. Tao hỏi 3 đứa kia làm gì mà đi gấp gáp thế ko biết, tóc vàng cười bảo huynh kệ chúng nó, chúng nó thích mấy cái trò đấy, con giữa bố làm to nhưng nhà nó chiều nó kinh khủng, mấy lần muội chơi ở đấy mẹ nó kể bố nó ra ngoài ai cũng kính nể mà về nhà sợ con gái 1 phép, như kiểu bị nó bắt dởp được nhau hay sao.2 ông kẽnh kia thì chỉ thích mấy trò quậy phá, cặp bài trùng quậy phá đấy huynh ạ, 2 đứa nó đi đâu cũng có nhau. tóc vàng kể thêm vài điển tích quậy phá của bọn kia, tao nghe cũng thấy vui tai ra phết.

Trời mát, 2 đứa ngồi trò chuyện, căn hết mấy đĩa hướng dương thì tao bảo tóc vàng về đi kẻo muộn. Tóc vàng nấn ná thêm lúc thì cũng về, hôm nay ko nhắc gì đến nụ hôn hôm trước, chắc có lẽ quên rồi.

Tao lại tự lò mò vào xóm trọ cũ, ý đồ thì đã rõ ràng rồi, là vào chơi với **Luật**. Con đường quen thuộc, khu này hầu hết là sinh viên ở trọ nên hiện giờ đang nghỉ hè, khá vắng vẻ. Tao lại quán trà đá trước hay ngồi để làm điều thuốc đỡ, cả tối ngồi cùng với bọn nhãi, xong lại ngồi cùng **Luật** nên giữ phép lịch sự ko hút. Bà chủ nước hỏi ơ đi đâu lâu lắm mới thấy gặp, tao bảo cháu chuyển chỗ trọ lâu rồi mà, nay qua chơi thôi. Bà nói vô tư chúng nó về hết rồi có ai mà chơi, à mà con bé **Luật** vẫn ở đây thì phải. Tao gật gù. Bà này cho làm tình báo thì tốt đấy. Hút hết điều thuốc, mua mấy vỉ sữa chua xong đi vào xóm trọ cũ.

Có cái gì đó bất thường, phòng hải dương là phòng đầu tiên nên đứng ở cổng cũng nhìn thấy, cửa hé mở, đèn sáng. Có xe máy của cô em dựng trước cửa. Tao nghĩ ơ sao bọn này lên từ lúc nào mà ko nói gì với mình nhỉ, phòng **Luật** cũng sáng đèn nhưng đóng cửa. Tao rút điện thoại kiểm tra lại xem có tin nhắn hay cuộc gọi nhỡ nào của cô em ko, tuyệt nhiên ko có. Cổng xóm trọ ko thấy khóa, tao đẩy cổng bước vào. Vốn định đến chơi với **Luật** nhưng lại thấy phòng hải dương sáng đèn nên mục tiêu phải thay đổi, tiến lại phòng hải dương, dù cửa khép nhưng tao vẫn gõ cửa, mục đích cho bất ngờ. Vài giây sau, cửa mở, cô em hải dương thấy tao, mặt bỗng biến sắc Ơ, Anh...

Tao đẩy cửa rộng. Thấy 1 thằng đb đang nằm trên giường. Còn gì để nói nữa, tao nói to bảo Em có bút thử điện ko, cô em bảo ko. Tao bảo vậy thôi, anh tưởng có cho anh mượn, phòng anh đang mất điện. Tao quay về luôn. Hình như **Luật** nghe tiếng tao thì phải, thấy mở hé cửa, chắc đứng bên trong nhìn. Tao đi ra cổng, cô em chạy theo bảo anh đừng hiểu nhầm, bạn em thôi. Tao đéo nói gì, bước đi tiếp, cô em vẫn đi theo kéo tay tao lại bảo anh nghe em nói đỡ. Tao gần tiếng bảo để sau, anh ko muốn nghe gì lúc này, em về đi. Tao bước nhanh, cô em đứng lại, tao nghe tiếng mếu máo khóc. Tao kệ.

Lửa giận trong lòng bốc lên, tao đi lang thang ngoài sân vận động. Trong đầu nghĩ bạn bè ư, 10h đêm, 1 nam 1 nữ trong phòng, khép cửa, xuống HN ko báo, bạn bè à...Kiếm 1 quán trà đá, ngồi rít liền 2 điều thuốc. Trong đầu nghĩ, thôi, kết thúc. **Luật** gọi điện, **Luật** hỏi anh đang ở đâu, tao bảo đang ngồi trà đá sân vận động, **Luật** bảo anh có sao ko, em nghe tiếng anh nên mở cửa. Tao bảo ko sao đâu, chia tay là xong. **Luật** im lặng 1 chút rồi nói anh ở đó em qua nhé. **Luật** tắt máy. 10p sau thì **Luật** gọi điện hỏi đang ngồi chỗ nào, tao chỉ chỗ, **Luật** đến. **Luật** ngồi xuống nhìn tao, im lặng. Tao bảo muộn rồi ko ngủ đi còn ra đây làm gì, **Luật** trả lời sơ anh buồn. **Luật** bảo mấy lần định kể với anh, vì em thấy đồng chí đấy cũng qua nhà cô em mấy lần rồi, thi thoảng có đưa đón đi đâu, em ko dám kể sơ anh nghĩ em nhiều chuyện hay là dựng chuyện nọ kia. Tao nghe mà chua xót, ko biết thực hư thế nào, nhưng trong lúc đang tức giận chỉ nghĩ về những điều tồi tệ. **Luật** bảo có thể cũng chỉ là bạn bè thôi anh ạ, lúc nào anh bình tĩnh thì hỏi rõ hải dương xem, em thấy hải dương yêu anh nhiều mà. Tao biết đây là những lời động viên. Ko muốn nghe thêm gì nữa, tao bảo em về đi, anh cũng về, ko vấn đề gì đâu...

Tao về, gần 12h. Thằng thông vẫn chưa ngủ, nó ngó nhìn tao chắc thấy ủ rũ thì hỏi có chuyện gì. Tao kể lại, thằng thông chửi địt mẹ thật thế à, sao ko chửi cho con chó đấy 1 hồi. Tao bảo đéo

muốn chửi, vẫn giữ thể diện cho nó đã, chưa biết câu chuyện ra sao. Thằng thông kêu bạn cặc gì mà giờ đấy còn ngồi ở đấy, mà con kia cũng phải có ý kiến chứ. Điện thoại tao kêu, là cô em hải dương gọi, tao đéo nghe, cô em gọi liên tục, thằng thông bảo nghe đi, hỏi cho ra nhẽ, ngại buỗi gì. Tao nghe, cô em hỏi đang ở đâu, tao bảo về phòng rồi, cô em kêu em qua nói chuyện. Tao bảo ko cần, để lúc khác. Tao cúp máy, tắt nguồn. Thằng thông bảo chờ đấy nó đi mua gì về nhậu, nó bảo nghe chuyện nó cũng sôi máu lên rồi. Tao gật.

Thằng thông chưa về thì có tiếng xe máy, cô em sang. Tao nầm giường hút thuốc, liếc nhìn rồi thôi. Cô em đi vào, nước mắt còn lăn trên má. Cô em bảo anh phải tin em chứ, em yêu anh, anh biết điều đó mà. Tao ko nói gì, cô em ngồi khóc. Thằng thông mua đồ về thấy cô em ở đấy, nó nói to 2 đứa mày nói rõ ràng với nhau đi, đéo thể im lặng việc này được. Cô em bảo đấy là bạn em thôi, anh ấy cũng tán tỉnh em nhưng em bảo e có ng yêu rồi mà. Thằng thông gắt vấn đề tại sao xuống hn ko báo nó, tại sao 10h rồi vẫn còn ở trong phòng với nhau, đấy ko phải là giờ cho bạn bè bình thường. Cô em vừa khóc vừa nói em xuống HN hỏi chủ nhà thuê phòng cho đứa em của anh ấy ở quê vì xóm trọ sắp có ng chuyển, xuống đặt cọc trước sơ mất phòng, anh ấy chờ em xuống xong định về luôn nhưng muộn quá. Thằng thông lại bảo việc đó sao ko nhờ bọn tôi, mà muộn quá thì sao...Cô em lại khóc. Tao lúc này mới mở mồm nói em về đi, muộn rồi, về đi. Cô em đã nín bớt, sụt sịt bảo anh ích kỷ lắm, em thấy anh đi cùng **Luật** bao lần em có trách anh ko, anh chơi với mấy đứa học sinh nữ của anh thân thiết như vậy em có trách anh ko...Tao bảo em nói thế ý gì, ý là vì anh như thế nên em được quyền cho trai ở trong phòng đến 10h đêm à, nếu anh ko có mặt ở đó thì sao, có phải là qua đêm luôn ko. Cô em quát lên anh thôi đi, rồi đi ra cửa, quay xe, nổ máy, đi về...

Thằng thông chẹp miệng, tao bảo tí nữa mày gọi cho nó hỏi xem về nhà chưa nhé. Thằng thông gật đầu.

2 thằng làm hết hơn chai rượu, rượu cay thật.

Sáng hôm sau dậy sớm, uể oải. **Luật** gọi điện bảo ở nhà ko **Luật** qua, rủ lên cửa hàng của chị **Luật** chơi cho đỡ buồn. Tao ừ, dặn thằng thông ở nhà up bài, thằng thông đang ngủ nhưng vẫn ậm ừ bảo cứ đi đi. Cửa hàng của chị gái **Luật** ở trên phố, quần áo đeo gì mà đắt lòi, đắt gấp 3-4 lần quần áo tao đang mặc. Tao hỏi **Luật** chị gái lấy chồng đại gia đây à, **Luật** kêu vâng, nhà anh rể giàu, anh chị mở cửa hàng quần áo ở đây cho vui, nhưng mà bán cũng được phết, lãi khủng đấy. Chị gái **Luật** chào hỏi vài câu rồi dặn **Luật** trông cửa hàng cho bả. **Luật** ko nhắc gì đến chuyện hôm qua mà chỉ nói chuyện quần áo, nọ kia. Ngồi gần đến trưa, **Luật** bảo đi ăn bún đậu, gần đây có quán bún đậu ngon, chưa kịp đi ăn thì có khách đến mua, tao cũng ko để ý, bông đâu nghe tiếng Ông sư huynh...

Là em Giữa, em Giữa và bạn ẻm. Tao chào lại câu, mắt bị hút vào cặp đùi của bạn em Giữa. Người đâu mà đùi trắng đẹp thế không biết. Nếu là ngoài đường chắc tao phải dính mắt vào đó không thôi, tuy nhiên đi cùng em Giữa nên tao phải giữ phép lịch sự mà chuyển ánh mắt lên khuôn mặt, ôi đệt, bị hút vào ko kém cặp giò. Da trắng, mắt sâu, thanh tú. Người đéo mà xinh thế không biết. Giữa tiến lại gần, hươ hươ tay trước mắt tao, miệng cười mà nói có gì mà nhìn ghê thế sư huynh. Tao bảo anh đang nhìn bạn em, người đâu mà xinh thế. Giữa cười khanh khách kêu tưởng huynh thế nào, hóa ra cũng háo sắc. Tao bảo không háo sắc thì lại có vấn đề. Thấy bạn em giữa mặt ửng hồng.

Luật chào hỏi xong thì đứng nghe, hỏi ơ 2 người quen nhau sao. Giữa ko để tao trả lời mà tranh trả lời trước, đây là ng yêu em chị ạ. Tao giật nảy mình, mẹ con ranh, đùa cũng vừa phải thôi chứ. Tao trưng mặt cảnh cáo tiểu muội ko được ăn nói hồ đồ, làm ảnh hưởng tình cảm sư trò của chúng ta. Giữa lại cười nói huynh muội chứ sư trò gì, sư trò kết thúc từ tháng 7 rồi mà. Á, à định ăn cháo đá bát phải ko, giữa nhí nhảnh nói thì sư huynh vẫn là sư mà, hihi. Tao bảo với **Luật** đây là học sinh của anh, đã tốt nghiệp rồi, nhà giàu nứt đố đổ vách, em cứ chém đẹp vào cho anh. Giữa hiha bảo chị cứ chém xong tính vào túi sư huynh em nhé...

Bạn Giữa ko nói gì, đi xem quần áo, **Luật** dẫn ra. Giữa ngồi cùng tao kệ mẹ bạn ẻm, Giữa hỏi huynh làm gì ở đây, tao bảo ko có việc làm nên đi làm thêm trông cửa hàng, Giữa kêu vậy huynh phải ra cửa mà ngồi, đám bảo hút khách ầm ầm. Tao đưa tay lên véo má nó phát bảo ý muội ta là manocanh sao, giữa đỏ rần tai bảo ko phải, ý muội là huynh ngồi đấy dùng mỹ nam kế câu khách. Bạn giữa gọi bảo xem cái này được ko, giữa bảo cái nào chả được, rồi lại kệ mẹ bạn ngồi ríu rít với tao kể chuyện hôm trước cùng 2 thằng nhãi đi về xem vụ nào nhiệt thế nào...Bạn giữa gọi ê bà kia, bà đi mua quần áo hay là đi đong zai thế. Giữa cười bảo đừng nói linh tinh, tôi đang hàn huyên với sư huynh, đóng cái gì mà đóng. Tao nhắc khéo bảo em đi xem đồ với bạn đi đã. Giữa nháy mắt kêu ok huynh. Giữa đi ra, tao nhìn theo, thấy nó chỉ cái này, cái này, thêm cái này nữa, à cái kia nữa, giữa bảo chị gọi cho em mấy cái em vừa chỉ ạ, xong lại đi ra chỗ tao ngồi cười hiha. Bó tay con bé này. Bạn giữa hình như dỗi thật cũng chỉ mấy cái rồi bảo gói lại, miệng nói đi mua với bà này mất hứng quá. Tao bảo ơ ko đứa nào thử đồ à, giữa kêu huynh nhìn muội đi, dáng chuẩn thế này rồi có cần thử ko. Tao bảo đứng dậy xem nào, giữa đứng dậy quay vòng vòng, tao nhìn kỹ rồi dơ ngóng tay cái lên bảo đẹp, chuẩn. Ngồi thêm tí thì Giữa bảo em về, tối hẹn huynh bàn vụ du lịch nhé.

Luật hỏi có phải mấy đứa trước anh kể rủ anh đi du lịch đó ko, tao bảo ừ, con bé nói nhiều ấy, và 1 đứa khác tóc vàng thêm 2 thằng nhãi nữa. **Luật** bảo đứa xinh đẹp kia ko phải à, tao bảo ừ, ko phải. **Luật** bảo tưởng em xinh đẹp này mà anh từ chối được lại giỏi quá, em nhìn còn thấy thích. Tao quay ra nịnh **Luật** câu: Anh thấy em cũng có kém gì đâu, một chín một mười thôi. **Luật** cười nói anh ko phải nịnh, em biết em thế nào mà, cùng lắm chỉ được 9 thôi. **Luật** bảo sao anh quen toàn đứa xinh thế, em bắc ninh này, em bạn bắc ninh này (là cô chị học sinh) rồi 2 em vừa nãy này. Tao bảo sao ko kể nốt cô **Luật** nữa này. **Luật** lại cười.

Đùa vui thế nhưng trong lòng còn nặng trĩu, chuyện hôm qua vẫn ấm ức. **Luật** có lẽ hiểu, nên cố tình gợi nhiều chuyện, khi nãy cũng ko liệt kê 2 chị em hải dương. Bún đậu ăn đậm đà, nhưng trong lòng đang trống rỗng nên ko thấy ngon. Ăn xong tao bảo thôi anh về, **Luật** bảo ở chơi đã chiều thì về thế, tao bảo ko, về nhà ngủ cho lành. Tao đi xe bus về, ngồi xe bus thấy mấy tin nhắn chưa đọc, là của Cô em, đại khái trách tao ích kỷ, ko tin tưởng nó, nọ kia. Tao ko để ý. Phải đi 2 tuyến mới về. Tao đi bộ về xóm trọ, cô em gọi điện, tao bấm ko nghe. Cô em nhắn anh đi đâu, em qua nhà a nhưng a ko ở nhà. Ơ, nó đang ở nhà trọ tao à. Đéo muốn gặp, tao đi ra, đi vào 1 ngõ khác ngồi trà đá. Tao nhắn lại em đã có gì với đồng chí kia chưa, cô em nhắn lại anh có tin em ko, tao trả lời anh tin vào mắt mình hơn...

cô em nhắn bảo anh về đi, em muốn nói chuyện, anh có người khác rồi phải ko ? Tao ko nhắn gì. Ừ thì nói chuyện, tao đi bộ về.

Cô em đã ngồi trong phòng, thằng thông đang ngồi máy tính. Tao về, thằng thông đứng dậy kêu bọn mày nói chuyện đi, nó đi ra ngoài. cô em hỏi anh yêu người khác rồi đúng ko, tao bảo ko đúng. Cô em hỏi anh với **Luật** là thế nào. tao trả lời bạn bè. Cô em nói em cũng vậy, anh kia với em chỉ là bạn bè. Tao nhếch mép cười. Cô em gắt lên bảo anh muốn thế nào. Tao trả lời cứ thuận theo tự nhiên...

Nói thật chia tay tao cũng ko đành, nhưng cứ ấm ức, cứ nghĩ linh tinh lại đéo chịu được. Tao cũng tự nhìn lại mình thời gian vừa rồi xa mặt cách lòng, nhưng lại nghĩ lại lời **Luật** kể là thằng đb đứa đón em kia nhiều lần, tức là có thể chuyện xảy ra từ khi tao chuyển chỗ trọ cũng nên. Mẹ kiếp, hết đau đầu vì tiền thì lại điên đầu vì tình.

Giữa tháng 8, sắp vào năm học, sinh viên đã túc tắc lên, vừa tìm nhà vừa để thi lại. 2 con bé ngoại thương cạnh phòng tao cũng đã xuống, vẫn chảnh chó như thế. Tao buồi thèm để ý, chỉ hỏi han em bắc ninh bao giờ lên, 2 đứa trả lời là gọi nó mà hỏi. Thằng thông bảo chỉ muốn đấm vào mồm 2 con da nâu thôi, tao cười nói đấm chim vào mồm nó thích hơn. Thằng thông bảo hợp lý, đm, hay tôi với ông lừa địt chết mẹ chúng nó đi. Tao lắc đầu, mó bòng bong của tao còn chưa xong kìa. Biết điểm thi đại học, 2 tiểu muội đều đỗ. có lẽ là bất ngờ với gia đình bạn nó, còn tao thì ko

thấy bất ngờ. Tóc vàng bảo cho tao đầu tiên, bảo huynh ơi muội đỗ rồi, mừng quá, hihi. Tao trêu mừng thì thưởng cho huynh đê, tóc vàng bảo ok con dê, thích gì cũng chiều. Nói là làm, tóc vàng hẹn tối qua nhé, rủ cả bọn kia, bàn kế hoạch đi du lịch luôn.

Hải dương sau hôm đấy thì về quê, cũng mới xuống HN. Gọi điện cho tao bảo em vừa xuống đến nơi, em báo cáo anh, mời anh yêu qua phòng em chơi ạ. Tao bảo bạn ko qua được. Hải dương bảo có qua hay ko, tao trả lời có. Cũng nguôi nguôi giận rồi và phải sang hỏi thật xem đã ấm chén gì với thằng bồ mẹ kia chưa. Tao sang, hải dương ôm chầm bảo nhớ anh. Tao bảo nhớ gì, kêu cái gì cũng nhớ. Ngồi nói chuyện 1 lúc, tao lan man hỏi đạo này còn có ai đưa đón ko, hải dương lè lưỡi bảo thôi em sợ đến già rồi. Tao bảo em trả lời thật là tại sao hôm đấy lại cho thằng kia ở phòng muộn thế. Em kêu lão ấy kêu mệt nằm ra giường, em vẫn ngồi ghế xem máy tính mà, cũng định xua lão về thì anh đến đấy. Tao hỏi tiếp anh nghe nói ko chỉ 1 lần đấy mà còn nhiều lần trước. Hải dương trả lời anh nghe ai nói. Tao bảo anh đang hỏi em đấy. Hải dương trả lời đúng là cũng có 1 vài lần lão em đi cùng lão, nhưng là đi gặp mấy người hội đồng hương thôi chứ có gì đâu. Tao hỏi thế đã có gì với nhau chưa, Hải dương kêu em thề, chưa cầm tay bao giờ. Tao nghe ngóng dò xét thái độ thấy ko có vẻ nói dối, tao gật đầu bảo tạm tin, lần sau mà bắt gặp tình huống tương tự thì đừng nói gì nữa. Em bùi môi kêu thế em bắt gặp anh thì sao, em thấy anh đi cùng Luật ko ít lần đâu, chả thèm nói thì thôi. Tao hơi chột dạ, Hải Dương nói tiếp có phải Luật kể anh nghe ko, tao bảo ko, anh có tình báo.

Sau bao lâu ko ân ái thì hôm ấy hải dương chiều tao hết cỡ, từ bj, cưỡi ngựa, đá bi các kiểu, tao cảm giác như em muốn xin lỗi tao, đền bù cho tao thì phải. 2 nháy thì trời tối. Tao về, vì có hẹn với bọn nhái ranh rồi. Hải dương kể sắp tới ở 1 mình, vì sang năm cuối rồi.

Về xóm trọ, lâng lâng cảm giác chim cò lâu ngày được xả. Thấy cô chị học sinh và bắc ninh đã xuất hiện từ khi nào, tao vào nói nhảm nhí bảo 2 em nghỉ hè xong xinh đẹp thêm mấy phần, anh nhìn mãi ko nhận ra. Bắc ninh bảo anh ở Hà nội suốt cả hè có làm khổ chị em nào ko, tất cả cười hihahaha. Cô chị học sinh chợt nhớ ra gì đó bảo ơ anh ở Hn suốt hè á, tao gật đầu, cô chị than ôi trời thế mà ko bảo em biết, cả hè ko có ai chơi.Ờ, thật đúng là cả hè ko liên lạc gì với cô chị học sinh thật. Đang đứng cười đùa thì mấy đứa nhái đến, 1 tiếng sư huynh, 2 tiếng sư huynh. Vào phòng tao mấy đứa cười nói huyên náo, rủ đi ăn mừng đỗ đại học trước. Tao bảo chờ tắm giặt đã, bọn nó cười đùa huyên náo.

Tao lên xe chở 2 tiểu muội, 2 thằng nhái đi trước dẫn đường. Chúng nó dẫn vào cái quán gì trên đường Nguyễn Trãi. Vào ăn, 2 thằng nhái gọi rượu như đúng rồi. Nó bảo chúng ta đã trở thành sinh viên, đã thành người lớn, hôm nay chúng ta đàng hoàng uống rượu, có sư huynh đây là tiền bối, có gì mong sư huynh chỉ dạy thêm. Ko biết 2 ông nhái biết uống rượu từ bao giờ nhưng uống tốt phết, 2 vị tiểu muội kia cũng uống ầm ầm. Phê pha 2 ông nhái bảo vào bar, tao từ chối, 2 vị tiểu muội kêu hôm nay là bọn em bày tỏ lòng cảm ơn huynh, huynh thoải mái đi ko phải nghĩ. Tao lắc đầu. Bảo bọn mày đi đi, anh còn bạn việc khác. Ra ngồi trà đá tí thì mấy đứa kéo nhau đi sau khi nài kéo tao ko được. Hồi ấy trong suy nghĩ của tao bar là cái gì đó xa xỉ lắm, nói thật ngại đéo dám đi, sợ vào như 1 thằng dân tộc xuống phố thì xấu hổ bỏ mẹ. Tao ngồi ê mông hết mấy cốc trà đá, thì bắt xe ôm về. Về đến nhà mới hơn 9h, sang phòng bắc ninh nằm ra giường chém gió nói phét, bắc ninh mấy lần hỏi anh nói hay rượu nói đấy. Đến 10h phải dậy về phòng cho em nó còn đi ngủ, chưa về đến phòng thì tóc vàng gọi điện hỏi huynh đang ở đâu, bar sớm quá lìu tiu chán òm nên muội về trước. Tao bảo huynh về phòng trọ từ lâu rồi, tóc vàng nói vậy muội qua có chuyện muốn nói...

Đã cuối hè, trời đã dịu bớt, buổi tối tương đối mát mẻ. Tóc vàng ko qua nhà mà gọi tao ra đầu ngõ, tóc vàng bảo huynh chở muội đi lòng vòng tí được ko. Tao leo lên chở đi dọc đường Láng, vòng lên bưởi, phi lên mạn hồ tây. Tóc vàng ngồi sau, ko rõ từ lúc nào đã ôm eo tao. Ngồi sau lải nhải, huynh có biết hôm đầu huynh đến dạy, muội đã có ấn tượng khác thường rồi ko, tao âm ừ, ko hiểu sao tự nhiên nói chuyện cũ, nghi là say mè rượu rồi cũng nên. Tóc vàng kể tiếp 1 năm

qua tuần nào cũng gặp huynh 2 lần, thực sự như 1 thói quen, đến lúc thi xong, muội ko được gặp huynh, muội thấy hụt hẫng, huynh biết không. Đm, chắc chắn say rồi, tao bảo muộn rồi ta đưa muội về nhé. Tóc vàng bảo lượn lờ thêm tí nữa, đang mát mà. Tóc vàng bảo ko biết có phải muội thích huynh rồi hay ko, nhưng ngày nào cũng nhớ...chết mẹ, nếu là nó nói thật thì tao cũng vãi đái, 1 mớ bòng bong chưa gỡ được, lại thêm em nữa chắc chết. Tao đi vòng vòng đưa nó về. Về đến gần ngõ nhà em rồi thì em mới bảo ơ anh đi về à. Tao bảo em say quá rồi, tóc vàng bảo ko, nãy giờ em nhắm mắt thôi. Dừng ở đầu ngõ, tao bảo em về đi, anh đi xe ôm về được. Tóc vàng xuống xe, đứng sau tao hỏi anh có nhớ hôm sinh nhật bạn anh mình hôn nhau ko. Tao gật đầu. Tóc vàng bảo em muốn anh hôn em lần nữa được ko. Tao lắc đầu. Tóc vàng cười nói anh thấy em ko xinh à, ko đáng để anh hôn à. Trước thì huynh muội, giờ anh em, say quá rồi bé ơi. Em bảo em ko còn bé, anh bảo vào sinh viên thì thành người lớn rồi còn gì. Tao cười, dắt xe đến tận cửa nhà em. Bảo thôi người lớn về ngủ đi. Tóc vàng đứng im nhìn tao, choàng tay lên cổ tao và nói em thích anh, gia sư ạ. Tao hơi cảm động, đúng là 1 năm trời ngày nào cũng gặp ẻm tuần 2 buổi, tần suất còn nhiều hơn cả hải dương hay bất cứ ai. Nhưng tao khi đó chỉ nghĩ là tình thầy trò kiểu huynh muội thôi. Số tao cũng khổ, toàn bị gái ngỏ lời...

Rồi thì nụ hôn cũng đến, ngọt ngào và đầy cảm xúc, ngay trước cửa nhà em. Sự ngọt ngào bị cắt đứt một cách dã man khi mẹ em kéo cửa, cánh cửa xếp mở ra. Mẹ em đứng nhìn trân trân hỏi 2 đứa làm gì đấy...Đéo biết trả lời thế nào. Mẹ em bảo con gái vào nhà ngay, còn cậu về đi. Tao lí nhí chào và thất thểu đi bộ, được mấy bước thấy tóc vàng nói với theo ko sao đâu anh. Em thích anh. Nghe tiếng mẹ ẻm bảo ơ con bé này, đi vào... Đi xe ôm về, mớ bòng bong có lẽ đã thêm 1 sợi dây rồi nữa mắc vào rồi...

Luật với hải dương ko hiểu sao cãi nhau, **Luật** ko nói gì với tao nhưng hải dương kể, hải dương bảo nó xen vào chuyện của anh với em, bảo tao cấm ko được gặp **Luật** nữa. Thế là thế deo nào. Xét về độ đanh đá có lẽ **Luật** đanh đá hơn, nhưng **Luật** đủ thông minh để ko lộ chuyện tao và **Luật**, bản chất thì 2 đứa chưa gọi là tình yêu hay qua lại lằng nhằng gì với nhau trên phương diện tình cảm. Có chăng là sự quan tâm đến nhau trên mức bạn bè. Hải dương bảo **Luật** sang hỏi chuyện của em, em bảo ko phải việc của bà, nói đi nói lại thành cãi nhau, mấy hôm rồi, gặp nhau ko thèm chào. Đm, chưa đủ đau đầu hay sao còn xảy ra chuyện này nữa. Tao khuyên bảo mấy câu đại khái trước giờ sống với nhau tốt đẹp, có gì hiểu lầm thì bỏ qua đi. Nhưng tao biết, chắc chắn 2 đứa này còn giận nhau dài dài...

Tóc vàng và giữa lại rủ đi du lịch, bảo đi Sầm Sơn 2 ngày 1 đêm. Trước khi vào năm học. Tao nghĩ chán chê rồi quyết định đi, đi cho thanh thản, lǎm chuyện đau đầu mệt mỏi bỏ mẹ. Cuối tuần ấy, cả bọn thuê xe 7 chỗ chạy từ Hà nội vào sầm sơn, thằng Lái bảo thu mỗi người 1 triệu, sư huynh được miễn. Tao ko đồng ý, nhất quyết đóng, bảo deo nhận thì tao deo đi, còn bọn mày mời tao cái gì thì tao chén thôi.

Thuê 2 phòng, 3 thằng đàn ông 1 phòng còn 2 tiểu muội kia 1 phòng. Tao lần đầu đi biển, thấy hơi choáng ngợp, dù tầm này ko đông nhưng gái cũng đầy bãi, nhìn phê lòi. Buổi tối mấy đứa nhậu nhẹt phê pha rồi 2 thằng nhai lại gạ tao kể chuyện quê, tao bịa ra mấy câu chuyện ma kể tào lao, ai ngờ mấy đứa bị hút vào truyện muôn nghe mãi ko thôi. Hơn 10h mới từ bãi biển về khách sạn. Về phòng rồi 2 thằng kia rủ đi abc, tao bảo deo, 2 thằng chê huynh nhát thế, tao bảo ừ. Thế là 2 ông nhai đi mò ghẹ. Giữa sang phòng gõ cửa, hỏi 2 thằng kia đâu, tao phải bịa là chúng nó đi ăn đêm. Giữa bảo huynh kể chuyện ma giờ 2 muội ko dám ngủ, huynh sang bên này chơi đi. Tao sang. Phòng là phòng đôi, tao ban đầu ngồi ghế, 2 đứa kia thì nằm giường xem ti vi, cứ hỏi tao là chuyện khi nãy huynh kể có thật ko, tao bảo thật mà, toàn chuyện ở quê có người chứng kiến kể lại, giữa bảo sơ thế nhỉ...

Tao bảo thôi ngủ đi để huynh về ngủ, mệt rồi. 2 đứa deo nghe bảo huynh ngồi đây đi chờ bọn kia về thì về, để bọn muội ngủ trước cho đỡ sợ. Tao bảo mỏi lưng, giữa bảo thế nằm giường bên kia đi. Tao nằm luôn, lại lừa lừa kể thêm vài chuyện ma, 2 con bé có vẻ sợ thật, bảo đừng kể nữa

nhưng được tí lại hỏi thế sau đó thế nào, chuyện ra sao, bảo thôi ngủ đi. 2 đứa nó cuối cùng cũng ngủ, để điện sáng trưng. Tao về phòng, chưa thấy 2 ông nhãi kia về, gần 12h rồi. Gọi điện ko thấy nghe máy, chắc là đang chịch rồi cũng nên... Tao nằm xem tivi, bỗng thấy tiếng gõ cửa, là tiếng tóc vàng, hỏi huynh ơi ngủ chưa, tao ra mở cửa, tóc vàng bảo sợ vãi ko dám ngủ...

Tóc vàng mặc áo 2 dây với quần sooc, chắc để đi ngủ, mò sang đây ko biết ý đồ gì, tao thuận mồm bảo nãy tao kể là phết đấy, ko có ma đâu, về ngủ đi. Tóc vàng bảo ngủ được 1 lúc rồi nhưng tỉnh dậy, ko ngủ được nữa, rủ ra biển dạo vòng cho thoải mái rồi thì về ngủ. Tao lúc này cũng buồn ngủ rít mắt rồi nhưng ko nỡ từ chối, đành vùng dậy đưa em đi. Tóc vàng về phòng vớ cái áo khoác lưới lưới bảo đêm có khi ngoài biển lạnh. Tao thì đúc bao thuốc lá vào túi quần cộng mấy cái kẹo cao su.

Biển đêm vắng tanh. Trăng sáng mờ mờ đủ nhìn thấy bóng người cách xa vài chục met nhưng đến gần nơi cũng ko đủ rõ mặt. Lần đầu đời dạo biển đêm, tinh thần thật sáng khoái, nghe sóng vỗ oàm oạp, tao xách tông cho cả tóc vàng, 2 đứa đi dọc bãi biển. Hỏi tóc vàng vụ hôm trước chim chuột bị phụ huynh bắt gặp xong có nói gì ko. Tóc vàng cười bảo ko nói gì, à mà có nói là tập trung học hành chứ yêu đương gì sör. Mẹ muội có hỏi về huynh nhưng muội ko biết gì nên ko trả lời được.

Tiếng sóng nghe thật vui tai, đêm tĩnh lặng để nâng tầm cho tiếng sóng, gió biển mùa cuối hạ về đêm cũng làm cho cảm giác se lạnh 1 chút. Không gian, thời gian lắng đọng khiến con người ta muốn xích lại gần nhau hơn. 2 đứa ngồi trên bãi biển kể chuyện linh tinh, tất nhiên ko phải chuyện ma rồi. Tóc vàng hỏi tao về các mối tình đã qua, tao chả biết kể thế nào, cũng chả biết kể về ai, lúc thì nghĩ kể về 2 chị em hải dương nhưng thấy lố quá lại thôi, định kể về **Luật** những cũng chẳng phải. Tao im lặng. Tóc vàng khẽ dựa vào tao, tay khoác tay, đầu kề vai, tóc vàng nói khẽ huynh ! Tao bảo sao? Tóc vàng im 1 lúc rồi nói ở bên huynh thấy bình yên lắm, thích lắm. Tao cười, nghĩ bụng khung cảnh này, hoàn cảnh này thì ở bên ai chả bình yên, chỉ có điều muội bình yên còn ta đang bị giằng xé ghê gớm thôi.

Tao quay sang, đẩy đầu tóc vàng dậy, 2 tay véo 2 má của em rồi bảo tỉnh ngủ đi nhãi con, tao đứng dậy, tóc vàng đưa tay níu quần tao mồm thì kêu huynh bảo ai là nhãi con hả. 1 người đứng dậy tự nhiên, 1 người níu giữ tự nhiên, quần tao bị em kéo tụt xuống gối. Mẹ kiếp, may là trời tối nên ko lộ hàng lắm, tóc vàng cuống quýt kêu xin lỗi huynh, muội ko cố ý. Tao bình tĩnh kéo lại quần bảo trời tối, ko sao, ko sao. Tóc vàng đứng thẳng dậy cúi đầu. rồi bỗng nhiên đứng kẽn chân hòn chụt phát vào má tao. Tao đâu dễ để nó hiếp đáp như vậy, bèn kéo em lại và hôn, tóc vàng đáp lại cuồng nhiệt. Hôn nhau phải chừng 5-7 phút, tao mới khẽ đưa tay lên xoa xoa ngực, chạm núm, tóc vàng giật mình hỏi huynh làm gì đấy. Tao bảo ko làm gì cả, tay thì tiếp tục xoa xoa nắn nắn. Gái mới lớn, núm nhỏ, săn chắc, vừa tay, sướng thật. Tóc vàng bỗng giữ tay tao lại hỏi anh có thích em ko, tao ko nói gì, tóc vàng hỏi tiếp anh có yêu em ko, tao vẫn ko nói gì. Tóc vàng dứt khoát, vậy thì ko được động chạm nữa. Tao từ từ bỏ tay ra rồi bảo đây là anh vừa bắt đền em vụ em tụt quần anh, thôi giờ hòa, ko ai nợ ai nhé. Về ngủ thôi kẻo muộn. Trời tối tuy ko nhìn rõ, nhưng tao cảm nhận được nét hụt hẫng rõ ràng biểu hiện trên khuôn mặt tóc vàng. Dù sao cũng là gái mới lớn, được hôn hít kích thích như thế rồi bị ngừng lại, chắc chắn là hụt hẫng, đó là về mặt thể xác, còn về mặt tinh thần, em hỏi 2 lần tao có thích em ko, tao ko trả lời gì hết đồng nghĩa với việc em hiểu là tao ko thích em, đó là 1 sự hụt hẫng ko hề nhỏ.

Về phía tao, ko thể nói là không thích em được. Thời gian gắn bó cùng nhau cả năm trời, tóc vàng phong cách tiểu thư, ngoại hình ngon choét, tao thích, thậm chí là rất thích, thích tóc vàng, thích cả Giữa nữa. Nhưng thời điểm này ko nên đùa cợt với tình cảm nữa, đặc biệt là với sự trong sáng của tóc vàng hay của Giữa. Tao bước đi trước, tóc vàng đi sau, cả 2 cùng im lặng. Về phòng tóc vàng, lại ko thấy Giữa đâu, sang phòng tao, ko thấy 2 thằng nhõi đâu. Tóc vàng lấy điện thoại gọi điện cho Giữa, 1 lúc mới thấy bắt máy, Giữa bảo 2 ông nhõi kia về rủ đi bar, gọi điện cho bà thì bà ko cầm máy, gọi cho sư huynh thì huynh cũng ko cầm máy, ko biết 2 người đi đâu nen bọn tôi

đi rồi. Có đi ko thì lên đây. Tóc vàng rủ tao đi ko, tao bảo thôi, anh ko thích. Em đi thì đi đi cho vui. Tóc vàng bảo muội ở nhà với huynh...

Còn lại 2 người, đương nhiên là phải ở 1 phòng vì lý do em tóc vàng sợ ma. Nhưng nằm 2 giường. Tao lúc này buồn ngủ lắm rồi, nằm được vài phút thì ngủ say tí. Nghe mơ màng tiếng cười nói, tỉnh dậy thì hóa ra là mấy đứa kia đi bar về, đeo rõ mấy giờ. tóc vàng có vẻ đang ngủ say lắm thì phải. Giữa vào phòng nhìn thấy tao có vẻ ngạc nhiên bảo Ơ sao huynh lại ngủ đây, mặt đỏ phừng phừng, nghi là đi bar bùng là bú rượu rồi. tao kệ mẹ, lấy gối bít kín đầu kín tai. Lại chìm vào giấc ngủ. Trong giấc ngủ tao mơ màng thấy ôm ôm ấp ấp, bóp bóp xoa xoa.

Đang ngủ ngon, nghe tiếng tóc vàng gọi dậy dậy đi, hứ đốn quá giữa ơi, dậy ngay, sáng rồi. Mở mắt, nắng đã chiếu qua khe cửa. nhíu mày. Nhìn bên cạnh, Ơ đệt, em Giữa đang nằm ôm tao ngủ ngon lành. Tóc vàng lại kéo tay giữa lôi dậy, tao cũng ngồi dậy, cuối cùng thì cũng gọi được giữa ngồi dậy mở mắt. Lại câu hỏi Ơ sao huynh ở đây. Tao bảo sao em lại ngủ trên giường anh. Giữa ra chiều đầm chiêu nghĩ 1 lúc rồi nói, Ờ tối qua lúc đi bar về em thấy huynh trong phòng. Giữa cúi mặt nhìn xuống ngực, rồi lại nhìn tao. Ngực ẻm hở 1/3 vì mặc áo dây ngủ. Mặt Giữa đỏ, nhưng mồm vẫn mạnh miệng hỏi tối qua huynh có làm gì muội ko đấy. Tao lắc đầu bảo ngủ say, chắc chắn ko làm gì. Tóc vàng nghe vậy bảo Giữa Ơi bà ảo ít thôi, hôm qua lúc các người đi bar, tôi sợ vãi đáy nên bảo huynh ở đây cho đỡ sợ. Ko rõ bà về lúc nào nhưng với tôi huynh còn ko làm gì, có lý gì mà làm gì bà. Giữa gật gù rồi nói, biết đâu tôi hấp dẫn hơn bà thì sao, tóc vàng kêu mơ đi, cùng lắm là bằng thôi...Nhường lại không gian cho 2 đứa tranh luận. Tao về phòng tao, phòng khép cửa, 2 thằng nhãi vẫn ôm nhau ngủ 1 giường. Tao lại lay lay gọi gọi, 2 thằng trở mình lại dạng chân dạng tay ngủ tiếp. Tao kệ.

Đánh răng rửa mặt xong xuôi, thay quần áo. Sang phòng 2 ẻm gái thì 2 ẻm cũng thay đồ xong rồi. Tao lại lên giường nằm bảo 2 đứa đi sang mà gọi 2 ông nhãi kia, anh chịu ko gọi được. Giữa hung hăng bảo để muội đi, 5p sau quay lại kêu bó tay rồi. Thôi kệ, hôm qua ngủ muộn, tao lại làm 1 giấc nữa, 2 đứa con gái kêu đi chợ, tao ko để ý.

Về Hà nội, mua được vài con mực, rủ bắc ninh sang uống beer, Bắc Ninh ko uống mà chỉ ngồi ăn, tao với thằng thông làm hết can 4 lít, 2 thằng bảo nhau bước vào năm học mới phải nghiêm túc, chỉn chu. 2 thằng trong cơn beer, quyết tâm cao lắm.

Vào năm học, may mắn thằng thông học chiêu, vậy là 2 thằng chia nhau up bài, vụ vẽ cad thì nhòe có công việc mà 2 thằng cùng lên tay trình cad khá nhiều, tự mày mò, tự học thêm. Việc cũng đơn giản, 2 thằng còn bảo nhau nâng trình độ để đi làm thêm đúng nghiệp xây dựng. Ý tưởng có, ấp ủ kế hoạch cũng có nhưng đời không như ý nghĩ.

Tóc vàng và Giữa học kinh tế, 1 tuần phải chạm mặt tao 3 lần là ít, có khi đang giờ học cũng nhắn tin bảo ra trà đá đi, thế là lại gặp nhau trà cháo, buôn chuyện. Hôm nọ đang ngồi trà đá với Giữa thì Hải Dương gọi điện hỏi anh đang ở đâu, tao thật thà bảo đang trà đá gần cổng trường, ẻm hỏi ngồi với ai, tao bảo với bạn, ẻm lại hỏi nam hay nữ, tao bảo có nữ có nam. Hải dương nói em thấy anh ngồi với con bé này ko ít lần, còn 1 đứa tóc vàng nữa, chúng nó là thế nào với anh. Tao bất ngờ, nhìn ngang nhìn dọc bảo em theo dõi anh đấy à. Hải dương kêu cái đó ko quan trọng, em cần lời giải thích. Nói vài câu thì tắt máy. Đéo mẹ, chả nhẽ theo dõi mình.

Tối Hải dương qua, ko vào nhà mà gọi tao ra ngoài, 2 đứa ra ngồi trà đá và em bắt đầu truy hỏi, tao nói ko dưới 5 lần rằng đó là học sinh cũ của anh, bạn bè thôi, ko có gì. Hải dương ko tin, bảo tao ko chơi với bọn kia nữa. Vậy là cãi nhau. Bỏ về...

Từ lần Hải Dương bảo cãi nhau với Luật, tao cũng ít liên lạc với Luật, thỉnh thoảng gặp online thì chat chit vớ vẩn, chưa gặp nhau lần nào. Nay lại được 2 học sinh cũ, tao bảo Hải Dương rằng anh cũng phải có cuộc sống của anh, anh cũng có bạn bè. Ẻm nói anh bạn bè ai thì bạn bè nhưng mấy người đấy em thấy ko giống bạn bè bình thường. Nhức đầu...

Rồi một hôm tao đang ngồi với tóc vàng+ giữa thì hải dương xuất hiện, Hải dương vào bảo em đã nói với anh rồi, anh ko coi em ra gì phải ko, hay anh thích mấy đứa này hơn, nói đi nói lại mấy câu hì Hải dương vùng vằng ra về. Tao thấy buồn, thấy bực. Tóc vàng và giữa ngơ ngác, Giữa hỏi người yêu huynh đấy à, tao gật, Giữa bảo ng yêu mà làm như mẹ người ta ko bằng. Tao ko nói gì. Đứng dậy về lớp...

Yêu đương mệt mỏi nhất là lúc cãi nhau. Trong người cứ khó chịu dẩm dứt, nói cũng ko được và không nói thì khó chịu. Rơi vào cảnh đó, tao lại căng buồm ra khơi. Bối cảnh cuối tháng cạn tiền, chán chán ra văn nghệ 10 điểm. Trúng thì có lẽ ko sao vì hôm sau nghỉ luôn cũng được, đằng này lại trượt. Nghĩ tự dựng mất oan hơn 200k, phải đòi lại chứ, thế là hôm nay hỏi thằng thông, của nải còn bao nhiêu phang sạch, tao bảo mấy hôm nữa lấy lương rồi. Thằng thông cũng gật gù. Đương nhiên là lại trượt.

Vật vã mấy ngày thì cũng lấy được lương, 2 thằng tị tụp đánh lô buổi được buổi mất, nửa tháng trời thì ăn ra vài triệu, tự tin lắm. Đạo ấy chán, ko liên hệ với gái gì hết, chỉ thỉnh thoảng gặp em Phấn ở quán cơm thì chuyện chuyện trò trò, sau lần được choạch em, sợ em bám nên tao cũng giữa 1 khoảng cách nhất định. Em thì thái độ vẫn bình thường, có phần tình cảm hơn với tao.

Cuối tuần Hải Dương gọi điện, sau nửa tháng ko liên lạc gì thì em gọi điện, em bảo anh giỏi lắm, thi gan với em phải ko. Tao bảo ko, thực tế là ko muốn liên lạc nữa. Hải dương bảo giỏi, có ng yêu mới rồi phải ko, tao bảo ko. Một mồi yêu đương rồi. Tao tắt máy. Một mồi yêu đương thật đấy. Hải dương gọi lại vài cuộc, tao ko nghe. Hải dương nhắn tin anh muốn chia tay phải ko, tao im lặng. Tao chưa nghĩ đến chuyện chia tay, hoặc nếu có chia tay thì cũng để nó diễn biến tự nhiên, cần gì phải nói, khi yêu mới cần nói để xác lập quan hệ, khi chia tay thì cứ để nó nhạt dần thì chia tay, có gì phải nói.

Và rồi nhạt dần thật. Độ nhạt tăng dần đều như mức độ phang lô. Khi người ta đã say mồi, đã trúng đến trăm điểm thì đánh 10-20 điểm thấy nhạt lắm, có trúng cũng thấy nhạt. Hết tháng đó vẫn duy trì được vốn khoảng 5-6 củ. 2 thằng đời sống nâng cao, rượu thịt đều đều, phải chăng đúng là đen tình đỏ bạc?

Thứ 7 cuối tháng, đi lấy lương về. Thằng thông bảo cũng chia tay em ở mỹ đình rồi, nó bảo 2 thằng mình vô tình mà cùng chia tay ng yêu nên đánh lô đỏ vãi, tao cười, đỏ đen liên quan deo gì. Thằng thông kêu đang để ý đứa bạn của đứa em họ học hành chính, đang ở trọ khu yên hòa. Thấy bố cháu chăm chỉ đi câu lắm. Tao cũng deo để ý, đợt này ko vướng tình yêu tình báo bỗng thấy nhẹ đầu, chăm chỉ tính lô, thằng nhiều hơn thua...

Thằng thông té đi. Trưa muộn tao mới đi ăn cơm, lại gặp Phấn, Phấn hỏi han đủ thứ, tao ậm ờ. Rảnh rồi, phấn rủ đi cafe, tao đi. Quán cafe ở cùng trong ngõ đấy, khá rộng, buổi trưa thứ 7 vắng bỏ mẹ. Ngồi cafe phấn hỏi chuyện tình cảm, tao bảo chia tay rồi, phấn bảo sao mà chia tay, tao nói ko hợp tính cách hoàn cảnh abc xyz thì chia tay. Phấn ko hỏi thêm gì. Rủ phấn về phòng chơi, phấn đi theo. Về đến cổng thì gặp bắc ninh, bắc ninh ngườm nguýt. Tao vô tình nhìn khoảnh khắc bắc ninh đứng cạnh phấn, nhìn giống như giữa đứng cạnh tóc vàng. Tao cười, bắc ninh hỏi cười gì, tao bảo cười em, bắc ninh kêu em có gì mà đáng cười, tao trả lời em đáng yêu nên anh cười. Bắc ninh bĩu môi. Vào phòng, Phấn bảo anh cứ như vậy thì đứa nào mà chẳng thích anh. Tao hỏi thế em có thích anh ko, phấn nói luôn có ạ.

Bị bắc ninh để ý rồi nên tao đề phòng, tao ngồi ghế, mở cửa. Đúng như dự đoán, cỡ 10p sau thì bắc ninh mò sang, kêu em mượn máy anh tí, nó bật máy, thản nhiên đọc báo, ngồi lý ở đấy ko về. Vậy thì còn làm ăn để gì nữa đây, mẹ con hâm này, mà mà ko xinh thì ông đã đuổi thằng cổ về rồi. Phấn ngồi cỡ 30p thì về, tao tiễn ra cổng, phấn nói lần trước hẹn anh đi xem phim mà mưa, tối nay đi nhé được ko. Tao bảo không mưa thì được.

Vào phòng, túm tóc bắc ninh giật giật bảo nhà cô ko có máy à, bắc ninh kêu e thích ngồi máy anh, giật nhẹ thôi hỏng nếp tóc của em giờ. Cũng là vì cái tấm chân tình lần trước bắc ninh góp tiền cùng **Luật** cho tao vay nên tao cũng trân trọng ẻm, ko đói co làm gì. Tao cười nói anh biết ý đồ của em, em sợ anh làm gì ko trong sáng chứ gì. Bắc ninh kêu việc của anh thì kệ anh, em đơn giản là sang mượn máy chơi game, thôi, anh với ả kia làm gì cứ làm...Mẹ mày, mày ngồi chình ình đấy thì tao làm được gì nữa. Bắc ninh hỏi anh chia tay ng yêu à, tao hỏi sao em biết, bắc ninh bảo nghe chị **Luật** kể. Ơ hay, thế nào tao tưởng chỉ ng trong cuộc và thằng thông biết là cùng, giờ đến cả hàng xóm của người trong cuộc cũng rành rọt thế...

Ừ thì mây cũng buồn, núi cũng buồn. Nhưng mây là mây mà núi là núi, gió cuốn mây trôi, tuyết phủ trắng núi. Những rạn nứt không thể gắn liền đặt dấu chấm hết cho 1 cuộc tình. 2 năm, không dài, không ngắn, cũng đủ để khắc 1 vết trong trái tim. Mỗi tình đầu đã trôi đi như vậy.

Hồi đó ko có facebook nên ko biết Hải Dương có kêu ca than vãn gì ko, chỉ biết sau hôm đó và sau nhiều hôm nữa nàng ko nhắn tin, ko gọi điện. Chị gái Hải dương có 1 lần nhắn tin rằng khi xa anh, em đã cầu chúc cho anh và em gái em hạnh phúc, thật lòng mong như vậy. Tao ko nhắn gì lại.

Tao vẫn đều đặn đánh lô cùng thằng bạn giao thông. Lúc tiến lúc lùi, lúc gần hết tiền thì lại trúng. Thỉnh thoảng vẫn gặp mặt tóc vàng, giữa ở trường, nhiều hôm còn gọi thêm 2 thằng nhãi ra cà kê cả buổi. Năm thứ 4, đã làm một số đồ án nhưng bận tính lô hơn là bận học, sự học hành không được quan tâm đúng mức, đây là 1 điều mà về sau tao nhìn lại thấy nuối tiếc khác nhiều.

Mùa đông đến, tao treo cái status trên yahoo. Đông này đã khác đông xưa - Chăn đơn gối chiếc, vẫn chưa có bồ. Tao đoán nếu là facebook bây giờ thì có khi được nhiều like đấy. Mà hồi ấy ko có like. **Luật** vào hỏi, nhiều bồ quá ko chọn được à anh. **Luật** giống như hải dương, năm nay năm cuối. **Luật** kể hải dương chuyển chỗ khác rồi, tao ừ. **Luật** bảo em cũng sắp chuyển lên cửa hàng ở, rảnh thì trông cửa hàng cho chị gái luôn, tao cũng ừ. **Luật** hỏi sao anh nói chuyện nhạt nhẽo với em thế, tao bảo anh ko biết nói gì cho mặn. **Luật** im lặng. Đang ngồi co ro trùm chăn thì Bắc Ninh nhảy vào kêu bồ đây bồ đây, mẹ con hâm. Tao ko thèm trả lời. Tí sau nó sang bảo ê lão kia sao ko trả lời yahoo, tao cười bảo anh chỉ trả lời người bình thường ko trả lời người hâm, ẻm bước vào kêu ai hâm, giết giờ. Tao nói hộ anh cái. Bắc ninh lao vào giật chăn, tao cũng kéo lại, đùa nhau lúc vô tình bóp 1 phát xuyên qua chăn vào ngực ẻm, ẻm kêu á, em giết anh. Quãy mãnh liệt hơn, chả biết rồi loạn thế nào mà nắm gọn trong vòng tay tao. Tao nói khẽ vào tai có muốn giết anh nữa ko. Trời mùa đông mà tao cảm nhận tai ẻm nóng bừng, mặt đỏ rần rần, Bắc ninh bảo anh buông em ra ngay ko anh chết thật đấy. Tao biết đùa đến thế là đủ, buông ra, bắc ninh chạy thẳng về phòng.

Thằng thông đi học về, trời đã nhá nhem tối, nó kể hôm nay gặp vụ tai nạn, biển số xe xyz. Hò nhau đánh to, vậy là hôm ấy đánh hết 1/2 số tiền còn lại. Kết quả đương nhiên xịt. Thằng thông bảo phải theo 3 hôm. Ừ thì theo. Hôm đầu đã đánh 1/2 thì hôm thứ 2 nghiêm nhiên cũng phải 1/2. Đến hôm thứ 3 thì hết tiền rồi. Thằng thông bảo để đi vay, tao cũng đi vay. 5h chiều 2 thằng góp được 6 triệu. Đánh 200 điểm. Trượt vỡ mồm...

Tao bảo thằng thông hay thôi dừng đi, đm lần trước đã nhục rồi, thằng thông bảo quán tam 3 bận, nốt hôm thứ 4. Vậy là bộ máy tính của thằng thông lại đi ở trọ, lần trước cắm còng được 3 triệu, lần này được có 2 triệu. Vậy là còn có hơn 3 triệu. Thằng thông bảo trúng cũng chưa gỡ lại được. Vò đầu bứt tai, máy tính đeo thể cắm hết vì còn phải làm thêm. Bảo nhau xe đẹp giờ đeo dùng làm gì, thế là cắm nốt cái xe đẹp được 500. Mênh mông biển rộng gió lồng từ nơi đâu, lại trượt. 4 hôm liền trượt.

Bắc ninh sang bảo em mượn xe đẹp đi mua ít đồ, lười dắt xe máy ra quá. Thấy 2 thằng sau 4 ngày mà bơ phờ, thằng thông bảo xe thủng lốp đang đi vá rồi, bắc ninh ngó trong phòng hỏi máy tính của anh đâu. Thông bảo lõi ram đi sửa. Bắc ninh đi vào, thế đéo nào thấy mấy cáp lõi trên

bàn. Nó nhìn tao buông 1 câu, em quá thất vọng về anh rồi đi về luôn. 2 thằng thất thủ, thằng thông báo đi cắm điện thoại của nó lấy tiền ăn, cố lê đến cuối tháng có lương với lấy tiền nhà lên tính tiếp.

Hôm sau hết tiền, lô về 2 nháy, cay vl.

Luật gọi điện, đoán là **Luật** nghe từ bắc ninh kể, **Luật** phản ứng gay gắt, nói rát tai. Tao tắt mẹ máy, tắt nguồn. Mặt mũi nào mà nhìn ẻm nữa. Chán đời. Ngồi yahoo, **Luật** lại nhảy vào lèo hèo tiếp, tao bảo thôi nói nhiều quá, anh hiểu rồi, biết rồi. **Luật** kêu biết rồi mà còn như thế à...Bực mình tắt mẹ máy tính.

Tuần đó lại 1 lần nữa bê tha, chán ko cả đi học, đến thứ 6 thằng cùng lớp gọi điện bảo lên nghe hướng dẫn đồ án gì gì đó thì mới đi. Lên lớp, đến cả mấy thằng cùng lớp cũng thấy sự khác biệt. Hỏi ốm đau thế nào, tao bảo ko sao, đau bụng linh tinh thôi. Giữa gọi điện rủ ra trà cháo đàm đạo, cả tuần ko thấy huynh đâu. Ra quán trà đá, lại gặp bạn giữa, mỹ nhân lần trước vào mua quần áo. Giữa bảo coc tóc vàng hôm nay nghỉ học, muội phải gọi mỹ nhân này ra tiếp huynh đây, chục ngày không gặp huynh nhìn phong trần đi nhiều đấy. Tao mỉm cười bảo đẹp trai hơn ko. Giữa lắc đầu, không thể so sánh. Bạn giữa hóa ra ở gần nhà giữa, cũng học kinh tế. Ko rõ tính cách ít nói hay phần tầm đẳng cấp mà ko thèm nói, cả buổi chỉ nói với giữa vài câu, tao hỏi 1-2 câu thấy trả lời khiêm tốn thì tao cũng deo thèm hỏi thêm nữa. Giữa chuyện trò mồm như tép nhảy, còn hẹn tao tối mai tổ chức huynh muội tụ họp ăn lẩu cho ấm cúng, con vàng thích vụ ăn lẩu lắm. Tao chối luôn là bận rồi, Giữa kêu bận cũng phải đi...

Trưa về, thấy thằng thông để 100k ở bàn viết vài chữ ông ăn trưa, tôi đi xoay tiền tối nay quyết tử. Đm, quyết cccc gì nữa. Tao xem ví, vẫn còn mấy chục. Nhét nốt 100k vào đi ăn trưa. Lại gặp Phấn...

Phấn bảo lâu lâu ko gặp, càng ngày càng đẹp trai ý nhỉ. Ơ đệt, cả tuần bệ rạc, gầy đi trông thấy, lại đc khen đẹp trai là thế méo nào. Tao chưa kịp gọi đồ ăn thì Phấn đã gọi 2 suất, có lẽ ăn cơm cùng nhau nhiều lần quá nên phấn biết mẹ món nào tao hay gọi. Tao rút tiền ra phấn bảo thôi em trả, mình hay gặp nhau ăn trưa, giờ trở đi mỗi đứa trả 1 hôm nhé. Tao cũng ko đòi co suất cơm làm gì nên ừ ào cho qua. Chuyện loanh quanh thì phấn bảo thế là 2 lần hẹn anh đi xem phim mà ko được, 1 lần thì mưa, 1 lần thì em gọi ko nghe máy. Hôm nay hẹn anh thêm lần nữa anh có đi ko. Tao chối. Nói thật trong bối cảnh tiền ko xu dính túi, con người ta mất hết tự tin, chả muốn đi đâu chứ đừng nói chuyện đi chơi với gái, thậm chí mấy đứa nhãi còn hẹn ăn lẩu cũng chả muỐn đi. Tao bảo phấn đợi này anh đang buồn, ko muốn đi. Phấn hỏi vẫn vụ chia tay người yêu à, tao bảo ko, chuyện đó qua rồi, nhiều việc linh tinh khác thôi. Phấn trầm ngâm, mặt hơi buồn. Tao ko đành lòng lắm nên bảo để tối mai được ko, phấn sáng mắt quay sang bảo được ạ. Vậy tối mai anh nhé, mưa cũng đi nhé. Tao cười, gật đầu. Ăn xong ra về, về qua phòng bắc ninh thấy đang mở cửa, tao thò đầu vào trêu em có vấn đề gì về giới tính ko, bắc ninh trổ mắt bảo anh hỏi vớ vẩn, tao nói tiếp thế tại sao xinh đẹp như vậy mà chưa có ng yêu. Bắc ninh cười tươi kêu ko phải nịnh, chán anh lắm ấy. Lại ca cẩm vụ lô đề nợ kia, tao nghe 3 câu thì nhót về phòng. Lai up bài, đọc báo.

3h chiều, Giữa và tóc vàng qua, bảo qua trông huynh để tối đi ăn lẩu, tao bảo ko đi được thật mà. Giữa bảo bọn em trông huynh ở đây xem huynh trốn đi đâu được. Tóc vàng còn lại khoác tay tao kêu giữ thế này luôn cho chắc. Sau cái lần đi du lịch, tóc vàng tình ý với tao thêm mấy bậc, nhiều lúc đi trà đá mà nó quan tâm 1 cách hơi quá khiến phát ngại. Tao nói bừa, rủ cả em gái xinh đẹp bạn Giữa đi nữa thì anh đi, tóc vàng hỏi là đứa nào, Giữa kêu con bé học khoa marketing gần nhà tôi ý, tóc vàng lườm tao kêu vãi, anh gặp nó rồi á. Giữa cười hihi kêu bà ko phải lo, huynh nói với tôi là trong lòng chỉ có 2 đứa mình thôi mà. Tóc vàng kêu nói thế bao giờ, sao tôi ko nghe, mà sao lại 2 đứa mình. 2 nàng lại chí chóe nhau, tao cần mẫn up bài, vẽ cad. 2 đứa nó ngồi chán chê đủ thứ chuyện thì kêu về tắm giặt. Hẹn tao 6h có mặt ở nhà, tóc vàng qua đón đi. Tao chỉ ậm ừ, định bụng đến 5 rưỡi thì sẽ gọi điện cho tóc vàng báo bận đột xuất ko

có nhà. 2 nàng vừa về, Bắc ninh lại mò sang hỏi thăm dò, bảo sao toàn thấy bạn gái đến chơi với anh mà ko có anh con trai nào. Tao giải thích con trai thì tụ tập chỗ đông, chỉ bọn anh hay phải đến chỗ bọn nó để tụ tập thôi, con gái thì chỉ có mấy đứa này là học sinh cũ chứ có ai mà nhiều. Bắc ninh chầu mò bảo học sinh mà huynh huynh muội muội như tình nhân trong phim trung quốc ấy. Tao cười trêu em ghen à, bắc ninh bảo em thèm vào ghen, mà em ghen đấy thì sao... Tao định nói em chưa được quyền ghen, nhưng thôi, kệ mẹ nó.

5h thẳng thông về, xòe ra được 3 củ, tao hỏi tiền đâu thì nó cười kêu đi bán dâm. Đm, cũng chả quan tâm. Tao bảo đánh lô hay thế nào, thẳng thông ngập ngừng, 1 lúc thì bảo thôi, hôm nay kết con xx quá, nhưng thôi, tôi đi nhổ điện thoại, còn lại để tiền mưu sinh trước đã. Tao bảo đưa tao triệu, tối đi có việc, thẳng thông đếm đếm đưa và hỏi việc gì., Tao trả lời đi mua dâm...

Có tiền, tự tin hơn, tắm giặt sạch sẽ mặc quần áo chỉnh tề, 6h kém 5 tóc vàng đến đón. Thẳng thông ố ồ rồi nháy mắt, chúc 2 thầy trò buổi tối vui vẻ, tóc vàng kêu em đi ăn cả nhóm mà anh. Thẳng thông kêu anh cứ chúc thế thôi.

Tao chở tóc vàng đi, nàng tự tim ôm eo tao tương đối chặt, tao bảo ôm chặt vừa thôi, tóc vàng kêu lạnh lầm. Tao thấy người hơi hưng phấn, bộ ngực kia tao đã từng được nắn bóp rồi nhưng chỉ 1 chút, nay tao cảm nhận rõ có cái gì tì vào lưng. Tóc vàng mặc áo len dài tay màu đen có vạch trắng dọc tay qua vai. Váy xòe ngắn cũng màu đen, quần tất mỏng. Cả 1 nền đen làm nổi bật khuôn mặt trắng mịn. Tao giả vờ đặt tay vào đùi, xoa xoa, tóc vàng bảo huynh muốn chết phải ko. Tao rụt vội tay lại, tóc vàng cười khúc khích... Biết sợ là tốt...

Thật bất ngờ là có mặt bạn em Giữa. Em ấy mặc váy choàng dài đến gối, đi đôi giày cao cổ, bên trong áo choàng tao thấy lấp ló ko biết là áo 2 dây hay áo quây màu trắng, vẫn điệu cười nhẹ nhàng mà thu hút. Tao với tóc vàng đi vào, thẳng Lái nhìn nhìn ngó ngó rồi sửa 1 câu rằng ơ nhìn huynh với con tóc vàng đi cùng nhau đẹp đôi nhỉ. Tao cười bảo nhìn 2 thẳng mà đạo này người lớn hơn nhiều đấy. Giữa xun xoe lại ngồi cạnh tao, tóc vàng cũng ngồi cạnh, vô tình thành ngồi xen kẽ 1 nam 1 nữ, tao chiếu tướng bạn em Giữa. Bữa nhậu chỉ hay kể chuyện trường chuyện lớp, mấy cháu nữ cũng tự nhiên như ruồi uống rượu ầm ầm. Tao cũng phục bọn này là chơi cũng giỏi mà học cũng khá, nói thật là tao biết thân biết phận gia cảnh nhà mình nông thôn nên luôn dè chừng, chứ tao mà sinh ra ở nhà giàu như bọn nhãi này có khi phá phách rách trời. Đến lúc thì cặp nào nói chuyện cặp đấy, 2 thẳng nhãi thì bàn nhau chuyện cứt gì ko rõ, giữa thì hỏi tao đủ thứ rồi khoe đủ thứ, cứ nhắc đi nhắc lại mãi vụ du lịch muội ko may nằm nhầm giường huynh, chắc chắn hôm đó huynh có làm gì muội rồi, khai ra đi. Tao bảo ko nhớ, cùng lăm là trong lúc ngủ chỉ quay sang ôm là cùng, ko có gì to tát đâu, Giữa kêu ko biết, huynh phải có trách nhiệm, haha. Vkl.

Tàn cuộc, thẳng lái kêu tôi thanh toán hết rồi. Giờ mọi người đi hát nhé. Kéo nhau đi hát, tao ngồi hút thuốc nghe bọn nó hát, cơ bản cũng vào tai, bọn nó chèo kéo mãi tao hát nhưng tao ko hát. Bạn em giữa lúc sau mới mở mồm kêu nghe nói anh hát hay, anh hát bài cho vui. Tao hỏi em nghe ai nói, ẻm trả lời nghe Giữa kể anh biết đàn hát. Được sự động viên của gái đẹp, tao cũng lên làm bài. Cơ bản là diễn thành công. Các cháu xuýt xoa khen.

Ra về, mấy đứa lại rủ đi trà cháo cho tỉnh, lúc này đã hơn 10h, tao bảo thôi, lượn cho lành. Tóc vàng bảo đi qua nhà tao rồi tóc vàng tự về nhưng tao ko nghe, tao bảo để tao chở em về rồi tao bắt xe ôm cũng được. Về đến đầu ngõ, bối cảnh lại giống lần trước, lại đứng ôm nhau ở cửa nhưng nói chuyện thì thầm nên chắc nhà ẻm ko nghe tiếng. Lại hôn nhau 1 hồi, quyến luyến lầm. Về đến phòng, thẳng thông hút thuốc đóng cửa, mùi khói sặc sụa. Thấy tao về nó khoe lúc tối trúng 20 điểm lô, rằng ko định đánh nhưng ngứa tay gần hết giờ mới ra ghi, thế lại ngon. Tao bảo tóm lại giờ nợ bao nhiêu, thẳng thông kêu hơn chục củ, chưa kể hôm nay vay thêm 3 triệu là hơn 13 củ. Phải 250 điểm thì về bờ. Tao bảo vậy cố chờ mấy hôm nữa lấy lương được hơn 2 củ thì gộp vào làm phát tổng kết rồi thôi, chứ cứ nợ nần mệt vl. Nó gật gù. Mùa đông ngủ ngon vãi loằng, rượu té tê nằm xuống là ngủ. Đang ngủ ngon thì thẳng thông lay lay gọi tao

hỏi có việc gì thì nó suýt suýt. Nó thì thầm kêu hình như xóm trọ có trộm, lúc tối thấy mấy thằng lạ lạ cứ lảng vảng ở cổng, mày lảng nghe hình như có tiếng cạy cửa. 2 thằng nằm im thở khẽ, đúng là có tiếng cợt kẹt thật. Tao hỏi mấy giờ rồi, thằng thông kêu hơn 2h, thằng thông kêu chỉ có phòng mình và phòng bắc ninh ở nhà thôi thì phải, 2 đứa ngoại thương phòng cạnh cả ngày ko thấy mặt có khi về quê, phòng vợ chồng kia cũng thế. Tao bảo chắc chỉ có phòng bắc ninh và phòng 2 vợ chồng là nhiều đồ đạc lấy được, phòng bọn ngoại thương đeo vào bao giờ đeo biết có những gì, ngi là phòng vợ chồng kia rồi. Thằng thông bảo hay dậy bật điện, đánh động cho bọn nó chạy. Tao bảo ừ, thằng thông bật điện luôn. Thấy tiếng cợt kẹt dừng lại. Tao bảo mở cửa ra ngoài xem sao đi, sợ đeo gì, rượu vẫn chưa tan nên hăng lắm. Tao dùng dậy, mở cửa, nhìn ra. Thấy đúng là có 2 thằng chạy ra cổng. Mà cổng lại ko khóa. Thằng thông kiếm được cái thanh gỗ chống thang giường cũng cầm chạy ra. ĐM, đúng là trộm. Tao lại đầu xóm bật điện sân, công tắc ở phòng đầu. Ra khóa lại cổng rồi gỗ cửa phòng bắc ninh gọi. Mấy tiếng mới thấy thưa, hỏi có chuyện gì, tao bảo dậy anh bảo ngay. Vài phút sau mới bật điện, mở cửa, còn hé hé ngó ra ngoài hỏi sao thế. Tao bảo xóm có trộm, kể lại vụ việc vừa nãy. Bỗng thấy phòng 2 đứa ngoại thương bật điện, mở hé cửa. Hóa ra chúng nó chưa về quê, chắc đi về lúc nào bọn tao đeo để ý. Mấy đứa lại ngó cửa phòng vợ chồng, có dùng khóa chống cắt nhưng thấy phần neo sắt để móc khóa vào sắn tuột ta khỏi cánh cửa rồi, bọn trộm dùng cái đeo gì khoét cánh rồi bẩy dần dần cho tụt neo ra. Đệt mợ. Hỏi mọi người ai có số vợ chồng nhà này ko thì bắc ninh kêu có, bảo lấy điện thoại gọi báo luôn đi. Bắc ninh gọi, lâu lâu mới thấy bắt máy, thông tin lại tình hình thì bà vợ kêu ôi thế sáng mai chị xuống luôn.

Bàn tán kể lể vài hồi, bọn ngoại thương hỏi han kỹ lắm là sao anh biết, anh thấy bọn nó ko các kiểu, đây chắc là lần đầu tiên bọn tao nói chuyện với bọn ngoại thương này nhiều thế. Chán chê thì tao bảo thôi về đi ngủ, nhớ chốt kỹ bên trong, mà ai về muộn lại ko khóa cổng thế, đứa da nâu ngoại thương kêu em quên mất. Thằng thông lèo bèo kêu phải chú ý chứ, hôm nay giả sử trộm mò vào phòng mấy cô xong nó hấp diêm luôn thì ai cứu. Con bé da nâu bến lén kêu vang lần sau em chú ý, thái độ thấy ko giống kênh kiệu ngày thường nữa.

Tao đang định bước về phòng thì bắc ninh gọi giật lại, kêu em sợ vãi, phòng em phòng đầu, nhỡ đâu trộm nó vào thì sao. Tao bảo khóa kỹ cửa bên trong đi, nó biết có ng ở nhà thì ai nó trộm, ẻm vẫn kêu sợ. Em Da nâu kêu thế sang phòng chị mà ngủ, tao cười nói vậy để phòng đấy cho trộm nó tiện lấy à, da nâu mới kêu ừ nhỉ. Tao bảo thôi vậy cứ để điện sân điện phòng cho sáng là được. Bắc ninh gật, tao với thằng thông về ngủ tiếp, 2 thằng trò chuyện bàn tán tí thì thiu thiu vào giấc, sắn ngủ thì thấy chuông tin nhắn, quờ điện thoại ra xem thì bắc ninh nhắn anh ơi em lại nghe tiếng cợt kẹt...

Tao bảo thằng thông, thằng thông kêu suýt suýt. 2 thằng nằm im lắng tai nghe, đeo nghe tiếng gì. Điện sân vẫn bật sáng mà. Tao nhẫn lại là chắc em nghe nhầm đấy, thấy tin nhắn mới ngay bắc ninh bảo hình như nó cạy cổng anh ơi. Đệt. Tao lại bảo thằng thông dậy, thằng thông cầm khúc gỗ khi nãy, tao tìm cái dây lưng, ko bật điện phòng mà mở cửa ra, đúng là thấy bóng người đang hí húi gì chỗ khóa cổng. Thằng thông hô to, trộm trộm. 2 thằng ở cổng lúc này mới biết bọn tao đi ra chạy thực mạng. Mấy đứa ngoại thương lại dậy ra hóng. Tao với thằng thông đi ra cổng, thấy dây xích cuốn đã bị cắt đứt 1 mắt rồi. Mẹ bọn trộm ngớ ngẩn này, thiếu đeo gì chỗ mà cứ nhất quyết trộm ở đây, hay là tiếc công khoét cửa cạy cửa sao. Manh động vl. Tao lấy điện thoại gọi chủ nhà, chủ nhà nghe xong hỏi có mất gì ko, tao bảo phát hiện sớm nên chưa mất gì. Chủ nhà bảo vậy cứ thắp điện sân cho sáng rồi sáng bác qua xem thế nào. Trách nhiệm cao vãi. Bắc ninh kêu anh ở đây chơi với em đến sáng đi chứ ko em sợ bỏ mẹ mất. em thề nãy em nghe 2 thằng trộm còn bảo xóm này có mấy con ngon vl. Tao nín cười. Bảo thôi bọn nó ko dám đến lần thứ 3 đâu, bắc ninh kêu nó cứ đến thì sao. Tao trêu thì em ra dùng mỹ nhân kế dụ nó vào phòng đóng cửa rồi la lên, anh đi báo công an cho. Bắc ninh xị mặt bảo vớ vẩn, ko đùa đâu. Bắc ninh nài nỉ thêm bảo 3h rồi, anh ngồi đây chơi tí đến 6h thì về. Mấy đứa ngoại thương cũng vào hùa kêu đúng rồi, nam nhi ngồi đấy trông cho chị em ngủ, anh thông trông đầu này, còn anh

trông đầu cổng là hợp lúy. Ko đôi co được với đàn bà, tao đành vào phòng bắc minh, bật máy tính. Ai về phòng nấy rồi, tao bảo em ngủ đi, anh ngồi đây chơi. Bắc Ninh kêu em thức nói chuyện với anh cũng được, nãy ngủ nhiều rồi. Thế là xàm xí, bắc ninh kể chị **Luật** lúc nào cũng quan tâm đến anh, mà dạo này anh ít liên hệ với chị ấy à, tao bảo ừ. Chị **Luật** có kể với em rằng sợ anh hiểu nhầm chị ấy. Tao hỏi hiểu nhầm gì, anh có nghĩ gì đâu, Bắc ninh nói tiếp chị ấy sợ anh nghĩ là vì chị ấy mà anh chia tay người yêu. Tao chẹp miệng bảo ôi xời, đâu phải thế. Đợt này bận bịu lô đề học hành nên ko liên lạc mấy thôi. Bắc Ninh bảo lần trước anh trả nợ bọn em nhanh thế, lần này có cần thì bảo, em lại cho vay tiền nhé, chịu ko nói được bọn anh rồi. Tao mỉm cười, thấy ấm lòng. Trời lạnh, tao bảo để anh về lấy cái áo khoác, lạnh vl. Bắc ninh giờ mới nhận ra điều này vì nàng nằm trong chăn thì ấm chứ lạnh gì. Em nói, hay anh lên giường nằm đi, chia đôi giường ra ngủ. Tao nghĩ trong đầu là được thế còn gì bằng, nhưng miệng phải nói thôi, như thế ngại chết. Bắc ninh bảo ngại gì, cả xóm biết anh ở phòng em đêm nay mà. Tao bảo vậy mình ko khách sáo đâu nhé, lăn vào giường luôn. Bắc ninh bảo ê ko được đắp chung chăn, anh mở tủ còng 1 cái chăn len nữa lấy mà đắp, tao ok, nằm là được. Vẫn để điện sáng cho nó trong sáng. Tao cuốn chăn nằm, im lặng 1 lúc thì thấy bắc ninh hỏi anh nhớ lần đầu gặp em ko. Tao bảo có, là hôm sinh nhật cô chị, cũng ấn tượng vì em xinh nhất đám đấy. Bắc ninh khẽ cười, rồi nói, em thích thích anh từ hôm đấy, như kiểu tiếng sét ái tình. Sau biết chuyện anh có ng yêu, biết chị **Luật** cũng có cảm tình với anh, em cũng ko dám thích anh nữa. Im lặng, tao quay lưng vào bắc ninh. Ngủ dở chừng khó ngủ. Tao nghĩ vẫn vơ, về tình yêu, về tóc vàng, về Giữa, về **Luật**...và về cả Bắc ninh nữa. Cõi phái chục phút sau, bắc ninh gọi khẽ, tao ko thưa, giả vờ ngủ. Bắc ninh ko thấy tao thưa cũng im, ko gọi nữa. Vài phút nữa trôi đi, tao vẫn nằm nguyên tư thế, tao mở mồm hỏi bây giờ em còn thích anh ko. Bắc ninh trả lời ơ anh chưa ngủ à. Tao bảo nằm cạnh người đẹp mà ngủ được thì tài quá, còn khó ngủ hơn nằm 1 mình. Tao quay người lại nói nhỏ, chăn này mỏng quá, cho anh đắp cùng chăn cho ấm. Tao đưa tay kéo chăn, bắc ninh ko nói gì, đã chung chăn rồi, tao quờ tay sang ôm, ko thấy ý kiến gì. Tao bắt đầu hít hà mùi thơm, tay lần mò ngực, tao cảm thấy tim ẻm đậm đinh thích. Tao luôn tay xuống quần, bắc ninh giữ tay, tao bảo yên nào, để anh làm việc, bắc ninh trả lời ko được. Bắc Ninh hỏi anh có thích em ko, ôi, câu hỏi giống tóc vàng vãi. À hóa ra cứ thích là được hay sao. Tao bảo anh nói rồi mà, anh có ấn tượng với em từ lần đầu gặp. Bắc ninh vẫn giữ chặt tay tao, tao bơm thêm 1 câu nữa, anh chia tay người yêu nhiều lúc thấy trống trải lắm, hay anh với em giả vờ yêu đi. Bắc ninh vẫn thở gấp và bảo ko, em muốn yêu thật. Tao bảo yêu thật thì yêu thật luôn, sợ gì. Tay ẻm thả lỏng hơn, tao tiện đà lùa tay xuống. Nước nhòn đã sưng quần...

Tao day day, mân mân, mê mêm. Bắc ninh oằn người lên xuống, đến khi có lẽ là ko chịu nổi nữa thì thấy đưa tay sờ sờ quần tao, rồi cũng nắm thằng nhỏ mà nắn nắn bóp bóp. Tao ngồi dậy, định kéo quần ẻm ra nhưng em giữ quần chặt, bảo ko được anh ơi. Đm, đến nước này còn được với ko cái gì nữa. Tao cởi quần tao trước, dưới ánh đèn sáng, bắc ninh nhìn rõ thằng bé ẻm lấy tay che mắt kêu em ko nhìn đâu. Tao tranh thủ kéo quần ẻm thì ẻm lại đưa tay giữ chặt quần, khép đùi. Tao ngồi lên chạm thằng bé vào tay ẻm, ẻm chuyển 1 tay giữ quần 1 tay cầm thằng bé của tao sóc sóc. Hưng phấn quá, tao phun mè hết vào bụng ẻm.

Bắc ninh lấy khăn lau lia các thứ xong, mặt ẻm vẫn đỏ ửng. Tao nằm ôm, tay mân mê, lần này đưa xuống dưới, tao dùng tay ngoáy, móc, dồn dập, bắc ninh cắn răng ấm ứ trong miệng, rồi thấy ẻm cứng người, đưa tay nắm chặt tay tao, tao vẫn cố móc, ẻm kêu thôi thôi anh ơi. Nằm im 1 lúc, 2 đứa ngồi dậy, bắc ninh giờ mới tỉnh bảo anh hư quá rồi ẻm vùng dậy, mở tủ, lấy quần, chắc là đi thay. Cũng đúng thôi, tao nhìn trên chiếu 1 mảng ướt to bắng quyển vở.

Gần sáng thì về phòng, ngủ trương xác đến 10h. Thẳng thông đã dậy soi cầu lô và up bài . Ra sân hút điếu thuốc thấy vợ chồng phòng thứ 2 đã đứng buôn chuyện với chủ nhà trọ. Cũng đéo quan tâm làm gì, vào phòng lấy điện thoại ra, thấy tin nhắn của Phấn rằng nhớ hẹn tối nay anh nhé. Ôi đệt, gì phải dặn sớm thế. Tao nhẫn lại hay là hẹn từ trưa luôn đi. Phấn nhẫn lại ngay, qua em đi, hihi. Tao vào vệ sinh cá nhân, thay quần áo rồi đi. Dặn thẳng thông nghiên cứu cố lấy con nào

chắc để về bờ, nó hỏi đi đâu đấy, tao bảo hôm qua đi mua dâm ko mất tiền, hôm nay đi bán dâm xem có đắt không. Thằng bạn lồn cười sảng sặc. Đi qua phòng bắc ninh, Bắc ninh nhìn thấy bèn gọi ê thanh niên kia đi đâu đấy. Tao bảo đi chơi tí. Bắc ninh bèn gọi vào em bảo đã. Tao đi vào, bắc ninh hỏi anh đi đâu thế, tao bảo ơ trả lời rồi là đi chơi mà. Bắc ninh kêu từ giờ em phải quản anh, ko để anh lông bông nữa. Tao cười nói em đùa à, quản làm sao được anh. Bắc ninh ko nói gì, im lặng tí rồi bảo thôi anh đi đi. Tao đi luôn. Trong đầu nghĩ hơi mệt với ẻm này rồi đây. Sang nhà Phấn, Phấn mở cửa, đang ngồi trang điểm. Tao bảo dậy sớm thế người đẹp. Phấn kêu dạo này em chuyển việc, tao hỏi chuyển việc gì. Phấn bảo à ko phải chuyển việc mà là chuyển giờ làm, ko đi làm ăn lương tháng nữa. Tao ngơ ngác ko hiểu. Phấn cười bảo trước kia là em đi làm theo giờ cố định buổi tối, lên đấy ngồi chơi, phòng nào yêu cầu thì vào. Lương ăn theo tháng và tiền boa của khách, giờ em ko đi thế nữa, em ở nhà, có khách thì gọi. Em thích thì lên ko thích thì thôi. Tao bảo ơ thế trang điểm giờ là chuẩn bị đi làm hả, Phấn bảo ko, em tiếp khách đặc biệt ạ. Tao đứng dậy nói ơ thôi thế anh về. Phấn cười khinh khích kêu anh chính là khách đặc biệt còn gì. Để em mời đi xem phim mấy lần ko được. Quá thể đặc biệt. Tao quay lại nhìn Phấn và nói em trang điểm làm gì, em đã quá thể xinh rồi, cần gì trang điểm nữa. Phấn cười tít mắt.

Tao ngồi cạnh Phấn, phấn trang điểm xong quay ra bảo lạnh quá anh nhỉ, lạnh này có ng yêu ôm thì thích lắm. Tao nghe vậy, đưa tay khoác lên vai Phấn, kéo phấn xích lại gần. Thấy trong lòng hồi hộp, nhớ như in lần trước chịch phấn, cơ thể ngọc ngà ko tì vết. Phấn hỏi nhỏ anh thấy em thế nào, tao bảo rất xinh đẹp, phấn hỏi lại chỉ thế thôi ạ. Tao trả lời tiếp, sống đoan trang, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn. Phấn cười rồi nói, thế tiêu chí người yêu của anh thì phải thế nào. Tao nghĩ 1 hồi mới nói, anh chưa bao giờ nghĩ về việc này, theo anh tình yêu phải đến từ những thứ bình thường nhất, tự nhiên nhất, nếu đặt tiêu chí thì vô vàn lắm. Phấn lại cười, tao cúi xuống nhìn phấn, phấn ngược mắt nhìn tao, chạm mắt nhau, hồi hộp, và đôi môi từ từ chạm đến. Phấn thẽ thốt, em thấy nhớ anh nhiều lắm...

Tung chǎn tung gối, cái ấm ức lúc rạng sáng ko được thỏa mãn với bắc ninh đã dồn nén lên người phấn, phấn ngất ngây. Phấn rên rỉ, phấn kêu la. Phê tận óc.

Xong nằm trần chuồng ôm nhau, phấn nói ko hiểu sao em nhớ anh như vậy, từ ngày biết anh hay đi ăn cơm muộn, em toàn cố tình đi ăn tầm đấy để gặp anh. Tao bảo anh nghĩ có nhiều người đàn ông em gặp, giàu có, yêu thương em, sao em ko chọn họ. Phấn cười nói anh chả bảo tình yêu ko có tiêu chí còn gì, có lẽ em giống anh ở điểm đó, em nghĩ đơn giản yêu là yêu, mình thấy thích, thấy mến, thấy nhớ, là mình yêu. Ờ đúng. tao định hình trong đầu lại xem thời điểm này tao thấy mến, thấy nhớ ai nhất. Nghĩ 1 lúc thì có lẽ là Tóc vàng và Luật, tao ít liên lạc với Luật nhưng rất hay nhớ đến, cũng nhiều lần muốn Luật đi chơi, muốn qua chơi nhà Luật nhưng ko hiểu sao sau khi chia tay hải dương, tao thấy có 1 khoảng cách với Luật. Còn phấn thì sao ? Với phấn thì thiện cảm của tao dành cho phấn ngày càng tăng, cái ác cảm về nghề nghiệp của em gần như đã hết, nghĩ đơn giản là ém sống tốt với mình thì mình sống tốt lại, nghề nghiệp của em dù đúng dù sai thì cũng ko ảnh hưởng gì đến mình cả. Tao lại quay sang ôm phấn, sờ sờ nắn nắn, phấn cũng đưa tay xuống thằng nhỏ của tao mà nắn. chả mấy chốc thằng bé lại tỉnh dậy. Phấn cười bảo em cũng hợp anh khoản này quá, lần nào với anh em cũng như lên mây, yêu anh quá. Chụt chút.

Lại 1 cuốc nữa...

Trưa phấn bảo đi ăn rồi đi xem phim sau, tao gật đầu. Dù gì thì cũng đã hẹn với ẻm mấy lần rồi, hơn nữa vừa được ẻm chiều tới bến mấy nháy đang phấn khởi nên cũng chiều lòng nàng. Đi ăn linh tinh bánh xèo nem nủng các thứ mà cũng no căng. Vào rạp phim, phấn tranh đi mua vé mua nước, phấn bảo em rủ đi là em mời, lần sau anh rủ thì anh mời. Nói vậy khác gì bảo tao nợ em 1 lần xem phim, lần sau phải rủ em ấy đi. Tao cười, nhìn phấn chạy lăng xăng trông thật đáng yêu. Hết phim, đưa phấn về, phấn nghe điện thoại vâng vâng dạ dạ gì đấy rồi tắt máy. phấn bảo với tao hôm nay em nghỉ, dẹp hết chỉ để chăm sóc khách đặc biệt thôi. Lại về phòng Phấn, phấn bảo

hôm trước đi ăn cơm, gặp bắc ninh, cũng ngồi gần hỏi chuyện vài câu, hỏi về anh thì bắc ninh bảo ko quan tâm lão đấy làm gì, suốt ngày lô đề, hư đốn. Phấn quay sang hỏi tao anh vẫn chơi lô đề à, tao cười gượng bảo mới gần đây bập lại, sau vụ chia tay người yêu nên chán chán ý mà, ko có gì đâu. Phấn hỏi thế nợ bao nhiêu, em cho mượn mà trả hết đi, mà lần trước anh trả bằng cách nào. Tao bảo lần trước trúng to nên trả hết nợ và gác chèo. Đợt này cũng nợ như lần trước, hi vọng số đỏ thì gác chèo hẵn, đậm thuyền luôn. Phấn cười, phấn bảo em cho mượn, anh trả hết đi mà tập trung học hành... Tao lắc đầu bảo thôi, khi nào cần anh sẽ hỏi....

Cầm triệu bạc của thằng thông mà 2 hôm đi ăn đi chơi vẫn còn chừng ấy. Chủ nhật, đi lấy lương, chị vợ nhắc chịu khó up bài đều cho chị. Vậy là nói ý kiểu thi thoảng chị vào ko thấy trên trang nhất. Đm đúng là có đôi lúc chênh mảng tuy nhiên muôn lúc nào cũng trang nhất thì có ccc, hằng trăm thằng khác cũng up bài như thế. Tao cứ vâng vâng dạ cầm tiền.

Trời nắng, mùa đông mà nắng to, vàng chói. Không khí lạnh thêm nắng làm cho cảm giác khô hanh tăng thêm mấy độ, may là tao đeo bị nứt nẻ chỗ nào, khả năng là do uống nhiều nước. Về phòng trọ đã 10h, hỏi thằng thông tối nay quyết tử không, thằng thông hỏi tao có bao tiền, tao rút ví ra đếm được hơn 3 triệu. Thằng thông bảo 250 điểm mới về bờ, nó có 2 triệu, vậy là chưa đủ 250 điểm. Tao bảo thôi đm ông làm như đánh là trúng luôn ko bằng, thế trượt thì sao. Thông kêu soi kỹ lắm rồi, đeo trượt được đâu, nó bảo đây này xem sổ kết quả nhé, phân tích giảng giải 1 hồi, tao cũng thấy hợp lý tuy nhiên vẫn bảo thôi có bao nhiêu đánh bấy nhiêu là được, chỉ sợ trượt thì ăn cứt mà sống.

Phấn lại gọi điện, bảo anh ơi đi ăn cơm. Đéo nào ăn từ giờ, tao bảo ăn em trước nhé. Phấn cười khúc khích bảo chỉ được cái mạnh mồm, giỏi thì sang đây em híp chết. Đẹt, dặn thằng thông bảo trưa tự đi ăn cơm đi, tao đi có việc đây. Mò sang nhà Phấn luôn, vừa gặp nhau đã lao vào ngấu nghiến, quần áo nhanh chóng bay hết, phấn trèo lên cưỡi, cưỡi, đậm 1 hồi tao bảo đổi tư thế, phấn ko nghe, cứ nhắm mắt mà phi, tao out. Mẹ nó, nó phi thế chịu thế nào nổi. Phấn cố rướn rướn thêm mấy cái rồi cũng đổ vào người tao nằm thở. Khi tỉnh táo mới hỏi phấn cho vào trong thế lỡ dính thì sao. Phấn bảo anh yên tâm, em biết phải làm thế nào mà.

Trưa đưa phấn đi ăn cơm, gặp bắc ninh đang ăn. Bắc ninh nhìn chằm chằm bọn tao rồi bỏ cơm ra về. Phấn hỏi tao sao em ấy thái độ thế, tao lắc đầu. Cả buổi chiều ở bên phấn, đi cafe rồi, phấn rủ đi chợ, mãi đến hơn 5h chiều mới rời nhau ra về. Thấy thực sự thoải mái...

Vừa về xóm trọ bắc ninh đã túm lấy hỏi sao anh lại đi cùng bà kia, tao bảo có vấn đề gì ko, bắc ninh kêu em đã bảo ko thích rồi mà. Tao kê, đi thằng về phòng. Bắc ninh đậm chân thích phía sau. Trong các nữ nhân có lẽ tao chỉ thấy Luật là có thể nói khiến tao phải nghe, ko hiểu sao, có lẽ là phải dớp. Bắc ninh mới móc lốp vô tình trong đêm, ừ thì èm cũng xinh ngon thật nhưng chưa gì đã muốn khống chế tao thế thì ko ổn.

1 ngày hưng phấn đến tối tinh thần đánh lô bị giảm sút. Tao bảo thằng thông thôi giữ là 1 triệu để đóng tiền nhà, thằng thông kêu tối trúng tha hồ đóng. Đm, nếu mà biết chắc sẽ trúng thì thôi về bán mẹ nhà đi mà đánh, tao cương quyết, thằng thông xong cũng nghe. Đó là 1 sự may mắn vì tối lại trượt. Chán vl, kiểu đã đen rồi thì mãi vẫn ko dứt được. 2 thằng rủ nhau đi làm chén rượu cho đỡ sầu. Tắm giặt xong định đi thì bắc ninh sang bô bô nói 2 bô hôm nay lại trượt lô phải ko. Thằng thông ngược nhìn bảo trượt chẳng qua là chưa trúng. Đi nâng chén tiêu sầu với bọn anh ko. Bắc ninh bảo đi ăn à, cho đi ké với. Vậy là ra quán ngoài ngõ, gọi nồi lẩu 300k, bắc ninh kêu em cũng đang buồn, cho em uống. Tao kê, thằng thông cũng rót cho bắc ninh, thế đeo nào mời nhau khí thế. Hôm ấy uống nhiều, ăn ít, tao với thằng thông mỗi thằng hết 1 chai nửa lít, chỉ húp nước lẩu thôi mà uống xong vẫn thấy tỉnh như sáo. Bắc ninh thì mặt đỏ bừng, nói lảm nhảm rồi. Tao trả tiền, đi về, tao phải dùi bắc ninh... Bắc ninh vừa đi vừa kêu ko cần anh dùi, em tự đi được, anh là đồ tồi, đừng động vào em... Cuối cùng cũng thả èm được về phòng. Tao đi mua mấy gói cafe về, nhớ ra là đeo có nước nóng. May sao thấy con da nâu ngoại thương mở cửa,

hỏi nó có ấm điện ko thì kêu có. Mượn về, cắm nước, pha cafe, bảo thằng thông lấy ghế ra sân, ngồi ngừa cổ ngắm sao, uống cafe, hút thuốc, thấy thanh thản vl.

Từ ngày chuyển trọ về đây ít được ngắm sao vì trong phố đèn sáng, mây mù. Ngoài mỹ đình tối hơn, dễ nhìn sao hơn. 2 thằng ngồi lúc thì thấy Da nâu mò ra bảo cho uống cafe với, tao bảo nước trong nhà, cafe trong nhà, tự xử đi. Ai ngờ nó vào tự pha thật, rồi cũng kéo ghế ra ngồi sân với bọn tao. Thằng thông bảo ấy chà, hôm nay ngoại thương lại ra chơi với giao thông xây dựng cơ dãy. Da nâu bảo có gì mà ko chơi. Đúng là hôm nay mới nói chuyện nhiều với em này, thấy em cũng có kiến thức và hiểu biết ra phết. 1 lúc nữa thì em Da đen cũng mò ra hỏi có gì xôm thế cho hóng với, tao bảo vào pha hộ thêm tí cafe thì cho hóng, da đen vảo luôn. Hôm ấy mấy đứa ngồi buôn chuyện đến gần 12h, có vẻ gần gũi hơn chứ ko lạnh nhạt như trước nữa...

Leo lắt, nổi trôi chỗ phồn hoa đô hội. Tiền hết, nợ nần, học hành cũng sa sút. Nguồn cảm hứng duy nhất lúc này có lẽ là Phấn, từ hôm đó phấn chăm chỉ gọi điện, nhắn tin, hầu như ngày nào cũng nói chuyện với nhau, ít nhất thì 2 ngày cũng gặp nhau lần. Phấn lúc nào cũng quan tâm đến tao từ cái nhỏ nhất như hôm nào thi môn đầu, anh còn tiền hay hết cho đến việc anh ăn sáng thế nào, có thích quàng khăn ko em mua tặng... Tình cảm của tao với phấn cũng từ đó mà tăng lên 1 bậc.

Rồi đến ngày cũng bị hỏi nợ, thằng thông về kêu mấy chỗ vay đã hỏi rồi. Chỗ cầm đồ thì đeo nói, ko lấy được coi như mất nhưng những chỗ vay kia đều là chỗ tình cảm, ko trả thì coi như mất tình luôn do vậy phải nghĩ cách. 2 thằng bạc đầu năn óc tìm cách, mà 1 lúc xoay đâu ra mươi mấy hai mươi củ đối với mấy thằng sinh viên còn đang ăn bám. Stress nặng. Tao bảo thằng thông hay là cắm máy tính của tao phang con lô. Thằng thông lắc đầu bảo ko giải quyết đủ, mà trượt thì đeo làm việc được là chết đói luôn đấy. Nghĩ giờ cầm cả máy tính cả điện thoại các thứ chắc được hơn 3 củ, đúng là ko giải quyết được vấn đề gì thật. Thằng thông đề xuất bảo để nó về quê mượn xe máy phụ huynh bảo đợt này phải đi lại đồ án thực tập nhiều cần xe máy, rồi cầm xe. Ý kiến cũng hay đấy, nhưng tao nghĩ 1 lúc thì bảo đeo được, như thế dễ vỡ lở ra, để phụ huynh biết thì toi. Trong đầu tao lúc này đã ấp ú ý nghĩ mượn xe của em nào đấy rồi đi cầm... Tao bảo thằng thông là để tao tính. Thằng thông đoán được ý nghĩ trong đầu tao thì phải, nó hỏi bố định mượn xe gái à, tao gật đầu. Thằng thông bảo thế thì mất hình ảnh đấy bố ạ. Tao bảo thế còn cách nào khác ko. Thằng thông im.

2 thằng bàn nhau xem nên mượn xe đứa nào, thằng thông xúi bảo mà mượn xe mấy đứa học sinh bạn mà ấy, bọn đấy con nhà giàu, giả như có mất xe chắc đéo tiếc, với lại bọn đấy tôn thờ mà lắm thì phải. Đm thằng lồn xui dại, đeo thể với bọn đấy được, với bọn đấy thì thà dày mặt vay tiền con hơn. Phân tích 1 hồi tao bảo thôi mượn xe **Luật**...

Chiều thứ 6 tao nhắn tin cho **Luật** hỏi, giả vờ ở quê bận việc cần về gấp, cho anh mượn xe được ko. **Luật** đồng ý ngay bảo anh lên cửa hàng lấy nhé. Tao đi xe bus lên, có 1 mình **Luật** ở cửa hàng. Khá lâu rồi ko gặp, **Luật** hỏi han có việc gì, tao bảo việc trong họ hàng thôi. **Luật** hỏi hôm nào xuống, tao bảo nhanh thì mai, ko thì chủ nhật. **Luật** dặn dò đi cẩn thận, lấy giấy tờ xe đưa cho tao.... **Luật** tinh tế khi nhận ra thái độ của tao có gì đó khác khác. **Luật** nói anh ko phải ngại, đi xe em thoải mái, lúc nào cần cứ qua lấy, em đợt này cũng chả đi mấy... Tao cảm ơn rồi vội về, trong lòng thấy xấu hổ quá mức.

Phi xe về xóm trọ, bảo thằng thông đi cắm đi, thằng thông hỏi cắm bao nhiêu. Tao bảo cắm lấy 10 triệu. Thằng thông gật gù phóng xe đi. 6h hơn 2 thằng ra quán lô, ngồi bàn bạc, đánh 100 điểm. Rồi ko cả đi ăn cơm, ngồi uống trà hút thuốc chờ đến lúc có kết quả. Lại vác 2 bộ mặt thiểu não đi về. 2 thằng chui vào phòng đóng cửa ngủ. Đến 10h tối mới dậy, thằng thông rủ đi ăn gì đi ko đói chịu đéo nào được. Lê đi làm 2 bát bún ăn cảm giác đắng hết mồm. Về xóm trọ, hút điếu thuốc rồi mở máy tính theo dõi lô, tìm tìm thống kê, ngâm cứu, soi xét đã chọn được số cho ngày mai. Mai đánh hết....

Sáng dậy, trời vẫn nắng đẹp, ra cửa vươn vai cho khỏe khoắn thì nhìn thấy Bắc Ninh đứng cửa phòng ẻm, ẻm cũng nhìn sang tao. Chết mẹ rồi, tao vào phòng luôn bảo thằng thông thôi vỡ mồm rồi, ko nghĩ đến việc bắc ninh và **Luật** thường xuyên liên hệ với nhau...Đúng như dự đoán, Bắc ninh mò sang ngay hỏi ơ em tưởng anh về quê có việc gì, anh mượn xe chị **Luật** sao ko mượn xe em Luôn, à mà xe đâu rồi...

Ko ai nói gì, Bắc ninh chốt 1 câu chắc chắn 2 ông cắm xe chị **Luật** rồi phải ko. Thằng thông bảo ừ, nợ thì trả, làm gì mà tra xét ghê thế. Bắc ninh bảo ko còn gì để nói với 2 ông nữa rồi. Ẻm quay đi. Tao vội ra đi theo, sang phòng ẻm, bắc ninh mặt lạnh lùng hỏi anh sang đây làm gì, có cắm nốt xe em ko thì em cho mượn luôn này. Tao bảo em đừng nói với **Luật** được ko, bắc ninh nhìn trân trân kêu ko được, em phải nói, để chị ấy ko ảo tưởng về anh nữa...Tao bảo thôi, xin em đấy, đừng nói cho **Luật** biết, anh sẽ lấy xe về trả **Luật** ngay. Bắc ninh thở dài, ngồi xuống giường. Tao ngồi cạnh. Bắc ninh hỏi anh lấy gì mà đi chuộc xe, tao bảo từ giờ đến tối đi vay thêm ai đó là đủ, hôm qua đánh hết 1 ít. Bắc ninh lại thở dài. 1 lúc sau nói anh chờ em đi rút tiền, em cho anh mượn, anh lấy xe trả chị **Luật** đi. Tao cúi mặt, thực sự xấu hổ với gái...

Tao bảo để anh đi mượn bạn đã, nếu ko được thì về mượn em. Bắc ninh bảo em cũng là bạn, sao mượn em ko được à. Tao bảo thôi, anh đi đã nhé. Tao lượn luộn.

Trưa đeo dám về nhà, phấn gọi điện, tao ko nghe. Phấn nhắn tin bảo hôm qua thấy bạn anh cắm xe máy của ai, anh có liên quan ko. Tao ko trả lời, tắt nguồn. Ngày hôm ấy lang thang ngồi trên xe bus, mà đeo biết là đi đâu, cứ chán lại dừng, ngồi thuốc nước rồi lại nhảy xe bất kỳ lên, gật ngủ. Hết bến, phụ xe hô mới xuống. Nhớ lúc đó là dừng chỗ công viên nước, xe bus tuyến 33 thì phải. Đi bộ lang thang mấy lượt, bụng thấy đói mà ko muốn ăn, lại ngồi trà đá. Hỏi bà quán nước mới biết gần 5h. Chắc tại trời nắng nên nhìn vẫn sáng. Phân vân, túi vẫn cầm gần 8 triệu. Dừng hay nghỉ, nghỉ hay dừng..Đi xe bus về, 2 tuyến thì về đến ngõ, đã 6h chiều, trời tối đen. Mở điện thoại, gọi thằng thông ra quán nước, đeo dám về nhà sợ chạm mặt bắc ninh. Thằng thông ra hỏi mày đi đâu cả ngày mà tắt điện thoại, con bắc ninh nó chạy sang hỏi ko biết bao nhiêu lượt. Tao bảo bỏ qua chuyện đó đi, tao muốn nói với mày việc này, tao sẽ đánh lô nốt số tiền này. Tao muốn đây là lần cuối tao với mày sa đà lô đề như vậy, có được ko. Thằng thông châm thuốc hút, nó bảo thôi đừng đánh, xoay tiền nhổ xe trả **Luật** đi. Tao bảo kê mẹ, nốt đi, cho nhớ đời...

Tao bảo thằng thông là sẽ đánh 300 điểm con 33. Tao bảo hôm nay xe ngủ quên trên xe bus, đi đến cuối bến xe 33. Thằng thông ko nói gì. Tao ghi, đếm đủ tiền lô gửi mụ chủ ghi rồi bảo, từ mai bọn cháu có ghi lô cô đừng nhận nhé. Mụ cười kêu tối nay về 2 nháy thì sao. Bọn tao lại ngồi quán nước chờ kết quả. Đến giờ quay, hồi hộp vl, nhưng ô kia, ngay giải 2 đã có 33. 2 thằng nhìn nhau mừng vl, vậy là tự tin rồi, giờ chỉ muốn nổ thêm nháy nữa. Trời ko phụ lòng người, đến giải 6 thì lại có 33, 2 thằng tao đứng dậy ôm nhau, sướng như điên...

Mụ chủ bảo mẹ chúng mày, cầm tiền chưa ấm tay đã trả lại. Mụ đếm đủ 48 triệu, tao gửi lại mụ 500k bảo thôi tạm biệt cô, bọn cháu về bờ đây...

Cầm tiền đi lấy xe, lấy luôn máy tính, xe đạp hết chưa đầy 15 triệu. Phóng xe rìn rìn về xóm trọ. Bắc ninh vội ra hỏi anh đi đâu cả ngày mà tắt máy, em lo cho anh quá. bọn tao mặt mày rạng rỡ, thằng thông bảo lo gì mà lo, nó đi về bờ rồi. Vào phòng, bắc ninh đi theo. Thằng thông lắp máy tính, tao cũng kể luôn là trúng lô, bắc ninh cau mày bảo ôi trời ơi tưởng đi đâu, hóa ra trốn đi đánh lô. Sỉ vả tao mấy câu, cơ mà do thằng lô nên ko bị sỉ vả nhiều. Bắc ninh bảo anh hứa với em từ giờ cấm lô đề đi, nếu ko em sẽ bảo chị **Luật** vụ này. Tao bị dọa thế cộng với cung nản lô đề nên hứa ngay. Bắc ninh bảo nhớ đấy nhé...

Tao bảo đi ăn uống gì đê, Bắc ninh kêu thế gọi chị **Luật** nữa nhé, bắc ninh gọi **Luật**, **Luật** bảo ko có xe, chắc vẫn ko biết chuyện. Bắc ninh kêu để em cho người lên đón. Sau đó thì sai tao anh đi đón chị **Luật** đi. Tao gật bảo thằng thông ra quán gọi trước...

Lên đón **Luật**, **Luật** bất ngờ kêu anh lên sớm thế, tao ậm ừ. **Luật** túm tím cười nhìn tao. Có vẻ gian gian. Tao chở **Luật**, **Luật** ôm eo nói 1 tỷ nầm rồi mới được ôm anh...

Lâu lắm rồi mới được ngày vui, từ đoạn chia tay tình đầu cho đến ngập sâu lô đề nợ nần. Ăn xong tao lại chở **Luật** về, **Luật** túm tím cười bảo anh có giấu em gì ko. Tao thế đéo nào lại phun ra hết, **Luật** bảo anh đừng tưởng em ko biết gì về anh nhé. Anh mượn xem em cũng hơi nghi ngờ rồi. Tao bảo vậy sao còn cho anh mượn. **Luật** nói lúc ấy em nghĩ coi như giúp đỡ anh, em nghĩ anh cắm xe để trả nợ chứ ko phải cắm xe để đánh bạc. Tao thở dài... **Luật** lúc nào cũng vậy, ân cần ở bên.

2 thằng trả hết nợ. Bàn nhau mua cái xe máy ghẻ cho vui. Thế là lên mạng tìm mua, tuần sau thì mua được con Wave đỏ cờ cũ của 1 ông già trên tận hoàn kiếm. Sau này bán con wave đi lại thành lãi. Tranh thủ thời gian chưa thi, tao với thằng thông rủ nhau đi học bằng lái xe. Nhớ năm ấy mất tất cả có 300k thì phải.

Vào mùa thi. Nhiều môn chuyên ngành rồi, cũng cặm cụi vào học, kỳ này đăng ký học lại cả môn bị cấm thi lần trước thành ra hơi vất. Trường tao luôn thi sớm, thằng nào mà ko phải thi lại thì có khi nghỉ Tết từ 15-17 âm lịch. Đợt này hay qua nhà phẩn, phẩn cũng vào kỳ thi, phẩn bảo cũng cố lay lắt ra trường lấy bằng, chán nghề ngồi bàn lăm rồi.

Chủ nhà thông báo ra Tết sẽ sửa nhà trọ, cải tạo lên thêm 1 tầng nữa. Thời gian cải tạo dự kiến chừng 2 tháng. Do vậy các cư dân trọ chủ động chuyển chỗ, nếu vẫn muốn ở đây thì sau khi cải tạo sẽ được quay lại, còn ko muốn ở thì tùy nghi di tản. Đm đang bận mùa thi lại phải đi tìm nhà, bực vl, nhưng phận ở trọ biết làm thế đéo nào được. Tao treo stt yahoo là sắp vô gia cư, thằng thông thì treo tìm nhà trọ, với hi vọng bạn bè ai biết thì giới thiệu, đỡ mất công đi tìm. **Luật** là người hỏi đầu tiên, **Luật** bảo cửa hàng làm thuê em cho ở nhờ luôn này, hihi. Tao trả lời được thế còn gì bằng, **Luật** hỏi sao phải vô gia cư, tao kể. Xong rồi đứa đéo nào cũng nhảy vào hỏi tại sao làm tao phải copy 1 câu trả lời để paste cho tiện.

Phẩn biết chuyện, phẩn bảo nếu ko ngại thì qua ở cùng em. Ô đệt, thế là sống thử sao. Phẩn bảo em cho anh ở nhờ 2 tháng, khi nào chủ nhà cải tạo xong thì anh lại quay về đấy ở. Tao cười hỏi anh ở luôn cùng em được ko. Phẩn cười tít mắt bảo thích thì chiều, anh thích gì em cũng chiều. Công nhận là thế thật, phẩn chiều tao gần như vô điều kiện.

Toàn lời hỏi thăm thôi chứ đéo thấy đứa nào giới thiệu được gì. Mãi đến đầu tháng 12 âm lịch, bước vào thi môn đầu tiên thì cô chị học sinh ngày xưa mới bảo gần nhà ẻm có nhà cho thuê, là nhà riêng 2 tầng, 3 phòng ngủ, 2 nhà vệ sinh, bếp núc đủ cả, cho thuê giá 2 triệu. Anh xem rủ bạn bè đến ở cùng thì em thấy cũng được đấy.

Tao nói chuyện với xóm trọ rủ rê thì bắc ninh đồng ý luôn, bảo ở thế chắc chắn, an ninh hơn nhiều lại rộng rãi nữa. Bắc ninh bảo hay 2 phòng mình đến thuê, em rủ đứa bạn em đến nữa. 4 người 2 triệu cũng ko đắt. Mẹ nó, ẻm đang ở 1 mình thuê phòng 600k, sang bên kia thuê có 500k thì lo chả ko đắt, bọn tao 2 người đang ở phòng 600, sang bên kia lên 1000k. Tự dưng mất thêm 400 nữa. Bắc ninh nhìn mặt tao rồi xét nét bảo anh ko thích à, tao bảo toet luôn là anh thấy hơi đắt, ko ở hết nó cũng phí. Bắc ninh cười, thế thì ra gầm cầu ngủ cho rẻ, ở nhà riêng thoải mái lại còn kêu đắt, mệt với ông lắm. Thôi a chuẩn bị xem ngày nào chuyển thì để chuyển luôn cho em 1 thể. Nói như ra lệnh.

Thi xong 2 môn vẫn chưa quyết chuyện nhà cửa. Thi đến môn thứ 3 vào buổi chiều, đi sớm trà đá nhân trần với tóc vàng và giữa, 2 đứa cũng túc tắc thi rồi. Giữa rủ Tết đi du lịch đâu đi, tóc vàng hưởng ứng, thực ra tao đoán là 2 đứa nó bàn nhau từ trước rồi. 2 đứa nó bảo Tết ko có chỗ chơi chán lắm, đi vào Sài Gòn vài ngày hưởng nắng cho sướng. Tao bảo thôi con xin các mẹ, tết quê con bao việc, các mẹ cứ đi tự nhiên, đừng rủ con. 2 đứa xì mặt. Hôm ấy tóc vàng dặn về đón nó vì hôm nay nó đi nhò xe. Ủ thì đón. Tao thi xong chờ dài cổ mới thấy 2 nàng ra. Giữa nhà gần nêm đi bộ, tóc vàng trèo lên xe tao hỏi xe này đẹp đấy, tao bảo đẹp ko bằng sh của nhà cô. Tóc

vàng cười hinh hích. Lại lê la nước nôi quán xá linh tinh đến xẩm tối mới về. Tóc vàng bảo lâu lăm ko đi chơi tối, hỏi tao hôm nào rảnh, tao bảo còn 4 môn nữa, thi xong mới rảnh. Tóc vàng bĩu môi kêu ngày rảnh gần nhất là hôm nào, tao bảo ngày mai. Ếm kêu mai muội cũng rảnh, tối mai huynh đưa muội đi loanh quanh đê. Ủ thì đê.

Về nhà được lúc thằng thông bảo nhà cửa thế nào đéo lo tìm đi toàn đi chơi với gái, tao bảo đm đi thi về chơi đéo đâu. Thằng thông kêu thoi bố ơi, con thấy bố chở học sinh mến yêu đi mấy vòng chỗ thủ lệ, con trà đá ở đấy, gọi điện cho bố trêu mà bố ko nghe. Tao rút điện thoại ra, đúng thấy cuộc gọi nhỡ của thằng thông tầm đấy thật. Tao cười bảo con em nó đi nhờ về. Thằng thông hỏi thế nhà cửa thế nào còn tranh thủ chuyển dần. Tao bảo chờ thêm xem có chỗ nào ko đỗ. Ăn cơm xong tao lại qua nhà Phấn, nằm bên Phấn thấy êm ấm thơm tho sướng vl. Phấn cũng đang học, tao trêu là lần đầu thấy phấn học đấy. Phấn bảo em còn chưa thấy anh học bao giờ. O đm, trả lời thông minh. Sâu sắc. Thưởng. Tao lại luồn tay từ trên xuống vào ngực, phấn bảo yên nào để em học, đang vào. Tao bảo để anh vào trước nhé. Nắn nắn 1 hồi cũng kéo phấn lên giường, này thì vào, này thì vào. Phấn kêu anh ơi sâu quá, em sướng...

Phấn ôm tao hỏi anh coi em là gì. Tao bảo ko rõ nữa, nhưng anh thấy nhớ em nhiều. Phấn cười, chỉ cười mà ko nói gì. Tao bảo em bỏ nghề này đi được ko, phấn bảo được, nếu anh muốn thế. Tao nói ko phải anh muốn, công việc của em là do em lựa chọn, nhưng anh thấy nghề này ko bền, em có thể làm việc khác. Phấn cười nhẹ, em hiểu điều này mà anh, nhưng công việc hiện tại phù hợp với sinh viên, còn sau khi tốt nghiệp chắc chắn em sẽ làm việc khác chứ. Anh yên tâm đi, em trong sạch. Tao gật đầu, tùy em. Đến 10h thì về. Thằng thông hỏi ơ thế giờ mày yêu đứa nào, tao bảo Phấn, có lẽ là Phấn. Thông nói thế **Luật**, bắc ninh, mấy đứa học sinh thì sao. Tao bảo bạn thân, có lẽ là bạn thân. Thằng thông cười, thân cái lồn. Tao bảo đúng, thân cái lồn. 2 thằng cười ha hả. Thằng thông cũng chén xong con bé mới tán rồi, kêu tôi yêu nó thật lòng. Tao hỏi vậy có thật lòng với đứa nào khác ko, thằng thông bảo có, đứa nào tôi chả thật lòng. 2 thằng nhìn nhau mà rơi lệ, chợt hiểu ra 1 điều, tri kỷ chính là đây.

Thời tiết đã đỡ lạnh dần, mặc áo thun dài tay mỏng là thấy đủ ấm. Nắng nhiều hơn, trời nhanh sáng và lâu tối hơn. Hôm sau ngủ dậy vừa ngáp ngáp mẩy cái bắc ninh đã sang hỏi anh quyết định đi chứ, ko định chuyển nhà à. Tao bảo anh mới nghĩ ra biện pháp thi công để cứ thi công ở trên mà ko ảnh hưởng đến dưới, anh sẽ đề xuất lên chủ đầu tư để mình ở tiếp đây, trong thời gian thi công sẽ ko thu tiền nhà để bù trừ cho việc bị ảnh hưởng bởi tiếng ồn, bụi bặm. Bắc ninh bảo anh đi đánh răng hộ em cái, nghe thấy mùi bốc phét. Mẹ kiếp, định bác học tí xem nó tò mò thế nào mà nó xổ ngay câu như vậy. Đúng là nó ko còn là bắc ninh ngây thơ của những ngày đầu mới gặp nữa rồi. Thằng thông từ lần bọn tao trúng lô, nhổ máy về. Nó bảo sẽ ko bao giờ cắm máy nữa, suốt ngày cặm cụi ngồi máy tính game gủng, được cái cũng chịu khó up bài với vě cad. Lúc nào nó ở nhà thì tao ko phải làm mấy việc đấy. Tao vệ sinh cá nhân xong thì cầm theo quyển sách sang phòng bắc ninh nằm ra giường, Bắc ninh bảo tên kia sao tự nhiên như ở nhà thế, tao quát im cho anh ôn bài. Thế mà cũng im thật. Giường này tao đã từng ngủ, đã móc lốp trên này, cớ gì mà ko được tự nhiên. Bắc ninh cũng ngồi bàn học, tao liếc sang nhìn, thấy mặc áo thun mà ko thấy dây coocxe đâu. Tao buột miệng hỏi ơ em ko mặc áo lót à. Bắc ninh cúi xuống, rồi chạy vội vào phòng tắm, lúc sau mới ra, thấy hần vết dây rồi. Bắc ninh bảo em ko tưởng tượng được có ng vô duyên như anh, sang phòng ng ta thì tự nhiên như ở nhà, kêu ôn bài mà nhóm liếc soi mói em. Đúng là ko còn gì để nói. Tao cười hô hô. Vắt chân đọc sách ôn bài tiếp. Bắc ninh chẹp miệng, lại ngồi bàn học.

Mãi miết cho đến trưa, bắc ninh quay lại bảo mời bố tướng đi ăn cơm, hơn 11h rồi. Tao bảo đi trước đi, anh đi sau. Bắc ninh nhíu mày kêu đi sau để hẹn hò với ả kia phải ko. Tao bảo ừ, em nói anh mới nghĩ ra, đi trước đi. Bắc ninh tiến lại, kéo tay tao bảo dậy đi, dậy. Tao đành vùng dậy, tay lại vừa vô tình vừa cố ý chạm vào ngực ẻm, bắc ninh đứng hình 1 giây, đưa mắt lên tao bảo vô tình hay cố ý. Tao bảo tất nhiên là vô tình rồi, hihi. Bắc ninh lườm, vớ vẩn em giết giờ.

Tao bảo cậu này nghe quen lắm, khéo tối lại có trộm đấy. Nhắc đến chuyện trộm là nhắc đến chuyện lần trước mốc lốp. Bắc ninh đỏ mặt rần rần bảo anh vớ vẩn vừa thôi, đừng có mà tham lam bắt cá nhiều tay...

Mới 3h chiều tóc vàng đã gọi điện. Bảo anh đưa em đi sớm, đi ăn linh tinh luôn nhé. Tao gật gù, mình có vẻ dễ dãi chiều chuộng chị em quá thành ra đứa nào nó sai vặt cũng được. Đến nhà tóc vàng, đứng ở cửa chờ, gọi điện ẻm kêu chờ em tí, chắc đang trát phấn tô son rồi. Bỗng thấy mẹ em đi đâu về, người phụ nữ vẫn thơm phức như ngày nào. Tao rón rén chào cô, mẹ tóc vàng cười bảo đi đâu đấy, tao đéo biết trả lời thế nào. Bèn nói dạ tóc vàng nhờ cháu chờ đi có việc ạ. Mẹ tóc vàng cười bảo vào nhà ngồi chờ đi, tao bảo thôi cháu chờ ở đây tí cũng được. Mẹ tóc vàng đứng hỏi chuyện mấy câu, thấy cũng biết mấy ông giáo sư ở trường tao, chính tò quan hệ rộng. Tóc vàng xuống, ơ ơ mẹ đứng đây làm gì, mẹ tóc vàng mỉm cười đi vào bảo anh chị đi đâu về sớm, đừng có mà tí mít, còn ít tuổi chứ ko lớn khôn gì đâu. Chả hiểu nói ý gì.

Tao chờ tóc vàng đi, trầm ngâm nghĩ ngợi. Tóc vàng kêu huynh nghĩ gì đấy, mẹ muội nói gì à, tao bảo ko có gì. Tóc vàng nhéo sườn bảo mẹ muội quý huynh lắm, huynh ko phải lo, cứ đi chơi đâu mà bảo đi với huynh là mẹ muội ko ý kiến, thậm chí con giữa đến rủ đi mà mẹ muội cũng ko tin như huynh, có vài lần muội đi chơi về muộn cũng phải nói đổi là đi với huynh. Vì thế đấy. Tao thành thanh niên nghiêm túc, đảng viên mẫu mực sao.

Đi lòng vòng mấy vòng, trời tối, tóc vàng bảo đi ăn nem chua rán, bánh xèo. Tóc vàng chỉ đường, ngoằn ngoèo mấy lượt thì đến nơi. Ăn hết suất bánh xèo với đĩa nem no vl. Tao trả tiền, ko thấy tóc vàng tranh trả nữa. Lại lượn, tóc vàng bảo lên phố lượn lờ có gì mua ko, muội muốn mua mấy đồ linh tinh cho tết. Tao phải nhắc tóc vàng ôm vừa thôi, bụng đang no, ôm đeo gì chặt thế. Tranh thủ hỏi dò thông tin về bạn xinh đẹp của Giữa, tóc vàng cười bảo huynh ko với được đâu, người tán nó xếp hàng dài từ trường kinh tế đến trường bách khoa rồi qua xây dựng ko hết. Tao bảo ta ko có ý định tán, hỏi cho vui vậy thôi. Tóc vàng kể 1 hồi rồi bảo mà cũng chưa biết chừng. Muội cũng từng chai lì tình cảm, vậy mà gặp huynh mấy lần đã bị huynh làm rung động. Tốt nhất là ko cho huynh biết về nó, đỡ lồng nhẳng, hihe. Tao bảo vậy lúc nào ta hỏi Giữa, tóc vàng cười hihe tiếp bảo hỏi đi, chỉ cần muội bảo huynh định tán tỉnh đứa kia thì giữa nó chả nhảy lồng lộn lên ấy chứ...

Lòng vòng trên phố, tóc vàng mua quần áo, mua khăn, mua giày. Rồi chọn cái áo vest bảo tao mặc thử, tao mặc thử, tóc vàng trầm trồ, ôi như wonbin. Hồi đấy wonbin là thằng buồn gì hàn quốc tao đéo biết. Tóc vàng bảo muội tặng huynh áo này nhé. Tao lắc đầu bảo ko hợp đâu. Tóc vàng vẫn bảo quấn gói lại. Thôi kệ mẹ.

Dừng chân ở quán cafe ngồi bệt. Tóc vàng khoác tay tao, 2 đứa nhìn qua ô vách kính dòng người ngược xuôi. tóc vàng tự dung hỏi ko biết bao giờ thì mình xa nhau nhỉ, rồi huynh đi làm, ko còn ở hà nội nữa chẳng hạn, xa huynh thì sao nhỉ... Tao đưa tay véo má tóc vàng, má mềm, tao bảo nghĩ xa quá làm gì. Tóc vàng ngắn mặt lên, tao thấy đôi mắt long lanh, chợt hình ảnh cô bé bướng bỉnh hôm đầu tiên tao đến dạy hiện ra. Tao cúi đầu, khẽ chạm môi vào môi ẻm, rất nhanh rồi thôi. Tóc vàng mỉm cười.

Đưa ẻm về nhà thì cũng gần 10h. Tóc vàng nhõng nhẽo bảo huynh ôm muội 1 cái. Thì ôm, đm, lại hôn, hôn nhau hồi lâu. Thấy thấy ban công tầng 2 có tiếng e hèm. Chết, hình như là bố ẻm. Bọn tao dừng lại, tóc vàng ngược lên nhìn rồi bảo bố đi vào đi bố. Bố ẻm cười khẽ rồi đi vào. Tóc vàng thơm má tao 1 cái rồi nói nhỏ, thích anh lắm...

Phóng xe về phòng trọ, thằng thông thấy tao về rủ luôn bảo ra quán net, có team để chế gọi nãy giờ mà tôi bảo ông ko ở nhà. Gì chứ game thì đi luôn, sợ đéo gì. Làm mấy kèo đến hơn 12h đêm thì thấy có điện thoại, là phẩn gọi, ko hiểu có việc gì giờ này. Tao nghe máy, đầu kia là giọng đàn ông, tao hỏi ai đấy thì đầu kia kêu tôi đi đường, thấy cô gái này ngã xe đầu cầu giấy, cô ấy đang đau ko gọi được, tôi xem cuộc gọi gần đây thì gọi cho anh, anh có phải bạn cô ấy ko...

Bỏ dở ván game, tao với thằng thông vội vàng về lấy xe phόng ra đấy. Đến nơi thấy phấn ngồi dựa trên ghế chờ xe bus, có mấy người đàn ông đứng vây quanh. Gái đẹp có khác. Tao tiến tới lại hỏi han, phấn có vẻ say rượu thì phải. Thấy chân tay có vài điểm xước xát, phấn thấy tao, òa khóc, ôm cổ tao. Mẹ, chắc say quá rồi. Tao bảo anh chở về, phấn gật đầu. Mẹ kiếp, chở em về mà chỉ chỉ sợ nó ngã, ngồi sau cứ khật khừ. Về đến phòng tao hỏi chìa khóa đâu thì èm đưa cho tao cái túi xách, tao bới bới thấy chìa khóa. Dùi phấn vào thả xuống giường, phấn ngủ luôn. Tao ngồi trông, đéo hiểu làm gì say thế.

1 lúc sau thì điện thoại phấn có chuông. Thấy số lưu là Anh cũ cặc gì ấy gọi. Tao nhẫn im lặng, tí sau lại thấy gọi, tao lại nhẫn im lặng. Lúc sau thì thấy tin nhắn, tao tiện tay đọc, thấy nội dung kiểu kiểu anh nhớ em, muốn gặp em thế nọ thế kia. Tao lần mò tin nhắn thì thấy rất nhiều tin trong hộp thư đến, đủ thể loại, chủ yếu là lời tán tỉnh ong bướm. Tao chuyển qua hộp thư đi xem, ngoài mấy tin lằng nhằng thì tao chú ý bởi 1 số lưu là XXX. Tao thấy Phấn trả lời là hẹn anh lúc 10h, thấy mấy tin khác thì nhắn tối qua em ngủ nhé, còn cả tin bảo anh ở nhà em qua ôm anh ngủ, lạnh quá...

Các tin nhắn đều là dịp gần đây. Đẹt mẹ, thế là thế lồn nào nhỉ. Tao có cảm giác như mình bị lừa ấy, dù tao ko phải là ng yêu nhưng thời gian gần đây quấn quýt nhau nhiều, vậy mà... Tao ra ngoài hút thuốc, bí bách người, định về mà lại sợ èm say rượu thế nhỡ đâu có vấn đề gì, hút hết điếu thuốc lại vào. Tao đi lấy khăn lau bụi bẩn ở chân tay em khi nãy ngã xuống đường. Trong lòng bỗng nhen nhóm ngọn lửa hận thù. Tao nghĩ trong đầu sẽ bình tĩnh theo dõi, điều tra, bắt quả tang 1 phát thì thôi. Theo như tin nhắn thì bọn này cũng hay gặp nhau ở phòng em Phấn. Được lắm. địt mẹ nó nữa.

Tự dung thấy tởm lợm cái thân thể ngọc ngà kia, tao ngồi bàn, gục đầu ngủ, lúc này muộn lắm rồi, chắc cỡ 2-3h sáng. Đang mê man việc đi chơi với tóc vàng, đứng hôn nhau với tóc vàng thì gặp **Luật**, **Luật** khóc quay lưng chạy đi, bỗng động đất ruỳnh ruỳnh, sợ vãi. Tỉnh dậy, hóa ra là Phấn đang lay lay người tao. Phấn cười bảo anh lên giường ngủ đi. Tao ngồi dậy, nắng chói chang rồi... Tao leo lên giường nằm tí cho đỡ đau lưng. Phấn bảo anh nghỉ ngơi đi, em đi tắm. Nằm cố tí những cũng ko ngủ được, lại ngồi dậy. Xem đồng hồ đã 7h30. Phấn tắm xong đi ra, xà vào lòng tao thơm chút cái vào má kêu thương anh yêu quá, sao anh ko ngủ cùng em. Tao nói lảm nhảm đại khái phải thức sợ em nôn hay cảm gì thì còn lo. Phấn choàng tay qua eo tao nhõng nhẽo, em xin lỗi, hôm qua em chia tay 1 chị chỗ làm nên uống hơi nhiều. Tao ko nói gì. Tao bảo anh về đây, phấn níu lại bảo ở lại đă, về làm gì, ngày kia anh mới thi cơ mà. Mẹ, nó nhớ hộ cả lịch thi cho mình cơ à.

Tao vẫn dám dứt trong lòng vụ tin nhắn, đéo muốn hỏi, tao muốn bắt tận nơi cho hết nhẽ. Định mệnh. Nghĩ đến lại bức, tao kiên quyết đi về. Về nhà gọi điện cho cô chị học sinh xưa bảo hỏi hộ anh xem nhà đấy cho thuê chưa, nếu chưa thì anh chuyển sang, cho bắc ninh ở ké. Cô chị kêu chưa đâu ạ, vừa hôm qua em hỏi rồi. Khi nào anh chuyển. Tao bảo chắc để thi xong nghỉ tết thì chuyển, anh muốn đặt cọc cho chắc. Cô chị cười bảo ko phải đặt đâu, em giữ hộ cho, người quen nhà em mà... Báo lại với thằng thông tình hình, thằng thông bảo ồ ngon rồi lại cắm đầu vào máy tính. Tao mò sang phòng bắc ninh, chưa thấy mở cửa, tao gõ cửa, bắc ninh hỏi ai, tao bảo tao đây. Bắc ninh mở cửa hỏi đứa nào vừa xưng tao, muốn chết à. Tao gật đầu bảo đang muốn chết đấy, lăn luôn lên giường èm nằm. Bắc ninh lại kéo tay tao dậy bảo ê em đang nằm mà, tao kê, bắc ninh mấy phát ko được thì thôi, lại bàn học ngồi. Tao vẫn ấm ức vụ tin nhắn của phấn, nghĩ linh tinh, rồi ngủ lúc nào ko biết. Đang ngủ ngon thì bắc ninh gọi dậy đi ăn cơm, tao bảo đi mua hộp mang về cho anh, anh ngại đi. Bắc ninh sờ trán tao kêu ơ anh sốt thật rồi, trán nóng lắm... Tao cũng thấy hơi mệt mệt.

Bắc ninh bảo tao nằm yên đấy ẻm đi mua cơm cháo về cho. Thằng thông nghe chuyện sang bảo ốm đau thế nào, tao bảo đéo sao đâu, chắc đêm qua đi lạnh, thêm cả gục bàn ngủ nên cơ thể phản ứng tí thôi. Thằng thông bảo thấy khó chịu thì ảng lên nhé.

Bắc ninh mua cơm hộp về, tao ngồi dậy ăn hết sạch, đói bỏ mẹ. Ăn xong rửa mồm rửa mặt lại chui lén giường ẻm nằm, tao bảo đau đầu quá. Bắc ninh leo lên kêu để ẻm nặn đầu cho. Tao bảo cho gối lên đùi nhé, bắc ninh lườm bảo ốm thật hay ốm giả đấy. Tao bảo thôi anh đi về phòng anh ngủ đây. Đau đầu quá. Bắc ninh cười nói ko phải dỗi, bố nằm yên đi, tao mon men gối lên đùi ẻm. Được ẻm nặn nặn bóp bóp đầu cho sướng phết. Chìm vào giấc ngủ. Lúc tỉnh dậy thì thấy Bắc ninh vẫn đang ngồi bàn học, tao giả vờ rên ôi đau đầu quá, bắc ninh quay lại hỏi han đau thế nào, tao bảo phải gối đùi mới hết. Bắc ninh cầm gối đậm đậm vào mặt tao bảo này thì đùi...

Tao tỉnh dậy, thấy khỏe khoắn rồi, đúng là do thiếu ngủ thôi. Cảm ơn bắc ninh rồi về phòng, bắc ninh bảo cảm ơn xuống thế thôi à, tao quay lại cười nói anh trả ơn bằng tấm thân trong trắng này nhé. Bắc ninh kêu ợ ợe, trắng thì có trắng nhưng không trong tí nào. Tao nháy mắt kêu ừ thì nó phải đực đực nó mới chất, em biết rồi còn hỏi. Nói thế là gợi lại chuyện hôm nào bắn ra bụng ẻm. Bắc ninh bảo lượn đi đồ dâm tặc.

Bắt đầu công cuộc rình em phấn, tối hôm đó ra ngồi trà đá thấy ẻm đi ăn cơm về, thấy mấy lượt xe cộ đi vào nhưng toàn là người xóm đó. Khoảng hơn 9h ko thấy gì, tao nghĩ ra cách là về nhà rủ phấn online chat chit, đỡ phải ngồi đây. Tao giả vờ bảo khi nào em ở nhà thì em online nhé, anh muốn nói chuyện với em hằng ngày, hằng đêm. Phấn ok ngay. Về nhà đã thấy Phấn online, chat chit 1 bập bõm đến 11h thì đi ngủ. Hỏi phấn ko đi làm à, phấn kêu nghỉ ngơi dưỡng sức mấy hôm cho hết vết ở chân tay, cũng đang bận thi nữa.

Hôm sau cũng online từ sớm, phấn cũng thế, thi thoảng mới chat vài câu vì tao tập trung ôn thi. Đến trưa phấn còn rủ đi ăn cơm, tao ok, hẹn quán cơm. Gặp phấn, phấn vẫn vui tươi, ko có thái độ gì khác biệt, tao cũng cố tỏ thái độ bình thường dù trong lòng còn ấm ức lắm. Ăn xong phấn bảo về nhà ẻm chơi, tao bảo thôi phải ôn thi, mai thi rồi. Phấn kêu mai em cũng thi...

Không khí gần Tết thấy rộn ràng gói, trên đường đã muôn sắc hoa được bày bán. Tao đi thi, làm bài ngon lành. Thi xong gọi điện tóc vàng bảo có ở trường ko qua trà đá, tóc vàng bảo ko, mai mới đi thi. Tao định về, nhưng ấm ức trong lòng ko nguôi nên chán chán, lại tìm người chém gió. Tao gọi Giữa, giữa kêu huynh chờ muội tí, muội ra luôn. Ngồi chưa ấm mông thì giữa phóng xe ra, cười tít mắt. Giữa với ngay gói hướng dương trước rồi mới hỏi tao huynh đi thi à, làm bài ngon ko. Tao gật đầu. Lân la câu chuyện rồi đá sang hỏi thăm cô bạn xinh đẹp, Giữa kêu huynh bồ kết nó rồi à, để muội gọi nó ra nhé, nhưng đừng cho tóc vàng biết, tóc vàng với huynh có gì ko mà nó bảo muội ngăn cách ngay huynh với bạn xinh đẹp của muội. Tao cười nói bảo ko có gì đâu. Giữa rút điện thoại ra gọi bảo bà ra quán trà đá gần cổng trường đi có fan hâm mộ muốn gặp, đệt mợ con này, tao đâu phải fan hâm mộ, tao chỉ là người yêu cái đẹp thôi. Giữa nói tiếp là sư huynh tôi đấy, sư huynh tôi thích bà, muốn gặp bà, tóm lại bà có ra ko. Vãi con bé này, nói thế thì đéo ai nó ra, đm, tao nghi ngờ con này ko muốn mất lòng tao cũng ko muốn mất lòng tóc vàng nên cố tình nói kiểu đó cho cô bạn nó khỏi ra. Giữa cúp máy, cười hihi bảo bạn muội nó kêu ngại lắm, ko ra đâu, nó bảo huynh thích thì tự rủ nó đi sao phải qua muội, huynh có lấy số ko này. Tao mỉm cười, ngại đéo gì, lấy luôn. Giữa bảo nhớ ko được nói với tóc vàng là muội cho số nhé. Tao bảo tí nữa về muội cho huynh yahoo nó luôn nhé. Giữa ok. Ngồi chém thêm nửa tiếng thì giữa hỏi huynh rảnh ko, đi ăn gì đi. Muội ở nhà 1 mình ko muốn ăn. Tao gật. Đưa giữa về cất xe rồi giữa ngồi xe tao, tao bảo ko biết chỗ nào ăn gì đâu, giữa kêu lên phố ăn bánh đa đéo gì ấy. Tao bảo vậy muội chỉ đường, Giữa ngồi sau, vô tư đúc tay vào túi áo khoác của tao, vòng tay ôm như thật. Đi đường Giữa hỏi huynh với tóc vàng có gì chưa, tao bảo làm gì có gì, giữa cười hehe kêu ko qua được mắt muội đâu. Đm, tao nghĩ trong đầu, có hôn nhau mấy lần, có 1 lần được bóp ngực đợt đi du lịch, về tình cảm thì chắc ở dạng bạn thân, thân cái lồn như thằng giao thông nói. Giữa hỏi tiếp bảo huynh thấy muội xinh hơn hay tóc vàng xinh hơn. Tao bảo thằng và thật

là muội xinh hơn, nhưng huynh thích phong cách của tóc vàng hơn. Giữa kêu sao lại thế, tao trả lời muội quậy quá, tóc vàng quậy vừa vừa. Giữa nói vậy muội ít quậy bớt thì sao. Tao bảo khi đó thì tính sau. Cảm nhận vòng tay của giữa siết chặt thêm 1 chút...

Tối hôm đó add nick gái xinh. Chỉ add thôi chứ đéo chat, cho nó tò mò. Thấy nó cũng accept. Tao cứ bỏ đấy đã, thăm dò tình hình phấn, vẫn online, hỏi han tao nợ kia thi cử, rủ tao đi lượn ko, tao giả vờ bảo đợt này có mấy môn khó nên đóng cửa tu kinh, ko đi đâu hết, thi xong thì tính. Phấn ok. đến gần 11h thấy bình thường thì tao bảo ngủ. Đang định tắt máy để học hành tí thì Gái xinh pm hỏi ai mà add nick mình thế. Tao cũng chẳng vòng vo gì mà bảo luôn anh là sư huynh của giữa.

- À ra là anh ạ, add nick em mà cứ im lặng ko nói gì
- Ừm anh add cho đỡ quên, anh đang bận
- Bận ôn thi ạ
- Ủ, ôn thi
- Vậy anh học đi nhé
- Ok, bibi

Tao nghĩ rồi, nghe đồn nó có nhiều người theo lầm, tao mà vồ vập thì lại bình thường, tao phải lạnh lùng tí, thi thoảng ắng vài câu làm sao để gây ra sự tò mò cho nó, để nó phải chủ động mà nhẫn cho tao.

Lôi sách vở ra ôn ôn học học đến hơn 1h thì đi ngủ. Thằng thông vẫn cày đầu vào học, đéo hiểu sao chăm thế, hỏi ko ngủ à, bố cháu bảo đéo, mai thi môn này là môn bị học lại đấy, khó vl, môn này có thằng khóa trên bảo học lại 3 lần vẫn đéo qua. Tao kệ mẹ, để cho nó học vậy. Ngủ cho lành.

Hôm sau dậy thì thằng thông đã đi từ lúc nào rồi. Sang bên bắc ninh cũng thấy khóa cửa. Quay về phòng, đi qua phòng ngoại thương thấy da nâu đang cẩm cụi học. Tao bảo ê da nâu, làm gì chăm thế. Da nâu ngẩng mặt lên nhìn rồi nói anh gọi cho đúng, em ko phải da nâu, da em là rám nắng, mốt phương tây đấy ạ, con da đen thì mới là da nâu. Đm, tóm lại là các nàng muốn nói là mình ko trắng thôi chứ ko phải đen lầm chứ gì, tao bảo anh đen có nét đẹp của đen mà, khỏe khoắn, với lại thằng thông nó bảo mấy người đen thường là ấy lầm, da nâu hỏi ấy là thế nào, tao bảo ko biết, lúc nào hỏi thằng thông nhé. Da nâu bĩu môi. Tao về phòng up bài, vừa up bài vừa chat chit. Vào room yahoo cướp mic chửi nhau lúc thì chán. Thấy phấn online, tao bảo qua đây chơi thì phấn kêu đang đèn đỏ. Ơ đang đèn đỏ liên quan đéo gì, phấn kêu sợ đen anh đang thi cử ý. Tao gật gù, cũng là biết nghĩ đấy.

Tối hôm đó ko thấy phấn online. Khoảng hơn 8h tao gọi điện phấn kêu đau bụng. Tao thấy nghi nghi. Đm, phải đi rình mới được. Lang thang qua trà đá gần cổng xóm trọ phấn. Một lúc thì thấy xốn lòng bèn lọ mọ vào xóm trọ của ẻm. Phòng phấn chốt cửa bên trong, điện sáng. Tao thấy có chuông điện thoại của phấn, giọng phấn trả lời anh qua đi, ko phải thay đồ, em ko đi đâu đâu, tối anh ngủ luôn ở đây. Ng yêu á, anh ấy đang ôn thi, thấy bảo đóng cửa luyện công, ko sang đâu. Vâng, vâng, thế anh qua luôn đi nhé, xong đi ăn gì cũng được...

Đm, sôi máu vl. Định đập cửa phi vào luôn đấy, nhưng cố kìm nén. Ra trà đá ngồi, rít liền vài hơi thuốc xong chờ đợi...Đm, xác định hôm nay lột bộ mặt thật của ẻm, suy nghĩ lan man đầy cay nghiệt, nghĩ cuối cùng thì phò vẫn là phò, tình cảm lén bao nhiêu bây giờ lại âm xuống bấy nhiêu. Bà bán nước quen mặt hỏi mày ng yêu của con bé xinh xinh xóm kia à. Tao bảo vâng. Đéo hiểu sao lại bảo vâng.

Bà bán nước kêu mày sinh viên sao lại yêu nó, tao bảo ơ nó cũng sinh viên mà bà. Bà kêu tao thấy đợt trước hay đi đêm về hôm, ăn mặc thì điệu đà, khéo mà vớ phải hàng đấy con ạ...Mẹ mụ già, bơm dầu vào lửa rồi.

Tao ngồi chờ chừng 30 thì thấy 2 đứa 1 nam 1 nữ đi 1 xe đến xóm em phẩn. Thấy rút điện thoại gọi điện, vài giây sau thì phẩn ra đón. 2 đứa đi vào. Đệt mợ, ko biết phải bọn này ko, bọn này đi cả 1 nam 1 nữ, tao nhìn ko rõ mặt lắm. Lại ngồi chờ nghe ngóng, nhìn ngó ngó thấy cửa phòng phẩn mở. Bà già quán nước bảo mày theo dõi nó à cu, tao gật đầu bảo sao bà biết, bà già kêu nhìn mày bồn chồn cứ chăm chăm nhìn vào đấy tao đoán ra ngay. Cứ theo dõi mà sáng mắt ra, mày nhìn thế này thiếu gì đứa mà lại yêu con bé đấy. Tao âm ừ bảo bà cứ nghĩ linh tinh. Mụ cười khanh khách.

Cỡ khoảng 15 phút sau thì thấy đứa con gái lũy nãy đi ra cổng, đi bộ, nó đi ra hướng ngoài, tao nghĩ bụng có khi thằng ml ở lại là đối tượng. Tao trả tiền nước, lui thủi bám theo con bé gái với ý định thăm dò trước xem nó đi đâu đã. Đi ra đầu ngõ thấy nó vào hiệu thuốc mua cái đeo gì ko biết, tầm 5 phút sau nó lại đi ra, đến quán tạp hóa cũng mò vào mua những gì, lúc ra thấy xách 1 túi to. con bé xách túi đi quay lại về hướng xóm trọ phẩn. Tao lúc này đang nấp ở đầu 1 ngách ngỏ, tao giả vờ chạy từ trong ngách ra, vô tình lao vào con bé, con bé loạng choạng ko ngã như rơi túi đồ tung tóe. Mồm nó gắt là ông đi kiểu gì thế, mù à. Tao gãi đầu ơ xin lỗi, cúi xuống nhặt, thấy túi nilong có vỉ thuốc tránh thai với vải vỉ gì đó. Vỉ thuốc tránh thai tao nhận ra vì trước đã được xem qua chỗ chị em hải dương. Còn toàn bánh kẹo ngô cay các thứ. Tao nhặt nhặt các đồ, mồm vẫn nói xin lỗi, con bé lầm bầm. Nhặt xong tao đứng dậy, tay xách túi đưa cho nó, dưới bóng đèn tao nhìn rõ mặt, rất xinh, xinh kiểu Phấn, ăn mặc đẹp, mùi thơm. Con bé nhìn tao 1 lúc rồi cười bảo ko có gì ạ, anh đi đâu mà vội thế. Tao bảo đi về nhà trọ, đứa bạn ở nhà kêu đau bụng, xin lỗi bạn nhé, bạn có sao ko, nhìn bạn lạ lạ hình như ko ở khu này. Con bé cười nói vâng, em cũng qua nhà bạn chơi thôi ạ, anh ở trọ trong kia ạ, tao ừ, con bé kêu bạn em cũng ở trong đấy. Tao cùng con bé đi vào phía trong, tao hỏi muộn này mới đến chơi á, con bé bảo vâng, giờ vẫn sớm mà anh. Về gần đến chỗ trọ em phẩn thì con bé chỉ chỉ chỗ bạn em kia rồi, tạm biệt anh nhé. Tao cười cười lại nói xin lỗi rồi đi, tao giả vờ đi qua xóm, liếc vào thấy phòng vẫn mở cửa. Trong đầu nghĩ mẹ nó lại còn mua thuốc tránh thai cho nhanh. Lại ngồi quán nước, bà già hỏi mày đi do thám hay đi tán bạn nó đấy, tao gắt bảo bà im cho con tập trung cái. Nửa tiếng sau thấy con bé phóng xe máy đi, tao nghĩ đm đây rồi. Tao lò dò đến chỗ cổng thì thấy phòng khép cửa hờ hờ. Đm, xông vào

luôn hay thế nào đây. Tao hít hơi thở sâu, nhớ khi nãy nó bảo ngủ cả đêm. Tao cũng đeo phải người yêu, tự dung xông vào thì nói thế nào. Lại quay ra quán trà đã nghĩ để tí nữa rồi gọi điện, nghe ngóng thái độ. Chờ đợi thấy sốt ruột vl, ý định chờ 15-20p mà hơn 10p tao đã gọi điện, Phấn nghe máy, giọng bình thường. Tao giả vờ hỏi han hết đau bụng chưa, ở 1 mình có gì gọi anh nhé. Phấn vẫn thản nhiên trả lời bình thường. Tao nghĩ giỏi lắm, diễn giỏi lắm. Cúp máy. Ngồi thêm 30p, quyết định vào, xác định cho ra ngô ra khoai xong đến đâu thì đến, gái thiều buồi gì, ko thể để bị lừa tình thế được. Tao vào cổng, đứng thập thò nghe ngóng, trong phòng ko thấy tiếng nói chuyện gì. Đang định tiến lại cửa đẩy cửa, tao lại sợ gặp hình ảnh như hôm hải dương thì ...Lại đeo dám đấy.

Hải dương lúc trước là ng yêu đường đường chính chính, còn phẩn thì đéo phải. Nhỡ đâu phẩn nó xổ toẹt 1 câu anh là cái đéo gì mà ghen thì sao, có phải dơ cái mặt ko. Vò đầu bứt tai thì có tiếng xe máy vào cổng, rìn rìn đèn xe lóa mắt. Là con bé kêu ơ sao anh đứng đây...

Tắt máy xe, con bé hỏi lại ơ sao anh lại đứng đây. Tao ơ ơ, gãi đầu. Phòng mở cửa, phẩn bước ra thấy tao cũng ơ anh. Tao cười bảo sơ em đau bụng ở 1 mình nên anh qua xem thế nào. Bạn phẩn lại tròn mắt kêu ơ 2 người quen nhau à. Phấn bảo đây là bạn em đấy anh, con bé kia bảo là người em kể với anh đấy á. Đệt mợ, thế đứa nào là anh, phẩn đang nói với tao hay nói với ai. Tao hỏi phẩn em nói chuyện với anh hay với ai thế. Bạn phẩn cười sảng sặc, nó nói với em, nhưng em là

anh nó là em, bọn em xưng hô thế cho vui. Ơ địt mẹ, đùa à. Thằng mặt lồn bên trong đứng ngoác hóng chuyện. Tao hỏi ơ kia là... Con bé kêu kia là bạn em, bạn em đưa em đến đây, tối nay phấn là của em, anh chịu khó nhé. Đẹt. Như cái lồn, loằng ngoẳng đéo hiểu lắm.

Vào phòng, con bé đặt túi có mấy hộp xốp trên bàn, kêu chờ quán làm gà lâu quá, nó mở hộp xốp thấy có con gà luộc đã băm sẵn, với 1 hộp xôi rán. Phấn hỏi mà sao 2 người quen nhau, con bé bô bô kể nãy anh này chạy hấp tấp đụng vào anh, tí thì ngã, đang định chửi nhưng thấy dễ thương nên thôi ko chửi nữa. Tao túm tím cười bảo hình như chửi 1 câu rồi thì phải, con bé kêu hihi em ko biết, nhỡ mồm thôi. Thằng đực lồn giờ mới lên tiếng chào hỏi làm quen với tao, nói dăm ba câu thì nó kiếu về. Phấn bảo ở lại ăn gà đã thì nó kêu thôi, ăn ko ngán lắm, phải có tí rượu mới đỡ ngán, mà mai thi nên ko dám rượu. Thằng cu chào tao rồi ra xe té.

Phấn lúc này mới giới thiệu đây là bạn thân em, học cùng hồi cấp 3. 2 đứa gọi anh em từ hồi cấp 3 rồi giờ vẫn quen gọi thế. Tao lơ lớ giả ngu bảo thằng bạn lớp đại học của anh có lần bị anh sửa tên anh trong danh bạ điện thoại của nó là Bố. Xong có hôm đêm anh gọi nó bảo alo bố à, bố gọi con gì muộn thế. 2 đứa phá ra cười rồi phấn nói em cũng lưu tên con này trong điện thoại là anh xxx đấy. Bạn phấn nguýt bảo góm, nó gấp anh phát gọi em là con này luôn kia...

Lồn mẹ nó, ra là thế. Làm bố mà hồi hộp mấy hồi, tao nhìn phấn, nghĩ trong đầu nếu em ko đèn đỏ thì anh lôi ngay em đi địt mấy phát cho bõ tức. Tâm trạng được giải tỏa, tao linh hoạt trở lại, chém gió vụn vụt. Tao hỏi bạn phấn tay lúc nãy là ng yêu em à, bạn phấn cười bảo vâng, 1 trong rất nhiều người yêu em. Tao quay sang hỏi phấn, thế phấn có nhiều người yêu ko. Phấn chưa kịp trả lời thì cô bạn đã liền thoáng nói phấn còn nhiều người yêu hơn em ấy, phấn đỏ mặt bảo nhưng em chỉ yêu 1 người thôi...Tao cười. Bạn phấn bảo thôi tôi xin, đây ko phải lúc 2 vị ong bướm nhé, tóm lại tối nay phấn ngủ với ai. Tao bảo chưa gì đã đuổi anh sớm thế, thôi anh về. Tao đứng dậy đi về, phấn tiễn, ra cổng, tao chủ động hôn môi phấn 1 phát, xong lại hôn phát nữa, phát nữa...Mắt phấn nhìn tao đầy nhu tình.

có lẽ em cứ tưởng tao quan tâm mà qua hỏi thăm em thật, đéo biết tao rình mò vì nghi ngờ ẻm. MÀ thôi, cái đó đéo quan trọng, quan trọng là tao hiểu rõ chuyện, đéo có thừa canxi.

Vừa đi vừa huýt sáo về phòng, thằng thông đéo thấy ở nhà, gọi điện hỏi thì kêu ra quán net ông ơi. Đm, nhà 2 máy tính đéo ngồi, suốt ngày lê la quán net, vừa hôm qua học chăm thế mà thi xong tối nay ngồi net ngay được. Nhưng bạn gọi thì phải đi, ra làm vài trận để chế cho thư giãn. Tâm lý thoái mái, lên đời sớm vl, vác lạc đà đi chăn dân rồi về thủ dâm lên cung A. mấy thằng mọi sang thấy tao có 1 đội cung A thì tự quit. chả quit thì sao, đời 3, cung A minoan làm đéo gì có đối...

Rồi cũng thi xong. 2 đứa ngoại thương cũng le ve xin ở cùng, nó biết thông tin qua em bắc ninh. Thế là chuyển nhà tập thể 1 hôm, mẹ nó, tự dựng tao với thằng thông lại phải chuyển họ bọn kia bao nhiêu đồ, mệt vãi cứt. Được cái 2 con ngoại thương hôm ấy vào bếp nấu cho bữa cơm ăn ngon vl, vừa vì mệt, vừa vì ăn cơm bụi quen, lâu lâu được ăn cơm nấu, vị vẫn khác. Tao le ve bảo ở nhà mới bếp núc thuận lợi, hay là góp gạo nấu cơm chung nhỉ. Bắc ninh gật gù bảo em đồng ý, nhưng e ko biết nấu. 2 đứa ngoại thương nói luôn ko biết nấu thì rửa bát nhặt rau. 2 anh này có biết làm gì ko. Tao với thằng thông cùng gật đầu và đồng thanh nói làm gì chả được. 2 thằng nhìn nhau, địt mẹ, đúng là tri kỷ. Mất 1 hôm nữa dọn dẹp nhà. Nhà này tầng 1 có phòng khách, bếp, nhà vệ sinh, có cả sân để xe. Tầng 2 có 3 phòng, 2 phòng ngủ và 1 phòng thờ, nhưng phòng thờ cũng rộng như phòng ngủ nên giả như chủ nhà đưa ban thờ xuống tầng 1 thì có thể làm 3 phòng ngủ. Mà có 2 nhà vệ sinh ở tầng 2, 1 cái khép kín theo phòng còn 1 cái bên ngoài. Cô chị học sinh ko biết nên bảo 2 nhà vệ sinh.

2 đứa ngoại thương nhận ở tầng 1, em bắc ninh ở phòng khép kín tầng 2, tao với thằng thông đành ở phòng còn lại, là phòng gần ban công, càng tiện ngồi hút thuốc. Dêm đầu ngủ ở nhà mới, có giường, nằm êm lưng vãi L, ở trọ toàn nằm phản cứng, đau hết cả lưng. Sáng hôm sau ra ban

công đón nắng, vươn vai, hút điếu thuốc thấy mình lựa chọn chuyển sang đây ở thật hợp lý. Thấy cô chị học sinh cũ đi qua, tao đứng trên tầng gọi ấm ơi, cô chị ngẩng lên thấy tao, mặt mừng như bắt được vàng cứ ngừa cổ mà chuyện trò. Tao bảo lên đây chơi, êm kêu em đang đi có việc, tí về em qua. Tao bảo bắc ninh cũng ở đây đấy, cô chị gật gật cười rồi đi.

Có mỗi tao là thi xong trước, hôm nay mới 17 âm lịch. Bọn kia thấy bảo đến 22 - 24 mới thi xong hết. Tao rảnh rỗi đéo biết làm gì, internet chỗ này mới gọi họ chưa lắp được. Tao tích cực mò sang nhà phẩn, phẩn còn thi 1 môn nữa hôm 20. Đã hết đèn đỏ, quật nhau suốt, bỗng dung thấy yêu phẩn ra phết. Phẩn kêu anh ở hẵn đấy hay khi cải tạo nhà trợ xong anh về, tao bảo chắc ở hẵn luôn, ở nhà riêng thoải mái hơn, thích hơn. Phẩn buồn buồn nói thế lại xa anh, đi ăn cơm lại ko gặp. Tao bảo yên tâm, anh sẽ sang thường xuyên. Phẩn ngoắc tay bảo nhớ đấy nhé. Thế là ngày nào tao cũng sang, phòng này cứ như phòng của tao. Phẩn đưa cho tao 1 chìa khóa bảo lúc nào sang thì tự ý vào đỡ phải chờ ngoài. Phẩn thi xong. Phẩn bảo 22 về quê, hỏi tao hôm nào về, tao bảo thẳng thông thi xong là 23, chiều 23 về, kịp ăn ông cỗ ông táo. Từ hôm phẩn thi xong tao ở mẹ luôn nhà phẩn, 2 đứa ríu rít, đều đặn ngày làm 3-4 cuốc, cuộc sống đắm chìm trong tình yêu và tình dục. Sướng thật. Các tư thế mới được khai thác, luyện tập. Nói về khoan sex có lẽ tao với phẩn quá hợp. Mãi về sau đến khi gấp hóa đơn thì mới gấp thêm được người hợp khoản đó như vậy.

Chia tay nhau, hẹn nhau, chúc nhau về quê ăn tết, hẹn tết ra lén sớm để địt khai xuân. Tình cảm ấm áp vl.

Vậy là bọn mày đã cùng tao ăn 3 cái tết như ở trên nói rồi, cái tết này là cái tết thứ 4 các bố trẻ nhé.

Tết càng ngày càng nhạt, hoặc do mình càng lớn càng thấy tết nhạt. Loanh quanh cũng chỉ mấy thằng bạn rượu chè với nhau, mấy đứa có ng yêu ở gần thì suốt ngày cặp kè. Còn bọn độc thân với xa như bọn tao thì tụ tập lại chơi game, uống rượu. Ở nhà ko có máy tính cũng hạn chế online. Suốt ngày nhắn tin xoành xoạch với các em gái, có tối nhắn cùng lúc với 4-5 đứa, mỗi rã rời tay. Tóc vàng kêu chán quá, huynh lên sớm đi du xuân nhé, bọn nó hẹn nhau mùng 8 đi bái đính. Tao ậm ừ, cứ biết thế...

Rồi thì tết cũng qua. Mùng 10 mới có lịch học, ở nhà cũng làm đéo gì đâu. Thằng thông bảo xuống HN sớm để nó xem có phải thi lại môn nào ko còn biết đường ôn. Ủ thì xuống, các cụ bảo chớ đi ngày 7 về ngày 3 gì đấy, thằng thông kêu thế thì mùng 7 đéo ai ra đường hay sao, các cụ ngày xưa cứ vẽ chuyện. Mùng 7, 2 thằng phi xuống HN. 2 đứa ngoại thương chưa xuống, bắc ninh chưa xuống, hỏi phẩn với **Luật** cũng chưa xuống. Thế mà đéo gì ng yêu thằng thông lại xuống rồi, nó tốt sang ng yêu luôn, bảo sao háo hức xuống sớm, ôn thi đéo gì, ôn cái lồn thì có. Tao nằm vất vưởng, gọi điện hỏi thằng lớp trưởng xem có điểm thi môn nào chưa thì nó kêu ôi ăn nốt tết đi ông ơi, quan trọng đéo gì. Chắc vẫn đang ở quê, nghe giọng có mùi rượu. Ngồi online máy tính, mẹ, hôm cuối cùng về quê trước tết bọn nhà mạng mới đến nối cho. chả mống nào online. Đm biết thế đéo xuống HN vội làm gì. Trưa mò xuống bếp mở ngăn kéo thấy có mấy gói mì tôm, vậy là ko lo đói. Húp hết bát mì tôm thấy sao mà ngon thế, cả chục ngày tết rượu thịt ngập mồm giờ ăn mì tôm công nhận ngon. Ăn xong lại lên ngồi máy, thấy tóc vàng online, đã pm từ nãy hỏi huynh xuống HN chưa, tao bảo xuống rồi, đang buồn mốc mép ra đây. Tóc vàng kêu thế qua muội chơi, tao bảo ko có xe, thằng bạn đi rồi. Tóc vàng trả lời vậy ở nhà muội qua đón đi lượn tí nhé. Tao ok luôn, cho địa chỉ nhà mới thuê, tóc vàng gật gù kêu gầm muội quá...

Tóc vàng đã nhuộm mới sang màu tím, nhìn chất chơi vãi. Tao bảo tết nhất ăn uống thế nào mà đang từ siêu xayda chuyển sang người na mêch thế. Tóc vàng cười hihi kêu ơ huynh cũng đọc truyện đấy à. Thời tuổi thơ của tao làm gì có truyện khác, cùng thời đấy thì thằng đéo nào chả đọc 7 viên ngọc rồng với dấu ấn rồng thiêng, hồi cấp 3 mới được đọc thêm conan, Jindo. Tóc vàng ngó nghiêng 1 hồi các phòng rồi hỏi ở cùng ai, tao bảo ở cùng mấy đứa con gái xóm trọ cũ.

Tóc vàng kêu ở chung thế sao được, tao bảo có gì mà ko được, chung nhà thôi mà, ăn cũng ăn chung, chỉ có tắm với ngủ thì ko chung được thôi. Tóc vàng nguýt nguýt.

Phố thủ đô mùng 7 vắng thật. Tóc vàng rủ đi phủ tây hồ, tao cũng đưa đi, lòng vòng khấn vái nhang đèn mấy chốc thì lại qua ăn kem. Tóc vàng kể tết ở nhà suốt chán òm, mấy đứa bạn cùng cấp 3 tụ tập đánh bài, muội thắng hơn củ. Chợt nhớ ra điều gì tóc vàng bảo ơ huynh ko lì xì cho muội à. Tao âm ờ bảo tí về lì xì cho nụ hôn nhé. Tóc vàng đấm lưng bùm bụp.

Đi hết chắc khoảng 1 lít xăng thì về. Tóc vàng rủ tối gọi bọn giữa, lái, sau tụ tập nhé. Tao gật đầu bảo tùy thôi, đang rảnh mà. Về nhà tắm giặt xong thì tóc vàng đã gọi điện kêu con giữa nó bảo lên nhà nó, bố mẹ nó đi công tác hết ko ai ở nhà, qua đấy nấu nướng ăn uống tại nhà. Tao ừ, thế đéo nào cũng được.

Đến nhà giữa mới 5h chiều, giữa ở nhà mặc quần sooc áo 2 dây, trắng nõn, nó ra mở cửa thấy tao đã đòi lì xì. Tao bảo khi nãy anh hẹn tóc vàng lì xì 2 nụ hôn, em lấy mấy phát, Giữa bảo thế thì khỏi, để muội lì xì lại cho huynh luôn. Vừa ngồi bàn ghế, giữa lấy bánh kẹo, hạt dưa nọ kia ra kêu huynh ngồi chờ đi, muội với tóc vàng đi chợ tí về huynh nấu nhé. Tao gật đầu, tao cũng ko biết nấu nhưng chắc chắn tay nghề còn hơn 2 vị tiểu thư này. Ngồi cắn hạt dưa xem tivi, đang chiếu không khí lễ hội nhìn cũng vui mắt gớm. Có tiếng chuông cửa, đoán là bọn thằng lái đến, tao đi ra. Mẹ, hóa ra mà mỹ nhân bạn Giữa. Mỹ nhân kêu ơ ơ anh ở đây ạ. Tao cười bảo chúc mừng năm mới, anh mới đến, trông nhà cho mấy đứa kia đi chợ. Mỹ nhân dắt xe vào. Mặc váy thun bó dài quá gối, có 1 đường xẻ đến ngang đùi, tao nhìn mông có hằn lên vết quần lót kiểu ren, mông tròn lẳn, căng. Đẹp, người đâu mà đẹp thật. Vào nhà tao rót nước cho ẻm như chủ nhà. Ẻm hỏi han vài câu, tao hỏi lại vài câu. Ẻm kêu sao anh add nick em từ lần đó mà chả nói gì. Tao bảo anh hay treo nick bỏ đó thôi chứ ít chat chit. Mỹ nhân kêu chat yahoo vui mà, vào room chat ấy vui lắm. Ô đệt, hóa ra cũng là dân chơi room chat à, gấp đúng cạ rồi đây...

Tao bảo anh có vào vài lần thấy bọn nó chửi nhau trên mic, lúc thì toàn bọn phản động nói gỉ gì đấy. Mỹ nhân cười khúc khích kêu anh thế là ko biết rồi, vào đấy lên mic hát hò, tụ tập, thậm chí có quen biết nhau đi offline nữa vui lắm. Tao hỏi thế em có đi offline ko, mỹ nhân nói có đi 1 lần, quen nhiều bạn mới, ẻm kêu hay vào room hà nội 4 với việt nam 2. Thảo nào tao đéo gặp, tao thì hay vào việt nam 1 với hà nội 10. Chơi room yahoo nếu thằng nào ở đây có chơi thì sẽ biết là thường chỉ vào đúng 1 room thôi, rảnh háng lắm mới đi lượn các room hoặc thi thoảng rủ nhau cả 1 đám đi sang room khác phá, gây chiến. Vậy là tao nắm được sơ bộ rồi. Tao giả vờ bảo thế lúc nào em dạy anh chơi mấy cái đó nhé. Mỹ nhân cười tươi bảo ok.

Đang chém gió hăng say thì giữa với tóc vàng về, giữa khi đi vẫn mặc bộ ở nhà chỉ khoác thêm cái áo, về nhà nó cởi phăng ngay áo khoác. Mấy đứa hỉ hả trò chuyện rồi giữa kêu em đi chợ về rồi, mời sư huynh ra tiếp chiêu. Đẹp, tiếp thì tiếp. Tao xem qua thực phẩm thấy toàn sườn sụn, thịt bò, tôm. Tao hỏi nấu lẩu à, Giữa kêu vâng. Tao hỏi có mua gừng xả chanh tỏi ớt các thứ ko. Giữa kêu ko, em tưởng ko cần, các lần ăn lẩu chỉ thấy thịt với rau chứ có thấy gì nữa đâu. Đẹt mợ, chả nhẽ đá đít nó về hành tinh của nó giờ. Tao bảo thôi em về nhà em mà nấu đi, giữa kêu nhà muội đây chứ đâu. Tao bảo ko, ý anh là em về nhà em ở sao hỏa ấy mà nấu lẩu toàn thịt ko gia vị. Khi này nó mới hiểu thì cười khanh khách kêu huynh ko dặn trước, ai biết đâu được. Tao tắc lưỡi hỏi chợ gần đây ko, giữa kêu gần, đi bộ mà. Tao bảo thôi để anh đi mua thêm gia vị. Chán lắm. Mỹ nhân bỗng cất tiếng kêu để em đi cùng, rồi đi ra cửa cùng tao. Giữa lên tiếng ê đứng lại, trốn việc à, ở nhà nhặt rau cùng bọn tôi đi người đẹp. Mỹ nhân bảo tí về tôi nấu cho, giữa kêu nhớ đấy nhé. Tao cùng mỹ nhân đi ra cổng, thấy tóc vàng nhìn nhin theo... Đì bộ, mỹ nhân hỏi anh học năm 4 à, tao ừ, mỹ nhân hỏi tiếp ơ thế sắp ra trường rồi, tao bảo ko, a học 5 năm cơ. Mỹ nhân à ừ. Ko nói gì nữa, đi đến chợ, tao mua thêm lượn gia vị, khoai khiếc các kiểu. Mỹ nhân hỏi anh cũng biết nấu sao, tao trả lời người nhà quê ko nấu lấy gì mà ăn, đâu như người thành phố, mỹ nhân cười bảo tùy thôi anh, em cũng thích nấu ăn, ở nhà toàn em nấu. Tao quay lại nhìn ẻm, gương mặt thanh tú, da trắng không tì vết, tao lắc lắc đầu. Mỹ nhân nói

không tin à, sờ thử coi rồi chìa tay ra tao xem. Tao bảo thử cái gì, mỹ nhân kêu anh thấy tay em ko, có mấy vết bị dao cắt này, móng tay em cắt ngắn này, tay phải cầm dao thái thịt nhiều còn chai đây này. Tao đưa tay cầm bàn tay em, mềm mại, mát lẹm, xoa xoa tí. Tao bảo chả thấy gì, thấy mỗi mềm mịn. Mỹ nhân gắt lên rằng đấy là do đợt này em ít vào bếp thôi... Mẹ, chả hiểu muốn chứng tỏ cái gì nữa. Tao gật, thôi được rồi, tí về cho em nấu, anh nhìn là biết ngay. Mỹ nhân kêu ok. Mua xong thì đi về, mỹ nhân hỏi anh ít nói nhỉ. Tao nghĩ trong đầu rằng bố đang giả vờ ít nói với mày thôi, ngày xưa thì ít nói vì ngại ngần, chứ giờ thì ít cái ccc,. Tao cười bảo ừ, với người lạ thì anh ko biết nói gì. Mỹ nhân vừa đi vừa thủng thảng bảo thế sao con giữa nó khen anh kể chuyện hay lắm, rồi thì cái gì cũng biết, bọn nó có khúc mắc gì đều hỏi anh. Tao trổ mắt nhìn mỹ nhân, mỹ nhân cũng nhìn tao. Tao bảo ơ hay, anh đã cố tình che dấu bản thân, giả ngu giả ngơ rồi mà sao Giữa vẫn biết điều đó là thế nào, tao bước đi trước, mỹ nhân dường như nghĩ ra cái gì bước nhanh vỗ vào vai tao bảo anh giả vờ với em phải ko...

Tao với mỹ nhân cười nói rôm ra về đến tận nhà giữa. Hóa ra ẻm cũng ko phải dạng ít nói. Thấy tao với mỹ nhân về, giữa đang ngồi xóm nhặt rau, đầu gối ép làm đầy ngực lên, tao nhìn rõ cả bầu ngực trắng. Giữa ko để ý mà bảo anh chị đi chợ về làm gì mà vui vẻ ríu rít thế. Tao đang nhìn ngực giữa thì tóc vàng lấy vai hẩy hẩy giữa, giữa quay sang, tóc vàng chỉ chỉ vào ngực, giữa cúi đầu nhìn xuống, phát hiện ra đang lộ quá bèn cười hihi, sorry sorry, tưởng nhà chỉ có con gái. Giữa nhồm người dậy chỉnh lại quần áo đỡ xộc xech rồi kéo cái ghế bé bé ngồi. Đm, được cái ngực thì lại hở cái đùi, quần sooc ngắn quá, nhìn xuyên qua khe quần sooc thấy nội y luôn. Nếu ngồi gần có khi nhìn thấy cả lông. Tao e hèm nhìn tóc vàng, tóc vàng nhìn tao, tao đá đá mắt sang đùi giữa, tóc vàng quay sang nhìn rồi cũng hơi đỏ mặt nói. Bà giữa ơi bà đi thay bộ quần áo khác được ko, tôi biết bà có hàng màu tím rồi. Giữa khi này mới để ý, lại còn dạng đùi ra cúi xuống nghè nghè rồi buột miệng nói ơ shit, hở thật à. giữa nhìn lên tao, tao bảo ta chưa thấy gì, ta chưa thấy gì. Giữa lúc này mới đỏ mặt đứng dậy, đi lên tầng, vừa đi vừa nói, huynh soi muội ít thôi chứ. Đm, tao soi đéo đâu, là nó đập vào mắt tao đấy chứ...

Tao vào bếp, gì chứ món lẩu tao ko ngại, mấy lần tụ tập bạn bè toàn tao nấu. Lẩu ngon hay ko ở cái nước và ướp thực phẩm. Mà lẩu là phải cay, ăn lẩu đéo có cay thì vứt. Tao tổng 3 quả ớt, xả, tỏi, cà chua, hành tây vào xào trước, thơm phức luôn. Thịt bò ướp gừng tỏi muối mì chính, nước lẩu thì cho đậm hạt nêm, mì chính vào. Đúng ra cần có xương ống hầm trước nhưng đéo có với lại hầm đến bao giờ, kê mẹ, cho nhiều mì chính khắc ngọt. Mỹ nhân đứng cạnh tao phụ việc, cũng có vẻ là biết làm thật. Tao bảo ở 2 thằng nhai chưa đến à, tóc vàng kêu để muội gọi điện cho. Tóc vàng gọi sis và mấy câu rồi bảo muội gọi rồi, nó đang đến, giờ này còn hỏi thế sư huynh đến chưa. Sắp xếp xong, tao rửa tay rồi ra ngoài đường hút điếu thuốc, trên này là phố có vễn đông hơn mạn cầu giấy tao trọ. Hút gần hết điếu thuốc thì 2 ông nhai đến, từ xa đã bô bô mồm chúc mừng năm mới sư huynh, lâu quá ko gặp, từ năm ngoái đến năm nay. 2 thằng vừa dắt xe vào đã bị giữa với tóc vàng sis và vì tội đến muộn, ko làm gì mà định sẵn đớp hay sao. 2 thằng gãi đầu kêu tôi làm gì biết nấu, các bà phụ nữ nấu là đúng rồi. Giữa ngoác mồm bảo học tập sư huynh đê, 1 tay huynh ấy nấu đấy. 2 thằng cười hì hì bảo thế thì ngon rồi mà, đòi hỏi gì nữa. Giữa bảo tí đi mà rửa bát nhé 2 bố. 2 cu cậu lại gãi đầu nói liệu có việc gì khác ko, rửa bát ngại lắm.

Vào bữa ăn, mấy đứa sì sụp khen ngon, kêu ngon hơn cả quán, tao cũng thấy ngon thật nhưng mà ngon hơn quán thì chưa chắc, có thể các cô cậu khen khích lệ. Giữa bảo uống rượu mừng năm mới nhé, giữa lấy đũa chai chivas xuống rồi khoe ôi nhà em nhiều rượu lắm, bồ em đầy rượu, tí nữa mỗi người cầm chai về lấy may. Cái này thì dễ hiểu, nhà quan to đương nhiên rượu tết ko đếm xuể. Lần đầu uống rượu tây, thấy nặng vil. Mấy đứa con gái nhấp môi chắc mỗi đứa được 2-3 chén. Đứa nào mặt cũng hồng lên, ko biết do rượu hay do hơi nóng nồi lẩu. Số rượu còn lại tao với 2 thằng kia bú hết. Xong cũng thấy tây tây. Ăn xong mỗi đứa 1 tay 1 chân dọn, giữa bảo cứ để bát vào chậu rửa, sáng mai bà giúp việc lên rồi. Thằng lái bảo đi hát đi, cho 2 đứa nó mòi, ăn lẩu no nê ko góp công sức gì ngại quá. Tao chở tóc vàng, giữa nhảy lên xe thằng lái

còn thằng sau sang chở mỹ nhân. Tóc vàng ôm tao chặt vl, như kiểu muốn thể hiện cho ai đó biết quan hệ của tao và tóc vàng ko bình thường. Tao thấy mỹ nhân ko ôm thằng sau nhũng giữa thì cũng ôm eo thằng lái.

Vào hát, lần trước bọn nó đã biết tao hát dễ nghe nên dứt mic bảo tao hát trước. Tao cũng chẳng ngại nữa mà làm ngay 1 bài, rồi lần lượt hát, rồi song ca, rồi lại nhạc nhẽo quẩy tung bừng. Ko hiểu sao thấy vỏ chai bia lăn lóc, uống thêm tương đối nhiều. Hơn 12h mới về. Buổi khai xuân như thế là tương đối vui.

Thằng thông ở tịt luôn bên con bé yêu. Tao dạng chân dạng tay ngủ 1 mạch tí mít. Đang ngủ ngon thì thấy bị lay lay dậy, dậy đi, dậy đi, 10h rồi. Tao mở mắt, là bắc ninh, nó xuống rồi sao, tao cầm điện thoại, mới hơn 8h mà. Bắc ninh hỏi anh xuống sớm thế, người sực mùi rượu bia thế này. Tao ngồi dậy dụi mắt, lúc sau mới tỉnh ngủ, ra oánh răng rửa mặt, hà hơi vẫn thấy có mùi rượu bia thật. Tỉnh táo đi sang phòng bắc ninh, đẩy cửa phòng vào, ôi mẹ, ẻm đang thay quần áo. cả tao và bắc ninh đều giật mình, tao nhìn thấy cặp đùi và bờ mông căng đét. Tao vội đi ra khép cửa, mồm thì nói to bảo thay đồ phải đóng cửa vào chứ. Bắc ninh ở trong cãi lại, có anh vô duyên thì có, vào ko gõ cửa, tự nhiên như ruồi. Tao đứng ở ngoài 1 lúc thì hỏi xong chưa, bắc ninh bên trong nói ra xong để làm gì. Tao trả lời để anh vào chứ làm gì. Bắc ninh mới nói vào đê, vào phòng bắc ninh bảo lần sau cấm kiểu xông vào như thế, nàng nói tiếp có việc gì ko. Tao bảo ko, sang chúc mừng năm mới, ôm cái lấy may nào. Bắc ninh cười nhẹ răng bảo ôm cái mông ấy, lì xì đâu. Tao tiến đến choàng tay, ôm luôn bảo lì xì cái ôm này. Bắc ninh bất ngờ ko phản ứng kịp, đứng hình mấy giây, tao thấy thế càng ôm chặt. Nghe thấy tim ẻm đập thình thịch. Đang vui thì đứt dây đàn, tiếng thằng thông về, chắc nhìn phòng ko có người nên mò qua phòng bắc ninh, thấy tao đang ôm ẻm nó quay ra luôn nói tôi ko nhìn thấy gì, các vị cứ tự nhiên. Bắc ninh đỏ bừng mặt dãy dãy đẩy tao ra...

Rồi thì Hà Nội lại trở về với nét thường nhật của nó khi được lấp đầy với sinh viên, người đi làm từ các tỉnh khác về. Dòng người ùn ùn đổ về thủ đô, đeo hiểu sao hà nội càng ngày càng đông, tao thấy đông hơn nhiều so với hồi tao mới xuống. 4 năm rồi, 4 năm với thủ đô rồi, 4 năm chứng kiến từng tòa nhà cao tầng mọc lên, những công trình mà tao nhớ hồi năm nhất bị các thầy nhồi răng sau này các em sẽ là người xây dựng những tòa nhà đó, xây cao, cao mãi. Ừ thì cũng mộng mộng, thấy cũng tự hào nhưng đeo hiểu sao càng ngày càng nhận thấy nghề xây dựng bị mang tiếng xấu, nào là rượu chè gái gú, nào là rút ruột công trình, thành ra nhìn về tương lai cũng hoang hêt cả mang.

Sang kỳ 2 có mấy đồ án môn học, nghe các bậc đàn anh bảo học hết năm 4 là có thể kiếm tiền bằng nghề rồi. Thế mà mấy ông anh đấy học 6 năm rồi vẫn đeo thấy đi kiếm tiền bằng nghề, thỉnh thoảng gặp trên trường chào nhau các bố vẫn cười bảo trả nốt môn này anh lấy bằng, 2 năm rồi vẫn nốt, ko hiểu nốt đến bao giờ.

Sông sét đã thành đường trần đại nghĩa, vô hình chung tạo ra khoảng không thoáng đẹp phía cổng sau trường xây dựng. Buổi chiều cứ nườm nượp gái đẹp đi lại qua đây. Đám sinh viên đực trường xây dựng cứ ra đấy là ngớp ngớp, khổ thân trường toàn đực nó thế. Sang kỳ 2 lịch học lộn xộn buổi sáng buổi chiều. Với tinh thần quyết tâm sống với nghề, 2 thằng động viên nhau cố gắng ghê lắm. Khổ nỗi từ quyết tâm đi đến hành động thực tế là 1 khoảng cách khá dài, đặc biệt trong bối cảnh gái gú loằng ngoẳng.

Sau cái đợt khai xuân thì tao lại sa vào món chơi room yahoo với mỹ nhân. Có hôm ngồi đến 2-3h sáng chỉ để nghịch mấy trò bomb, mic, voice. Cũng vì thế mà độ thân thiết của tao với mỹ nhân tăng thêm 1 bậc. Vui trò chơi mới ko quên nhiệm vụ, vẫn đều đặn tuần qua nhà phẩn chơi 2-3 lần, tuy nhiên tần suất xúc than cũng giảm hơn chứ ko phải lần nào gặp cũng chịch. Phẩn vẫn vậy, yêu si mê lắm.

Hôm nọ đang ngồi trà đá cổng trường thì gặp ông anh bách khoa ngày xưa ở cùng xóm trọ mĩ đình. Anh em hàn huyên, mấy năm ko gặp ko ngờ lão phát gớm, nghe kể thì đang làm team leader 1 dự án đéo gì ấy. Tao hỏi có việc gì cho em theo, lão hỏi chú làm đc gì, tao bảo đéo làm đc gì, nhưng ko biết thì học, anh biết em rồi mà. Lão gật đầu, xin nhau số điện thoại, lão bảo anh cũng có làm việc với mấy bên xây dựng nhưng bên xây dựng chúng mày đéo ai tuyển làm bán thời gian đâu, thôi có gì anh sẽ gọi cho. Tao cho địa chỉ, bảo rảnh qua uống rượu. Lão hỏi tình yêu tình báo ra sao, tao kêu lộn xộn lắm, chia tay hải dương lâu rồi. Lão chep miệng con đấy ngon thế mà bỏ à. Tao cười, vâng, có con khác ngon hơn. Lão cười khà khà.

Cũng 1 chút nhớ về hải dương, bao lâu ko liên lạc, ko biết giờ ra sao. Gọi điện cho **Luật** hỏi ở cửa hàng ko thì qua chơi, **Luật** bảo qua đi. Qua đến nơi thấy có thằng beep nào đang ngồi cùng, **Luật** giới thiệu đó là bạn trai **Luật**. Tao hơi ngạc nhiên, mà cũng phải để nó có bạn trai chứ, tao cười chúc mừng, trêu thằng beep kia là bác may mắn đấy. Hắn cười. Ngồi lúc thì về, về phòng kể với thằng thông là **Luật** có ng yêu rồi, thằng thông bảo mày tiếc à, tao bảo ko, à mà cũng hơi tiếc... Thằng thông kể chia tay con ng yêu nó rồi, hỏi tại sao, thằng bạn bảo đéo yêu nữa thì thôi chứ sao. Tao động viên thôi yêu đương buồm gì, tập trung học hành kiếm việc làm thôi. Thằng thông gật gù nói, chuẩn đấy... Chán chán lại lê sang phòng bắc ninh, lân la hỏi chuyện về **Luật**, bắc ninh kêu chị **Luật** nhận lời yêu anh kia được tháng nay rồi mà, anh kia theo đuổi chị **Luật** lâu lắm. Tao nghe mà thấy tim có 1 phần vụn vỡ, ký ức về **Luật** òa về, những lần cảm xúc nhất thời, những lần yêu thương. Tao vẫn nói chỉ có **Luật** mới là người bắt vía được tao, đối diện với **Luật** tao luôn phải chân thật. Bắc ninh nhìn thái độ tao rồi hỏi, sao thế, khi người ta quan tâm anh thì anh vô tâm, giờ người ta có chốn thì anh lại tiếc à. Tao bảo vớ vẩn, tiếc gì mà tiếc. Bắc ninh mỉm cười nói thôi đừng buồn nữa, còn có em đây mà. Vkl, nói cứ như dỗ trẻ con ko bằng.

Tuần ấy thấy buồn thật, cứ nhàn nhạt, phấn gọi điện cũng cáo bận ko sang. Rõ ràng tao biết thời điểm ấy trái tim tao đang dành cho phấn. Nhưng thực sự ko đành, thấy xót lòng còn hơn cả lần nghi ngờ hải dương. Tâm trạng ko tốt, vật vờ, thằng thông động viên thiếu đeo gì gái hả mà, quanh mày tao thấy bao nhiêu gái rồi, tham lam làm đéo gì bố. Tao nghĩ ừ, tham đéo gì, nhưng thực sự cảm giác mất mát khó nguôi ngoai...

Tối online, chat với **Luật**, **Luật** kể chuyện ng yêu êm, tao chỉ đọc, thấy cay cay. Sấm chớp ùng oàng rồi thì trời cũng mưa, tao bỏ máy tính ra ban công hút thuốc. Ngồi làm hết 2 điếu, ngắm mưa, tâm trạng thả trôi theo dòng nước. **Luật** gọi điện, hỏi sao đang nói chuyện lại im, đi đâu đấy. Tao trả lời qua loa rồi tắt máy. Đéo hiểu sao lại buồn, lại nặng trĩu lòng như vậy. Rồ rồ xuống lấy xe máy, mặc áo mưa phóng đi ra mĩ đình, mưa to như trút nước. Tao trở lại xóm trọ cũ ngày trước, mới vài năm mà thay đổi khá nhiều. Tao đứng cổng xóm trọ, nhìn vào phía trong, cả 4 phòng đều sáng đèn. Cứ đứng thế thôi, ngắn ngø nhớ về lần buổi tối bất ngờ thăm **Luật**. Hình ảnh cũ cứ hiện ra rõ mồn một.

Lại lên xe phóng đi, mưa vừa dứt cơn này lại có cơn khác, hạt mưa nặng bay rát mặt. Thấy điện thoại rung chuông, kệ mẹ. Rồi cứ rung liên hồi. Đến cả chục lần thì tao dừng lại trú sảnh nhà ven đường, lấy điện thoại ra thấy chục cuộc gọi nhỡ của bắc ninh, thằng thông và cả **Luật**. Định cất đi tiếp thì lại có chuông. Là **Luật** gọi, **Luật** hỏi anh đi đâu mưa gió thế này, bắc ninh bảo em là anh phóng xe đi, gọi mãi ko được. Tao trả lời anh ra mĩ đình, **Luật** hỏi ra mĩ đình làm gì, tao nói ra đấy tắm mưa. **Luật** hỏi anh hâm à, về đi. Tao trả lời anh ko sao, anh chỉ muốn gột sạch hình bóng em trong tâm trí thôi, em phải sống hạnh phúc nhé. Tao tắt máy, tắt nguồn.

Bộ quần áo mưa ko đủ khiến cho người khỏi ướt, cảm nhận từng giọt nước đọng trong áo, chảy trong người, lạnh. Đường Hà nội vắng tanh, ánh đèn vàng ko đủ sáng cho cơn mưa rào đầu mùa nặng hạt. Tao đi về.

Người ướt sưng. Bắc ninh vội sang hỏi han, tao cười, tao bảo thấy thoải mái hơn rồi. Đêm hôm đó ngủ ngon.

Sau bận ấy tao bỗng dưng an phận. An phận học hành, an phận tình yêu, hạn chế gấp gỡ gái, kể như tóc vàng với giũa rủ đi bao lần tao đều từ chối. Chỉ có bắc ninh do ở cùng nhà nên ko hạn chế được việc chạm mặt nhưng cũng hạn chế sang phòng êm hay trêu đùa êm như trước. Thờ ơ với thời cuộc. Trong lòng chỉ còn tình yêu với Phấn.

Có lẽ vì cái sự thờ ơ ấy mà tao ko nhận ra sự thay đổi của thằng Thông cho đến một hôm cuối tuần. Tao từ nhà phấn về, khi đó khoảng hơn 10h tối. Lên phòng thấy tối om mà cửa ko khóa, sang phòng bắc ninh thì thấy khóa cửa, ờ èm kêu về quê mà. Đéo biết thằng thông đi đâu, người yêu thì nó chia tay rồi mà nhỉ. Hay lại ra quán net rồi, tao lấy điện thoại ra gọi, đầu dây bên kia thằng thông bảo mỗi câu đang bận nhé rồi tắt máy. Ở thằng lồn này thái độ thế là thế nào. Tao ngồi online một lúc, chả có gì vui, lại ra ban công hút thuốc. Chợt nhớ hôm trước mới mua hộp cafe, tao mò xuống bếp cắm nước. Đứng chờ nước sôi cứ thấy tiếng huỳnh huỳnh ở đâu, đi loanh quanh thì phát hiện ra tiếng động từ phòng 2 đứa ngoại thương. Tao lảng tai nghe ở cửa phòng, đm, là tiếng đang địt nhau. Đứng nghe giọng rên cũng ko đoán được của da nâu hay da đen nhưng nghe phấn khích lắm, nghe thôi mà thằng bé đã dựng đứng rồi.

Cảm thấy hơi vô duyên, tao ra đứng chờ nước tiếp, nước sôi, rót vào phích, tao tắt điện, vào phòng vệ sinh té phát đã. Quay ra xách phích định đi lên tầng thì nghe tiếng cửa phòng ngoại thương mở, đm, chính là thằng thông lồn đi ra. Nó nhìn thấy tao, tao nhìn thấy nó. Nó nhăn nhở cười. Tao hiểu ra chuyện gì rồi, đi thằng lên tầng, pha sẵn 2 cốc cafe.

15p sau thấy thằng thông mò lên, tao bảo khá lắm thằng dog. Nó bảo khá đéo gì, bọn tao yêu nhau rồi, tao hỏi yêu cái lồn á, nó kêu đm yêu thật đấy. Tao hỏi con nâu hay con đen, thằng thông cười khà khà nâu đen cccc, là rám nắng nhé. Tao gắt tóm lại là con nào, thằng thông kêu con đen. Địt mẹ thằng bạn. Mặn thật. Thằng thông ngồi xuống làm hớp cafe, rút điếu thuốc ra châm chậm rãi nói tình yêu không hề có lỗi, lỗi chỉ ở màu da, em Đen cũng có đen mấy đâú, chỉ là so với bắc ninh hay Luật thì đen hơn nhiều thôi. Tao nhìn thằng bạn với ánh mắt thông cảm, vỗ vai động viên nó, chúc mừng mà, đừng quan trọng ngoại hình trong tình yêu, tình yêu phải từ trái tim, với lại em đen dáng người cũng đẹp, mặt cũng duyên. Tao nói hết câu mà cảm thấy buồn nôn với chính mấy câu nói của mình.

Hoa loa kèn trăng tinh khôi bày đầy theo các gánh hàng rong trên phố, tháng tư trôi qua vội vã, trời đã xanh, mây đã trắng, nắng đã vàng. Sáng sáng ngồi trên ban công đón nắng mai bên cốc cafe nhạt, ngắm dàn hoa leo bên nhà hàng xóm nở rộ rụng cả cánh sang ban công bên này. Hà Nội thật lạ, ở sát nhà nhau bao lâu rồi mà chỉ biết mặt không biết tên. Không hiểu vì người ta không cần biết, ko muốn biết hay do sự xô bồ của cuộc sống làm người ta chẳng còn bận tâm với những thứ giản dị quanh mình. Tháng 5 rồi, nhìn lại thời gian thấy trôi đi nhanh quá, gác chân lên lan can, ngửa cổ nhìn khoảng trời nhỏ theo làn khói thuốc, nghĩ về những quãng thời gian gần đây, thật yên bình. Luật có lẽ sắp bảo vệ tốt nghiệp rồi. Phấn, tao, thằng thông, 2 đứa ngoại thương sẽ cùng vào năm cuối. Vậy là thời sinh viên cũng sắp hết, ko biết sau này đi làm cuộc sống sẽ ra sao nhưng trong tiềm thức lúc này vẫn nhận ra rằng có lẽ thời sinh viên là quãng thời gian đẹp nhất trong cuộc đời.

Cô chị học sinh đi qua nhìn thấy tao, lại ngửa cổ lên hóng chuyện. Mới ngày nào tao còn gia sư cho mà giờ cũng mấy năm rồi. Rót từ trên xuống thấy khe ngực sâu hút lộ qua cổ áo trái tim, tao giả vờ liếm liếm mép, cô chị cúi đầu xuống tự nhìn ngực mình rồi nhìn lên nháy mắt. Gái hà nội có khác, dạn dày kiểu tóc vàng với giũa. Nhắc đến 2 vị tiểu muội mới nhớ 2 tháng rồi ko gặp, cũng ko trà đá ở trường gì luôn. Có lẽ chúng nó cũng có cuộc vui của chúng nó, về cơ bản mình người nhà quê, chưa làm ra tiền, chơi với bọn đấy ko hợp.

Phấn gọi điện bảo anh ở nhà ko em qua chơi, tao gật. vào phòng dọn dẹp lại cho gọn gàng, lần nào phấn đến cũng gọi điện trước như thế, tao nếu ở nhà thì lại phải vào dọn dẹp lại phòng luôn. Thằng thông thấy thế hỏi ng yêu qua à, tao gật, bố cháu đứng dậy bảo nhớ up bài nhé, tao hỏi

đi đâu đấy thì nó kêu xuống tầng 1 ngồi chơi cho bọn mày tự nhiên chứ sao. Nhìn mặt nó cười gian gian, tao bảo lại xuống ăn tâm thắt chứ gì...

Phấn qua, xách theo cả túi hoa quả to vật vã. Bọn tao công khai quan hệ từ lâu, bắc ninh có vẻ ko ưa phấn, ko rõ là từ **Luật** thông tin sang hay là thế nào. Ngày xưa ở mỹ đình phấn với **Luật** cũng có chí chót với nhau 1 vài lần. Phấn rủ đi chơi, tao bảo nắng này đi đâu được, phấn bảo đi đâu thì đi. Nháy nháy mắt, đệt mợ, gạ địt chứ gì. Tao bảo tối. Phấn hihi. 2 đứa đang ngồi thì bắc ninh sang, thấy phấn, bắc ninh quay về luôn. Phấn nhếch mép cười ko nói gì, ra vẻ coi thường. Ngồi mãi đến gần trưa thì phấn về, kêu chiều đi học. Trước khi về còn nháy mắt lần nữa bảo nhớ hẹn đấy.

Thằng thông gọi xuống ăn cơm, từ ngày ở đây cơm nước đầy đủ vãi, giống cái hồi được 2 chị em hải dương nấu cho. Có lẽ vì cái việc nấu chung ăn chung nên thằng thông mới sướng em Đen thì phải. Đôi cầu nam nữ này quấn quýt lắm. Ăn xong thì tao đi học, đồ án đồ eo cả đống. Những môn này có chạy tiền cũng đéo được, có mấy thằng từng đến nhà thầy chạy tiền thì thầy bảo các anh nhìn nhà tôi đi xem thiếu gì ko, tôi lấy của các anh mấy trăm bạc làm gì, tôi đi dạy ko phải để lấy tiền, tôi muốn truyền đạt lại kiến thức để các anh trở thành những kỹ sư giỏi. Điều đó thì bọn tao cũng biết, các thầy ông nào chả có công ty, dạy ở trường có thêm cái mác giảng viên, tiến sĩ nọ kia cho tăng phần uy tín trên thương trường.

Buổi học hôm ấy lão thầy nói câu mà tao nhớ như in đến bây giờ: Thời chúng tôi kỹ sư xây dựng ít lắm, toàn đi đông âu học, về VN công trình lớn đều mặc định do chúng tôi thực hiện, thầy điểm danh 1 loạt công trình lớn rồi bảo chỗ cũng có công sức của chúng tôi. Bây giờ mở cửa, xây dựng cũng nằm trong thương trường mà thương trường là chiến trường, các anh không giỏi hơn người khác thì xác định bằng cấp cũng chỉ vứt đi, có khi mang tiếng kỹ sư xây dựng mà còn làm đệ, làm nhân viên cho mấy đứa tốt nghiệp Đông Đô.

Nắng gắt, nóng lên tột đỉnh cũng là lúc bước vào mùa thi. Bắc Ninh bảo giữa tháng 6 chị **Luật** bảo vệ tốt nghiệp, anh nhớ đi chúc mừng. Tao gật gù. Hôm **Luật** bảo vệ, tao chở bắc ninh đi, tao ngồi ngoài dặn bắc ninh đến lượt **Luật** thì gọi. Đến giờ, tao vào ngồi 1 góc giảng đường, có lẽ **Luật** ko nhìn thấy. **Luật** bảo vệ xong ra ngoài, người nhà, bạn bè thi nhau tặng hoa, thằng beep kia cũng tặng, chụp ảnh chung các kiểu ra điều tình cảm lắm. Tao đứng lặng lẽ nhìn. Thấy bắc ninh chụp ảnh chung rồi ngoài đầu ngoài cổ tìm kiếm, nói gì đó với **Luật**. Bắc ninh rút điện thoại ra gọi, là gọi tao. Bắc ninh hỏi đang ở đâu ra chụp ảnh đi, tao bảo thôi ko cần, gửi hộ anh lời chúc mừng đến **Luật** nhé.

Luật về rồi tao mới gọi bắc ninh ra cổng trường chờ tao lấy xe. Chở bắc ninh về, êm hỏi anh sao thế, ko làm bạn bè bình thường với chị **Luật** được à. Tao bảo vẫn là bạn bè mà, lúc đấy anh đau bụng, sợ ra chụp ảnh cười thì gượng mà nhăn nhó thì mất hay. Bắc ninh thở dài. Tao hỏi đù rằng **Luật** có chỗ làm chưa nhỉ, bắc ninh kêu **Luật** xin được việc từ trước rồi, đã đi làm nửa tháng nay, hình như chỗ anh rể giới thiệu cho thì phải, làm hành chính nhân sự công ty xây dựng gì đó to phết ở trên phố. Tao gật gù.

Tao vẫn thi sớm như mọi năm, thi xong trước nhất. Định bụng hè năm nay về quê thì ông bách khoa thông tin công ty thằng bạn hắn làm tư vấn thiết kế mảng xây dựng đang cần tuyển người, hỏi tao có làm ko. Tao bảo hè thì được nhưng vào năm học sơ ko đi được, lão bách khoa kêu đến đâu hay đến đấy, đi làm mà học việc dần. Tao gật. Nói chuyện với thằng thông, nó kêu ơ thế đéo hỏi luôn có tuyển thêm người ko cho nó làm nữa, tao lại gọi điện hỏi, lão bách khoa kêu chắc là ok, tuyển mấy người cơ mà, sắp xếp thời gian để hắn dẫn qua gấp.

Cuối tháng 6. Lão bách khoa dẫn 2 thằng tao đến gặp bạn hắn cũng là giám đốc. Bạn hắn bảo anh ko chuyên về xây dựng, mở công ty là để lấy việc từ mối quan hệ của ông già, chỉ làm tư vấn thiết kế và tư vấn giám sát. Lão bách khoa cắt lời bảo nói nhiều làm gì, 2 thằng em tôi, cho tôi gửi vào đây, để nó học việc làm chính, 2 thằng này thông minh đảm bảo đéo phá công ty ông

đâu mà lo, lương trả nó bao nhiêu thì trả. Giám đốc trẻ gật gù, bảo thế sang tháng 7 lên đây làm, vào năm học thì tùy tình hình công việc sẽ sắp xếp sau. Lương thì các chú muốn thế nào. Lão bách khoa lại cắt lời, ông trả nó đủ tiền xăng xe, tiền ăn, tiền thuê nhà, tiền tiêu vặt 1 tháng là được. Như tôi các khoản đấy hết 2 triệu rưỡi. Giám đốc trẻ lại gật gù nói ờ thế cứ làm đi, làm với anh ko lo đói.

Ra về hỏi lão bách khoa thì lão kêu thằng bạn học cùng lớp đại học, chơi thân nhau, giờ cũng làm cùng công ty anh luôn, bố nó có tí chức tước nên nhặt nhạnh được các công trình thương vàng hạ cám, bọn mày vào làm ở đây sẽ học được nhiều vì làm công trình nhà nước, hồ sơ giấy tờ nhiều lắm.

Tao với thằng thông động viên nhau thế cũng được, để sau ra trường đỡ bỡ ngỡ. 2 thằng đi lấy lương và cũng xin nghỉ luôn món up bài, vẽ cad thuê...

Báo thầy u ở quê hè này con ko về. Thầy u bảo mấy năm nay có năm nào mày về đâu mà phải báo. Buổi đi làm đầu tiên, lên văn phòng công ty thấy có 4 người, 4 thằng đực, 1 tên râu xồm, 1 tên tóc dài, 1 tên mặt trắng và 1 tên đeo kính. Nhìn cũng có chất xây dựng lắm. 1 râu xồm chỉ chỗ 2 thằng tao ngồi cạnh nhau. Có 2 bộ máy tính sẵn rồi. Râu xồm bảo anh nghe giám đốc nói qua rồi, các chú đang sinh viên, chắc chứ mó ngay vào làm được đâu, à mà vẽ cad thạo chưa, tao với thằng thông gật đầu. Lão xồm cười bảo để anh kiểm tra trình độ trước, hắn đưa cho 1 tờ bản vẽ bảo vẽ lại cho anh xem. Hí hoá nửa tiếng 2 thằng mới vẽ xong, gọi hắn ra. Hắn kêu nhanh đấy, để xem nào. Lão xồm vào máy tính, click chuột lồng nhằng 1 hồi thì cười bảo, ok, các chú đúng là biết vẽ nhưng mà để kiểm cơm được thì còn lâu lắm, thằng kia ngồi gần lại đây anh bảo, đây nhé, các chú mới đang tập tô lại thôi chứ chưa phải thiết kế, anh in ra cho các chú xem nhé. Cầm tờ giấy in bản vẽ của bọn tao so với tờ bản gốc, hắn bảo các chú nhìn có thấy khác nhau ko. Bọn tao gật đầu, đúng là khác nhau 1 trời 1 vực, bản gốc có nét đậm nét mảnh, có nét nhạt nét mờ, đường dim, được trực...Bản vẽ của bọn tao 10 net như 1. Lão cười khà khà các chú phải biết thiết kế là trình bày 1 bản vẽ, nét vẽ tường, nét vẽ thép phải khác nhau, rồi xem này, các chú đang tô màu cho đường line à, tô thủ công phải ko. Những cái này phải có layer, phải có quản lý, chú đang copy các cái cửa này, giả như chủ đầu tư yêu cầu sửa kích thước toàn bộ các cửa thì chú làm thế nào, chỉnh từng cái 1 à, phải dùng block...Lão xồm nói 1 hồi, bọn tao cái hiểu cái ko, ngơ ngác. Lão cười bảo ngày xưa tao cũng như bọn mày thôi, từ nhà trường ra đến thương trường kiếm tiền là 1 khoảng cách lớn lắm.

Lão đưa cho 1 tập tài liệu hướng dẫn vẽ cad khi thiết kế các cách trình bày bản vẽ, bảo bí kíp đây, tuần đầu cho 2 chú chỉ ăn với luyện quyển này thôi. 2 thằng nghiên cứu, đúng thật thấy trình mình còn gà hơn cả gà. Bấy lâu nay vẽ vài cái cửa vớ vẫn cứ tưởng mình thạo tay, ai ngờ giờ như giọt nước giữa biển khơi.

Hết ngày làm việc đầu tiên, 2 thằng ra về, thằng nào cũng ngơ ngơ ngẩn ngẩn. Tạt vào quán trà đá gần công ty ngồi, bỗng thằng thông chỉ ờ **Luật** kia. Tao nhìn theo, đúng là **Luật**, đi đâu ra đây nhỉ, à chắc đi làm, **Luật** mặc bộ quần vải, áo sơ mi trắng, nhìn công sở vl. Thằng thông chép miệng kêu ngon quá, có tiếc ko thằng em. Tao bảo em cái cặc, tiếc cái lồn. Thằng thông cười, ừ, đúng là tiếc cái lồn thật, nếu phải tao tao còn tiếc cả mông, cả người nữa...**Luật** ko nhìn thấy bọn tao, phóng xe đi. Tao với thằng thông ngồi lúc thì về, đi qua chỗ **Luật** vừa nãy, nhìn biển tên thì đúng là công ty xây dựng cù cặc gì, có lẽ đúng là chỗ **Luật** làm việc rồi.

Các tiểu thư xóm trọ về quê hết, 2 thằng đi ăn cơm bụi trường kỳ. Tối về lại luyện bí kíp vẽ cad, quyết tâm 1 tuần phải biết vẽ, đúng nghĩa biết vẽ chứ ko phải biết tô. Có 2 thằng trao đổi nên thu thập kiến thức cũng nhanh, tối hôm đó tập vẽ 1 bản, thử preview in, nhìn đẹp mắt, cảm giác như làm ra sản phẩm đầu tay, 2 thằng sung sướng vl.

Tuần đầu trôi qua nhẹ nhàng, tay giám đốc trẻ thi thoảng mới qua công ty, chủ yếu là lão râu xồm và lão tóc dài chỉ dạy bọn tao. 2 tên kia đéo biết làm gì thấy cặm cụi suốt, về sau mới biết

chúng nó đang làm việc, ko rảnh mà dạy bọn tao. Cty nghỉ thứ 7 chủ nhật, 1 là lượng việc đang ít, 2 là làm công trình nhà nước nên theo lịch nhà nước. Cuối tuần 2 thằng rủ nhau uống beer, tiền còn có hơn triệu, thằng thông bảo hè ở lại là đéo xin tiền nhà đâu, uống beer xong ăn mì tôm đấy. Tao bảo lo đéo gì, cuối tháng có lương mà. Thằng thông kêu đi học việc mà lương cái lồn. Tao tặc lưỡi, kê mẹ, ra làm cốc beer cho mát đã.

2 thằng cù cưa mỗi thằng 6-7 cốc với tí đồ khô lạc luộc nem chua. Ngon mồm phết. Về phòng bật máy tính. Thấy **Luật**, tóc vàng, giữa đều online. Tóc vàng nhảy vào hỏi huynh đang ở đâu, tao bảo ở nhà, ém hỏi nhà nào, tao bảo nhà thuê.

- Ơ huynh chưa về quê hả
- ko về
- ở lại làm gì, rảnh ko đi chơi đi
- bận lắm
- hè thì bận gì
- huynh đi làm rồi, đang học việc
- ô thế khao đi
- đã có lương lâu gì mà khao, đang hết tiền ăn đây, hè là bị cắt viện trợ
- hết bảo muội, muội bảo mẹ muội cho vay nhé, mẹ muội hỏi lâu lâu ko thấy đồng chí gia sư đâu nhỉ

Nhảm lồn với tóc vàng 1 lúc thì để ý nick **Luật** đang treo stt dạng đường link.

Hạnh phúc trong tầm với đã không còn tới

Khi vắng anh trong đời

Tìm đến chân trời mới vẫn thương một thời

Giờ đã xa ngàn khơi...

Tao nhấn vào link, là bài hát để nhớ 1 thời ta đã yêu. Ôi đệt

Ngày đó ta lầm lở, bỏ mặc nhau hững hờ

Để tiếng yêu rạn vở rồi thời gian xóa mờ

Mãi vô tình đến bây giờ

Nhận ra hai đứa không còn nhau...

Thế đệt nào lại để bài này ko biết, tao nghe đi nghe lại, từng câu từng chữ thấm vào lòng, ngẩn người nghe nhạc. Mấy lần định pm cho **Luật** nhưng lại thôi. Thằng thông nghe khen đéo bài này hay thế nhỉ, nhận ra tao đang ngồi thơ thẩn ngoài ban công, nó tắt nhạc đi ra bảo nhớ **Luật** à bố cháu. Tao lắc đầu. Thằng thông nói nhớ thì bảo là nhớ, đéo gì phải chối với tao. Tao bảo ko nhớ, thấy link stt của **Luật** để bài này thì ấn vào nghe, nghe thấy thấm. Thằng thông cười, hay là **Luật** nhớ mà. Tao cũng lắc đầu, **Luật** có ng yêu rồi, hôm bảo vệ tốt nghiệp tao thấy thằng beep chụp chung ảnh ợt tình cảm. Thằng thông phi cười bảo đm, giả sử hôm đấy tao đi xem, tao cũng chụp chung chứ sao, bố cháu nghĩ xa quá rồi đấy...Thôi vào đi ngủ đê.

Nằm giường 2 thằng nói chuyện tinh tinh lại quay về chủ đề đế chế, thằng thông bảo cứ lên song mã egypt thì vô đối đời 4. Tao bảo bố thích minoan xin song pháo thần. Lảm nhảm mấy lúc thì ngủ.

Thứ 7 nhàn rỗi, phẩn cũng về quê, đéo có chỗ chơi, buồn vl. Tóc vàng gọi điện hỏi huynh ở nhà ko để qua chơi, tao bảo qua đi. Đang chán. 30 phút sau thấy thằng lái và thằng sau đến, hôm nay

khác lạ vl, 2 thằng đèo 2 em gái lạ hoắc, nhìn xinh, ngon. 2 thằng chào tao, chào thằng thông rồi giới thiệu bảo bạn gái nó. Vậy là các cháu cũng có ng yêu rồi cơ đấy, tao trêu 2 em gái cẩn thận đê phòng, 2 thằng này lúc trước nó yêu nhau đấy. 2 bé gái cười hihi, nom kháu lắm. Thằng sau kêu kiểm chứng cả rồi huynh ơi, nháy mắt với con ng yêu nó hỏi em có thấy anh xmen ko, con người yêu nó cấu tay dấm dứ nhau. Lúc sau thì giũa với tóc vàng đến, có vẻ ko bất ngờ với 2 đứa con gái mới kia, à ừ, mấy tháng rồi mình ko gặp bọn nó, có lẽ bọn nó vẫn đi chơi thường xuyên với nhau nên cũng biết cả rồi.

Tao hỏi thế 2 muội có ng yêu chưa, hay lại yêu nhau. Tóc vàng kêu yêu cái đầu huynh, bọn muội có phải les đâu, chẳng qua chưa thích thôi. Chém gió rôm rả thì lại bàn ăn, bảo mua đồ về đây nấu nhé. Tao bảo tùy cơ mà tao hết tiền rồi, các bạn trẻ cứ tự nhiên. Tao dặn đừng để phấn với giũa đi chợ nhé, ko lại ăn món luộc tất. Giũa nguýt tao bảo mỹ nhân của huynh có ng yêu rồi, đạo này tình yêu tình báo say sưa, muội rủ đi mà ko đi, nó bảo huynh quậy trên room quá nên nó ghét rồi. O'đẹt, tao quậy thì đúng, nhưng vẫn nói chuyện với mỹ nhân thân thiện, có dấu hiệu gì nó ghét tao đâu nhỉ, nó cũng quậy kém gì tao đâu. Kệ mẹ, đéo quan tâm làm gì. Tao với tóc vàng đi chợ, tóc vàng hỏi tao làm gì, ở đâu, tao trả lời hết ko giấu gì, tóc vàng dặn có lương nhớ khao. Cái điệu bộ y như ngày tao còn gia sư cho nó. Thế mà đã mấy năm rồi. Tóc vàng giờ đã lớn hơn, xinh hơn, sành điệu hơn nhiều.

Bữa đó ăn uống ầm ĩ, vui thì có vui mà chỉ khổ tao với thằng thông phải dọn dẹp rửa bát. Thằng thông khen em Giũa ko tiếc lời, nào thì trắng, xinh, ăn nói dễ thương, vui vẻ. Đm cái thằng này, con nào cũng thấy khen, trước thấy chê mỗi em Da đen, vậy mà giờ cũng úp mặt vào. Thằng thông bảo mày tán con bé Giũa đi, ngon đấy. Tao cười nói, bọn này để làm bạn thôi, ko yêu được đâu, thông hỏi sao thế, tao bảo chênh lệch đẳng cấp...Thằng thông mạnh miệng kêu sơ đéo gì, ăn xin nhà nó đâu mà lo, tao lắc đầu, thi thoảng gặp nhau thì vui, chơi đền với chúng nó mình ko theo được đâu. Đặc biệt là Giũa. Tóc vàng thì may ra còn có thể...

Chiều chủ nhật Phấn lên, gọi tao ra đón. Tao ra mỹ đình đón về phòng phấn. Phòng phấn bị phá khóa rồi. Vào phòng ko thấy xe máy, máy tính đâu. Phấn ngơ ngác. Đm, chắc là cuối tuần bị trộm dọn phòng rồi. Phấn mở tủ quần áo, bới bới rồi kéo ra cái ví, kêu may quá chắc nó ko tìm ra. Tao hỏi gì đấy, phấn kêu tiền em tiết kiệm. Hic hic, mất mẹ xe với máy tính còn kêu may quá. Phấn chạy sang mấy phòng kia hỏi thì lắc đầu ko biết, mọi người ra xem, bàn tán các kiểu, khuyên bảo cảnh giác thế lợ thế chai. Phấn mặt buồn, tao ngồi cạnh, cũng ko biết động viên thế nào. Mất thì mất rồi. Phấn thở dài bảo thôi ko sao. Em sẽ mua cái xe khác, máy tính cũng ko cần lắm mua sau. Phấn kể tiết kiệm được tương đối tiền, ý định sau ra trường đi làm sẽ kinh doanh thêm gì đó...Tao thở dài. Hôm đó ngủ lại nhà phấn, tâm trạng ko tốt nên ôm nàng ngủ cả đêm, ko mạnh động gì. Sáng hôm sau dậy sớm về đón thằng thông đi làm.

Vẫn là lão râu xồm ra hỏi han chỉ bảo, gật gù bảo biết vẽ hơn rồi, bây giờ sẽ cho bọn em làm quen với bản vẽ công trình thật, các thủ tục pháp lý, cứ nghiên cứu đi, làm tư vấn thiết kế phải hiểu tiêu chuẩn, hiểu quy định...2 thằng không khác gì bọn đi học, khác cái học để làm chứ ko phải học để thi. Thừa nhận là được tìm hiểu các tiêu chuẩn xây dựng đã giúp sức lớn cho việc làm đồ án tốt nghiệp cũng như việc làm sau này của tao. Bọn tao ngẫu nghiên đọc, rồi lại vẽ. Buổi trưa ở đây gọi mang cơm, cty trả tiền, cuối tháng trừ vào lương. Ban đầu ko quen lắm nhưng sau cũng quen hết, lão tóc dài hỏi 2 chú uống được rượu beer ko, thằng thông bảo cũng tạm được anh ạ, hắn gật gù vậy cuối tháng bảo sếp tổ chức giao lưu, đéo gì nhân viên mới mà ko thấy tổ chức test môn rượu gì cả. Giám đốc trẻ thiêng thật, vừa nhắc đến thì đi lù lù vào, bảo có dự án mới gì đó rồi dặn lão râu xồm chiều đi cùng hắn gặp chủ đầu tư. Tao đoán lão râu xồm chắc là thân cận nhất hoặc trình cao nhất.

Trưa tao với thằng thông lại ra trà đá. Thấy Luật cùng với đám nv công ty đấy chắc đi ăn cơm về, chợt để ý Luật nhìn về phía này, ko hiểu sao tao lại quay mặt đi né tránh. Lúc sau quay ra thì đã ko thấy đâu, có lẽ đã vào văn phòng rồi. Cty Luật ở tòa nhà to vl. Ngồi tào lao bí đao với bà bán

nước lúc rồi vào. Lại sự nghiệp cày cuốc kiến thức...Tối đó lại qua phẩn, động viên tinh thần, phẩn cũng ko có vẻ buồn nhiều lắm, thấy tao sang phẩn bảo ở khéo mất xe lại hay, tao bảo hay gì, phẩn kêu thì được anh quan tâm hơn, hôm nào cũng sang với em. Tao cười, lại thế nữa, nụ hôn sâu, chống đẩy mạnh, căng cứng rồi thả lỏng. Xong 1 cuốc. Phẩn bảo cuối tuần đi mua xe với em nhé, tao gật gù. Nghĩ bụng có vẻ phẩn nhiều tiền gớm. Phẩn bảo hôm nay vừa đi làm thẻ ATM, ko để tiền trong nhà nữa, nguy hiểm thật. Phẩn hỏi chỗ anh còn phòng hay cho em qua ở chung đi. Tao cười bảo đấy là phòng thờ của chủ nhà cũ mà, phẩn trả lời luôn ôi thế thôi em ko ở đâu.

Hết tháng 7. Trình độ bọn tao thật là khác xa so với lúc trước, có thể nói so với bọn sinh viên thông thường thì trình độ bọn tao đã hơn hẳn 1 bậc. Tất nhiên ko thích những thằng cũng đi làm kiểu như bọn tao. Đầu tháng 8 cũng là cuối tuần, công ty phát lương. Giám đốc trẻ cũng gọi bọn tao vào, đưa mỗi thằng 2 triệu rưỡi, kêu anh nghe nói các chú nắm bắt nhanh, sắp tới khá nhiều việc, hi vọng các chú làm tốt, tháng đầu anh gửi tạm thế này, sau làm được việc anh em nói chuyện lại về tiền lương, anh em thanh niên với nhau có gì cứ nói, ko phải ngại. Bọn tao cảm ơn. Nhận đồng lương này thấy nó khác với lương gia sư hay lương up bài ngày trước. Tao gọi điện cho phẩn bảo anh mới nhận lương, tối anh mời em đi ăn gì nhé. Phẩn cười tít mắt vâng dạ dạ.

6h chiều phẩn gọi điện, em bận, em đi làm, xong tí em về nhé. Tao hơi buồn. Thằng thông chiều làm về đã lấy xe phóng về quê. Tuần trước tao về rồi nên tuần này nó về. Ở nhà 1 mình chán ở phòng lại ban công, đi ra đi vào đến hơn 7h gọi điện cho phẩn, phẩn nghe máy, tiếng nhạc nhèo hát hò vẫn vang vang, phẩn bảo chờ em tí, chắc khách sắp về rồi à. Ủ lại chờ. Chờ mãi, chờ mãi ko thấy phẩn gọi. Đến 8h phẩn nhắn tin khách ngồi lâu quá, anh ăn gì trước đi kéo đói, tí em về mình đi nhé. Tao thấy buồn...

Nằm ngủ quên. Có chuông điện thoại, phẩn gọi, 22h30. Phẩn bảo em xin lỗi, khách ngồi lâu quá. Tao bảo ko sao, em về nghỉ ngơi đi, muộn rồi. Phẩn nói Anh... Tao nghe chưa hết câu thì tao tắt máy. Tỉnh ngủ. Phẩn gọi lại, phẩn bảo anh giận em à, tao bảo ko, chỉ thấy hơi buồn thôi. Phẩn bảo anh ở nhà em qua nhé, tao bảo thôi muộn rồi, phẩn bảo ko, nhất định phải gặp anh. Phẩn qua. Lên phòng, phẩn nhắc lại em xin lỗi, khách quen, em bảo về trước nhưng khách ko cho. Tao cười nhẹ bảo ko sao mà, công việc thôi. Phẩn lắng qua chuyện nói anh định mời em gì, anh đã ăn gì chưa, tao bảo ngủ quên nên chưa ăn gì, phẩn bảo thế đi ăn đi thôi, em cũng chưa ăn. Đưa phẩn đi ăn, 11h rồi, chỉ có ăn đêm linh tinh chứ có gì nữa. Ăn xong về phòng, tao bảo phẩn ngủ đây hay về, phẩn nói theo anh nên về hay ở. Tao bảo tùy hứng lý qua cầu. Phẩn kêu thế để qua cầu xem có hứng không nào. 1 nháy.

Nằm ôm phẩn, phẩn bảo em làm nốt kỳ này, đến kỳ sau chuẩn bị tốt nghiệp thì nghỉ ko làm nữa. Tao ko nói gì, đã coi đó là 1 nghề thì nó cũng giống như việc tao đi làm thêm bây giờ hay lúc trước thôi, chỉ có điều nghề hơi đặc biệt này, tao chỉ sợ phẩn ko giữ nổi mình trước cám dỗ đồng tiền, mà phẩn lại xinh đẹp như thế...

Hôm sau phẩn bảo chờ phẩn đi mua xe. Phẩn bảo thích xe vespa lx, tao trổ mắt bảo xe đấy đắt mà. Phẩn bảo em biết, em đủ tiền mà. Mãi về sau tao mới biết thời điểm đó mỗi tháng phẩn kiếm được 20-30 củ từ công việc ngồi bàn, đấy là còn hạn chế chạy show và giữ mình, nếu chăm chỉ và bung lụa thì số tiền có thể hơn nhiều, khách của phẩn toàn lớp nhiều tiền nên việc bo là Luật bất thành văn. Tao thật bất ngờ. Phẩn mua cái LX màu trắng. Nhìn phẩn ngồi xe lx sang chảnh như tiểu thư nhà giàu. Tao thấy mình có chút tủi phận.

Cuối tháng 8 bọn tao vào học, các nữ nhân nhà trợ tao lên đủ, tao với thằng thông lại được ăn cơm đàng hoàng. Giám đốc trẻ bảo cứ đi học bình thường, làm nửa buổi cũng được, các chú sẽ là nòng cốt phát triển công ty sau này. Bọn tao học sáng, trưa đi học về thì qua công ty luôn, cũng đã bắt đầu mó tay vào công việc, công việc là triển khai bản vẽ cho ông kiến trúc, chính là ông kính cận, còn lão mặt trăng thì chuyên làm khối lượng. Lão râu xồm và tóc dài thì làm hết

kết cấu, thuyết minh rồi cũng vẽ. Có hôm mắng anh em làm đến hơn 8h tối mới nghỉ. Thực ra thì cũng ít đi học, chủ yếu lên công ty, thi thoảng mới qua trường. Lão râu xồm vẫn nhắc nhở làm thế nào thì làm phải ra trường đúng hạn đấy. Bọn tao vâng dạ. Sau 2 tháng thì bản in của bọn tao cũng đẹp như bản in của mấy lão kia, 1 phần vì trình độ, 1 phần là làm theo form sẵn rồi. Đi học, đi làm thành ra ko còn rảnh như trước. Đợt ấy cty nhiều việc thành ra nhiều hôm còn về muộn, có hôm về sớm thì mấy lão kia lại rủ team để chế 3-3. Mấy đứa con gái toàn ăn cơm trước, bọn tao về ăn sau, lại phải tự rửa bát. Bận rộn, thời gian dành cho phấn cũng ít đi, ko có thời gian là online yahoo vào room vớ vẩn nữa, cũng ko có thời gian sang phòng bắc ninh nằm dài chém gió.

Cuối cùng thì bắc ninh cũng dẫn bạn trai về nhà trợ ra mắt. Thằng lồn cao m8, râu quai nón, mắt 1 mí rất xmen nhưng trông hơi gian. Giới thiệu đang đi làm kinh doanh bất động sản. Bọn tao hời hợt chào. Tối đó tao sang phòng bắc ninh hỏi kiếm đâu thằng ng yêu như người i rắc thé. Bắc ninh bảo rắc là rắc thế nào, đẹp trai thế mà rắc. Tao bảo anh nhìn thấy gian gian, bắc ninh kêu em cũng thấy thế, nhưng cứ yêu cho vui đã. Tao cười bảo khéo nó thịt xong nó phắn, bắc ninh cười hihi bảo thịt em khó xơi lắm, anh còn chưa thịt được em cơ mà. Tao nghĩ bụng đúng là chưa thịt được mày, chẳng qua tao đeo muốn thịt thôi. Bắc ninh kể nó đang tán tỉnh em thôi, em thấy cũng được được, chưa nhận lời yêu.

Tao lại nằm lỳ ở phòng bắc ninh, bắc ninh kéo dậy, tao ko dậy, bắc ninh bảo ê em có ng yêu rồi ko phải như lúc trước đâu nhé. Tao cười nói yêu thì ra chỗ khác mà yêu, ở phòng này anh làm chủ. Bắc ninh kêu bó tay lão này. Bỏ xuống phòng 2 đứa ngoại thương, chắc buôn dưa lê.

Trời thu gió heo may. Bầu trời toàn màu trắng nhạt, ko rõ mây mà cũng chẳng thấy trời, được cái là dễ chịu. Trưa hôm đó ngồi trà đá, đang bấm điện thoại nhắn tin trêu tóc vàng thì thằng thông đá đá chân, ngẩng nhìn nó, nó hất hất hàm, tao quay lại phía sau. **Luật** đứng đó tự lúc nào. Tao thẩn thờ vài giây, cố tỏ vẻ thản nhiên chào hỏi ơ em đi đâu đấy. **Luật** nhìn tao, ko nói gì, tao bảo ngồi uống nước, bà cho cháu cốc trà đá với đĩa hướng dương nữa đi ạ. Thằng thông kéo ghế sang, **Luật** lại ngồi xuống. **Luật** hỏi anh làm ở đây à, tao ngạc nhiên, sao ẻm biết nhỉ. Tao gật đầu, bọn anh mới làm thêm ở đây. **Luật** cười nhẹ hỏi mới được mấy tháng rồi thế. Tao bảo ko, mới mà. **Luật** cười, ko nói gì nữa.

Tao hỏi em đi đâu thế, **Luật** túm tỉnh bảo em làm gần đây, ngày tòa nhà kia anh. Tao giả vờ ngạc nhiên bảo ơ thế gần chỗ anh, dạo này vẫn ở cửa hàng à, tình yêu tình báo thế nào, bao giờ cưới, ra trường đi làm ổn định là lấy chồng, hết 1 đoạn cuộc đời. **Luật** chỉ cười bảo em còn bé, tao buột miệng bảo cũng ko bé lắm đâu. Như có cái gì chỉ 2 đứa hiểu, **Luật** đỏ mặt 1 chút. Ngồi 1 lúc **Luật** kêu thôi em về văn phòng, trước khi về **Luật** còn nói 1 câu, từ nay đừng trốn nữa nhé. Cái câu nói này sao giống cái lần cảm xúc nhất thời ngày xưa thế, ngày xưa **Luật** cũng nói tớ thấy cậu cứ trốn, lảng tránh tớ...

Nói thế là ý gì, hay là nó biết mình làm ở đây từ lâu rồi, đm. Thằng thông bảo tôi đoán nó thấy anh em lâu rồi. Tao gật gật, nghi lầm. Thằng thông tiếp, thế đéo nào càng ngày nhìn **Luật** càng ngon thế, đi làm nhìn lại ngon hơn bao nhiêu.

Tối online, ngứa tay để stt trên yahoo rằng Sáng chớm lạnh trong lòng Hà Nội, những phố dài xao xác heo may, người ra đi đầu không ngoảnh lại, sau lưng thèm đá lá rời đầy... Nếu như bây giờ thì chúng nó gọi là thả thính. Tóc vàng luôn là đứa nhảy vào đầu tiên, nang hỏi tâm trạng gì thế huynh, có muội đây rồi, đứa nào đi kệ xác nó. Tao bảo muội thì làm sao thay thế được. Tóc vàng bảo huynh thấy có ai chiều huynh như muội ko mà còn chê. Tao bảo chiều gì, mới đưa tay đã bị giữ. Tóc vàng pm Á, sư huynh dâm tặc, chuyện xưa nhắc lại làm gì... Nói về tóc vàng, bao lần đứng trước cửa nhà ẻm hôn nhau, lần thì bị mẹ ẻm bắt gặp, lần thì bị bố ẻm đứng trên tầng nhìn thấy. Ấy vậy mà ko nên chuyện, tóc vàng đúng như 1 đứa em thân thiết, tình cảm có lẽ khó phát triển, phần vì khoảng cách người thành phố người nhà quê, phần vì phong cách cá tính mỗi bên.

Mỹ nhân pm bảo vào room chơi, room đang bàn kế hoạch offline, mọi người hỏi thăm anh mĩ. Tao bảo sao nghe giữa nói em có ng yêu, ghét anh rồi mà. Mỹ nhân hihi bảo trêu tí thôi, hôm nào offline anh phải đưa em đi đấy. Hơn 10h thấy nick **Luật** sáng, 1 lúc **Luật** pm bảo người quay lưng đầu không ngoảnh lại là ai, chắc ko phải phái em, em có ngoảnh lại dặn anh đừng trốn mà. Tao im ko trả lời, **Luật** hỏi sao ko nói gì. Tao bảo thẳng thông khen em càng ngày càng xinh, ngon. **Luật** gửi lại hình mặt cười nhe răng 😊 rồi bảo sao 2 ông vẫn vô duyên như ngày trước thế nhỉ. Mỹ nhân bảo thứ 7 offline room. Anh xếp lịch đi em qua đón. Tao bảo ok, đéo biết ra gì ko mà mỹ nhân khen vui lắm. Nhắng cái thì đến cuối tuần, ăn mặc tử tế, mỹ nhân đến đón vì tiện đường, offline mĩ ngoài mỹ đình, mỹ nhân ngồi sau dặn bảo anh giả vờ làm ng yêu em nhé, em chém trên room bảo bọn nó anh là ng yêu em rồi. Tao chột dạ hỏi sao anh ko biết gì, mỹ nhân kêu đợt này anh ko online, bọn nó hay hỏi, thiếu anh là bọn nó ko có đồng đội nghịch, em chém là em bắt anh ko được online nữa, em là ng yêu anh. Vl cô bé, sống ảo quá rồi...s

Nhốn nháo ở quán cafe đã gần 20 người. Trai có, gái có, xinh có, xấu có, già có, trẻ có. Mỹ nhân đến, đám đực rựa bu lầy hỏi han, vài thẳng hỏi tao là ai đấy, tao khai tên nick yahoo, chúng nó đồng thanh ồ men, nghe danh đã lâu hôm nay mới được gặp, hân hạnh quá. Chúng nó cũng thông báo nick rồi nhận nhau, chuyện trò rôm rả. Ngồi 1 lúc nữa chờ đợi thì có thêm vài người nữa đến. 1 ông có vẻ đứng tuổi đứng dậy hô hào phát biểu, kêu gọi mọi người đóng tiền để đi liên hoan, đóng tiền trước. Mỹ nhân kêu em đóng cho anh và em rồi nhé, tao hỏi đóng bao giờ, mỹ nhân kêu tiền thừa từ lần trước, em pm cho hội trưởng là trừ 2 suất vào đấy rồi. Tao hỏi ơ thế em đi mấy lần rồi, mỹ nhân kêu cả lần này là 4.

Cái tên mà mỹ nhân gọi là hội trưởng lần lượt đi thu từng người, ghi chép vào sổ, bắt ký tên đàng hoàng, tao ko quan tâm nữa, ra ngoài cửa đứng hút thuốc. Có mấy thẳng cũng ra cửa hút thuốc, hỏi ra thì có thẳng tao biết, có thẳng tao ko biết nhưng bọn nó đều biết tao. Có lẽ do tao hay lên voice hát hò, chửi nhau. Mấy thẳng hỏi bác là ng yêu em mỹ nhân hả, tao gật đầu, mấy thẳng suýt xoa kêu sướng nhất bác. Tao cười bảo nhìn ngoài thế thôi, bên trong cũng chán lắm. Các cậu tí mắt cười. Kéo nhau đi ăn, bữa ăn khá hỗn tạp, tao thấy đéo có gì vui, thẳng đéo nào cũng lại mời nhau, uống kiểu này có mà say vỡ mồm, tao giữ sức giả vờ ko biết uống, chỉ nhấp môi là chính. Mỹ nhân được săn đón nhiệt tình, hay là vì thế mà nàng thấy vui ko biết. Tao ngồi cạnh 1 bà hơn tao 3 tuổi, kêu là đang làm giáo viên. Nhìn cũng tri thức lắm. Hỏi nick yahoo thì tao thấy cũng quen quen mà lại lạ lạ, bà kêu thường tàu ngầm xem mọi người, nghe mọi người hát hò thôi, hôm nay cũng đi offline lần đầu. Nói chuyện với mụ nhiều hơn, mụ kêu cũng là fan của tao, nhưng chỉ khi tao hát hò thôi, khi chửi nhau thì ko phải fan. Tao cười nhẹ. Để ý bọn kia vẫn đang hung hăng mời rượu, sợ mỹ nhân say, tao qua chỗ mỹ nhân, mỹ nhân thấy tao thì đứng dậy bảo đây là anh xxx, nick yahoo là...Ngoài đời cũng là ng yêu em như em đã bảo. Mấy thẳng kia giãn giãn ra, tao ghé tai nói với mỹ nhân là uống vừa thôi. Mỹ nhân cười kêu em có uống đâu, nhấp môi tí mà. Tao lại ra chỗ bà giáo viên ngồi chém gió tiếp. Mãi thì cũng ăn xong, các cháu rủ nhau đi hát. Vào phòng hát, quá là hỗn tạp. Tao ngồi tầm 15p thì rủ bà giáo viên ra ngoài cafe, bà này có vẻ cũng ko thích không khí ồn ào tạp nham trong quán hát nên đồng ý. Ra ngồi cafe nói chuyện kỹ hơn, thấy có nhiều điểm chung ra phết, bà giáo viên hỏi tao là ng yêu em mỹ nhân à, tao cũng gật đầu, bà ấy bảo thế quay lại mà trông người yêu đi ko bọn kia nó tán mất, tao cười nhạt bảo kệ nó đi chị, nếu nó đã muốn theo ng khác thì cũng ko giữ được đâu. Hỏi han đang ở trọ đâu thì tao chém ở khu giải phóng, thế beep nào mụ kêu ơ thế gần chỗ chị. Tao bảo lúc đi là đi xe cùng em mỹ nhân, giờ muốn về mà ko có xe về phải ngồi chờ. Bà giáo viên kêu thế về cùng chị luôn...

Ừ thì về cùng, cơ mà ko về giải phóng, mà tạt mẹ vào nhà nghỉ khu Mai dịch. Vẫn là câu chuyện đau đầu vào nghỉ tí rồi về. Vào trong tao nằm nghỉ luôn, bà giáo viên ngồi giường, ban đầu là nắm tay, rồi cởi cúc, rồi dập...Dập tê tái. Xong xuôi bà giáo viên rủ về, tao bảo thôi chị cứ về trước, em chờ bạn em...

Chịch xong thì buồn ngủ, lang thiu thiu thì mỹ nhân gọi anh đang ở đâu, tao bảo đang ngồi ngoài trà đá, bọn em cứ hát đi, mỹ nhân bảo chuẩn bị về rồi. Tao bảo thế qua đón anh đi, mỹ nhân kêu nhưng có đứa con gái nó say, em phải chở nó về, anh đi xe ôm taxi về được ko. Đm, tao tắt máy luôn. Biết thế nãy đi mẹ cùng bà giáo viên về cho xong. Mỹ nhân gọi lại, kêu hay anh ngồi sau giữ nó nhé chứ em chở nó say cũng ghê. Tao bảo thôi được, anh đang ở nhà nghỉ, qua đây. 15p sau mỹ nhân qua, tao xuống đang định trả tiền nhà nghỉ thì thấy con bé ngồi sau xuống xe, chạy vội ra nôn ồng ộc. Rồi cứ ngồi chỗ, có vẻ say quá thì phải. Tao lại vỗ vỗ lưng hỏi han, con bé ợ ợe. Tao bảo mỹ nhân nó say quá, cho nó lên nhà nghỉ nó nghỉ ngơi đi đã, say kiểu này ko giữ được mà đi đường gió máy nguy hiểm. Mỹ nhân nhìn tao 1 thoáng, rồi gật đầu. Có lẽ cũng là tin tưởng tao. Tao với mỹ nhân cùng dùi em bé say rượu vào phòng, tao phải nói phủ đầu là khi nãy mệt quá vào đây nằm nghỉ chờ em, mỹ nhân ko nói gì...

Chả nhẽ cứ ngồi trông con bé kia sao. Hỏi mỹ nhân là quen biết gì với con này thì mỹ nhân bảo cũng là bạn trên room, chính là con bé nick xyz đấy, 2 lần trước offline nó cũng đi. À, con nick yahoo xyz tao cũng có tương tác một số lần. Bảo Mỹ nhân là thôi kệ mẹ nó ngủ đây chứ, chờ nó tỉnh đến bao giờ. Mỹ nhân ngập ngừng. Tao đệm tiếp 1 câu nữa là thế em ko phải về sớm sao, phụ huynh ko ý kiến à. Mỹ nhân bảo hay anh ở lại trông nó giúp em cho em về trước. Đẹt, tự nhiên ôm rơm nặng bụng. Mỹ nhân nài nỉ mấy câu, tao đành nhận lời.

Mẹ kiếp, lần sau kiểu đến già. Ngồi xem tivi chán chê, lay lay gọi gọi em say nhưng em ngủ mê mệt. Thấy mỏi lưng, leo mẹ lên giường nằm cùng, tao ngủ thiếp đi lúc nào không hay. Tỉnh dậy bởi tiếng chuông điện thoại, là mỹ nhân gọi điện, hỏi tao đã về chưa, tao bảo vẫn đang nằm trông gái đây. Mỹ nhân cười hihi, tao hỏi sao chưa ngủ, mỹ nhân kêu ngủ rồi nhưng tỉnh giấc, nhớ anh, gọi hỏi thăm. Tao lầm bầm nhớ cái nỗi, thôi ngủ đi nhé.

Em Say mở mắt, nhìn tao. Tao hỏi tỉnh rồi à, em say cúi xuống nhìn quần áo ẻm, tao cười bảo yên tâm đi, anh chưa động chạm tí nào đâu. Em say hỏi anh ng yêu của mỹ nhân phải ko ạ, tao bảo ko, yêu đương gì, chém gió cho vui thôi. Khi nãy chốn đông người thì nhận, giờ có gì mà phải nhận. Say ngồi dậy, vỗ vỗ đầu kêu em cảm ơn anh, mấy giờ rồi anh. Tao lấy điện thoại xem giờ, là gần 2h rồi. Tao mở tủ lạnh lấy chai nước cho Say uống, say tu ừng ực. Chờ say tỉnh táo tao mới hỏi han mấy câu, Say quê hải phòng, đang học trường Thăng Long, bằng tuổi mỹ nhân. Tao bảo say ngủ tiếp đi, sáng mai dậy tỉnh táo thì về. Nói xong tao cũng nằm xuống, đằng đéo nào cũng mất tiền nhà nghỉ cả đêm rồi. Riu mắt, ngủ...

Hôm sau say lay lay gọi tao dậy, tao xem điện thoại thì đã 7h sáng. Đéo gì vừa chợp mắt mà đã 7h rồi á. Dậy oánh rắng rửa mặt cho tỉnh táo thì vào. Tao hỏi Say là thôi về chứ, Say bảo vâng, cảm ơn anh. Đưa ẻm xuống tao trả tiền nhà nghỉ, thằng lế tân nhìn tao nháy mắt và cười dâm dê, mẹ nó, nháy cái lồn, có lẽ nó khâm phục tao vì tối qua lái máy bay rồi đêm lại gặm cỏ ngọt. Thằng đốn mạt, tao ko phải người lợi dụng gái say để làm trò đồi bại...

Em Say gọi taxi về, tao đi xe bus. Về phòng trọ, thằng thông hỏi ngon chim chứ, tao lắc đầu, bảo kể sau, mệt bỏ mẹ. Leo lên giường ngủ tiếp.

Chắc được nửa giấc thì bị kéo dậy. Tao vung tay theo phản xạ, thế beep nào tay đập vào chỗ êm êm, tranh thủ nắn 1 cái, có tiếng kêu thất thanh nghe quen lắm, mở mắt ra thì đúng là Bắc ninh. Bắc ninh hô tên dâm tặc mất nết này, lúc ngủ cũng mất nết là thế nào. Tao bảo anh vô ý, vô ý thôi. Cảm nhận tay vẫn thấy êm êm. Bắc ninh kêu biết mấy giờ rồi ko bố, ko dậy ăn cơm à. Ô, muộn thế rồi á.

Ăn trưa xong mới thấy khỏe người thực sự. Bật máy tính online thì thấy đống tin nhắn yahoo của em Say, do tương tác rồi nên nhớ ngay. Đại khái là cảm ơn rồi thì hỏi sao hôm qua lúc đi hát ko thấy a, rồi thì các kiểu. Tao chưa vội trả lời. Mỹ nhân nháy vào pm hỏi giờ mới dậy à người yêu. Em xin lỗi hôm qua phiền anh nhé. Tao cũng đéo trả lời gì, online treo yahoo đấy, để stt đang bậten.

Phấn online, phấn nhảy vào khoe anh ơi em mới mua laptop. Tao hỏi theo phản xạ, nhiều tiền thế. Phấn kêu tiền tiết kiệm mà, anh đang làm gì, qua cài máy cho em. Tao bảo ok. Phóng qua luôn. Con laptop mới đét, tao hỏi cài gì giờ, èm kêu cài mấy game gủng với mấy phần mềm linh tinh. Tao hí hoáy lúc, phấn ngồi xem hóng chuyện. Phấn có điện thoại, phấn nghe máy 1 lúc thì bảo em đi có việc, anh cứ ngồi xong tí em về nhé. Phấn lại đưa tao 1 cái chìa khóa cửa. Tao hỏi Phấn em đi làm à, phấn gật đầu nhìn nét mặt tao rồi thở dài, sau 1 hơi thở dài phấn bảo em đi tí rồi về...

Tao ngồi nghịch laptop, bản chất nó cũng là cái máy tính chứ ko có gì hơn. Đang chờ download mấy trò game linh tinh thì có người pm phấn. Phấn vẫn chưa thoát yahoo. Người pm là 1 nick có trong danh bạ yahoo. Nó hỏi em đang làm gì, nhớ em quá. Tao giả vờ là phấn cũng trả lời lại em đang ở nhà, anh nhớ cái gì. Thằng kia gõ lại cái gì cũng nhớ. Tao im lặng

Thằng lồn kia hỏi "tối em rảnh ko, anh mời em đi chơi nhé. Tao đóng vai phấn trả lời như thật

- Tối em bận đi làm mà
- Thị em nghỉ buổi đi
- Nghỉ lấy gì mà ăn anh ơi
- Anh trả em gấp đôi
- Ôi thế thì em sợ lắm, tiền nhiều thì chắc ko phải đi chơi bình thường phải ko à
- Hihi, đi chơi bình thường thôi mà, rồi cái gì đến sẽ đến, em có đi được ko
- Em chưa đi như vậy bao giờ đâu anh
- Gớm, giả nai với anh làm gì
- Em nói thật chứ giả nai gì
- Vậy em muốn bao nhiêu thì em mới đi
- Em không đi đâu à
- Địt mẹ con phò, làm cao à, cút mẹ mày đi
- Hihi, cảm ơn anh, mẹ anh làm phò thì có.

Tao xóa nick, thấy nó pm chửi càn, tao ignore luôn. Chẹp, chắc là mấy thằng lồn ranh con, bọn đại gia có tiền thật đéo bao giờ gãy thô bỉ như thế. Lại cài tiếp 1 lúc thì có thằng cặc nào nữa pm hỏi ai đang online nick Phấn thế. Tao bảo em là bạn phấn ở cùng phòng, đang mượn máy tính phấn. Thằng kia kêu Phấn ở 1 mình mà, em nào cùng phòng. Tao bảo em mới chuyển đến ở cùng hôm qua. Thằng lồn kia kêu tối qua tôi ở đấy, đừng nói láo, ai đang online. Tao bảo hihi em là thợ sửa máy tính. Thế anh là ai mà nhảy bổ vào hỏi vô duyên thế. Thằng kia gõ tôi là bạn trai phấn. Tao giật mình 1 cái nhẹ. Bình tĩnh hỏi thế anh hỏi có việc gì, em là thợ sửa máy tính thôi. Thằng kia lại gõ Phấn vừa mua laptop xong có gì mà sửa, mày hack nick phải ko. Tao bảo hay quá, bro đoán ra rồi à. Tôi thấy nick này thằng nào nhảy vào cũng xưng là người yêu, ông là thành phần nào thế. Thằng kia pm mày đừng làm trò hèn hạ, trả lại nick cho Phấn đi. Tao gửi hình mặt cười rồi im lặng, tao hỏi nếu ông đúng là ng yêu em này thì tôi trả, tôi cũng biết em này. Thằng lồn kia gõ lại tao đúng là ng yêu em ấy, mày trả nick lại đi, gửi password sang đi. Vkl, thằng này đéo biết là thể loại nào nhưng nó biết chắc chắn ko phải phấn, suy ra nó biết phấn đang có việc ko online, có thể là nó đã gọi điện cho phấn trước đó và phấn bảo đang bận hay đang đi làm. Tao hỏi ông bảo là ng yêu của phấn, ông biết nhà nó ở đâu ko, biết nó có nốt ruồi ở đâu k, nói đúng thì tôi trả. Thằng lồn nói đúng địa chỉ nhà, nhưng đéo trả lời câu hỏi nốt ruồi. Tao nhắc lại là còn 1 vế chưa trả lời, nó bảo cái đó đéo phải trả lời với mày. Tao gõ luôn là ông ko biết nhưng tôi thì biết, theo ông thì tôi là ng yêu phấn hay là ông. Thằng lồn ko thấy trả lời lại. Tao khẽ cười.

5p sau Phấn gọi điện, phấn hỏi anh đang online nick em à, tao bảo ừ nãy em ko thoát nick. Phấn hỏi anh có chat chit linh tinh gì ko đấy, tao bảo có, mấy fan hâm mộ em thì phải, phấn bỗng gắt sao anh lại chat linh tinh ở nick em. Đây là lần đầu tiên phấn gắt với tao...

Trước đến giờ phấn lúc nào cũng làm theo ý tao, chiều tao hết mức, lúc nào cũng cười cười nhẹ nhè nhàng nhàng, đến cả như hôm ẻm mất xe, mất máy tính mà tao sang chơi phấn còn cười bảo cứ thế lại hay. Cảm giác nghe tiếng phấn gắt gỏng như vậy thấy chưa được quen. Tao hỏi lại em gắt với anh đấy à, phấn im 1 chút rồi phấn nói anh đừng chat chit linh tinh ở nick em nữa. Tao thấy hơi dỗi, tao bảo anh về đây, anh khóa cửa và ném chìa khóa vào trong nhà nhé. Tắt máy, đi về.

Phóng xe đi lang thang trà đá, ngẫm nghĩ về thái độ của phấn ko bình thường như vậy, tự đặt câu hỏi tại sao. Hoặc là phấn có gì bí mật trong yahoo, hoặc là tao nói nhảm lúc nãy làm mất lòng thằng beep tự xưng ng yêu phấn, vậy thằng đấy là thằng nào, yêu thật hay giả, hay có vai trò gì...Liên miên suy nghĩ. Thằng thông gọi điện bảo về, liên hoan cuối tuần. tao hỏi có gì mà liên hoan, thằng thông kêu 2 đứa ngoại thương về quê mang nhiều đồ lên quá, làm nồi lẩu ăn cho hết. Tao ậm ừ, mẹ thằng thông từ ngày sa chân vào em Đen, thân thiết với bọn nó vãi. Ngày trước thằng thông từng nói mấy đứa da đen rất đậm, có lẽ là bị cái lồn nó hút mất hồn rồi.

Tao về nhà, lên phòng tắm giặt, tâm trạng ko thật thoải mái. Xong thì xuống xem nấu nướng ra sao, bọn nó chuẩn bị xong hết rồi. Tao bảo uống rượu hay beer, nay đang tâm trạng. Thằng thông bảo rượu đi. Tao đi mua cái can rượu hà nội 2 lit, rượu trong vắt, chắc toàn pha chế công nghiệp. Bữa ấy tao uống nhiều vl, lúc thấy ngây ngây thì lên phòng nằm, phấn gọi điện, phấn bảo xin lỗi lúc chiều đang bực dọc ở chỗ làm nên gắt với anh, tao bảo ko có gì, rồi hỏi thằng nick ccc là thế nào với em, phấn bảo là bạn bè thôi, tao hỏi tiếp tối qua nó ở nhà em phải ko, phấn ấm ứ bảo bạn bè đến chơi là bình thường mà anh. Tao thở dài nói em ko phải giải thích, nó có biết em có ng yêu rồi ko. Phấn ko nói gì, phấn hỏi anh sao thế, a uống rượu à. Đến lượt tao gắt lên với Phấn, em trả lời câu hỏi của anh đi. Phấn im lặng rồi kêu anh uống rượu rồi thôi để mai em nói chuyện. Phấn tắt máy.

Đúng lúc thằng thông đi lên, thằng thông hỏi sao thế bố cháu, gắt gỏng ghê thế. Tao kể đầu đuôi câu chuyện, thằng thông tặc lưỡi nói nghè của phấn cũng phức tạp, mà xác định yêu lâu dài thì nghĩ cho kỹ. Tao bảo đéo xác định gì nhưng cảm giác bị lừa thì khó chịu. Thằng thông kêu, muốn biết thì giờ phi sang đấy là rõ ngay, thằng kia nó chắc chắn cũng sẽ có cảm giác giống mà nếu nó đúng là ng yêu phấn. Kiểu gì chả mò qua đấy. Phấn lại chỉ gọi điện cho mà chử ko sang đây hay là bảo mà sang đấy, chắc là có lý do...Tao nghĩ, ờ, thằng bạn phân tích hay lắm. Tao bảo thằng thông mà chở tao qua, thằng thông cười ok, đi đánh ghen à. Tao cười nhạt, đéo gì phải đánh ghen, thấy cho rõ thôi, nếu đúng như trong đầu tao nghĩ thì chia tay, tiếc nuối đéo gì. 2 thằng phóng xe đi, mấy đứa con gái đang rửa bát gọi với theo đi đâu đấy, về nhớ mua kem nhé...Kem cái đb ý mà kem.

Lúc này đã là hơn 9h. Thằng thông phóng vài lần cua thì đến xóm trọ cũ, nó bảo qua xóm trọ cũ xem cải tạo thế nào đã. Ủ, tiện qua ngắm luôn. Nhà trọ cũ đã xây lên 2 tầng, thấy sáng đèn cả 8 phòng. Xe máy để đầy sân. chắc bọn tầng 2 để. Tao đoán vợ chồng nhà ngày xưa cũng ko còn ở đây, vậy là xóm toàn người lạ. Ko có gì để xem nữa. Thằng thông bảo chuẩn bị tinh thần chưa để qua chiến, tao bảo lại quán trà đá gần đấy trước. 2 thằng gọi trà đá, bà già quán nước nay ko thấy bán mà ông chồng bán. Tao nhớ lại cái lần rình Phấn lần trước, tao kể thằng thông nghe, thằng thông kêu mà cũng tẩm ngầm tẩm ngầm thế à, lần đấy là rình hụt, sau đợt hụt ấy lại yêu phấn hơn. 2 thằng hút vài điếu thuốc rồi thì qua, dắt xe qua, cổng xóm phấn mở, cửa phòng vẫn mở, điện sáng. Nghe có tiếng con trai đang nói to: Tóm lại anh muốn biết đứa nào online nick em lúc chiều, nó với em là thế nào. Phấn bảo cái đó ko quan trọng. Thằng kia gắt lên anh cần biết. Tao bước vào đứng ở cửa, tao bảo là tao đây. Phấn và thằng kia cùng quay mặt ra nhìn tao. Tao để ý, 1 thằng cao ráo, khá đẹp trai, có vẻ công tử. Tao nói lại, tao là người mà vừa hỏi đây.

Thằng kia nhìn tao 1 lượt hỏi, ông là ai. Tao nhếch mép nói Thợ sửa máy tính. Thằng kia mới à, là mày à. Tao gật đầu, có chuyện gì, tìm tao à. Thằng kia đi ra, tao thấy vậy cũng lùi lại ra sân thủ thế, thằng thông thấy vậy cũng tiến lại gần tao kiểu sẵn sàng chiến. Phấn thì bảo thằng kia là anh định làm gì, các anh đừng đánh nhau. Tao nhếch mép cười, trong đầu nghĩ việc buồm gì phải đánh nhau vì đứa 1 đàn bà. Thằng kia thế đệt nào là mở mồm nói đúng ý nghĩ của tao, nó nói Em nghĩ anh phải đánh nhau vì em á ? Rồi nó quay lại nhìn tao hỏi, ông có sẵn sàng đánh nhau để tranh giành 1 đứa con gái không. Tao lại nhếch mép bảo đương nhiên là không, tao chỉ bảo vệ người yêu chứ ko tranh giành. Thằng kia bảo tôi muốn nói chuyện với ông, ra ngoài kia đi. Tao cũng nghĩ nên nói chuyện với thằng lồn này thì hơn là nói chuyện với phấn. bọn tao đi ra, phấn đứng nhìn theo ko nói gì.

Lại ra quán trà đá. Thằng lồn lịch sự rút thuốc lá mời bọn tao, bao thuốc đeo giùm màu trắng, nhìn đẹp mặt. Bọn tao bảo có thuốc rồi. Châm điếu thuốc, tao hỏi ông muốn hỏi tôi có phải người yêu phấn không à. Thằng kia hỏi sao ông biết, tao trả lời tôi cũng định hỏi thế. Thằng lồn hỏi thằng thông ông là bạn ông này à, thằng thông trả lời bọn mày nói chuyện bọn mày đi, quan tâm tao làm gì, tao ko dính đến em Phấn dù tao cũng thấy em phấn ngon. Thằng lồn kia phì cười. Tao rít vài hơi thuốc nói tiếp, tôi quen phấn mấy năm rồi, yêu thì chắc được tầm 7-8 tháng gì đó. Thằng lồn ko nói gì, cũng trầm ngâm hút thuốc. Nó hút khá nhanh, hoặc là do thuốc lá của nó cháy nhanh, tao mới hút được nửa điếu thì nó đã hút hết và dụi tàn. Nó nói tôi nghĩ ông chắc ko thiếu gì gái, và tôi cũng thế. Tôi nhường Phấn cho ông.

Tao hơi ngạc nhiên về thái độ này. Nhẹ nhàng thế thôi à. Thằng lồn nói tiếp, thế thôi nhé, tôi biết thế là đủ rồi. Nó gọi ông quán nước gửi tiền, gọi vài câu mà ko biết lão quán nước đi đâu rồi. Tao nói nhanh, thực ra ko phải ai nhường ai, tôi đến đây vì muốn biết mình có bị lừa hay ko thôi chứ ko phải đến để tranh giành gái. Thằng lồn nhìn tao và cười, ông giống tôi vl. Vậy ông đã nói thì tôi cũng nói. Tôi gấp phấn cách đây 3 tháng ở chỗ phấn làm, thấy phấn đẹp thì tôi theo đuổi, nói thật với ông là tốn ko ít tiền đâu đấy, ông có bị lục tốn không. Tao cười ko nói gì. Lão quán chủ quán nước đi ra, thằng kia lôi ví ra bới bới bảo tôi ko có tiền lẻ, ông có ko trả giúp tôi. Tao gật đầu. Thằng lồn đứng dậy đi vài bước rồi quay đầu lại nói, ông đừng tưởng một mình ông mới biết nốt ruồi...

Thằng lồn nhìn đầy nét thiếu gia, công tử. Đi khuất rồi thằng thông mới nói, cái phong cách thằng này giống mà vl, mà tao thấy nó có vẻ thiếu gia nữa thì con mẹ phấn cũng đổ chử đừng nói chuyện phấn.

Tao thở dài...Có lẽ là thế thật. Thằng thông bảo mày vào chào người yêu đi để về. Tao đứng dậy vào xóm trọ phấn, tao đứng cửa nhìn vào. Phấn đang ngồi trên giường dựa lưng vào tường, mắt phấn đã đỏ ngầu, thấy tao thì phấn khóc, phấn gục mặt vào đầu gối khóc. Phấn mếu máo nói em xin lỗi, em xin lỗi anh.

Tao bước vào, cầm tay phấn, nắn nắn tay rồi nói. Em sẽ gấp nhiều người tốt hơn anh, giàu hơn anh, anh sẽ để em tự do. Tao quay lưng đi ra, chưa ra đến cửa phòng thì phấn ở phía sau ôm chầm lấy, vẫn khóc, vẫn mếu máo em xin lỗi. Tao đứng im chục giây rồi gỡ tay phấn ra. Tao đi ra cổng, không ngoảnh lại nhìn nữa... Thế là hết 1 mối tình.

Bọn tao đã thành mem chính trong đội thiết kế, cơ bản thì chỉ là thợ cad là chính thôi nhưng cũng là làm ra sản phẩm. Lão râu xồm vẫn dạy thêm các kiến thức về thực tiễn, bảo đọc các hồ sơ giấy tờ liên quan đến quản lý triển khai dự án, cứ đọc cho vui, nhớ được bao nhiêu thì nhớ. Lương đã được trả là 3,5 triệu. Đủ tiền ăn tiêu. Mấy lần hẹn lão bách khoa đi nhậu mà không thành, lúc bận cái nợ, lúc bận cái kia.

Cuối tháng 11, lại sắp đến 1 mùa đông nữa rồi. Chuyện tao chia tay phấn tao ko nói nhưng thằng thông kể với em Đen, em Đen kể với em bắc ninh, bắc ninh kể với Luật xong rồi ko hiểu sao đéo nào cũng biết. Ủ thì kệ mẹ chúng nó biết, sau bận chia tay hải dương, chứng kiến Luật có ng

yêu, giờ lại chia tay phấn, tao cũng chán nản yêu đương, thấy đi làm thích nên tập trung cày cuốc vào nghiên cứu, học hành.

Hôm ấy nắng to, nhưng không nóng, nắng mùa này chỉ vàng là chính, kiểu cho sửa nhưng không cắn ấy. Đang làm thì Luật pm bảo cafe đi anh ơi, thời tiết buồn ngủ quá. Tao bảo trà đá thôi, phê pháo xa lăm, Luật kêu có quán mới mở đi bộ có trăm met thôi. Tao bảo ai mời. Luật kêu em rủ thì tất nhiên là anh mời chứ ai. Vl, thấy đáng yêu, ừ thì đứng dậy, bảo em ra ngoài tí các sếp nhé.

Làm ở đây cơ bản anh em cũng ko ai để ý giờ giấc thời gian, mấy bố kia cũng thế, hôm thì đến muộn, hôm về sớm, có hôm đang làm lại chạy mẹ đi đâu mất hút. Tay xồm bảo thoải mái đê, miễn sao việc phải đúng hạn, đéo làm ở cty thì về nhà mà làm cho tốn điện. Tao đi bộ ra công ty Luật, Luật đã đứng chờ ở vệ đường. Luật bảo lâu lăm ko gặp anh. Tao bảo gặp nhau làm ngơ thì có, Luật kêu ai ngơ ai thế. Vào quán cafe tao gọi lon bò húc, cafe gì giờ này cho cồn ruột. Luật gọi sinh tố, ngồi chuyện qua loa về công việc tí thì Luật hỏi anh có gì mới ko. Tao bảo ko có gì, vẫn cũ cũ xỉn xỉn thế này thôi. Tao hỏi Luật em thì sao, bao giờ cười. Luật đang hút sinh tố tí thì sặc, ém kêu sao lần nào gặp cũng hỏi câu này thế. Next rồi anh nhé. Tao néo mắt nói next là thế nào. Luật trả lời thì giải tán yêu đương rồi, em chia tay rồi, bố kia đi lấy vợ rồi. Đéo gì nhanh thế. Luật cười kêu em cũng chả biết nữa. Tao ngửa cổ làm ngum bò húc rồi sửa: Hay mình yêu nhau lại đi. Biết là tao nói đùa mà Luật vẫn đỏ mặt bảo đã yêu bao giờ đâu mà kêu yêu lại đi. Tao ko nói thêm nữa. Thấy trong lòng vui vui khó tả.

Hôm đấy ko lên trường, tối về huýt sáo dọc đường, thằng thông kêu bố cháu có gì hôm nay phấn khởi thế, tao bảo mới nhận được tin vui, thông hỏi tin gì, tao bảo tin Luật chia tay người yêu. Thằng thông cười ha hả bảo đm, vẫn vướng vấn Luật à. Tìm gái mới mà xơi ông ơi, tôi thấy em tóc vàng, em giữa, em mỹ nhân, 3 em đều béo chỉ có đần mới không ăn. Tao lại nghĩ đến 3 em đấy, kể ra cũng ngon thật. Cái phần con trong cái con người bỗng nổi trội lên, nghĩ bụng tối nay rủ em nào đi chơi đây nhỉ...

Nghĩ thế mà ko thành, ăn xong đau bụng vl, đi vệ sinh ngồi phải nửa tiếng. Xong vẫn thấy hơi đau đau, đéo rõ ăn trái dạ cá gì nữa. Vào phòng bắc ninh kêu anh đau bụng quá, bắc ninh nguýt đau bụng sang đây làm gì, tao nhe răng cười bảo xoa bụng hộ cái. Bắc ninh bảo lượn đê, đau đầu thì may ra chứ xoa bụng thì mơ đi cưng. Tao kệ mẹ, nằm lăn ra giường em, bắc ninh lại kêu toáng lên ê sao cứ tùy tiện thế là thế nào nhỉ. Tao ko nói gì nằm vắt chân, xoa xoa bụng. Ngứa mồm thử buông lời ong bướm tí, bảo Bắc ninh là em còn thích anh ko. Bắc ninh sững lại kêu anh hỏi thế làm gì. Tao nói nhẹ, anh nhớ có lần em bảo thích anh từ lần gặp đầu tiên, bây giờ sau bao năm chung sống em có còn thích anh ko, anh muốn biết vậy thôi. Bắc ninh phì cười nói cái gì mà bao năm chung sống, là chung nhà thôi. Tao nghiêm mặt bảo tập trung vào câu hỏi đi. Bắc ninh bảo ko thích mà em để cho anh tự nhiên trong phòng em như thế à. Tao gật đầu, hỏi cho vui vậy thôi. Tao hỏi thêm thế tay gian gian lần trước em dẫn về đâu rồi. Bắc ninh giả vờ ko hiểu nói nó ở nhà nó chứ ở đâu sao em biết được. Tao lại nghiêm mặt vào tập trung trả lời ý chính đi. Bắc ninh mới nói, ui xùi, chỗ đấy ko ăn thua...

Cuộc sống có nhiều sự trùng hợp tình cờ, có lẽ là do trái đất hình tròn với vòng quay quanh mặt trời lặp đi lặp lại. Bỗng gặp lại cô chị Hải Dương ở công ty. Cô chị hải dương về nhà làm công chức, công ty tao thì lại đang có mối nhận gói tư vấn thiết kế cái công trình đéo gì to to ở Hải Dương, bữa ấy ko rõ hẹn nhau với giám đốc trẻ bên tao thế nào mà 2-3 người bên sở vào thăm văn phòng chỗ bọn tao. Tao còn ko để ý và ko nhận ra. Cô chị hải dương cứ nhìn nhìn tao rồi ơ anh. Khi này tao mới để ý. Giám đốc trẻ tiếp khách bên trong, cô chị hải dương ra ngoài, tao bảo ra trà đá. Lâu lâu ko gặp, đi làm vào nhín ngon nghẻ béo trắng hơn hẳn, hỏi han vài câu, tao hỏi cô em sao rồi, cô chị kêu nó cũng về tinh làm rồi. Tao hỏi có ng yêu chưa, cô chị cười nói anh đá nó rồi còn hỏi làm gì. Tao bảo ừ, thế em có ng yêu chưa, cô chị cười bảo bí mật. Bí cái dí, tào lao thêm mấy câu thì đi vào, cô chị kêu chắc còn gặp nhau nhiều đấy. Tao bảo hi vọng là thế...

Mỹ nhân lại gọi điện rủ đi offline. Tao bảo offline lại như lần trước á, mỹ nhân kêu ko anh ơi, lần này offline ít người chứ ko đông như trước. Tao bảo offline chỉ anh với em thôi thì được, mỹ nhân cười khinh khích kêu anh dám ko. Tao nghĩ bụng sợ đéo gì mà ko dám nhỉ nhưng miệng trả lời chắc là ko dám đâu. Mỹ nhân bảo cuối tuần này anh đưa em đi nhé người yêu. Đm, tao chán cảnh đóng giả ng yêu này rồi, tao bảo ko, anh ko đi đâu, ở ở nhà đi chơi với Giữa vui hơn. Mỹ nhân cố nài nỉ kêu em Say hôm trước cứ hỏi anh mãi đấy, mõ dâng lên miệng mèo rồi đấy. Tao nghiêm túc nói anh ko phải người như em nghĩ, trừ khi mõ đấy là em, hehe. Tao nói thêm là anh ko thích đi, Mỹ nhân cứ phụng phịu. Tao tắt mẹ máy. Đếu mợ, tao đoán mỹ nhân ham vui mấy trò kiểu này mà đi 1 mình thì ngại hoặc chán, chèo kéo tao đi như bạn đồng hành. Tao ko thích kiểu vậy.

Từ hôm cafe với **Luật**, tối đéo nào về cũng chat chit với ẻm. Bất ngờ hết cái nợ đến cái kia khi **Luật** thông báo sắp tới chuyển đến ở cùng Bắc Ninh. Tao biết tin sang ngay phòng bắc ninh hỏi, bắc ninh bảo vâng, có vấn đề gì ko ạ, chị **Luật** bảo ở trên cửa hàng 1 mình chán với lại giờ thuê nhân viên bán sắp tới cho nhân viên ở nhờ đấy luôn. Tao bảo nhà này là nhà chung, phải hỏi ý kiến các bô lão chứ. Bắc ninh bảo ơ thế anh ko thích à, tao bảo ko được, nhất quyết ko được. Em làm thế nào thì làm, miễn là **Luật** ko ở đây được và đừng có nói là do anh ko muốn. Bắc ninh nhìn tao xét nét rồi vâng dạ kêu thế để mai em bảo lại với chị **Luật**.

Tao nghĩ rồi, ko nên ở gần thế làm gì, phức tạp, lằng nhằng. Giả như bắc ninh chuyển đi rồi **Luật** chuyển đến ở 1 mình thì ok, chứ đến ở cùng thì ko ổn chút nào. Tao cũng ko hiểu cụ thể ko ổn chỗ nào nhưng chỉ cảm thấy là ko ổn.

Nhiều lúc cũng nhớ về phẩn, nhất là những tối nhàn rỗi, như trước thì rảnh là hay qua đấy à ơi, rồi thì cuối tuần nào cũng qua đấy nằm cả ngày. Phẩn xinh đẹp, thực sự nghĩ lại vẫn thấy phẩn xinh. Những lúc đấy lại tự lấy tay gõ gõ vào đầu mình mấy cái tự bảo mình quên đi, quên đi. Và cách quên dễ nhất có lẽ là tìm niềm vui nơi khác. Nhìn lại, có ai nỉ, Tóc vàng ? Giữa? 2 gái hà nội xịn hay là Bắc Ninh, **Luật** 2 nàng quan họ...Nghĩ nghĩ suy suy chả biết thé nào. Mò vào room yahoo. Lên mic hát bài, vừa hát xong thì có nick nhảy vào pm.Ồ, là của bà chị giáo viên tình 1 đêm lần trước...

Lần trước làm 1 shot, nếu ko vào room có khi quên mẹ bà này rồi. Bà ấy hỏi sắp tới đi offline có đi ko, chị cũng được thông báo. Tao bảo chắc là ko đi đâu ạ, tạp nham quá em ko thích. Mụ kêu lần này có chọn lọc chắc chỉ tầm chục người thôi, đi đi cho vui. Tao bảo chị cũng đi ạ, mụ ừ, tao bảo thế thôi em ko đi, đi gặp chị ngại lắm, chuyện lần trước...Mụ gửi hình 🌐 bảo đừng nghĩ sâu xa quá làm gì cậu bé. Tao bảo bố trí chị em mình offline trước đi, mụ bảo thôi, đừng đùa chị, mỹ nhân bên cạnh cậu chị ko dám sánh đâu...

Đấy, đm cái khổ của việc đóng giả người yêu con bé mỹ nhân nó thế đấy. Lượn lờ room mấy vòng thì out, chơi mãi trò này cũng chán. Rủ thằng thông bảo có đội để chế nào ko thì nó kêu có cái lồn, chơi gái đi, lớn rồi để chế đéo gì nữa. vl ông tướng, nói như cuội. Tao đéo buồn nói gì xuống bếp cầm ấm nước, tí lên ngồi pha cafe hút thuốc. Thấy em da đen đang ngồi phòng khách viết viết lách lách, thấy tao ẻm gấp vội quyển sổ lại. Tao cười bảo viết nhật ký à bé, da đen cười bảo ko, em nghịch linh tinh thôi. Tao nghĩ bụng đm ko biết trong nhật ký có kể cảnh địt nhau với thằng thông ko nhỉ. Nước sôi, lên pha 1 cốc cafe ra ban công ngồi, bố thông thấy mùi thơm kêu xin hớp, tao đéo cho bảo tự pha đi, cu cậu lợ mợ đi pha rồi cũng kéo ghế ra ban công ngồi hút thuốc. Trời se lạnh, cafe, thuốc lá, yên bình phết.

Tao hỏi thằng thông sau ra trường mà có đi theo nghề giao thông ko. Nó quả quyết kêu tất nhiên là có, ko theo nghề thì học ăn mề à. Tao bảo nhưng nghề công trình giờ xuống bờ mè. thằng thông rít thuốc hơi sâu kêu đến đâu tính đến đó, nghĩ ngợi đéo gì xa xôi. Tao cười bảo vừa nãy xuống cầm nước thấy bồ mà đang viết nhật ký, tao tò mò đấy. Thằng thông cười khẩy bảo

tò mò đéo gì, tao đọc trộm được vài lần rồi. Đm thằng bạn, tao hỏi thêm câu thế nó có tả cảnh chúng mày quật nhau ko, thằng thông nói luôn là có chứ, đọc hay vl...

2 thằng đang hihahaha thì thấy bắc ninh đi đâu về. Tí sau thì thấy tiếng giày cộp cộp đi lên phòng, thằng thông kêu bắc ninh ngon thế sao đéo có đứa nào yêu nhỉ, hay là nó yêu bên ngoài ko dẫn về, Vừa nhắc xong thấy bắc ninh lò mò sang, tao nhìn mắt bắc ninh đỏ đỏ. Bắc ninh hỏi cho xin gói cafe nào. Tao bảo sang đây ngồi cho mát đi, bắc ninh về phòng lấy ghế rồi sang ngồi, nét mặt sầu sầu. Thằng thông hút hết điếu thuốc thì đi vào phòng rồi bảo các vị cứ tự nhiên, nó mò xuống tầng 1. Tao hỏi bắc ninh có chuyện gì buồn à, bắc ninh bảo vâng, chán quá anh ah. Tao bảo kể đi xem nào. Bắc ninh kể vừa đi chơi với thằng mặt gian gian về, đi ăn cả nhóm có 6 người 3 nam 3 nữ, đến lúc trả tiền thì thằng gian gian đứng ra trả, khi đèo em về nó phi vào nhà nghỉ, em bảo ko, nó kêu đau bụng, em bảo thế lên 1 mình đi, nó lên 1 mình thật rồi gọi điện cho em kêu oai oái rằng đau quá. Em đoán là giả vờ nêん kệ, em gọi điện hỏi có xuống ko, nó bảo em phải lên dù nó xuống, em tức quá phóng về, đang đi đường thì nó gọi điện, em ko nghe, và đây, anh xem tin nhắn nó nhắn cho em này: Bắc ninh đưa tao đi điện thoại, tao đọc tin nhắn, đại khái có mấy tin nhắn nhưng nội dung là sỉ và em bắc ninh lừa nó, bao lần đi ăn uống nó phải trả tiền mà ko được gì. Tao phì cười, bắc ninh kêu anh cười gì, em đang ức muốn khóc đây.

Tao đưa tay lên choàn vào vai em bảo đừng khóc, có anh đây mà, lần sau đi ăn cùng anh em phải trả tiền cho anh đấy nhé, sau đó em muốn làm gì anh thì cũng được. Bắc ninh nhẹ răng cười nói, đúng là chỉ bên anh mới thấy vui...

Đường vào tim em ôi băng giá, trời mùa đông mây vẫn hay đi về. Ko rõ tiếng nhạc từ đâu văng vẳng quanh đây, chắc cũng chỉ mấy nhà hàng xóm khu này. Ở đây gần năm rồi mà cũng ko chơi bời giao du với láng giềng, có gặp thì mở mồm chào anh chị cô chú xong thôi, hàng xóm thì cũng chỉ biết nhà này có mấy đứa sinh viên thuê ở trọ chứ có khi cũng chả biết tên đứa nào. Ngõ nhỏ, phố nhỏ, mùa đông hè nội khiến cho con ngõ tưởng chừng như kéo dài thêm, người qua lại thưa thớt. Mới hơn 9h mà có vẻ vắng lắm, trời rét, thỉnh thoảng lất phất mất hạt mưa đúng là chẳng ai muốn ra ngoài thật.

Ngồi ban công hút thuốc ngắm đường, hơi thuốc không đủ ấm để chống lại cái lạnh này, hút xong điếu mà thấy run cầm cập lại vội vào phòng đóng cửa. Lạnh này chỉ ngủ là sướng nhất. Chui vào chăn, cầm điện thoại đọc truyện, cái điện thoại sl45 thế mà hay vl, điện thoại đen trắng mà nghe nhạc được, đọc truyện được. Nhớ cái lần tao mới mua sl45, nhét tai nghe vào đánh nhạc thình thình, bắc ninh sang hỏi đt này cũng nghe được đài FM à. Tao dí cho nó tai nghe vào tai, thấy ẻm tròn mắt rồi lại nhắm mắt, lúc sau tháo tai nghe ra ơ đây là máy nghe nhạc chứ ko phải điện thoại à... Nằm tí thì đến 10h. Thằng thông vẫn chưa lên, tao gọi điện cho nó thì nó để điện thoại ngay ở giường. Tao cầm điện thoại nó, hí hoáy thế beep nào lại mở đài VOV, đang mục đọc truyện đêm khuya, thế là nghe luôn. Mẹ kiếp, hôm ấy lại kể chuyện liêu trai, nghe ghê rợn ra phết.

Hồi ấy tao cũng hay nghe đọc truyện trên VOV lắm, giọng đọc Việt Hùng, Hà Phương, Hoàng Yến nghe đọc mà như hát. Không biết bây giờ các bác ấy còn đọc nữa ko.

Trời lạnh thế mà vẫn phải dậy đi làm, là đi làm chứ ko phải đi học. Nếu đi học có lẽ nghỉ ngay. 2 thằng lên công ty đã gần 8h mà còn chưa thấy ai, lại ko có chìa khóa vì trước giờ toàn đến muộn hơn và về sớm hơn mọi người, rủ nhau ra quán trà đá ngồi chờ, vừa ngồi chưa ấm đít thì thấy lão mặt trắng cũng mò ra chào 2 chú đi sớm thế, có chìa khóa ko, thằng thông kêu có thì em đã vào, anh cũng ko có à, tay mặt trắng cười hì hì bảo ko, có 3 chìa thì 3 ông kia cầm, bảo đánh thêm chìa nhưng anh có bao giờ đi sớm về muộn đâu. 3 anh em ngồi trà nước, hút hết điếu thuốc vẫn chưa thấy mấy ông kia lên. Tay mặt trắng hỏi 2 chú ăn sáng chưa, thằng thông bảo chưa. Ông mặt trắng rủ đi làm tí lòng, hắn lấy điện thoại gọi cho lão râu xồm thì phải. Rồi 3 thằng phi ra quán ăn sáng cũng gần đấy làm bát lòng với chai rượu, đung đưa mấy chén thì 3 bố kia ra. Lão tóc dài kêu mấy thằng mày đi ăn mảnh nhé, thằng thông kêu bọn e ko có chìa khóa ngồi chờ hết

4 tuần trà xót cả ruột, mảnh gì anh. 6 người làm hết 4 chai. Đứng dậy thì lão râu xồm trả tiền, ko thấy ai tranh hay góp, tao mở miệng bảo bọn em góp nữa. Lão xồm xua tay kêu thằng nào cũng đến lượt cả, ko phải góp.

Hôm ấy tây tây, lại là thứ 6. mấy anh em đánh đế chế cả buổi sáng, 2 thằng tao với lão mặt trăng 1 team, ban đầu thua 3 trận liền, sau lại thắng lại 3 trận, có vẻ khá cân kèo. Trưa ăn cơm hộp xong tao với thằng thông lại ra ngồi trà đá, mấy bố kia kêu ngủ tí ko mỏi mắt. Thấy bóng dáng **Luật**, tao dơ tay vẫy vẫy. **Luật** lại, **Luật** bảo tối có cái event đéo gì ấy và cty em có vé mời, em xơi được mấy cặp, rủ tao với thằng thông có ai đi ko. Thằng thông bảo có, cho xin cặp. Tao bảo thế cũng cho anh cặp, **Luật** bảo anh chỉ được 1 cái thôi. Tao bảo sao thế, **Luật** kêu thế anh định đi với ai mà xin 1 cặp. Tao mới hiểu ý ẻm là nếu tao đi thì phải đi cùng ẻm. Tao hỏi thằng thông có đi ko, thông kêu đi chứ, ở nhà nhiều ung hết người. Tao nhìn **Luật** bảo ở thế tối đi nhé em yêu, **Luật** kêu bạo mồm gớm nhỉ...

Tưởng gì hóa ra event giới thiệu sản phẩm, nôm na gần như cái hội chợ nhưng cao cấp hơn. Đi lòng vòng xong lại xem gái nhảy, công nhận đẹp. (Tao ko biết gái nhảy này có đắt ko nhỉ, tao chỉ biết thấy mấy đứa làm sự kiện nó nói chuyện bảo bỏ ra 5 triệu thì thuê được 3-4 em chân dài váy ngắn nhảy mỏi chân, thằng nào làm sự kiện thì tí nữa comment xác nhận bên dưới hộ phát, tao cũng có ý định thi thoảng rủ mấy anh em tụ tập ngồi xem gái nhảy, nhìn bọn nó thấy hứng lắm). Có vẻ thấy tao xem hăng say quá nên **Luật** kéo tay tao bảo đi chỗ khác, tao bảo từ đã, nghe ca sĩ hát đã, **Luật** bảo nghe hay xem, tao cười, mắt vẫn dán vào đùi các em gái nhảy. 1 thoáng nhớ đến Phấn. Hình như nghĩ đến cái gì thì gấp cái đó, **Luật** vừa kéo tao đi được mấy bước thì đụng Phấn, Phấn đi cùng cô bạn mà tao đã từng gặp. Dừng lại 3 giây, Phấn hỏi anh cũng đi xem à, tao gật đầu, **Luật** chào xã giao, đại khái khen mấy năm rồi ko gặp mà nhìn Phấn vẫn xinh đẹp lắm, phấn cũng nói lại đại loại như thế, rồi bước qua nhau. Đi thêm dăm bước thì tao ngoái đầu lại nhìn, thế beep nào cũng thấy phấn đang đứng nhìn về phía tao. Nét mặt phấn nhìn buồn lắm. **Luật** ko quay lại mà kéo tay tao đi và nói còn nuối tiếc sao. Tao quay lại, đi cùng **Luật**, ko nói gì. **Luật** hỏi lại, anh còn nuối tiếc à, tao bảo ko, chỉ lại quay lại ngắm đùi thôi, **Luật** cười bảo lạnh này mà phấn vẫn mặc váy ngắn được thì em cũng phục thật đấy.

Đi lòng vòng 1 hồi thì hết lượt. Tao bảo về hay xem nữa, **Luật** bảo còn sớm mà, mai thứ 7 được nghỉ. Tao bảo nhưng hết cái xem rồi, **Luật** kêu thế lại xem ca nhạc, hình như có ông ca sĩ gì đến cuối buổi mới đến ý. Tao gật gù, lại đi vòng vòng nữa, mỏi chân bỏ mẹ. **Luật** khoác tay tao kêu lạnh thật. Tao bảo thôi về hoặc đi đâu ngồi cafe cho ấm, gọi điện cho thằng thông thì nó bảo bọn mày cứ đi đi, à tối nay tao ko về đâu nhé. Rồi bố cháu cúp máy luôn. Tao nghĩ bụng chắc lâu nay đói nên tối nay nhân cơ hội này giã em đen cả đêm ở nhà nghỉ chăng.

Chở **Luật** về, hỏi ngồi quán nào, **Luật** kêu quán nào gần nhà anh tí anh tiện về, cũng là biết nghĩ đấy nay vì đi xe của **Luật** mà. Tao bảo thôi thế về nhà anh luôn, vậy là phỏng về nhà trợ của tao. Ko đứa nào ở nhà. Điện đóm tối đen, lên phòng tao, **Luật** bảo nhà to thế này mà ko cho em ở cùng, sợ em ko có tiền đóng à, em đóng tiền đầy đủ trước luôn. Tao cười, mẹ con bắc ninh, đã dặn là ko để **Luật** biết là do tao ko muốn rồi mà. Tao bảo em ở cùng làm gì, phức tạp lắm, **Luật** kêu phức tạp thế nào, tao bảo anh sợ cảm xúc nhất thời lắm. **Luật** ứng hồng đôi má. Nhắc đến cảm xúc nhất thời là nhắc về ngày xưa, thấy xốn xang trong lòng. Tao cầm nước, pha cafe, rủ **Luật** ra ban công ngồi. Sờ thuốc lá thì hết mẹ mất.

Khung cảnh yên tĩnh, mùi cafe phảng phất, cảm xúc lại lên cao....

Tao bảo vào phòng đi, ngồi đây lạnh quá. 2 đứa vào phòng, tao đóng cửa mở ra ban công. Quay lại nhìn **Luật**, **Luật** ngồi nghiêng trần nhà. Tao ngồi cạnh và nói điều anh lo sợ đã xảy ra rồi em, **Luật** bảo gì thế ạ, tao nói tiếp anh thấy trong lòng bồi hồi, xốn xang. Có lẽ cảm xúc lại lên cao rồi, nhưng lần này ko phải nhất thời nữa, mà là cảm xúc dồn nén bấy lâu. **Luật** nhìn tao ngạc nhiên. Tao khẽ thơm nhẹ vào má. **Luật** nói nhỏ, lâu lắm rồi anh nhỉ...Môi còn dính cafe, tao hôn **Luật**, vị ngọt đôi môi lần át cả vị đắng cafe.

Cuộc sống nhiều lúc ko như phim. Đang phiêu thì nghe tiếng giày cao gót lộp cộp, phòng tao chưa đóng cửa ra hành lang. Vừa dừng hôn nhìn ra cửa thì bắc ninh ló mặt vào ú òa. Nhìn thấy Luật ở đấy bắc ninh vô tư bước vào nói ơ chị cũng ở đây à. Đm, lúc này tao ước gì bắc ninh là thằng thông để nó chỉ nói câu xin lỗi, các vị cứ tự nhiên rồi quay đít đi.

Luật bảo chị đến khảo sát phòng, ở đây cũng thích nhỉ, riêng tư. Bắc ninh nháy nháy mắt với Luật nhưng ko lọt qua được mắt tao. Tao bảo 2 chị em muốn ở cùng nhau thì ra chỗ khác nhé, Luật cười, bắc ninh ngượng nghịu. Tao hỏi bắc ninh đi đâu về, ém kêu đi chơi, thứ 6 máu chảy về tim mà lại. Tao cười trêu lại đi ăn chùa chứ gì, bắc ninh xấu hổ kêu ai ăn chùa, anh chỉ vớ vẩn, em được mời đi đàng hoàng. Tao đá câu nữa là thế có ai bị đau bụng ko, bắc ninh đậm chân kêu nói chuyện với bố chỉ muốn cãi nhau, rồi bảo Luật đi sang phòng em đi chị, ngồi với lão này làm gì. Luật cười nhẹ, đứng dậy đi theo bắc ninh, tao giả vờ bảo cho anh sang ko, tối nay thằng thông ko về, buồn vãi. Bắc ninh kêu ông ở nhà, sang hóng chuyện phụ nữ làm gì.

Chán đời, đang vui thì đứt dây đàm. Ngồi online, Mỹ nhân nhảy vào ngay kêu anh ơi mai offline đấy, mẹ con hâm này, nếu mày mà ko phải gái xinh thì tao đã xóa nick, ignore rồi. Tao bảo anh ko đi đâu, chán lắm, mỹ nhân bảo anh ko đi thì em kể chuyện em ở cả đêm với em Say cho tóc vàng và giữa biết nhé. Ô hay, dọa nạt à, tao bảo cứ tự nhiên, anh trong sạch mà. Tao bỏ qua. Lướt đọc báo. Nửa tiếng sau thấy Luật chào, đi về. Tao bảo ơ ở đây chơi đã, Luật kêu khi khác, giờ muộn rồi anh. Tao nói thế để anh đưa về, Luật cười khúc khích em đi xe em mà, anh đưa em về xong anh lại bắt em đưa về à. Tao bảo đúng rồi, đưa đi đưa lại hết đêm... Luật hihi bước đi ko nói gì.

Tiếng tin nhắn yahoo, là tóc vàng, tóc vàng kêu huynh giỏi lắm, kêu bận rộn, lâu lắm ko đi thăm muội mà có thời gian ngủ cả đêm với gái lạ. Mẹ kiếp, chắc chắn mỹ nhân bơm rồi. Thực ra tao cũng chẳng phải giải thích, nhưng vì câu từ của tóc vàng nghe chừng có sự hiểu nhầm to lớn nên đành kể lể đầu đuôi câu chuyện, tất nhiên đoạn xúc than với bà giáo viên thì biến tấu thành nằm xem hết bộ phim. Tóc vàng kêu hihi, thế mai có đi offline nữa ko cho muội đi cùng xem thế nào. Tao bảo ơ muội cũng đi á, tóc vàng kêu đi cùng huynh thì có sao, muội cũng tò mò sao huynh và mỹ nhân ham cái trò đó như vậy. Tao gật gù, thôi được, chiều lòng muội 1 lần. Tao quay sang pm mỹ nhân rằng ngày mai nhớ mặc áo giáp đi, ko thì em chết với anh, mỹ nhân gõ lại hihahaha. Chợt nhớ hết thuốc lá, lợ mợ xuống mua, quán tạp hóa cách vài chục met. Mua thêm hộp cafe, mùa đông khả năng tích cực ôm cốc cafe nóng hút thuốc ngoài ban công cũng thú lắm. Châm luôn 1 điếu từ quán, vừa đi vừa hút, về đến nhà thấy 1 thanh niên ôm bó hoa, đứng gãi đầu gãi tai. Tao hỏi vị huynh đài tìm ai, thằng kia cười cười nói, anh cho em hỏi đây phải nhà bắc ninh ko ạ. Tao bảo huynh đài có thể nói rõ hơn không, bắc ninh có nhiều bắc ninh lắm. Thằng kia lại bảo dạ bắc ninh trắng trắng, tóc hạt dẻ. Tao bảo à thế thì có, huynh đài cứ chờ đây để ta lên gọi. Tao lên, gõ cửa phòng bắc ninh đàng hoàng, bắc ninh mở cửa nói phủ đầu đừng có mò vào phòng em nằm nhé. Tao bảo làm phúc phải tội, anh lên truyền tin, có 1 vị công tử, trời tối ta ko rõ đẹp hay xấu đang cầm hoa đứng trước cửa hỏi thăm em. Bắc ninh kêu anh đừng điêu, tao bảo tin hay ko thì tùy. Tao về phòng, ra ban công, vẫn thấy thằng kia đứng dưới, tao bảo ta thông tin cho nó rồi nhé. Bắc ninh chạy sang phòng tao rồi cũng ra ban công, nhìn xuống, chắc nhận ra người quen, bắc ninh kêu cậu về đi, tớ bảo tớ có ng yêu rồi mà. Người yêu tớ đây này, bắc ninh đứng sát, khoác vào tay tao, bất ngờ. Tao chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì bắc ninh nói tiếp, cậu về đi. Thằng kia lầm lũi bước đi, tao liền gọi to, huynh đệ xin dừng bước, thằng kia quay lại, nhưng bắc ninh còn nhanh hơn, vít cổ tao và hôn vào má, thằng kia nhìn thấy cảnh đó quay đi bước nhanh hơn, tao hô to, huynh đệ đừng hiểu lầm...

Chả mấy thì thanh niên đi khuất bóng. Tao bảo buông anh ra, em làm trò gì đấy. Bắc ninh nhìn tao, đôi mắt long lanh, mỉm cười, bắc ninh nói nhỏ anh ôm em chặt quá. Tao cúi nhìn, ơ hay, tao ôm eo ẻm từ lúc nào thế này. Tao cứ để tay ôm thế bảo có chuyện gì thế em phải nói rõ anh

nghe, anh ko thể bùa bã làm ng yêu em được. Bắc ninh vẫn cười bảo anh có buông em ra ko thì bảo. Tao đành buông tay.

Bắc ninh kể ku cậu kia học cùng lớp, hôm nay đi ăn có tòi tỉnh với em, chõi đồng người em ngại từ chối nên ko nói gì. Lúc về em bảo nó là em có ng yêu rồi, ai ngờ nó về theo. Tao bảo thế cứ từ chối là được, sao phải hành động như xát muội vào tim nó thế. Bắc ninh cười hihi kêu làm vậy cho dứt điểm.

Tao nhìn bắc ninh, nghĩ trong đầu người như em chắc nhiều đứa theo đuôi, mà chả thấy yêu đương gì. Đang định hỏi thì bắc ninh bảo em chưa thích yêu, anh ko phải hỏi. Em phải gặp ng thực sự làm em rung động em mới yêu được. Tao tò mò hỏi mẫu người thế nào. Bắc ninh ko nói được, cái đấy để trái tim cảm nhận...

Sáng hôm sau thấy tóc vàng, giữa, mỹ nhân, thằng lái, thằng sau qua từ 8h. Tao bảo các vị đi offline à, cả đám gật đầu. Tao hỏi 2 thằng kia sao ko đưa ng yêu đi luôn cho đủ bộ, 2 thằng nhẹ nhởn cười kêu chia tay lâu rồi huynh. Huynh đạo này bỏ bê bọn đệ quá. Cả đám kéo nhau đi, tóc vàng lại ngồi sau tao ôm chặt vl. Vẫn là offline ở mỹ đình. Bọn tao đến thì thấy có 5-6 đứa đang ngồi, có 3 đứa quen mặt, mấy đứa lạ. Lại 1 hồi làm quen giới thiệu, túc tắc lúc sau có thêm 5-6 đứa nữa, trong đó có cả bà giáo viên, thấy 1 thằng trẻ trè đèo bà ấy đi. Tóc vàng hỏi con bé mà huynh ngủ với nó lần trước đâu. Đm, dùng từ kiểu gì thế ko biết. Tao lại kéo tai mỹ nhân đang chém gió phanh phách, bảo qua đây anh nhờ. Mỹ nhân ôm tai kêu sao thế, tao bảo em giải thích rõ cho giữa và tóc vàng hiểu, hôm đây là anh trông con bé kia ngủ vì lòng tốt, ko phải là ngủ với nó. Mỹ nhân kêu ơ đúng thế mà, em cũng nói là anh trông nó ngủ còn anh có ngủ ko thì em ko biết, hihi. Tao nghĩ bụng, được lầm, nhớ mặt mày nhé. Tao hỏi nay nó ko đi à, mỹ nhân có có thông tin cho nó nhưng ko thấy nó xác nhận có đi ko. Ồn ào 1 lúc thì cũng đi ăn. Lần này chọn cái quán deo gì có kiểu vừa ăn vừa hát, đặt phòng riêng, lão hội trưởng lần trước khuyến khích mọi người lên thể hiện giọng ca. Tao thấy lạ lạ, hôm nay ko thấy thu tiền nhỉ. Mải ăn, nghe giọng giới thiệu tao lên hát, tao chỉ vào mồm bảo máy bận. Thằng hội trưởng bảo cứ lên đi, lần trước cậu trốn mất tăm làm mọi người hỏi mãi...

Tao lên, cầm mic, giới thiệu nick yahoo, tên, tuổi. Mấy đứa con gái hô lên ơ thế có ng yêu chưa ạ. Tao bảo có ng yêu rồi, chính là mỹ nhân đấy. Mỹ nhân kêu ơ ơ, thấy tóc vàng và giữa quay sang nhìn mỹ nhân, mỹ nhân nói gì với 2 đứa nó ko biết. Tao hát, hát say sưa, tiếng vỗ tay rần rần, hát xong lại về chõi, bọn nó thi nhau mời rượu. Uống hết, sợ gì, lần trước giữ mình. Đm, mấy thằng đực đến mời rượu tao đèo phải vì tao hát hay, mà là le ve 2 em gái xinh đẹp đi cùng tao. 2 em cũng hiha cười đùa lại ra phết. Tao kê, cầm chén lại bàn cuối cùng xa sân khấu nhất mời rượu. Bàn này là bàn chị giáo viên, tao vừa ngồi xuống thì em Say đến, mọi người chỉ ngồi vào ngay bàn tao đang ngồi. Nhìn nhau, thấy em say có vẻ ngượng ngượng...

Bà giáo viên hỏi han, tao sang ngồi cạnh hỏi phi công của chị đâu rồi. Bà bảo phi công nào, tao nói cu nãy đèo chị đi đấy. Mụ cười, kêu nó cũng chơi trên room mà, nó ở gần nhà, sinh viên ko có xe thì chị bảo đi cùng, cậu nghĩ xa quá đấy. Tao cười, trong đầu nhớ lại cảnh lần trước chị mụ, gái tuổi mụ công nhận máu chiến, độ đậm có thừa. Tao ngồi hỏi chuyện em say, em vẫn lí nhí cảm ơn anh vụ lần trước, tao đùa hôm nay mà say nữa thì anh ko trông đâu. Đang tán gái thì mỹ nhân ra nhéo tai kêu ông xã, về chõi ngay. Mấy đứa xung quanh ồ lên cười, đm, chắc là nó cố tình trả thù tao vụ lúc nãy tao nhéo tai nó.

Nhạc xập xình, tóc vàng và giữa lên nhảy nhót, tự nhiên như ở nhà, tao ngán ngẩm lắc đầu. Nhìn quanh, gương mặt nào cũng hồng hồng phấn khích. Mỹ nhân đấy tao lên bảo anh lên quẩy đi, tao bảo chịu thôi, món đấy ko phải chuyên môn. Châm điếu thuốc, ngồi 1 mình. Lấy điện thoại ra bấm bấm, bỗng 1 giọng nữ cất lên, em mời anh 1 ly rượu. Tao ngẩng lên nhìn, à là cái đứa lạ lạ lúc đầu đến tao đã gấp, tao nhớ mặt vì nhìn xinh nổi trội trong đám đấy, tóc búi cao, trang điểm nhẹ, mắt to. Tao bảo quê anh gọi là chén, cô bé tóc búi kêu vâng, vậy em mời anh chén. Tao cười nói anh ko chén tùy tiện. tóc búi hiểu ra ý thì cười, nói lại em mời anh uống 1 chén

rượu, chỉ uống rượu trong chén, chuẩn chưa ạ. Nghe có vẻ chuẩn đấy, tao đưa chén lên cách. Uống hết luôn... Tao bảo em ngồi đi, tóc búi ngồi xuống. Tao liếc nhìn, chạm vào ánh mắt ẻm, đm, ánh mắt này, nguy hiểm quá...

Tao lảng tránh ko dám nhìn vào đôi mắt ấy. tóc búi kêu mới vào room chơi vài tháng nay, thấy mọi người vui vẻ nên ở lại. Tao bảo thế thì là hậu bối rồi, anh nghỉ chơi từ trước khi em vào. Tóc búi lại hỏi anh là người yêu mỹ nhân thật à. Tao gật đầu, tao bảo anh còn là người yêu của 2 đứa kia nữa, tao đưa tay chỉ tóc vàng và giữa. Tao nói tiếp, nhưng ko biết có đứa nào yêu anh không. Tóc búi cười khúc khích kêu anh vẫn vẻ quá đấy. Uống với tóc búi thêm 1 chén tao bảo đứng dậy đi vệ sinh. Hôm nay uống hơi bạo mồm, ăn lắm, thấy đầy bụng. Ra nhà vệ sinh móc nôn cho nhẹ bụng. Rửa mặt mày chỉnh tề, thấy dễ chịu hơn nhiều.

Nhà hàng có khoảng sân khá rộng, để mấy bộ bàn ghế đá cho khách uống nước thì phải, thấy treo nhiều hoa cỏ, chim hót líu lo. Tao ngồi bàn, thấy bình trà còn ấm, rót chén trà, châm điếu thuốc. Yên tĩnh hẳn. Gần 11h30 rồi, hôm nay trời nắng nên thấy đỡ lạnh hơn. Hút hết điếu thuốc, ngồi thêm tí nữa thì tao đi vào, thấy thằng lái đang nói đéo gì khá to tiếng với 1 thằng trong hội offline, đệt, dễ rượu vào lại cãi nhau lắm. Y như rằng, thấy thằng kia hất bát rượu đổ loeng xoeng ra nền nhà. Mấy đứa ngồi gần đó quay lại chú ý, mấy đứa ở trên thì vẫn nhảy nhót, chắc nhạc to quá ko nghe tiếng. Thằng lái ngồi dậy chỉ mặt thằng kia, chửi gì đó ko rõ, thằng kia gạt tay thằng lái ra rồi chửi lại. Kiểu này để thêm vài câu nữa là đánh nhau. Tao vội lại gần can ngăn, thằng lái kêu huynh cứ để đệ, thằng này đệ đập phát chết, tao bảo hôm nay là ngày offline của chúng nó, mình đi theo ko nên gây chuyện. Tao ấn thằng lái ngồi xuống, hỏi chuyện thế nào mà cãi nhau. Thằng lái bảo nó cứ hỏi nick yahoo em trong đó là gì, em bảo ko chơi room mà chỉ đi cùng, nó bảo hay là em khinh nó, đm, em bảo mời ông bát rượu tỏ lòng, nó đéo uống cứ lèo nhèo xong hất đổ bát rượu, bố thằng ranh. Tao cười, đm lý do đơn giản thế thôi à. Thằng kia thấy tao ngồi nói chuyện với thằng lái thì cũng lại kêu tôi cũng biết ông trên room, ông bảo thằng bạn ông ra về cẩn thận nhé. Đm, đúng là tác hại của rượu, thằng lái nghe thấy thế đứng bật dậy kêu tao chấp cả họ nhà mày, thích thì chơi luôn đi ra về làm đéo gì. Thằng sau nãy giờ ngồi im nghe, lúc này bỗng đứng dậy cầm chén rượu hất vào người thằng kia bảo chơi mẹ mày luôn đi dọa dẫm gì. Thằng kia định lao vào mà mọi người can ngăn kịp, nó hậm hực bỏ ra ngoài. Thấy em tóc búi chạy theo, hình như bạn bè nhau chǎng ? Tao bảo thôi kệ mẹ nó đi, bọn mày uống nữa ko, ko thì ra ngoài kia ngồi uống nước. 2 thằng lái và thằng sau đứng dậy cùng tao ra ngoài, ngồi bàn đá lúc nãy, 3 thằng châm thuốc hút khói nghi ngút. Tao hỏi chúng mày say à, 2 thằng kia lắc đầu, tao bảo thế sao va chạm làm gì.Thằng lái kêu là nó khiêu khích mà huynh. 2 thằng này giờ nhìn ko còn giống cái ngày giả cớp trấn lột tao nữa, 2 thằng hồi đó là học sinh, non nớt, đã mấy năm, giờ bọn nó là dân chơi thứ thiệt. Tao ko nói gì, rót chén trà, mấy thằng ngồi lảm nhảm nợ kia, thằng sau bảo ơ sao con bé tóc búi lại chạy theo thằng ml kia thế nhỉ, tao bảo con bé đấy mắt như thôi miên ấy, 2 thằng kia kêu ơ huynh cũng thấy thế à. Tao gật gù.

Tí sau thì thấy tóc vàng và giữa đi ra, tao hỏi chán rồi à, 2 đứa kêu chán rồi, nhạc nhẽo chán. 2 đứa tự ngồi, tự rót nước, uống ừng ực. Vừa hay lúc đó thằng ml quay lại, dẫn theo chục thằng bặm trợn kẹp 3 trên mấy xe máy, lại có cả mấy đứa con gái ngồi sau mới hài. Thằng ml kia vào hô 2 con chó kia. Thằng lái và thằng sau cả tao thấy bất ngờ, ko nghĩ vì chuyện cỏn con thế mà thằng kia định trả thù. 2 đứa con gái thì ko hiểu chuyện gì, nhìn ngơ ngác, thằng sau lấy điện thoại bấm bấm gọi, tao nghe loáng em đang ở nhà hàng x gần sân mỹ đình, anh đến nhặt xác em về. Rồi lại thấy nhẫn tin. Thằng lái thì bảo ở đây đang có 5 người, mày tìm bạn mày à, hỏi chủ quán xem, bạn mày có khi đang ở trong lồng. 2 đứa con gái cười sảng sặc, có lẽ trong tâm tưởng bọn nó coi khinh đám kia. Đm bọn ranh, ngu quá, nước xa dù to đến mấy cũng có cứu được lửa gần không...

Cả đám bọn kia đi vào, mấy đứa con gái nhìn ngon mắt đáo để, trong đó có cả em tóc búi. Thằng mặt lồn tiến lại, cầm chén nước hất vào người thằng sau, rồi ném chén xuống đất vỡ tan, thằng

ml héto 2 con chó này quỳ xuống xin lỗi tao thì tao tha. mấy đứa im lặng, thấy om sòm, chủ quán ra, bọn ở bên trong cũng ra. Cả đám thằng ml đi vào, cầm cái tuýp sắt nẹ kia hung tợn lăm. Chủ quán lên tiếng, đây là chỗ anh làm ăn, có gì các chú dĩ hòa vi quý, ăn uống vui vẻ thế mà. Thằng ml kia bảo đây là việc riêng, hôm nay làm hỏng đồ gì ở đây anh tính lại hết đi, em đền. Mỹ nhân chạy lại bảo ơ chuyện gì thế, anh bị điên à, 2 ông kia là bạn em. Lời gái xinh có vẻ hiệu quả 1 tí, thằng kia bảo ừ, chính vì là bạn em nên anh chỉ yêu cầu 2 đứa nó quỳ xin lỗi anh thì anh tha. Vkl. Đéo rõ thằng này là thằng nào mà ngông nghênh thế ko biết. Thằng sau lấy cái chén khác, rót nước, uống ực phát. Rồi nói, thằng giẻ rách nhà mày chưa đủ tuổi chơi với bọn tao, hôm nay tao có thể bị mày đánh, nhưng tao khẳng định nếu mày đánh tao hôm nay, cuộc sống của mày về sau sẽ gặp ghênh lăm. Thằng sau rót thêm chén nước rồi hất luôn vào mặt thằng mặt lồn. Đm, tao thừa nhận 2 thằng ôn này bản lĩnh, đéo thấy có vẻ gì sơ sệt. Bọn bầm trợn đi theo thằng mặt lồn nhao nhao đến, thằng mặt lồn có khí thế giật cái tuýp sắt của thằng đứng sau, đưa lên định vụt thằng sau. Mấy đứa con gái rú lên, thằng sau đưa tay lên định đỡ. Tao lúc này ngồi ngoài cùng, đéo hiểu sao phản xạ đưa chân lên đạp ngay vào bụng thằng ml, thằng mặt lồn lỡ trớn vụt thành ra trượt thằng sao, tuýp nenen xuống bàn, vỡ toang vài cái chén, nó thì loạng choạng tí ngã. Tao bảo chuyện xích mích cỏn con mà lôi đao búa ra xử lý, đmm mày sống như lồn. Thằng kia ôm bụng cầm tuýp chỉ mặt tao đm ông muốn gì, ko phải việc của ông, tao bảo tao đi cùng bọn nó, đây là việc chung của bọn tao. Nghĩ lại thấy lúc ấy mình cũng liều phết. Mấy thằng bầm trợn đi cùng thằng ml lao lên, thằng lái hất tung ấm chén trên bàn hô chạy huynh ơi, 3 thằng tao chạy mẹ ra phía cổng phụ, bọn kia đuổi theo, ra ngoài đường 3 thằng cứ thế mà chạy, thằng sau hô chạy ra phía sân vận động. Bọn kia đuổi theo, 1 lúc thì bọn nó dừng rồi thấy chạy quay lại. Đm là chúng nó lấy xe máy, vl rồi...

Thằng sau lấy điện thoại ra gọi, vừa chạy hòng hộc vừa nói anh đang đâu rồi, em đang ở sân mỹ đình, anh ko qua nhanh em chết thật đấy, đm cười đéo gì. Nó bảo viện binh đến cầu giấy rồi. Tao bảo đm viện cái lồn, chạy xuống ruộng đi, tao chạy trước, chạy nhanh vl, hướng thằng về phía ruộng rau muống gần đấy, lội ruộng thôi. 2 thằng kia cũng lội theo, lội cách đường tầm 30m thì bọn kia đến vây kín trên bờ. Nhìn 3 thằng bùn bắt hết lên quần áo nhếch nhác. Chúng nó chửi đổng rồi nói đéo gì với nhau ấy. Thằng cầm đầu hô to cho chúng mày lội dưới đấy đến mai nhé, xem mày gan hơn hay bọn tao gan hơn. Tao quay sang hỏi thằng sau là anh em nhà mày đến cầu giấy rồi à, thằng sau bảo vâng huynh, chúng nó sắp chết rồi. Tao bảo đm mày định chém giết gì ở đây, 1 là chưa biết thân thế bọn kia thế nào, 2 là chuyện cỏn con cứ xé ra to làm gì. Thằng sau kêu mẹ nãy huynh ko đẹp nó thì có lẽ đệ gãy tay rồi còn gì. Tao cúi xuống bốc nắm đất ruộng, tiến thêm mấy bước lẩy đà ném chiu, mấy thằng trên bờ chạy toán loạn, thế beep nào lại bùn lại văng người em tóc búi và mấy thằng nữa, bùn đất bê bết trên bộ quần áo ẻm. 2 thằng lái và thằng sau cười ha hả. Tao bảo cười cặc gì, chạy đi, y như rằng vừa chạy thêm được đoạn thì bọn trên bờ cũng cầm gạch ném xuống vù vù, may là bọn tao chạy trước rồi, cơ mà vẫn bị bùn bắn lên tí. Lùi thêm vài bước cho chắc ăn. Thằng sau gọi điện tiếp bảo anh ơi em đang dưới ruộng ở gần sân, trên bờ có 1 đám đông là bọn chó đang quây em đấy. Nó vâng vâng rồi tắt máy, kêu sắp đến rồi...Bọn tao lội lên chỗ bờ ruộng cao. Đm mùa đông lạnh vl. Nãy thì chạy gấp nên ko thấy gì, giờ mới thấy lạnh, đúng là bảo thi gan với bọn kia thì đéo thi được rồi, mà chả nhẽ đi vòng đường nào được.

1 đoàn cả ô tô cả xe máy dừng lại chỗ đám đông, chắc khoảng 20 mạng, thằng sau nhìn thấy bắc loa mồm hú gọi, thằng lái giơ tay vẫy vẫy. Có lẽ là đi lên được rồi nhưng 2 thằng cứ đứng tại chỗ để tỏ vẻ sơ sệt. Tao nhìn xa xa nhưng vẫn nhận ra lão trọc đầu ngày trước. Tao bảo thôi đi lên thôi chứ đứng đây ăn vạ à, nhìn xa xa thì thấy 1 thằng bị lão trọc tát rồi, mấy bọn còn lại đéo dám gì, đúng là giang hồ trên phố vẫn chất hơn giang hồ vùng ven. Giày bị thụt mè vào bùn, tuột mất từ lúc nào, 3 thằng đéo thèm lấy giày mà đúng hơn ko biết chỗ nào để mò nữa. Lên đến nơi nhìn bộ dạng thảm thương, lão trọc đang quát đm chúng mày nhìn em tao đi, lại đấm thằng bên kia vài thụi. Thằng bị đấm chỉ bảo em xin lỗi em ko biết là em anh. Thực ra cũng đúng thôi, chả

nhẽ đánh nhau lại phải hỏi mà con nhà ai, em của anh nào ko thì mới đánh à. Lão trọc gọi thằng sau bảo kể đầu đuôi câu chuyện xem nào. Thằng sau kể lại, lão trọc nghe xong bảo thằng ml đâu ra đây. Thằng ml đi ra, cúi gầm mặt. Lão trọc quát đmm, mà là em thằng x chỗ ngã 4 sở phải ko. Thằng kia lí nhí vâng dạ. Lão trọc bảo được, rồi lấy điện thoại ra gọi, nghe thấy bảo em ông quay mấy thằng em của tôi lăn xuống ruộng, giờ xử lý thế nào. Ko rõ đầu kia nói gì nhưng thấy lão trọc đưa điện thoại cho thằng ml bảo mà y nói chuyện với anh mà y đi. Thằng ml nghe thì vâng vâng, xích mích nhỏ vớ vẫn thoi anh, vâng, bọn nó chạy xuống ruộng chứ ko phải bọn em đánh, vâng vâng. Thằng ml đưa lại điện thoại cho lão trọc, lão trọc nghe rồi bảo được. Tôi nể mặt ông nhưng tôi cũng ko thể mất mặt với em tôi, thoi được. Lão trọc tắt máy, bảo thằng ml là mà y biết phải làm gì rồi chứ. Thằng ml bảo xin lỗi 3 ông, lúc nãy tôi hơi say. Nói rồi thấy nó cởi giày, lão trọc quát đi cả giày. Thằng ml lội ruộng, cả đám ngạc nhiên ko hiểu. Lão trọc mới nói nó là em thằng x, tao tha đòn, anh nó bắt nó lội ruộng đúng như bọn mà y để tỏ lòng xin lỗi. Lão trọc quay sang nhìn tao hỏi ơ chú mà y có phải huynh bọn này lần trước làm bọn anh nửa đêm phải ra mỹ đình ko. Tao bảo vâng anh. Lão trọc hỏi sao chú mà y cũng dính vào, thằng sau mau mồm kể lại bảo ko có huynh thì chắc em phải vào viện bó bột rồi. Lão trọc cười khà khà nói mà y nợ nó 1 cánh tay nhé. Thằng ml lội đến tận tít chỗ lúc nãy bọn tao đứng mới quay lại, nói chung chắc chắn là vất vả hơn bọn tao khi nãy. Xong thì giải tán, lão trọc bảo xe bộ đâu hết, thằng lái kêu nãy chạy bộ từ quán ra tận đây đấy. Thế là lão bảo lên xe tao chờ về quán, lão dặn lấy giẻ trong cốp lau bùn ở chân đi đă, mẹ chúng mà y thiếu gì chỗ chạy mà chạy xuống đấy. Ko chạy xuống đấy thì giờ anh chờ bọn em vào viện rồi, lão trọc gật gù, ừ, chúng mà y cũng khôn đấy.

Về quán, thấy bọn giữa, tóc vàng, mỹ nhân và bọn offline vẫn ngồi đấy. Tao hơi thất vọng, chả nhẽ bọn này ko lo lắng gì cho bọn tao à. Đang định hỏi thì thấy cái lão hội trưởng xinh xinh xe máy vào. Lão kêu các chú bựa quá, anh phải đóng vai thám báo, tiếc cho mọi người ở đây ko được xem kịch hay. Hóa ra lão này ra quan sát báo tình hình về, có thể thấy bọn tao ổn áp dưới ruộng thì ko đáng lo nữa rồi nên bọn tóc vàng chỉ ngồi chờ. Giữa chạy lại chỗ tao đầu tiên hỏi mọi người có sao ko, ướt hết rồi, chết lạnh. Giữa hỏi huynh có lạnh ko, tao bảo bình thường, có ai ôm phát cho ấm thì ngon, bọn xung quanh cười ồ, tóc vàng tiến lại bảo có đấy, với bộ dạng này thì 3 ông ôm nhau đi. Thoáng thấy em Say vẫn còn ở đấy, tao nhìn say, say cũng nhìn tao rồi lảng ánh mắt đi chỗ khác. Đã ko thấy mụ giáo viên đâu, có khi lại đi bay rồi...

giải tán, 3 thằng chân đất đi 1 xe, tao về nhà trọ. Thằng thông thấy bộ dạng thế thì hỏi han ngay, tao bảo đi tắm đă, người bẩn bở mẹ. Tắm xong vào châm điếu thuốc hút mới kể cho thằng thông nghe, thằng thông vỗ đùi kêu hay vãi, mấy thằng đệ mà y bản lĩnh lắm. tao bảo bản lĩnh lớn, chạy tụt giày bay dép. Đánh 1 giấc đến 4h chiều mới dậy. Tao online dùng nick ảo mò vào room, tao hơi bị ám ảnh bởi đôi mắt thoi miên của em tóc búi, tò mò thử vào xem có gặp ko, lúc cũng đéo hỏi nick nó. Trùng hợp thì vào room thấy bọn nó đang bàn luận vụ offline kinh điển lúc trưa, thấy có nick kêu em đi xem cũng bị anh tên tao ném bùn trúng.Ồ, hóng tí nữa thì khả năng cao chính là con bé này rồi. Tao nhảy vào pm, bảo anh là ng ném bùn vào em đây, sao em đi cùng bọn đấy. Tóc búi hỏi thêm vài câu để xác nhận đúng là tao rồi kêu em chơi với anh ấy từ bên room hn4, đợt này mới di cư sang room này. Ồ, ra là thế. Tao hỏi thằng ku kia có vẻ dân xã hội, em chơi với hắn chắc cũng ko vừa. Tóc búi hiha bảo vâng, anh nghĩ thế cũng được. Đội em vẫn thua đội anh, chắc anh cũng ko phải dạng vừa nhỉ. Tao thấy nó đối đáp khéo quá. Tao nói lảng khen em có đôi mắt thoi miên được người khác đấy, con bé cũng nói lại vâng, em biết thoi miên mà. Đm, đéo biết thật giả thế nào nữa...

Thấy mỹ nhân nhảy vào pm rằng bọn trong room đang bàn tán về huynh kia, huynh vào chơi đi. Tao bảo thoi, chán lắm. Mỹ nhân ko biết tao có nick ảo trong room. Mỹ nhân kêu em mua tặng cho anh và 2 ku kia mỗi người 1 đôi giày, lý do vì em mà 3 người mất giày. Mai anh ở nhà em qua đưa nhé. Tao bảo thoi, khách sáo làm gì. Ko quan trọng đâu...

Bắc ninh lên gọi xuống nhặt rau đi ông tướng, Tao bảo từ từ, lướt lướt nick xem có ai online, đang định thoát thì thấy **Luật** online, vài giây sau thì **Luật** pm, **Luật** rủ tối lên đây xem ca nhạc đi. Tao bảo có chương trình gì à, **Luật** kêu trên phố cuối tuần có ca nhạc mà, anh ở nhà làm gì. Tao ậm ừ bảo cứ biết thế, có gì alo, anh xuống nấu cơm đã. **Luật** bảo thôi lên đây đi ăn luôn, em mới có lương, em mòi. Tao nghĩ bụng, ờ thôi đi. Thế là thay quần áo, huýt sáo đi. Xuống bảo tối ko ăn cơm nhà, bắc ninh nguyệt kêu cả đời mới gọi xuống nhặt rau 1 buổi thì lại trốn à. Tao phóng xe đi...

Lên cửa hàng thấy **Luật** 1 mình, tao hỏi ơ tưởng thuê nhân viên rồi. **Luật** vâng, nhưng bé ấy hôm nay có việc về quê, mai mới xuống. Tao bảo thế e k phải trông cửa hàng à. **Luật** cười có phải cửa hàng của em đâu mà trông, em chỉ là ở nhở đây rảnh thì trông hộ thôi. **Luật** bảo chờ tí em thay đồ nhé. Tao lại ngồi cửa nhìn ra phố, mùa đông, nên ko được ngắm đùi mấy, nhưng thi thoảng có đôi nàng cũng đi boot, quần lười nhìn gợi cảm vl.

Trái đất tròn, lịch sử lặp lại. Đang ngồi ất ơ thì thấy giữa với mỹ nhân phóng xe đỗ xịch ở cửa hàng bên cạnh. Lại ơ ơ, tao bảo đi đâu thế, mỹ nhân bảo đi mua giày cho huynh đây. Tao bảo thank, nhớ mua 2 đôi. Giữa tốt lại ngồi ghế cạnh tao, mỹ nhân đậm chân ê bà kia, lần nào cũng thế là thế nào. Giữa cười bảo bà phải mua chứ tôi có phải mua đâu. Mỹ nhân gọi anh ơi sang đây thử luôn đi. Tao bảo số 42, ko phải thử. Giữa cười hihi bảo người mẫu mà phải thử làm gì huynh nhỉ. Tao nhìn nhìn giữa hỏi muội ko lạnh à, giữa lắc đầu, tao bảo huynh thấy tím hết đùi rồi kìa. Giữa nhìn xuống đùi em, mở mồm bảo ờ nhỉ, nhưng em ko thấy lạnh thật mà. Tao chẹp miệng, đúng là thời trang đánh tan thời tiết, trời này mà vẫn mặc váy ngắn được. Vừa nói xong thì **Luật** đi từ trong ra, mặc 1 cái váy ngắn ko kém gì váy Giữa đang mặc. Giữa chào, **Luật** chào lại. Giữa bảo em đi mua giày. gấp huynh ở đây nên ngồi chơi tí, huynh vừa bảo em là chỉ có đứa hâm mới mặc váy ngắn trời này chị ạ. Tao cãi nay anh bảo thế bao giờ. Giữa kêu huynh vừa nói xong còn gì. Mẹ con ranh.

Tao bảo bọn anh có hẹn rồi, lúc nào gặp cô sau nhé. Giữa kêu đi đâu cho muội đi với. Mẹ, vô duyên thế là cùng. Tao đưa tay vỗ đét phát vào đùi giữa, đưa tay lên thấy dấu 5 bàn tay trên đùi trắng nõn. Tao bảo muội hồn nhiên vừa thôi chứ. Giữa lấy tay xoa xoa đùi, đứng dậy phuôi móng bảo thế thôi đây ko thèm. Hình như dỗi. **Luật** cười bảo anh có mấy sư muội đáng yêu nhỉ. Tao bảo ôi mấy đứa học sinh ngày xưa. **Luật** kêu em gấp rồi mà, có điều chơi với nhau bền ghê đấy. Mà hình như thân thiết lắm thì phải. Tao chột dạ, **Luật** đang ghen à. Tao phải nói thân gì đâu, cả năm gặp nhau được vài lần.

Đưa **Luật** đi lượn phố, tao hỏi lại câu em ko lạnh à, anh thấy váy ngắn quá. **Luật** kêu anh thấy đẹp ko, tao bảo có, **Luật** cười kêu đẹp là được. **Luật** ôm sát người tao, tự dung nói ôm anh thích thật...

Đi ăn xong thì đúng là thấy đau bụng thật. Tao bảo đau bụng, **Luật** bảo thế về cửa hàng đi, vẫn sớm. Là đau bụng thật nhé các bố cháu. Về cửa hàng, vào nhà vệ sinh ngồi 15p thì mới thấy thoải mái. Đi ra thì thấy **Luật** đang ngồi xem tivi, **Luật** kêu em cũng đau bụng. Tao bảo thế xin mòi. **Luật** lại chạy vào nhà vệ sinh. Có lẽ là do ăn linh tinh lúc nãy rồi.

Có cái ghế ngả, tao nằm nhìn ra ngoài đường. **Luật** ngồi trong nhà vệ sinh còn lâu hơn cả tao, lúc sau mới thấy ra. **Luật** còn trêu nhẹ cả bụng. Lại ngồi vào mép ghế tao đang nằm. Tao giả vờ vảo đâu xoa bụng cái xem nhẹ ko nào, tao đưa tay vào luôn, cảm giác có 1 chút mỡ, ko được eo như ngày xưa, chắc ngồi văn phòng nhiều nó thế. Tao xoa xoa, **Luật** giữ tay tao lại, tao nắm tay kéo mạnh xuống, **Luật** nắm sấp lên người tao. Tao nói khẽ mình yêu nhau em nhé. Lại hôn. **Luật** hôn chục giây bảo anh, chưa đóng cửa. Ờ quên mất. Tao ra đóng cửa, ấn cả cửa cuốn xuống. Xe của đã cho vào trong nhà từ nãy rồi. Lao vào **Luật**, hôn hít, sờ soạng, bao lâu rồi ko yêu thương. Thằng bé vùng lên, cô bé ướt át, chỉ kịp kéo quần lót em xuống, quần tao cũng tụt đến ngang gối, đóng vào từ đằng sau. Nhìn qua gương, hình ảnh dâm vl. **Luật** rên rỉ, thi thoảng lại hé mắt nhìn vào gương, có thể hình ảnh này gây kích thích thì phải, cứ giã như vậy cho đến lúc out, **Luật**

lăn vào ghế ngả nằm nhắm mắt mơ màng. Tao ngồi cạnh, cởi hắn quần. cố nằm kề bên cạnh Luật, đưa tay móc móc cô bé khóc nhè. Luật lơ mơ 1 lúc mới mở mắt. Kêu sướng quá anh ạ. Tao cười. Luật bảo anh đứng dậy đi, tao đứng dậy, Luật ngồi dạng chân ra ghế, BJ. Ô tê vl, Luật bj lâu lắm, phải chục phút, tao nhìn thấy tinh túy của tao từ trong bím Luật ứa ra trắng trên ghế, nhìn kích thích, thằng nhỏ lại ngông lên. Tao bảo vào phòng đi em. Vào phòng Luật mút mút thêm 1 lúc nữa thì tao dã, dập, dã, dập, Luật rên thống khiết...Trong cơn phê, Luật nói em yêu anh ko biết bao lần...

Không còn là những kẻ non nớt như trước, bọn tao đã cứng cáp nhiều, trải đời nhiều, trải tình cũng nhiều rồi, nhưng cảm giác địt nhau thống sướng vẫn giống hồi xưa, cái hồi cảm xúc tuôn trào của sinh viên năm 1. Hồi đó được ô em hải dương đưa vào đòn, có 1 tí kinh nghiệm thì chặt Luật là ng thứ 2.

Lau lia rửa ráy xong, tao bảo chả muốn đi xem ca nhạc nữa, muốn ôm em. Luật cười khinh khích kêu em cũng thế. Đêm ấy bị Luật vắt kiệt sức. Sáng hôm sau ngủ đến 10h. Lúc chị gái Luật gọi điện hỏi gì đó thì 2 đứa mới dậy. Luật kêu chị gái em sắp qua, tao bảo thế anh về. Luật nói gì phải về, cứ coi như mới đến chơi. Tao bảo nhìn bộ dạng 2 đứa xem, có giống mới đến chơi ko hay là chơi nhau cả đêm qua. Luật cầu sờn tao, rồi nhìn tao âu yếm.

Thế là loằng ngoằng lại trở về cái máng cũ. Nhưng lần này có vẻ thoái mái hơn, tao với Luật dù ko nói ra nhưng tình cảm dành cho nhau có lẽ cả 2 đều hiểu. Hôm ấy về thấy lòng lâng lâng vui sướng. Về nhà online lại thấy mỹ nhân pm bảo hôm qua anh làm gì mà giữa nó giận dỗi thế. Nó sang kéo em đi làm em chưa kịp mua giày, hôm nay em đi mua nhé. Tao nghĩ sao giữa nó lại giận mình nghỉ. Lấy điện thoại ra gọi, giữa nghe máy, giọng cứng nhắc có việc gì ko huynh. Tao cười, à vẫn gọi huynh là được rồi, tưởng gọi ta là thằng hay mày mới sợ, nghe tiếng bên kia phì cười rồi lại trở lại giọng nhạt nhẽo huynh gọi có việc gì. Tao bảo hôm qua giận dỗi gì thế. Giữa kêu có gì đâu. tao bảo thôi được rồi, anh xin lỗi, hôm qua đét đùi em hơi đau. Giữa thở dài, ko phải vì cái đó. Tao hỏi thế vì cái gì. Giữa bảo mà thôi, ko có gì. Giọng vẫn thờ ờ lầm. Tao bảo thôi xin lỗi rồi mà, rảnh ko đi ăn kem, huynh bày tỏ tấm lòng. Giữa kêu ko đi, hôm qua đuổi muội xơi xơi, đi làm gì. Tao bảo thì huynh xin lỗi rồi còn đâu, có đi ko, ko thì để huynh rủ mỹ nhân đi, đằng nào hôm qua muội kéo nó đi làm huynh chưa có giày mới. Giữa bảo đấy, giỏi thì đi với nó đi. Cúp máy luôn. Tao nghĩ bụng, khéo nó giận thật. Đang định gọi lại thì thấy tin nhắn, là giữa nhắn. Cho huynh 30p. 30p nữa ko đến thì đừng trách...

Lại đi, thằng thông bảo vừa về lại đi đâu đấy, tao lại bảo đi mua dâm, à quên, đi mua giầy. Thằng thông ko nói gì nữa. Tao phóng 1 mạch lên nhà Giữa. Đến nơi hết có gần 20p. Gọi điện. Giữa bảo chờ em tí. 5p sau giữa đi ra, vẫn là váy ngắn nhưng khác màu, áo len dài tay, mũ len, giày thể thao màu trắng. Giữa bảo tha cho huynh 1 lần này, lần sau có tò thá độ thế với muội ở chốn đông người thì đừng trách, ai đòn mà đuổi con gái người ta xơi xơi, lại còn trước mặt người khác nữa chứ. Tao cười hì hì. Hỏi giữa đi đâu, giữa kêu lên hồ ăn kem trước đă, tao bảo ở trước đă là thế nào, thế sau ăn gì. Giữa bảo ăn gì thì ăn, hihi. Định mệnh, ngày hôm đó tao mất đi 1 người bạn và có thêm 1 người ấm ương. Chả rõ thế nào nữa, đi ăn kem xong thì giữa bảo đi mua giày cho huynh, tao bảo đấy là việc của mỹ nhân mà, giữa kêu mua đôi nữa có sao, vì tấm lòng thành của huynh nên muội cảm động. Tao bảo thôi, ko cần đâu, thế là dùng dằng mãi ở khu lạc long quân, tao tạt mè vào nhà nghỉ. Giữa đi theo. Lúc đó là khoảng 3h chiều. Chả phải lí do đau bụng đau đầu gì hết, bảo mỗi câu vào kia nghỉ tí nhé. Chính tao trước lúc đấy chưa bao giờ nghĩ sẽ chịch Giữa, tao có lúc nghĩ sẽ yêu tóc vàng, có lúc bị say bởi vẻ đẹp của mỹ nhân, những giữa thì tao chưa từng nghĩ, tao chỉ thấy giữa hồn nhiên, vô tư và hơi quậy. Ai ngờ hôm đó lại theo tiếng gọi của con chim. Có khi đang say tình dục với Luật hôm trước nên hôm nay vẫn mơ màng. Vào nhà nghỉ, tao nằm trước, tao gọi lại anh ôm 1 cái nào. Giữa ngồi cạnh giường. Tao xoa xoa đùi bảo đêu chỗ hôm qua huynh vỗ đêu, còn vết ko. Tao cứ thế xoa rồi mon men vào trong. Giữa cũng dần dần ngả vào tao mà hôn hít. Và tao đã mất đi 1 đứa em hồn nhiên. Đm cũng vì hôm

trước chịch nhiều quá, hôm nay chơi mãi đéo ra, phải đến nửa tiếng, thấy mệt bỏ mẹ ra, cố thúc thật lực, giã thật nhanh liên hồi mới ra được.

Giữa đê mê xong thì cũng tỉnh, 2 đứa mặc quần áo xong, giữa bảo sao huynh lại làm thế. Tao bảo ko biết. Giữa kêu tóc vàng rất thích huynh, đừng để nó biết việc này. Tao gật đầu ngoan như cún. Đi đường, giữa vẫn ôm chặt tao, giữa nói liệu mình có yêu nhau được ko huynh. Tao bảo chắc là ko. Giữa hỏi tại sao thế. Tao trả lời huynh và muội thuộc 2 giai cấp khác nhau, 2 đẳng cấp khác nhau, khoảng cách lớn lắm. Giữa ko nói gì. Đi lòng vòng rồi đưa giữa về. Giữa nháy mắt bảo cảm ơn huynh, muội sẽ rất nhớ ngày hôm nay...

Thời gian sau đó giữa ít liên lạc với tao hắn, ít nhảy vào pm. Tao thì đã nói lời yêu **Luật**, yêu thật, 2 đứa đều thấy hạnh phúc. Mùa thi đến, còn có mùa thi này nữa thôi là hết đời sinh viên rồi, nhanh vl, bao nhiêu mùa thi, bao nhiêu đêm cày đầu dưới ngọn đèn leo lắt rồi cũng đến ngày rời xa. Thời gian mà, có ai níu kéo được thời gian, nhìn lại mấy năm sinh viên, thăng trầm, thấy nuối tiếc phết. Sắp đến ngày thi đầu tiên, học học, ôn ôn. Các môn này toàn giáo sư dạy, cơ bản ko lo trượt vì nói thật là cũng dễ, đúng như cánh đi trước nói cứ qua hết các môn cơ là sẽ xong giai đoạn khó. **Luật** quan tâm lắm, từ lúc nói yêu nhau, ko có ngày nào ko gặp nhau, trưa nào cũng phải ra trà đá, may mắn là làm gần nhau nên cũng dễ gặp. Nhiều hôm tối về lại hẹn nhau đi ăn uống chơi bời xong mới về. Có điều cửa hàng của **Luật** vướng em bán hàng, nên toàn phải vào nhà nghỉ phép. Pháp ở nhà nghỉ cũng sướng vì đậm êm hơn ở nhà nhiều. Ghét cái là lại phải lọ mọ đi về.

Hôm đi thi đầu tiên, về ngồi trà đá, lại gặp Giữa. Giữa vào hỏi anh đi thi ạ. Tao gật đầu. Trong đầu nghĩ sao lại xưng anh nhỉ, bình thường phải là huynh muội mà. Bảo giữa ngồi trà cháo đã, giữa cười thôi em về nhà đã, có gì alo sau anh nhé...

Báo cho giám đốc trẻ cũng như mấy vị tiền bối ở công ty đợt này sẽ bị đi làm bập bõm vì vướng lịch thi. Các bố ok. Mấy hôm ko lên công ty, nay lên thấy lão râu xồm cao mẹ râu rồi, nhìn sáng sủa ra hắn, lão bảo thiếu 2 thằng mà thành ra ùn lại đống việc, tao bảo thế để bọn em mang về nhà làm, hắn kêu, thôi, tập trung mà thi cho nó qua, rảnh thì lên đây làm được bao nhiêu thì làm. Tao vâng dạ, đến trưa lại ra trà đá, gọi điện cho **Luật** thì **Luật** kêu nay nghỉ phép về quê mà. Ở đêt, cứ đến mùa thi là lộn hết thứ ngày tháng, hôm nay thứ 6 rồi. Mấy hôm trước **Luật** có kể cuối tuần về quê mấy hôm bận việc gì đấy. Buổi chiều làm việc, hết giờ thì lão xồm rủ đi ăn, bảo cuối tuần làm tí cho không khí, bảo tao gọi thằng thông đi. Tao gọi, thằng thông kêu sao đéo bảo sớm, đang nấu cơm ở nhà rồi. Tao hỏi tóm lại có đi ko, nó bảo có chứ. Mấy anh em rủ nhau về chỗ cầu giấy có quán nướng gì mới mở đang khuyến mãi. Tao báo thằng thông tự ra đấy đi nhé, thế đéo nào mấy anh em về đã thấy nó ngồi cửa quán hút thuốc rồi.

Ngồi nhậu, 6 thằng vừa mâm, xem ra chỉ có lão đeo kính là uống kém hơn 1 chút, còn đâu toàn bợm. uống hết 5 chai nửa lít rượu mà lão xồm vẫn bảo chưa đủ. Thời đó đang tuổi khỏe thật, giờ có lẽ ko uống được như thế nữa. Tao với thằng thông về nhà là hơn 8h, cảm giác vẫn tỉnh như sáo, thằng thông còn bảo rượu quán đấy nhạt quá, ừ có lẽ nhạt nên uống mãi ko thấy gì. Tao bảo thôi lên học bài tí, thằng thông kêu học buổi, nay thứ 6 mà, trường mà thi vào thứ 7 chủ nhật à, tao bảo ko, thứ 2 mới thi, nó kêu thế học đéo gì. Đm, đéo học thì thôi, tao sang gõ cửa phòng bắc ninh. Bắc ninh mở cửa bảo nồng nặc mùi rượu thế, tao cứ thế vào nằm lên giường. Cái việc này là quá quen thuộc rồi nên bắc ninh cũng chả thèm nói, chỉ tiến lại giật chăn ra bảo ko được đắp. Ẻm chui lên giường ngồi dựa vào thành giường, cuốn chăn, cầm sách đọc đọc, cũng là đang ôn thi. Mẹ kiếp, ko có chăn nằm làm tí gì, tao hỏi còn chăn nào ko, bắc ninh kêu trong tủ, à mà ko được, em vừa giặt xong, thôi cho ké tí này. Tao ké tí, đưa tay choàng qua đùi em bắc ninh, ấm áp, ngủ ngon vl. Ko biết ngủ được bao lâu, chỉ thấy tinh dậy thì bắc ninh nằm bên cạnh nhưng mà dùng chăn khác, 2 đứa nằm cạnh nhau mà cuốn 2 chăn thành ra chả động chạm gì. Tao gọi gọi bắc ninh vài câu. Ko thấy thưa. Tao vùng dậy, định về phòng, gọi bắc ninh ơi dậy đóng cửa, ko thấy thưa nữa. Tao lại gần bảo cho anh hôn cái nhé. Bỗng ẻm nói giết chết bây giờ đấy.

Tao đang định mở cửa thì bắc ninh bảo, lão thông ngủ dưới tầng 1 rồi. Tao hỏi sao em biết, bắc ninh kêu khi nãy em sang phòng a định bảo lão sang kéo anh về nhưng ko thấy đâu. Em xuống bếp thì thấy đang cười khúc khích trong phòng với chị đen rồi. Đm, bọn này càng ngày càng bành trướng. Tao chán đời, lại leo lên giường bảo thế anh ngủ ở đây luôn. Ngủ 1 mình lạnh lầm. Bắc ninh bảo anh cứ tự nhiên như ở nhà ấy nhỉ. Tao hỏi mấy giờ rồi, bắc ninh kêu chắc hơn 12h. Ồ thế là mình ngủ 3-4 tiếng rồi cơ à. Bắc ninh nói nhỏ, giá mà a là ng yêu của em thì hay nhỉ. Chả hiểu sao tự dung nói thế. Tao ko nói gì. Bắc ninh nói tiếp anh với chị **Luật** đẹp đôi thật, mà 2 người bằng tuổi phải ko. Tao âm ừ. quờ tay qua ôm **Luật** phát, ôm qua lớp chăn dày chả cảm nhận được deo gì. Tao bảo cho đắp chung với cho ấm, bắc ninh kêu nguy hiểm lầm, ko được đâu sói, tao cố cố lật chăn nhen nhém chui vào, cuối cùng cũng thành công. Ko bị phản ứng, ôm luôn, ấm vãi. Tay lần mò dần từ bụng lên ngực, bắc ninh ko phản kháng gì, khi tay tao xoa xoa bóp bóp ngực mấy cái rồi êm mới nói, anh có muốn em cho chị **Luật** biết việc này ko. Tao vẫn bóp bóp. Bắc ninh bảo anh nghe em nói này... Em cũng muốn được yêu thương, muốn được anh ôm ấp vuốt ve, nhưng em muốn là ng yêu của anh để mỗi ngày đều được như vậy, em ko muốn chỉ là trò chơi của anh, anh hiểu ko. Tao dừng tay ngay tức khắc...

Tao ko nói gì, đưa tay xuống xoa xoa bụng rồi từ từ rút tay ra. Tao thủ thỉ bảo anh xin lỗi. Bắc ninh bỗng thở dài bảo anh về phòng anh đi, ở lại nguy hiểm lầm, em sợ tí nữa em ko đủ tính táo đâu. Tao rón rén về phòng, nên là như thế, về phòng nằm suy nghĩ linh tinh rồi ngủ tiếp, tao cảm giác trân trọng bắc ninh hơn sau mỗi lần như thế.

Sáng hôm sau dậy sớm, ngủ quá nhiều rồi. Bật máy tính online từ hơn 7h, đã thấy tóc vàng sáng đèn, tao vào hỏi sao on sớm thế, ko thấy trả lời, 5p sau mới thấy phản hồi Ơ huynh cũng dậy sớm thế à, muội hôm nào chẳng dậy sớm. À ừ, có lẽ tao toàn dậy muộn thì đúng hơn. Hỏi han thi cử học hành rồi sang bạn bè yêu đương, tóc vàng bảo giữa có ng yêu rồi đấy huynh, tao hỏi thế á, có đẹp trai ko, tóc vàng kêu muội cũng chưa gặp, chỉ thấy dạo này nó thoắt ẩn thoắt hiện, hỏi han thi mới biết đang yêu đương. Tao hơi chột dạ. Tao bảo thế muội cũng yêu đi cho có đội, tóc vàng kêu có khi phải thế thật, hay là huynh với muội yêu nhau đi, hehe. L่ะ, tao biết là nó nói đùa thôi, tao bảo mối tình thầy trò à, ko được đâu trò à, mất hết vẻ tôn nghiêm. Tóc vàng kêu thầy trò hôn nay không dưới 5 lần rồi mà 😊. Bó tay với con bé này. Tào lao tí thì thấy thằng thông lén, vẻ mặt mẫn nguyễn lầm. Vừa lên phòng nó đã kêu tình hình thế nào, tối qua hát quan họ thế nào. Tao bảo đm mày nghĩ ai cũng như mày à, bố ngủ quên, 12h bố tỉnh giấc lại về phòng ngủ. Thằng thông cười nói chứ ko phải bị bắc ninh đuổi về à, tao lườm lườm đm sao mày biết, thằng thông bảo em bắc ninh xuống kể từ nãy rồi. chẹp, có lẽ bắc ninh muốn nói ra để mọi người đỡ hiểu nhầm. Vì cả bọn ở đây đều biết ng yêu tao là **Luật**...

Cái tết cuối cùng của đời sinh viên. Tết năm đấy rỉnh rang túi, giám đốc trẻ cho mỗi thằng 2 triệu ăn tết, lương tháng đấy bập bõm mà hắn vẫn trả đủ. Tay này thanh niên tính, sống khá thoáng. Tết về mua đào quất khí thế, khoe luôn là đi làm thêm cho thầy u mừng. Thầy u bảo tập trung vào học đi, rồi kể thằng nào ở làng bị nợ môn mãi vẫn chả ra trường, tao vâng dạ cho xong. **Luật** hẹn tết lên sớm về hội lim chơi nhé. Tao bảo hội lim là gần rằm tháng giêng cơ mà, **Luật** bảo lúc ấy đông lầm, mình đi sớm cho vắng, ơ đệt đi hội phải đông mới vui, có phải đi vãn cảnh hay đi nghỉ dưỡng đâu mà cần vắng. **Luật** bảo ko tranh cãi làm gì, tóm lại hôm nào xuống. Tao bảo bên anh hình như mùng 8 khai xuân, chắc mùng 6 mùng 7 mới xuống, **Luật** bảo thế mùng 6 đê, tao nhíu mày, đê cái mê, đê mê... Nhớ năm ngoái tết vẫn đang yêu phẩn, còn hẹn nhau địt khai xuân, đâu đó vẫn nhớ về phẩn chút chút, đôi lúc nghĩ cũng thấy thương thương. Bao lâu ko gặp, ko biết ẻm có rút chân ra chưa hay lại dấn sâu vào...Thằng thông gọi ra quán net, có kèo với bọn khóa dưới. Ra luôn, tao dặn con em gái là anh ra trông quán điện tử, có gì thì ra đấy gọi, con em bảo ôi anh tôi bao giờ mới lớn, tao nhớ ra, rút ví cho nó 1 triệu bảo cho mày đấy, con em lại ôi anh tôi lớn thật rồi...

Ra quán net đã có kèo 3-3 rồi, đm chúng nó bảo tao ngồi chờ 1 thằng nữa đến thì đánh 4-4. Tao ngồi máy online. thấy nick lại nhảy vào pm, nick đéo gì mà đòi hương phấn. Đọc ko dấu có khi hiểu thành nửa đòi hưởng phấn. Tao hỏi ai, thì hóa ra là phấn. Tao bảo nick cũ đâu sao dùng nick này. Phấn bảo đây là nick ảo. Tao hỏi tình hình thế nào, phấn bảo em nghỉ làm rồi, tao kể lại chuyện hôm nói với thằng công tử, tao bảo anh thấy thằng đấy được đấy, em yêu nó cũng được. Phấn kêu anh đừng nhắc chuyện cũ làm gì, vì chuyện đó mà em mất anh. Tao bảo thôi, nếu ko vấn đề gì thì làm bạn bè cũng được. Phấn gõ lần gấp anh đi với **Luật** ở hội chợ mà lòng em đau như cắt... Có thằng đến, đủ chán, bọn kia hô vào đi, tao vào game. bỏ dở câu chuyện với phấn...

Ngồi đến giờ ăn cơm thì đứa em gái gọi điện bảo về đi. Thoát ra, nhìn phấn gõ dài vài chục dòng, lướt lướt đọc rồi tắt, Cái gì đã qua rồi nhắc lại làm gì nữa mà nói nhiều thế. Thầy u sai đi mời mấy chú bác sang uống rượu. Ngồi cà phê, tao ko uống, bảo ko biết uống, thực ra về nhà hầu như ko rượu ko thuốc, chỉ đi với bạn bè mới xơi. ông chú kêu uống đi, tập uống dần đi chứ. Con em gái bô bô mồm ôi ở nhà thế thôi chứ ra ngoài có tu cả chai. Tao lườm nó phát. ông bác già kêu uống rượu có gì là xấu, điều độ là tốt ấy chứ...

Hết tết lại khăn gói ra đi, Con em gái tao học đại học đeo ở hà nội. Thế là cũng rảnh rang chứ nó ở hà nội thì cũng mệt với nó. Thằng thông đi xe máy của ông già nó, nó kêu ông già mua xe khác, bảo tao đi xe này xuống cho tiện, kỳ cuối làm đồ án đi lại nhiều, kỳ tới làm đồ án thì tuần 1 buổi lên thông rồi ở nhà suốt có đi đéo gì đâu mà nhiều nhỉ. Thằng thông bảo ôi kệ, thura xe thì đi chứ để ko nó cũng hỏng.

Mùng 6 2 thằng đã mò lên. Tao bảo có về hội lim ko, thằng thông kêu ở mày cũng được rủ à, tao bảo **Luật** rủ, thằng thông à ừ, nó kêu đeo đi đâu, xa bỏ mẹ, tao bảo thế làm gì cho hết ngày. Thằng thông kêu tính lô đi, làm con khai xuân, thế beep nào lại hứng lô ko biết. Ừ thì vẫn nghệ xem sao. 2 thằng góp lại làm 30 điểm. Thế đéo nào tối trúng 3 nháy mới hài. Thằng thông đếm tiền chia chac xong cười hô hố. Tối lại mỗi thằng cái máy tính online. Tóc vàng lại nhảy vào hỏi huynh xuống HN rồi à, đi chơi đi. Tao nhớ năm ngoái cũng là tóc vàng rủ đi chơi thì phải. Tao bảo thôi, lấy lí do đang say rượu, tóc vàng bảo thế mai lại sang nhà huynh tụ tập đầu năm nhé, tao bảo tùy thôi.

Xuống đi mua bao thuốc lá, gặp cô chị học sinh, thế đeo nào lâu lâu ko gặp mà mụn mọc đầy mặt thế kia ko biết, cô chị chào hỏi nọ kia, tao bảo sao nhiều mụn tình thế, cô chị kêu vâng, đau hết cả đầu tình với cả yêu đây anh. Tao bảo có chuyện gì, chuyên gia tâm lý đây, cứ trải lòng đi, cô chị cười hihi nói ok, mai qua thỉnh giáo thầy nhé.

Mùng 7, tóc vàng gọi điện từ sáng bảo rủ con giữa mà nó ko đi, chán quá huynh ơi, con bé này tình yêu tình báo vào bỏ bạn rồi. Tao bảo để huynh gọi cho, tao goi, giữa nghe máy, tao bảo qua anh tụ tập đi chứ, tóc vàng kêu rủ em mà em ko đi, đang say tình à, giữa cười , em biết là tóc vàng sẽ nói với anh mà, tao bảo thế có qua ko, giữa kêu có, cả tết ở nhà rồ người rồi đây. Mẹ con nỡm. Tao lại gọi lại tóc vàng bảo nó làm màu đấy, gọi lại nó đi. Tóc vàng vâng dạ rồi chục phút sau bảo huynh ơi thằng lái lại bạn, có khi để chiều. Tao âm ừ có gì thì báo trước, ko là ta đi chơi đấy.

Nửa tiếng sau thấy giữa và mỹ nhân qua, gọi ấm ơi. Tao xuống mở cửa, nhìn 2 em xinh đẹp mà nức lòng, tao bảo ơ hoãn đến chiều rồi mà, giữa kêu có thấy tóc vàng nói gì đâu. Nó rút điện thoại gọi tóc vàng, mắng te tua là sao hoãn mà ko thông tin, mất công đến. Tao bảo thôi, vào nhà, năm mới, mắt giông. 2 đứa vào nhà, tao dắt xe hộ. Vô tình chạm vào tay giữa, giữa đưa mắt lên nhìn, 4 mắt chạm nhau, khẽ rùng mình 1 chút. Mỹ nhân thì pháp phói đi vào, vô tư như nhà mình. Tao nhìn giữa hỏi năm mới vui vẻ chứ, giữa bảo em ổn. Tao cười trừ nói nghe xưng hô anh em ko quen tai lắm, huynh muội hay hơn. Giữa nhìn vu vơ nói anh ko còn là huynh của em nữa rồi...

Thằng thông đang ngồi máy tính, thấy mỹ nhân nó đứng hình. Mỹ nhân cười hihi chào anh. Thằng thông nói ko nên lời. Tao giới thiệu mỹ nhân là ng yêu online của tao còn giữa là người yêu offline. 2 em cười khanh khách. Mỹ nhân xòe tay đói lì xì, tao chu mỏ bảo có ngay, mỹ nhân bảo thế thì thèm vào, cho giữa kia, giữa cũng bảo ôi tôi ko cần, cái này tôi biết rồi, nếm rồi. Dường như phát hiện mĩnh lỡ mồm, giữa bảo ý tôi là nghe tóc vàng kể lại rồi. Mỹ nhân quay sang hỏi ơ huynh hòn tóc vàng rồi á, tao nhìn giữa, có lẽ tóc vàng đã kể cho giữa nghe rồi thì phải. Tao bảo ừ, có lần diễn tập tình huống đó rồi. Mỹ nhân có vẻ háo hức bảo anh kể đi, là khi nào, từ lúc đang làm gia sư à, ôi mối tình thầy trò lãng mạn quá. Tao với giữa lại nhìn nhau, giữa lảng tránh ánh mắt...

2 đứa ngồi tầm nửa tiếng thì kiểu, bảo chiều có chương trình gì thì nhớ báo. 2 em về, thằng thông bảo đm em mỹ nhân ngon quá ông ơi, tao bảo nhìn em giữa có ngon ko, thằng thông bảo có, nhưng con mỹ nhân xinh quá. Tao bảo đấy, xinh thì phải bảo là xinh, ngon hay ko phải ăn mới biết. Thằng thông hỏi thế ông ăn em nào chưa, tao bảo chưa, xương lắm.

Cô chị học sinh gọi điện hỏi có nhà ko thì qua, tao bảo đang ở nhà đây. Tưởng đau đầu việc gì, quanh quẩn cũng là chuyện yêu đương nhăng nhít, ghen tuông nọ kia, tao nghe phát ngán, tao hỏi thế chuyện tình dục có hợp nhau ko, cô chị nguýt bảo cái đó liên quan gì. Tao nhíu mày bảo ngay em nhầm rồi, cái đấy rất quan trọng, nếu hợp nhau sinh ra nghiện nhau, ko đi linh tinh nữa. Tao khua môi múa mép 1 hồi về khía cạnh tình dục, nào là chúng ta là người trẻ, sống hiện đại phải nhìn nhận trên phương diện khoa học và cởi mở, nào thì có những lớp đào tạo kỹ năng...Cô chị há mồm ra nghe. Tao chốt lại 1 câu là chịu khó quan hệ sẽ hết mụn, da dẻ sẽ mịn màng. dù gì thì tao cũng từng là thầy của nó, tao đảm bảo sau đợt này thằng ng yêu của cô chị sẽ mỏi chim...Đang chém gió thì bắc ninh đã xuống, thấy cô chị 2 đứa kéo nhau về phòng bắc ninh trò chuyện đến gần trưa mới giải tán. Tao mò sang phòng bắc ninh, bắc ninh hỏi anh bảo gì bạn em gì mà quan hệ tình dục nhiều da sẽ mịn, nó hỏi em mày có quan hệ nhiều ko mà da mịn thế... Vkl các nàng.

Tao hỏi tết có vui ko, bắc ninh kêu suốt ngày ăn, sắp thành lợn rồi. Tao vươn tay bảo chỗ nào béo cho kiểm chứng phát, bắc ninh lại dùng thần chú, tình yêu nào phải trò chơi. Tao lại rút tay lại, ngán ngẩm về phòng.

Mẹ kiếp, **Luật** lừa mình, bảo mình lên từ mùng 6 mà giờ chiều mùng 7 rồi gọi điện vẫn hihi em tí nữa em xuống. được, mày sẽ biết tay ông. 4h chiều mới kêu lên cửa hàng đi anh, tao lên, gặp nhau phát là quấn nhau luôn, tao vừa doggy vừa đét vào mông bảo phạt vì tội lên muộn này, có vẻ kích thích, **Luật** rên gấp gáp lắm, tao dã 1 lúc nữa thì out. Tao để ý **Luật** rất kích thích kiểu nhìn cảnh chịch qua gương hoặc khẩu dâm 1 chút, cái này tao sẽ kiểm chứng thêm mới được. Tối 2 đứa đi ăn vặt trên phố rồi loanh quanh tí lại về. Em bán hàng chưa lên, chị gái **Luật** chưa lên, tao với **Luật** tha hồ tung hoành. Nháy thứ 2 lúc đang chơi tư thế truyền thống, tao ghé sát tai bảo em có sướng ko, anh địt mạnh nhé, **Luật** rên ấm ứ hơn, tao nắc mạnh, miệng bảo anh địt em đây, em sướng ko, anh địt tung lồn em nhé...Thấy bím **Luật** co bóp cuồn cuộn, tao đeo chịu nổi phut ra, cố nhấp thêm mấy hồi nữa. **Luật** rên rỉ em sướng quá, em chết mất...Chuẩn mẹ nó rồi, có lẽ khẩu dâm kích thích hơn...Đêm đó làm thêm 1 nháy nữa. bím **Luật** bóp mạnh tưởng như là tay em nắm ý. Ko thể tả nổi độ phê.

Khai xuân như thế là quá thỏa mãn, sáng hôm sau phi thằng lên công ty, thằng thông hỏi hôm qua chinh chiến nơi nào, tao bảo bên nhà **Luật** chứ còn nơi đéo nào nữa. Thằng thông bảo ko về làm em bắc ninh phải thốn thức cả đêm, tao thấy tí lại sang phòng hỏi mày về chưa. Tao cười nói chém vừa thôi, thằng thông kêu thật đấy chém đéo gì...

Đồ án là cái nhà chung cư hai mĩy tầng ấy. Về vẽ vời thì đéo phải nghĩ rồi. Còn tổ chức thi công thì cơ bản đéo biết gì. Lên hỏi các bố trên công ty thì kêu đéo biết, chưa đi thi công bao giờ, công ty cũng chưa nhận được gói tư vấn giám sát nào cả. Có hôm đi thông đồ án ông thầy gạch đéo cái cầu tháp mà đéo hiểu thế nào. Thầy cũng đéo nói, mãi lần sau thầy mới bảo đặt cầu tháp ở đây

thì cẩu thế đéo nào được hả cu. Tao vẫn ngơ ngác, thầy bảo thôi, đéo giải thích, những cái này ko trách bọn mày, tự tìm tội đi.

Lão thầy này hỏi đã có chỗ làm đâu chưa, chưa có thì về làm cho tao. Nhìn nét vẽ chắc là đi làm rồi phải ko. Tao cười xòa bảo thầy tinh mắt quá ạ, em cũng đi tập tễoe vẽ thiết kế. Ông thầy bảo tôi nhìn biết ngay, nét vẽ này là nét vẽ đi kiếm tiền rồi ko phải nét vẽ sinh viên. Tao hơi giật mình nghĩ thầy nói thế là ý gì, liệu có phải ý hỏi thăm phong bì ko, tao nghĩ là không vì thầy thiếu gì tiền. Lão bảo ok, cứ triển khai tiếp đi, mà bên chỗ anh ít việc thì sang bên tôi làm nhé. Tao cảm ơn khách sáo nọ kia rồi về.

Đi làm mới thấy cái sự quý giá của ngày nghỉ. Nhiều lúc thèm đến nhanh thứ 7 chủ nhật để được ngủ thoái mái. Thế mà hôm nay mới thứ 5. 2 đứa ngoại thương cũng năm cuối, thấy cũng đi suốt ngày, vậy là còn mỗi em bắc ninh ở nhà 1 mình, ẻm kêu chán. Tao đi thông đồ án về là khoảng 3h chiều, qua công ty thì nhỡ nên thôi về nhà luôn. Bắc ninh ngồi chồm hổm ở cửa, nhìn thấy tao thì reo lên a anh về rồi, giống như trẻ con đợi mẹ đi chợ về. Tao hỏi sao ngồi đây, bắc ninh kêu ở nhà 1 mình sắp ngủ rồi nên phải xuống đây nhìn bóng dáng người tí không lại bị ngỗ mất. Tao bảo tội nghiệp quá, lại anh ôm 1 cái nào. Tao dựng xe, choàng tay ôm thì bắc ninh né người, tao túm lấy áo, kéo, vô tình roạc 1 phát rách áo, hở hết nội y và 1 bên bầu ngực trắng. Bắc ninh chạy vội lên phòng, tao cũng lên theo, ngại quá. Bắc ninh vào phòng thay áo rồi cầm áo rách ra kêu đèn cho em ngay, tao bảo được, đèn thì đèn. Tao cầm cái áo rách đi vào phòng, bắc ninh hỏi cầm đi đâu đấy, tao bảo để dưới gối ngủ cho ngon, bắc ninh cười khích khích kêu anh bệnh vãi.

Rồi cũng thứ 7, thằng thông về quê, bắc ninh cũng về quê. May là 2 đứa ngoại thương ko về, tao vẫn có cơm nước ăn uống đàng hoàng. Rủ Luật sang chơi, Luật sang luôn, mua túi hoa quả sang, gọi 2 đứa ngoại thương lên ăn cùng. Nhìn cho kỹ thì dáng dấp của 2 đứa cũng được thật, mông ra mông, ngực ra ngực. Hỏi da nâu có ng yêu chưa thì em da đen kêu anh giờ còn hỏi thế, nó tốt nghiệp xong có khi cưới luôn cũng nên. Da nâu thì có bà cưới thì có, coi chừng eenth bụng lên nhé. 2 đứa nó kể xấu nhau một hồi thì lượn. Tao nằm ra giường ôm eo Luật. Luật hỏi bao giờ anh bảo vệ đồ án, tao bảo còn lâu mà, cũng phải tầm tháng 6. Luật hỏi sao hôm em bảo vệ anh ko xuất hiện, bắc ninh nói anh có đi cùng nó mà. Anh bảo anh nghĩ lúc đó ko nên xuất hiện thì hay hơn.

Mân mê đùi rồi luồn tay lên ngực. Luật hỏi anh chia tay phấn thế nào. Tao cũng thật thà kể lại mọi chuyện. Luật bảo tiếc nhỉ, phấn xinh đẹp thật, giá như phấn ko làm nghề đó... Tao bảo thôi kệ ng ta, mỗi người mỗi cảnh, họ cũng ko gây hại gì cho mình mà. Luật bảo vậy em là người yêu thứ mấy của anh, tao trả lời ko biết, chỉ biết em là người đưa anh vào cơn mê thôi.

Tăng tần suất bóp, nắn. Cởi áo Luật ra mà úp mặt vào vần vò. Luật lật gối ném vào tao. Thế beep nào lại lộ ra cái áo rách của bắc ninh hôm trước, Luật ngồi dậy, nét mặt sầm lại cầm áo hỏi cái gì đây, của ai đây anh ???

Tao trả lời là áo của bắc ninh đấy, hôm trước anh đùa nhau làm rách áo nó, nó bắt đèn anh nên anh mang áo về. Tao nghĩ sự việc này bình thường quá nhưng có vẻ Luật ko nghĩ thế. Luật với áo của ẻm mặc vào, lấy điện thoại gọi cho bắc ninh, lại bật loa ngoài mới ác. Bắc ninh nghe máy, Luật hỏi với giọng bình thường, chị qua nhà anh chơi, thấy áo của cô trên giường lại bị rách nữa. Bắc ninh im lặng như kiểu nhớ lại, rồi trả lời tao nghe rõ mồn một. Chị ạ, nếu chị đã biết thì em cũng ko giấu nữa, em với anh ấy ở cùng nhau nên cũng phát sinh tình cảm từ lâu, cũng thường xuyên qua lại, em xin lỗi chị... Bên bắc ninh tắt máy luôn, Địt mẹ nó, cái gì thế, con dở này định làm gì mà nói linh tinh như vậy. Chính tao còn đang ngơ ngác thì nhìn thấy Luật sầm mặt, Luật đứng dậy, xách túi đi về, tao kéo giữ tay lại bảo nghe anh giải thích, bắc ninh nó trêu thôi, anh với nó ko có gì mà, Luật vùng vằng mạnh tay kêu bỏ tay em ra, Luật đi nhanh xuống cầu thang, rồi về. Tao đi theo nói nhảm mấy câu mà Luật ko nghe... Con bắc ninh này, tao thề ko xử lý mà thì tao ko còn là tao nữa.

Thất thểu đi vào, 2 em ngoại thương đang nấu cơm hỏi sao thế anh, làm gì để nàng giận dỗi bỏ về. Tao kể sơ bộ câu chuyện, 2 đứa cười sảng sặc bảo con bắc ninh này khá đấy, hay đấy. Tao bảo hay cái nồi. 2 đứa ngoại thương bảo anh ko phải lo, nó tự gây ra chuyện thì tự nó phải giải quyết, anh với nó ko có gì thì có gì mà lo, giận nhau vài hôm cho vui. Ờ vui, vui cái cccc.

ăn cơm với 2 èm, tao bảo chúng ta ăn ở với nhau đã lâu, sắp hết đời sinh viên rồi, các em có thấy buồn ko. 2 đứa tự dựng trầm ngâm ko nói gì. Tao cũng chả muốn hỏi nữa. 2 đứa nó cũng chuẩn bị ra trường rồi, sinh viên ngoại thương cao ngạo lắm, déo biết có nên cơm cháo gì ko. Ăn xong tao ra cửa hút thuốc, da nâu rửa bát còn da đen chui tot vào phòng. Tao hỏi da nâu em định ra trường làm ở đâu, da nâu kêu chưa biết ạ, chắc ở hà nội tìm việc thôi, thế anh thì thế nào. Tao bảo anh chắc cũng thế, mà có khi đi công trình cũng nên, sắp ko được ăn cơm em nấu nữa rồi. Da nâu cười hihi nói ko em nấu thì lại có em khác nấu mà. Tao nói nghiêm túc lại rằng cơm em nấu ngon, đậm đà thật đấy, thế mà cũng ở cùng nhau mấy năm rồi nhỉ, hồi xưa anh thấy bọn em vênh vách anh ghét lắm. Da nâu kêu có bọn anh nát thì có, suốt ngày lô đề, gái gú. Tao nhìn sau lưng da nâu, mông cong thật, cong như mông Vàng anh ấy. Tao bảo thằng thông sao lại yêu em da đen ko biết, Nâu kêu em chịu, cũng ko rõ từ lúc nào, em chỉ biết cho đến khi 1 hôm về thì bắt gặp 2 người đang hú hí. haha. Tao hỏi mà anh chưa thấy cô đưa ng yêu về bao giờ. Nâu cười ko nói gì.

Tưởng được cuối tuần sung sướng bên ng yêu ai ngờ mới gặp đã bị treo chim. Vẫn bực vụ bắc ninh nói linh tinh, tao lấy điện thoại gọi cho bắc ninh, èm alo anh yêu à, đã cất áo của em chưa, cười khanh khách. Tao bảo anh nhét vào trong quần rồi, em mà xuống hn anh thè hấp diêm em. Bắc ninh cười hihi ôi thế còn gì bằng, xong em chụp ảnh gửi cho chị **Luật** thì hay. Đm, bó tay rồi. Nhảm nhí 1 hồi bắc ninh mới bảo cho anh mốc mép mấy hôm nhé, sáng thứ 2 em xuống thì em giải quyết cho. Đệt mợ.

Ngồi online, thấy **Luật** cũng đang on. Tao vào pm bảo nghe anh nói đã, bắc ninh nói trêu em đấy thôi, chưa kịp gõ câu nữa thì **Luật** out. Chán đòn, vào room chơi, nay thứ 7 room đông đủ vãi. Tất nhiên là có cả em Say người Hải Phòng, em thôi miên, và cả thằng lội ruộng. Thằng lội ruộng thấy tao vào room thì chào hỏi, rồi nhảy vào pm hỏi, đại khái ông chơi thế nào với nhóm đó, rồi thì tôi thấy ông thư sinh vậy sao chơi với nhóm đó làm gì, bọn đó thế nọ thế kia. Tao cũng déo hơi đâu giải thích nhiều, chỉ nói sơ bộ là ông chơi được thì tôi cũng chơi được. Thằng lội ruộng cố giải thích là anh tôi chơi chứ tôi ko chơi, anh tôi còn cầm tôi chơi...Đm chuyện giang hồ tao chịu, tao nói nước đôi là thôi bỏ qua chuyện đó đi, mỗi ng đều có cuộc sống riêng, 2 thằng em hôm trước đi cùng cũng là dân công tử chứ ko phải dân xã hội đâu.

Mỹ nhân online, thấy mò vào room ngay. Tao pm bảo chờ mãi già ko thấy đâu, mỹ nhân hihi kêu tưởng giữa mua cho anh rồi mà, đm, mua đéo đâu, chính vì lí do đôi già mà tao mất bạn đấy. Tao bảo thôi, chờ già của em thì chắc anh sưng phồng chân rồi. Vào room hát hò chém gió , kể cũng vui. Thấy máy bay giáo viên vào room, tao nhảy vào trêu phi công lần trước bay tốt ko chị, mụ bảo vớ vẩn, nó là cu em thuần khiết thôi, hôm đó chị về trước, nghe kể vụ đấy các cậu hoành tráng lắm. Tao bảo là do 2 thằng đi cùng chứ em thì thư sinh trói gà ko chặt. Mụ bảo thư sinh mà cũng ghê phết đấy, rảnh ko đi cafe kể chị nghe vụ hôm đấy đi. Tao chối, nói thật ko hứng thú lắm với mấy mối quan hệ kiểu này. Lúc đó cũng ngu nữa, chứ sau này thì mối quan hệ kiểu fwb lại thấy rất hay, giống như với chị phiên dịch, thống khoái lắm. Ngẩng mặt lên thấy hơn 3h rồi. Định đi ngủ thì em Say nhảy vào pm em mua 1 đôi giày tặng anh. Anh ở chỗ nào em đưa qua. Tao nghĩ chắc chém cho vui nên bảo luôn địa chỉ là quán cafe đầu ngõ, rồi lăn ra gối ngủ...

Đang ngủ thì có điện thoại, là mỹ nhân gọi, mỹ nhân bảo anh đang ở đâu, tao bảo ở nhà chứ ở đâu. Mỹ nhân lại hỏi anh đang làm gì, tao bảo đang ngủ. Hỏi gì hỏi lắm thế. Mỹ nhân kêu dậy đi đón khách đây, tao bảo khách nào. Èm kêu hot girl đây, xuống mở cổng. Xuống nơi thì thấy mỹ nhân và say đi cùng nhau. Xách theo cái túi gì có hộp hộp bên trong. Tao cười bảo quý hóa quá rồng đến thăm tôm. Lên phòng tao vội dọn dẹp phủi qua cho gọn gàng, nhét cái áo rách của bắc

ninh xuống dưới gối. Em say hỏi anh ở cùng bạn ạ, tao ừ. Mỹ nhân bảo để cho anh hết đòn thì em tặng anh 1 đôi giày, ko ngờ có người chung chí hướng là em Say đây cũng thế, mời anh bóc tem. Tao nhìn mỹ nhân hỏi em còn tem ko, mỹ nhân nói rất tự nhiên em ko còn, nhưng giày này vẫn nguyên tem. hihi. Tao ngó túi, có 2 hộp thật, tao mở ra thì thấy 1 hộp giày thể thao trắng, 1 hộp giày lười màu đen. Tao hỏi cái nào là của ai, mỹ nhân bảo đoán xem. Tao hỏi đoán trúng có thưởng ko, mỹ nhân bảo có, nhưng sai thì bị phạt, sai thì phải mời bọn em đi ăn, trúng thì sẽ có phần thưởng nói sau, đoán đi. Tao bảo đôi giày trắng là của em say mua, đôi giày đen là của mỹ nhân mua. 2 em nhìn nhau rồi nhìn tao đồng thanh nói sao anh biết. Tao bảo khó gì đâu, đôi giày trắng mang tính chất mua tặng nên khác kiểu với giày trước của anh, đôi giày đen mà tính chất mua đèn nên gần giống giày cũ. Cả 2 em đều cố để nhớ xem hôm đấy anh đi giày gì phải ko. 2 đứa chắp tay vái lạy thầy. Tao bảo miễn lễ...Mình xin phần quà nào. Mỹ nhân chỉ sang Say bảo đây, phần quà mà 1 mỹ nữ của thành phố hoa phượng đỏ, anh ăn vã luôn cho em, lần trước em ấy say anh là chính nhân quân tử, hôm nay em ấy tỉnh anh hóa thân thành bại hoại nhân đĩ, hahaha. Địt cụ em mỹ nhân, thỉnh thoảng em có mấy trò lố vui phết, chả bù cho lúc mới quen cứ lầm lì ít nói, mà chính cái vẻ ít nói đấy lại hút hồn tao, giờ nó thân với tao, nói nhiều quá tao lại thấy bót hấp dẫn. Tuy nhiên nét xinh thì ko thể phủ nhận, càng ngày càng xinh. Tao chẹp miệng trêu lại, nếu được ăn thật thì lại ngon quá, say mỉm cười, ko nói gì. Tao cảm ơn 2 em, nó đã mua rồi cũng chả chối được. 2 em ra về, tao bảo mỹ nhân anh nhờ 1 tí, mỹ nhân đứng lại, tao tiến lên ghé sát tai bảo em càng ngày càng xinh, anh thích ngắm em lắm. Mỹ nhân đỏ bừng mặt cười tươi bảo anh hâm quá. Tao biết em đang sướng trong lòng, đứa nào chả thích khen, tao biết mỹ nhân chắc chắn nhiều thằng theo đuổi, nhiều lời có cánh nên tao cũng chả tung hô làm gì, nhưng những lời khen đúng lúc có giá trị lớn hơn nhiều, thế gọi là nghệ thuật khen.

Trước khi về, mỹ nhân cũng đáp lại tao 1 câu: Anh với con giữa có gì mờ ám phải ko, thái độ nó với anh đạo này khác khác. Tao ko kịp trả lời thì nó đã vụt ga đi. Đm, khổ thật, 1 lần đưa chim để giờ cứ áy này.

Tối, chả hiểu thế beep nào mà em da nâu vác quần áo lên bảo cho tắm nhờ phát, bảo da đen đang gội đầu lâu lắm. Tao bảo vội đi đâu à mà gấp, da nâu kêu thứ 7 máu chảy về tim mà lị. Tao đeo dép ý nữa, ngồi đọc báo. 1 lúc thì nghe tiếng em da đen ở dưới gọi vọng lên là nâu ơi có điện thoại kia, nâu ậm ừ rồi tí thì thấy chạy xuống, chắc tắm xong rồi. 10p sau thấy tiếng xe máy ở cổng, rồi tiếng của nâu, rồi tiếng xe máy đi. Chắc là bạn nó đến đón đi đâu. Tao chợt nhớ ơ thế tối có cơm ăn hay ko đây bèn mò xuống tầng 1, nghe tiếng nước chảy róc rách từ phòng tắm, chắc là da đen đang tắm rồi, tao đi lại bếp thăm do xem có cơm nước gì ko, vô tình đi qua nhìn vào phòng tắm, đệt, cửa khép, thấy bờ móng tròn lắn và lưng trần của em da đen qua khe cửa hẹp...Đm sao lại hớ hênh ko đóng cửa thế này.

Tao quay mặt đi, ko để phần con trỗi dậy được mặc dù thằng nhỏ cũng ngóc lên 1 cách tự nhiên. Tao đi lên tầng, đứng chỗ chiếu nghỉ cầu thang gọi xuống đánh động. Tao gọi đen ơi, tối có nấu cơm ko, đen trong phòng tắm nói vọng ra có mà anh ơi, em cầm cơm rồi, đồ ăn trưa còn nhiều nấu lại thôi, anh xuống gọt hộ em ít dưa chuột thay rau. Tao bảo anh chưa tắm, tí nữa gọt nhé. Em ậm ừ. Có thông tin thế là được rồi. Tao đi tắm, phòng tắm trên tầng 2 ở cuối hành lang. Từ lúc ở đến giờ thì chỉ tao với thằng thông dùng, thi thoảng em đen với em nâu ở dưới bận thì cũng lên nhờ. Tao vào phòng tắm, ôi đệt, em nâu khi nãy xuống vội hay sao mà để nguyên quần áo thay ra trên móc, cả sữa tắm nọ kia cũng thế. Tao nhìn cái quần lót nhỏ màu kem, cầm xuống xem sao, thấy ở đũng có mấy vết trắng trắng ố ố. Tao vứt mẹ vào chậu, cả dây dợ nọ kia cũng ném vào chậu. Tắm xong tao bê chậu xuống bảo đen là con nâu nó tắm nhờ để nguyên cả dây dợ lồng nhẳng trên móc này, đen cười khinh khích.

Bữa cơm có 2 người, ăn nhanh chóng. Ăn xong tao hỏi em yêu thằng thông từ bao giờ thế, đen kêu từ sau khi chuyển sang đây 1 thời gian, ban đầu lão cứ lê la em cũng ko ưa, xong thấy cũng dễ mến, rồi yêu thôi. Tao bảo thằng thông sống hơi bị được đấy, đen cười nói các ông ko phải

khen nhau làm gì, ông thông suốt ngày khen anh sống được, giờ lại đến lượt anh khen lão. Tao gãi đầu giải thích thì bọn anh chỉ nói sự thật thôi mà. Đen rửa bát xong thì giặt quần áo, tao bảo giặt hộ với, đen kêu mang xuống đê. OK, mang luôn.

Tối thứ 7 dự kiến là nhạt nhòa. Xong mọi việc thì đen vào phòng viết nhật ký, tao đoán chắc chỉ viết vài câu kiểu hôm nay con da nâu đi chơi, ng yêu mình về quê, mình ở nhà ăn cơm với bạn của ng yêu cũng là anh ở cùng chỗ trọ, anh ấy khen ng yêu mình sống được, đúng là tảng bốc nhau... Tao đi ra trà đá. Tháng 3 rồi, trời đỡ nóng đỡ lạnh, buổi tối ra đường thấy hơi mát mát nhưng không khí thì ẩm, cái mát khó chịu không giống cái mát của mùa thu. Qua quán trà đá ngồi hóng hớt, rảnh rồi lại lấy điện thoại gọi cho Luật, ko biết ẻm nguôi giận chưa, Luật nghe máy hỏi anh gọi em làm gì, gọi bắc ninh ấy. Tao bảo anh gọi nó rồi, nó bảo mai ngày kia mới gọi điện giải thích cho em, chỉ là trêu thôi. Luật phung phiu nói em nói cho anh biết nếu em phát hiện ra anh lăng nhăng thì đừng trách, giờ anh là ng yêu em rồi, ko phải như trước đâu mà vớ vẩn nhé. Tao vâng vâng dạ dạ cho hài hước, tao hỏi thế giờ em qua anh hay anh qua em. Luật bảo khi nào chưa rõ ràng thì ko qua lại gì hết, triêu niêu cảnh cáo. Đm, lại còn thế nữa. Tao bảo ở 1 mình buồn quá, Luật kêu kệ anh, cho chừa. Đm, chừa cái đíu gì ko biết.

Tình cờ gặp lại nhau. Thấy bóng dáng quen quen, là phấn, phấn cùng bạn đang đi bộ vào ngõ này. Tao quay mặt đi. Tao ko muốn dính dáng đến cái cũ, đặc biệt là tình cũ. Phấn đi qua, có lẽ cũng ko nhìn thấy. Tao nghe tiếng nói đang cười đùa với bạn đi cùng. Nhìn phấn từ phía sau, vẫn thân hình mỹ miều ấy, ko biết giờ đang là của ai...

Ngồi chán thì về, online đến 10h thì tắt điện đi ngủ. Vừa nằm xuống giường điện thoại chuông. Là phấn gọi, tao bấm ko nghe. Phấn nhắn tin bảo hôm nay em có việc đi qua ngõ nhà anh, em nhớ anh, em biết em ko còn được phép gặp anh nữa, nhưng em chỉ muốn nói là em nhớ anh...Đm, tự nhiên nhắn tin mùi mẫn thế, làm tao có chút bối rối. Nằm ngâm nghĩ 15p tao mới nhắn lại, những chuyện đã qua, để nó qua đi. Phấn trả lời ngay, em có thể gặp anh 1 lần ko, em muốn nói chuyện 1 lần để anh hiểu. Ko để tao nhắn tin trả lời, phấn gọi điện. Tao nghe máy, phấn bảo em đang ở quán cafe đầu ngõ nhà anh, anh gặp em 1 chút được ko. Tao chần chờ, nghĩ có lẽ cũng nên nói cho xong. Tao bảo chờ anh 10p...

Phấn ngồi 1 mình ở góc quán, tao ra, phấn nở nụ cười. Tao ngồi xuống, gọi 1 ly cafe sữa. Hỏi phấn đi đâu qua đây, phấn bảo em đi liên hoan trên lớp, hỏi mới biết đứa bạn cũng ở trong ngõ này, em qua nhà nó chơi. Tao gật đầu. Phấn bảo anh vẫn thế nhỉ, vẫn nhẹ nhàng thế. Bỗng thấy mắt phấn đỏ hoe. Tao quay mặt đi, phấn nói em nhớ anh lắm. Tao thở dài.

Cafe được bưng ra, tao khuấy khuấy, nhấp 1 ngụm, đắng ngay. Nhăn mặt. Phấn bảo sao hôm nay anh lại uống cafe, các lần toàn uống sinh tố với bò húc. Tao trả lời uống cafe cho nó phê. Phấn khóc khích cười, đưa tay lau mắt. Phấn bảo em gặp anh chỉ muốn nói thêm 1 lời xin lỗi. Em ko yêu anh kia, chỉ là anh ấy si mê em quá...Tao ngắt lời, tao bảo em đừng nhắc chuyện cũ làm gì. Phấn im lặng. 1 lúc sau phấn nói, anh cho em 1 cơ hội được ko anh. Tao bảo cơ hội gì, phấn bảo cơ hội để lại làm ng yêu anh. Tao nói ngay, anh đang yêu Luật, em cũng biết phải ko, mong em hãy tôn trọng anh giống như anh đã từng tôn trọng em ngày trước. Phấn thẫn thờ.

Tao tự nhủ phải thật mạnh mẽ, cứng rắn lúc này, nếu mềm lòng thì mọi chuyện sẽ đi xa lắm, tao đã từng yêu phấn, phấn cũng yêu tao, yêu hết mình, nhưng đã chia tay rồi mà, tao đang vui vẻ bên Luật, người con gái duy nhất khiến tao phải nghe lời, phải đắng lòng dầm mưa cái ngày biết tin em có ng yêu...Nếu lại lăng nhăng với phấn có khi mất cả chì lần chài, tao ko còn là cậu bé như cái ngày mới bơ ngơ xuống HN, ko còn sống vô tư, yêu vô lo nữa.

Tao nói tiếp. Nếu được hay xem nhau như bạn, nếu ko được, gặp nhau xin đừng chào nữa. Phấn òa khóc, phấn khóc to làm thu hút cả sự chú ý của những khách ngồi quanh đó. Tao động lòng nhưng lại ko biết phải làm thế nào, đành ngồi im nghe phấn khóc. Phấn lại mếu máo giống cái lần chia tay, phấn nói đi nói lại em xin lỗi anh...Sống mũi tao cũng cay cay, khói mắt bỗng có giọt

nước chực rơi. Nếu cứ ở đây tiếp, tao sợ sẽ ko cầm lòng nổi. Tao đứng dậy lại phía quầy thu ngân gửi tiền. Tao lại bàn, kéo phẩn dậy bảo về thôi em... Phẩn sụt sịt lặng lẽ đi theo. Tao bảo vãy taxi nhé, phẩn lắc đầu. 2 đứa đi bộ ra mãi phía cầu giấy, im lặng, ko nói câu nào.

Bóng đèn cao áp, tiếng còi xe inh ỏi đánh thức tâm hồn đang rối loạn. Tao bảo em về đi phẩn, muộn rồi. Phẩn ngẩng mặt lên nhìn tao, mắt còn ướt. Phẩn bảo em ko thể quên được anh, em chưa bao giờ yêu ai như yêu anh, anh có biết ko. Tao ko nói gì. Đúng hơn là ko biết nói gì. Tao vãy vãy taxi, mấy xe mà ko xe nào dừng lại. Phẩn bảo em tự về được, anh về trước đi. Tao bảo thôi, đi bộ về, anh đưa em về.

Dọc bờ sông tô lịch đen ngòm, mấy hàng cây trưng cá lò xò, buổi tối nhìn khung cảnh thật nhếch nhác như xóm ven đô, cái đường nguyễn ngọc vũ lúc ấy còn lởm chởm, toàn mấy quán cơm, quán ăn chật dứm, bóng cây, bóng nhà loang lổ làm tô đậm thêm mấy nét liêu xiêu. 2 bóng người 1 cao 1 thấp lắng lặng đi gần nhau, 1 khoảng cách gần thế mà không thể chạm lại, có lẽ bởi trong lòng đang cách nhau 1 khoảng xa với vợi. Ko ai nói với ai câu nào.

Đến đoạn cầu yên hòa phẩn mới nói, em khoác tay anh được ko. Tao ko trả lời, phẩn chủ động lại khoác tay tao, 2 bóng phía sau đã gộp thành 1, phẩn nói tiếp đi bên anh em thấy thật yên bình. Tao lại im lặng. Phẩn ko nói thêm gì nữa. Về gần xóm trọ phẩn, phẩn bảo em nghỉ làm rồi anh, đợt này cũng đang làm tốt nghiệp, tao hỏi bao giờ bảo vệ, phẩn kêu chắc tháng 6, à anh bao giờ, nhớ báo em biết, em qua tặng hoa. Tao ậm ừ. Về đến cổng xóm trọ, nơi này ghi dấu mối tình tao với phẩn. Tao bảo phẩn vào nhà đi rồi quay lưng lại đi luôn. Phẩn gọi 1 tiếng dứt đoạn Anh...

Tao dứt khoát bước đi. Bước thật nhanh, ra đến ngoài đường mới đi chậm lại. Vừa đi vừa ngắn ngøi nghĩ ngợi, thương phẩn nhưng ko có nghĩa là có thể quay lại.

Ngó quanh xem có xe ôm nào ko thì mãi chả thấy, chắc phải đi bộ ra cầu mới có. Đang lang thang thì bỗng thấy tiếng ơ anh, anh đi đâu đấy. Quay sang, là Thôi miên. Tao cười bảo xin chào, đi dạo phố. Thôi miên kêu dạo phố ai lại đi đoạn sông này, có đi nhờ về ko. Tao lắc đầu bảo ko, anh đi bộ quen rồi. Thôi miên bảo lên xe đi ko phải ngại. Tao leo lên luôn. Thôi miên kêu em ở bên láng, vừa đi chơi về, anh ở chỗ nào. Tao bảo cho 1 cuốc về nguyễn phong sắc. Thôi miên vít ga, phóng vèo vèo, đm dân tổ hay sao. Về đến ngõ, tao bảo ok, cảm ơn nhé. Thôi miên nhìn tao cười bảo ko có gì, tao ngẩng lên, lại chạm vào đôi mắt lồn này, đéo đỡ nổi phải quay đi. Thôi miên cười hihi. Tao ko đành được hỏi mắt em thế nào ấy, thôi miên kêu thế nào là thế nào, tao bảo nhìn vào bị say. Em lại cười hihi nói thế thì đừng nhìn. Tao cảm ơn, chào về. Về đến nhà, hơn 12h mẹ rồi, nay đi bộ rã cả chân. Nãy được hớp cafe, giờ ko thấy buồn ngủ. Lại bật máy tính ngồi, chả có ma nào online, vào room chơi. Giờ mấy trò quậy phá ra nghịch, lại gây chiến với bọn room khác, cứ thẳng nào lên mic hát là boot cho out, hài phết. Quay lại room của tao thì cũng đang có bọn đến phá, tao kệ mẹ, thấy có nick nhảy vào đòi add, là nick của thôi miên, tao đồng ý. Thôi miên kêu ko ngủ đi anh, tao bảo ko ngủ được, thôi miên rủ thế đi chơi ko, tao bảo giờ này có gì mà chơi, thôi miên gõ lại górm cứ chém, anh mà ko chơi đêm á. Tao nghĩ, hình như con bé này đang hiểu nhầm tao sau vụ offline lùm xùm thì phải. Tao bảo ko chơi đêm bao giờ, chỉ đi đánh điện tử thôi. Thôi miên gửi hình icon ngơ ngác kèm chữ em tưởng bọn anh phải sống về đêm chứ. Đm, đúng là nhầm nhọt rồi.

Tao bảo em tưởng anh là dân xã hội à, thôi miên nói ơ thế ko phải sao.VI. biết ngay mà, lại mất công giải thích một hồi, thôi miên mới à à ra thế. Đéo thấy em nói gì thêm, có vẻ em thích chơi với dân xã hội thì phải.

Ngày thứ 7 tưởng nhạt nhòa mà trôi qua đầy sóng gió. Ngủ 1 giấc ko được ngon cho đến 7h sáng hôm sau. Đang đánh răng thì em nâu lên bảo em lấy lọ sữa rửa mặt, tao bảo lần sau tắm nhớ mang dây dợ về, làm anh hôm qua tắm mà rạo hết cả rực, nâu cười. Nâu bảo thế từ hôm nay em lên đây tắm nhé, tao đang bọt đầy mồm cũng phải nói tắm cc.

Đến chiều thì thằng thông xuống, xách theo cả con gà đã vặt lông săn. Nó kêu làm lồng ở nhà cho tiện. Lại thu xếp làm nồi lẩu, 2 thằng hì hục nấu, cho 2 em ngoại thương làm rau cỏ. 2 em đi tắm trước, tao với thằng thông nấu nốt. Nấu xong thằng thông lên tắm, tao ngứa ngáy vác quần áo xuống bảo tắm nhờ bên dưới. Nâu kêu o cẩn thận đấy, tao hỏi cần thận gì, nâu kêu vào thì biết. Đẹt mợ, hóa ra bên trong quần áo lót treo tung tóe, tao nhìn thấy rồi quay ra bảo thôi, đéo tắm nhờ nữa. Nâu với đèn cùng cười he hé lên. Bọn mất nết.

Tối 4 đứa ăn uống, tao mua can 5 lit bia mà uống hết sạch. 2 em da tối màu uống xong cũng thấy má hồng. Tao lên phòng, nâu lên theo bảo để khoảng trời riêng cho đôi uyên ương kia. Tao trêu ở dưới khó chịu à, nâu cười nói bọn đấy mất nết ko tả được, nhiều lần phát ngượng lên ấy. Tao nằm giường cho nâu ngồi máy tính, nhìn từ sau, dáng người nâu hấp dẫn ra phết. Đang dâm đãng nghĩ ngợi thì nghe tiếng bắc ninh gọi nheo nhéo, mở cổng mở cổng. Tao xuống mở cổng, bắc ninh thấy tao nhăn nhở cười. Tao bảo em sẽ biết tay anh. Bắc ninh xòe điện thoại bảo dám ko, điện thoại này chụp ảnh nét lắm...

Lên phòng thấy nâu đang ngồi máy tính úp tai nghe đang xem phim online. Tao vỗ vỗ vai thì nâu giật mình ngoài đầu lại, bỏ tai nghe ra kêu đang xem phim giật hết cả mình. Tao hỏi phim gì đấy thì em kêu phim ma, nghe mấy đứa trên lớp giới thiệu là hay lắm nên tò mò xem. Tao bảo thế cứ xem đi, anh sang phòng bắc ninh xử lý nó vụ hôm trước troll anh. Nâu gật đầu bảo sang híp chết nó đi anh nhé.

Sang gõ cửa phòng bắc ninh. Bắc ninh nói vọng ra ai đấy, chờ tí đang tắm. Tao lại về phòng, đang định dọa nâu tí thì nhìn thấy chỗ nào đó có vấn đề. Nâu ngồi ghế, áo phông ngắn làm hở đoạn lưng chỗ gần cạp quần, cũng ko có gì đáng nói nếu chỗ đó lộ ra sợi dây nhỏ. Ôi nhìn kích thích vl, tao mới chỉ thấy trên web sex. Tao tiến lại nhẹ nhàng nhìn cho kỹ, sợi dây màu đen. Dường như nâu cũng linh cảm được gì đó ko ổn nên quay lại, thấy tao, nâu bỏ tai nghe ra nhẹ nhở cười nói lại định dọa em à, ko sợ nữa đâu. Tao bảo em đang dọa anh thì có, nâu kêu em dọa gì anh đâu. Tao bảo em là yêu quái hay người nhện, anh thấy có cái gì như cái chân con nhện lộ ra kìa. Nâu cúi đầu ngoài ngoái sau lưng, ko thể nhìn thấy, nâu đưa tay ra sờ sờ, sờ đúng cái dây quần. Nâu đỏ mặt bảo ông này vô duyên thế, có gì lạ mà nhìn chằm chằm vậy. Tao sểnh dãi bảo lạ, rất lạ, lần đầu nhìn thấy. Nâu kéo kéo áo, đứng dậy, kêu thôi em xuống, ở đây với anh lúc nữa chắc chết mất. Nâu ngúng nguẩy đi, nhìn từ phía sau quả quần bó đẩy bộ mông tròn lẳn, thế mà lâu này mình ko để ý.

Nâu vừa xuống thì bắc ninh mò sang kêu nãy anh gọi em à, tao nhìn bắc ninh, ngỡ ngàng 1 chút, vẩy 2 dây kiểu váy ngủ đến ngang đùi, phất phơ phất phơ. Tao bảo em vào đây anh hỏi tội ngay, tao rút trong gói cái áo rách, chìa ra bảo này cầm về đi, và gọi ngay cho Luật giải thích lại mọi chuyện. Bắc ninh cười hihi nói nếu ko thì sao, tao liếm mép bảo thì hậu quả khó lường đấy, ta đang thèm thịt người đây. Bắc ninh kêu ôi sợ quá, lấy điện thoại gọi cho Luật. Chị Luật ạ, chuyện hôm qua em bảo về vụ áo rách là em trêu đấy ạ, à không, đùa nhau xong ông ý kéo làm rách áo thôi, vâng, ông ý đang nằm oằn oại đau khổ kia kia, vâng, em ko biết, thấy kêu đau bụng, cứ đòi sang phòng em nằm, vâng, em chả đuổi được ý, vâng vâng...Mẹ nó, có cần phải nói vài câu về sau không.

Tao đứng dậy, đi sang phòng Luật, leo lên giường nằm. Bắc ninh chạy về phòng, đã tắt điện thoại rồi, ê lão kia, tao liếc mắt bảo đang đau bụng, đừng ý kiến. Bắc ninh kêu em gọi điện bảo chị Luật là anh sang gãy em nhé. Tao gật đầu nói em nói gì thì cái đó sẽ thành thật, tao vùng dậy, tiến lại bắc ninh, đẩy bắc ninh lùi lại vô tình cũng làm khép sập cánh cửa, đẩy phát nữa bắc ninh lùi dựa lưng vào cửa. Tao bảo anh ko gãy đâu, bước thêm 2 bước thì người tao đã sát vào người bắc ninh, bắc ninh nói rất nhỏ em ko đùa đâu đấy, tao bảo ừ, ai đùa đâu, thấy bắc ninh mặt đỏ bừng bừng, mắt nhìn tao chăm chăm. Tao đưa tay lên định ôm thì có tiếng gõ cửa. Đm, bắc ninh phì cười....

Tao lại bàn máy tính ngồi, bắc ninh mở cửa. Là thằng thông, mặt nó ủ rũ bảo phiền em cho anh gọi bạn anh về có việc. Ở thế đeo nón hôm này thằng thông lại là người phá đám. Tao về phòng, thằng thông bảo đi uống rượu đi, tao hỏi lí do. Thằng thông kêu chia tay ng yêu rồi, vừa xong...

Chiều thằng bạn, ra quán nói chuyện cho tự nhiên. Có quán chân cánh ga nướng vỉa hè. Đồ nhậu chưa ra thằng thông đã rót rượu. Tao cung ly uống hết mới hỏi, lúc tối vừa ăn cơm vẫn bình thường mà. Thằng bạn bảo bồ ngoài thôi, dậy sớm bên trong rồi. Tao hỏi ngay tóm lại vấn đề là gì. Thằng thông rót rượu, 2 thằng lại cung ly làm ly nữa, đãng quá, gọi chủ quán cho đĩa xoài trước chị ơi. Chủ quán là nữ nhân tầm gần 40, dáng người vừa vặn, được cái mau mồm mau miệng lắm, chị chị cậu cậu cứ như người nhà. Chị gọt bồ vào vèo vèo tầm phút thì bê đĩa xoài ra, tao bảo thằng thông thất tình, chị uống với nó chén. chị cười bảo tí nữa nhé... Thằng thông lại rót, tao có phải bị đá đeo đâu mà thất tình, là tao đá nó. Đm, kể thì kể mẹ đi cứ dấm dứ gì. Thằng thông lấy thuốc lá rít vài hơi mới nói, cũng là vì chuyện tương lai thôi, đèn có hỏi tao tương lai thế nào, tao bảo đi công trình trải nghiệm mấy năm rồi về tính tiếp, thời buổi này người cần việc nhiều hơn việc cần người. Tao hỏi rồi sao nữa. Thằng thông lại rít vài hơi thuốc nữa. Nó bảo thì em kêu ko muốn tao đi công trình, đi thế dễ sa ngã, rồi xa mặt cách lòng. Tao nghĩ nó nói thế là cũng đúng mà, chưa kịp hỏi lại thằng thông là mà trả lời sao thì thằng thông đã nói tôi bảo đến đâu hay đến đó, đã xác định gì đâu, thế là nó giận, nó bảo yêu cho vui thì đừng yêu, rồi cãi nhau, đã mấy lần rồi, hôm nay khi nãy lại cãi nhau rồi quyết định nghỉ khỏe.Ồ đơn giản quá nhỉ. Tao chủ động rót rượu, vừa rót vừa bảo con đèn nó nghĩ thế cũng đúng thôi, yêu đương dù ko xác định thì cũng đừng nói ra mồm, mà nói ra nó nghĩ mà khác. Thằng thông quay sang gọi chủ quán, chị ơi đồ của em được chưa. Chị chủ quán bao xong đây rồi. Khi chủ quán mang ra thì 2 thằng đã uống hết nửa chai, tao trêu chị mang ra muộn bọn em say rồi, ko lấy nữa. Chị trả lời chai rượu này chị ko tính tiền các cậu. Ăn đi cho nóng...

Được buổi tâm sự, 2 thằng trải lòng hết, tao kể chuyện tình tao, nó kể chuyện tình nó, lướt khướt hết gần 2 chai. 2 thằng ra về, chị chủ quán bảo nay chị bận quá, hôm sau chị chia buồn nhé. 2 thằng đi liêu xiêu, về đến nhà trợ thấy phòng 2 em ngoại thương vẫn sáng đèn. Thằng thông đi 1 mạch lên tầng, tao thì lại gõ cửa phòng, là em đèn mở cửa, tao bảo bắt tay cái nào, đèn hỏi sao thế ạ, tao nói chúc mừng em, ko phải sống kiếp xa chồng. Đen phì cười. Tao quay lưng lên tầng... Thứ 2 đi làm, giám đốc trẻ bảo đã chính thức nhận được gói tư vấn thiết kế ở hải dương rồi, đang chạy cố gói tư vấn giám sát, là cái trung tâm thương mại gì đó. Tao chợt nghĩ ngay đến cô chị hải dương... Buổi trưa, ra trà đá, gọi Luật, Luật bảo nay đi công tác rồi, tao bảo em rõ chuyện chưa, Luật kêu rõ ngay từ hôm đấy vì đã gọi cho bắc ninh, chỉ là nghe xem thái độ anh thế nào, ai ngờ anh tranh thủ cơ hội đấy bánh bơ em luôn, có đi lăng nhăng với đứa nào rồi. Tao bảo à được, lần này ko đi, lần sau còn giả vờ giận dỗi thế là đi thật đấy. Luật cười bảo cứ thử đi, anh làm gì cũng trong tầm mắt của em cả nhé, đừng có mà manh động.

Buổi tối ăn cơm, không khí hơi trầm 1 chút do cái sự tình cảm không vui của cặp Thông Đen, em đen ăn ầm ầm cho xong rồi vào phòng. bắc ninh chưa biết chuyện gì hỏi hỏi han han, tao bảo chắc để ngày đèn đỏ thôi chứ ko có gì đâu. Nâu ngườm nguyệt nói đang ăn cơm đấy nhé. Cánh con trai xây dựng bọn anh đúng là bựa, tao bảo thế trai ngoại thương thì sao. Nâu kêu, ôi cũng toàn bọn ẩm ương. Tao hỏi tiếp thế theo em trai trường nào là ngon nhất. Em kêu chắc là các ông công an,bộ đội. Tao cười tí thì sặc. Thằng thông cũng thế. Thằng thông kể về 1 thằng bạn chung của tao và nó học cùng cấp 3, lúc vào trường cs thì oách lắm, ai ngờ nó ra nó kể trong đấy quậy nát thế nào, còn bựa hơn cả bên ngoài. Càng đội học trung cấp, toàn COCC, quậy rách trời. Nâu bĩu môi bảo ở đâu chả có ng họ người kia, thằng thông đớp luôn, ừ thế nên đừng có đánh đồng trai xây dựng.

Tao vào gọi đèn ơi ra rửa bát, vui duyên mới chớ quên nhiệm vụ. Tí sau thì thấy đèn đi ra, cũng dọn mâm rửa bát nhưng ko nói câu nào. Tao bảo thông lại hỗ trợ đi mà, thằng thông lắc đầu,

thà chết chứ ko làm. Đen nói vọng từ chỗ rửa bát ra, ko làm thì từ mai nhịn. Cả đám đầy thằng thông ra, nó gãi đầu bảo thôi được, thử chết 1 lần vậy...

Lại nhường phòng cho đôi cẩu nam nữ, em nâu mò lên phòng tao, tao lại nằm giường cầm sách đọc đọc giả vờ rình êm lộ dây để ngắm, cơ mà hôm nay nhìn mông có viền quần lót rồi, hơi thất vọng 1 chút. Nâu ngồi cắm tai nghe đọc báo nghe nhạc, kêu bài này hay quá, tao lại gần lấy 1 tai nghe, thì đang mở cái bài đéo gì nhạc hoa, lướt lướt báo có tin vụ nam thanh niên tự tử vì tình, tao cúi cúi người xuống nhìn màn hình đọc cùng, thế beep nào lại nhìn xuyên vào khe ngực ém, chắc dùng áo nâng ngực thì phải, thấy 2 bầu ngực ép sát nhau tao khe sâu hút. Bổng nâu ngẩng mặt lên, nhìn thấy tao đang hau háu ánh mắt, nâu đưa tay lên hươ hươ bảo anh nhìn gì thế. Tao trả lời lờ là anh đang nghĩ xem cái chân nhện hôm qua ở lưng em là nhện gì. Nâu tiện tay đưa lên nhéo tai tao, tao cũng đưa tay nhéo má ém, đùa đùa cợt cợt. Đúng lúc bắc ninh đi vào. Thế đéo nào mấy hôm nay cứ đang làm gì cũng bị bắt quả tang. Bắc ninh tiến vào bảo 2 ông bà làm gì đấy, đánh nhau à. Tao với em nâu thả tai nhau ra, tao cố liếc nhìn khe ngực phát nữa.

Ngồi chém gió phân tích chuyện tình thông đen, tao thấy bắc ninh quan điểm giống đen còn nâu thì quan điểm khác, nâu bảo 1 là xác định yêu chứ chắc gì đã cưới mà tính xa thế, 2 là nghề nghiệp như vậy thì phải chấp nhận rồi tính dần dần. Tao nhìn nâu với ánh mắt đầy đồng cảm. Tao hỏi ng yêu nâu làm nghề gì, nâu kêu làm bộ đội. Bắc ninh kêu thảo nào chả thấy về đây chơi bao giờ, nâu kêu ui trời, anh ấy có được ra ngoài đâu, cả vài tháng mới gặp nhau được vài hôm, giờ yêu cứ yêu vậy thôi, chưa xác định gì nên kệ....

Hôm ấy phải gần 11h mới thấy thằng thông mò lên. Các em gái cũng giải tán. Tao hỏi thằng thông thế nào mà ngồi lâu vậy, thằng thông kêu ngồi trao đổi, chia sẻ thằng thắn, bây giờ tinh táo hơn nên nhìn nhận lại vấn đề, thấy đen nói cũng đúng, tao quyết định nối lại tình xưa, tuy nhiên nghề nghiệp để sau, giờ cứ yêu đã.

Hôm sau đi làm thì gặp **Luật**, **Luật** nhe nhén cười, đm, buổi trưa được nghỉ ít quá nếu không thì phải xử phạt ngay mới được. Tao bảo chiều về chờ anh cùng về. **Luật** vâng dạ. Hôm ấy ngồi làm việc chỉ nghĩ đến các tư thế nào sẽ áp dụng, có lẽ nghĩ nhiều quá, chiều hôm đó đi làm về đưa **Luật** vào nhà nghỉ, dập được có 5p thì out mẹ mất. Thấy tiếc tiếc nên cố nắn ôm ấp mê, nửa tiếng sau mới hồi để làm nháy thứ 2, nháy thứ 2 thì khỏi phải nói, **Luật** chỉ có nước rên la thảm thiết thôi. Tối đi ăn, **Luật** bảo hình như bắc ninh có cảm tình với anh thật đấy, tao nói luôn bắc ninh nó bảo thích anh từ lần gặp đầu tiên, đến bây giờ vẫn thích. **Luật** khẽ cười, chém ít thôi ông, cơ mà em phải đề phòng thật, anh để em đến ở cùng bắc ninh đi nhé. Tao bảo ko được là ko được, **Luật** thì thầm vào tai nói đỡ tốn tiền nhà nghỉ mà anh. Đm, nghe cũng lọt lỗ tai lầm

Tuần ấy trôi qua yên bình, đến cuối tuần thì tao về quê. Quê đang mùa lúa trổ, cánh đồng dài bất tận xanh mướt mượt, triền đê dài thoai thoả lồn nhổn phân trâu bò, dòng kênh đục ngầu, nước thong dong trôi, cuốn theo mấy bông bèo tây hoa tím ngọt. Đi kéo cá với mấy ông anh cả ngà, đang đi kiếm rơm để thuỷ đốt nướng cá thì thằng thông gọi điện, bảo bắc ninh ngất xỉu, đang đi cấp cứu rồi. Đm, thế beep nào vậy ko biết, chắc là tụt huyết áp giống lần trước rồi. Tao hỏi thằng thông có sao ko thì thằng thông kêu đéo biết, đang ở bệnh viện đây. Tao bảo ờ thế có gì alo, gọi cho người nhà nó chưa. Thông kêu gọi rồi.

Đi nướng cá mà trong lòng cứ bồn chồn, được tí **Luật** gọi điện hỏi anh ơi bắc ninh bị sao à, tao trả lời đang ở quê nên cũng ko biết, **Luật** kêu em cũng đang ở quê, nhà bắc ninh gọi điện hỏi em thì em mới biết. Tao bảo chắc ko sao đâu, giống lần trước tụt huyết áp thôi. **Luật** vâng dạ hỏi han vài câu thì thôi. Tao thấy sốt ruột, nướng cháy mẹ cả con cá. Gọi điện cho thằng thông, thằng thông kêu vẫn đang ở hồi sức cấp cứu, chưa thấy bác sĩ ra. Tao hỏi có ai ở đó, thông trả lời có nó với 2 đứa ngoại thương. Tao vào kiểu các ông anh là có việc bận, thu thu đồ phi xe máy xuống HN luôn, ko hiểu sao có cảm giác bất an lầm...

Khi đến viện trời đã tối mịt, thằng thông vẫn ngồi chờ bên ngoài, 2 em ngoại thương về rồi. Thấy mấy người nhà bắc ninh đang ở đấy rồi, tao vẫn nhớ mặt vì trước đã gặp 1 lần. Hỏi thằng thông tình hình thì nó bảo đang đi xét nghiệm gì gì ấy. Vào thăm thì có chị y tá bảo đi ra đi, chỉ người có áo mới được vào. Bắc ninh nhìn thấy tao, tao đưa tay vẫy vẫy. Lúc sau người nhà em đi ra tao mới mượn được áo để vào thăm. Nhìn mặt bắc ninh xanh lăm, tao hỏi thế nào thì em kêu ko biết, tự dung thấy chóng mặt quy xuống, tinh dậy đang nằm ở đây. Tao trêu chắc là thiếu hơi giai rồi, bắc ninh cười nhẹ.

Đến gần 11h đêm thì mới có kết quả xét nghiệm các thứ, đại khái có các chỉ số gì đó cao thấp, còn có cả virus beep gì, cần nằm viện tiêm truyền mấy hôm. Biết thông tin thì tao mới về, về nhà báo lại cho thằng thông với 2 đứa ngoại thương, bọn nó thở phào. Hôm sau mới sáng sớm **Luật** đã gọi điện rủ đi thăm, tao đang ngái ngủ bảo ở đấy người ta ko cho vào đông đâu, em đi 1 mình thôi. **Luật** tắt máy luôn. Tao ngủ tiếp, đang ngủ ngon thì thấy tiếng đập cửa ùm ùm, thằng thông lồm ngồm dậy bảo đéo gì gọi cửa sớm thế, cả tuần mới được buỗi ngủ nướng, chắc nó nghĩ là 2 đứa ngoại thương gọi. Bỗng thấy thằng thông ơ ơ **Luật** à, vào chơi. Nghe tiếng **Luật** cười hì hì bảo xin lỗi đã làm phiền ông nhé, thằng thông dày mặt nói có gì đâu, tôi dậy lâu rồi, gọi mãi nó chả dậy, chắc hôm qua nó ở bệnh viện về muộn. **Luật** cười hihi, tao ngồi dậy, vẫn chưa tỉnh ngủ, **Luật** lại nhéo má tao toạc cả miệng nói ông nghĩ sao mà bảo tôi đi 1 mình thế ông. Đau vl, tinh cả ngủ.

Đứa Luật vào viện, tao ngồi chờ bên ngoài, được tí thì **Luật** đi ra kêu ko được vào thăm, đang giờ bác sĩ đi khám. Tao bảo anh đã nói rồi mà, mất cả giấc ngủ của anh, **Luật** ngửa mặt nhìn trời rồi nói trời đẹp thế này mà lại ngủ, anh không thấy có lỗi với thời tiết sao. Ủ, đúng là hôm nay đẹp trời thật, ko nắng, mát mát, hiu hiu. Chờ **Luật** đi lòng vòng ăn sáng rồi lại lòng vòng ăn linh tinh, thêm lòng vòng ngắm cảnh mấy hồi thì đến trưa. Về cửa hàng **Luật**, **Luật** bảo anh mệt thì nằm nghỉ đi tí, tao bảo con bé bán hàng thuê cho anh mượn cái ghế nằm, con bé kêu anh vào trong phòng mà nằm, tao bảo thôi, phòng để chị em, anh nằm ghế được rồi. Con bé đứng dậy, tao kéo mẹ ghế vào trong phòng ngủ, nằm ghế ngủ, ngủ ngon vãi loǎn. Chiều dậy lại đi cafe cafao với **Luật** mãi hơn 4h mới giải tán, 1 ngày thuần chỉ đi chơi không, ko có tính tình dục nào, kể ra cũng thấy thoải mái.

Về nhà tắm giặt, hôm nay thế nào các cháu nấu cơm sớm thế. Tắm xong xuống thì Nâu kêu anh mang cơm vào cho bắc ninh nhé, nó gọi em bảo nấu cơm cho nó ăn nữa chứ ăn cơm bệnh viện ko ăn nổi. Tao ậm ừ hỏi thế người nhà nó thì sao, nâu kêu ừ nhỉ, mà người nhà thì tự đi ăn được chứ sao. Tao đưa cơm vào, bảo mẹ bắc ninh là để cháu ngồi trông cho, cô tranh thủ đi ăn đi ạ, mẹ bắc ninh hỉ hả cười rồi đi. Tao ngồi nhìn bắc ninh ăn, nói chuyện vớ vẫn, trêu chọc vài câu cho em cười. Ăn xong lại xách cạp lồng về, 3 đứa kia ở nhà vẫn chờ cơm.

Cứ như vậy tối nào tao cũng mang cơm vào, được 5 hôm thì bắc ninh ra viện. Lại thấy nhẹ nhẻn cười đùa. Tao bảo phải chịu khó bổ sung hơi giai vào mới khỏe, bắc ninh nhìn tao trùm mền nói chả bổ sung thì anh cũng đã suốt ngày sang phòng em nằm dạt dật rồi, hơi của anh cũng đủ rồi... Đéo gì, nói thế người ngoài nghe dễ hiểu lắm. Mà tối nào cũng mang cơm vào cho em, tao thấy người nhà em tưởng tao là người yêu cũng nên. Tốt nhất ko nên hiểu nhầm như thế. Đón bắc ninh về, người nhà em cũng rút hết, kêu còn bận nhiều việc. Mấy đứa tổ chức ăn mừng, bắc ninh kêu bác sĩ bảo ko phải kiêng gì, rượu bia cũng ko phải kiêng, hôm nay nhiệt tình nào mọi người...

Tao đương nhiên là ko phải vào bếp. Không phải vì tao được đặc cách gì mà mấy đứa kia chuyên tranh nấu, đặc biệt thằng thông với em đen, chia tay được 1 ngày rồi yêu lại, xem ra như kiểu tình yêu được refresh, quần quít nhau lắm, nhặt rau cũng đòi đưa. Mẹ kiếp, đúng là cẩu nam nữ mà. Bắc ninh mới ốm dậy nên chỉ đi chợ cùng chứ ko phải nấu, cơ bản là em cũng ko biết nấu, thấy ngồi hóng hớt chạy lăng xăng. Tao lại ngồi ôm máy tính chứ biết làm gì nữa, thấy 1 đồng nick sáng đèn mà ko biết chat với ai, cũng ko ai chat, yahoo dồn dà đã ít người sử dụng, thời điểm này đã túc tắc nhiều smartphone rồi thì phải, dồn dà xuất hiện các trò khác nên yahoo

loãng dần. Bỗng thấy tóc vàng online, tao vào chat chit, thuận miệng rủ sang bên anh chơi, tóc vàng hỏi có gì mà chơi, tao bảo sang ăn cỗ, ai ngờ em bảo rủ cả giữa sang được ko, tao bảo tùy thôi, thêm cái bát nữa cũng được. Tóc vàng im im 1 lúc rồi gõ lại kêu giữa nó ko qua đâu huynh, nó kêu bậtn. Thế đấy, từ lúc xoạc ẻm xong ẻm có vẻ lảng tránh vị sư huynh này... Nhảm nhí cả tiếng đồng hồ thì được gọi xuống ăn cơm. Thằng thông đã mua được 4 chai rượu nếp ở quán nhậu, ờ được, rượu này uống đỡ hơn cái can 2 lit rượu cồn hè nội.

Rượu vào, lời ra, ba hoa không ít, 2 đứa ngoại thương cứ ghép tao với bắc ninh, em nâu còn bảo bắc ninh có vợt ko thì chị vợt đấy. Bắc ninh lúc tỉnh thì kêu anh ấy có ng yêu rồi mà, đến lúc phê phê cũng đùa lại là em vợt mấy lần toàn trượt... Ăn xong cả đám phê quá, dọn tạm bát đưa cho vào chậu. Tao rủ thằng thông đi trà đá cho tỉnh rượu, uống hết hơn 3 chai, vãi đái thật. Đang ngâm nghê cái cái cơn phê thì thằng thông huých huých bảo hàng kia, tao ngoài lại nhìn, đm váy ngắn, đùi trắng, chân thon. Nhìn lên thì ôi là Phấn, tao quay mặt lại, lảng tránh. Thằng thông deo để ý gọi bô bô Phấn à, đi đâu đấy, uống nước đã. Phấn phát hiện, tao cũng chả trốn được nữa đành hihahaha bảo lại qua bạn chơi à. Phấn cười bảo vâng, em qua hỏi bài, tao gọi vào bảo ngồi uống nước đã, phấn vào. Mấy thằng ngồi xung quanh cứ nhìn đùi phấn hau háu, tao thấy hơi khó chịu. Hỏi han vài câu thì tao bảo về, thằng thông thế beep nào lại bảo vào chỗ bọn anh chơi đã. Đm thằng này hôm nay ngáo rượu hay sao. Phấn quay sang nhìn tao, chả nhẽ tao ko bảo gì, đành gượng cười bảo vào chơi.

Đi cùng phấn về nhà, 3 nàng kia đang ngồi phòng khách, nhìn thấy phấn, bắc ninh là người đầu tiên tỏ thái độ, bắc ninh ko chào hỏi gì mà quay mặt đi. Lên phòng ngồi hỏi han han, bố thông kêu đau bụng, ko biết thật hay giả, phòng còn mỗi 2 người. Cái khung cảnh này ngày xưa quen thuộc lắm mà sao giờ thấy xa lạ thế. Chả biết nói gì, nói dc câu thì lại thấy lạc lõng, vô định. Phấn thở dài. Tao hỏi phấn tình hình thế nào, phấn bảo ko thế nào, tốt nghiệp xong thì kiếm việc làm, cũng có mấy người bạn giới thiệu việc làm cho rồi, làm hành chính nhân sự chắc cũng ko khó. Nghĩ trong đầu mối quan hệ của em tương đối rộng, lại giao du với các công tử, đại gia, kiếm việc làm chắc hẳn là điều ko khó. Lại rơi vào im lặng. Ngồi 1 lúc thì phấn bảo về, tao tiễn xuống, nhìn phấn đi, 1 bóng hình lẻ loi, cô độc...

Luật gọi điện, **Luật** bảo phấn qua nhà anh chơi à, tao tự dựng nổi cáu, tao gắt em có cần theo dõi anh thế không, **Luật** ơ ơ em có theo dõi gì đâu, bắc ninh gọi cho em thì em hỏi vậy thôi mà. Tao bảo ừ được rồi, phấn có qua, mọi thứ bình thường, ko có gì nghiêm trọng. **Luật** bảo vâng, em chỉ hỏi thế thôi. Nói lảm nhảm mấy câu tao bảo buồn ngủ nên đi ngủ. Tắt máy. Vừa đặt lưng xuống giường, nghĩ ngợi lan man về phấn, về giữa thì bắc ninh vào. Tao nhìn bắc ninh thờ ơ nói, em có nhất thiết đóng vai tình báo như thế mãi ko. Bắc ninh trả lời, em sợ anh bị ả hồ ly tinh kia câu kéo. Tao thở dài, ko biết ai là hồ ly tinh. Tình yêu của phấn thật si mê, thật nồng cháy, ko hề toan tính, nhất định không phải hồ ly tinh như bắc ninh nói rồi. Tao bảo anh muốn ngủ, lấy gối úp vào mặt. Bắc ninh leo lên giật gối, deo gì, đang buồn ngủ, tao bức mình túm tay bắc ninh kéo 1 phát, cả người ẻm nằm sấp vào người tao, bộ ngực tì sát, mặt giáp mặt, hơi thở cồn nồng mùi rượu, tao hỏi nhỏ: Em muốn gì, hồ ly tinh...

Men rượu nồng cay khiến con người ta dễ dãi hơn thì phải, bắc ninh ko trả lời, tao ngẩng đầu lên 1 chút chạm môi vào môi ẻm, tay rờ rờ vào mông mà bóp. Mông căng tròn, bóp 1 lúc thì cố với tay vào khe, thấy dấp dính. Tư thế không phù hợp ko thể tiến sâu hơn. Tao vật bắc ninh lại, môi vẫn ko rời nhau, bắc ninh nằm ngửa, tao đưa tay lên nhầm chỗ nào nhô cao nhất mà rờ nắn, bắc ninh nhắm nghiền mắt. Bỗng đâu chuông điện thoại reo. Bắc ninh mở mắt, đưa tay với điện thoại, đệt, là điện thoại của tao mà, bắc ninh nhìn thoảng qua bảo chị **Luật** gọi...

Cảm xúc đứt gãy, bắc ninh ngồi dậy và đưa điện thoại cho tao. Tao cũng đứng dậy, ra ban công nghe máy. **Luật** hỏi han kêu bắc ninh khỏe chưa, em gọi điện ko thấy nó nghe. Tao tỉnh hẳn, nói nhăng cuội bảo bảo nó khỏe lắm rồi, vật ngã cả anh được rồi. **Luật** hiha hỏi nó vật anh hay anh vật nó, tao trả lời vật nhau thôi, **Luật** kêu cứ liệu hồn.

Thôi thế là thôi, tụt cả hứng. Đi vào phòng thấy bắc ninh đang ngồi, mặt đỏ bừng, tao bảo anh xin lỗi nhé, bắc ninh kêu ko có gì. Bảo bắc ninh là **Luật** gọi điện hỏi thăm em mà ko thấy em nghe máy, bắc ninh ớ ớ kêu em để điện thoại trong phòng, ko nghe thấy tiếng chuông nhỉ. Bắc ninh vùng dậy đi về phòng, đùa bỡn với cô bé này ko ít lần, sức hấp dẫn của em nó đúng là không hề nhỏ.

Tháng 5 về, hoa phượng rực rỡ khắp phố phường, mùa hè vĩnh biệt ghế nhà trường thấy trong lòng đầy cảm xúc, phần nhiều là trống ngóng về một cuộc sống mới, cuộc sống thực sự tự lập. Giám đốc trẻ bảo anh cho 2 chú đi theo anh rầu xồm làm tư vấn giám sát nhé. Lão râu xồm cười ha hả bảo 2 thằng đi theo anh uống rượu chơi gái...Bọn tao cứ gật gù, là nhân viên thì theo sự sắp đặt của giám đốc thôi. Nhưng cũng phải bảo vệ đồ án xong xuôi đã, có gì tính sau.

Nắng vàng mắt, buổi trưa đi đường từ trường về công ty mà hầm hập như nung người. Đéo gì mới đầu mùa mà nóng ghê thế. Về cty thấy có mỗi thằng thông và ông kính cận ngồi, hỏi mấy ông kia đâu thì kêu xuống hiện trường khảo sát gì gì đó, thằng thông hỏi ăn cơm chưa tao bảo đã ăn đéo đâu. Thấy ông kính cận kêu thế thì ngon, đi uống beer đi, có 3 anh em, làm không có hứng lắm. Vậy là ra quán beer, tao gọi **Luật** bảo ăn cơm chưa đi ăn cùng anh, **Luật** ok, nghĩ là ăn cơm bình thường. Tao qua đón, ra quán beer ngồi, **Luật** ơ ơ sao ra đây, tao bảo uống beer cho mát. Vào bàn, tao giới thiệu với ông kính cận **Luật**, lão kêu ơ bạn chú à, hình như làm cần công ty mình. **Luật** vâng, hihi. Tao hỏi sao anh cũng biết, lão kính cận cười gian gian bảo gái xinh khu vực này làm gì qua mắt được anh, rồi quay sang **Luật** hỏi em hình như cũng mới phải ko, bên cty em còn có mấy đứa cao cao, chân dài như người mẫu, **Luật** cười cười bảo vâng, mấy chị làm bên kinh doanh. Đm lão kính cận này, chắc là chuyên soi gái đây. Lão kính cận như đoán được ý tao bèn nói chú ko phải nhìn anh, bọn chú cũng khác gì, anh em xây dựng môi trường thiếu gái, đi làm cũng thiếu gái nên đành thưởng thức bên ngoài. Mấy thằng cười ha ha, **Luật** thò chân đá vào tao phát. **Luật** chối ko uống beer vì chiều làm, cũng ko ép, chỉ mời, **Luật** đò đưa cũng hết 1 cốc. Ngồi tầm 45p thì **Luật** bảo về, tao đưa **Luật** về, về đến cty **Luật** thì gặp ngay mấy người cty **Luật**, mấy mụ léo nhéo trêu **Luật** là kiểm xe ôm ở đâu mà chất lượng thế, à hình như anh này làm ở công ty bên kia, gặp ở quán trà đá mấy lần. Tao gãi đầu cười em còn bé, tranh thủ làm xe ôm kiếm thêm, các chị đi đâu ủng hộ em nhé...

Đi thông đồ án, được thầy khen, coi như xong. Có thể chơi được rồi chờ ngày bảo vệ. Thằng thông thì kêu đang lụt, đm, có ng yêu ở cùng nhà thì chả thế, buổi tối lúc đéo nào cũng rúc nhau thì thời gian đâu mà làm đồ án. Tao thong dong, tối hôm đó rủ **Luật** đi cafe nhưng **Luật** bảo đi ăn với nhà chị gái anh rể rồi. Bắc ninh đang ôn thi có vẻ bận, tầm này có lẽ các cháu tóc vàng, giữa cũng đang ôn thi. Loanh quanh ko có ai chơi thôi sang phòng bắc ninh nằm chơi vậy. Tao sang phòng bắc ninh bảo phủ đầu em cứ học đi, anh nằm nhờ tí, nhường phòng cho thằng thông tập trung làm đồ án. Bắc ninh ngược nhìn cũng ko trả lời gì, thấy cắm cúi viết lách. Tao vớ lấy quyển truyện ở giá sách, nằm gác chân trên giường đọc, truyện ngắn việt nam, đọc cũng được. Trở mình phát vô tình nhìn thấy đùi bắc ninh, là do bắc ninh mặc váy rộng, mỗi lần quạt quay sang hướng đấy là thổi tóc váy lên, lộ đùi trắng mịn, tao cứ nhìn và theo chu kỳ quạt, chỉ mong thổi thêm lên tí. Bỗng bắc ninh quay sang nhìn tao, thấy ánh mắt gian gian nên em cúi xuống nhìn, may là lúc đấy quạt quay về hướng tao nên ko thổi tung váy ẻm. Bắc ninh hỏi anh đang nhìn gì thế, tao trả lời nhìn vô định, suy nghĩ linh tinh thôi em cứ học đi. vừa nói xong thì quạt quay đến bắc ninh, bắc ninh đã cảm giác được có gì đó ko ổn bèn nhìn tao cười nói tưởng anh thế nào. Ẻm đưa tay kéo váy thêm tí, lộ nguyên cặp giò. Đm, bình thường ẻm cũng mặc quần sooc ngắn, lộ hết cả đùi rồi nhưng ko hiểu sao kiểu mặc váy lộ lộ tí này lại khiêu khích hơn nhiều, lại còn cố tình kéo lên để trêu người tao, đúng là hờ ly tinh rồi. Tao giả vờ bộ mặt nghiêm túc hỏi em làm gì thế, đừng câu dẫn anh. Bắc ninh nháy mắt bảo em nóng quá. Tao đứng dậy, lại rút đứng quạt chĩa về phía em và bật số to nhất, bắc ninh cũng đứng dậy vì tưởng tao định làm gì. Trong 1 khoảnh khắc váy tốc cả lên, lộ hẳn quần lót đen, mông tròn căng. Nhanh như cắt bắc ninh lấy tay dìu váy xuống, tao cười ha hả, 2 đứa đùa nhau 1 lúc thằng thông mò sang kêu 2 vị

làm gì ồn quá. O' đệt, thằng này nay lại nói thế, chắc đang rối đầu đồ án rồi. Tao rủ bắc ninh đi trà đá tí ko, bắc ninh bảo ok, đi ra ngoài tí cho thoảng. Mẹ thằng thông nghe được kêu chờ tôi với, bù đầu đồ án bí bách quá.

Ngồi la cà gần tiếng thì mới về, tao lại vào phòng bắc ninh nằm hỏi em định học đến mấy giờ, bắc ninh kêu tầm 12h thôi, em ko có sức cày đêm như bọn anh. Tao đọc tiếp quyển truyện, bắc ninh đã đề phòng nên quấn vẩy chặt, quạt thổi ko bay nổi. Ko có gì để xem, tao về phòng ngủ, bảo thằng thông ngủ sớm đi để mai còn đi làm, nó ậm ừ, vò đầu bứt tai mấy phút rồi cũng đi ngáp.

Hôm sau lên công ty, ông râu xồm rủ thằng nào rảnh đi khảo sát hiện trường với anh, tao xung phong. 2 anh em phi xe máy bạc mặt xuống tận hải dương, trời nắng nóng, đường bụi bặm, mệt hết cả người.

Khu đất mới đang giải phóng, san lấp. Lão xồm bảo mình phải thuê 1 bên trắc đạc lấy mốc giới tim trực các thứ cấp số liệu cho mình, tao gật gù. Tao hỏi mình làm tư vấn giám sát luôn à anh, lão gật đầu nói ừ, nhưng là đứng tên 1 công ty khác, cơ bản mất công chạy việc thì chạy trọn gói luôn thể, lão kể tiếp bố của giám đốc trẻ làm chức vụ gì, mối quan hệ gì, các kiểu con đà điểu, tao nghe nhớ qua quýt vì ko quan tâm lắm. Tao hỏi sao ko nhận gói thi công, lão cười ha hả bảo chưa đủ tầm, tao hỏi tiếp tầm gì thì lão bảo 1 là tầm công ty, bên mình có làm thi công đéo đâu làm thi công cần vốn lớn, máy móc... Ngoài ra sếp to thì còn sếp to hơn, thi công lợi nhuận cao, có khi công ty mình chưa đến lượt. Hắn lại giảng giải làm tư vấn thiết kế thực ra là nghề bán giấy, lợi nhuận được bao nhiêu đâu, còn phải cắt lại cho các bên...Đi lòng vòng 1 hồi thì hẹn gặp mấy ông trắc đạc, lão xồm làm việc, tao ngồi hóng thôi. Đến trưa thì xong việc, bên trắc đạc mời ăn cơm nhưng lão xồm bảo thôi, phải đi xe máy về hà nội. 2 anh em lại phi về hà nội, nắng mùa hè nhìn đường như đốt lửa, về đến hà nội thì hơn 1h chiều. Đấy là lần đầu tiên tao đi công trường...

Về kể cho thằng thông nghe, bố cháu có vẻ háo hức, còn hỏi may gặp cô chị hải dương ko, tao bảo gặp đéo gì, nó có phải làm ở công trường đâu mà gặp. Thằng thông kêu sắp tới làm ở đấy có khi may lại có mối đỡ buồn. Tao nghĩ bụng, biết đâu là thế. Ký ức các buổi đạp xe đưa nhau đi dạy, lúc về lại tạt vào nhà nghỉ làm cuốc, những ký ức mộc mạc đơn sơ nhưng thật đẹp.

Dạo này nắng nóng nên trưa ăn cơm xong cũng ngại ra trà đá, chat chit với **Luật**, lịch trà đá lại chuyển sang buổi chiều sau giờ làm, vì lúc ấy còn nắng, chưa muốn về. Chiều hết giờ, ra ngồi trà đá, **Luật** nghỉ sau bọn tao 30p, thằng thông kêu nó về trước, bảo tao cứ đưa **Luật** đi đâu mà địt tranh thủ đi, ra trường đi làm là ít thời gian đấy. **Luật** ra, ngồi uống hết nửa cốc trà đá thì rủ về, tao hỏi về đâu, **Luật** kêu ai có nhà người đấy về chứ sao. **Luật** lại nháy mắt kêu bắc ninh bảo sắp tới nghỉ hè, bắc ninh về quê, kêu em qua đấy mà ở cho thoải mái, anh thấy thế nào. Tao nghĩ trong đầu thế thì ngon, nhưng ngoài mặt vẫn tỏ vẻ thờ ơ nói tùy em thôi.

Tối, lại rảnh, đồ án chỉ chờ ngày in ra để bảo vệ thôi. Ngồi online, đéo vào room chat chit hát hò gì vì sợ ảnh hưởng thằng thông, mà yahoo thì chả mấy đứa online. Bỗng giữa nhảy vào pm, mẹ, nó ẩn nick. Giữa hỏi hôm nào anh bảo vệ tốt nghiệp, tao báo lịch, giữa kêu ồ hôm đấy em ko phải thi, em sẽ đi xem. Tao hỏi sao ẩn nick thì giữa kêu ẩn đở phiền, đang ôn thi mà. Tao bảo chán, rảnh quá ko có ai chơi. Giữa kêu thế đi cafe ko, em cũng đang học mệt quá. Tao ok. Giữa bảo qua đón em đi. Tao phi qua đón.

Giữa mặc váy ngắn xòe, áo phông bó, tao hỏi có quán cafe nào gần đây thì giữa kêu quán nào chả được, tao phi mẹ vào quán trà đá gần cổng trường bảo ngồi đây cho quen. Giữa cười hihi kêu anh keo kiệt với em quá đấy. Tao bảo vấn đề ko phải là tiền bạc mà là ngồi đây mát, lại được ngắm trai xinh gái đẹp ngoài đường, có phải thú hơn không. Lâu rồi mới gặp giữa, giữa kể lể đùa thử, giữa bảo đang cãi nhau với tóc vàng. Tao hỏi tại sao, giữa bảo ko có gì to tát, mấy lần nó rủ em đi chơi em ko đi, hôm em rủ nó đi thì nó lại bận, thế là cãi nhau. Tao phì cười. Tao bảo thôi hôm nào để anh hàn gắn cho, giữa bỗng nói bâng quơ, có anh vào có khi còn rạn nứt hơn. Câu

nói đầy ẩn ý khiến tao im lặng. Giữa và tóc vàng cơ bản ko biết chuyện yêu đương của tao, trước đến giờ vẫn là huynh muội nên ko quan tâm lắm. Ngồi gần tiếng thì tao bảo về thôi chứ, giữa kêu đi lượn đường tí đi đã cho mát, lâu rồi từ đợt ôn thi muội cũng ko lượn phố buổi tối. Tao chở giữa đi vòng lên phố, vòng ra khu đường thanh niê, vòng ra đường láng, tao trêu giữa bảo vào nhà nghỉ nhé...Giữa hỏi huynh vào đấy làm gì, đm, lại đổi cách xưng hô. Tao ko trả lời câu hỏi chính mà chỉ nói, ta thích cái cách xưng hô huynh muội hơn. Giữa cười, tao hỏi lại vào nhà nghỉ nhé muội. Giữa nhéo sườn tao bảo huynh dám ko, tao phi mẹ vào luôn. Vào sảnh nhà nghỉ giữa hỏi huynh muốn chết hả. Tao nhe răng ra cười, giữa kêu đưa muội về ngay. Tao quay xe ra, thằng lẽ tân nhìn cười cười.

Vòng ra đường, giữa ôm tao chặt hơn, giữa bảo nếu muội nói muội yêu huynh thì sao. Tao bảo tốt hơn là ko nên nói. Giữa im lặng 1 chút rồi nói tiếp thế sao huynh đưa muội vào đấy làm gì, huynh có biết sau lần trước, muội nhớ nhung huynh rất nhiều ko, phải dần lòng ko gấp huynh đấy. Tao cũng cảm nhận được điều này, tao ko nói gì. Giữa cũng ko nói gì. Về đến nhà giữa, tao dặn giữa thi tốt nhé rồi lượn. Mong là vớt vát lại được tình huynh muội như xưa. Về đến đoạn đường Láng thì tóc vàng gọi điện, kêu huynh vừa đưa giữa đi chơi à, tao bảo sao biết, tóc vàng kêu giữa vừa kể, huynh đang ở đâu, tao bảo đang về đến đoạn Láng. Tóc vàng nói như ra lệnh, thế thì qua nhà muội đã nhé.

Qua tóc vàng, tóc vàng bảo ra quán nem rán ngày xưa, ô 3-4 năm rồi mà quán vẫn như cũ. Tóc vàng hỏi sao ko rủ muội đi mà lại rủ giữa, tao giải thích qua loa là gấp online thì rủ thôi. Tóc vàng kêu thế gọi điện được mà. Tao ko biết nói sao nên bảo uhm, lần sau gọi cả 2. Hỏi tóc vàng học hành thi cử thế nào, tóc vàng kêu đang chán đây, bố mẹ đi công tác hết cả tuần, ở nhà 1 mình chán rồ. Ngồi ăn ăn uống uống hơn tiếng, ngó đồng hồ đã gần 11h, tao bảo về thôi, mai còn đi làm. Dắt xe đi bộ đến nhà tóc vàng, địa điểm này gợi lại ký ức mấy lần hôn nhau, tao nhìn ẻm, ẻm cũng nhìn tao. Tao phải phá vỡ suy nghĩ này, tao nói vừa ăn xong môi còn dính mỡ, ko hôn được đâu nhé. Tóc vàng phì cười nói ai thèm hôn huynh. Tao dang tay ôm 1 cái thuần khiết rồi về, tóc vàng dặn lần sau nhớ gọi...

Mùa mưa, chiều déo nào cũng mưa, cả tuần này mưa buổi chiều rồi, cứ giờ tan làm làm mưa. Hôm ấy cuối tháng, mưa sớm hơn mọi ngày, hơn 4h đã mưa, trời tú bể xám xịt, mưa dai dẳng đến hết giờ làm vẫn chưa tạnh. Lại là tên kính cận hô hào làm kèo để chế uống beer. Giờ chứ món nảy tất cả đều ủng hộ. Hồi đấy déo có kiểu chạm 3 hay chạm 5 như bây giờ. Đánh 5 trận, bên nào thắng 3 là thắng. Tao, thằng thông và lão kính cận 1 bên. Phải lấy cái bảng nhỏ để che ngăn màn hình. Bọn tao toàn vớ phải quân cùi nên thua liền 2 trận, đến trận 3 thì bên tao 1 assy, 1 hittie, 1 pamyrat, Kết thúc sớm luôn, thắng giòn dã. Sang trận 4, cù cưa rõ lâu thì bên tao cũng thua. Xong kèo, bọn tao phải trả tiền beer. Ra quán beer gần công ty thấy đông quá, rủ nhau ra cái quán déo gì khu chùa láng. Ngồi uống beer, cà kê, mưa vẫn tí tách. Khu này lăm gái ngon thật, chắc toàn sinh viên ngoại thương. Bỗng thằng thông néo mắt, đứng phắt dậy chạy ra ngoài đường nhìn nhìn, rồi lấy điện thoại ra gọi, thấy nói chuyện gì 1 lúc thì đi vào. Tao hỏi chuyện gì thế, nó bảo ko có gì. Uống beer lâu say nhưng nhanh no, tầm 7 cốc là vừa no vừa phê. Trời tối mịt rồi, giải tán. Chia tiền tại bàn, 3 thằng thua phải trả.

Trên đường về thằng thông mới bảo nãy nhìn thấy em đen ôm eo thằng beep nào nên phải chạy ra ngó, rút điện thoại gọi thì đúng là em đen, èm kêu là bạn chở đi. Mưa bỗng dừng to ào ào, 2 thằng tạt vào quán trà đá ngồi chờ mưa, thằng thông bảo đạo này thấy em đen cũng khác khác. Tao hỏi khác thế nào, thông kêu tôi đợt này đi làm suốt, tối thì làm đồ án, thấy nó hay đi chơi tối... Tao bảo thử rình xem, hay là để tao rình cho, đang rảnh háng. Thằng thông gật gù, ừ, tôi ko mặn mà gì đâu nhưng cũng nên biết mà còn lựa. Tạnh mưa, 2 thằng về, người ẩm ướt, thằng thông vào tắm trước. Tao gõ cửa bắc ninh cho anh tắm nhờ phát, bắc ninh kêu oh No, tao quay lại luôn, bắc ninh gọi thôi vào đê, đi đâu người nồng nặc mùi rượu beer, lại ướt hết thế, đúng là trai xây dựng bê bối thật...

Tắm xong bảo em giặt hộ quần áo cho anh nhé, bắc ninh lườm lườm, tao bảo anh đi u beer về say quá, mon men lại giường thì bắc ninh hét bố về phòng bố ngủ đê, nằm đấy tí con ko lôi dậy được. Tao nhe răng cười, chỉ là định trêu tí thôi mà. Về phòng nằm ngủ luôn, làm 1 lèo đến sáng.

Từ hôm đó tao đóng vai thám tử, lúc thì ngồi trên ban công, lúc thì ngồi ngoài quán trà đá, xe cộ đổ đầy xăng, chỉ chờ có động là bám theo ngay, cơ mà cả tuần đấy ko thấy động tĩnh gì. Đến tối thứ 5, đang ngồi ban công hút thuốc thì thấy cửa mở lạch cách, tao chạy vội xuống, cầm điện thoại giả vờ nghe máy nói ok, chờ anh tí, ừ, anh qua luôn. Xuống tầng 1 thì đúng là thấy Đen đang lịch kịch dắt xe ra, thấy có trang điểm, mặc váy vóc điệu đà. Tao hỏi qua loa đi đâu đấy thì em đen cũng nói qua quýt em sang bạn có việc ạ. Tao phóng xe trước ra đầu ngõ rồi giả vờ đứng nghe điện thoại, tí sau thì thấy em đen đi qua, chờ em đi 20-30m tao mới bám theo, cảm giác khoảng cách hơi ngắn nên tao giãn ra thêm chút cho đỡ bị phát hiện, đi theo ẻm ra khu chùa láng, đi qua chỗ uống beer hôm trước rồi rẽ vào 1 ngõ, Rồi dừng lại ở 1 xóm trọ. Tao đang nghĩ cách làm sao để nắm được tình hình bên trong, định lấy điện thoại ra gọi cho thằng thông thì thấy e đen đi ra, may tao vẫn đang đứng nép ở góc nên chắc ẻm ko phát hiện được. Thấy 1 thằng beep chờ em đen, mịa nó, đến tận nơi đón zai đi chơi sao. Tao lại bám theo, chúng nó vào 1 quán cafe khu nguyễn chí thanh, tao kiểm quán trà đá gần đó ngồi chờ, đm bọn này ngồi lâu vl, chả biết làm cái beep gì, phải hơn 1 tiếng thì mới thấy đi ra, tao lại bám theo tiếp. Chúng nó đi lòng vòng mấy hồi, nhìn vẻ ôm eo thế kia chắc chắn không phải bình thường. Sau cùng thì em đen chờ thằng kia về đầu ngõ, thằng kia đi bộ về. Tao chờ em đen đi khỏi mới vòng theo, giả vờ hỏi thăm đường thằng beep, nhìn rõ mặt mặt rõ người thì thấy cũng đẹp trai, chắc hơn bọn tao vài tuổi. Có lẽ đã đi làm rồi.

Về báo cáo lại cho thằng thông, thằng thông nhếch mép cười bảo thế cũng được, có cớ để chia tay, cũng chán nản rồi. Thằng thông nói tiếp chỉ tiếc 1 điều là thời gian qua tin nó nhiều. Tao động viên thằng bạn vài câu. Hôm ấy 2 thằng chém gió chuyện nhân tình thế thái đến hơn 1h sáng. Chốt lại gái gú là phù du...

Thằng thông ngày hôm sau vẫn giữ thái độ bình thản đến lạ, có lẽ nó cố kiềm lòng, nó xin nghỉ làm kêu phải lo đồ án, nó cày vào làm đồ án, giai đoạn nước rút rồi còn đâu. Tao bảo có cần hỗ trợ gì ko, nó kêu ko cần. Tối tao đi làm về thấy nó đưa tao cái máy ảnh rồi nói, thám tử đi cho xin vài kiểu ảnh. Tao gật đầu hỏi máy ở đâu, nó kêu đi mượn mà.

Hôm đó là thứ 6, thứ 6 máu chảy về tim, và có lẽ em Đen cũng vậy. Tao lại đóng vai thám tử, quãng 7h30 tối thấy đối tượng rục rịch, tao lại bài giả vờ nghe điện thoại, còn cố tình nói to để em đen nghe tiếng đoán là tao nói chuyện với Luật. To bám theo, vẫn tuyến đường hôm qua, nhưng hôm nay em đen vào xóm trọ lâu hơn, phải tầm 15p mới đi ra. Tao đoán là bọn nó sẽ đi loanh quanh trước, ai ngờ nó đóng mẹ vào luôn nhà nghỉ sau khi rời đi được vài km. Tao ko kịp chụp ảnh. Tao gọi cho thằng thông, thằng thông bảo chụp địa chỉ nhà nghỉ rồi về, thế là rõ rồi...

Về nhà, tao bảo thằng thông tính thế nào, nó kêu kệ mẹ nó thôi, đang bù đầu đồ án, ko có thời gian mà nghĩ chuyện khác. Tao lấy thuốc lá ra ban công rít, xong điều thuốc tao đi vào bảo may việc đéo gì phải đổi lòng. Ấm ức, khó chịu thì xuống huyệt toet mẹ ra với nó cho xong, thằng thông nói thôi, để cho nó tí danh dự, cứ im lặng mà chia tay là được, sắp tốt nghiệp cả rồi, lẳng nhẳng làm gì.

2 em ngoại thương bảo vệ cùng 1 hôm, bọn tao vẫn đi xem bình thường, cũng tặng hoa các kiểu. Tối về cũng làm nồi lẩu chúc mừng. Em nâu kêu sẽ ở lại đến hôm nào các anh bảo vệ xong.

Tao bảo vệ trước thằng thông, tối hôm trước ngày bảo vệ, Luật qua ngồi mãi đến 10h mới về, lúc ra về tiên ra ngõ ôm ôm ấp ấp tí rủ Luật đi làm nháy thì Luật bảo giữ sức mai bảo vệ xong thì em thường. Ngày bảo vệ tốt nghiệp, cả đội ở trọ cùng đưa đi. Lên trường thì giữa cùng mỹ nhân đã đứng chờ ở cổng trường từ khi nào. Giữa bảo tóc vàng ốm, ko đến được huynh ạ. Tao ừ. Thực ra tao cũng ko thấy quan trọng lắm. Luật thì bận đi làm nên ko thể nghỉ làm đi xem được, tối qua

ém kêu để em nghỉ phép nhưng tao bảo ko cần đâu, có gì mà phải nghỉ. Thấy cũng bình thường vì bản chất tao với thằng thông đã đi làm từ lâu, kể như tốt nghiệp từ lâu, giờ chỉ mang tính thủ tục để lấy bằng thôi. Được tí thì thằng lái với thằng sau cũng nhầm nhéo gọi điện đến giờ chưa huynh ơi, bọn em đến rồi.

Buổi bảo vệ đồ án diễn ra ổn, cũng có câu đéo trả lời được nhưng cơ bản là ok. Ra về, chụp ảnh, tranh thủ sờ móng giữa được phát, mềm vl. Giữa đưa tay lên nhéo sườn tao, ngược mắt lên bảo huynh có muốn chết ko, chỗ bao nhiêu người. À, thế hóa ra chỗ ít người là có thể manh động được sao. Bắc ninh đòi chụp ko biết bao kiểu, rồi còn nhờ thằng thông cầm điện thoại chụp nữa. Tao mời mọi người tối đến liên hoan chia tay thời sinh viên, các cháu toàn kêu bận, để hôm khác.

Thằng thông bảo vệ sau tao 5 ngày. Cơ bản thì nó cũng xong rồi. 2 thằng đều đặn đi làm, ko nhắc gì chuyện em đen. Hôm thằng thông bảo vệ, trời mưa như trút nước. Tao bảo thằng thông đi taxi lên trường trước đi, bọn tao ở nhà chờ ngót mưa sẽ phóng lên, nếu ko ngót thì sẽ đi taxi lên. Thằng thông ok. Mưa mãi ko ngớt, tao gọi taxi cùng bắc ninh và 2 em ngoại thương đi. Thằng thông bảo vệ cũng ok, ko có gì phải phàn nàn. Xong việc, thằng thông bảo tối liên hoan, gộp cả chương trình của ông hôm trước còn nợ, tao đồng ý. Trưa cả đám đi ăn bún chả, bàn xem tối ăn gì, toàn đứa rảnh, chỉ còn bắc ninh là chưa thi xog thôi.

Về nhà, bật máy tính online, thằng thông thì nằm dài ra giường thở phào kêu thế là cũng xong, 5 năm đèn sách, 5 năm trôi qua nhanh như 1 câu chuyện, nhìn lại quãng thời gian với bao kỷ niệm, ôi thời sinh viên...

Hôm ấy liên hoan cả nhà trợ và **Luật**. Bọn muội, đệ tao ko gọi vì muốn chương trình nội bộ, hôm ấy uống rượu tung bừng, hô tất cả phải uống, **Luật** mới được nửa bữa thì chạy vào nhà vệ sinh nôn, Chắc là do ko hợp rượu hoặc uống gấp quá. Nôn xong **Luật** chạy lên phòng tao nằm, mấy đứa ở dưới tiếp tục đò đưa, tao cứ nhầm em đen mà chúc, em cũng chả chối chén nào. Được nửa tiếng thì **Luật** xuống kêu về nhà có việc, chị gái gọi về. Tao bảo em đi taxi đi thì **Luật** kêu ko sao, nôn hết rượu rồi. Tao uống rượu tiếp, thêm tầm 4-5 lượt thì em đen cũng bụm mồm vào nhà vệ sinh. Còn tao, thằng thông với nâu ngồi đòn đòn đưa, chuyện phiếm là chính, uống thêm ít thôi. Tan cuộc, thằng thông lê phòng ngủ, tao với nâu dọn dẹp qua loa. Tổng kết đời sinh viên, vui mồm rủ em nâu ra trà đá tí ko. Em kêu có, đi cho mát...

Tao rủ nâu đi với mục đích tò mò về chuyện em đen, muốn hỏi cho rõ sao đang yêu thằng thông thì lại đi nhăng nhít bên ngoài. Quán trà đá tối nay vắng lạ, thường quán mở đến 11 12h đêm, giờ mới hơn 9h mà chả thấy ai. Quán trên vỉa hè, có dầm bảy cái bàn với món ghế nhựa học sinh. Tao vào nâu ngồi 1 bàn xa nhất, ánh đèn vỉa hè cũng không soi tới vì vướng tán cây. Gọi trà đá, hướng dương, tao hỏi han dần về phía đen. Tao bảo dạo này thấy em đen với thằng thông xa cách nhỉ, nâu kêu vâng 1 cách nhạt nhòa tỏ vẻ như ko quan tâm. Tao quay sang hỏi chuyện yêu đương của Nâu, đại khái dẫn ý về việc yêu nhau mà ít gặp nhau thế khó bền, vừa xa mặt cách lòng, vừa thiếu thốn tình cảm, tình dục. Nâu như được khơi gợi, cũng kể lể nhiều, rồi đến lúc buột miệng nói đúng là thiếu thốn tình dục thật nhưng vẫn chịu được, ko làm như em Đen. Tao hỏi thế em đen thế nào, nâu lại buột miệng trả lời em đen nghiện sex. Có lẽ là vì cả 2 đều uống rượu lây tây phây rồi nên nói năng cũng ko ngại. Nâu bắt đầu kể về đen, về việc đen còn hay thủ dâm, có lần còn nhờ nâu nhét đưa chuột...Đm, hóa ra là thế. Nâu kêu cũng ko bận tâm, chỉ khuyên nó là yêu ai thì yêu cho đàng hoàng, nhưng nó chả nghe, hay thả mình lắm. Câu chuyện vô tình xoay quanh chủ đề tình dục. Ngồi đến hơn 10h thì về, có vẻ giờ rượu mới ngấm, thấy say hơn khi nãy.

Về nhà trợ thấy phòng đen vẫn sáng điện, tao giả vờ bảo nâu là để anh giả say vào trêu đen nhé, nâu cười khinh khích rồi chạy vào nhà vệ sinh, tao đi theo, thấy nâu ko cả khép cửa, vội nôn tóe loe vào chậu rửa mặt. Tao lại vỗ vỗ lưng cho nâu, nâu nôn mấy phát mới rửa mặt, kêu em ko sao, chắc đi ra ngoài trú gió. Nâu rửa mặt lại lượt nữa cho tỉnh hẳn mà thế beep nào đi ra cửa nhà vệ sinh vẫn loạng choạng, tao lại phải đỡ, dùi vào phòng. Bên trong phòng, em đen đang

nằm im, chắc là ngủ rồi. Tao gọi đèn ơi vài câu ko thấy thưa, nâu kêu em ko sao, anh về ngủ đi. Tao bảo có gì thì gọi anh nhé, nâu gật.

Tao lên phòng ngủ, đánh một giấc tít mít tỉnh dậy lúc nào ko rõ, khát nước vl, cầm điện thoại xem là hơn 3h. Tao lò mò xuống tầng 1 kiếm nước, ko muốn bật đèn sợ đèn sáng ảnh hưởng người khác, dò dẫm đến chiếc cầu thang thì thấy bóng mập mờ ngồi ghế ở phòng khách, tầng 1 có tí ánh sáng do đèn đường hắt vào qua ô cửa kính. Hơi giật mình 1 chút, dụi mắt nhìn cho rõ thì thấy dáng giống em đen, em này ngồi đây làm điu gì nhỉ, chả nhẽ viết nhật ký, mà tối om thế này viết nhật ký sao được. Tao định đi xuống hỏi thì nghe tiếng rên rất khẽ, địt mẹ, chắc chắn thầm du rồi, bỗng thấy hồi hộp và nứng vl. Em đang ngồi vị trí quay lưng phía cầu thang, tao rón rén lại gần, đi chậm rãi, em đen vẫn chưa nhận ra thì phải, còn cách chừng 2m, tao đứng nín lắng tai nghe, tiếng rên khe khẽ, cẳng mắt nhìn em đang dạng háng, ko rõ đang móc máy bằng cái gì. Tao cố tiến lại gần thêm tí, để ngó nghiêng nhưng ôi thôi, chạm mẹ chân vào cái ghế nhụy, tiếng động phát ra, em quay mặt lại, tao lấy điện thoại ra bấm kiểm tí ánh sáng mờ nhạt. O kìa, là em nâu chứ ko phải em đen...

Nâu vội vàng làm động kéo quần. Nâu hỏi anh dậy làm gì thế, tao bảo khát nước quá dậy uống nước, em ngồi đây làm gì làm anh tưởng ma. Nếu trả lời em cũng thế, mới tỉnh dậy khó ngủ nên ra đây ngồi tí. Tao tiến lại chỗ bình nước lấy nước uống ừng ực, đã khát săn lại gấp cảnh trớ trêu, khô cả họng. Uống xong mới lại chỗ nâu, nâu vẫn ngồi im, tao bảo thôi ngủ đi chứ, nâu kêu vâng anh cứ ngủ trước đi. Tao đã tỉnh táo rồi, trêu rằng thấy em anh lại ko ngủ được, tao lại ngồi cạnh bên trái nâu, thấy bên phải có vẻ giấu giấu cái gì. Tao bảo em có mệt ko, có cần anh giúp đỡ gì ko, nâu im lặng, có lẽ nâu cũng đoán được là chuyện nâu thầm du bị tao phát hiện. Thấy nâu im lặng, tao cứ thế đưa tay qua ôm, ko thấy phản kháng, tao dần dần mồm vào ngực, ra sức nặn bóp, to và săn chắc lắm. Dần dần lại lùa tay xuống dưới, mò và hang, ôi đệt, nước nhớp nháp từ lúc nào, đầy cả bụn. Tao khẽ hỏi vào tai là em muốn không, nâu nhắm tít mắt ko nói gì, tao ra sức ngoáy, móc, nâu rên ư ử, nâu lần mò thằng nhỏ của tao, nắn nắn bóp bóp, tao tăng tốc móc, cảm giác nước chảy lênh láng bàn tay, nâu thôi nắn thằng nhỏ của tao mà đưa tay lên bit mồm, 1 lúc thì nâu khép đùi lại, mắt nhắm nghiền, tao ve vuốt mướt mát nhẹ nhàng. Vài phút sau nâu mở mắt ra nhìn tao và nói. Anh dâm lắm. Tao đứng dậy tự tụt quần, nâu chủ động bj, phê vl, 1 lúc lâu thì nâu ko bj nữa mà dùng tay sóc tốc độ nhanh, tao out...

2 đứa ko nói gì, tự về phòng ngủ, tao ngủ ngon đến sáng, đéo muốn dậy nhưng thằng thông gọi dậy đi làm, lại phải đi. Lên công ty vẫn tưởng tượng cảnh tối qua, thi thoảng lại tự cười một mình, thằng thông cứ hỏi mày làm sao thế, ngáo à. Ngày đó làm việc khá mệt vì dư âm trận rượu tối hôm trước, tối về mới hay tin em nâu về quê rồi, đèn kể mai đèn cũng về, về quê nghỉ ngơi tuần rồi mới xuống HN kiếm việc. Hôm ấy đèn vẫn nấu cơm bình thường, ăn xong tao lên phòng bắc ninh nằm chơi, thằng thông thì cứ lẩn cẩn ở dưới, có lẽ nó sẽ nói thằng, nói thật mọi thứ, tao cũng nghĩ là nên như thế cho rõ ràng. Bắc ninh di lên thấy tao thì thở dài lắc đầu ngao ngán, vẻ mặt như kiểu bất lực với gã này rồi. Tao bảo em ko thích anh thì nói 1 tiếng để anh về phòng, làm gì mà phải mặt ngắn mày dài như thế. Bắc ninh nhoẻn cười nói ko phải giả quân tử với tôi, đấy, tôi mời ông về phòng ông đi. Tao bảo đi thì đi, ngồi dậy đi ra, tiện tay khoác vai bắc ninh phát bảo nào mình cùng đi, bắc ninh bị bắt ngờ cứ thế để tao lôi đi, sang phòng tao rồi bắc ninh mới ớ ớ, tao bảo anh đi cũng được, nhưng phải đi cùng em, 2 đứa mình phải luôn cạnh nhau...Câu đùa của tao có lẽ hơi thái quá, làm bắc ninh sững người 1 lúc mới bảo anh đừng trêu em rồi chạy luôn về phòng.

Tao online, gặp cả đám sáng đèn, pm đầu tiên là cho giữa, hỏi thăm tình hình thi cử thế nào thì giữa kêu thi xong hết rồi, hỏi em có dự định hè gì ko thì kêu có lẽ sẽ vào miền nam chơi chục ngày, có cô dì chú bác ở trong đó. Tao dặn đi về nhớ mua quà, giữa kêu quà cho huynh cả tấm thân này. Đm, cháu đa cảm quá đấy cháu giữa, cứ gợi làm chuyện cũ làm gì. Chém gió hăng say thì mỹ nhân nhảy vào kêu offline yahoo lần cuối anh ơi. Tao bảo ko, đừng nói nữa. Mỹ nhân trả

lời ko đi thì thôi, gì mà gắt thế. Tao gõ lại là anh từng bị say mê bởi nhan sắc của em, nhưng anh ko phải người đóng thế. Im lặng 1 lúc, mỹ nhân gõ lại 1 lèo bảo anh có bao giờ hỏi han em ko, có bao giờ rủ em đi chơi ko, có bao giờ nhớ gì đến em ko, hay anh chỉ có các tiểu muội của anh thôi. Còn em, có nhiều lúc em nhớ anh, lần nào chat với anh cũng là em pm trước, có phải ko...

Tao trầm ngâm nghĩ ngợi, thấy tóc vàng pm, ơ ko thấy nó sáng đèn mà, lại ẩn nick rồi. Tóc vàng nhảy vào phát đã nói luôn huynh vô tâm quá, muội ốm đau mà ko thấy hỏi han 1 lời nào. Ờ, đm, đúng là hôm tao bảo vệ, giữa có nói tóc vàng ốm ko đi xem được, thế beep nào mình hôm đấy lo việc lại quên mất. Tao bảo tưởng ốm sơ sơ, tóc vàng nói ốm sơ sơ thì đã lê được người đi xem huynh tốt nghiệp rồi. Tao hỏi thế giờ ổn chưa, tóc vàng kêu khỏi rồi chờ huynh hỏi thăm chắc muội ốm lại thêm mấy lần. Tao hiha bảo mấy hôm đấy huynh bận quá, bây giờ đèn bù cho muội nhé. Tóc vàng bảo nể lắm đấy, qua đây đi ăn và lượn phố đê. Tao đang nhàn rỗi, lại thêm trời cũng nóng, ko muốn ở nhà bèn ok. Thấy Mỹ nhân gõ thêm vào câu là chạy đâu rồi, được yêu nên sợ hả... Tao nghĩ mỹ nhân chỉ đùa thôi nên bỏ qua.

Nhà tóc vàng ở dương quảng hàm, tao thì ở nguyễn phong sắc, gần nhau quá. Tao qua đến nơi chắc chỉ mất 10p. Gọi điện thì tóc vàng kêu nhanh thế, chờ muội tí nhé. 10p sau mới thấy xuống, nhìn cũng hơi có nét mới ốm dậy, nhưng cũng kịp trang điểm, quần áo đẹp vào nên vẫn ngon lắm. Thấy tóc vàng hé vào trong nhà là con đi chơi tí nhé, thấy tiếng bố em bảo gì đó ko nghe rõ, tóc vàng khép cửa hihahaha trèo lên xe. Đi luôn.

Quán nem cũ đã không còn, hình như chủ nhà đòi để xây dựng lại. Tóc vàng bảo đi ra mỹ đình đi, ừ đi. Ra mỹ đình ngồi cafe, 2 đứa ngồi đối diện nhau, tóc vàng cứ nhìn tao chầm chằm. Tao hỏi nhìn gì thế, tóc vàng kêu nhìn huynh thôi chứ nhìn gì, tao trêu ở đây tối, vào chỗ nào kín đáo bật đèn sáng thì huynh cho nhìn. Tóc vàng ko cười, hơi lạ. Tóc vàng bảo huynh với giữa có vấn đề gì ko, tao bảo ko có gì, tóc vàng hỏi có thật ko, tao bảo thật. Đúng là trước kia thì có gì nhưng giờ gọi lại huynh muội rồi thì nói không có gì cũng đúng. Tóc vàng khuấy khuấy cốc sinh tố, hút hút rồi mới nói. Giữa bảo huynh với nó vượt qua giới hạn huynh muội rồi... Đm, có nhẽ đâu thế, đây đâu phải chuyện để kể vớ vẩn. Tao bảo có gì mà giới hạn huynh muội, Tóc vàng lại nói tiếp muội cũng kể với giữa là huynh và muội hôn nhau ko ít lần. Tao ko nói gì. Lấy thuốc lá ra châm. Tóc vàng hỏi, muội kể với giữa như vậy huynh có thấy sao ko, tao bảo ko sao, sự thật là thế mà, tóc vàng vặn lại ơ thế sự thật là huynh vào giữa đã vượt giới hạn? Tao rít hơi thuốc rồi nói, theo muội thế nào là giới hạn. Tóc vàng ko ngần ngại mà trả lời luôn, dân mình thì vẫn nghĩ thế xác là giới hạn. Tao gật đầu, thôi cũng chả chối làm gì, tao nói ừ, huynh và giữa đã ngủ với nhau 1 lần...

Không gian tĩnh mịch, tiếng nhạc đan trường cảm ly của quán khe khẽ Nếu phôi pha ngày mai xin đừng quên, có mối tình xanh thắm như đại dương... Cả 2 giữ nguyên bầu không khí như vậy cho đến hết bài hát. tóc vàng lên tiếng, muội chỉ xác nhận vậy thôi, giữa kể cho muội rồi và muội cũng tin lời giữa. Tao cũng ko giải thích nhiều làm gì. Tóc vàng nói tiếp, thế huynh với mỹ nhân có gì ko. tao bảo có, là người yêu ảo. Tóc vàng hihi, ảo liệu có thành thật. Tao nói khẳng định, chắc là không đâu. Mà sao hôm nay toàn tra hỏi huynh ghê thế, muội thế nào, thi cử ra sao, yêu đương thế nào, bao giờ cưới. Tóc vàng bĩu môi, lần nào lảng chuyện cũng hỏi mấy câu này nhỉ. Muội còn 1 mông nữa, yêu đương chưa có, cưới thì còn lâu....

Đưa tóc vàng về, tóc vàng bảo đi vòng vòng cho mát, tao làm 1 vòng quanh mỹ đình rồi mới về. Về nhà thì gần 11h. Thằng thông đã ngồi máy tính chơi aoe. Tao hỏi tình hình thế nào. Thằng thông kêu có deo gì, em nó cũng thú nhận, bảo tao là anh muốn thế nào cũng được. Tao bảo ko muốn thế nào. Đơn giản là vậy, chia tay đâu nhất thiết phải nó chia tay. Tao tiết lộ cho thằng thông chuyện jem nâu kể rằng đen thích sex và sống buông thả. Thằng thông kêu, ừ, cái đấy thì tao cũng đoán, nó kỹ năng khủng vl....

Thứ 6 lên công ty, lão xồm bảo thằng nào theo anh đi làm tư vấn giám sát. Thông kêu tưởng cả 2 thằng em chứ, lão xồm nói 1 thằng thôi, công ty tuyển thêm 1 ông cứng nữa, cả 2 chú đều non, chưa đi được. Thằng thông quay sang tao bảo thế ông đi đi, xuống gấp hải dương, tao lắc đầu,

đang yên ấm ở hà nội chưa muốn đi. Thằng thông kêu thế để tôi đi, đang chán hà nội đây. Thế là thằng thông nhận việc, sang tháng 7 bắt đầu công việc mới. Buổi trưa trà đá với **Luật**, tao trêu anh sắp phải đi công trình, **Luật** hỏi ở đâu, tao bảo ở hải dương, **Luật** kêu thôi đừng đi, tao bảo công ty bắt đi, **Luật** nhíu mày nói thế nghỉ, tìm chỗ khác. Tao cười, chỗ khác thì ko được gần công ty ng yêu. **Luật** giãn mày nói, em ko thích anh đi. Tao gật đầu bảo, thôi được, chiều lòng người yêu. Tao bảo thằng thông sắp đi, em sang nhà trợ bên anh mà ở với bắc ninh, bắc ninh cũng sắp về nghỉ hè. **Luật** mừng rỡ kêu thật nhé...

Bắc ninh đã về. Bọn tao đi ăn cơm bụi trước rồi mới về tắm giặt. Tao tắm xong, thằng thông rủ đi trà đá cho mát chứ, tao bảo trà cái lồn, thằng thông gật đầu, với chìa khóa xe, tí sau thì nghe tiếng nó khóa cổng và phóng xe đi, đeo biết đi đâu. Tao mò sang phòng **Luật**, **Luật** cũng đã tắm xong rồi. Bao ngày nhớ mong cũng đến phút tương phùng, ôm hôn thắm thiết, đưa tay xuống dưới định mò mẫm thì **Luật** kêu em mới bị. Đm, câu nói như sét đánh ngang tai, đang hừng hực khí thế mà như bị dội gáo nước lạnh, tao cố định vớt vát nên hỏi **Luật** ra nhiều hay ít, **Luật** kêu ít, mới mà. Đm, liều ăn nhiều. Vẫn lột tung quần áo nhau ra. Đóng ! ban đầu nhẹ nhàng nhưng xong đeo nhẹ được mãi thế là nhắm mắt mà dã ầm ầm, **Luật** cứ bịt mồm mà rên, tao bảo ko có ai ở nhà, thoái mái đi em, **Luật** bắt đầu mở miệng, nghe kích thích quá, tao dã liên hồi rồi out. Để ý nhìn chim, đỏ nhoe nhoét, rót hết ra giường bắc ninh...

Đêm hôm đó nằm ngủ với **Luật** luôn, mon men mấy lần nhưng **Luật** ngăn, sau thì **Luật** cùng mò xuống bj, đá bi, phụt phụt. **Luật** bị 3-4 ngày mới hết, cũng là đến cuối tuần. Thằng thông về quê, gần hết tháng rồi, nó bảo về quê để sang tháng còn xuống công trường, đồ đạc nó cứ để đây vì phải thăm dò, xuống công trường mà chán quá thì lại về làm thiết kế. Đm, tối hôm thứ 7, địt nhau với **Luật** từ tầng 1 lên tầng 2. Địt đến mức run chân mỏi gối..

Tối chủ nhật thì 2 em ngoại thương lên. Kêu thứ 2 có mấy cuộc phỏng vấn. Tao gật gù, tối đó lại được ăn cơm chúng nó nấu, ngon vl. Cả 2 em vẫn giữ thái độ hết sức thản nhiên, đấy là điều tao bất ngờ. Em đen bị thông phanh phui ra cũng chả có thái độ gì ái ngại, em nâu đêm đó bj cho tao mà giờ đối diện nhau cũng ko có ý e dè. Thật bất ngờ. Nhưng cũng chả quan tâm làm gì, tao cứ đắm đuối bên **Luật** suốt ngày, đi làm cùng nhau, trưa trà đá cùng nhau, chiều lại về cùng, tối ăn cùng, đêm ngủ cùng, 2 đứa như đôi chim chích, ríu rít bên nhau ko rời.

Thằng thông đi công trường, tối đeo nào cũng gọi điện kêu ở đây buồn, buồn hơn hà nội trăm lần. Tao nghe lấy làm kinh nghiệm, biết đâu sau mình cũng phải đi xa. Đen đã tìm được việc làm, báo chuyển chỗ trợ cho gần. Tao kể lại với thằng thông, thằng bạn tinh bơ kêu kệ mẹ nó thôi. Vậy là cả nhà còn có 3 người, nâu vẫn đi phỏng vấn nợ kia các kiểu suốt, nâu kêu em ko kén chọn nhưng công việc cũng phải phù hợp, tao bảo cứ ở nhà anh nuôi, nâu cười nói anh có nuôi em cả đời được ko, tao nháy mắt nhưng lại lắc đầu.

Công việc suốt ngày chỉ vẽ vời rồi cũng thấy nhảm nhàm, tao lại ấp ú ánh định đi công trường, thằng thông kêu nắng, bụi, mệt lấm ông ạ, có khi tôi xin về. Đm thằng bạn nói thế làm tao lại thối chí. Hôm đó phải xuống công trường để làm điều chỉnh thiết kế, tao với giám đốc trẻ xuống do mấy bố kia bận. Đi cùng giám đốc trẻ nên được đi ô tô. Xuống nơi, công trường vẫn đang ép cọc. Giám đốc trẻ đi gặp chủ đầu tư quan hệ, tao vào văn phòng công trường ngồi chơi, gần tháng ko gặp mà lão xồm với thằng thông xơ xác đì nhiều, Tao mở mồm chào tư vấn trưởng hé, lão xồm kêu trưởng cái lồn, đéo gì, mới đi công trường được tháng mà nói tục nói bậy ngay được. 3 anh em kéo nhau ra quán nước ngồi, tao hỏi có gì mà mệt mỏi thế. Lão xồm thở dài than đm, trên ép xuống, dưới ép lên, mình chả có vai trò đéo gì, chả nhẽ chỉ ngồi ký. Về sau tao đi làm nhiều tao mới hiểu, tvgs công trình kiểu này đúng là áp lực, nhà thầu thì là sân sau của chủ đầu tư nên đeo bảo được, nhiều khi họp bàn cãi nhau căng như dây đàn. Cái lão cứng cứng mới tuyển vào làm được 2 tuần, ức chế quá nên nghỉ luôn rồi. Tao lúc này còn chưa hiểu về áp lực gì, hung hăng bảo cho em xuống làm đi, cả lão xồm và thằng thông đều nhìn nhìn, thằng thông bảo cho nó xuống làm cùng em. Lão xồm kêu để tí nữa tao bảo giám đốc đã...

Giám đốc trẻ ko đồng ý, bảo đội thiết kế đang nhiều việc và sợ tao trẻ, ko làm giám sát được. Ừ thì cũng chả sao, nãy hung hăng thì nói vậy chứ nhìn thấy lầy lội cũng ngại bỏ mẹ. Trên đường về, giám đốc trẻ bảo có đứa bạn nào thì giới thiệu, anh muốn tuyển thêm vài kỹ sư và thêm kế toán, hành chính nhân sự. Tao bảo vâng. Tối về giới thiệu cho nâu, hỏi nâu làm được kế toán kiêm hành chính nhân sự ko, bên anh đang tuyển. Nâu bảo em mới ra trường biết gì mà làm, phải vào chỗ nào có người đi trước còn học hỏi chứ. Tao bảo ờ, cũng đúng, nhưng nếu đi làm tạm cũng được mà. Nâu có vẻ đắn đo, kêu để em xem đã ạ.

1 tháng nữa trôi đi, công việc, tình yêu, cuộc sống cứ bình bình như vậy. Mùa thu về, buổi sáng đẹp trời lên công ty, gặp lão xồm đã ở công ty rồi, mới nói chuyện vài câu thì lão xồm bảo tuần sau chú xuống công trường cùng bọn anh, ko biết thì anh dại, hồ sơ giấy tờ giờ đéo có ai làm. Tao bảo lần trước giám đốc ko cho rồi mà, lão xồm gắt, ko cho thì bảo ông ấy xuống mà làm, tao nghỉ. Cả bọn nhìn lão xồm, ít khi thấy lão gắt như vậy lắm, chắc ở công trường bị áp lực quá chăng. Nửa tiếng sau giám đốc trẻ lên, 2 ông trò chuyện gì trong phòng 1 hồi thì thấy lão xồm đi ra, mặt mày có vẻ giãn hơn, lão kêu chú tuần sau xuống nhé, sức trẻ bọn chú làm việc có khì hơn bọn già. Ơ đm. thế lại phải đi à.

Trưa, nói chuyện với **Luật**, **Luật** hỏi anh có thích đi ko, nếu anh thích đi thì đi, cuối tuần phải về HN, còn nếu ko thích đi thì bảo lại là ko đi, ép đi thì nghỉ, kiếm việc khác. Tao suy nghĩ 1 chút, bản thân tao từ hồi sinh viên vẫn mơ mộng kỹ sư xây dựng phải đội mũ trắng, phải chỉ đạo ở công trường, phải xây dựng nhà cao tầng, với lại ông thầy cũng kêu phải ra công trường mới nắm được nhiều kiến thức, mới lên cao được, cứ ngồi thiết kế vẽ vời thì làng nhàng lắm. Tao trả lời **Luật** anh cũng muốn đi, muốn học hỏi, giờ còn trẻ, còn xông pha, còn nhiệt huyết. **Luật** nghĩ kêu hải dương thì cũng gần, thích thì chiều phi về hà nội cũng được nhỉ. Tao gật đầu. **Luật** thở dài, được, em cho anh đi...

Thế là đi. Thằng thông đón tao cười ha hả. Công trình đang làm phần móng, tiến độ có vẻ cắc bụp lắm, dự án nhà nước, quy trình, thủ tục các thứ tao cũng nắm rõ rồi, công trình này lại tự tay bọn tao vẽ, giờ lại đi giám sát luôn, chả cần xem bản vẽ cũng nhớ cả rồi. Bọn tao được bố trí 1 phòng riêng ở ban chỉ huy công trường. Nhà trọ thì giám đốc thuê cho 1 phòng nhà nghỉ ở cái khách sạn gần đấy, khu này thuộc thành phố nên cũng sầm uất, còn đương nhiên là ko bằng hà nội được. Tối hôm đó 3 anh em ra quán nhậu, quán này có cái rượu dừa, uống thơm thơm ngon ngon, bon mồm 3 anh em rít hết 3 quả. Say ngoắc cần câu...

Hôm sau dậy sớm, thấy 2 bố kia vẫn ngủ dạng dài, tao gọi dậy thì lão xồm kêu dậy sớm làm gì, tao bảo ơ thế ko đi làm à, lão kêu mình là tư vấn giám sát, đến lúc nào thì đến, 9h thì ra cũng được. ơ hay, **Luật** ở đeo đâu thế ko biết, tuy nhiên ở đây lão là trưởng, nghe lời lão là được. Vậy là hơn 9h mới ra công trường. Lão xồm dắt tao sang bên nhà thầu, giới thiệu đây là kỹ sư xây dựng mới, từ hôm nay sẽ tham gia cùng trong đoàn tư vấn giám sát. Đi bắt tay hết lượt, thấy thái độ các ông bên nhà thầu khách sáo lắm mà. Về phòng, tao hỏi em thấy thái độ bọn nhà thầu khum núm đấy chứ, lão xồm huých luôn khum cặc nó, động vào việc lớn xem, cãi nhau ngay, mình là tư vấn giám sát thì cũng chỉ là 1 nhà thầu thôi, to nhất là ban quản lý dự án, chủ đầu tư, may là công trình này ko có ban qlda, chủ đầu tư thì ko có chuyên môn. À mà hôm nay chủ đầu tư xuống đấy, có trao đổi vụ điều chỉnh thiết kế, chủ nắm được vụ đó phải ko, tao gật gù, thoảng trong đầu nghĩ liệu có gặp hải dương ở đây ko...

Điều lo sợ cũng xảy ra. Chạm mặt cô chị hải dương, ẻm cũng hơi bất ngờ. Chủ đầu tư chỉ ra các điểm muốn thay đổi, lão xồm bảo như vậy phải thông tin bên thiết kế để điều chỉnh lại, chủ đầu tư kêu ở thế tưởng bên thiết kế hôm nay có người xuống đâu rồi. Lão xồm gãi đầu cười, chủ đầu tư kêu cứ văn vở với anh làm gì. Xong việc nhà thầu mời đi ăn, đương nhiên bọn tao là TVGS cũng được đi. Ăn uống, trò chuyện thì mới thấy vai vế mình còn bé hơn nhà thầu thi công. Ăn xong ra về, cũng nói chuyện được với cô chị vài câu, đại khái khi nào rảnh thì cafe. cô chị cười tươi, còn bảo chúng ta ko còn như ngày xưa nữa rồi...

Công việc thì cũng nhàn, lão xồm hướng dẫn tận tình nhưng hắn cũng ít kinh nghiệm công trường nên cũng đeo biết nhiều, bảo cứ áp tiêu chuẩn vào mà đi giám sát thôi. Chính thế nên mới cãi nhau với nhà thầu, cứ áp tiêu chuẩn vào thì có mà vỡ mồm. Tao ra công trường vừa xem vừa học lỏm, trao đổi với mấy ông kỹ sư già dặn bên nhà thầu cũng vỡ ra nhiều điều, từ sách vở ra thực tế đúng là một khoảng cách dài. Công trường ko có ngày nghỉ, lão xồm bảo sắp tới tuyển thêm 1 thằng cơ điện, xong thì anh em thay nhau trực ngày nghỉ thoi, trước mắt thì cứ lần lượt trực chủ nhật. Tao mới xuống nên được cho nghỉ chủ nhật tuần đấy. Chiều thứ 7 làm xong đang định về Hà Nội thì cô chị hải dương gọi điện, bảo tối rảnh ko đi cafe tí. Tao âm ừ, bảo để xem đã có gì gọi lại. Phân vân quá, ko biết có nên gặp hay ko, mà gặp để làm gì, với cô chị, vẫn là những hình ảnh, những kỷ niệm mộc mạc đơn sơ, giản dị mà đẹp lắm, tình yêu thuở đó là 1 cái gì vừa gần vừa xa, vừa hạnh phúc vừa đau khổ. Đang suy nghĩ rồi bời thì **Luật** gọi điện, **Luật** hỏi anh về chưa. Tao tỉnh mộng, người yêu ở hà nội đang chờ, còn đợi gì mà ko về gặp nhau sau 1 tuần xa cách. Tao gọi lại cho cô chị, bảo anh phải về hà nội giờ, hẹn hôm khác nhé. Cô chị vâng dạ, vẫn rất nhẹ nhàng, lẽ phép như ngày xưa.

Về Hà Nội, **Luật** và Nâu đang nấu cơm, thấy tao 2 đứa mặt mà phấn khởi, khoe biết anh về nên em mua đồ nấu cơm. Tao thấy trong lòng xúc động vl, cảm giác có người chờ ngóng đón về cũng ấm lòng ra phết. Ăn xong, rủ các nàng đi cafe ngầm phố cho đỡ ngố, 2 nàng trang điểm, thay quần áo mất nửa tiếng. Tao thấy để nâu đi 1 xe thì ko đành lăm bèn bảo kẹp 3 đê, nâu kêu em mặc váy ko ngồi 3 được, tao bảo có gì ko được, cho em ngồi giữa, **Luật** cũng gật. Nâu ngồi giữa vắt chéo chân, ko dám ôm eo tao, ngồi lái mất thăng bằng khó đi bỏ mẹ, lúc cua bị loạn choạng, nâu phải ôm lấy tao, tì bộ ngực vào. Nâu có bộ ngực to, to hơn những người con gái tao đã từng nắn, tự dương nghĩ lại mình đã nắn những ai, 2 chị em hải dương, **Luật**, bắc ninh, nâu, tóc vàng, giữa. Ôi bàn tay tội lỗi... Cafe đến 10h mới về. Nhớ mong, dồn nén 1 tuần thành ra phát đầu tiên với **Luật** bị out nhanh, **Luật** có lẽ cũng hiểu. Hơn tiếng sau mới làm thêm cuốc nữa, lần này tao sợ nâu ở dưới cũng nghe tiếng **Luật** rên.

Ngủ ngon 1 đêm. Sáng, **Luật** lay lay dậy bảo em phải qua nhà chị gái, trưa em ăn cơm bên đấy. Tao đang ngái ngủ bảo lại có mai mối à, **Luật** lấy gối đập bụp vào đâu bảo mối cái đầu, nhà anh rể có cỗ gì đó, bố mẹ em cũng xuống mà, hay anh đi cùng em đi. Tao giật mình, đéo gì, giờ đâu phải lúc ra mắt. Tao bèn nói thôi, để khi khác. **Luật** hỏi lúc nào anh đi, tao bảo sáng mai, **Luật** ok, thế ngoan, chiều em về em thường...

hơn 9h tao mới dậy. Xuống nhà uống nước, thấy phòng nâu mở cửa, tao uống nước xong nghé vào phòng định trêu tí, thấy nâu đang ngồi máy tính, tao bảo lại xem sex à. Nâu đỏ mặt bảo anh vớ vẩn, tao vào phòng nghè máy tính, là nâu đang chat chit. Tao bảo tưởng nghiên cứu sex. Nêu mặt đỏ thêm chút nữa. Tao đi ra, nâu gọi anh, em muốn nói cái này. Tao quay lại hỏi sao thế, nâu bảo lần trước...giọng ngắt ngứ lắm, tao cười nói anh ko nhớ gì cả. Nâu bẽn lẽn, tại hôm đấy anh toàn nói chuyện tình dục, đêm em khó ngủ, lại thấy cái đồ chơi của đen, nên thử...Ko phải em hư gì đâu. Tao cười, nói nghĩa khí, trong đời con người luôn có những lúc cảm xúc làm lu mờ lý trí, anh cũng nhiều lần như thế, anh thấy bình thường. À mà trưa có nấu cơm ko, nâu kêu có nấu, anh thích thì em nấu.

Tao lên phòng, 2 bộ máy tính cũ đã lâu ko mở, bật máy, online. Chủ nhật mà đông người online phết. Thấy có tin nhắn offline của Giữa từ bao giờ bao giờ mỗi vài dòng Nhớ, nhớ, nhớ...Tao reply luôn là tôi cũng thế. Ai ngờ giữa trả lời luôn, mẹ, lại chơi ẩn nick. Hỏi thăm tao sao lâu ko thấy mặt mũi đâu, tao kể chuyện đi công trình rồi, giữa kêu buồn thế, ko được gặp huynh rồi. Tao bảo có gì mà ko được, cách hà nội có tí, muội muối gặp lúc nào là huynh có mặt ngay, giữa hihi kêu muối gặp luôn bây giờ thì sao, tao bảo ko vấn đề, hẹn ở đâu đi, rủ tóc vàng đi nữa đi, giữa bảo ko, chỉ gặp 1 mình thôi, tóc vàng muội gặp suốt ngày rồi. Lại câu quen thuộc là huynh qua nhà muội đi....

Thay quần áo chỉnh tề, huýt sáo véo von. Đi ra đến cầu giấy thì thấy đùi rung bần bật, rút điện thoại ra nghe thì là Giữa gọi, Giữa kêu bận việc đột xuất ko đi được, hẹn huynh buổi chiều nhé. Ơ đột mợ, trêu nhau à. Tao ậm ừ, lại quay về. Ngồi quán trà đá quen thuộc, tầm này dở dở ương ương nên quán vắng vẻ lắm. Hút hết điếu thuốc thấy đầu quay quay, cái cảm giác say thuốc lá bị mất từ lâu đến hôm ấy tự dừng tìm lại được. Xe Lx trắng vọt qua mặt, đùi trắng gây sự chú ý, nhìn từ đằng sau bóng dáng quen quen mà xe vọt đi nhanh quá. Tao tự lẩm bẩm nói 1 mình, hình như phấn hay sao ấy nhỉ. Không biết phấn đi làm ở đâu rồi. Nghĩ nghĩ ngợi linh tinh về nghĩa cũ tình xưa 1 lúc thì bóng dáng ấy lại xuất hiện. Lần này chở theo 1 người nữa, phấn, đúng là phấn, phấn có vẻ ko để ý nhưng cô bạn phấn thì nhìn rõ tao, tao cũng nhìn rõ em ấy. Tao nhìn theo, hình như cô bạn ngồi sau nói gì với phấn, thấy phấn quay đầu lại ngoái nhìn, chắc là nhìn thấy tao, thấy mặt phấn khẽ cười, xe vẫn lao đi tiếp... Tao tự cười nhạt, rút điếu thuốc nữa, lại hồi tưởng về những cuộc tình đã qua.

Lại là tiếng chuông làm giật mình tỉnh mộng. Số điện thoại lạ lắm, số khá đẹp. Tao nghe máy, giọng nữ bên kia hỏi có phải anh ko, tao bảo đúng rồi, ai đấy. Giọng nữ cười hihi bảo mình vừa nhìn nhau đấy anh. Tao đoán là cô bạn của phấn, tao cũng trêu đùa vài câu, giọng nữ bảo bạn em ko dám gọi cho anh, nó kể cho em nghe về anh nhiều lắm. Bạn em đang ở cafe gần cầu giấy, anh qua ngồi cùng cho vui. Tao bảo thôi, anh đang bận. Nói thêm 1,2 câu thì tắt máy. Thở dài, thôi đã qua rồi chớ lằng nhằng làm gì.

Ngó đồng hồ đã 10 rưỡi. Về thôi. Về thấy nâu đang nấu cơm, ơ, thế giả như mình đi chơi thì lại phụ công nâu rồi. Tao ngồi phòng khách trò chuyện, hỏi nâu là lâu nay có gặp ng yêu ko, nâu kêu chán lắm, mang tiếng đóng quân ở gần mà 2 tháng nay rồi ko gặp, ko được ra ngoài luôn thì phải. Tao trêu thế yêu đương gì nữa, giải tán đi, hết thanh xuân, hết tuổi trẻ đến nơi. Nâu cười kêu có khi cũng phải thế thôi, em cũng thấy chán rồi. Nâu hỏi tao đi đâu ăn mặc lịch sự thế, tao bảo đi chăn gái nhưng bất thành, nâu cười ha hả kêu chăn gái ko thành nhưng bị gái chăn à. Nhìn Nâu cười ngực rung bần bật, tao soi soi liếc liếc, trong đầu bỗng có ý nghĩ, có nên địt nâu ko nhỉ. Tối hôm qua no đủ với Luật rồi nên hôm nay thấy ko thèm khát gì, chỉ là chợt nghĩ vậy thôi chứ ko manh động. Tao bảo nâu xong gọi anh nhé rồi lên phòng. Lai bật máy tính online, tầm này ko thấy ai online. Lẹ mợ thế nào dò sang facebook. Tao cũng nghe nói món facebook này lâu nay rồi nhưng chưa chơi, phần vì bận, phần vì vẫn yêu thích yahoo. Đăng ký xong tài khoản, lấy danh bạ từ yahoo, ôi shit, cả đống yahoo có facebook, thảo nào chúng nó bỏ dần yahoo, có khi mình lạc hậu quá mất rồi. Như là được đi vào 1 thế giới mới, tao mò mẫm, kết bạn, xem ảnh... Nâu gọi xuống ăn cơm, hỏi nâu có facebook ko, nâu kêu có, đm, thế đúng là mình tụt hậu rồi đây. Ăn xong vội vàng phi lên tiếp tục đắm chìm facebook. Đéo hiểu sao có những đứa bạn từ hồi cấp 2, cấp 3 cũng hiện ra. Đến chiều đã có mấy trăm bạn bè rồi. Mò đi xem ảnh, hồi ấy chưa có camera 360, ảnh vẫn chất phác lắm. Xem đến mỹ nhân thì đéo thể rời mắt, ngoài đời đã đẹp, nhìn ảnh còn đẹp hơn, lại có hở hở kín kín, ngon khó cưỡng....

Ngồi đến 5h chiều mới nhắc mông đi tắm. Ơ Luật làm gì vẫn chưa về nhỉ, tắm xong mới gọi cho Luật, Luật kêu nhà chị gái có người ốm, ẻm phải ở đấy trông cháu giúp, có khi tối không về. Luật dặn tuần sau anh lại về nhé, tao ừ à. Tuần sau không rõ có được nghỉ không. Tao xuống bảo nâu là Luật ko về, nâu vâng dạ, tao bảo thôi ko phải nấu cơm, đi ăn bún. Nâu đang ở trong phòng cũng vâng dạ nói vọng ra. Tao lại lên cà facebook. Thay đổi vài cái ảnh đại diện, up vài cái ảnh mới chụp hôm trước đi công trình, thấy tóc vàng comment ngay. Tóc vàng hỏi huyh đi đâu đây. Thế là lại mất công kể lể giải thích một hồi. Tóc vàng hỏi ơ thế giờ đang ở hà nội hay ở đâu, tao bảo ở hà nội. Tóc vàng kêu sao về hà nội ko bảo muội, tao chém gió mới về lúc sáng mai lại đi luân. Xàm xí 1 lúc thì nâu lên gọi đi ăn, tao gọi vào add friend, thấy nâu để cái ảnh đại diện nhìn góc cạnh ảo ra phết.

Đi ăn về lại ngồi máy, nâu cũng lên phòng tao chơi. Tao mò fb, có kết bạn với cả 2 chị em hải dương, thấy cô em đăng ảnh sắp cưới, tao vào like, comment chúc hạnh phúc, đéo thấy ẻm phản

hồi. Tao gọi nâu lại cho xem ảnh cô em hải dương, tao bảo ng yêu cũ và là ng yêu đầu tiên của anh đấy, thế mà sắp cưới rồi. Nâu lướt lướt xem ảnh khen xinh, rồi hỏi han sao lại yêu, sao lại chia tay, tao mất công kể vl.

Ngồi nhiều rồi cũng mỏi lưng, tao nằm, nâu kêu để em mượn máy, nâu lợ mợ vào fb ẻm rồi thì đọc báo các kiểu, chat chit, cười khinh khích. Mãi đến 10h nâu mới bảo thôi em xuống cho anh ngủ, mai anh đi mấy giờ. Tao trả lời chắc 7h xuất phát, tư vấn giám sát giờ giấc ko quá khắt khe. Tao hỏi nâu suy nghĩ thêm về việc làm ở cty chỗ tao chưa, nâu kêu em tìm được việc rồi, thứ 4 bắt đầu đi làm. Lại hỏi hỏi han han 1 lúc, tao trêu thôi em ngủ ở đây, chúng mình tiện nói chuyện. Nâu cười bảo thôi, em sợ chị **Luật** lại chém em chết. Nâu ngúng nguẩy đi xuống, nhìn cặp mông căng đét. Hàng bộ đội cả năm mới đóng dăm lần, chắc còn ngon lắm đây, lần trước sờ ngự ẻm đã thấy to, chắc cũng ngạc nhiên lắm rồi.

Công trường ko có gì đáng kể, tao cũng chả va chạm gì với nhà thầu, lão xồm cứ đẩy tao đi ktra nghiệm thu, tao cứ làm đúng nguyên tắc, nghiệm thu cái gì tao trích dẫn tiêu chuẩn cái đó, đọc vanh vách. Lão chỉ huy trưởng nhà thầu cười bảo chú đúng là mới ra trường, chỉ làm theo sách vở. Tao bảo em làm theo tiêu chuẩn việt nam, hay anh bảo nhà nước sửa lại tiêu chuẩn, thê vài dòng là Tùy theo tình hình mà nghiệm thu đi, lão chỉ huy cười ha hả, tao biết đấy là cười trừ thôi. Dần dà tao lại là thằng ra công trường nhiều nhất, lão xồm với thằng thông cứ ngồi ở văn phòng, kêu làm hồ sơ, đéo hiểu sao tao vẫn phải mó đến làm đồng hồ sơ. Thôi cũng chẳng tị nạnh làm gì, đơn giản là thấy mình làm được thì cứ làm. Hợp với chủ đầu tư, nhà thầu có phản ảnh là tư vấn giám sát yêu cầu quá kỹ, áp tiêu chuẩn như vậy thì khó kịp tiến độ. Chủ đầu tư hỏi, lão xồm nhìn sang tao. Tao lấy máy ảnh, lấy sổ ra đọc, ngày nào, giờ nào, nghiệm thu cái gì, lỗi bao gồm những gì, lỗi nào là có thể chấp nhận, lỗi nào là bắt buộc phải sửa. Lão chỉ huy trưởng tròn mắt há mồm, chắc lão ko nghĩ 1 thằng nhãi con mới ra trường mà lại làm việc, ghi chép lại kỹ thế. Chủ đầu tư ko biết nói gì, chỉ phát biểu chung chung là làm đảm bảo yêu cầu kỹ thuật, tuân theo các quy chuẩn, quy định...

Về phòng, lão xồm hỏi ai dạy chú làm thế, tao bảo em ghi chép lại cho đỡ quên, lão xồm cười bảo tốt lắm, nhưng cũng chưa chắc là tốt đâu. Tao bảo thế là sao ạ, lão kêu đéo biết nói thế nào nữa. Hôm đó thứ 5, tao thấy oải oải nên bảo lão xồm em về sớm, về hà nội, ở đây lâu ngổ quá. Lão xồm gật, được tí lại kêu tao cũng về. Thằng thông về ko thì về luôn, thằng thông lắc đầu bảo ko, cuối tuần em về thê. Thằng ôn này đợt này dấp dứ gì với một em làm trong nhà máy gì ấy, tao gặp mấy lần, hỏi thì nó kêu đang tìm hiểu thôi, tao bảo tìm hiểu lòn, nó cười bảo chưa, bọn đi làm rồi đéo dễ như sinh viên...

Tao về Hà nội. Về phòng trọ, bắc ninh là người thấy đầu tiên thì reo lên a anh về, như đứa trẻ. À mà cũng có mỗi bắc ninh ở nhà, nâu với **Luật** đi làm chưa về thì phải. Tao tắm giặt xóa tan bụi bặm, sang phòng bắc ninh nằm, hỏi bắc ninh xuống hn lúc nào, bắc ninh kể xuống từ thứ 2, vào năm học rồi mà. Mẹ kiếp, đúng à ở công trình, thời gian 1 phần bị mờ nhạt. Bắc ninh bảo dạo này nhìn anh đen hơn nhiều, đi làm vất vả ko. Tao bảo tất nhiên vất hơn ở nhà ăn chơi rồi, bắc ninh khinh khích cười. Tao hỏi ko nấu cơm à, bắc ninh kêu chị nâu đi làm rồi, giờ toàn ăn cơm bụi thôi. Đm, thế là tối chả làm ăn được gì với **Luật** rồi đây.

Nâu về trước, đi làm rồi ăn mặc công sở, nhìn thấy ngon vl, nâu cao, chân dài, mông căng, chỉ là da hơi nâu, nhưng da nâu lại có cái đẹp của nâu. Nâu tắm giặt xog rủ mọi người đi ăn, tao bảo chờ **Luật** đã, nâu buột miệng nói **Luật** hay về muộn, mà hôm về hôm không. O, thế là thế beep nào nhỉ...

Tao cũng ko gọi điện cho **Luật**, tao dặn bắc ninh và nâu đừng gọi. Bắc ninh kêu anh nghỉ chờ **Luật** à, tao bảo không, nhưng để xem sao. Ăn xong về mỗi đứa 1 phòng, tao nằm nghỉ mãi đến 8h tối mới gọi điện cho **Luật**, phải thăm dò. Tao hỏi **Luật** đang ở đâu, **Luật** kêu đang bên nhà chị gái, tao đá đưa tí bảo anh vừa về hà nội, ko thấy em, **Luật** bảo đừng chém, về sao ko báo trước, tao kêu muối cho em bất ngờ, đang nằm vắt chân ở phòng đây. **Luật** hỏi thật ko để em

về, tao bảo về ngay đi còn chờ gì nữa. Đúng nửa tiếng sau thấy **Luật** về. **Luật** kể nhà chị gái giờ mở thêm spa gì gì đấy nên ẻm hay qua Spa chơi, em thấy công việc này hay hay. Ờ, ít ra còn biết vậy cho đỡ nghi ngờ. Tao bảo **Luật** tối nay ngủ đây chứ, **Luật** kêu ko nên thế, bắc ninh nó dị nghị, tao bảo thế cho bắc ninh ngủ cùng luôn. **Luật** kêu giết chết anh bây giờ...

Tranh thủ đóng 1 cuốc, **Luật** bịt mồm, cắn gối ko dám rên, xong lại phải dùng giấy ăn lau lia. Tao bảo **Luật** cứ ngủ đây đi ngại gì, ai chả biết chúng mình yêu nhau, nói thêm vài câu yêu thương, **Luật** cũng nghe lời. Tao xuống tầng 1 bảo nâu cho mượn nhà vệ sinh phát nhé, nâu ở trong phòng ờ uhm. Vào rửa ráy xong thì ra, gõ cửa phòng nâu trêu tí, nâu mở cửa. Tao vào ngồi bảo vừa làm nháy với **Luật** phê quá, nâu kêu anh vô duyên vừa thô, kể ra làm gì. Tao bảo anh kể để em thèm. Nâu kêu thô anh lượn lượn, đồ dâm dê. Tao cười ha hả về phòng.

Sáng sau, 5h lão xồm đã gọi điện bảo đi sớm, làm làm tí lòng sáng. Đm, đéo gì mà phải sớm thế. Trời còn tối mịt, **Luật** vẫn ngủ ngon. Tao khẽ khàng thay quần áo. Chuẩn bị balo, thơm má **Luật** cái rồi đi, ko nỡ đánh thức ẻm dậy. Xuống tầng, thấy phòng nâu đèn sàn, cửa đã mở, tao ngạc nhiên nén rón rén lại nghè, đệt, nâu đang trần như nhộng, hình như vừa tắm xong. Tao đứng hình, chim ngóc lên nhanh chóng, dãi chảy thành dòng. Nâu quay ra, nhìn thấy tao, hét lên 1 tiếng rồi lấy tay bụt mồm lại, ẻm vội vàng lấy cái áo che, hỏi anh dậy sớm thế làm gì. Tao bảo anh đi sớm, thấy em mở cửa điện sáng nên tờ mò. Nâu bảo anh đi ra chỗ khác cho em thay đồ. Tao tiến gần lại cửa phòng. Nâu kêu ê anh làm gì đấy. Tao bảo vào xem em thay đồ, nâu nói bậy, đéo gì, vớ vẩn, lượn. Tao hơi sốc, chưa nghe nâu nói thế bao giờ. Tao quay ra, khoác ba lô, châm điếu thuốc, lạch cách mở cửa, bỗng thấy nâu ra kêu em xin lỗi, nãy em mất bình tĩnh. Tao cười bảo ko có gì đâu, anh đùa hơi quá. Tao hỏi em dậy sớm thế làm gì, nâu trả lời hôm nào em chả dậy tắm buổi sáng rồi mới đi làm. Tao ra dắt xe, nâu đi theo, bỗng ôm chầm lấy tao. Tao búng tàn thuốc vứt đi, bảo làm gì thế. Nâu im lặng, tao thấy bộ ngực tì sát vào lưng tao phập phồng.

Lời nói gắt của nâu khi nãy làm tao cụt hứng, tao gỡ tay ẻm ra bảo để anh đi làm. Nâu đứng nhìn im lặng. Tao phóng xe đi, lạnh lung hết mức có thể.

Chở lão xồm xuống công trình thì mới chưa đến 7h. 2 anh em tạt vào quán lòng làm hết chai rượu rồi mới vào công trường. Thằng thông đã đến rồi, thấy bọn tao có mùi rượu, nó kêu sao đéo gọi nó, lão xồm bảo mày lúc ấy chắc đang ngủ chảy dãi ra, gọi đéo gì.

Tuần ấy tao trực cho lão xồm và thằng thông về. Chủ nhật công trường vẫn làm bình thường, cơ mà đợt này ko có công đoạn nào nghiêm thu, ngồi lì trong văn phòng mà đọc báo, xem phim, lướt fb. Thấy cô chị hải dương đăng ảnh đi chơi cùng thằng đéo nào ở biển, tao vào khen ảnh đẹp, cô chị pm hỏi han, tao cũng hỏi lại bảo sao đi biển trời này, cô chị kêu ảnh lâu rồi, đăng lại thôi mà, đang ngồi mốc mép ở nhà đây. Tao bảo thế qua công trường chơi, hôm nay anh trực, cũng đang mốc mép ở văn phòng. Cô chị rủ ra cafe đi, ai em lại vào công trường gặp anh. Cô chị cho địa chỉ, kêu quán cafe đó đẹp. Tao sang hỏi mấy ông nhà thầu, mấy thằng chỉ đường tận tình lắm.

Hóa ra cũng gần đây, cách công trường hơn 3km. Ngồi hút hết điếu thuốc thì hải dương đến, hải dương kêu nhà em cách đây có 2km thôi. Ô, vậy mà cứ tưởng xa. Hải dương mặt tươi rói, bảo đợt này nhìn anh đen đi nhiều quá. Đm, đứa đéo nào cũng chê thế nhỉ, tao cười trừ bảo hết mùa nắng rồi là lại trắng ngay ra. Quán cafe chủ nhật vắng tanh, có mỗi tao với hải dương ngồi 1 góc, được cái quán bài trí khá đẹp, hoa treo, cây cảnh nhiều, nhìn không gian thoáng đãng. Ngồi trò chuyện đủ thứ, vừa kể lể chuyện xưa, vừa nói chuyện ngày nay. Đến trưa cô chị bảo nhà thầu tư vấn có mời chủ đầu tư ăn cơm ko đây, tao cười rồi bảo đấy, mới làm nhà nước được tí mà đã giở thói hạnh học quan quyền rồi, hải dương cười hihi nói em hỏi anh có mời em ko, ko thì em sẽ mời anh mà. Tao bảo thôi được, đi. Hải dương kêu thế qua nhà em để em cất xe đã, tao gật đầu rồi mới biết ngu, nghĩ khéo mà chạm mặt cô em cũng nên...

Tao đứng chờ ở cổng. Cô chị cất xe xong lại kêu chờ em tí nhé. Lại rút điếu thuốc ra hút, vừa châm xong ngẩng lên thì thấy xe máy xịch xịch đằng sau. Giọng nói xưa cũ vang lên, anh ơi tiến thêm tí em dắt xe vào nhà. Tao quay lại, đúng là cô em. Cô em vẫn ko nhìn mặt tao. Tao quay ngay mặt đi, dắt xe sang vệ đường bên kia. Tao để ý cô em dắt xe vào rồi ra khép cổng, cô em ngẩng mặt lên nhìn về phía tao, tao quay vội mặt đi, nhưng ko kịp. Cô em ơ ơ, mở cổng đi ra, anh phải ko... Tao cũng chả trốn được, cười hì hì chào chào. Cô em nói ôi tôi chết mất thôi, anh làm gì ở đây thế. Tao nói sơ bộ bảo anh làm công trình ở đây, cô chị bên chủ đầu tư nên anh qua gửi ít giấy tờ. Vừa nói xong thì cô chị tươi cười đi ra, chưa thấy mặt người đã nghe tiếng nói, đi ăn lẩu nhé anh. Đm, hớ quá, cô em kêu vãi cả giấy tờ. Cô chị thấy cô em cũng hơi ngượng nghịu, nhưng cũng nhanh ý bảo em có đi ăn cùng ko, cô em lắc đầu bảo 2 người đi đi, ánh mắt nhìn tao có vẻ khó hiểu vl. Đi được 1 đoạn thấy báo tin nhắn, tao lấy điện thoại ra, số lạ, nội dung là anh giỏi lắm. Có lẽ là cô em nhắn rồi.

Tao cũng ko muốn ảnh hưởng đến cuộc sống của em em làm gì. Suốt bữa ăn, tao ko nhắc gì đến cô em. Ăn xong, cô chị bảo đi 1 vòng thành phố hải dương cho biết, vừa đi vừa chỉ khu này trước kia là ruộng, các nhà máy mọc lên nên giờ thành khu dân cư hết rồi, sầm uất lắm. Lượn vài vòng thì hết phố. Tao bảo về công trường, cô chị cười kêu kỹ sư chăm chỉ quá. Đưa cô chị về, cô chị bảo tối rảnh ko đi cafe. Tao âm ừ cứ biết thế.

Về công trường lại ngồi online, cô em nhắn tin trong fb bảo anh đừng xuất hiện sẽ tốt hơn, Tao trả lời luôn là a ko có ý định và cũng sẽ ko làm phiền đến cuộc sống của em đâu. Cô em hỏi thế chị e thì sao. Tao trả lời, nếu em muốn, anh cũng ko liên lạc gì nữa. Cô em trả lời cảm ơn anh. Ủ, có lẽ là nên như vậy. Tao ko mặn mà gì, là do trái đất tròn thôi.

Online ngắm gái, có fb mới biết là nhiều gái đẹp. Có lẽ thời của mỹ nhân đã đến, thấy có hơn 4000 bạn bè. Lúc đó tao tự hỏi 1 ngày đẹp trời 4000 bạn bè cũng đăng stt thì mỹ nhân có đọc hết được ko. Tao vác máy ảnh ra công trường, chụp hình đôi giày đang dẫm lên sỏi đá rồi về đăng. Thấy cô em hải dương like đầu tiên. Cô chị cũng like luôn, còn comment bảo tối cafe nhé mới vl. Tao ko trả lời.

Biết ngay là comment của cô chị ko ổn. Luật vào tra hỏi, tao giải thích mất 1 trang A4 chữ thì Luật mới nghe, dặn dò đừng có lồng nhằng. Tối, vật vờ ở nhà trọ, cô chị gọi điện rủ cafe đi anh ơi. Tao thật thà nói luôn là cô em ko muốn anh liên quan gì đến 2 chị em nhà em. Cô chị trả lời em với anh là bạn thôi mà. Tao tốt nhất là ko nêu, cô chị cười nói cô em sắp về nhà chồng rồi, muốn gặp cũng chả gặp được đâu, anh yên tâm. Tao vẫn nhất quyết ko đi, bảo khi nào cô em cưới xong thì tính. Cô chị phụng phịu kêu ko nghe lời chủ đầu tư à. Đéo mẹ, có kiểu gì lại như thế. Tao kệ. Đi ngủ.

Sáng sớm, chưa đến 7h thấy thằng thông goi điện ra quán lòng sáng ơ. Tao cũng tỉnh ngủ rồi, hôm qua ngủ sớm nên nay tỉnh sớm. Mất 15p cho việc đánh răng rửa mặt, thay quần áo và ra đến quán lòng. Xuất hiện thêm 1 người mới, lão xồm giới thiệu đây là ông cơ điện, giám sát phần cơ điện, thế là đủ bộ rồi. Mất 3 chai rượu cho việc làm quen nhân sự mới, lão cơ điện chắc cũng cứng, đi làm 4-5 năm rồi. Tao trêu lão xồm là phải tuyển 1 em thư ký làm hồ sơ giấy tờ, lão xồm cười khà khà nói tuyển gái vào để nó ễn bụng lên à...

Càng lẩn tránh thì càng dính, sau cái buổi đi ăn đi chơi đấy, cô chị năn năn gọi điện, chat chit với tao lắm. Đm, cứ kiểu này là gay go. Tao nghĩ phải nói chuyện dứt khoát với cô chị 1 hôm mới được. Hôm đó thứ 6, tao hẹn cô chị đi cafe. Cô chị đồng ý ngay. Tao bảo cô chị đi ra ngoài đường rồi tao đón. Vào quán cafe, gọi nước nói xong tao đề cập luôn, rằng thì là chuyện cũng qua rồi, hiện mỗi người đều có cuộc sống riêng, yên ổn, phải chôn chặt ký ức lại, bây giờ chúng ta ko còn như trước... Cô chị chỉ ngồi lắng nghe, tay khuấy đều đều cốc sinh tố. Tao nói xong 1 hòhooithif cô chị mới cất lời, em ko có ý gì với anh cả, chỉ là quý anh nên muốn có 1 người bạn như anh thôi, tình cảm ngày xưa phai nhạt hết rồi, anh yên tâm. Tao gật đầu, vậy chúng ta đơn thuần là bạn. Ngồi hỏi chuyện yêu đương, cô chị kể đã trải qua thêm 2 mối tình nữa, đều ko đến đâu nên hiện

giờ đang chán, ai tán thì đổ ngay. Tao cười bảo, em biết đùa hơn trước nhiều rồi nhỉ. Cô chị hihi. Ra về, cô chị bảo anh chờ em đi vòng vòng đi, em tự dung nhớ lại ký ức ngày xưa 2 đứa đi dạo cùng nhau, tao chờ đi lòng vòng, lao bừa vào các ngõ linh tinh rồi lại ra đường lớn. Cảm giác ko được như trước vì đây là hải dương, ko phải hà nội, tao rẽ vào 1 ngõ khá rộng, cô chị ngồi sau cứ ôm, gục đầu vào lưng, còn kể lể nhắc lại hồi đó thế nào, thế nào. Tao bảo còn kỉ niệm đáng nhớ nhất là 2 đứa chuyên vào nhà nghỉ sau khi đi dạo về để trốn cô em. Cô chị ko nói gì, chỉ siết chặt vòng tay. Đm, thế là bao nhiêu lời nói, khẳng định khi nãy trôi theo bánh xe khi tao rẽ vào nhà nghỉ. Đm, sau mấy năm lại úp mặt vào cái máng lợn cũ. Bụng đã mõi hơn ngày xưa, những kỹ năng có vẻ tăng thêm 1 bậc.

Thế là trôi hết quyết tâm, hết nói nhiều. Cô chị phê ngất ngây, ra về cứ ôm tao cười hihi, kêu anh ko phải căng thẳng, mình là bạn bè thôi mà. Đm, bạn bè cái beep, nãy trong cơm phê vẫn rên anh yêu ơi em sướng cơ mà.

Về muộn, leo lên giường ngủ một mạch, hôm sau đi làm, hơi vật vờ. Lão xồm kêu từ giờ chia lịch trực lần lượt, mỗi tuần 1 người trực, tuy nhiên vẫn tùy theo mức độ công việc, nếu phải tiến độ thì vẫn phải ở lại trực để nghiệm thu cho nhà thầu, chú ý bọn nhà thầu rất gian manh, có thể nó kiện lên chủ đầu tư là mình ko sắp xếp nghiêm thu gây chậm tiến độ thì hỏng. Tuần này lịch cho thẳng thông, cho thêm ông cơ điện ở lại để làm quen với công trường nhiều hơn. 4h chiều tao với lão xồm nhăm nhe ra về. 2 anh em về nhà trợ lấy bộ quần áo rồi té, về đến hà nội mới hơn 5h. Nay thứ 7, đoán chắc các cháu ở nhà cả, ai ngờ về thấy khóa cửa im ỉm. Đm, mất cả hứng. Mò lên phòng, tắm giặt luôn cho sáng khoái, xong xuôi mới gọi điện, tất nhiên là Luật trước tiên, Luật ở anh về à, sao ko bảo trước, em về quê rồi, mà nâu với bắc ninh cũng về quê rồi, 3 chị em đi cùng nhau về từ sáng. Vãi lều, biết thế nhận lịch trực tuần này có phải ngon ko. Thở dài, thôi cũng được, chả mấy khi có 1 ngày tĩnh lặng với thủ đô.

Trời cuối thu, nắng vàng cuối ngày chiếu qua mấy lối ngõ hẻm dầu vết vuông vức dưới lòng đường. Hoa sữa nở muộn nơi nào còn phảng phất hương quanh đây Ra ban công ngồi hít 1 hơi thật sâu, cảm nhận góc nhỏ tĩnh lặng giữa phồn hoa ồn ã thật thi vị. Nắng tắt cũng là lúc hết điếu thuốc thứ 2, mùa này trời tối nhanh thật. Đi ăn cơm thì quán treo biển đóng cửa nghỉ 3 ngày. Lại lê ra quán bún phở, công nhận phở hà nội ngon hơn phở hải dương nhiều. húp hết cả nước cả cái, đứng dậy sờ túi thì ơ, ví đeo đâu rồi nhỉ, điện thoại vẫn đây, khéo quên mẹ ở nhà rồi...

Chả nhẽ thanh niên trai tráng phong độ ngồi ngồi lại dày mặt bảo quên ví, nghe buồn cười. Tao nhanh chóng nhớ ra cô chị học sinh và gọi điện, cô chị học sinh nhà gần đây mà. Phía kia nghe máy, tao giả lả cười hỏi thăm vài câu sáo rỗng thì đi thẳng vấn đề, cô chị cười hehe bảo ok, chờ em tí. Chưa đến 5p thì thấy cô chị học sinh đi ra, đạo này nhìn nhẫn nhại trơn lông đỏ da rồi, ém trả tiền hộ. Đi về, hỏi chuyện lăng nhăng. Chả chuyện nào ra chuyện nào, tao rủ vào nhà anh chơi, nhà anh đang không có ai, cô chị nhẫn nhở bảo ko được đâu sói, nguy hiểm lắm sói ạ. Thế là lại vào nhà 1 mình. Mới 7h tối. Bật máy online, lướt fb thấy mỹ nhân khoe quà sinh nhật sớm, là cái điện thoại iphone 3 thì phải. Có lẽ thời của mỹ nhân đã đến, facebook làm gương mặt ẻm được nhiều người biết đến hơn, sẽ có nhiều ng theo đuổi hơn nuwaxa. Tao thấy 1 chút nuối tiếc, có lẽ đéo còn cơ hội chịch ẻm nữa rồi. Đăng nhí nhố status cho có tâm trạng 1 mình rồi bỏ qua đọc báo, online yahoo. Giữa pm, đang ở đâu thế huynh, tao bảo đang hà nội. Giữa bảo đi chơi ko, tao bảo ko, lười đi, đang thầm du 1 mình đang sướng. Giữa bảo vẫn giận muội vụ lần trước à, tao bảo ừ. Giữa kêu thôi thế để muội mòi cafe nhé, tao bảo ko uống cafe, giữa hỏi thế thích uống gì, tao bảo nước bọt của muội. Đm, gõ xong gửi đi mới thấy mình thô thiển quá, ai ngờ giữa hihi kêu huynh có dám hay ko thôi. Tao lướt facebook, thấy tóc vàng comment, tao pm ngay tóc vàng, lâu lắm rồi ko gặp cô nàng này, ở khía cạnh tổng thể thì tao thích tóc vàng hơn giữa, có lẽ do ấn tượng từ ngày đầu gặp nhau. Tóc vàng bảo lâu lắm ko gặp huynh nhỉ. Ủ, cũng lâu ko gặp thật, tao rủ tóc vàng gặp nhau cafe tí, lạ thay tóc vàng từ chối, ém bảo có hẹn rồi. Hay đấy, tao

hỏi có ng yêu rồi à, tóc vàng kêu ko, đang thăm do nhau, quen qua facebook, hôm nay là buổi hẹn đầu tiên. Ờ, thôi vậy. Cái ngày đéo gì mà gái gú chạy xa mình hết thế ko biết.

Vào room chơi, vắng vẻ, chắc chúng nó chơi facebook hết rồi. Kệ mẹ, cứ lên mic hát 1 mình, hát 2 bài xong thì thấy người quen. Là em thôi miên. Tao cũng ko chào, em thôi miên cũng ko hỏi, tao hát thêm vài bài buồn bã của Tuấn Hưng, Đêm định mệnh, xa vắng. Hát xong thôi miên mới nhảy vào pm khen anh hát hay quá, sao nay tâm trạng thế. Tao bảo ko có ai chơi, 1 mình. thôi miên rủ đi lượn phố với em ko, em cũng đang 1 mình. Tao bảo anh sợ đôi mắt em lầm, thôi miên hiha bảo em đeo kính đen. thôi miên lại hỏi anh có đi ko em qua đón. Tao ừ thì đi. Ngại đéo gì. Cho thôi miên số điện thoại bảo khi nào qua thì gọi.

Thôi miên qua đón thật, lần trước đi bộ lang thang từ nhà phẩn về thì gặp ẻm chờ về, ko biết ẻm có nhớ nhà ko. Đang nghĩ ngại thì thôi miên gọi hỏi địa chỉ, tao hướng dẫn đến tận răng, 3 phút sau tiếng xe máy ở dưới. Tao xuống. thôi miên mặc quần jean màu trắng, cắt xẻ. Áo khoác thể thao mỏng, đeo kính đen thật. Nhìn cá tính và xinh xắn. Tao bảo thôi khỏi đeo kính, anh ko sợ đâu, thôi miên hihi tháo kính ra, tao nhìn thẳng vào mắt ẻm, ẻm cũng nhìn thẳng mắt tao. Tao thấy bình thường, ko còn cảm giác chống chênh như trước, có lẽ do đã chuẩn bị sẵn hoặc do tâm lý đang trong trắng không tạp niệm. Tao chờ thôi miên đi, hỏi đi đâu, thôi miên kêu đi đâu thì đi. Vẫn chất giọng khí khái kiểu này. Tao bảo anh ko đi chơi bời nên ko biết chỗ nào chơi, thôi miên trả lời ý anh là em chơi bời hả. Tao ko nói gì, thôi miên bảo bảo thế thôi đi ngồi cafe bệt. Ừ thì đi.

Tầng 2 của quán cafe bệt bài trí ngộ nghĩnh, được khoảng 5 bàn, khá hợp với giới trẻ. Tao và thôi miên chọn 1 bàn cạnh vách kính nhìn xuống đường, 2 đứa ngồi cạnh nhau, tao hỏi em uống gì, thôi miên kêu gì cũng được anh. Rồi lôi điện thoại ra chụp ảnh, có lẽ thời đó đã bắt đầu phong trào check in, đi ỉa cũng up lên facebook. Tao gọi 2 cốc sinh tố. Ngồi hỏi chuyện thôi miên còn chơi với cảnh xã hội nâu kia ko, ẻm kêu tan đòn xẻ nghè rồi anh, room giờ ko ai chơi nữa nên cũng ko offline gì cả. Ẻm hỏi tao chuyện việc làm, tao bốc phét vài chuyện hay ho kể cho nghe, em cười hihi bảo dù biết là chuyện bịa nhưng vẫn thích nghe. Đưa cốc sinh tố lên uống ực cho nhanh, nhìn ra phía cửa kính. Ơ bóng dáng quen thuộc, là tóc vàng, tóc vàng đi cùng thằng nào kia ko biết. Chả mấy chốc thì 2 đứa nó cũng lên, tao chủ động ngồi nép sau em thôi miên, tao thì thăm bảo anh gặp người quen, em cho anh núp nghe ngóng tí, thôi miên quay sang mắt nhìn tao, đm, lại bị choáng váng rồi, hay là em này biết phát công tùy lúc chặng. Tao quay mặt đi, ẻm thôi miên khoác tay, ngồi dịch gần tao, 2 đứa ngồi nhìn ra ngoài đường qua vách kính. Trông giống như 1 đôi tình nhân. Tóc vàng cũng ngồi bàn gần cửa sổ, thế là gần bàn bọn tao, có lẽ view đẹp nên được lựa chọn. Nghe giọng thằng beep bảo em uống gì, may là bàn bên đấy ngồi đối diện nhau, tóc vàng quay lưng lại tao nên chắc ko nhìn thấy tao, tao nghĩ trong đầu tóc vàng sẽ gọi sinh tố dưa hấu. Y như rằng tóc vàng bảo thế.

Tao hỏi chuyện thì thăm với thôi miên rằng em có công năn đặc dị à, thôi miên chỉ cười nhẹ. Hóng chuyện sang bàn bên kia, nghe câu được câu chặng, đại khái đang làm quen mở rộng, chắc cũng chat chit à ơi nhau trên fb nhiều rồi. Thằng beep nhìn cũng thư sinh tựa tựa tao, ăn nói có vẻ mềm mỏng. thôi miên mở mồm nói, ko đẹp trai bằng anh đâu, soi làm gì...

Ngồi hóng chuyện lâu lâu, ko rõ cụ thể bao lâu nhưng đường đã thưa thớt người dần rồi. Tóc vàng và thằng beep đứng dậy, tao bảo thôi miên cùng anh làm thám tử ko. thôi miên cười nhạt nói đi thì đi, em kia là ng yêu anh à. Tao lắc đầu, tao bảo học trò cũ, bạn bè thôi, nhưng cũng hơi tò mò vì được biết đây là buổi gặp đầu tiên của nó với trai lạ quen trên facebook. Có vẻ cũng làm thôi miên tò mò nên ẻm kêu đi thôi anh kéo mắt dấu. Thằng beep chờ tóc vàng, tư thế của tóc vàng ngồi giống như thôi miên ngồi sau lưng tao, có 1 khoảng cách nhỏ. Nếu tóc vàng ngồi sau xe tao thì ẻm chắc là ôm chặt lắm rồi. với kinh nghiệm thám tử hồi trước theo dõi em Đen, tao giữ khoảng cách vài chục m. Nhưng thế đéo nào chưa kịp định hình thì thấy xe phóng vào nhà nghỉ. Tao giật mình, em thôi miên phì cười. Đéo gì nhanh thế á, tóc vàng tao vọt mấy lần ko

được, sao gặp thằng beep này lại nhanh như vậy. Tao dừng lại cách đó khoảng 15m, đứng sau cái biển quảng cáo. Thấy tóc vàng vùng vằng gì đó, thằng kia thì túm tay tóc vàng, tóc vàng giật ra rồi đi ra ngoài. À, có thể bố cháu kia tự ý lao vào nhà nghỉ, gì mà ăn xổi thế thằng ku. Tóc vàng đi bộ dọc đường, thằng kia lấy xe máy rìn rìn đi theo, tóc vàng nói cái gì có vẻ gắt gỏng, tao nghe ko rõ. Thôi miên đứng cạnh tao bình luận, mới gặp buổi đầu đã muốn chén con nhà người ta rồi, gặp em thì em sút cho vỡ... Tao vẫn nhìn theo tóc vàng nhưng mồm thì hỏi thế gặp buổi thứ mấy thì chén được, thôi miên hihi nói còn tùy vào mức độ bồ kết nhau. Tao lại bon miệng hỏi tiếp, như anh với em thì gặp đến buổi thứ mấy mới chén, thôi miên lại cười hị hị bảo anh thì ko bao giờ chén được em, vì anh đâu dám chén. Đm, thế là ý gì nhỉ, nếu tao dám thì chén được luôn à.

Tao chờ tóc vàng đi thêm đoạn nữa thì bảo thôi miên là thôi em về đi, anh đi bộ theo dõi tình hình. Thôi miên chẹp miệng, đi chơi với anh chán thật, toàn để tâm trạng đâu đâu. Tao quay lại nhìn thôi miên, nhìn thẳng mắt em, ko thấy vấn đề gì, tao bảo anh xin lỗi nhé. Rồi tao đi bộ nép nép xem tình hình đôi kia thế nào. thằng đầu biù vẫn rìn rìn ga đi theo tóc vàng i ôi cái đéo gì ấy, đại khái lí do đau bụng buồn ỉa chứ ko có ý gì, bảo tóc vàng len xe đi nó chở về, 1 lúc thì thấy tóc vàng lên xe, ngồi tí mãi sau. Mẹ, thế là mất dấu rồi. Định lấy điếu thuốc ra hút thì có tiếng xe máy ngay sau lưng, là thôi miên, ẻm kêu lên xe đi anh ko mất dấu. Tao leo mẹ lên ngồi sau, hỏi em chưa về à, thôi miên bảo thám tử như anh chán chết, thám tử lại để người khác theo dõi cả bản thân mà ko biết. Thôi miên phóng xe đi, tao giật mình tí ngã, theo phải xạ thì đưa tay ôm lấy em ẻm, đm, tranh thủ ôm luôn. Đã thấy dấu vết tóc vàng, tay tao cứ để im vị trí đấy, bụng ẻm này ko có tí mỡ nào, rất chắc. Tiện tay xoa xoa, khen em có tập thể dục thẩm mỹ ko mà eo đẹp thế, thôi miên trả lời anh đi theo dõi mà đầu óc mất tập trung thì theo dõi kiểu gì. Tao cười ha hả bảo có em theo dõi hộ anh rồi mà. Thôi miên nói nhưng em cũng đang bị mất tập trung vì anh đấy...

Rồi thằng kia cũng đưa em tóc vàng về đầu ngõ thì tóc vàng xuống, tao thấy tóc vàng bước thằng ko thèm nói gì. Thằng kia cũng nhanh chóng tàu lượn. Xem ra buổi gặp ko thành công cho lắm. Tao vẫn đang hít hà mùi thơm từ tóc, từ quần áo của thôi miên, bảo ẻm là em đưa anh về nhé thì ẻm kêu về gì sớm, mới 10h. Tao hỏi thế đi đâu nữa giờ, ẻm kêu đi đâu cũng được. Tao nhe răng nói vào nhà nghỉ chứ, thôi miên cười bảo dám ko. Tao lắc đầu, cứ cho là không dám đi... Đi thêm 1 vòng thì thôi miên đưa tao về.

Gần 11h lên giường, trằn trọc chưa ngủ được, gọi điện cho tóc vàng trêu tí, vì tối dám từ chối lời rủ rê của sư huynh này mà đi với thằng beep. Tao giả vờ hỏi han, tóc vàng than thở đủ đường, bảo như shit, biết vậy đi chơi với huynh. Tao bảo thế giờ đi chơi luôn, tóc vàng kêu muộn rồi, bố mẹ muội ko cho đi đâu, à mà nếu ăn đêm gần nhà thì được...

Tao lại thái độ đéo đi nữa. Tao bảo ăn đêm ko tốt, mà cũng muộn rồi. Thôi ngủ đi cho sớm, tao tắt máy luôn. Vừa tắt được vài giây thì tóc vàng gọi lại, ẻm kêu huynh đang đùa muội đấy à, biết muội đang ấm ức nên cố tình trêu phải ko, tao bảo đúng thế, vì tội dám từ chối ta, hehe. Tóc vàng bảo túm lại muội đang ức chế, huynh đưa muội đi ăn gì đi, từ ngày đi làm đến giờ chưa khao mời bữa nào. Ngày xưa làm gia sư mà có lương cũng còn khao, bây giờ đi làm có tiền là quên tình quên nghĩa rồi. Vãi cả nón, tự nhiên tóc vàng tuôn ra 1 tràng văn chương ở đâu ko biết, rất có phong phạm của tao. Tao thở dài bảo thôi, muộn rồi, có gì sáng mai đi ăn sáng nhé, tóc vàng phung phiu gì đấy ko rõ.

Nằm ngủ được 1 lúc thì thấy có tin nhắn, quờ tay mắt nhắm mắt mở nhìn thì là tin nhắn của em thôi miên, anh ngủ chưa. Tao bấm gọi luôn, giọng ngái ngủ hỏi có việc gì, thôi miên kêu chưa ngủ à, đi ăn gì đi. Đệt, ẻm này đúng là dân tổ, chắc quen sống về đêm hay sao ko biết. Tao bảo muộn rồi, lười đi lắm, ngủ thôi. Thôi miên kêu đi ăn rồi em kể cho nghe 1 bí mật, tao hỏi bí mật gì, thôi miên nói liên quan đến người yêu anh. Vãi, thôi miên làm sao mà biết được **Luật** nhỉ, tao hỏi người yêu nào. Thôi miên trả lời mỹ nhân đi cùng anh lần offline đấy, anh lại nhiều ng yêu thế cơ à.

Hóa ra em thôi miên vẫn cho rằng mỹ nhân là người yêu tao. Tao đã hơi tỉnh táo, cũng hơi tờ mờ, đúng là nhiều khi chết vì tờ mờ. Tao bảo thế ăn ở đâu, thôi miên bảo ra vòng xuyến cầu giấy đi. Anh qua đón em, em đứng đầu ngõ ở đường láng luôn. Ừ thì đi, tao vùng dậy, nhìn đồng hồ, Oh15. Mặc quần áo, phỏng xe ra đến chỗ hẹn, gọi điện thì thôi miên kêu anh đến rồi à, chờ em vài phút. Đúng vài phút thì thấy thôi miên đi ra, tao chở ẻm ra chỗ cầu giấy. Tầm này quán vẫn đông, trai gái đủ cả, tao ko để ý lắm, hỏi thôi miên làm chén rượu cho ấm nhé, thôi miên kêu tùy anh. Gọi ít đồ lăng nhăng, gọi luôn 2 bát miến, cơ bản tối ăn phở cũng nhanh chó, ăn vèo phát xong bát miến mới nhậu tiếp. Tao ko hỏi mà thôi miên tự nói, em kể thì anh đừng sốc nhé, tao bảo cứ kể đi, miễn là sự thật. Thôi miên nhìn nhìn tao rồi nói, em bắt gặp mỹ nhân đi nhà nghỉ với thằng nào ý. Tao buột miệng trả lời, thì kệ xác nó đi. Thôi miên tròn mắt, ơ anh với mỹ nhân chia tay rồi à. Tao mới nhớ ra bảo anh ko tin. Làm sao mỹ nhân lại như thế được. Thôi miên im lặng 1 lúc rồi nói, khi nãy em định bảo cho anh rồi nhưng anh bận làm thám tử, em chưa kịp nói, về nhà em nghĩ mãi nên mới quyết định nói cho anh biết, em nghĩ anh nên biết để cư xử cho phù hợp, anh tin hay ko thì tùy, em cũng quen cái thằng vào nhà nghỉ cùng mỹ nhân.

Tao cơ bản thì ko có tình cảm gì với mỹ nhân, chỉ là thấy ẻm đẹp thì bị thu hút thôi. Chuyện em ấy đi nhà nghỉ với thằng kia thì cũng bình thường, có thể là ng yêu của ẻm. Đấy là tao nghĩ thế, nhưng thôi miên nghĩ khác, thôi miên nghĩ mỹ nhân đang lừa dối tao. Tao thở dài, vẻ mặt trầm ngâm. Thôi miên nói tiếp, thằng kia cũng ko ra gì đâu. Tao liếc nhìn thôi miên dò xét rồi hỏi, em quen biết thằng đấy thế nào. Thôi miên im lặng ko nói, tao rót chén rượu, cung ly, cả 2 uống hết, đôi mắt thôi miên nhìn xa xăm, ẻm bảo thằng kia cũng là chơi trên room yahoo...

Thôi miên kể tiếp, đại khái quen biết thằng đó qua yahoo, thằng lồn nói chuyện dễ nghe, tán tỉnh gái ko chừa đứa nào. Bản thân thôi miên cũng bị nó tán tỉnh, cũng đi chơi với nhau vài lần, gọi là có phát sinh tình cảm, tuy nhiên một ngày đẹp trời thôi miên đi chơi với thằng lồn thì bị ng yêu thằng lồn bắt gặp, cãi nhau 1 trận, sau con bé người yêu kia còn gửi ảnh 2 đứa chúng nó hôn hít nhau các thứ cho thôi miên, từ đó thôi miên có theo dõi, hack được nick yahoo thằng lồn thì phát hiện nó nhăng nhít cả 4-5 đứa cùng lúc. Thôi miên bảo em nói cho anh biết là để anh biết và cũng là để anh cảnh bảo mỹ nhân. Tao nghe kể xong mà cũng toát mồ hôi, hóa ra thánh chăn gái trong truyền thuyết là có thật sao.

Tao bảo thôi miên là tao ko phải ng yêu mỹ nhân, chỉ là bạn bè bình thường thôi, tuy nhiên nếu đúng thằng kia lăng nhăng thật thì có chứng cứ gì ko gửi lại cho tao để tao gửi cho mỹ nhân. Thôi miên gật gù bảo thảo nào thấy thái độ của anh với mỹ nhân lần đi offline ko giống ng yêu. Hình như anh có tình cảm với em tóc vàng khi nãy mình theo dõi, tao liếc qua mặt thôi miên bảo, em có con mắt tinh đời lắm. Uống nhâm nhi tí rượu rồi tao bảo thôi đi về, cảm ơn em vì thông tin hữu ích cho bạn anh. Thôi miên hỏi cảm ơn xuống thế thoi á, tao bảo thế muốn sao nữa, thôi miên hiha cười bảo để em nghĩ, tạm thời cho anh nợ. Chở thôi miên về, cũng thả ở đầu đường. Thôi miên bảo con người anh thú vị đấy. Tao đi về, ngẫm nghĩ mãi mà đéo hiểu cái thằng tao thú vị ở chỗ nào, lẽ ra câu nói đó phải là tao dành cho thôi miên mới đúng. Ẻm quả là 1 người rất thú vị...

Sáng hôm sau 8h mới dậy, loanh quanh ko biết làm gì lại ngồi online. Nhớ chuyện hôm qua, tao gọi điện cho mỹ nhân bảo rảnh ko thì online đi anh có điều muốn nói. Mỹ nhân ok kêu em chưa dậy, chờ em tí. Kiểm tra tin offline thấy thôi miên gửi cho đống ảnh thằng lồn hôn hít con ng yêu cũ, chụp màn hình cả các tin nhắn đang đưa trên yahoo của thằng kia mà khi ẻm hack được. Mỹ nhân online, tao cũng chả rào trước đón sau làm gì mà thông tin luôn là anh có mấy thông tin hữu ích cho em, em xem đi nhé. Tao gửi lại toàn bộ luôn cho mỹ nhân, mỹ nhân ko trả lời gì, nửa tiếng sau thấy mỹ nhân gọi điện, hỏi anh lấy thông tin đấy ở đâu, tao trả lời bừa anh lúc nào cũng quan tâm đến em, chỉ là em ko để ý thoi, anh định im lặng nhưng anh ko thể im lặng được hơn nữa, anh nghĩ em phải biết những điều này, đầu dây bên kia òa khóc, tắt máy. Có lẽ nên như thế.

Cứ khóc đi em, khóc nhiều thì mới bắn lịnh lên được, khóc nhiều thì mới có sức mạnh vượt qua những nỗi đau sau này còn phải trải...

Tóc vàng sáng nick, tóc vàng pm luôn bảo ê cái lão kia, hẹn sáng nay mà sao vẫn ngồi online đấy. Tao trả lời lão, dám gọi huynh thế à, tóc vàng bảo vẫn ức chế đây, ko qua thì đừng huynh muội gì hết. Tao hỏi tóc vàng ăn sáng chưa, ẻm kêu chưa, vừa ngủ dậy. Tao bảo thế thay đồ đi anh qua đón. Đang đói, đi ăn gì cho lại sức cũng được vậy, vừa được miếng lại vừa được tiếng...

Gần nhà, đi nhanh, qua đến nơi tóc vàng còn chưa mở cửa. Tao ko gọi điện mà cứ đứng chờ, 10p sau tóc vàng mới gọi điện hỏi anh đến chưa, tao bảo chờ ngoài này chục phút rồi. Tóc vàng mở cửa, bảo đến sao ko gọi. Tao bảo gọi thì cũng phải chờ, gọi làm gì.

Ăn sáng xong đi cafe luôn. Tóc vàng bắt đầu kể lể, tao tuy đã biết rõ nội tình nhưng vẫn phải đóng giả à, ờ, sao tệ thế...Tóc vàng kể xong thì mặt dài thượt than 1 câu cuối. Tại huynh. Tao trổ mắt ko hiểu tại tao chỗ nào. Cũng ko thắc mắc làm gì cho mệt. Tao hỏi dạo này còn chơi với giữa và mỹ nhân ko thì tóc vàng kêu giữa thì đi học ngày nào chả gấp, mỹ nhân thì ít gấp, lâu rồi ko gấp. Tao định kể chuyện mỹ nhân để mua vui nhưng lại thôi, cũng là chuyện riêng tư, ko buôn làm gì. Ngồi tí thế mà đã gần 11h, tao bảo thôi về chứ, tóc vàng kêu chán lắm, đi chơi cho khuây khỏa đi, tao ừ, phi xe 1 mạch về nhà trợ tao. Tao bảo về đây gọi giữa với bọn Lái, Sau qua nhậu nhé...

Buổi trưa này thì gọi đéo gì, có nhậu cũng phải để tối, cơ mà về nhà trợ là chả có lý do gì tóc vàng từ chối. Đấy là tao nghĩ như thế, nhưng thực tế ko như mình nghĩ. Về đến nhà trợ thì tóc vàng hỏi có ai ở nhà ko huynh, tao bảo ko, mỗi mình, chúng nó về quê cả rồi. Tóc vàng nhẹ nhởn cười, thế huynh định làm gì muội à, muội sợ lắm. Địt mẹ, sợ làm mà nghe giọng gợi vkl. Tao bảo thế thôi để huynh chờ muội về. Tóc vàng bảo vâng, muội ko phải là Giữa đâu huynh. Đm, lại nhắc chuyện này. Tao khó chịu chờ tóc vàng về nhà em luôn, ẻm hihi kêu tối lại đi chơi nhé, tao làu bàu bảo lén fb mà tìm, ta không phải trai facebook. Tóc vàng đậm chân thích, tao đã phóng đi xa rồi.

Về nhà gọi điện cho Luật than chán, than buồn, than cho phải phép thôi chứ bận rộn vl, chả rảnh lúc nào ấy chứ. Thiu thiu ngủ thì mỹ nhân gọi điện, bảo muốn gặp hỏi cho rõ, tao bảo em tin hay ko thì tùy, mỹ nhân kêu ko được, em phải gặp anh hỏi, tao bảo thế thì qua nhà anh đi, mỹ nhân kêu anh ở nhà đấy. Tao ngủ 1 giấc, cơ bản thì đéo phải việc của mình.

Chuông điện thoại, là mỹ nhân gọi. O' ẻm qua thật sao. Tao nghe máy, mỹ nhân bảo anh xuống mở cửa đi Tao xuống luôn, thấy mỹ nhân mắt đỏ ngầu, chắc là qua 1 phen tinh thần sóng gió rồi đây. Lên phòng, tao bảo anh đoán em sẽ rất sốc, mỹ nhân hỏi sao anh nói vậy, tao cười nói người xinh đẹp như em có lẽ quen được theo đuổi và phủ bỏ người khác, chắc em ko nghĩ bản thân mình bị lừa tình. Mỹ nhân nhìn tao, mắt rưng rưng rồi òa khóc. Tao cứ để ẻm khóc, khóc đi cho nhẹ lòng. 1 lúc sau tao mới nói tiếp, em nên vui mừng vì nhận ra sớm. Mỹ nhân nín dần, ẻm hỏi tiếp sao anh biết những thông tin này, tao bảo anh đã nói anh luôn dõi theo em mà, mỹ nhân phì cười bảo ko đùa lúc này đâu. Tao cười trừ. Động viên ẻm vài câu là cho qua chuyện đó đi, đã yêu sâu đậm chưa. Mỹ nhân trả lời chưa yêu gì lắm nhưng thấy bị lừa nên ức chế phát khóc. Ngồi tào lao bí đao linh tinh cho ẻm quên đi, ngó đã hơn 4h rồi. Mỹ nhân bảo thôi em về, cảm ơn anh nhé, tao tiễn ẻm xuống, đúng là mỹ nhân đẹp thế này mà bị lừa tình thì thật quá đáng tiếc. Nhưng ko hiểu sao ngay bản thân tao cũng thấy ko phát sinh tình cảm tình yêu với mỹ nhân. Khác hẵn Phấn, phấn cũng đẹp, tao đã từng yêu phấn, rất yêu...

Tối, nhàn nhạt. Ko nghĩ ra trò gì chơi, ngồi ngắm gái mãi cũng chán. Bỏ máy tính đó ra trà đá ngồi cho khuây. Nhìn các cháu trẻ trẻ tung tăng lại làm mình hồi tưởng 1 bầu ký ức sinh viên. Thời gian trôi đi nhanh thật. Mông lung suy nghĩ thì bắc ninh gọi điện hỏi anh đang ở đâu, tao bảo đang trà đá bên ngoài, bắc ninh bảo về đê, em vừa xuống...Ồ hay, đỡ buồn rồi.

Về nhà thấy bắc ninh đã ngồi tròn trước máy tính của tao, đang đọc đọc. Tao bảo ê toàn tin nhắn riêng tư bí mật đấy. Bắc ninh bảo bí mật gì, toàn gái nhắn tin với vẩn. Tao phải lắng chuyện hỏi sao xuống giờ này, à mà bắc ninh chuyên có kiểu xuống buổi tối thật. Bắc ninh kêu nghe tin anh về hè nội cô đơn nên em xuống chơi với anh đấy, nói xong còn nháy mắt. Đm, đùa với anh à, tao lại gần bảo em có thích câu dẫn anh ko. Choàng luôn 2 tay qua cổ, bắc ninh á 1 tiếng bảo anh muốn chết à. Mẹ, câu này nghe mòn cả tai. Bắc ninh đứng dậy bảo em đang ở chung phòng với ng yêu anh đấy. Tao chém thế thì càng kích thích chứ sao. Mình vụng trộm tí đi. Chỉ là nói bông đùa tí, ai ngờ bắc ninh cúi đầu, đỏ mặt. Tao tiến lại định ôm phát cho vui nhưng thấy màn hình máy tính buzz buzz vài tiếng, tao quay lại ngồi máy tính tiện mồm nói thôi em về phòng đi. Ý định là bảo ẻm về phòng rồi tao sang trêu. Nghe 1 tiếng thở dài ở đâu, tiếng cười hihi và tiếng nói anh khá lầm. Tao quay đầu lại, **Luật** đang đứng ở cửa phòng...

Tao giật mình, hú hồn. Bắc ninh về phòng ẻm, **Luật** lại ngồi gần tao, **Luật** hỏi anh bớt ngay cái thói trêu hoa ghẹo bướm đấy đi. Tao bảo anh đùa thôi mà, **Luật** kêu anh đùa nhưng nhiều lúc đối phương tưởng thật, em cũng chết vì cái đùa của anh đấy. Tao cười trừ, mon men ôm éo **Luật**. **Luật** bảo may cho anh là em ko phải chứng kiến cảnh đau lòng, ko thì... Tao hỏi ko thì sao, **Luật** kêu ko thì anh hết đường mà đi công trình. Đêm đó lại làm đôi cuốc, chỉ thương em bắc ninh ở bên phòng bên kia có khi nước chảy ròng ròng mà ko làm sao được.

Tao gần như là người nghiêm thu toàn bộ công việc ở công trường. Mùa này ko nắng, ra ngoài cũng thoảng người, nhiều hôm vào văn phòng thấy 3 bố kia đang đánh đế chế mới vãi lều. Rảnh quá thì phải. Cái cách làm việc ghi chép cẩn thận của tao sau lần trước giải trình với chủ đầu tư thì đã bị nhà thầu nắm được. Nhà thầu ko dám leng mèng mà có vẻ lừa tao lầm, tao lại càng phải cẩn thận hơn, nó rủ đi uống nước 1 mình cũng đéo đi. Có lẽ như thế lại đéo phải là hay...

Một ngày gió lạnh. Giám đốc trẻ xuống công trường họp, rồi bảo tao về văn phòng HN làm, đợt này bên thiết kế nhiều việc. Tao ban đầu ko nghĩ gì, theo sự điều động phân công của lãnh đạo thôi. Tối hôm đó mấy anh em ăn bữa chia tay, lão xồm lại phọt ra tin tức là nhà thầu tạo sức ép lên chủ đầu tư, chủ đầu tư ép xuống bảo thay tư vấn viên đi, chắc tại do chú cứng quá mà. Tao ngỡ, đm, tưởng chỉ làm sai mới chết, ai ngờ làm đúng cũng chết là thế đéo nào. Lão xồm bảo thôi, chú về làm thiết kế cho nhàn thân. Tao thở dài, cay ra phết, cảm giác như vừa trải qua một sự thất bại.

Về HN, tâm trạng ko vui, thông báo với các em gái là anh đã về, ko đi công trường nữa, lý do thi cũng như giám đốc trẻ nói. Trong thăm tâm khi ấy nung nấu ý nghĩ là xin nghỉ việc. Tao tâm sự với **Luật** là chán việc ở cty này rồi, muốn chuyển chỗ. **Luật** bảo việc của anh em ko hiểu nên tùy anh, nhưng em nghĩ làm hết Tết thì nghỉ, còn vài tháng nữa là Tết rồi mà. Tao gật gù, nhưng 1 khi đã chán thì cảm hứng làm việc cũng không còn. Làm nốt tháng, tao xin nghỉ, giám đốc hỏi lý do, tao bảo em ko hợp làm với môi trường nhà nước, giám đốc trẻ gật gù bảo chú còn trẻ, thôi cứ bay nhảy đi. Thế là nghỉ. Tao cũng ko nói gì với thằng thông hay lão xồm, nhưng nó cũng nhanh chóng biết tin, nó kêu nghỉ vội làm đéo gì, làm đến Tết thì nghỉ. Tao và thằng thông bắt đầu xa nhau từ dạo ấy.

Ngày thứ 2 của tuần đầu tiên nghỉ việc, ngủ dậy thì 3 nàng kia đã đi làm hết rồi, dậy lang thang trà cháo, mãi ko hết buổi sáng, thử gọi điện cho tóc vàng thì ẻm kêu đang đi học, tóc vàng học vậy là giữa cữa học. Lên mạng tìm việc, đăng tin cần việc trên vài nơi, chuẩn bị hồ sơ xin việc, đi photo hẵn mấy chục bộ, nộp vài chỗ thì hết ngày. Tuần đó đi rải hồ sơ xin việc phải đến 40 bộ, đi phỏng vấn cũng phải hơn chục chỗ. Vẫn chưa thấy gì. Bắt đầu thấy sốt ruột 1 chút rồi.

Cuối tuần, thằng thông về, cả nhà lại tụ tập nấu nướng ăn uống, thằng thông cứ kêu nghỉ mà lảng lặng, đéo bảo gì anh em. Tao cười, nghỉ là nghỉ, bảo lại người khuyên cái nọ, người khuyên cái kia thành ra lấn cấn.

Tuần mới, đi phỏng vấn 1 chỗ bảo công trình ở hà giang, lương cao gấp đôi so với cty cũ. Thấy mức lương hời, về nhà hí hứng kể cho **Luật**, **Luật** bảo ôi lên đấy chơi với khỉ, rồi heo hút, rồi nợ kia, túm lại **Luật** bảo anh ko chịu được đâu, chớ đi làm gì. Ủ, nhưng trong lòng vẫn tiếc vì cái mức lương ấy. Lại tiếp tục đi phỏng vấn thêm mấy chỗ nữa, chả thấy ăn thua gì. Phát ngán phỏng vấn.

Sáng thứ , nghĩ ngày này ko làm việc nên cứ ngủ thẳng cẳng, trời lạnh, hơn 9h vẫn nằm trong chăn. Có điện thoại, 1 lão bảo chú đang tìm việc xây dựng phải ko, anh chuẩn bị làm công trình ở tuyên quang, chú có đi được ko, tao vâng dạ, lão bảo thế chú qua chỗ linh đàm anh gặp tí, qua luôn trong sáng nay nhé. Tao nghe có vẻ tào phào, các bên gọi phỏng vấn toàn là nữ, kiểu nhân viên hành chính nhân sự, đây lại lão nào gọi nghe giọng như kiểu giám đốc hay chỉ huy. Tao vùng dậy sửa soạn đi luôn, hơn 10h thì đến linh đàm...

Gặp mặt là 1 lão chắc quãng 40 tuổi, ăn mặc lịch sự nhưng nhìn mặt không khôn lắm. Hắn ko hỏi han hay phỏng vấn gì mà bảo luôn là anh mới nhận công trình ở tuyên quang, cách HN khoảng 160km. Chục hôm nữa khởi công, công trình là 1 khối nhà văn phòng 2 tầng, 1 khối canteen và 1 khối nhà ở công nhân. Chú có đi được không. Tao hỏi lương anh trả thế nào, hắn bảo lương ko quan trọng, hiện anh cũng vừa tuyển 1 đồng chí làm chỉ huy trưởng, anh trả 10 triệu, chú muốn bao nhiêu. Tao phát bừa 1 câu là 8 triệu. Hắn bảo ko thành vấn đề, anh phải nhờ các chú là chính vì anh ko có trình độ, anh nói thật luôn là anh ko có trình độ, ko được học hành như các chú... Tao bảo cho em suy nghĩ, sang thứ 2 em trả lời. Hắn ok bảo có gì xác nhận nhanh.

Suy nghĩ 1 ngày chủ nhật. Quyết định đi. Nói với **Luật**, **Luật** bảo tùy. Thế là quyết. Gọi điện cho lão giám đốc thì lão bảo vậy thì xuống luôn đi. Hắn hướng dẫn đi xe khách, dừng chỗ nào, rồi gọi hắn ra đón.

Sáng mùa đông, gió rít từng cơn lạnh buốt. Trên vai đeo ba lô, bên trong có mấy bộ quần áo, bàn chải, cốc đánh răng, khăn mặt, lọ dầu gió. Xe khách đi từ mỹ đình đi qua phú thọ thì dừng lại nghỉ giữa đường. Lên trên này mưa phùn lất phất, nhìn 2 bên đường toàn cây cối, lốc nhốc núi đồi, nhà ven đường nhỏ nhở lụp xụp, xa xa mới có 1 2 cái, cảnh vật hoang sơ khiến cho lòng người se lại, nhiệt huyết tụt giảm đi mấy phần. Xe tiếp tục lăn bánh, đến điểm đã hẹn, lơ xe báo. Tao xuống. Nhìn xung quanh bốn bề heo hút lắm. Gọi điện cho lão giám đốc, lão kêu chờ tí có ng ra đón. Chờ khoảng 30p, hút hết mấy điếu thuốc mới thấy 1 thanh niên tóc xoăn đi xe wave ra, hỏi chú kỹ sư mới à, tao bảo vâng. Lên xe, đoạn đường vào công trường khoảng hơn 2km. Đất nhão, bẩn dính đầy bánh xe. Đến công trường, tay tóc xoăn dẫn vào một cái nhà vách tôn, mái tôn, nền đổ xi măng. Có kê bộ bàn ghế băng. Tao chào rồi liếc mắt nhìn quanh, lão giám đốc ngồi cạnh 1 phụ nữ tầm 30, trắng trẻo, ăn mặc sạch sẽ, 1 ông già già răng ố đen, hút thuốc lào cà phê, 1 ông trung niên rót nước chè, và tay tóc xoăn. Ngồi nói vài câu chuyện thì mới rõ phụ nữ là vợ giám đốc, kiêm kế toán, thủ quỹ. 2 ông kia là cháu họ gì đấy xuống làm trông coi, bảo vệ, thủ kho. Tay tóc xoăn là chỉ huy trưởng mà hôm trước giám đốc nhắc đến. Làm quen 1 hồi thì giám đốc bảo tên tóc xoăn dẫn tao ra công trường.

2 thẳng đi ra ngoài, tao hỏi anh là chỉ huy trưởng à, có gì chỉ bảo em nhé. Hắn bảo biết mẹ gì, tao đi làm thiết kế suốt có biết gì ở công trường đâu, chán thiết kế rồi có ng giới thiệu tao đi luôn, tao cũng xuống được chục ngày thôi. Công trình mới đang là 1 bãi đất đỏ phẳng lì, thấy đóng cọc cảng dây định vị được 1 khu. Lão tóc xoăn kêu đây là nhà văn phòng, sẽ làm nhà văn phòng trước, hắn chỉ tay nói tiếp kia là khu canteen, kia nữa là nhà ở công nhân. Đi 1 vòng, biết thêm thông tin là lão tóc xoăn học thủy lợi. Hắn bảo giám đốc thuê 1 cái nhà cho tao và máy và vợ chồng giám đốc ở, 2 ông thủ kho bảo vệ thì ngủ công trường. Cơm nước thì có người nấu cho ăn, đến bữa là ăn thôi. Ở đây buồn lắm chú ạ.

Bữa ăn cơm, ăn bát cho lấy lệ, chủ yếu hỏi han. Chiều thấy có mấy ông tổ đội đến ký tá hợp đồng gì đó, ko rõ lắm, chắc giao khoán. Giám đốc bảo 2 anh em mai ra xem lại mốc để chỉ cho đội đào móng nhé. 5h chiều đã thấy gọi vào ăn cơm, lại ăn cho lấy lệ. Ăn xong lão tóc xoăn bảo tao về thôi, tao xách ba lô trèo lên xe. Từ công trường đến nhà thuê cũng khoảng 2km, đường làng vắng

toe, 1 bên là cánh đồng ngô, 1 bên là nhà dân, thưa thớt lắm. Không có đèn điện gì, trời tối như mực.

Nhà trọ là 1 nhà mái bằng cũng khá mới. Lão tóc xoăn bảo có 1 phòng ngủ là vợ chồng sếp, anh em mình nằm chỗ kia, hắn chỉ tay vào góc nhà, có đặt cái phản rộng, chăn gối chắc là của lão tóc xoăn. Hắn kêu chủ nhà ngay bên cạnh, ở 1 cái nhà nhỏ như cái bếp, nhà này mới xây nhưng ko ở mà cho thuê lại. Chủ nhà có 2 bố con trai, vợ đi xuất khẩu lao động mấy năm rồi thì phải...Lão tóc xoăn bảo chú có đi tắm thì đi, có nóng lạnh đấy. Tự giặt quần áo nhé. Tao vâng dạ lấy quần áo đi vào phòng tắm, thấy chậu quần áo chưa giặt ở góc phòng, cả dây dợ, chắc là của vợ sếp rồi...

Đêm ấy lạ nhà, nầm chém gió với lão tóc xoăn đến 11h, lão ngủ khò khò mà tao mãi deo ngủ được. Sáng hôm sau dậy sớm, vật và vật vờ. Lão tóc xoăn bảo đi ăn sáng, có quán phở cách đấy vài km. Đm, phở ăn như đấm vào mồm mà tận 30k. Đây đúng là chèn ép người thái quá mà. Quán phở này chắc là mới mọc lên sau khi có công trình xây dựng ở đây thôi. Tao lừa bàu với lão tóc xoăn, lão bảo đúng thế nhưng ở đây ko có quán nào đâu.

Ra công trường, bên thầu phụ mà thực ra là tổ đội đã chực chờ chỉ vị trí cho họ đào móng. đất ở đây cứng, toàn đá nên chỉ làm móng bằng thôi ko cần cọc cách gì. Tao với lão xoăn phải mang thước dây ra mà kéo kiểm tra lại mốc, quần cả buổi sáng, mới xong được mấy cái mốc. Làm thủ công nó vất thế đấy. 11h thì được gọi vào ăn cơm. Ăn xong lão tóc xoăn bảo về nhà trọ ngủ, tao bảo thôi, ko quen ngủ trưa, thế là lão về. 2 vợ chồng nhà sếp cũng đưa nhau về, tao ở lại chém gió với ông thủ kho, ông bảo vệ. Toàn người nhà quê, mộc mạc lắm.

Chiều lão tóc xoăn đi dẫn gặp tư vấn giám sát, bên tư vấn giám sát có mỗi 2 thằng, ngồi ở văn phòng cách công trình chỗ tao 500m, hóa ra bên trong này còn công trình khác nữa, là nhà máy gì đó, bọn tao xây khu này là phụ trợ cho nhà máy đấy. Chào hỏi xong thì ra về, 4h lão tóc xoăn bảo về tắm xong thì ra ăn cơm, công việc ở đây cũng ko ai quản thời gian đâu. Tao lắc đầu bảo thôi tí em về, deo gì mới làm lại ko có giờ giấc gì thế thì không hay cho lắm. Lại ăn cơm rồi thuốc thang lúc mới về. Về cùng lúc với vợ chồng sếp. 2 vị đấy nhảy đi tắm trước làm tao mãi 8h mới đến lượt. Đang giặt quần áo thì vợ sếp ra, tao chào nhã nhặn. Vợ sếp bảo đi công trường mệt quá, chị hơn chục năm nay ko phải giặt quần áo bằng tay mà giờ cũng phải giặt đây. Vợ sếp kéo chậu quần áo ra giặt, 2 chị em mỗi người 1 chậu, hỏi han vài câu thì biết mụ 30 tuổi, có 1 đứa con 8 tuổi. Mụ kêu chị xuống đây hỗ trợ vài hôm đầu để ký hợp đồng với thầu phụ, tiền nong nọ kia thôi. Rồi mụ hỏi tao quê quán, học trường gì, đã đi làm ở đâu. Tao trả lời đúng như sự thật. Tao bảo ở đây buồn quá chị nhỉ, mụ ừ, buồn thật, tối muộn đi chơi cũng ko có chỗ mà đi, ra đường tối om, sợ, chả dám đi đâu.

Tao giặt xong trước, ra ngồi hè hút thuốc. Lão sếp chắc ngủi thấy khói cũng chạy ra anh xin điếu, quên chưa mua. 2 thằng ngồi rít thuốc, lão sếp bảo cố gắng làm cho anh, lương lậu ko quan trọng đâu. Tao cười trừ. Vợ sếp giặt quần áo xong cũng mò ra hóng, hỏi linh tinh vài câu ngờ nghênh kiểu ơ sao ko thấy ép cọc, ơ sao đào nồng thế...Tao mất công trả lời chi li cụ thể. Vợ sếp ngồi tí thì chán, thấy bê laptop ra xem phim, than là ở đây ko có internet buồn quá...

Cứ như vậy được 5 hôm. Tao thấy ngán ngẩm quá. Trong đầu đã xuất hiện ý nghĩ bỏ về Hà nội. Chiều hôm đó quãng 3h, sếp sai về nhà trọ lấy cho lão cái bảng khối lượng gì đó để ở phòng khách, về bảo chị tìm đưa cho. Tao đi con wave rách về, thấy vợ sếp đang ngồi xem phim. Tao vào nhà, mụ giật mình, chắc đang tập trung quá. Tao bảo lấy tài liệu, mụ luống cuống thế nào quờ tay đổ mẹ cốc nước vào lạp. Rú ầm lên. Tao bước lại bảo chị tháo pin ra đi, mụ bảo tháo thế nào nhỉ. Tao lại tháo luôn cho xong, mụ kêu ôi hỏng thì chết, bao nhiêu tài liệu bên trong. Tao bảo phải sấy luôn cho khô thì hên xui, hỏi mụ có máy sấy ko, mụ kêu có rồi chạy vào buồng cầm ra. Tao bảo kiếm con dao nhọn, xoáy mãi mới ra được mòn Ốc vít cũng ko tháo tung được hắn mà cứ thế thò máy sấy vào sấy. Mụ ngồi cạnh xem, mùi thơm thoang thoảng, quyến rũ ra phết. Tao bảo ơ chết em phải cầm tài liệu ra cho sếp, mụ sốt sắng nói cứ làm đi, để chị cầm ra cho. Mụ

cầm luôn tài liệu, đi luôn. Tao sấy rồi ngó, thấy ko còn ít nước nào mới lấp lại, vừa lấp xong thì mụ vợ sếp cũng về, chạy luôn lại hỏi được ko em...

Tao lấp pin, bật máy, ok, máy hoạt động bình thường, vợ sếp thở phào sờ sờ nắn nắn máy. Tao bảo ok rồi đấy chị, mụ cảm ơn rồi rít. Mụ bảo à em kiểm tra luôn giúp chị máy ko hiểu sao chậm lắm. Tao kiểm tra làm vài thao tác defragment, bỏ bớt các phần chạy ẩn, start up, bảo mụ phải chờ, mụ kêu ừ, rồi vào phòng lấy quần áo, chắc là đi tắm.

Cửa nhà tắm là cửa kính dạng mờ. Tao đi lấy quần áo, thấy bóng mụ bên trong, dội nước ào ào, kích thích vl. Đang thu quần áo thì để ý nhà tắm có ô thoáng, nếu đứng ngó qua thì khả năng sẽ nhìn thấy được hết. Nhưng ko để cái phần con trỗi dậy, tao lấy quần áo về chỗ phản và gập. Mụ vợ sếp tắm xong ra run run kêu rét quá, hỏi máy được chưa em, tao bảo chị lại xem nếu chạy đến 100% rồi là được. Mụ kêu chưa, mới hơn 10% thôi. Tao đi tắm, tắm xong giặt luôn, vừa giặt xong thì lão tóc xoăn gọi điện bảo ra ăn cơm. Mụ vợ sếp kêu chở chị ra cùng với. Mụ ngồi sau, hương phụ nữ có gì đó vẫn thơm thơm phảng phất, đường sóc, mụ vài lần giữ áo tao, dính cả xôi vào lưng, thấy rạo rực bên trong lầm. Mụ hỏi han đủ thứ, tao trả lời hết, mụ kêu thế mà anh nhà chị chả biết gì về máy tính. Tao nói lảng, chắc thời sếp chưa tiếp cận máy tính nhiều. Mụ kêu lúc nào rảnh nhờ cậu chỉ bảo thêm cho chị nhé, chị cũng gà mờ lắm.

Hôm nay là tròn 1 tuần ở công trình, nhớ HN vl, ngày nào cũng gọi điện với **Luật** hoặc **Luật** gọi. Tao bảo ở đây sắp thành ngổ rồi, **Luật** cười hihi bảo cố lên, cố ko được thì về. Thôi đành cố vậy chứ biết làm thế nào. Nửa tháng trôi qua, tao nhận ra lão tóc xoăn còn gà hơn cả tao, máy thủy bình lão còn ko biết chỉnh, kiến thức thi công đúng là con số 0 tròn trĩnh, thành ra việc gì cũng đến tay tao. Đã chán rồi lại càng nản. Tao phải ra công trường hướng dẫn tổ đội làm từng tí, may là tao có tí kiến thức ở công trình hải dương đợt vừa rồi nên cũng ko bỡ ngỡ lắm. Nhưng thấy mệt vl. Cuối tuần ấy, tao bảo sếp cho về hà nội, sếp kêu ok, đi cùng hẵn về. Đm, về đến bến hà nội thôi đã thấy sáng cả thằng người. 1 ngày chủ nhật quần nhau tơi bời với **Luật**, sáng thứ 2 lại phải đi, sếp bảo bạn chưa xuống được, chú đi xe khách cho chị đi cùng, chị xuống ứng tiền cho thầu phụ. Thế là hẹn nhau tại bến xe, lên xe, tao ngồi cạnh vợ sếp...

Xe đầu tuần, có vài mống khách. Tao ngủ gật gù sau vài câu chuyện xã giao Mai khi đến trạm dừng nghỉ ở phú thọ thì vợ sếp gọi dậy xuống uống nước tao mới tỉnh. Giải lao 15p lại lên xe, lần này tỉnh táo ngắm đường. Bây giờ thì ko biết thay đổi nhiều chưa nhưng hồi ấy nhìn xơ xác thật. Quê tao cũng nông thôn nhưng mà ko xơ xác như vậy. Nhìn nhà cửa rêu cũ, cây cối um tùm, già như trời hè thì nhìn còn mướt mắt, đây trời đông, đã ảm đạm thì chớ, nhìn cảnh vật như thế lại càng tiêu xơ. Tao bảo vợ sếp ở đây dân chắc nghèo chị nhỉ, vợ sếp ừ, như nhà mình thuê ấy, nghe kể vợ đi xuất khẩu lao động 4 năm rồi chưa về lần nào, có gửi tiền về thì chỉ làm được cái nhà mái bằng bé mà cũng chả dám ở, vẫn ở nhà cũ ở dưới. Tao hỏi chị quê ở đâu, mụ kêu chị gốc hải phòng, ở hà nội lâu rồi. Tao hỏi chị gốc hải phòng thế câu nói trai Nam gái Hải là thế nào ạ. Mụ cười kêu trai nam thì chị ko biết, chị chỉ biết gái hải phòng sống hết mình, nhiệt tình phóng khoáng...

Xuống đến nơi thì đã 11h. Gọi điện trước nên lão tóc xoăn ra đón, kẹp 3. Tao ngồi ôm lấy mụ vợ sếp nhưng quần áo mùa đông dày cộm, ko cảm nhận được gì. Hôm đó thấy buồn vl. buồn vì cảnh vật hoang sơ của miền trung du vắng vẻ, buồn vì vừa gặp người yêu được hôm đã lại phải xa, buồn vì nhiều điều lắc nhắc. Ra công trường cát gắt với mấy ông thầu phụ, mấy ông kêu nay làm gì nóng thế, tối qua anh uống rượu nhé, làm nửa tháng rồi chưa được mời các chú đến nhà. Thế là tối có cỗ. Nhà lão đội trưởng cách công trường cũng khoảng 4-5km, cái vé heo hút thì vẫn thế, 5h đã vào đến nhà lão, lão bảo ngồi uống nước đã, chị với cháu đang nấu sắn xong rồi, chờ mấy ông x y z tí, các ông toàn ở quanh đây. Xưng hô anh em thế thôi nhưng lão đội trưởng cũng phải ngoài 40 rồi, đi công trường cứ anh em cho dễ làm việc.

Lão xoăn uống có vẻ kém, được nửa bữa mặt đỏ như gấc rồi từ chối, chỉ nhấp môi. Tao tí đến hết bữa, rượu ngon, gà đồi, lợn cợc, dân dã nhưng mà thật. Ăn xong lão tổ đội còn kêu giờ đi lên

thị xã chương 2, tao bảo thôi, rét mướt, đi đến đêm mới lên thị xã à. Kiểu ra về, lâu lắm mới được bữa rượu ngon. Lão sếp lù từ hôm tao làm đến giờ cũng chưa thấy tổ chức ăn bữa nào cho ra hồn, chán vl. Về nhà trọ, lão tóc xoăn vào thẳng ổ mà nằm lăn ra ngủ như chết. Tao lấy quần áo, định đi tắm thì thấy phòng tắm đang có người rồi, chắc là vợ sếp thôi. Tao gọi to chị tắm sắp xong chưa, mụ ở trong nói vọng ra, chưa, sao thế. Tao bảo à nếu sắp xong rồi thì em tắm mà lâu nữa mới xong thì em thôi, em ngủ luôn, nhịn tắm. Mụ cười khinh khích ở trong kêu bẩn thế à. Thế là cứ 1 trong 1 ngoài chém gió. Lúc sau mụ tắm xong đi ra, tao bảo thôi, lạnh quá em ko tắm nữa. Tao ra phòng khách ngồi hút thuốc, thấy nhà dưới có ánh đèn, tao lê la xuống thì thấy 2 bố con nhà chủ đang ăn cơm. Nhà nhỏ, cũ kỹ, thật là nghịch lý khi nhà mới thì người ở trợ dùng còn nhà cũ thì chủ nhà ở. Chủ nhà pha chè, tao ngồi uống chè hút thuốc hỏi chuyện bao giờ cô mới về, chủ nhà mặt buồn rười rượi bảo ko rõ, ban đầu bảo đi 3 năm nhưng lại gia hạn thêm, 4 năm rồi chưa về lần nào. Gửi tiền về làm được cái nhà đấy nhưng chú có ở đến đâu, có 2 bố con ở nhà này đủ rồi, bao giờ mẹ nó về thì lên nhà mới ở. Tao thấy chạnh lòng, đúng là muôn hình vạn trạng của cuộc sống.

Ngoài làm mấy chén chè rồi về. Tao đóng cửa lạch cách định đi ngủ thì mụ vợ sếp gọi ô vào chị nhò cài máy tính này tí, sao cái này ko cài được. Tao vô tư vào phòng mụ, laptop mụ để trên cái bàn gấp trên giường, tao ngồi vào giường, xoay máy ra bảo chị muốn cài gì. Mụ bảo cài cho cái phần mềm, làm đúng hướng dẫn theo crack mà ko được. Tao lần lần mò mò, mụ đứng cạnh nhìn ngó...

Mụ hỏi đi đâu về mà mùi rượu sức lên thế, tao bảo uống rượu ở nhà ông tổ đội, rượu ngon nên uống hơi nhiều, lão xoăn về nằm như chết kia. Mụ hì hà kêu ngày xưa sinh viên chị cũng mấy lần say rượu, sợ luôn. Tao kiểm tra máy tính, thì ra ngoài chạy file crack còn phải copy file đéo gì ấy vào ổ C nữa. Máy chạy ngon lành, tao lần mò vài thư mục, thấy mụ vội xua tay kêu ko được vào mấy mục đấy. Tao bảo có gì bí mật thì chị phải ẩn đi chứ. Mụ hỏi ơ cách ẩn thế nào. Đm, ko biết gà thật hay giả vờ gà. Tao bảo thôi em ngủ. Say quá rồi. Tao chui vào ổ, cơn buồn ngủ ập đến, kéo 1 giấc thì tỉnh dậy vì khát. Dậy lọ mọ mò nước, thấy phòng mụ vợ sếp vẫn sáng sáng. Tao tờ mờ vào ngó hỏi chị chưa ngủ à. Mụ vợ sếp giật mình bảo cậu làm gì đấy, giật hết cả mình. Tao cười bảo có gì mà chị sợ, ở miền núi này nhiều ma lắm. Mụ kêu thật á, tao tiện mồm bảo đúng thế mà, hôm trước tối em dậy đi vệ sinh xong ra sân hút thuốc, thấy tiếng âm u, hôm sau em hỏi chủ nhà thì chủ nhà bảo khu này thời chiến tranh là chiến trường ác liệt nên có nhiều oan hồn. Tao thấy nét mặt mụ vợ đúng là tái đi, chắc sợ thật. Tao bảo thôi chỉ ngủ đi, ma cũng có làm hại người đâu mà lo. Tao bước được 2 bước mụ vợ sếp gọi giật lại, mụ bảo từ đã, ngồi nói chuyện lúc đã. Tao bảo chuyện gì thì mụ bảo cậu có tin ma mãnh ko, tao bảo em thì ko tin nhưng nhiều người kể và chứng kiến, chủ nhà cũng kêu thế mà. Tao ngồi xuống mép giường, kể thêm câu chuyện bịa kỳ dị. Mụ vợ sếp nghe xong đám bảo đéo dám ngủ đâu, tao hỏi mụ mấy giờ rồi, mụ kêu 12h. Tao bảo thôi em ngủ đây mai còn đi làm. Ra phòng khách, tắt điện, tối om, chui vào ổ nằm. Vừa nằm được 5p thì có điện thoại, tao nhìn máy, là mụ vợ sếp gọi, mụ bảo cậu dậy đi, chị nghe tiếng u u ở đâu ấy, tao bảo chắc là ma, kệ nó đi, ngủ đi chị. Mụ kêu chị ko dám ngủ, cậu vào nói chuyện tí nữa được ko. Tao bảo em buồn ngủ lắm, mai đi làm nữa. Mụ kêu mai chị cho nghỉ là được chứ gì, tao bảo em nghỉ thì ai làm. Nói thế nhưng tao vẫn vùng dậy đi vào. Mụ vợ sếp để điện phòng sáng trưng, tao bảo máy tính chị có phim gì ko, mụ kêu có nhiều, tao bảo thế đưa em mượn em ngồi xem trông ma cho chị ngủ. Mụ gật gật... Tao ngồi dưới đất, lạnh vl, mở bộ phim xem, mụ nằm trên giường, đéo biết ngủ chưa. Xem được nửa tiếng, phim đang hay thì thấy mụ trở mình, quờ tay quàng cổ tao. Tao đẩy tay mụ ra, mụ lại quàng lại. Nghe tiếng nói nhỏ rằng anh lên ngủ đi. Trong đầu nghĩ mụ này chắc ngủ mơ tưởng mình là chồng mụ chắc. Tao kê, xem tiếp, tí sau mụ lại bảo anh lên ngủ đi. Tao quay vào nhìn mụ, thấy mụ nhắm mắt. Tao thở dài, trèo lên giường nhưng chỉ ngồi, dựa lưng vào thành giường, ko dám kéo chăn. Mụ quờ tay sang ôm đùi tao, rồi rờ rờ vào thẳng nhỏ đã căng cực. Mụ nắn nắn rồi mở mắt, tao nhìn mụ, mụ nhìn tao. Mụ rụt tay lại bảo ơ em chưa ngủ à, tao bảo em trông cho chị ngủ mà. Mụ nói 1 cách tự

nhiên, thôi ngủ đi cũng được. Ko hiểu bảo đi về ngủ hay nằm đây ngủ. Tao hỏi lại em ngủ đây à, ko thấy mụ trả lời gì. Tao tắt máy tính, vùng dậy về ổ, nằm cạnh lão xoăn. Trần trọc một hồi mới ngủ được.

Sáng hôm sau, lão xoăn dậy sớm gọi tao, tao bảo anh ra trước đi tí em ra sau, mệt quá. Nghe tiếng xe máy lão xoăn đi, tao nằm thêm nửa tiếng nữa mới dậy. Vừa đánh răng xong đi ra thì thấy mụ vợ sếp đi vào đánh răng, nhìn nhau, hơi ngại ngại. Tao hỏi khi nào chị về, mụ kêu chờ anh xuống xong thì anh đưa chị về. Tao thay quần áo rồi hỏi chị có ra công trình ko cho em đi cùng. Mụ bảo ko, chị ra làm gì đâu, cậu cứ lấy xe mà đi, à mà chị hỏi cái này, chuyện ma hôm qua cậu kể là thật à, tao bảo thật chứ. Mụ kêu ghê vãi nhỉ. Ra rót cốc nước uống, đứng từ vị trí rót nước có thể nhìn vào trong phòng của vợ chồng sếp, tao bất chợt thấy mụ đang thay quần áo, đm, cửa chỉ khép 1 nữa, thấy hết vú vê mông má. Đang chầm chầm nhìn mụ thì mụ cũng nhìn ra, chạm mè mắt nhau. Tao quay mặt đi. Chuẩn bị đi thì mụ gọi giật lại kêu chị nhờ tí, gỡ hộ chị cái khóa sau lưng bị kẹt. Mợ nó, khóa kẹt thì sao ko thay cái khác đi. Tao quay lại, nghe tiếng mụ bảo váy mua mấy triệu bạc mà cũng kẹt....

Có sợi chỉ nó mắc vào khóa, mụ vẫn mặc 1 áo rất mỏng bên trong váy, tao cạy cạy lên cạy xuống vẫn chưa được, bèn ra sức kéo mạnh tay, xoẹt phát ăn ngay, cơ mà là kéo xuống, mở toang khoảng lưng, áo mỏng vẫn hắn rõ dây áo ngực mà đen. Thấy mụ đứng im hỏi được chưa, tao bảo chưa, rồi luồn vào trong váy từ đằng sau mò sang ngực, chạm đến ngực tao mới bảo được rồi ạ. Tao bóp, mụ bảo cậu làm gì thế rồi xoay người lại. Mụ nhìn tao chầm chầm, tao kéo mụ vào, cúi mặt xuống hôn chạm môi 1 phát, rồi tay lại mò vào ngực. Ngực hơi nhão, có lẽ thằng bố thằng con vẫn vò nhiều quá, tao xoa xoa nắn nắn, ko thấy mụ dãy đấy gì, tao buột mồm nói câu hơi tục tĩu là em địt chị nhé. Tay tao mò xuống mông, mà nặn bóp, rồi lại đưa lên ngực, mụ cũng bắ đầu mon men sờ quần tao. Bỗng đâu tiếng còi xe bíp bíp, đm, tỉnh người, tao đi vội ra ngoài. Là lão tóc xoăn, lão bảo về đón tao ra chỉ cho cao độ đéo gì ý. Dm, tao thầm cảm ơn lão xoăn, tí nữa thì gây ra hành động tội lỗi rồi. Ra công trường luôn, tao lại quần ngoài công trường cả buổi, đến trưa ăn cơm, ko thấy vợ sếp ra, ông thủ kho kêu đứa nào gọi vợ sếp ra đi. Tay tóc xoăn gọi, xong hắn bảo chị ko ra đâu, mọi người cứ ăn đi.

Công việc nói chung không khó, nhưng tao có 1 mình nên cứ chạy đi chạy lại thành ra vất, tay tóc xoăn thì chỉ loáng thoáng, lúc nào nghiêm thu thì tao bảo gọi tư vấn ra hắn mới đi gọi rồi đi cùng. Chiều hôm đấy về nhà trợ, ko thấy vợ sếp đâu, hỏi chủ nhà thì chủ nhà kêu ơ nó về lúc chiều rồi mà, còn nhờ ku nhà chú đèo ra ngoài đường, ko bảo gì bọn mày à. Chẹp, chắc ngại nhìn mặt nhau hay sao.

2 tuần nữa trôi qua, là tròn 1 tháng. Lão sếp lên đưa tao 6 triệu bảo tháng đầu anh trả 6 triệu, từ tháng tới anh trả 8 triệu nhé. Đm, thế là thế nào, ở công trường mọi người thừa biết tao mới là chính, lão tóc xoăn mag tiếng chỉ huy nhưng có biết làm đéo gì đâu. Tao ko thèm kèm bèn lại. Tối hôm đó, ăn cơm xong tao ra báo giám đốc là em xin nghỉ, nhà có việc. Lão bảo ơ có việc thì cứ về xong lại lên chứ nghỉ làm gì. Tao bảo có việc thật, em báo anh cho anh biết ạ, mai em về luôn. Lão sếp ko nói gì nữa. Vào ổ dọn đồ, tay tóc xoăn kêu đéo gì nghỉ thật à, mày nghỉ thì ai làm, tao cười bảo chỉ huy trưởng tự lo đi, hắn bảo chỉ củ cặc, tao cũng chán ở đây rồi, mày nghỉ có khi tao cũng nghỉ... Sáng hôm sau lão tóc xoăn chở ra đường lớn, tao bắt xe về. Gần về đến hà nội thì thấy vợ sếp gọi hỏi ơ sao cậu lại nghỉ, tao bảo 1 là sếp trả lương lom dom ko như lời sếp nói, việc thì toàn em làm là chính. 2 là em chán ở núi rừng quá rồi, thôi em về hà nội rau cháo nhưng vui. Mụ kêu ơ thế anh em nói chuyện thế nào, lương lậu có vấn đề gì. Cậu nghỉ thì phải báo sớm để chị chuẩn bị người chứ. Tao bảo vẫn có ông tóc xoăn ở lại mà. Em là phụ, ông ấy mới quan trọng chứ. Tao tắt máy.

Về Hà Nội, đúng là cái lạnh của thủ đô vẫn ấm lòng hơn cái lạnh rừng núi. Tao gọi điện cho Luật trước tiên, Luật bảo hihi, em biết ngay mà, nhưng anh vẫn ngoài sức tưởng tượng của em, em nghĩ anh chỉ trụ được 1 tuần, ai ngờ trụ được 1 tháng là giỏi rồi...Mẹ nó, ng yêu mà coi thường

nhau thế à, tao bảo thế thôi anh lại quay ngược lại công trình vậy. **Luật** kêu hihi, anh quay lại đi, em đang định tối rủ anh đi ăn gì đó để dưỡng sức cho đêm, anh đi thì thôi vậy. Mẹ kiếp, câu dẫn đến thế là cùng.

Tao về nhà trọ, có mỗi bắc ninh ở nhà, tao hỏi ko đi học à thì ẻm kêu đang mùa thi mà. Ủ, lại mùa thi rồi cơ đấy. Hết mùa thi là lại đến tết, lại tết. Tầm này kiểm việc khả năng khó lăm đây vì ít công trình khởi công, cũng ít người nghỉ việc, người nào cũng chờ làm hết tết mới nghỉ do vậy ít có sự xáo trộn. Tao nhìn về phía trước, 1 đoạn đường khả năng là gian nan...

Đúng như dự đoán là đăng tin cả tuần mà đéo thấy chỗ nào gọi phỏng vấn. Ở nhà 1 tuần chán ngấy người, may có bắc ninh bầu bạn, suốt ngày sang phòng ẻm lê la. Online chém gió cũng chán, tao cũng ko bảo mấy vị tiểu muội là đã về hà nội. Còn tháng nữa là Tết, vật vờ bao giờ cho đến Tết đây. Sang tuần thứ 2, online phải ẩn nick, như kiểu sợ ng khác biết mình đang thất nghiệp, có đi phỏng vấn vài nơi nhưng cũng ko ăn thua. Cuối tuần thằng thông về, nó thấy tao thì ngạc nhiên hỏi tưởng đang đi công trình tuyên quang mà. Tao bảo ừ nhưng bỏ rồi, rùng núi buồn đéo chịu được, thằng thông kêu đm, giờ gần tết rồi có cặc tìm được việc, tao cũng đang tim việc để nhảy dây mà đéo ăn thua. Tao hỏi lại thằng thông là sao nhảy, nó kêu cũng chán, muốn đi làm công trình đúng ngành giao thông của nó, làm xây dựng đéo hiểu lăm nên chán, làm cố đến tết thì nghỉ. Hết tuần, thấy người bí bách, ì ạch. **Luật** bảo thôi đăng nào cũng gần tết rồi, ra tết thì tính tiếp đi anh. Tao gật gù. Ngày xách xe đi chơi rông. Hỏi ra mới biết cũng có 1 đống bạn đồng nghiệp đồng môn đang thất nghiệp ở nhà chơi rông giống tao.

Rằm tháng chạp, trăng mờ mờ sau mấy làn mây, mùa đông trăng lên muộn. Ngồi ban công hút thuốc 1 mình, trong lòng rối bời chuyện nghề nghiệp, mưu sinh. Tối ăn cơm nâu bảo ra tết chuyển chỗ trọ cho gần công ty ở đây xa, đi làm tắc đường, về cũng tắc đường. Tao bảo uhm, ra tết anh với thằng thông cũng ko ở đây nữa, khả năng anh đi công trình. Bắc ninh và **Luật** nhìn nhau bảo thế thì bọn em cũng tìm chỗ khác. Mấy năm ở nhà trọ này cũng nhiều kỷ niệm phết. Cơ bản là vui. Cuộc sống thay đổi, con người cũng phải thay đổi theo, chuyện hợp tan, tan hợp là điều đương nhiên, biết thế nhưng vẫn cảm thấy buồn buồn. Nâu với **Luật** bảo làm hết 25 tết mới được nghỉ. Bắc ninh thì kêu 22 là về quê rồi. Chuyện nhà cửa ra tết tính. Tao dọn đồ dần chở về quê, thằng thông cũng thế. 6 triệu lấy lương tiêu giờ đã hết. Hôm sấp về quê còn đúng 300 nghìn. Nghĩ cũng tủi, mang tiếng đi làm rồi. Hỏi thằng vay thằng thông vài củ, nó bảo cũng đéo có, đợt vừa rồi đánh lô lõm hết mấy tháng lương, cố dành được 2 củ về quê ăn tết. Thật vl. **Luật** vẫn là tâm lý nhất, chắc là nấm được tình hình, **Luật** đưa tao 5 củ bảo em cho anh vay, khi nào đi làm trả sau, mà ko trả thì thôi, chúng mình ko tính toán...Nghe cũng ấm hết cả lòng...

Tết, Tết đầu tiên đi làm, dù lì tiền đi vay nhưng cũng ko để thầy u biết làm gi. Vẫn đi mua đào mua quất bình thường, đưa thầy u 1 củ nhưng thầy u ko lấy bảo mày mới đi làm, đủ ăn là được rồi, thôi thì cho con em gái. Còn mấy đồng đi đâu cũng bị đòi lì xì, vì đã đi làm rồi mà. Hết tết thì cũng gần hết tiền. Mùng 6 rủ thằng thông xuống hà nội, cứ như phải đi làm thật, thằng thông đã xin nghỉ rồi nhưng cũng giống tao, ko nói nhà biết nên cũng balo quần áo ra đi.

Thằng thông thì sang đứa bạn ở vì chăn gối cho về quê hết rồi, tao thì sang phòng **Luật** ngủ, Nâu lên trước từ hôm nào ko biết, đã chuyển đồ xong hết rồi. Gặp chào nhau vài câu nâu bảo em ở gần khu trường anh, khi nào rảnh qua chơi. Thế là tạm biệt. Nhà còn mỗi tao với **Luật**, bắc ninh chưa lên. Tao bảo **Luật** anh phải ăn bám em thời gian sắp tới đấy, **Luật** kêu ko thành vấn đề, ngày sau anh giàu anh tốt với em nhé. Câu nói này đến giờ tao còn nhớ như in, chỉ là không có cái ngày sau đấy thôi...

Bắc ninh lên, giao cho tao đi tìm nhà hộ, tao bảo 2 chị em xa nhau thế tìm khó lăm. Tranh luận 1 hồi bắc ninh bảo thôi em cứ ở đây, **Luật** bảo ở đây cũng tốt nhưng hơi phí. Bắc ninh nói chả sao, trước chia 3, giờ chia 2, ko đáng mấy. **Luật** âm ừ kêu thế cũng được, cứ ở đây thôi. **Luật** đi làm, tao ở nhà. Bắc ninh kỳ này cũng ko phải đi học mà chỉ ở nhà làm tốt nghiệp. Trưa 2 đứa nấu cơm

chén, tối nấu cơm chờ **Luật** về. Tao với bắc ninh tình cảm tự nhiên tăng lên 1 bậc, các cụ bảo lửa gần rơm lâu ngày cũng bén cẩm có sai...

Thằng thông nhận việc, đi làm cầu đường gì mãi tận Cần Thơ. Anh em bạn bè chia tay quyến luyến. Tao dẫn nó vào đó gái đẹp nhiều, nhớ giữ mình không thì về lại lao lực bố mẹ cũng ko nhận ra. Nó cười khăng khặc bảo ông lo cái thân ông đi. Ông cứ ở hà nội thì chắc chắn là lao lực đấy. Thế là chia tay thằng bạn nối khố.

Hết tháng giêng tao vẫn chả tìm được việc đéo gì. Vật và vật vờ online ngày đêm. Hôm nọ bỗng thấy em đen nhảy vào bảo anh đang làm ở đâu, tao bảo đang thất nghiệp, ẻm kêu công ty ẻm đang tuyển kỹ sư, tao hỏi han 1 hồi thì mới biết đen đang làm cho 1 cty hàn quốc to vl, đang triển khai 1 dự án ở hà nội. Tao bảo thế nộp hồ sơ cho anh đi, đen kêu để em hỏi đã nhé. 1 lúc sau em đen báo mai anh đi phỏng vấn được ko, tao bảo được.

Sáng hôm sau đến địa chỉ theo lời em đen, công trường to vl, dự án khu đô thị mới. Em đen ra đón tao vào, lâu lâu ko gặp ko ngờ giờ nhìn nhan sắc ra gì phết. Tao bảo ăn gì mà xinh ra thế, ẻm kêu xinh chả bằng ng yêu anh. Đen dẫn tao vào ngồi ở bàn chờ bảo anh chờ tí, các bác ấy đang ở ngoài công trường. Tao lia mắt khắp văn phòng, có khoảng 30-40 người, khoảng hơn chục đứa con gái còn đâu là đực. Ngồi chờ vợ vẹo nửa tiếng, bọn nó đi qua đi lại nhìn nhìn mình thấy ngượng bỏ mẹ. Rồi thì thằng beep hàn cũng về, em đen dẫn tao ra nói tiếng anh bảo kỹ sư đến phỏng vấn, hôm qua có nói với ông rồi đấy. Thằng hàn nhìn tao rồi nói đẹp trai bằng tiếng việt rồi quay ra cười cười với em đen. Thằng hàn bắt đầu chém gió về dự án, nó cũng đéo hỏi gì về kinh nghiệm của tao hay thế nào, nó chỉ thao thao về dự án, rồi nó về chế độ, chính sách tao nghe loáng thoảng là cơm ăn ở canteen, có xe đưa đón đi từ hà nội, lương nó trả là 390\$. Rồi nó hỏi tao có làm được ko, tao bảo ok, tao rất thích công việc này. Thế là nó gật đầu bảo hôm nào đi làm được, tao bảo hết tuần này nhé vì hôm nay thứ 5 rồi, nó ok. Gọi em đen lại bảo làm thẻ ra vào với gì đấy, em đen tiến tao ra bảo chào mừng đồng nghiệp. Tao hỏi em dạo này nằm vùng ở đâu, thằng thông từ khi chia tay em đã bỏ hà nội, giờ đi tận cần thơ rồi đấy. Đen kêu em ở khu trồn duy hưng. À mà xe đưa đón ở chỗ đấy nhé, thứ 2 anh đi làm thì chú ý, anh đi xe máy ra đấy gửi. Tao cũng đéo nghĩ tự dựng kiêm được việc lương khá thế, mà nhìn quy mô dự án có vẻ to. Ra về, kể cho bắc ninh nghe, bắc ninh kêu ngon thế, lương cao thế, ăn mừng đi thôi... Tao bảo nào mình cùng liên hoan, giơ tay ra đón, bắc ninh nhoẻn cười kêu chị **Luật** về kia. O đệt, tao có định làm gì đâu mà lôi **Luật** ra dọa. Tao bảo mà anh xa nhà bao lâu em vẫn chưa có ng yêu là thế nào, bắc ninh bảo ai bảo anh em ko có ng yêu, chỉ là em ko dẫn về thôi...

Cuối tuần đó lại về quê chờ máy tính xuống. Sau mấy năm công nghệ tăng trưởng thì máy tính của tao đã thành ông già đích thực nhưng đủ đọc báo, chơi game cùi bắp. Thứ 2 đi làm, ra chỗ xe đón, gọi cho Đen, Đen bảo cứ chờ đấy, ẻm đang đến. Thấy cũng 1 đám người đứng chờ, có vài gương mặt quen nhưng cũng chả hỏi làm gì. Đen đến, đứng chỗ đám người kia và vẫy vẫy tao. Tao tiến lại, đen bảo kỹ sư mới đây mọi người. Hóa ra cả đám này đều là chờ xe, tao thấy có 4 đứa con gái, 7-8 đực. Mấy đứa con gái nhìn khau lăm. Xe đón là chiếc xe 29 chỗ. Tao ngồi cùng với đen, mấy người trên xe đùa cợt bảo có gì ra mắt ko, tao kêu để em lên đầu xe ra mắt cho mọi người nhìn rõ ạ. Hỏi han giới thiệu thì biết công ty đang làm dự án khu đô thị mới, làm tổng thầu. Đội xây dựng có 12 người chia làm 3 nhóm nhỏ phụ trách 3 mảng biệt thự, liền kề, chung cư, tao thuộc nhóm biệt thự. Đội cơ điện có 6 người cũng chia như thế. Có 1 đội kiểm soát an toàn nữa cũng 3-4 người gì đó. Mỗi đội có 1 em thư ký lo các thủ tục chấm công, chế độ, kế hoạch, giấy tờ. Đây là mảng công trường. Ngoài ra còn đội hành chính kế toán, đội planing. Mỗi đội đẽ có 1 người hàn đứng đầu, riêng bên xây dựng thì có 3 người hàn cho 3 nhóm, cái lão hóm phỏng vấn tao là trưởng đội xây dựng nhóm kiêm phụ trách nhóm biệt thự. Trên nữa có 1 ông giám đốc dự án. Em đen làm kế toán, biên chế về đội hành chính nhân sự. Vậy tính ra đội xây dựng là người đông thế mạnh nhất. Đi cùng xe của tao có 1 thằng cùng ở nhóm biệt thự, người Hà Tĩnh, bằng tuổi tao luôn. Tiếng nó cũng dễ nghe lầm, ko biết vùng nào. Làm quen xong 1 lượt

thì đến công trường, tao chào hỏi mọi người, thằng hà tĩnh bảo đi theo nó ra công trường tập thể dục. Từ văn phòng ra công trường cũng phải gần 1km, đấy là ra khu biệt thự phải đi qua khu liền kề và khu quy hoạch công đồng. Ra công trường thì mới đang làm móng, bọn tao tập trung tại 1 bãi đất rộng, thấy tất cả công nhân cũng tập trung ở đấy. Đến 7h15 thì có mấy thằng bắt loa đài phát nhạc tập thể dục, mọi người tập lầy lè. Xong xuôi hô khẩu hiệu an toàn các thứ thì họp nhóm, lão hàn cũng tham gia. Giới thiệu sơ bộ cho tao rồi bảo thằng hà tĩnh sẽ chỉ bảo thêm, sau đó là nói công việc, kế hoạch tí thì hẵn đi lượn. Tao làm quen với 2 lão còn lại, cả hai đều già dặn, hơn tao mấy tuổi. Khu biệt thự có 64 căn lại chia tiếp là 2 lão già kia phụ trách 32 căn, tao với thằng hà tĩnh phụ trách 32 căn. Những hôm đi trực thì ôm hết, làm việc ở đây cũng được nghỉ xen kẽ thứ 7. Thằng hà tĩnh dẫn tao đi 1 vòng công trường rồi tạt vào các văn phòng thầu phụ, thời điểm này có 3 thầu phụ làm kết cấu, lượn qua thì toàn thấy đực, thầu phụ việt nam hết. Thằng hà tĩnh bảo thôi về ăn sáng, tao hỏi ăn ở đâu thì nó kêu ăn ở canteen, có chế độ ăn sáng ăn trưa mà, nếu làm thêm về muộn thì ăn tối luôn. Bọn hàn lồn chế độ tốt vãi.

Về canteen toàn thấy thanh niên đực ngồi ăn, tao hỏi ơ chị em đâu hết, thằng hà tĩnh giải thích chỉ anh em công trường mới được ăn, bọn làm hành chính kế toán đéo được ăn, ăn thì phải mất tiền. Ôi đệt, cũng có phân biệt đối xử thế à. Thằng hà tĩnh kêu ừ, bọn nó làm 8h mà, mấy đứa con gái đi cùng xe hôm nay là có việc gì nó mới đi sớm thôi còn bọn nó 8h mới phải làm, đội kỹ sư bọn mình phải làm từ 7h. Được tính làm thêm 1 tiếng 1 ngày, mặc định, làm thêm bắt buộc...

Ăn xong lên văn phòng thì đã hơn 8 rưỡi, có em thư ký đội xây dựng gọi tao ta bảo anh nhận đồ bảo hộ và máy tính. Phát lèo 1 lúc đủ loại quần áo, phải 4-5 bộ dày mỏng khác nhau, ẻm giải thích do tầm này thời tiết dở hơi nên mới phát thế, còn bình thường thì phát theo mùa, mùa hè 2 bộ, mùa thu 2 bộ, mùa đông 2 bộ. Em phát luôn cho anh 1 thể là 6 bộ, mũ đây, giày đây, anh ký vào đây, xong thì ra nhận máy tính. Em thư ký vào kho xách 1 cái laptop samsung bảo anh nhận đi, ký luôn cho em. Tao thực sự bất ngờ về chế độ của bọn này, đầy đủ ngoài sức tưởng tượng. Em thư ký phổ biến 1 loại thông tin rồi bảo chúc zai đẹp làm việc tốt, lâu lăm rồi mới có zai đẹp vào công ty, toàn mấy ông đù đù kia chán ốm. Em thư ký kém tao 1 tuổi tức là ra trường cùng tao, người yên bái, da trắng, mắt to, mặt bầu bầu, 2 má phính. Nhìn đáng yêu lắm. Tao được đưa cho 1 đồng bản vẽ bảo nghiên cứu cho quen. Ngồi cả buổi sáng, để ý, ngắm gái, thấy có 1 em xinh vl thi thoảng lượn đi lượn lại, tao hỏi thằng hà tĩnh là ai kia, nó bảo em giúp việc, tao cười, nó bảo giúp việc thật mà, là thư ký văn phòng chuyên pha chè pha nước, ai cũng sai được. Tao đéo tin, thằng hà tĩnh bảo đm, xem đây, nó gọi X ơi cho bọn anh bình cafe tan, có kỹ sư mới đẹp trai đây mà ko ra săn sóc thế. Tao để ý èm kia cười toe, tí sau thấy bê bình cafe ra thật. Đm, hài vl.

Tuần đấy trôi qua hơi chậm vì chủ yếu là làm quen, nắm bắt. Nói chung môi trường thoải mái vl, công việc đơn giản là kiểm tra tiến độ, nghiệm thu công việc cho nhà thầu phụ, mấy thằng hàn cũng chả để ý gì lắm, ko ai soi mói gì, thích ngồi văn phòng thì ngồi mà thích ra công trường thì ra, tuy nhiên bọn nó bảo nhau việc chính là ở công trường nên hạn chế ngồi văn phòng thôi, sáng ngồi tầm tiếng, chiều ngồi tầm tiếng, 4 rưỡi bọn hàn nó về hết thì phá văn phòng cũng được.

Sang tuần thứ 2 bắt đầu đi kiểm tra, nghiệm thu, thằng hà tĩnh trình khá cao, tao tự tin là thằng nắm rất vững quy trình, tiêu chuẩn, đủ để nghiệm thu nhưng thằng hà tĩnh cũng ko hề kém, nó bắt lỗi, chỉ lỗi còn cụ thể, thậm chí nó còn giải thích luôn kiểu như tại sao lại phải nối thép 30d, tại sao cọc lại phải cách nhau tối đa 1.5D...Có thể thấy kiến thức nó là uyên thâm thực sự. Tao nghe và cũng học hỏi được kha khá. Thằng hà tĩnh hỏi tao trước làm gì, tao cũng thật thà kể, nó bảo tư vấn giám sát ở đây cũng thế, đéo có vẹo gì vì công ty mình là chủ đầu tư luôn, mấy thằng hàn bảo cứ mình nghiệm thu được là cho thi công tiếp, tư vấn giám sát thì kệ mẹ bọn nó. Nhà thầu phụ sợ tổng thầu hơn sợ tư vấn nhiều vì tổng thầu mới là người quyết định. Thằng hà tĩnh kể èm thư ký cứ hỏi thăm chú mà suốt đấy, tao bảo em yên bái á, hỏi thăm đéo gì, để tao địt cho nó phát. Thằng hà tĩnh cười sảng sặc, thử đi, bao nhiêu ông lao vào èm nó mà toàn xịt thôi...

Đi làm thằng người nó sảng khoái hẳn ra và mong chờ đến cuối tuần. Sáng chủ nhật ngủ bảnh mắt mới dậy, bộ máy tính vứt chỏng chơ vì có laptop của cty phát rồi, tao ôm laptop online, tự tin chém gió khoe với các tiểu muội là anh đã về hà nội rồi, các em chuẩn bị tinh thần đi. Mà chúng nó thờ ơ lắm. Lướt fb mới thấy các em chụp ảnh cùng trai xí xớn, hóa ra chúng nó có người yêu hết rồi, từ tóc vàng, giữa, Cô chị học sinh, Mỹ nhân....Đm, mới đi có mấy tháng hải dương, 1 tháng tuyên quang, 2 tháng thất nghiệp mà tình hình đã thay đổi chóng mặt Có lẽ là tại thằng facebook, địt cụ facebook.

Tao vào đăng stt Hà nội ngày trở về. Chả đứa đéo nào ngó ngàng, hoặc là mấy đứa like dạo Là thằng thông comment đầu tiên hỏi về hà nội rồi à bố cháu, comment qua lại mấy câu thì nó bảo chán lắm mà ạ, vào trong này toàn gái đẹp thôi. Vkl thằng bạn. Đang đọc báo thì em thôi miên pm bảo đi đâu mà về hả anh. Mẹ, em này đúng là ko ấm được gì. Tao nói nhăng cuội 1 lúc, đang chém thì bắc ninh gõ cửa, phải tắt vội yahoo. Bắc ninh bảo mò dậy từ lúc nào ko xuống đi chợ nấu cơm, ngồi đây ôm máy làm gì. Tao cười hì hì bảo đi thôi, vẫn sớm mà, tao hỏi Ơ Luật đâu, bắc ninh kêu chán, người yêu đi đâu cũng ko biết, chị Luật đi từ sáng rồi, hình như qua spa làm gì ấy. Tao càu nhau nói suốt ngày spa làm gì ko biết, bắc ninh bảo Ơ hay, quán của ng ta thì ng ta phải chăm sóc chứ. Tao trổ mắt hỏi spa của chị gái Luật mà. Bắc ninh cười ha hả, chán anh quá thế, chị Luật chung vốn ở đấy mà. Mẹ, tao ko nghe Luật nói thế bao giờ...

Đi chợ với bắc ninh, từ này đen đi rồi nâu đi, bắc ninh đã chịu khó nấu hơn nhiều, thôi ăn cũng tạm. Đến trưa tao gọi điện cho Luật bảo về ăn cơm, Luật bảo ko về đâu, về để anh ăn em à. Vãi cả người yêu, thi thoảng lại nói giọng điệu dâm đãng khiêu khích vl. Tao bảo em về ko, ko thi anh ăn bắc ninh đấy. Luật kêu mời anh xơi, bắc ninh ko còn là bắc ninh ngày xưa đâu anh, người yêu nó là công tử, thiếu gia đấy. Ô trời, tao thành người tối cổ rồi à mà cái gì cũng đéo biết thế này...

Ăn cơm, tao giữ bộ mặt lầm lỳ, ăn nhanh cho xong rồi leo lên phòng, ra ban công hút thuốc. Lúc xong bắc ninh lên hỏi anh dở chứng gì đấy, mặt cứ hầm hầm. Tao bảo em có ng yêu thiểu gia rồi, để ý anh làm gì, bắc ninh hỏi ai bảo anh thế, tao trả lời anh tự biết. Bắc ninh cười, em có ng yêu anh phải mừng cho em, dày mặt thế là ý gì. Tao bảo anh thấy tiếc. Bắc ninh cười ha hả bảo tham vừa thôi bố, người như chị Luật thế gian này ko có nhiều đâu, lo mà giữ ng yêu đi, em thấy chị Luật cũng nhiều ng theo đuổi đấy. Đm, lại 1 tin mới nữa. Tao vốn ko bất ngờ với việc Luật có ng theo đuổi, tuy nhiên thời gian tao đi công trình, ko biết có vấn đề gì ko. Tao vẫn mặt dày bảo anh vẫn tiếc em, ăn ở bao năm chưa xơ múi được gì, giờ em có ng yêu thì hi vọng gì nữa đây. Bắc ninh biết tao đùa bèn đùa lại, ẻm dang tay nói đây, mời anh xơi. Tao giả vờ lại gần rồi mà ẻm vẫn giữ thái độ thản nhiên, tao tiến lại thêm bước nữa thì ẻm bỗng ôm chầm lấy tao. Gục đầu vào vai khóc nước nở. Tao quá bất ngờ, ko hiểu chuyện gì. Tao hỏi sao thế, bắc ninh cứ vậy mà khóc, khóc 1 hồi mới bớt dần. Tao vỗ về hỏi chuyện gì, đưa bắc ninh ngồi xuống giường. Bắc ninh sụt sít nói em chưa 1 ngày được hạnh phúc trọn vẹn, những ngày ở bên anh là những ngày tươi đẹp nhất. Ko hiểu tự dung sao nói những lời này. Tao im lặng, lắng nghe. Bắc ninh nói tiếp chắc em ko sống được bao lâu nữa đâu anh. Tao giật mình hỏi ngay có chuyện gì mà nghiêm trọng thế. Bắc ninh ngẩng mặt nhìn tao, mặt vẫn ngấn nước. Ẻm nói em bị bệnh, tao hỏi bệnh gì, ẻm kêu ko rõ bệnh gì nhưng đầu óc em nhiều lúc bị phân ra như kiểu là 2 người, hay suy nghĩ đến việc tự tử. Đm, nghiêm trọng đấy. Tao hỏi tiếp ở thế mấy lần ngất xỉu đi khám xét thì bác sĩ có bảo bệnh gì ko, bắc ninh bảo ko, đấy là do tụt huyết áp thôi. Tao chợt nghĩ nói thế thì lo gì...Ko sao đâu. Bắc ninh nín dần, ẻm kể nhiều lúc ko hiểu sao như kiểu có 1 con người bên trong em xúi em tìm đến cái chết, còn bảo học xong đại học thì chết. Tao bán tín bán nghi, bệnh đéo gì, hay là bệnh âm. Tao bảo em có đi xem bói toán bao giờ chưa, bắc ninh kêu chưa ạ, tao nghiêm túc nói, hay là bệnh âm, thử đi xem bói đi, em có nói với ai việc này chưa. Bắc ninh bảo chưa, hôm nay em mới nói với anh, em bị như này khoảng hơn 1 năm nay thôi, nhưng cứ ở bên anh thì em thấy an tâm lắm...

Tao cũng nghe nói, nghe kể vài câu chuyện kiểu bệnh âm như thế, nhưng tao sống theo chủ nghĩa hiện đại nên cho rằng đó là hội chứng tâm thần, tự ảo tưởng, ảo giác mà ra thôi, tất nhiên mỗi người mỗi ý nghĩ, và khoa học cũng chưa giải thích được nhiều cái. Tao bảo lúc nào em thử đi xem bói toán đi, bắc ninh vâng dạ. Tao ngồi xuống choàng vào vai em, bắc ninh lại nói ở bên anh em thấy yên bình. Rồi quay sang tao, ngẩng mặt, đón chờ 1 nụ hôn. Tao ko thể, đùa là 1 chuyện, nếu thật mà **Luật** biết thì sao, tao bèn lảng chuyện hỏi thế em đang yêu công tử nào à. Bắc ninh có vẻ hơi hăng, èm nói ko, nó đang tán em thôi, nó là con ông x ở cùng quê em, làm chức Y trên tỉnh. Tao bảo thế đúng công tử còn gì, trai tài gái sắc. Bắc ninh mặt tươi hơn tí nói, gái sắc thôi còn trai chưa biết có tài không, em nghe nói nó cũng quậy phá lắm. Tao bảo có quậy như anh ko, bắc ninh kêu ko, anh quậy đặc biệt, ko ai giống anh được...

Bắc ninh đứng dậy bảo anh nghỉ đi, em về ngủ đây. Nhìn bóng dáng này, nếu ko phải là đang yêu **Luật** có lẽ tao đã dã tung bừng rồi. Lại ngồi online tí, chat tiếp với thôii miên, thôii miên hỏi có phải anh vừa nghỉ 1 công trình ở tuyên quang ko, tao bảo sao em biết. Èm kêu chị vợ giám đốc chơi cùng em, chị ấy thấy em comment trong fb anh nên vừa hỏi. Chị ấy bảo anh lôm côm, đang làm lại bồ về làm công trình rồi bời. Tao thấy có lời mời kết bạn trên fb. Gương mặt quen lắm, đúng là mụ vợ giám đốc cũ rồi...

Tao thử accept cho vui. Mụ ấy đã pm rồi bảo cậu làm ở đâu rồi, nghỉ đột ngột làm anh chị vỡ mặt. Tao bảo có gì mà vỡ chị. Mụ trả lời cậu nghỉ xong đến gần tết thằng tóc xoăn cũng nghỉ, cũng bỏ về y như cậu. Tao bảo vâng, thế chị tuyển ng mới, nhớ phải rõ ràng lương bổng, có hợp đồng đàng hoàng. Mụ bảo cậu có lên làm lại cho chị ko, làm chỉ huy trưởng cho chị, lương ko thành vấn đề. Đm, lại câu lương ko thành vấn đề giống lão chồng mụ từng nói. Tao chối luôn là lên đó buồn quá, chán lắm. Chị thông cảm. Mụ lại kêu rảnh đi cafe, đợt đấy chồng chị ko biết là toàn cậu làm chính, sau cậu nghỉ mới biết ku tóc xoăn ko làm được. Tao bảo thôii chị ạ, cafe chém gió thì được chứ em ko đi công trình đấy đâu. Tao lướt vào xem ảnh mụ, khá mặn mà. Lại chat với thôii miên, thôii miên rủ đi cafe ko anh, lâu lắm ko gặp. Tao nhàn rỗi, cũng muốn gặp thôii miên, xem công năng đặc dị của em có gì phát triển không. Tao thay quần áo, chuẩn bị đi thì bắc ninh bỗng đứng ở cửa hỏi đi đâu thế, tao bảo đi cafe tí, bắc ninh hỏi gái hay trai, tao bảo gái. Bắc ninh kêu cho em đi cùng dc ko, ở nhà chán quá. Tao lăn tăn, ko biết có nên cho bắc ninh đi ko. Bắc ninh tiến lại, giật giật tay nài nỉ. Tao bảo ko được, em đi làm gì, ở nhà làm luận án đi. Bắc ninh cứ thế ôm chầm tao bảo cho em đi, nếu ko em mách chị **Luật**. Đm lại dọa, tao lùa mẹ tay qua, sờ đúng mông mà xoa xoa, tao bảo cho em đi với điều kiện, bắc ninh hỏi điều kiện gì, tao lè lưỡi liếm quanh mép 1 vòng, bắc ninh dãy ra bảo đồ dê cụ, chạy ra cửa, tao túm được tay, y như cái cảnh cái lần làm rách áo ẻm nhưng lần này áo ko rách, áo len, giãn 1 phát hở hết cả bờ vai, dây áo. Tao kéo phát nữa thì bắc ninh rút được tay, vây là hở hết 1 bên ngực...

Bắc ninh bỗng đứng im, tao bảo anh xin lỗi, anh ko cố ý. Bắc ninh bảo anh có nhớ cái lần anh xé áo em rách ko, tao gật đầu, bắc ninh nói tiếp em thấy hoàn cảnh hôm nay cũng giống giống, có nhiều hoàn cảnh em thấy hay bị lặp lại lắm, ko biết em có sao ko anh nhỉ. Đm, lại nghĩ ngợi rồi, tao tiến lại ôm bắc ninh. Thấy thương thương èm. Rồi đéo hiểu sao từ từ hôn nhau, bắc ninh đáp lại nhiệt tình. Tao lùa tay vào ngực mà nhào nặn, rồi quần áo cũng rơi dần ra, tao phết bắc ninh tại phòng tao, bím ẻm chặt kinh khủng, dù cũng đầy nước nhưng bóp ghê lắm, tao được tầm 5-6 phút thì suýt nữa out, phải ngừng lại hôn hít cho qua cơn kích thích, rồi 2 đứa chạy sang phòng em mà dã, dã kiềm được rồi nên dã tương đối, đéo biết bắc ninh có quan hệ nhiều ko mà thấy èm bị động lắm, tao bảo gì thì làm thế, xong cứ nằm nhắm mắt rên ư ử. Dã mạnh liên hồi, lúc gần ra thì rút ra phạt đầy bụng đầy ngực èm. Đéo hiểu sao lúc ấy tao lại làm thế mà ko bắn bên trong.

Phê pha 1 hồi rồi cả 2 mới tỉnh dậy. Tao rửa ráy mặc quần áo định đi, bắc ninh bảo ơ em thỏa mãn điều kiện cho anh rồi mà, phải cho em đi chứ. Tao bảo điều kiện gì, có thỏa mãn gì đâu. Bắc ninh kêu anh đừng lật lọng, tao nghĩ lại tình huống khi nãy, à ra thế, tao nhanh trí bảo điều kiện

của anh là...tao lại dùng lưỡi liếm quanh mép, đấy, phải thế mới là điều kiện chứ. Bắc ninh buột miệng hỏi dùng miệng á, em chịu thôi. Tao cười ha hả bảo thế thì ở nhà học đi nhé.

Tao chuồn luôn, lòng lâng lâng vừa sướng vừa sợ, sướng vì được chịch cái bím ngon, chịch được một lần đương nhiên là có thể chịch thêm, mà sợ là sợ vì Luật biết thì chết. Tao nể Luật vl, bao nhiêu con người đã quen, đã gặp, chỉ có Luật là theo tao từ năm 1 sinh viên đến giờ. Gặp thôi miên ở 1 quán cafe chỗ đường láng, trong túi có 200k. Lương đã nhận đéo đâu, nghĩ uống cafe chắc vẫn đủ. Đéo ai ngờ đến nơi thì thấy thôi miên lại đang ngồi với mụ vợ sếp cũ. Tao cùng dày mặt chào 2 người đẹp, chờ anh lâu chưa, kể ra nói với thôi miên thì được còn nói thế với vợ sếp cũ thì hơi láo. Cơ mà kệ mẹ, cứ đánh đồng tất như nhau, thấy vợ sếp ko phải ứng mà thôi miên nói trước, chị này hơn anh gần chục tuổi đấy, ở đấy mà xưng anh. Tao giả ngây giả ngô ơ anh tưởng bạn em, nhìn trẻ như em mà. Vợ sếp cười hihi. thôi miên lại tung ánh mắt về phía tao, tao nhìn lại, lại thấy như bị rơi vào khe núi sâu thẳm, tao phải quay đi. Đm con bé này, thật là thú vị, đéo hiểu lúc nào thì bị nó hút mà lúc nào thì ko.

Ngồi cafe, mụ vợ sếp bắt đầu kể lể bảo từ lúc cậu nghỉ anh nhà chị suốt ngày phải quanh ở công trường, xong thằng tóc xoăn nghỉ nốt, hiện vẫn chưa tuyển được người, vất quá. Tao cười nói công trình ấy đơn giản, bản vẽ có rồi, cứ thế đưa cho các đội làm. Mụ thở dài nói nhiều bố chữ đọc còn chưa thạo nói gì đến bản vẽ. Tao bảo chị trả lương cao vào là có nhiều đứa đi ngay, mụ kêu hay cậu xuống làm lại đi, muốn lương bao nhiêu cứ nói. Tao lắc đầu, đã chán rồi thì tiền ko phải là vấn đề, huống gì công việc hiện tại của tao đang khá ổn, lương khá, chế độ tốt, môi trường văn minh, sẽ học hỏi được nhiều thứ. Ngồi 1 lúc thì bà kia về trước. Chờ mụ về tao mới hỏi thôi miên em rủ anh đi cafe là vì mụ này à, thôi miên kêu ko, chị ấy xin đi cùng thôi, anh dạo này thế nào, em thấy bà chị này cũng tốt mà, sao ko làm cho bà ấy. Tao bịa chuyện là đã lầm lỡ b López vú sờ móng mụ ấy 1 lần nên giờ ngại ko dám gặp, thôi miên cười hihi kêu anh nói phết như thật, mà nhiều lúc nói thật người khác lại tưởng phết. thôi miên bảo mỹ nhân của anh giờ sang chảnh quá, hot girl facebook rồi, tao bảo ừ, tiếc thật, ngày trước còn có thể chén, giờ thì chắc ko thể. thôi miên lại cười khanh khách bảo anh nói chuyện với em như 2 thằng đàn ông thế, tao nhìn ẻm bảo anh coi em nhưng bạn, như 1 thằng bạn. thôi miên nguýt bảo nhìn lại hàng đi, người ta thế này mà bảo thằng à, chẳng qua em chưa thích chơi fb thôi, em mà chơi thì hot chả kém mỹ nhân đâu. Tao giả vờ trố mắt bảo thật thế á, thế thì anh phải làm gì đó, ko sau này lại tiếc giống như tiếc mỹ nhân bây giờ. Nói bóng gió thế thôi nhưng thôi miên hiểu nhanh, giơ tay hình cái kéo kêu thử đi, em ko phải bọn gà cho anh chăn đâu, hehe. Đm, tao nghĩ bụng mày toàn chủ động rủ bố đi chơi, đương nhiên là có tình cảm với bố, vậy thì thịt mày có gì là khó, cũng thông cảm vì con gái hay nói ngược lại mà, nó nói thế cho kiêu kiêu tí chứ chả nhẽ nói anh chén em đi cho đỡ tiếc, có điều vẫn phải đề phòng cái công năng đặc dị của ẻm, nghĩ vậy, tao hỏi thêm về chuyện này. Tao hỏi thôi miên rằng em có kỹ thuật gì mà nhiều lúc anh nhìn vào mắt em anh thấy trống trải, mènh mông như rơi vào khoảng không nào đó, thôi miên cười hì hì bảo có gì đâu, tự anh cảm giác thế thôi mà, tao nghiêm túc nói anh hỏi thật đấy. thôi miên ngược nhìn tao, tao nhìn ẻm, đm, lại thế rồi, lần này thì cảm giác ánh mắt sắc lẹm như xoáy vào tâm trí bên trong của tao, đầu óc tao ra lệnh phải quay mặt đi chỗ khác, lại nghe tiếng cười rất khẽ...

thôi miên bảo em nói ra thì có lẽ em ko tin, hơn nữa em cũng ko muốn như thế, anh có nghe về căn cơ bao giờ ko. Tao bảo đã từng nghe nhưng ko hiểu. thôi miên kêu mà thôi, ko quan trọng đâu, giờ anh ở hà nội rồi à, thỉnh thoảng rảnh thì cafe, em năm cuối đang làm tốt nghiệp, rảnh háng lắm. Tao nghe rõ thôi miên nói từ rảnh háng, tao túm tím bảo rảnh háng hả, để anh làm gì cho háng nó bận nhé. thôi miêng kêu ôi chết lở mồm, hay đùa nhau với mấy đứa bạn như thế. Anh có theo mỹ nhân thì nhanh còn kịp. Tao lắc đầu, nếu thích thì anh đã theo từ lâu rồi...

Tan cuộc, tao lượn lòng vòng, gọi điện cho Luật bảo spa chỗ nào, anh qua cạo râu cái, Luật bảo vớ vẩn, spa người ta làm đẹp, chăm sóc da các thứ chứ phải chỗ anh cạo râu đâu, ra vỉa hè nhé. Tao bảo ừ thế thì anh qua làm đẹp, Luật cười bảo thôi, đẹp thế đủ rồi, đẹp quá tôi lại mất người

yêu lúc nào ko hay, **Luật** cho địa chỉ, tao phi qua. Tao đi vào, thấy em lẽ tân mở cửa chào hỏi, tao bảo anh muốn làm đẹp, ở đây có gói làm đẹp gì, èm kêu anh muốn làm da hay làm gì à. Tao bảo anh ko rõ nhưng em nhìn anh giúp, nhìn dưới con mắt của chuyên gia làm đẹp đi rồi xem chỗ nào chưa đẹp thì em tư vấn giúp anh, bé lẽ tân cười hihi. Tao đang khua tay múa chân thì yêu quái xuất hiện, tiến lại chỗ tao và đưa tay kéo tai tao bảo chém gió ít thôi bối. Té ra là **Luật**, đắp mặt nạ với cái shit gì nhìn như yêu quái, **Luật** kéo tay tao đi vào phía trong, èm lẽ tân ngờ ngác nhìn ko hiểu chuyện gì. **Luật** bảo đi đâu cũng tán gái là thế nào, muốn chết ko. Tao giả vờ hỏi em qua đây làm gì trông như yêu quái thế bà chủ, **Luật** hihi bảo chủ gì, em chỉ trông hộ thôi, tiện thể dưỡng da luôn. Tao cười nói thế mà ông xe ôm ngoài kia bảo spa này của 2 chị em con bé quê bắc ninh. **Luật** cười ko nói gì. Tào lao 1 hồi thì **Luật** gỡ mặt nạ rồi bảo thôi đi ăn, tao bảo ừ đi chén thôi. **Luật** lườm mắt bảo ăn, ko phải chén, tao đi ra, tiện tay cầm cái chén trên bàn uống nước giơ lên cao, gọi em lẽ tân là Em, chén hay ăn, em lẽ tân buột miệng bảo chén à. Tao cười ha hả, **Luật** cũng cười bảo trò trẻ con, đi lừa trẻ con à...

2 đứa lượn lờ đến hơn 2h mới về. Ko thấy bắc ninh ở nhà, tao bảo tranh thủ tí nào, **Luật** bĩu môi bảo suốt ngày rồi còn tranh thủ gì, thế mà tao sờ sờ đã thấy nước đầy đung quần. Lúc sáng dã bắc ninh, giờ già **Luật** lâu ra vãi, đóng lên đóng xuống, ra cả cầu thang chơi cho tăng phần kích thích, và cái sự kích thích quá thể khi tiếng kéo cửa dứt khoát gãy gọn, bắc ninh đi vào, tao và **Luật** đang lõa lồ nhấp nhổm, có lẽ hình ảnh này lọt hết vào mắt bắc ninh Bắc ninh vội quay ra, kéo lại cửa, **Luật** thở hổn hển bảo bắc ninh về à anh, tao kê, đóng mạnh, nhanh cho nhanh ra, **Luật** rên la thảm thiết, bắc ninh đứng ngoài chắc là nghe tiếng cả rồi. Phút tung tóe rồi mới đi lên tầng, mặt **Luật** hồng đỏ, có vẻ ngây ngất quá, nằm vật ra giường, mắt nhắm nghiền, tao vuốt vuốt vài phát nữa thì èm giật mình rên khe khẽ. 10p sau thấy có điện thoại. Bắc ninh gọi, hỏi xong chưa anh, đm, xấu hổ quá. Tao bảo cứ lên đi em, **Luật** hỏi ai gọi anh thế, tao bảo bắc ninh hỏi mình diễn xong chưa. **Luật** bảo chết, nãy nó nhìn thấy hết à. Tao bảo ko, chắc nhìn thấy 1 phần, còn nghe thì có thể là nghe thấy hết....

Tối đó 2 nàng có vẻ ngường ngượng với nhau, thấy cách nói chuyện ko tự nhiên cho lắm. **Luật** ở bên phòng tao đến mãi 11h mới về phòng ngủ. Tao nằm nghĩ ngợi về em thôi miên, có cái gì đó đặc biệt thật.

Tuần làm việc tiếp theo, tao quen biết hết, nhớ hết tên mọi người trong công ty, lão hàn nhóm tao cho tao 2 bao thuốc đéo gì của hàn quốc, lão bảo cả đội xây dựng mà có mỗi tao hút thuốc, giờ có thêm mày hút nữa cũng vui. Ở thật, nhìn lại cả đám xây dựng chỉ mình tao hút thuốc, đéo hiểu bọn kia thể loại gì, khéo toàn con ngoan trò giỏi cũng nên. Ở ngoài công trường lúc nào cũng đi cùng thằng hà tĩnh, thằng này chém gió cũng tốt, nói chuyện với tao khá hợp, nó bảo sắp tới nó đi học cao học bên ngoại thương, đéo theo nghề xây dựng nữa. Tao hỏi ko yêu nghề à, nó kêu có yêu nghề nhưng nhìn bọn dân kinh tế quần sạch áo đẹp, ngồi điều hòa cả ngày rồi nhìn lại mình quần áo bảo hộ, bụi bặm nắng gió mà tủi lắm. Tao bảo cái gì cũng có giá của nó, bọn đấy bị gò bó 1 chỗ, đéo dám ăn to nói lớn, tôi và ông ở ngoài công trường làm vua, quát nhà thầu nghe len lét, thích thì làm ko thích thì ra trà đá ngồi chém gió nói phết, thế chả hay sao. Thằng hà tĩnh lại gật gù nói ờ cũng đúng, mà lương anh em mình lại cao hơn, hình như mấy đứa làm văn phòng được có 5 triệu thôi, à mà ông lương bao nhiêu, tao bảo 390\$, quy ra thì gần 8 triệu, nó bảo thế bằng tôi, như vậy thì cuối tháng sẽ nhận về gần chục triệu, vì được tính 24 tiếng làm thêm mặc định, cộng làm thêm tối hoặc ngày nghỉ nữa... Tao hỏi bao giờ có lương, thằng hà tĩnh kêu mừng 5 hằng tháng. Đm, tháng này ngóng chờ lương vl ra ấy.

Buổi sáng đi xe thì chỉ có đội kỹ sư vì đội văn phòng đi tuyến sau, nhưng khi về thì ngồi tất 1 xe, đợt đầu tao hay ngồi cạnh em đen, làm bọn công ty cứ tưởng tao với em đen là 1 cặp, tao ko thích điều này, tao từng ăn ở cùng em đen thậm chí biết cái bí mật sextoy của èm nên tao ko thích, chưa kể nó còn là ng yêu cũ thằng thông, 2 đứa giãn nhau đêm ngày. Tao dần dà cố ý xuống muộn hơn tí để ngồi chỗ khác vì lúc về đông người, ngồi kín chỗ, xuống muộn ko được chọn chỗ

nữa. Hôm ấy ngồi cạnh em thư ký, tao bắt đầu nói chuyện nhiều hơn, em quê cao bằng chứ ko phải yên bái, tao hỏi về ruộng bậc thang, về dân tộc, em bảo đéo biết vì em ở thành phố, cũng ko khác hà nội là mấy...mấy hôm tiếp theo ko biết do cố ý sắp xếp hay ngẫu nhiên mà tao cũng ngồi cạnh em ấy khi ra về, đến thứ 7 thì tao đã nắm tay em suốt chặng đường về rồi...

Tháng lương đầu tiên. Việc đầu tiên là trả **Luật** 5 triệu, **Luật** bảo chưa cần, anh cứ cầm lấy khi nào rủng rỉnh thì trả, em nhất quyết ko lấy. Cũng đúng hôm đó **Luật** bảo sẽ chuyển nhà, ở Spa luôn cho tiện quản lý. Tao bảo tùy em, đã nói với bắc ninh chưa, **Luật** bảo nói rồi. Tối tao dẫn 2 em đi ăn lẩu khao tháng lương mới, uống vài chai beer. Tối về cả 3 bàn chuyện nhà cửa, bắc ninh bảo ko sao, em tìm chỗ khác được, bắc ninh hỏi tao là anh thế nào. Tao bảo anh cũng tìm chỗ khác chứ thế nào. Không khí đậm màu chia ly, buồn man mác.

Tao lên công ty hỏi thăm dò, vừa hay em thư ký bảo chỗ em có phòng trống đấy, ở khu mě trì, phòng đôi vợ chồng vừa chuyển đi, tao bảo vậy khi về cho anh xem qua nhé. Ra về, tạt qua xóm trọ em thư ký, mà đây cũng ko phải xóm trọ lầm, có 1 nhà 3 tầng xây theo kiểu dở nhà dân dở nhà nghỉ, tầng 1 có 1 phòng cho thuê, tầng 2 có 2 phòng, tầng 3 có 1 phòng. Nhà mới, rất đẹp, phòng nào cũng khép kín, rộng khoảng 15-16m2. Giường chiếu có sẵn, phòng tắm gương vòi sen sủng đủ cả. Em thư ký ở tầng 2, phòng trống ở tầng 3. Nhà chủ nhà ngay bên cạnh, chung sân, chung cổng với nhà cho thuê. Tao rất ưng, giá cho thuê là 800k. Tao săn tiền, đặt cọc luôn, hẹn cuối tuần thì chuyển.

Về nhà khoe với các em đã tìm được phòng, em bắc ninh kêu ô nhanh thế, sao ko tìm hộ em luôn. **Luật** bảo tối mai qua xem phòng anh thế nào nhé, gớm, chưa gì đã đi thị sát luôn vậy.

Cuối tuần đo được nghỉ cả thứ 7, tao chuyển đồ cho **Luật** trước, rồi chuyển đồ cho tao, cũng gọn nhẹ chả có gì nhiều nên nhanh chóng xong việc. Bắc ninh mặt ỉu xiù bảo bỏ em lại 1 mình à, sao 2 người vô tâm thế. Ủ, nghĩ ra vô tâm thật, **Luật** bảo chị sẽ ngủ lại đây đến hôm nào em tìm được phòng. Tao thì sang nhà mới vì dọn hết đồ đạc chăn chiếu đi rồi, lại ko thể ngủ chung với 2 em được. Tầng 3 1 mình 1 phòng, có 1 cái sân phơi khá rộng, là sân phơi đồ của chủ nhà, tao thấy nối thông với nhà chủ, tuy nhiên em thư ký bảo đây cũng là sân phơi chung, kiêm sân chơi chung, xóm trọ hay tổ chức liên hoan ở trên này vì rộng, mát. Em thư ký ở cùng với 1 đứa bạn làm về du lịch, phòng cùng tầng 2 là đôi vợ chồng ngoài 30 làm gì chưa rõ, tầng 1 là 6-7 ông công nhân xây dựng ở tập thể.

Tao xuống phòng em thư ký chơi, nhìn thấy bếp núc đầy đủ, trong đầu đã có ý nghĩ xin ăn ké nhưng chưa dám nói, phải để từ từ thân thiết mới dám nhờ. Em du lịch có vẻ nhí nhảnh, nói nhiều, tuy mới gặp nhưng cũng trò chuyện như đã thân quen.

Đến thứ 3 thì tao nhận lệnh từ **Luật** tối về chuyển nhà cho em bắc ninh, em tìm được phòng rồi, tao hỏi ở khu nào thì **Luật** bảo ko biết, bắc ninh báo thế thôi. Vậy là đi làm về phi ngay sang, bắc ninh đã dọn dẹp đóng thùng đóng gói cả rồi, em kêu tìm được phòng chỗ đình thôn, gần khu mỹ đình sông đà, ô thế là cũng gần chỗ tao, cách nhau tầm hơn cây số. Chuyển mấy chuyến mới hết, cái tủ quần áo tháo lắp ra đã mất bao công sức, lại cồng kềnh, may là chuyển buổi tối đường vắng nên cũng đỡ. Mãi đến 10h tối mới xong, mệt vl. Tao bảo biết thế thuê mẹ chuyển xe 3 bánh nó chuyển cho phải ngon ko. **Luật** thì tí lại gọi điện kêu xong chưa, em đang bận ko về được, anh cầm giúp em mấy bộ quần áo của em ở đấy rồi mang về phòng anh cho em, lúc nào em qua lấy. Vkl, thân khuân vác khổ thế. Xóm trọ mới của bắc ninh có mỗi 2 phòng, cũng rộng rãi sạch sẽ, sân rộng, ở riêng biệt. Bắc ninh than thở sắp ra trường rồi còn phải chuyển nhà, tao bảo ơ thế ko định ở hà nội làm sao, bắc ninh bảo chưa chắc, em có chỗ làm xí trước ở quê rồi...

Tối đến giờ còn chưa được cái gì vào mồm, bắc ninh rủ đi ăn, tao bảo thôi, anh về ăn rồi còn tắm giặt ngủ nghỉ luôn. Về khu trọ mới nhớ là chưa có chìa khóa cổng, lại phải gọi điện cho em thư ký mở cổng giúp, em kêu cho anh 1 cái luôn, đợt trước em đi đánh chìa khóa đề phòng quên nên

đánh liền 5-6 cái, anh đi đâu về muộn thế. Tao bảo đi làm thêm tí, em thư ký nhìn tao với ánh mắt ngưỡng mộ nói anh chịu khó thật...Tao được khen nhưng mà thấy hơi ngại.

Đến đợt thanh toán, tao được giao chấm khối lượng cho nhà thầu. Công việc cơ bản là ngồi cùng soi bản vẽ, cùng cộng trừ nhân chia, thực tế thi công có gì sai khác không, thể hiện ở chỗ nào thu thập giấy tờ thể hiện sự phát sinh. Hôm đầu tiên phải làm thêm muộn, ở đến 9h tối, dự kiến phải vài ba hôm mới xong. Ra về, lão nhà thầu đưa phong bì tao từ chối, hắn bảo đây là hỗ trợ chú ở lại làm thêm thôi, hắn dúi vào túi bằng được. Về bóc ra thấy có 1 củ, đấy là cái phong bì đầu đời tao được nhận. Hôm sau cũng thế, làm xong cũng đến 9h lão nhà thầu lại đưa bảo anh gửi hỗ trợ chú làm thêm. Đến hôm thứ 3 cũng làm kiểm tra xong, nói chung có sai khác nhưng ko đáng kể, tao coi như chấp nhận khối lượng. Lão lại đưa phong bì rồi bảo nếu chú có gửi gắm gì thì ơi anh tiếng, anh em cùng làm cùng ăn, trước chú thì các ông kia cũng thế. Tao nghe vậy thôi chứ ko dám manh động, lúc ấy còn trẻ người non dạ, chỉ ghi nhớ trong đầu rằng có 1 phương pháp kiểm tiền là gửi khối lượng. Vậy là 3 ngày làm 3 củ, cũng ngon phết. Tổng giá trị đợt thanh toán đấy hơn 5 tỷ thì phải, nếu gửi thì gửi ra sao, phải ký tá không 1 loạt giấy tờ, cái này chắc chắn ko thể ăn mình được.

Công ty có chế độ xe chở người làm thêm về, 9h là về. 1 người cũng có xe. Về đến chỗ gửi xe máy lão lái xe bảo mai có làm thêm nữa ko, tao bảo ko anh, nay xong rồi, hắn xòe giấy bảo ký hộ anh xác nhận quăng đường phát để anh còn lưu cuối tháng thanh toán. Tao xem thấy tận 4 hôm, hỏi hắn em làm thêm có 3 hôm mà anh, lão bảo chú ký hộ anh hôm nữa, tuần trước có 1 buổi chở thẳng bên điện nhưng quên ko ký, tao bảo thế thì anh phải bảo nó ký lại chứ. Lão ậm ừ rồi cười cười nói bọn anh chạy thêm này được mấy đâu, mệt mỏi 9h mới được về. Tao hiểu ý bèn trả lời, em thì ok thôi nhưng sau bọn nó check dữ liệu làm thêm, không khớp thì hỏng. Lão bảo ừ thôi thế để mai anh bảo thẳng bên điện nó ký lại.

Kể ra thân với em thư ký cũng lợi phết, đăng ký làm overtime nọ kia ẻm cứ tự động làm cho tao, xin ký bọn hàn giúp tao. Về đến nhà gần 10h thấy phòng ẻm thư ký vẫn mở cửa, tiếng nói cười rôm rả bên trong, cả giọng nam giọng nữ. Tao ngó đầu vào hé nhô thì thấy 2 thằng đực ngồi bên trong đang chém gió. e thứ ký kêu ơ anh về rồi à, tao ậm ừ bảo mai đăng ký làm thêm cho anh nhé, ẻm vâng ngoan như cún.

Từ hôm chuyển trọ, mới gặp **Luật** có 3-4 lần, vừa bận đi làm, vừa xa nhau, Spa của **Luật** tít trên phố, thành ra ít gặp nhau. Tối tối chỉ gọi điện, chat chit, mấy hôm nay làm thêm còn ko cả nói chuyện với nhau. Đang quen thói tối nào về cũng gần nhau, được sờ sờ mó mó, giờ ko có cảm thấy khó chịu, ngứa ngáy tay chân. Gọi điện cho **Luật**, bảo nhớ, **Luật** kêu em cũng nhớ, tao bảo gặp nhau luôn nhé, **Luật** kêu muộn rồi còn gì, mai còn đi làm. Tao bảo kê, **Luật** kêu hihi thế qua đi, Tầm ầm phát rồi phóng qua, gọi **Luật** ra, kiểm 1 nhà nghỉ và quần nhau tới tấp, đến gần 12h mới về. Phê.

Thong dong ra về, phố đêm hà nội vắng vẻ tạo cho cảm giác bình lặng đến lạ thường, qua đoạn kim mã, thấy bóng dáng ai quen quen đi phía trước, nhìn xe, nhìn biển, ô, là Phấn. Phấn vẫn đi làm nghề này hay sao ?

Tao phóng vọt lên ngang hàng phấn, tao quát đứng lại, cướp dây, phấn quay sang nhìn thấy tao, cười tươi bảo ơ anh, anh cướp luôn hộ em cái. Vừa đi xe vừa nói chuyện hỏi em đi đâu giờ này mới về, phấn bảo em đi làm, tao hỏi làm gì, phấn cười kêu làm việc chứ làm gì. Tao hỏi giờ ở đâu rồi, phấn kêu em ở cùng bạn ở ngõ nhà anh thuê đấy, anh chuyển đi rồi à, em thấy treo biển cho thuê nhà mấy tuần nay. Tao ừ. Phấn bảo anh ăn gì ko, ngồi nói chuyện tí. Vừa quát nhau với **Luật** xong cũng đói, tao ok, vào ngõ kiểm quán ăn đêm, gọi hai bát miến với mấy cái nem rán linh tinh. Nhìn phấn, vẫn như xưa, ý tao là vẫn đẹp như thế. Tao bảo anh nhớ lần trước em nói ra trường em sẽ bỏ nghề... Phấn cười, thì em bỏ lâu rồi còn gì, giờ em đi làm văn phòng bình thường, nhân viên gương mẫu, đợt này đang sắp có thanh tra nên phải làm đến giờ mới về đấy anh. Vãi, hóa ra là đi làm thật á. Tao hỏi em làm gì, phấn kêu em làm kế toán tài chính, sắp có kiểm toán vào

nên bù đầu lo hồ sơ giấy tờ. Hồi tiếp công việc ổn chứ, ẻm kêu cũng được, hơi áp lực, rồi em hỏi tao dạo này thế nào, tao bảo anh cũng bình thường. Ăn hết bát miến phấn bảo em định thuê lại nhà cũ của anh có được ko, tao bảo nhà đấy ổn mà, nhưng em ở 1 mình thì hơi đắt, có 3 phòng ngủ đấy, rủ bạn đến ở cùng chia tiền cho đỡ phí. Phấn cười, phấn bảo câu này hình như ngày xưa anh cũng nói với em. Chạm đến ngày xưa, tao im lặng. Ăn xong ra về, phấn bảo khi nào rảnh đi cafe nhé. Tao gật.

Văn phòng công ty có 1 bà sinh năm 85, phải nói là nửa dưới quá đẹp, tính từ bụng xuống quá thể nuột, mông căng, chân dài, đùi trắng, eo thon, mướt mườn mượt nhưng mặt thì ko xinh, môi mỏng, cười phát là hở hết cả lợi. Cả đám kỹ sư suốt ngày trầm trồ khi ngắm cặp giò bà ý, thằng nào nhìn cũng rót dãi. Nghe nói bà này theo trường phái độc thân, đéo yêu, có tiền đi du lịch nước ngoài. Anh em nghe vậy lấy làm tiếc lắm, mấy lão bên cơ điện còn nói cặp giò kia mà banh ra để giã thì còn gì để nói nữa. Dường như mụ 85 cũng biết điều đó, mụ toàn mặc váy ngắn hoặc quần bó căng để khoe dáng, tôn dáng, cũng đi cùng tuyến xe về. Hôm cuối tuần tao được tận mắt chứng kiến khi vô tình ngồi cạnh mụ lúc ra về. Đùi trắng mịn không tì vết, có thể nói sánh ngang với đùi em mỹ nhân. Tao nhìn chăm chăm vào đùi mụ mà hỏi sao trắng ko tì vết thế này, mụ bảo mất bao tiền chăm dưỡng lại chả thế, tao bảo liệu có thể nào cho tiểu đệ thưởng thức 1 chút chǎng, cả xe cười ồ lên, mụ cũng chả phải vừa, mặt ko biến sắc mà nói có nhiều người muốn giống chú lắm nhưng phải xem trình chú thế nào. Tao nghê ngao hát, đường vào chân em ôi băng giá, trời mùa đông anh cũng quyết chui vào, cả xe lại 1 phen cười ồ lên nữa. Mấy thằng đực khoái chí lắm, hình như từ trước đến giờ chúng nó chỉ dám ngắm xuống chứ chưa thằng nào dám buông lời trêu ghẹo...

Về nhà trợ hỏi em thư ký về mụ 85, ẻm kêu chị ấy lạnh lùng lắm, suốt ngày chỉ rình săn vé đi du lịch, chả yêu đương gì, ko biết có phải les ko. Vừa rồi chị ấy săn được vé đi singapore có hơn trăm nghìn đấy, tháng 6 đi thì phải. Mà anh tò mò làm gì, chị ấy ko thích đàn ông đâu, haha.

tối cuối tuần, gọi **Luật** bảo qua anh đê, **Luật** kêu bận lắm, cuối tuần mới nhiều khách, bà chị gái lại chả để ý đến spa, chỉ chăm chăm quần áo thành ra em bận tối mặt. Hồi đó tao được **Luật** tiết lộ rằng bán quần áo lãi khủng lắm, có tháng shop đấy lãi cả gần trăm triệu. Tao bảo **Luật** ở nhà mà kinh doanh, **Luật** kêu ko, em vẫn thích đi làm, sau này thì tính sau. Người yêu bạn, chó mèo ko nuôi, các tiểu muội đã có nơi có chốn, bơ vơ ko biết đi đâu. Gọi điện cho bắc ninh, bắc ninh kêu đang đi chơi roài, 9h mới về, có gì thì 9h hẵng qua. Ko biết đi với ai mà nghe giọng nhạt nhẽo thờ ơ lắm, may có câu kèm theo 9h hẵng qua vớt vát lại. Lại ở nhà online. Vào like ảnh giữa, ảnh tóc vàng liên tục, dường như thông báo cho các em biết là vị sư huynh ngày xưa vẫn luôn theo dõi các em, đéo thấy em nào ý kiến gì. Rốt cuộc thì cũng có người pm, là thôi miên. Thôi miên bảo rảnh ko anh ơi, đi cafe tí, tao bảo thôi, sợ lắm, ẻm kêu đi đi, em kể cho nghe vài bí mật. Mợ nhà nó, cảm giác em thôi miên chứa cả bầu trời bí mật, khiến người ta rất tò mò. Tao bảo thế qua đây đi, ra mỹ đình cho mát, ẻm kêu anh chuyển nhà rồi á, tao ừ, cho em địa chỉ bảo em qua đón anh, đi 1 xe cho tình cảm. Thôi miên cười nói, vãi cả tình cảm, ngồi 1 xe cách xa nhau cả cây số phát ngượng ra mà tình với chả cảm...

Sau lần chịch bắc ninh, ko thấy ẻm kêu ca về việc tâm thần hoang tưởng nữa, tuy nhiên tao cảm giác ở thôi miên có sức mạnh gì đó bất thường nên tao hỏi. Tao nói rõ tình trạng của bắc ninh y như bắc ninh kể, thôi miên nghe xong, hút 1 hơi sinh tố rồi nói em có thể gặp bạn anh được ko. Tao bảo để làm gì, thôi miên kêu chỉ gặp thôi, có lẽ ko đơn giản là chứng hoang tưởng, một người bình thường như anh kể ko tự nhiên mà hoang tưởng đâu, hoang tưởng thường xảy ra với những người đã trải qua sang chấn tâm lý rất mạnh hoặc người nào đó bị sức ép tâm lý quá lớn, mà như lời anh kể thì bạn anh rất bình thường. Tao ngạc nhiên, thôi miên vừa nói những cái rất logic lại hơi huyền hoặc. Thôi miên bảo em nói ra chưa chắc anh đã tin nhưng em cũng đã từng bị như thế, và em đã vượt qua, thậm chí em ko chỉ nghe thấy mà còn nhìn thấy, em tưởng mình hoa mắt, tưởng mình thần kinh, nhưng ko, em kiểm chứng nhiều lần thì ko phải. Tao nghe thôi miên

nói lại càng mơ hồ, thôi miên bảo thôi cứ để em gặp bạn anh nhé, biết đâu em có thể giúp được. Tao bảo ừ, thế thì tí nữa đi gặp luôn...

8h30 đã thấy bắc ninh gọi điện hỏi anh ở đâu qua đi, tao bảo đang cafe với bạn, hay em qua cafe luôn, bắc ninh hỏi địa chỉ quán rồi kêu thế tí em qua nhé. Tao bảo lại với thôi miên là đứa bạn anh kể nó chuẩn bị qua đây, thôi miên gật gù. Tao hỏi chuyện thôi miên học hành, nghề nghiệp, èm cười nói chưa xác định rõ, ra trường thì xin việc ở hà nội, ko được thì về quê ăn bám. Hỏi đá sang chuyện yêu đương, thôi miên cười nói chán rồi anh ạ, trải qua vài ba mối tình chả đi về đâu, giờ chán yêu rồi, chờ nhân duyên đến thì cưới cho xong. Đang nói chuyện thì thấy bắc ninh đi vào cửa quán, tao đứng dậy hú tiếng rồi vẫy vẫy tay, Bắc ninh nhìn tao cười tươi bước đến, bỗng đâu èm đứng khụng lại nhìn vào thôi miên, nét mặt sầm xuống, tao quay sang nhìn thôi miên thì thấy thôi miên cũng đang trùng mắt nhìn bắc ninh. 2 đứa cứ thế im lặng cỡ 15 giây thì bắc ninh quay đi, tao gọi, èm ko thưa mà cứ thế bước đi ra ngoài quán. Tao đứng dậy định đi theo hỏi xem có chuyện gì thì thôi miên bảo kệ bạn ấy đi anh, tí nữa bạn ấy sẽ quay lại thôi, tao lại nhìn thôi miên, thấy vẻ mặt em cũng chùng xuống 1 chút. Tao ngồi xuống hỏi có chuyện gì thế, ko thấy thôi miên trả lời, mắt èm đang hướng ra phía ngoài cửa quán chăm chú. Tao châm điếu thuốc, uống hớp nước, hút xong điếu thuốc vẫn ko thấy động tĩnh gì, thôi miên cũng trầm ngâm như vậy. Dụi tàn thuốc, nghe thấy tiếng thôi miên lẩm bẩm, o nó vẫn ko quay lại à. Tao hỏi nó là ai, thôi miên trả lời là cái người đi cùng bạn anh ấy, tao ngơ ngác bảo có ai đi cùng bạn anh à, anh có thấy ai đâu. Thôi miên kêu anh ko thấy nhưng em thấy...

Định mệnh, chuyện beep gì thế ko biết. Tao vốn ko tin vào mấy thứ kiểu này, thậm chí cho là nhăng cuội, nhưng đây là đang theo dõi, dù ko nhìn thấy, ko hiểu nhưng đang theo dõi câu chuyện. Châm thêm điếu thuốc, rít vài hơi thật sâu, nhả khói mù mịt bỗng thấy thôi miên thốt lên tiếng "kia rồi", tao nhìn ra cửa thấy bắc ninh đang đi vào, thôi miên lại lẩm bẩm o nó đâu rồi. Bắc ninh vào đến nơi nói xin lỗi em để quên túi xách ngoài xe, ra tìm mãi ko thấy, hóa ra chú bảo vệ cất giúp, bắc ninh quay sang nhìn thôi miên bảo chào chị nhé. Tao kéo ghế cho bắc ninh ngồi, tao bảo 2 đứa chắc bằng tuổi nhau, tao giới thiệu tên tuổi tí. Bắc ninh gọi nước xong thì thôi miên bỗng hỏi, người đi cùng bạn khi nãy đâu, bắc ninh hỏi lại ở cậu nhìn thấy à, đấy là bạn tớ đi về rồi mà. Thôi miên nhíu mày nói không phải, người mà đi cùng cậu vào đây khi nãy ấy, bắc ninh ngơ ngác quay sang nhìn tao, tao cũng đéo hiểu gì bèn nói lại: Chuyện trước kia em kể với anh là hay nghe tiếng nói vắng vắng xúi giục nọ kia, đạo này em thấy thế nào, có gì bất thường ko. Bắc ninh quay sang nhìn thôi miên rồi lại nhìn tao, ý như là chuyện đó là chuyện bí mật. Tao cười bảo bạn này cũng ko tò mò gì đâu, em cứ nói đi, có ai quen nhau đâu mà lo. Bắc ninh thở dài rồi nói Thỉnh thoảng vẫn thế, lúc có lúc không, như hôm nay chẳng hạn, bọn em đi chơi, lúc anh gọi, em muốn về gặp anh nhưng cứ có người xúi bảo ko được về, xong đến lúc bạn em rủ về thì em mới về được. Tao quay sang nhìn thôi miên. Thôi miên nhìn bắc ninh hỏi khi ngủ bạn có hay mơ gặp ai đó ko, bạn có nhìn rõ người đó ko. Bắc ninh gật xong lại lắc, rồi kể thỉnh thoảng mơ linh tinh cũng thấy 1 bóng hình quen nhưng ko tài nào nhìn rõ ra là ai. Thôi miên lại hỏi thế có lúc nào thấy hoàn toàn thoải mái, thư thái, ko bị ảnh hưởng gì hay suy nghĩ linh tinh gì ko. Bắc ninh gật đầu bảo có, ví dụ như lúc này, thấy đầu óc nhẹ nhõm.

Đệt, tao hỏi thôi miên có vấn đề gì em nói ra luôn cho nhanh, anh thấy mơ hồ quá. Thôi miên bảo em chưa chắc chắn. Thôi miên lại nhìn bắc ninh rồi hỏi tiếp, tớ hỏi cái này bạn trả lời đúng nhé, mấy năm gần đây bạn có yêu ai sâu đậm ko. Bắc ninh lại quay sang nhìn tao rồi mới lắc đầu, bảo có nhiều người tán tỉnh nhưng ko hiểu sao ko thấy thích ai. Thôi miên nhăn mặt bảo vô lý nhỉ, bắc ninh nói khẽ khẽ tiếp là thực ra thì tớ có thích 1 người, nhưng là từ lâu rồi...

Quán cafe mở nhạc nhẹ không lời, tiếng guitar mộc mạc giản dị nhạc trình công son. Ánh đèn màu mờ khiến người ta căng mắt mới nhìn rõ cảnh vật xung quanh, hôm nay quá vắng vẻ lạ thường, nhân viên cũng ngồi bàn lễ tân pha chế tít mãi phía cổng, trời cuối xuân đầu hạ, buổi tối còn hơi lành lạnh. Tao vẫn chưa hiểu đầu đuôi câu chuyện thế nào, chỉ ngờ ngợ là có điều gì bất

thường ở bắc ninh mà thôi miên đã nhận thấy rồi thì phải. Tao cười cười hỏi bắc ninh là sao ngày trước em bảo em thích anh từ lần gặp đầu tiên mà, bắc ninh hì hì cười thì đúng là thế mà, người em nói đến chính là anh đấy, mỗi tội anh có coi em ra gì, thiệt là buồn quá đi, bắc ninh nói kiểu nửa đùa nửa thật nên tao cũng chẳng biết thật hay đùa. Thôi miên trầm ngâm rồi nói bản nhạc không lời này hay quá, vậy là chuyển chủ đề nói chuyện sang âm nhạc, sở thích âm nhạc của thôi miên khá giống tao, nhạc trẻ thì chỉ thích đan trường cẩm ly, nhạc vàng thì quang lê, mạnh quỳnh, trường vũ...

Câu chuyện lại quay sang 1 hướng khác, chủ yếu nói về nghề nghiệp, công việc tương lai. Nửa tiếng sau thì thôi miên kiểu ra về, tao ơ ơ thì thôi miên bảo gặp anh sau nhé, tao hiểu ý, thôi miên bảo à tí bắc ninh chờ anh về giúp tớ nhé. Bắc ninh gật. Thôi miên về rồi bắc ninh hỏi bạn anh hơi kỳ quặc nhỉ, tao bảo ừ, nhưng thú vị phết đấy, nó biết làm thôi miên thì phải. Tao cứ gọi là thôi miên cho dễ hình dung, còn theo tao nghĩ thì phải gọi là công năng đặc dị cho chuẩn.

Bắc ninh lại hỏi thêm quen bạn ấy bao giờ, khi nào, hoàn cảnh quen thế nào, có tình ý gì ko. Chết mẹ, dường như chịch 1 phát là phải gánh 1 đống trách nhiệm thì phải, tao phải trả lời rành mạch hết các câu hỏi của bắc ninh, bắc ninh lần này ko còn lấy **Luật** ra dọa nữa, có khi nào ẻm cho rằng mình có quyền để nạt tao rồi chăng.

Bỏ qua chuyện khó hiểu lúc nãy vì tao nghĩ có thể vì lí do gì mà thôi miên ko tiện nói trước mặt bắc ninh, ẻm ý sẽ nói lại với tao sau. Ngồi thêm lúc nữa tầm hơn 10h thì tao bảo về thôi, bắc ninh kêu để em chờ anh về, tao ừ, nghĩ bụng rằng ngồi sau ôm eo cho sướng, đi 1 đoạn thì tao có điện thoại, là thôi miên gọi, thôi miên bảo anh về chưa, chú ý đi đường cẩn thận nhé, đừng để bắc ninh lái xe. Tao hỏi sao thế, có chuyện gì sao, thôi miên nói cứ nghe lời em đã rồi em giải thích sau, tao ngược lên lén nhìn, o bắc ninh đang lái sang phần đường bên trái, tao gọi gọi nãy nãy em, ko thấy bắc ninh nói gì, phía xa xa là xe tải đang chạy ngược chiều, tao gấp lên em sao thế, bắc ninh vẫn im lặng, đm ko thể nhảy xuống được, tao vươn 2 tay ra phía trước nắm lấy 2 bàn tay ẻm cầm ghi đông, phía kia xe tải nhấn còi inh ỏi, thấy bàn tay bắc ninh cứng đờ, lạnh giá, tao cố lạng lái sang bên phải, nhưng ko thể giảm được ga, Tao thực sự mất bình tĩnh, xe vẫn lao đi lặng lặng, tao thò tay phải vào ổ khóa tắt máy, tay trái vẫn ở ghi đông bẻ lái làm mất cân bằng, theo phản xạ tao với bóp được phanh bên tay trái, xe đổ xòe ra đường...trong phút chốc xe tải sượt qua, lái xe thò đầu chửi muối chết à, nhìn lòng đường vệt phanh của xe tải đen xì, kéo dài, khét lẹt....

Gió cuốn mây trôi, ánh trăng bàng bạc chiếu rõ mây hình thù mây kỳ dị vờn vơ xung quanh. Tao nằm ngửa mặt lên trời, thấy chân ê ẩm, hình như bị xe máy đè lên, đầu óc choáng váng. Bỗng thấy 1 gương mặt thò ra ngay trên, tóc xõa vào vai, là bắc ninh, bắc ninh sốt sắng anh, anh có sao ko, tao nhắm mắt lại định thần rồi mở mắt ra, tao bảo ko sao, chắc là vẫn sống. Vài người đi đường dừng lại dựng hộ xe, hỏi han các thứ, tao quay sang nhìn bắc ninh hỏi em có sao ko, bắc ninh bảo em ko sao, may là xe tải họ phanh kịp, tao bảo sao em đi kiểu gì thế, bắc ninh kêu em nghe thấy tiếng bảo rẽ trái đi, em tưởng là anh bảo. Đm, lúc đấy tao đang nói chuyện điện thoại mà. 1 người đi đường nhặt điện thoại đưa cho tao, con đt cùi bắp này vẫn ổn, ko sứt mẻ tí nào. Bắc ninh dắt xe vào vệ đường, tao tập tenc đi vào vỉa hè, cảm ơn mọi người bảo ko sao. Ngồi ở vỉa hè mới ngó chân ngó tay, bị sát chút ở đầu gối tay, chân thì xe đè vào hơi đau nhưng chắc không sao. Nhìn bắc ninh không chút sứt mẻ nào hết, có lẽ ngồi trước chủ động hơn chăng, mà cũng đéo phải, lúc đấy bắc ninh còn đang ngơ ngơ cơ mà. Tao có điện thoại, cầm lên nghe, vẫn là thôi miên, nghe giọng ẻm có vẻ lo lắng lắm, ẻm hỏi anh có sao ko, nãy đang nói chuyện bỗng thấy dừng rồi nghe tiếng ầm ầm, anh ngã xe à, tao ậm ừ, nói sơ bộ rằng bắc ninh tự dừng mất lái, may là anh đỡ được, xước sát tẹo thôi. Thôi miên hỏi bị chổ nào, tao mô tả qua loa, thôi miên bảo cứ ở đấy em qua luôn.

Nãy đéo đau, giờ thấy đau hơn, bắc ninh chạy quanh hỏi han han rồi kêu em đưa anh đi chụp chiếu xem có sao ko. Tao bảo thôi ko sao đâu, nhưng khi nãy đầu óc em vẫn vơ đi đâu ấy. Bắc

ninh nghĩ lại bảo rõ ràng em nghe tiếng bảo đi sang trái đi, ko phải là anh sao, tao bảo lúc đó anh đang nghe điện thoại mà, bắc ninh tròn mắt rồi bảo chắc em thần kinh mất rồi, mặt lộ rõ vẻ sợ sệt, chắc em cũng đoán ra là giọng nói vẫn bám theo em bấy lâu. Tao bảo em ko phải sợ, sợ gì, lại đây ôm cái cho đỡ sợ nào, bắc ninh ngồi sụp xuống, tao đưa tay choàng qua khoác vai ẻm. Nghĩ nghĩ suy suy, chả nhẽ chuyện ma mẫnh là có thật sao.

Thôi miên đến, kêu ngã xe có sao ko mà tình cảm thế. Tao bỏ tay khỏi vai bắc ninh, dơ lên chỉ chỉ vào chỗ xước, thôi miên nhìn bảo chỉ thế thôi chứ, tao chỉ chỉ xuống chân, thôi miên bảo mồm miệng có bị sao ko, tao bảo ko, thôi miên cười nói thế mà chỉ trả, ko biết nói à. Thôi miên nhìn qua bắc ninh rồi bảo thôi đi về nhà đã, để em chờ bắc ninh, anh đi xe được chứ, tao gật đầu. Về phuong diện huyền hoặc này tao mù tịt, lại trải qua 1 cơn hoạn nạn nên mọi sự tuân theo sự sắp đặt của thôi miên. Tao đi trước, dẫn về phòng của bắc ninh, lúc này đã hơn 11h, ngõ vắng, xóm trọ của bắc ninh tối om, phòng bên cạnh thấy khóa cửa ngoài, chắc là về quê hay đi đâu rồi.

Về phòng, điện sáng, tao kéo quần lên thấy chỗ chân hơi sưng tí, bắc ninh lấy dầu đưa tao, nghĩ lại vẫn rợn, may là không sao. Thôi miên đưa mắt nhìn quanh phòng 1 lượt rồi lại ra cửa đứng ngó nghiêng, tao mặc kệ, tập trung xoa dầu, mồm nói cảm ơn em nhé, ko thì khéo téo. Lòng bỗng căm giận cái huyền ảo bỏ mẹ gì kia, đâm rảnh háng quá lại hại người hả, tao ngồi xe mà vẫn dám mạnh động, đúng là ko coi ai ra gì rồi. Bắc ninh thay quần áo xong đi ra lại ngồi cạnh tao nhìn ngó, xác nhận tao ko có vết gì nữa mới nói việc này kỳ lạ thật. Tao bảo lần trước anh khuyên em đi xem bói toán em đã đi chưa, bắc ninh kêu em đi rồi, thôi miên đứng ở cửa cũng quay ngoắt lại hỏi thế thầy nói gì. Bắc ninh kêu chả nói gì, phán yêu đương hạnh phúc, sống lâu trăm tuổi, tao phì cười, nghĩ bụng thầy nói thế là chuẩn, với ai cũng chuẩn.

Nhin lên thôi miên thì nét mặt em bình thường mà gật đầu, xem ra ưng ý với câu trả lời đó, em nói chắc thầy ko nhìn ra được, ko phải ai cũng nhìn được. Tối nay tớ ngủ đây được ko bắc ninh, chỗ tớ đóng cửa sớm, giờ về chắc ko vào được, tao đang định nói lần trước nửa đêm em vẫn rủ anh đi ăn để kể tội mỹ nhân được mà nhưng nhanh chóng gấp ánh mắt của thôi miên, tao hiểu có ý ngầm nào đó nên lại ngậm miệng. Bắc ninh quay sag nhìn tao, ý rằng thôi miên là bạn lạ, mới gặp 1 lần, ko muốn cho ở lại, tao bèn bảo muộn rồi, anh cũng ở lại được ko. Thôi miên phì cười nói nhỏ tát nước theo mưa. Đm, đúng là con gái, sâu sắc có thừa nhưng nhiều lúc vẫn nghĩ nông cạn quá, tao ở lại thì đương nhiên là bắc ninh mới đồng ý cho thôi miên ở lại. Hoặc là cũng có thể thôi miên ko biết chuyện tao với bắc ninh thân thiết hơn bạn bình thường. Bắc ninh nghe tao nói xong thì bảo ok, nhưng anh đừng làm gì bọn em nhé, vkl em...

Đêm ấy, nhiều thứ vượt qua sức tưởng tượng của tao vào thời điểm đó...

Tao bảo 2 đứa ngủ đi, anh thức cho, chơi game tí là hết đêm, sáng mai anh về ngủ bù. Bắc ninh chưa kịp nói gì thì thôi miên đã cất tiếng rất dứt khoát, anh lên giường đi, em nằm ngoài, bắc ninh nằm giữa, anh nằm trong cùng. Tao ko quen nằm trong nên nói để anh nằm ngoài được ko, thôi miên kêu ko được. Cũng chẳng thèm giải thích tại sao ko. Bắc ninh thì ngơ ngơ ngác ngác vì ko rõ thôi miên là người thế nào mà tao lại nghe lời nàng ấy như vậy. Tao bảo bắc ninh đi ngủ, bắc ninh bảo cứ để điện sáng cho đỡ sợ, tao cũng đồng ý nhưng thôi miên nói như ra lệnh anh tắt điện đi. Tao lại lọ mọ dậy tắt điện, chỉ có ánh sáng mờ mờ từ ngoài đèn đường và thêm chút ánh trăng chiếu qua ô thoáng. Nằm 1 lúc im ắng, giường rộng, nằm 3 người vẫn thoải mái. Bắc ninh dường như đã ngủ say, nghe tiếng thở đều đặn chậm rãi, tao liu riu chìm vào giấc ngủ, chỗ xước sát tay khi nãy đã được băng lại rồi.

Nằm khoảng 1 lúc lâu, tao tỉnh giấc, ko thấy bóng trăng qua ô thoáng nữa, vậy là trăng đã vượt sang bên kia, chắc phải hơn 1h rồi, quay sang ôm em bắc ninh phát, ko thấy em phản ứng, chắc là ngủ say rồi. Nghĩ trong đầu thôi miên nằm bên ngoài nên tao cũng ko dám mạnh động, tao với với tay thêm tí thì thấy trống trải, ơ hay, thôi miên đâu rồi, tao với điện thoại bấm phát cho sáng màn hình, nhởm đầu dậy ngó thì đúng là không thấy thôi miên đâu, đệt, tự nhiên có cảm giác

ghê ghê, tao ngồi dậy mò ra cửa định ra bật điện thì bỗng nghe tiếng nói chuyện nhỏ, như là đêm nén vẫn nghe rõ, là tiếng thôi miên. Thôi miên đang nói " Sao mày lại hại nó" Tao lắng tai, ko thấy tiếng trả lời, 1 lúc lại nghe tiếng nói tiếp vậy anh ấy liên quan gì, vẫn ko thấy tiếng trả lời, chả nhẽ thôi miên đang nói chuyện huyền hoặc à. Tao bật đèn, sáng chói mắt, néo nheo mắt mở cửa thì thấy gió lạnh, thôi miên bước vào luôn, vẻ mặt nhăn nhó không nói gì, thôi miên lại ngồi giường 1 lúc mới nói anh dậy làm gì thế, tao bảo anh tỉnh dậy ko thấy em nên sợ có chuyện gì, thôi miên thở dài mệt mỏi bảo thôi ngủ tiếp đi anh, anh cứ để điện thế cũng được. Tao hỏi em vừa nói chuyện với ai đó, thôi miên nhìn sang bắc ninh đang nằm ngủ rồi lại nhìn tao bảo em nói chuyện điện thoại thôi, sợ mọi người tỉnh giấc nên ra ngoài nghe điện, thôi ngủ đi anh.

Tao lén giường nằm, nhắm mắt, được 1 lúc thì bắc ninh choàng tay qua ôm, tao hé mắt nhìn, nét mặt tươi tắn như đang có giấc mơ đẹp. Tao gạt tay êm ra, đè lên ngực khó chịu bỏ mẹ. Để điện sáng đeo thể ngủ nổi, tao gọi hỏi thôi miên ngủ chưa, êm trả lời chưa, tao bảo tắt điện đi nhé, sáng này ko ngủ được. Thôi miên im lặng mấy giây rồi nói vâng, nhưng anh đổi chỗ cho bắc ninh, anh nằm giữa đi, tao bảo sao thế, thôi miên nói nhỏ cứ nghe lời em. Tao đẩy nhẹ nhẹ bắc ninh vào trong, bắc ninh có vẻ ngủ say lắm, tao tắt điện rồi leo vào nằm giữa, hương phụ nữ phảng phất giữa 2 nàng mà tao ko thấy cảm hứng, đầu óc cứ rối bời. Thôi miên sờ sờ nắm tay tao rồi bảo, anh ngủ đi, nó ko làm gì được đâu. Định mệnh, tự nhiên chêm thêm 1 câu đấy làm tao vừa tờ mờ vừa sợ, tao hỏi nó nào, thôi miên bảo cái tiếng nói ám ảnh bắc ninh ấy, nó ko làm gì được anh, tao lại hỏi sao em biết, thôi miên trả lời nếu nó làm gì được anh thì anh đã tèo rồi...

Tao ngủ, tự nghĩ trong đầu rằng địt mẹ nó sợ đéo gì, toàn chuyện nhăng cuội. Tao quay sang bên thôi miên và từ từ ngủ.

Cũng đéo biết bao lâu, tao nghe tiếng cười văng vẳng đâu đây, nghĩ bảo đêm hôm bọn buồi nào còn đùa nhau ngoài đường, tao vẫn nằm im, nhưng lại nghe tiếng cười nói mỗi lúc 1 gân, tao lắng tai nghe, đeo thể nghe rành tiếng gì, mở mắt, thấy thôi miên đang quay lưng lại tao, có ánh sáng mờ mờ chiếu lên từ phía mặt thôi miên, nhìn thấy vành tai êm sáng sáng, tao giật này mình bật dậy, ánh sáng đó biến mất, thôi miên vẫn đang ngủ, quay lại nhìn bắc ninh, thấy êm cũng đang quay lưng lại tao. Tuốt mồ hôi, đeo hiểu thế nào nữa, hay do mình mơ ngủ, mình nhìn nhầm, tiếng cười khi nãy cũng im bặt, Tao nằm xuống lẩm bẩm nói đm dọa bố à, thích thì ra mẹ đây, bỗng ghe tiếng thôi miên bảo thật đấy, ko phải dọa đâu...

Thôi miên bảo anh ôm em đi, tao ko hiểu gì, thôi miên nói lại ôm em đi. Tao nghe lời, đưa tay qua ôm, vừa ôm thôi miên thì cảm giác rùng mình 1 phát, thôi miên lại im lặng ko nói gì nữa, tao ôm ngượng nghẹn, thấy thôi miên nói rất khẽ, anh coi em như là bắc ninh đi. Tao chợt hiểu, tức là thôi miên đang đóng giả bắc ninh để đối phó với cái huyền hoặc kia, tao thả lỏng tay, tự nhiên hơn chút, tao thở chậm rãi nhưng cảm giác thôi miên thở hơi gấp, thằng nhỏ của tao tỉnh dậy rồi, đang ép sát mông thôi miên, đấy là phản xạ tự nhiên chứ thực tình tao chưa ham muốn. Nhưng đã ôm thế thì tay cũng ko để yên được, tao khe khẽ đưa lên ngực xoa nhẹ nhẹ rồi luồn hẳn vào trong bóp bóp, căng phết, đầu ti thấy nhỏ lắm. Thôi miên thở gấp hơn nhưng vẫn nằm im, bỗng dung cảm thấy có gì khác lạ, bắc ninh ngồi dậy, xuống giường và đi ra cửa, tao rút tay ra bảo ơ bắc ninh dậy làm gì, thôi miên cũng cất tiếng, thôi chết, hỏng rồi, anh dậy ngay đi. Tao vùng dậy bật điện, bắc ninh đã mở cánh cửa ra rồi. Điện sáng, tao định tiến lại đánh thức bắc ninh thì thôi miên bảo đừng động vào, bắc ninh tự quay lại giường nằm, lại nằm ngủ như chưa có chuyện gì. Đm, đây gọi là mộng du à. Thôi miên cũng đã ngồi dậy, êm thờ phào, nhìn 2 mắt sâu trũng chắc cả đêm êm chưa ngủ thì phải. Thôi miên bảo tại anh làm em mất tập trung, tao ngơ ngác, thôi miên đứng dậy ra cửa ngó ngược ngó xuôi rồi đóng cửa đi vào, ngồi xuống giường, êm nói sức mạnh này thật không đơn giản, em ko nhìn thấy được nữa. Tao bảo tóm lại là thế nào, anh chả hiểu gì cả. Thôi miên mới kể, khi nãy ở quán cafe em rõ ràng thấy 1 bóng theo sau bắc ninh đi vào, em trừng mắt nhìn xong bắc ninh đi ra, lúc sau bắc ninh quay lại thì ko thấy nữa. Khi ra về em có linh cảm xấu nên mới gọi cho anh đấy. Khi nãy anh nghe thấy tiếng cười phải ko,

em cũng nghe thấy. Em đang ko rõ tại sao anh cũng có thể nghe được. Tao ngơ ngác hỏi, nãy anh thấy có ánh sáng phía mặt em nhìn ghê vãi, thôi miên bình thản nói ko, đấy là điện thoại của em thôi, nó báo tin nhắn cập nhật. thôi miên cầm điện thoại lên, à thì ra là thế, tao chưa được sờ vào iphone bao giờ nên chưa biết. Lúc đấy cũng đéo hiểu iphone có gì hay.

Thôi miên nói tiếp, khi nãy em nghe tiếng nêu ra cửa, ko hề nhìn thấy gì, chỉ nghe tiếng, em có hỏi tại sao làm hại bắc ninh thì thấy tiếng trả lời rằng nó ko hề làm hại, đấy là do bắc ninh tự chuốc lấy, em hỏi tiếp thế anh có liên quan gì mà kéo anh vào vụ ngã xe, nó bảo chỉ là vô tình, anh hay người khác ngồi xe thì cũng như thế, nhưng anh đã cứu được bắc ninh. Đẹt, càng lúc càng rồi, tao hỏi thế sau đó thì sao, thôi miên nói thì anh bật đèn, ánh sáng, mọi thứ tan biến... Nãy em bảo anh ôm em để đánh lừa cảm nhận xem sao nhưng anh làm em mất tập trung, nó nhanh chóng chuyển qua bắc ninh thật tạo sự mộng du, ko hiểu nó định dẫn bắc ninh đi đâu. Tao nhầm mặt nói bắc ninh có kể với anh là bị mộng du bao giờ đâu nhỉ, thôi miên phì cười, người bị mộng du lại còn biết mình mộng du thì gọi gì là mộng du nữa, tao buột miệng hỏi thế gọi là gì, thôi miên cũng buột miệng trả lời chắc là thẩm du. Vkl.

Tao nặn óc suy nghĩ xem rốt cuộc là thế đéo nào nhưng nghĩ mãi ko hiểu, tao hỏi sao em lại cảm nhận được mấy thứ kỳ lạ đó, thôi miên nói em kể anh tin hay ko thì tùy nhé, mấy năm trước em cũng bị tình trạng nghe tiếng văng vẳng bên tai, em đi khám, đi cả vào viện tâm thần, nhưng ko thay đổi được gì, em mặc kệ. Rồi có đêm em mộng mị linh tinh, trong giấc mơ em nhìn thấy và cảm thấy nhiều điều lạ lẫm, sau đợt đó em cảm nhận được những sự bất ổn, nhìn thấy những hình bóng ảo ảnh, em lại đi khám mắt, khám tâm thần, kết quả chẳng có vấn đề gì, mà ko phải lúc nào cũng nhìn thấy... Sau em có đi hỏi một vài chỗ thì họ chỉ bảo đấy là căn cơ, như mình gọi là cơ duyên ấy, nếu có cơ duyên phải nắm bắt được, ko nắm bắt được rất dễ sinh hồn loạn đầu óc, dễ téo l้า. Em cũng nghe nói thế chứ ko biết thế nào. Nghe mà rồi hết cả rầm, tao tiện thế hỏi luôn thế vụ mắt em lúc thì nhìn vào thấy choáng, lúc thì ko, thế là sao. thôi miên trả lời luôn bảo anh có nghe thấy cái gọi là sức mạnh tinh thần ko, em chỉ biết lúc nào em tập trung nhìn người đó sâu sắc thì người đó thường quay mặt đi, em cũng ko biết cảm giác người khác nhìn em bị thế nào vì em có trải qua đâu... Tao nghĩ thế là công năng đéo gì ko biết, tao hỏi luôn 1 câu ngờ nghênh nữa là em có thiên lý nhän hay biến bài như thần bài ko, thôi miên phì cười bảo đấy là phim của chau tinh trì mà anh, ngoài đời làm gì có...

Tao kết luận 1 câu, huyền hoặc vl, anh đéo tin. Tao vùng dậy ra cửa châm thuốc hút, tao nghĩ toàn tào lao, thời đại iphone rồi, đéo gì tồn tại những chuyện thế này. Tao nghĩ lúc bắc ninh lái xe có thể do mất tập trung vì nghĩ về cái gì đó thôi, còn tiếng cười tao nghe được có thể là ảo giác hoặc bọn lồn nào đi ngoài đường cười. Hút xong điếu thuốc tao hỏi thôi miên là mấy giờ rồi, thôi miên nói 2h15. Tao bảo ngủ tiếp đê, thôi miên bảo vâng, hình như nó đang cố tình thăm dò em thì phải, tao bảo vớ vẩn. thôi miên bảo vâng anh ko tin cũng được. Lần này tao tắt điện, quay vào ôm bắc ninh, tao dần dà mò ngực bắc ninh mà nhào nặn, có vẻ mạnh tay quá làm bắc ninh tỉnh giấc, bắc ninh thì thầm anh làm gì đấy, còn bạn anh đang nằm cùng mà. Tao rút tay lại, mệt vl, ngủ cũng ko yên, tao chìm vào giấc ngủ lúc nào ko hay.

Lần này lại nghe tiếng nói, tiếng văng vẳng nói chuyện của nhóm người, nghe ko rõ nhưng có nhắc đến bắc ninh, tao cố gượng dậy nhưng đéo dậy nổi, chân tay như bị ai giữ, tao mở mắt, thấy một màu đen kịt, vẫn nghe tiếng nói xì xào, cố gắng gọi thôi miên ơi nhưng ko thể gọi, rồi tao nghe tiếng thôi miên gọi anh anh, lay lay người, tao choàng dậy. Đm, hóa ra là mơ, bóng đè à. thôi miên hỏi sao thế, tao kể lại, thôi miên ko nói gì, nhìn sang bên kia bắc ninh vẫn ngủ ngon lành. Tao nghĩ trong đầu yêu quái phương nào có giỏi thì ra đây đánh với lão tôn 1 trận, núp thế trêu ngươi há chẳng phải quá hèn nhát sao, tao đéo sợ. thôi miên bảo anh hít sâu thở dài, chậm thôi cho thư thái đầu óc. Tao làm theo, thấy thoải mái hơn thật. thôi miên nói tiếp nó khống khống chế đưọc đầu óc anh đâu, tao cũng nghĩ khống thế đéo nào đưọc. Rồi nhầm mắt ngủ tiếp.

Có vẻ cái huyền hoặc cù cặc gì kia chưa buông tha bọn tao, mà tao nghĩ tại thôi miên thu hút chúng chứ đeo phải tao hay bắc ninh. Tao cảm thấy nói đau chỗ tay xước sát khi nãy tỉnh giấc, đệt mơ, là do thôi miên đang nắm chặt tay tao, tao đưa tay gỡ tay ẻm ra thì ẻm bảo anh nắm yên đi, rồi tao ngh tiếng thôi miên thì thào cái đó gì đó, rồi ẻm ú ú, tao đưa tay lên trán em xem có nóng sốt gì ko, thấy vã hết mồ hôi, cứ như đang gắng sức làm việc gì. Tao đưa tay nắm chặt tay thôi miên, đeo hiểu thế nào lại nổi hứng thơm vào má em 1 cái, thấy mặt em giãn bớt ra, tao khẽ thổi nhẹ vào tai, tay ẻm nắm tay tao chặt hơn làm tao đeo rút được ra, tao đưa bàn tay còn lại mò thằng xuống dưới bím, ẻm khép chặt đùi lại, chứng tỏ vẫn đang tỉnh táo, ẻm lại lầm bầm cái gì đeo rõ, tao bỗng nghe tiếng cười văng vẳng, giống hệt khi nãy, tao cũng lầm bầm bảo mưa thì mưa mẹ đi, gió ào ào mãi làm gì, bỗng có tiếng nói thế bắc ninh thì sao, tao dừng tay khỏi người thôi miên, ngoại sang bắc ninh, tao lầm bầm bảo nó có tội tình đeo gì nhỉ, lại nghe tiếng trả lời 1 giọng nữ em ko nói chuyện với anh, tao ngạc nhiên lầm bầm hỏi tao á, nhưng ko có tiếng trả lời lại. Bắc ninh vẫn đang ngủ say, tao nhắm mắt lại, cảm giác có mấy khoảng màu đen hơn cả màu tối, thôi miên thả dần tay tao ra, ẻm thôi lầm bầm, bóng đen hơn cả màu đen cũng tan biến, tao mở mắt quay sang nhìn thôi miên, ẻm cũng đang nhìn tao...

Thôi miên thì thào hỏi khi này anh làm gì em đấy, Tao dàu mặt nói em bóp tay anh đúng chỗ đau nên anh tỉnh giấc, thấy em vã mồ hôi nên anh xem có ốm sốt gì ko mà. Thôi miên lại nói, tiếp theo thì anh làm gì, tao bảo anh có làm gì đâu, thôi miên im lặng. Tao hỏi em nói mơ ngủ à mà lầm bầm thế, thôi miên kêu anh cũng lầm bầm mà. Tao bảo tao nghe tiếng cười tiếng nói liên quan đến bắc ninh, thôi miên ngắt lời bảo em biết rồi, em cũng ko hiểu tại sao anh lại nghe được, chẳng nhẽ là do em nắm tay anh à. Vkl, đây là thứ quái quỷ gì ko biết. Thôi miên nói tiếp bọn nó đi rồi, em đã nhìn thấy cả 1 nhóm người chứ ko phải 1 người đâu. Cái này để ngày mai phải hỏi lại bắc ninh cho rõ.

Nói vài câu thì mắt lại díu xuống, tao lại ngủ, mơ màng trong giấc ngủ vẫn nhớ là quờ tay sờ sờ bóp bóp được tí nhưng ko rõ là của bắc ninh hay của thôi miên, đang ngủ ngon thì nghe tiếng bắc ninh gọi dậy, bắc ninh bảo dậy đi, muộn rồi. Tao lùa bàu bảo sáng gì, vừa chợp mắt được tí mà, bắc ninh cười hihi bảo 8h đấy bố ạ, tao mở mắt, nắng chói chang.

Tao hỏi thôi miên đâu, bắc ninh kêu đi mua bàn chải đánh răng. Tao vùng dậy ngồi ngáp, tao hỏi tối qua em ngủ ngon không, bắc ninh kêu có, ngủ ngon, tao hỏi tiếp có nhớ chuyện gì ko, bắc ninh kêu anh mất nết, nắm cạnh thôi miên vẫn dám manh động. Tao thì nghĩ lại tối qua, toàn thứ huyền hoặc lạ kỳ.

Thôi miên đi đâu về đưa cho tao 1 cái bàn chải, tao bảo cảm ơn, chu đáo quá. 2 đứa vào đánh răng, thôi miên cúi đầu, tao nhìn xuyên qua khe cổ áo thấy bầu ngực mịn màng, nhưng có vẻ ko to lấm, hoặc kiểu áo này ko nâng ngực chứ hôm qua tao tranh thủ tí thấy cũng đậm tay. Xong xuôi đi ra thì rủ nhau đi ăn sáng, gọi mỗi đứa bát bún. Ăn được vài miếng thì thôi miên hỏi bắc ninh, bạn có bạn bè nào chết trẻ ko, bắc ninh sững lại 1 chút rồi bảo có, từ lâu lầm rồi, nhóm ấy có mấy người bị đuối nước. Thôi miên gật gù ko hỏi thêm gì, tao quay sang nhìn ẻm thấy ẻm cúi đầu ăn tiếp. Ăn xong thì Luật gọi điện cho tao hỏi ở nhà ko ẻm qua, tao bảo ko bận spa nữa à, Luật kêu có bận nhưng người yêu quan trọng hơn, tao bảo chém gió ghê quá, Luật kêu thế hay là anh qua em đi, tao bảo ko, qua toàn xem mấy bà xăm mày xăm môi làm gì, Luật bảo gớm, toàn gái xinh, chả thích bỏ xừ ra lại còn giả vờ, tao hiha bảo thích nhưng ko làm gì được nên ko thích nữa, em qua luôn đi. Tao tạm biệt thôi miên và bắc ninh ra về, lòng hứng khởi vì sắp gặp người yêu.

Về xóm trọ đụng ngay em em du lịch là bạn cùng phòng với em thư ký, mới đầu hè mà ẻm làm quả áo 2 dây đen xi, lại lộ dây áo ngực màu trắng bên trong, tao nhìn thấy bèn khen em thật là trong trắng, em du lịch hỏi trong trắng là thế nào, tao cười bảo thì ngoài đen, trong trắng thì là trong trắng, du lịch cúi xuống nhìn ngực mới cười hé hé bảo anh soi mói quá đấy. Soi lồn, đập vào mắt chứ soi gì. Tao bảo sáng ra pháp phới đi đâu, du lịch bảo em vừa dậy, đi chợ, tao

bảo cho ăn cơm ké với, du lịch tươi cười nói ok nhé, ăn để em nấu luôn. Tao gật đầu, ăn trực ăn ké là nghề rồi.

Lúc sau thì **Luật** qua, đương nhiên là lao vào nhau luôn, thốc tung đít **Luật** xong lại nằm mâm mê, **Luật** bảo chán quá, cuối tuần cũng bận, chả có thời gian bên nhau, tao bảo cố lên, vì tương lai con em chúng ta mà. Ấp nhau đến gần 11h thì **Luật** bảo về vì tầm trưa bắt đầu nhiều khách, tao bảo kệ nhân viên làm chứ em có làm đâu mà về, **Luật** kêu con thu chi tiền nong nữa. **Luật** bảo tối em lại qua nhé. hôn hít chút chít rồi bái bai. Nằm khẽ bật laptop lướt web, chưa kịp xem tin gì thì em thư ký gọi sang ăn cơm, vác bụng sang, nhìn mâm cơm tươi phết, tao chén 2 bát, khen ngon rồi bảo từ mai cho anh ăn cơm tối nữa nhé, anh đóng tiền, em du lịch bảo ok luôn, tính bằng cơm bụi thôi, 20k. Thư ký bảo phải thu hơn, lão này lương cao mà, tao lườm mắt bảo lương anh bằng lương em chứ cao gì, thư ký kêu vãi cả bằng, cao gần gấp đôi ý, em được có 260\$ thôi, mà lại ko có tiền làm thêm nữa. Tao bảo o thế à, thư ký bảo o thế đấy, nộp 30k 1 bữa thì nấu cho nhé. Tao cười bảo ok luôn. Có mấy khi ăn cơm nhà đâu. Tao rút ví đưa ngày 1 củ bảo anh đưa trước thừa thiếu tính sau, em du lịch bảo ko, con thư ký nó trêu đấy, anh đưa 500k thôi, anh ăn thì bọn em nấu cùng ăn cùng cho vui, mỗi tháng 500k, chứ bọn em ăn ít toàn thừa thôi. Đẹt, con bé này cũng biết điều, cơ mà nói câu toàn thừa thôi khác gì bảo tao ăn cơm chó. Đm, tao đứng dậy về phòng, ra đến cửa tao quay lại bảo gâu gâu rồi mới vô mông đi, 2 đứa phá lên cười. Kệ mẹ chúng mày cười, tiền đã cầm 500k của bố thì cứ tối là vác mồm sang chén thôi....

Định ngủ giấc vì tối qua ngủ chập chờn thì thôi miên lại gọi điện bảo anh có online ko, tao bảo đang online đây thì gì, thôi miên kêu sao em chat ko thấy trả lời. À ừ, nãy giờ bỏ máy treo nick đi ăn cơm. Ngồi máy thì thấy thôi miên gửi cả chục dòng rồi, đại khái bảo bắc ninh bị ám, hoặc phải đi thầy cao tay, hoặc phải tự giải thoát...

Tao hỏi thầy nào và tự giải thoát thế nào. Thôi miên trả lời các đó lại phải chờ cơ duyên, em cũng ko biết nữa. Vkl, nói vậy khác đéo gì bảo thẳng ở giữa biển là cứ đi sẽ thấy bờ, bố khỉ, ít ra cũng phải chỉ cho nó cái hướng đi gần nhất chứ. Một mồi, tao bảo anh đéo liên quan, sao em ko bảo thẳng với bắc ninh, tao đau đầu cái vụ này rồi nên trả lời phủ luon như vậy. Thôi miên kêu anh có liên quan đấy, em tưởng anh ko liên quan, nhưng khi anh nghe thấy những tiếng đó là anh cũng liên quan rồi, hơn nữa em và bắc ninh cũng là người dựng, anh là bạn nàng ấy, anh chả nhẽ thấy chết không cứu. Đéo hiểu nổi sao tao lại rơi vào cái vòng xoáy này, nếu những thứ mình hiểu rõ thì đã đành, đây là cái mơ hồ mình mù tịt, chỉ đóng vai là người truyền tin thôi thì cũng có ý nghĩa gì. Tao hỏi thôi miên thế anh phải làm gì, thôi miên bảo em đã hỏi bắc ninh thì bắc ninh bảo mỗi khi ở bên anh là thấy bình yên lắm, như vậy trước mắt anh thường xuyên qua nhà bắc ninh chơi với nàng ý là được, em cũng sẽ nghe ngóng xem có cách nào khả thi hơn ko. Tao chẹp miệng, thở dài 1 mình. Thời gian với **Luật** đã đéo có, còn lại cả thời gian cho bắc ninh nữa thì thời gian nào dành cho bản thân...

Buổi chiều nằm dài ở nhà. **Luật** gọi điện bảo tối đi ăn gì bên ngoài, tao đồng ý, cả ngày nằm ở nhà ngột ngạt quá rồi. Xuống báo với các em là ko ăn cơm, các em bảo lại đi với ng yêu à, ng yêu anh xinh nhỉ. Tao bảo thấy bao giờ mà biết, du lịch nhanh nhau nói ng yêu anh qua đây số lần không dưới số ngón tay rồi còn gì, nhìn xinh thật. Tao giả vờ thểu não nói, ừm, xinh thì có xinh nhưng cũng mệt lắm. Gợi sự tò mò cho các em nhao nhao hỏi thế nào mà mệt, tao bảo thôi để tối anh kể, tao phủi mông quay đi.

Đón **Luật** đi lòng vòng phố xá ăn uống linh tinh rồi lại chở ẻm đi mua quần mua áo, tao bảo nhà bán quần áo còn phải đi mua, ẻm kêu nhà bán quần áo ko có nghĩa là bán tất cả mẫu quần áo đâu. Để ý **Luật** càng ngày ăn mặc càng diện, từ hồi năm nhất sinh viên đã thấy em ăn mặc chất hơn mặt bằng chung rồi, giờ ẻm đi làm càng ăn mặc chất, người đẹp vì lụa, chính thế mà nhìn cũng xinh chảnh hơn nhiều. Đi chơi chán thì về, cũng phải về sớm mai còn đi làm sớm. Ý định ko thành khi em thư ký xun xoe lên phòng tao chơi, khai thác em ít thông tin về mọi người trong công ty, cơ bản ko có gì đáng chú ý, chỉ tập trung ở mụ 85 chân dài và em phục vụ trà nước. Thư

ký kể em phục vụ hình như có cặp bồ với thằng hàn quản lý nhóm cơ điện, thấy một vài lần đi ăn cả công ty thì 2 người tách ra đi đâu về trước, thái độ ở công ty cũng ẽo uột khác thường. Cả 2 thành phần đấy đều ko phải gu của tao nên tao cũng ko để ý. Cuối cùng hơn 11h thì ém thư ký cũng xuống, tao mới lăn ra ngủ, quên cả chốt cửa...

Đêm vẫn se lạnh, đang ngủ thì giật mình vì tiếng cánh cửa đập vào tường, chắc là do gió thổi. Tao lười nhác mặc kệ, nhưng lại tỉnh mất ngủ, tự dựng nghĩ lại việc thôi miên bảo tao cũng có liên quan đến huyền hoặc của bắc ninh, tao bèn nghĩ lại câu chuyện từ đầu và mấy sự việc xảy ra hôm qua, tiếng gió rít ào ào 1 lúc rồi trời bỗng đổ mưa, mưa to, mưa rào đầu mùa, chắc là báo hiệu mùa hè đã đến. Không đành được phải dậy khép cửa sổ kéo hắt, gió mạnh quá kéo mãi ko được, gồng mình gắng sức kéo, nhìn xuống đường bỗng thấy bóng dáng mờ mờ ảo ảo đứng chỗ cổng. Tối quá ko nhìn rõ, sầmùmùm, 1 tia chớp lóe lên, trong khoảnh khắc ngắn tao nhìn thấy rõ bóng mờ ảo kia...

Thoáng giật mình, cẳng mắt ra nhìn thì lại đéo thấy gì nữa, tối quá, mưa hắt, tao đóng cửa lại, trong đầu vẫn đang hình dung mình vừa nhìn thấy cái gì. Ra khép đóng cửa chỉnh luôn rồi chui lên giường nằm, cảm giác hơi sợ sợ vì nằm 1 mình, dậy bật điện cho sáng rồi úp gối vào mặt cho tối để ngủ. Lại cảm giác ngạt thở, tao thấy mình đang trên 1 cánh đồng trồng ngô, tao lạc lối trong ruộng ngô, nghe tiếng nói chuyện rì rào bảo rủ bắc ninh đi mấy lần mà ko được, tao cố gắng hướng về phía phát ra tiếng nói nhưng cảm giác cứ gần đến nơi thì tiếng nói lại nhỏ đi, gần gần xa xa, tao chạy thật nhanh để đuổi kịp theo tiếng rì rầm thì đến 1 bờ sông, cỏ lau sậy mọc ùm tùm, tao mò mò đi vào trong đám lau, bông ngã tum xuống nước, tao vùng vẫy, kêu gào. Bật tỉnh dậy, thấy điện vẫn sáng, thở hồng hộc, giấc mơ ghê vl, thấy người ướt đầm mồ hôi. Đm, có nhẽ đâu thế...

Cầm điện thoại xem giờ, hơn 3h rồi. Tao vùng dậy cho tỉnh táo, nhận rõ là mình vừa trải qua giấc mơ chứ ko phải thật mới đỡ sợ, châm điếu thuốc hút, trời đã tạnh mưa, tao ra mở cửa sổ cho thoáng, gió mát ùa vào. Tao nhìn xuống chỗ cổng rồi nhìn quanh, ko thấy gì, hút hết điếu thuốc lại lên giường nằm, trằn trọc 1 lúc lại ngồi dậy, bật máy tính, online tìm hiểu mấy thứ huyền hoặc, thật li kỳ. Nhưng đéo đáng tin và nhiều cái vô lý. Thấy nick yahoo của mỹ nhân vẫn sáng, tao vào hỏi chuyện, ko thấy ém trả lời, đoán chắc treo trên máy ngủ quên chứ ai online tầm này nữa. Đọc đọc 1 hồi thì lại buồn ngủ, mà chả ngủ biết làm gì cho đến sáng, tao để laptop trên giường mở playlist nhạc quen thuộc rồi chìm dần vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau đi làm hơi vờ, tao nói chuyện với thằng hà tĩnh là có tin mấy vấn đề tâm linh ko, nó được đà kể cho một loạt chuyện mơ hồ ở quê nó, tao hỏi mày có chứng kiến ko, nó kêu ko, cũng là nghe kể lại, tuổi thơ nó gắn với rừng núi, chả có điện đóm gì nên toàn nghe người lớn kể chuyện dọa trẻ con, sau này vẫn nhiều câu chuyện đồn thổi, nó bảo đéo tin, thời đại nhà cao tầng, đéo sợ. Tao đồng ý với quan điểm của nó, tao cũng nhân tiện kể chuyện tao vừa trải qua với bắc ninh, thằng hà tĩnh há mồm trợn mắt kêu thật thế á, hay vl, à mà mày địt em bắc ninh chưa, tao bảo mới 1 lần, nó cười nham hiểm kêu thế khả năng có sự tương thông, âm dương hòa hợp, tao bảo thông thông cái lồn.

Về văn phòng online, tao tranh thủ kể chuyện giấc mơ hôm qua với thôi miên, thôi miên hỏi anh có nhìn rõ người nào ko thì tao bảo ko, thôi miên kêu kiểu này chắc tối nay anh thử qua nhà bắc ninh ngủ xem. Tao bảo đéo gì có chuyện thích thì qua ngủ như ng yêu thế được, nó chả đá đít cho, thôi miên bảo thế thì em cùng qua xong ngủ như hôm trước, tao bảo thôi chịu, hôm đấy thứ 7 mất ngủ còn được vì hôm sau nghỉ, ngày thường mất ngủ thế thì đi làm thế nào. thôi miên bảo để em nghĩ, em hỏi bạn em xem thế nào. Tao ko biết bạn em là ai nên hỏi, ém trả lời là bạn em cũng hơi khác thường giống em, anh chỉ biết thế là được. Vl, hội dị nhân chơi với nhau chăng.

Mải tập trung chat chit, lão hàn trưởng nhóm tao qua đứng sau mà tao ko biết, lão bảo làm gì thế, tao cười cười, lão kêu có thuốc lá ko cho nó xin điếu, nó quên ko mang, tao mở ngăn kéo đưa cho cả bao, nó bảo cảm ơn rồi giờ ví ra đưa tao 50k, tao bảo sao mày đưa tiền tao, chả nhẽ

tao ko tặng mày được bao thuốc lá à, nó cười lại nói vậy lần sau tao mua thuốc cho mày. Tao đứng dậy cùng nó ra hút thuốc, chém gió hỏi han nó vài câu là thấy viet nam thế nào, nó trả lời chung chung rằng cũng có nhiều điều thú vị, nhiều trải nghiệm mới. Nói thế thì nước đéo nào chả giống nước nào, trả lời như cũ cặc. Lão hàn nói tiếp nó đang ở mỹ đình sông đà, hỏi nhà tao chỗ nào, tao bảo ở gần đấy, lão cười khà khà kêu vậy cuối tuần nhờ tao dẫn bọn nó đi chơi nhé, ở đây đéo ai dẫn đi, buồn. Tao ok.

Chiều, thôi miên gọi điện, vẫn là chuyên huyễn hoặc, ẻm bảo tối nay anh phải qua nhà bắc ninh đi, vì tình trạng này thì mức độ ảnh hưởng đến bắc ninh đang tăng dần, dễ bị trầm cảm. Tao nghe giọng có vẻ nghiêm trọng nên cũng ậm ừ, tắt máy xong tao gọi bắc ninh luôn hỏi han vài câu, bắc ninh bảo em thấy bình thường, ko có gì khác lạ cả, thấy rất thoải mái mà. Tao tự dựng nghĩ những sự bình thường thường đang ẩn chứa mối bất thường to lớn. Đang như vậy mà thấy thoải mái bình thường thì đó chính là sự bất thường, kiểu như mùa đông là phải lạnh, năm nào cũng lạnh mà năm nay ko lạnh thì đó chính là bất thường, có thể mùa hè năm sau sẽ cực nóng...

Chiều đi làm về tắm giặt nhanh chóng rồi xuống giục các em nấu cơm nhanh để ăn, thế mà cũng phải chờ dài cổ 6 rưỡi mới có cái bô vào mồm, tao ăn uống qua loa cho xong rồi gọi điện cho bắc ninh hỏi ở nhà ko anh qua chơi. Bắc ninh bảo qua đi, tao qua luôn. Ở gần nhau nên ko ngại đi, ở xa như Luật nhiều lúc lười đi vl. Bắc ninh đang nằm xem phim, tao cũng lân la mò lên nằm cùng, vừa ăn xong được nằm là thoải mái nhất. Bắc ninh cũng quá quen với việc tao tự ý nằm giường của ẻm rồi nên cũng tỏ vẻ khó chịu gì, chỉ nói im cho em xem phim nhé. Nghĩ trong đầu, em coi thường anh quá rồi, anh vì muốn giúp em mới qua chứ đâu phải qua để chim chuột mà phải rào đó thế. Tao ra sân đứng hút thuốc, gặp hàng xóm của ẻm, 2 vợ chồng trẻ, cũng tầm 30 chứ chả trẻ lắm, vợ rửa bát, chồng phơi quần áo, tao chào hỏi làm quen thì gặp ngay đồng môn, lão cũng dân xây dựng, đi công trường nhiều rồi giờ về làm tư vấn thiết kế cho chủ đầu tư. Thế là 2 anh em chém gió chuyện nghề nghiệp, lão phơi xong thì rủ ra trà đá, tao đi luôn.

Dường như dân công trình thằng nào cũng hào sảng thoải mái thì phải, lão khè khà kể chuyện đủ thứ, kể cả gái gú, cờ bạc rượu chè, lão bảo vừa hôm qua đi ăn với nhà thầu rồi đi hát có em xinh vkl mà gạ ẻm đi qua đêm em đéo đi, ẻm đó lão lần nào đi vào quán đó cũng gọi, chẵn suốt ko được. Tao cũng trải lòng nói chuyện ngày xưa em yêu 1 đứa ở tuyên quang xinh lắm, cũng làm nghề vịn nhưng quyết ko đi khách. Lão bảo ơ con bé hôm qua tao hỏi cũng tuyên quang khéo lại người yêu cũ mày, tao chợt mông lung bảo nó tên X, người cao cao, da trắng, giọng nói dễ nghe...Lão vỗ đùi kêu thế đúng mẹ nó rồi, nó đi xe LX màu trắng phải ko. Ơ địt, chả nhẽ thế. Lão bảo đm tao còn có số nó đây này, tao hỏi đâu em xem, nhìn số lạ lợ đéo phải của phẫn tao thấy mừng mừng, cho rằng người giống người thôi chứ phẫn đang làm kế toán tài chính đéo gì cơ mà. Lão kia bảo để anh gọi nó nhé, lão gọi luôn, bên kia nghe máy lão nói vài câu ong bướm, đại khái em đi chơi cùng anh được ko, anh ko thích ngồi trong quán hát, lão bật loa ngoài, tao nghe giọng, đm đúng là phẫn, tao gật đầu, lão lồn kia lại nói anh đang ngồi với ng yêu cũ của em, em ko đi chơi với anh thì đi ôn lại tình xưa với chú ấy ko, tao ra hiệu bảo đừng đùa quá trớn thế, nói vài câu thì phẫn bảo bạn nên tắt máy. Lão hỏi đúng à, tao gật đầu, đầy cay đắng, vậy là phẫn vẫn ko thể thay đổi, chia tay lâu rồi tao ko còn nuối tiếc gì tình yêu đấy nữa, nhưng tao tiếc cho phẫn, thực sự tiếc...

Lão bô bô kể tiếp ẻm này anh quen lâu rồi, có 1 đợt ẻm ấy nghỉ làm dài dài, hình như mới đi làm trở lại cách đây mấy tháng thôi, thấy bảo cũng học xong đại học rồi cơ đấy, nhưng chắc đi làm vất vả đéo chống được, nghề này ngồi mát ăn bát vàng, tháng làm vài chục củ, thoải mái ăn chơi. Tao thấy khó chịu, tao bảo em yêu em ấy từ hồi sinh viên, lần mới gặp gần đây em ấy bảo nghỉ rồi, không ngờ... Lão bảo nghỉ thế đéo nào, nhan sắc đang rực rỡ, có nghỉ cũng phải chờ lúc hương sắc phai tàn, đủ vốn đủ lời. Tao ko nói gì, chém gió vài câu nữa thì về.

Bắc ninh hỏi anh sang chơi với em hay là chơi với hàng xóm thế, đi đâu ngồi cả tiếng ko về. Tao cười trừ, đang khó chịu trong lòng vụ phẫn, tao bạo mồm bảo tối nay anh ngủ lại đây mà, bắc

ninh nhíu mà kêu ơ hay, anh làm cứ như nhà anh ko bằng, ai cho ngủ mà ngủ, tao bảo anh ngủ lại để giúp em, em đang bị ám, ko có anh thì em bị điều khiển đấy, hôm trước em bị mộng du em có biết ko, bắc ninh cười ha hả kêu thôi Ơi, chém vừa thôi, có chuyện gì thì nói ra, đừng lí do vớ vẩn mà đòi ngủ lại. Tao thở dài, chắc ém đéo tin đâu thật. Tao bảo thế các cụ em nghe tiếng nói nọ kia em ko sợ à, bắc ninh tỏ vẻ suy nghĩ trả lời, đúng là có sợ, nhưng em ở 1 mình suốt có sao đâu, chỉ sợ lúc đấy thôi xong lại hết mà. Tao chẳng biết nói thế nào nữa, tao gọi điện cho thôi miên kể lại tình hình ko ngủ lại được đâu, thôi miên bảo anh cứ ở đấy, em với bạn em tí nữa sẽ qua, chắc là có cách giải rồi...

Tao quay vào, bỗng bắc ninh ngồi 1 nhìn lên nói, anh cho ai đấy, tao bảo gọi cho thôi miên, thôi miên bảo qua đây có chuyện muốn nói, bắc ninh bỗng gắt anh gọi nó sang làm gì, bảo nó về đi. Thấy thái độ khang khác, tao nhìn bắc ninh, thấy mặt em thờ ơ vô cảm. Tao hỏi em sao thế, bắc ninh lại nói anh bảo nó về đi, ai cho nó sang đây, em ko muốn gặp nó. Tao chưa hiểu chuyện gì nên lại hỏi Ơ sao thế, em và thôi miên có vấn đề gì à, bắc ninh cúi mặt xuống chỉ nói ko được để nó qua đây. Đẹt mợ, có vấn đề rồi. Tao ra ngoài sân, định sang gọi vợ chồng phòng cạnh sang xem thế nào mà nhà đấy đóng cửa rồi, đéo muốn gọi. Tao lại quay vào phòng bảo anh ko hiểu chuyện này là thế nào nhưng anh nghĩ thôi miên có thể giúp em, bắc ninh ko nói gì, vẫn gục đầu vào gối, tay ém run run, tao cảm giác có sự giằng xé. Tao định tiến lại kiểm tra thì nghe tiếng xe máy phi vào cổng, giọng thôi miên vang lên, nó kia kia anh Ơi, tao quay ra thấy 1 thằng đẹp trai vl, đẹp trai thật đứng cùng thôi miên. Thằng đấy mở mồm nói ko kịp rồi. Nghe giọng trầm trầm êm êm. Thôi miên chào tao rồi hỏi có chuyện gì, tao kể lại đoạn vừa rồi, thôi miên bảo vào xem bắc ninh đã, bắc ninh ngồi dậy, mặt tỉnh bơ bảo Ơ bà lại đến à, nghe giọng thân thiết ko hề giống như khi nãy. Thôi miên chỉ gật đầu rồi lại đi ra, thì thầm to nhỏ gì với thằng đẹp trai kia, thằng đẹp trai kia cũng ừ ào rồi thì thầm lại. Đm, có cái đéo gì mà phải bí mật thế, tao đứng như người thừa, thấy khó chịu vl, tổ sư, cái đéo gì mà công năng đặc dị, có kiềm được tiền ko, chén được hoa hậu ko, nhí nhố. Tao bảo thôi miên là thôi anh về đây, mai còn đi làm, thôi miên nhìn tao rồi quay sang nhìn thằng đẹp trai, tao kệ mẹ, tao vào bảo bắc ninh là 2 người kia có thể giúp em thoát khỏi sự ám ảnh, anh về đây, có gì cứ gọi anh. Bắc ninh ngơ ngác chưa kịp nói gì thì tao đã đi ra cửa, tao quay xe nổ máy chuẩn bị vét ga đi, thằng đẹp trai cất tiếng anh bạn chờ đã, tao hỏi có vấn đề gì à, thằng kia cười mỉm bảo anh bạn liên quan gì với bắc ninh, tao nghe thấy ngứa tiết bèn bảo tôi phạm tội gì à hay bắc ninh phạm tội gì, ông là cảnh sát à, ở đội nào, phòng nào. Thôi miên dường như biết ý tao khó chịu, ém giật giật tay tao bảo anh, đây là bạn em, tao bảo ừ, anh chỉ hỏi thế thôi mà.

Đm đéo biết công năng gì mà tỏ vẻ bí ẩn rồi cao cao ngạo ngạo, tao thấy ko vừa mắt, tao hỏi tiếp có vấn đề gì ko, ko có thì tránh ra tôi về cái, mai còn đi cà. Thằng đẹp trai lắc đầu rồi đứng tránh đường, tao đi ra cổng, thôi miên gọi với theo bảo chờ đã, em có chuyện muốn nói. Tao nói cút lùn "Lên xe". Thôi miên trèo tốt lên, đi ra đầu ngõ tao dừng lại bảo em nói đi, thôi miên cười bảo dỗi à, tao bảo ko dỗi, ngứa mắt khó chịu, thôi miên lại nói ghen à. Tao thở dài, ghen đéo gì. Thôi miên mời bảo đấy là bạn em, cũng có thể coi là sư phụ em đấy. Tao chả quan tâm, tao bảo em chỉ nói thế thôi à. Thôi miên lại cười hihi bảo hôm nay làm sao thế, cười cái nào. Tao nhe răng chử ko cười, thôi miên kêu cười gì mà như muốn ăn thịt em thế. Tao bảo được thế còn gì bằng, nhưng tóm lại là thế nào, nhanh anh còn về ngủ. Thôi miên trầm ngâm nói vẫn cần sự trợ giúp của anh, cần anh giữ sự bình yên cho bắc ninh thì bọn em mới làm được, tao vẫn đéo hiểu, tao bảo tóm lại anh cần làm gì, thôi miên nói anh ở bên bắc ninh tối nay, bọn em cũng ở đây luôn. Tao phản đối, đéo được, mai a còn đi làm. Thôi miên nhìn tao trân trân bảo anh có muốn giúp bạn anh ko, tao nhìn lại, đm sợ gì, thôi miên mẹ đi xem sao, tao nhìn thằng vào mắt ém, thấy bắt đầu chóng mặt, đm, đéo sợ, tao đưa tay vét mẹ đầu ém vào gần tao và tao hôn, hôn mạnh, xem hôn nhau mở mắt thì sao. Thôi miên bất ngờ, ko kịp làm gì, tròn mắt ra, tao thấy nhẹ nhõm hẳn, tiếp tục hôn, ôm chặt, này thì thôi miên...

Tưởng thế nào, té ra hóa giải công năng đặc dị của em chả có gì khó khăn, dị với chả nhân, tao hôn ngủi nghiến, thấy thôi miên cũng mềm người, 1 hồi lâu tao mới nhả ra, thôi miên ngơ ngác nói anh làm trò gì đấy. Tao cười nhẹ bảo em thử lại đi, thôi miên hỏi thử gì, tao bảo thử cái gì mà sức mạnh tinh thần tập trung vào đôi mắt đấy, thôi miên đấy. Em ngược lên nhìn tao, tao lại nhìn vào mắt ẻm, chả thấy hoa mắt chóng mặt gì nữa, bỗng thôi miên quay mặt đi than khẽ "hồng rồi". Em chạy quay lại vào trong ngõ vào nhà bắc ninh mà ko nói với tao câu nào, tao gọi với theo hỏi ê có chuyện gì thế, ko thấy em trả lời. Thấy dường như có gì bất ổn, tao quay xe lại phóng vào...

Thằng đẹp trai đang đứng trong phòng nói chuyện với bắc ninh, ko rõ chuyện gì, thôi miên chạy vào thì thầm vào tai thằng đó rồi 2 đứa đi ra ngoài, thằng lồn nhìn tao bảo tưởng anh bạn về rồi, tao nhìn nó, đm, lại có cảm giác hoa mắt chóng mặt, nghĩ bụng thằng beep này cũng biết thôi miên à. Ko đỡ được đành phải quay mặt đi, nhìn sang thôi miên thì chính thôi miên lại né tránh ánh mắt của tao, tao hỏi có chuyện gì mà em chạy vội vã thế, thôi miên kêu ko có gì đâu. thôi miên lại quay sang thằng đẹp trai hỏi có thấy gì ko anh, thằng kia lắc đầu. Bắc ninh trong phòng đi ra hỏi 3 người đứng bàn tán gì thế, tao trả lời mà cũng là hỏi lại, tối nay anh ngủ đây nhé. Bắc ninh ko nói có mà cũng chẳng bảo ko, em kêu anh hâm à. Tao quay sang cười cười hỏi đều 2 pháp sư có ở lại ko, thằng đẹp trai nhíu mày nói tôi ko phải pháp sư. Tao bảo à ừ, thế thì 2 siêu nhân. Thằng đẹp trai quay sang thôi miên hỏi cậu này là người em kể với anh đây hả, thôi miên gật đầu, thằng đẹp trai lại quay sang tao nói vô sự vô sách chứ chả có năng lực gì đâu. Tao đéo hiểu bọn nó đang nói gì nhưng tao biết là nó đang chê tao, tao nhìn mắt nó, nó lại nhìn mắt tao, đm thằng beep, tao lại thấy choáng váng, chả nhẽ lại dùng bài hôn, mà đéo ai lại đi hôn nó, tao chợt nghĩ ko hôn nó thì có thể hôn thôi miên, sợ đéo gì. Trong lúc choáng váng ấy tao lại quay sang thôi miên, kéo em lại vào hôn ẻm, thôi miên lại bị 1 phen bất ngờ ko kịp chống trả, nghe thấy tiếng thằng đẹp trai kêu oái thằng này. Tao kệ mẹ, chyện thêm vài phát thì bị em thôi miên vùng ra, tao lại quay sang nhìn thằng đẹp trai, thấy mặt nó có vẻ tức giận lắm. Tao cười ha hả bảo mày thôi miên lại hộ tao cái, nó nhìn tao chầm chằm như muốn lao vào, tao thấy bình thường, haha, thế là hóa giải được rồi. Tao đi vào, bắc ninh nhéo tai kêu anh làm trò gì đấy đồ mất nết. Tao giả vờ trầm ồm nghiêm túc nói em ko hiểu được đâu, đó là cách hóa giải di hồn đại pháp của mấy vị kia, bắc ninh cười bảo cái gì mà di hồn đại pháp, chỉ nhảm nhí là giỏi.

Thằng đẹp trai gắt lên tiếng Đì về rồi nó quay xe luôn, thôi miên còn lấn cấn, nó lại gắt tiếng nữa về thôi. thôi miên trèo lên xe, vẫn quay lại nhìn tao, ánh mắt mềm mỏng lắm.

2 pháp sư đi về, tao bảo bắc ninh vào phòng. Tao ngồi nghiêm túc rồi bảo những thứ huyền hoặc em nghe thấy đều là ảo giác vớ vẩn, chả có ma mãnh gì hết, em phải tin như vậy nhớ chưa, hãy tập trung vào học hành, cuộc sống, tình yêu, có quá nhiều thứ phải nghĩ, đừng xem phim kinh dị nọ kia làm gì dễ bị ám ảnh. Tự tin và lạc quan lên nhé. Bắc ninh cười nhẹ bảo em thấy bình thường mà, thi thoảng sơ tí rồi thôi, em vẫn yêu đời vẫn tung tăng, anh ko phải lo cho em. Anh chịu khó qua chơi với em là được. Tao đang định bảo ôi thời gian đâu mà chịu khó, thời gian chịch nhau với Luật còn phải tranh thủ kia, nhưng thôi, ko nên nói như thế lúc này. Ngồi thêm 30p nữa thì tao về. Gần về đến nhà thì thôi miên gọi điện, em bảo khi nãy anh làm mất mặt em, tao bảo anh xin lỗi nhưng thấy cách đó hóa giải được năng lực bí ẩn của bọn em nên anh làm liều, thôi miên cười hỏi anh vẫn bên bắc ninh à, anh làm hỏng chuyện rồi, bạn em ko giúp nữa đâu. Tao bảo anh về rồi, ko giúp thì thôi, anh thấy chả có vấn đề gì, cùng lắm anh cho bắc ninh về ở cùng anh. thôi miên lại cười, ko đơn giản thế đâu bố, bố có ở cùng cả đời được ko...

Tao kiên quyết bảo nhảm nhí quá, anh ko tin đâu. thôi miên kêu vang anh ko tin thì tùy anh nhé rồi ẻm tắt máy. Tao về nhà, lên phòng online ngắm gái, gác chuyện huyền ảo sang 1 bên, gần 11h thì đi ngủ. Vừa tắt máy tính xong thì thôi miên gọi điện bảo anh online đi, em vừa on thì thấy anh off, tao hỏi có chuyện gì nói luôn cho xong, em bảo cứ online, cái này nói khó giải thích. Đm, lại bật. Online thì thôi miên pm luôn bảo em nói điều này anh đừng giận em nhé. Tao đang

muốn đi ngủ nên ngắn gọn trả lời cứ thoải mái đi. Thôi miên gõ 1 hồi, tao đọc từng dòng, từng dòng, ôi đệt, hóa ra toàn là kịch à. Thôi miên và bắc ninh quen nhau từ trước, ko rõ quen kiểu gì, xong phát hiện ra tao là bạn chung trên fb thì 2 đứa nó bàn luận về tao, rồi bắc ninh bảo bắc ninh thích tao, yêu tao nhưng ko dám nói vì tao đã có ng yêu, thế là bọn nó nghĩ ra trò này mục đích để tao thường xuyên ở bên bắc ninh, kiểu lửa gần rơm lâu ngày bốc cháy. Thật vãi loằng.

Tao hỏi thế còn vụ thôi miên, vụ sư phụ đẹp trai của em thì sao. Ẻm kêu đúng là ẻm có theo học khóa thôi miên, thằng đẹp trai cũng học cùng khóa đấy, anh ấy đang tán tỉnh ẻm, em nhờ anh ấy đóng kịch luôn với ý định chốt lại sẽ phán là tối nào anh cũng phải sang chơi với bắc ninh, nhưng chưa hết kịch thì anh phá đám. Té ra là thế, tao lại hỏi sao em ko diễn tiếp mà kể với anh, ẻm bảo ẻm thấy nên dừng lại được rồi, tình yêu đẹp khi nó đến 1 cách tự nhiên...

Tối ngủ ngon vl, chả thấy mộng mị gì nữa, mấy hôm vừa rồi mộng mị là do suy nghĩ nhiều quá đến mấy thứ huyền hoặc rồi tưởng tượng linh tinh, thấu hiểu mọi chuyện rồi thì chả có gì phải nghĩ, chỉ thấy buồn cười vì mình hôn ẻm thôi miên làm thằng kia tức điên và bận lòng 1 chút về cái tình cảm của bắc ninh dành cho mình.

Hôm sau đi làm, đến điểm đón, thấy mụ 85 đã chân dài váy ngắn đứng chờ, tao hỏi đi đâu đứng đường sớm thế, mụ bảo dùng từ cho cẩn thận, ai đứng đường, tao bảo xin lỗi, đứng vỉa hè. Mụ nguýt bảo vớ vẩn, nay lên sớm đi cùng ông hàn làm thủ tục gì ấy, tao bảo bà biết tiếng hàn à, mụ kêu ờ thằng này, bằng vai phải lứa với chú à mà chú xưng hô thế. Tao bảo tha ko xưng anh là may rồi đấy. Đùa nhau khúc khích 1 hồi thì bọn được kỹ sư đến, thấy gái thằng nào cũng xun xoe, tao lại nhìn chầm chằm vào đùi mụ bảo mặc thế này đi xe máy có lộ hàng ko, mụ kêu lộ cho bọn nó lác mắt cho vui. VKL

Thời tiết bắt đầu nắng, công trường bụi bặm, đi 1 vòng về mà mồ hôi nhẽnhại, mấy thằng cởi giày cởi tất chân thối um, tao phải kêu gào thằng nào chân mùi đề nghị thường xuyên thay tất, mấy thằng già mồm cãi đi giày suốt kiểu gì chả có mùi, tao rút chân ra đưa lên mũi hít hít bảo chân tôi đéo bao giờ mùi, quan trọng là phải giữ vệ sinh, thay tất, vẫn mùi thì phải thay lót, dùng sản phẩm khử mùi... Các chú nghe xong gật gù cho là phải. Bản chất làm gì có ai muốn ngửi mùi này.

Buồn 1 cái là cả đội công trường có mỗi tao hút thuốc, nhiều lúc rủ bọn nó ra uống trà đá mà ngồi tí bọn nó đứng dậy, hút thuốc 1 mình thật buồn. Chiều, lão cùng nhóm biệt thự bảo tối sinh nhật con lão, về uống beer, ôi sinh nhật con cũng là lý do cho anh em nhậu, ừ thì beer, ngại beep gì. Xe về điểm đón trả, mấy thằng qua nhà lão, lão thuê 1 cái chung cư cũ gần đây, qua đến nơi lên phòng thì thấy chả có ai, lão bảo tối mới sinh nhật, giờ anh em mình xuống quán kia làm vài hồi đã. Đm, thế gọi đéo gì là sinh nhật nữa, nhưng thôi, cứ uống đi vậy. 4 thằng cà kê đến 7h tối, say lướt khướt, chả nhớ gì đến sinh nhật cháu, uống xong nhá hết đít ra về, tao cũng chả rõ ai là người trả tiền nữa. Về nhà nằm lăn luôn lên giường, nhớ mang máng em thư ký gọi xuống ăn cơm, cơ mà ko dậy nổi, ngủ 1 mạch đến đêm mới tỉnh dậy, thấy ngứa ngáy khó chịu, phải đi tắm phát mới được...

Là bà chủ nhà, bà hỏi ai đấy, tao bảo ôi bà ra đây làm gì giờ này, bà kêu tao đang định hỏi mà đấy, đêm hôm mò ra sân soi đèn nhặng xị làm gì, tao nghe tiếng mèo kêu lại thấy bóng sáng loang loáng cứ tưởng trộm nên mò ra đây. Tao bảo cháu cũng thế, cháu đứng từ trên tầng nhìn xuống thấy bóng đen thấp thoáng nên xuống soi xem có gì. Bà kêu bóng gì mà bóng. Tao kêu bà ko tin ra đây xem, vẫn còn vết chân này. Bà chủ nhà lợ mợ đi ra, tao lầm bầm bảo lần sau buổi tối bà đừng mặc đồ trắng nhé. Tao soi đèn, chỉ cho bà thấy các vết ở cổng, bỗng mụ thất thần run run, tao nói tiếp đấy, chắc là có đứa rình mò trộm cắp rồi. Bà đi vào nhà, bật điện sân sáng trưng rồi đi ra mở cổng, bà đứng ngoài cổng ngó ngang ngó dọc. Tao bảo mấy hôm nay có người rình mò thì phải, hôm trước mưa gió cháu dậy đóng cửa cũng thấy, bà nhìn vô định rồi lầm bẩm tự hỏi hôm nay ngày âm lịch là bao nhiêu nhỉ, hình như cũng sắp đến ngày...

Rồi bả kêu đi ngủ đi, mai tao thay khóa cổng khác cho chắc ăn, dặn luôn bọn nó đi ngủ khóa cửa, khóa xe cẩn thận, thôi đi ngủ đi, tao để điện sân cho sáng. Tao lên phòng nằm, nghĩ trộm cắp giờ khó lường, lại nhớ lần phấn bị trộm khoắng sạch đồ, rồi nghĩ về phấn, rồi chìm vào giấc ngủ.

Tuần đó tối nào tao cũng qua bắc ninh chơi tí, phần vì cũng chán vì ko có chỗ chơi, phần vì Luật hết bận cái nợ lại bận cái kia, ko có thời gian mà đi chơi. Bắc ninh vẫn ko biết là thôi miên đã kể mọi chuyện cho tao, vì tao bảo thôi miên đừng cho bắc ninh biết, tao sẽ nghĩ cách lừa lại ẻm 1 vố. Bắc ninh thấy tao thường qua chơi thì vui lắm, ngày nào cũng mua vài thứ linh tinh, hoa quả về để tối 2 đứa ăn, tao cũng giữ thái độ bình thường, chỉ nói là thôi miên dặn anh thường xuyên qua chơi với em, ẻm tủm tỉm cười.

Rồi cũng đến ngày có lương, tao rủ Luật đi ăn và quyết tâm trả tiền ẻm cho vay lần trước, yêu là yêu nhưng nợ thì thấy vẫn áy náy, tao nhất định trả thì Luật cũng cầm, Luật bảo 5 triệu đáng gì mà anh lăn tăn thế, tao thấy với tao 5 triệu lúc đó ko to nhưng cũng không nhỏ, Luật có vẻ coi 5 triệu rất nhỏ thì phải, tao bảo giờ em là bà chủ rồi thì thấy ko đáng chứ anh vẫn thấy đáng lắm. Luật biết tao phật ý bèn nói lại rằng ý em là với 2 đứa mình thì ko tính toán ấy. Luật bảo sắp đổi xe, tao hỏi xe gì, Luật bảo Sh cho chảnh, tao hỏi spa kiếm được lắm hả, Luật cười cười nói cũng được anh ạ. Tao thấy mình thất bại vl, cùng tuổi mà giờ ẻm thành đạt thế, tao vẫn căm cụi bụi bặm tháng cày cuốc chưa được chục củ. Rồi lại nghĩ về phấn, đợt phấn mất xe đi mua LX, thời gian sau thì chia tay, liệu Luật đổi xe có thể ko. Tao nhìn Luật nói giàu đổi bạn sang đổi người yêu. Luật cười hihi kêu đổi ng yêu sao được, mất bao công sức mới có ng yêu mà, đâu dễ đổi thế.Ồ đệt, thế mà lại dễ thật đấy...

Thứ 7 đi làm về thấy nhà có cỗ bàn, thư ký sang bảo bác chủ nhà dặn xuống ăn cơm từ tối qua nhưng anh đi chơi. Tao hỏi có vụ gì thì thư ký kêu hình như đám giỗ cụ nào ko biết, tao thấy ghê ghê, đêm hôm đó thấy bà chủ nhà lầm bẩm hỏi ngày âm xong lại kêu sắp đến ngày. Có nhẽ đâu thế. Bà chủ nhà lại lên hô mấy đứa xuống ăn cơm, xuống ăn ko thừa cỗ, sắm cỗ rồi. Bọn tao ngại, từ chối nhưng bà bảo vớ vẫn, xuống ăn đi ko lại thừa, đứa nào ko xuống tao đuổi cỗ. Vậy là ngậm ngùi xuống, cơ mà mới có 3 người, cánh thợ xây ở tầng 1 thì đi làm tối mới về, 2 vợ chồng tầng 2 thì về quê từ tối qua, bà chủ nhà kêu chờ tí, mấy đứa cháu ở cổ nhuế đang sang, cho bọn thanh niên chúng mày ngồi cùng nhau. Vậy là ngồi chờ. Đến hơn 6h mới thấy mấy đứa cháu mà bà chủ nhắc, 2 trai, 2 gái. Tao bị chú ý bởi 1 thằng nhìn quen quen, ko nhớ là quen bao giờ, thằng đó hình như cũng nhận ra tao nên cũng thấy nhìn nhìn. 1 đứa con gái trắng trẻo xinh xắn, chắc tăm tuổi tao hoặc kém hơn, còn 2 đứa kia mặt non non chắc là sinh viên, ko có gì đáng chú ý.

Ngồi mâm ăn, làm quen giới thiệu, thằng beep kia hỏi có phải ông trước trợ ở mỹ đình ko, tao bảo đúng, chợt nhớ ra thằng này chính là thằng đợt bị bọn tao đấm do tát Luật. 2 thằng nhận ra nhau cười khà khà, nhắc lại chuyện hồi đấy, hết chén nợ đến chén kia, tao bảo giờ Luật chính là ng yêu tao, nó kêu vãi đái thế à, từ đợt ấy cũng ko liên lạc nữa, đm hồi đấy làm xe ôm suốt mà ko được gì, cay vãi. Bọn xung quanh ko hiểu chuyện gì mà 2 thằng xôm thế chỉ biết hục đầu ăn, tao chú ý em xinh xắn kia thì thằng beep bảo em gái nó đấy. Tao nhìn qua nhìn lại bảo về hỏi lại đi, đéo thấy giống nhau tí nào, em này xinh thế này mà ông nhìn như cc. Thằng beep thanh minh đm tại tôi đi công trình nên nắng gió vất vả, tao bảo tôi cũng đi công trường suốt đây, nắng gió kém gì ông. Em gái ngẩng mặt lên nhìn tao mở mồm hỏi anh cũng dân xây dựng à. Chất giọng ngọt ngào vãi, ẻm nói tiếp, em thích con trai xây dựng...

Được hối thì cũng phải dọn dẹp, có điều chỉ có mỗi bọn tao với nhà chủ dọn, quan khách cháu chắt ăn xong phủi mông ra về hết. Em thư ký với em du lịch công mông ra rửa bát, tao cũng phải quét quét dọn dọn một hồi. Xong việc ngồi uống nước chè mới hỏi bà chủ nhà là giỗ ai thế, bà chủ nhà kêu giỗ bà cô, tao gọi là cô nhưng mất trẻ, mai mới là ngày giỗ cơ nhưng hôm nay thứ 7 nên cúng trước cho đầy đủ. Tao gật gật gù gù, hỏi tào lao thêm vài câu, chuẩn bị kiếu lên ngủ thì bả lại bảo bà cô mất chưa chồng con gì, thiêng lắm, đúng ra trả về nhà ông trưởng nhưng bác mày xin cúng. tao vâng dạ, kiếu về. Lên phòng lại thấy run run, mấy hình ảnh hôm trước là thế

nào nhỉ. Được cái có rượu trong người nên dũng khí lên cao, mò xuống phòng các em thư ký rồi kể lại hôm trước gặp mấy chuyện kỳ lạ, ko biết có liên qua gì đến bà cô giỗ này ko... 2 em cứ há mồm nghe rồi hỏi chi li lắm, anh thấy chỗ nào, lúc mấy giờ, có thật ko. Tao lại kể kẽ và bịa thêm vài chi tiết nữa. 2 em nhìn nhau kêu ghê nhỉ.

Chém gió một hồi thì tao lên ngủ, tê tê rượu nên ngủ tí 1 giấc dài đến tận sáng hôm sau. Sảng khoái thằng người, đi ăn sáng, xuống tầng 2 thấy phòng các em vẫn đóng cửa, đeo gì hơn 7h rồi mà, tao lại gõ cửa cộc cộc, 1 lúc mấy thấy thư ký mắt nhắm mắt mở ra mở cửa, tao hỏi hơn 7h rồi các cháu, thư ký kêu hôm qua anh kể chuyện, sợ vãi mãi ko ngủ được, gần 1h mới ngủ, cũng nghe tiếng mèo kêu như trẻ con khóc. Tao cười hì hả bảo có đi ăn sáng ko, ẻm kêu ko, ăn sáng béo lắm. Đm bọn ngu, thời nào rồi mà vẫn suy nghĩ ăn sáng béo. Tao kệ mẹ, đi làm bát cháo lòng cho ấm bụng. Ăn xong ngồi trà đá xía răng hút thuốc, ngó ngó nghiêng nghiêng, khu này vẫn còn nét quê quê, các bà đội nón đi chợ bán rau, nhìn hình ảnh bình dị lắm. Có mấy đôi nam nữ dập dìu đưa nhau ra ăn sáng, tao nhìn mà thấy nhớ người yêu, nhớ **Luật**. Lâu lắm rồi không có thứ 7 chủ nhật trọn vẹn bên nhau, spa tận, công việc bận, khoảng cách xa, trăm lý do tụm lại làm cho sự gần gũi của 2 đứa giảm dần. Lấy điện thoại gọi **Luật** hỏi thăm, ko thấy nghe máy, gọi lại cuộc nữa, vẫn ko thấy nghe. Tao thất thểu đi về, lòng có gì đó buồn man mác.

Nhàn rỗi bật máy tính online, ồ, thấy giữa pm hỏi thăm, chắc từ tối qua. Bao lâu nay ko nói chuyện, tự nhiên ẻm hỏi thăm, kể cũng lạ lạ, tao trả lời xã giao vài câu rồi vào lướt fb, thấy thôi miên đăng ảnh bìa quyền luận văn tốt nghiệp. Ơ, tí thì quên, ko rõ hôm nào bắc ninh bảo vệ nhỉ. Nghĩ thế nhưng tao lại pm cho thôi miên hỏi hôm nào em bảo vệ, thôi miên kêu thứ 6 tuần sau. Tao bảo ừ, anh sẽ thu xếp qua xem và chúc mừng, nếu a ko qua được thì chúc mừng trước nhé. thôi miên chỉ hì hì vâng cảm ơn, rồi lại hỏi chuyện tao với bắc ninh thế nào, tao bảo cả tuần nay qua chơi mà chưa sơ múi được gì, thôi miên kêu anh dâm dê vừa thôi, hì hì.

Gọi điện cho bắc ninh hỏi có nhà ko, bắc ninh kêu ko, đi gặp thầy rồi, tao hỏi bao giờ bảo vệ, bắc ninh bảo thứ 6, ơ đm thế là trùng lịch thôi miên à. Bắc ninh dặn hôm đấy anh xin nghỉ qua xem em diễn nhé, taoẬm ừ, biết là bảo vệ mang tính thủ tục nhưng cũng là ngày cuối đời sinh viên, ít nhiều vẫn còn ý nghĩa lắm. Bắc ninh kêu anh ở nhà thì tí em về em qua. Tao bảo ok. Lại lướt fb, chat chit đến 10h hơn thì bắc ninh mò đến. Tao bảo thấy thôi miên chụp ảnh bìa rồi mà em vẫn đi thầy, bắc ninh bĩu môi kêu em xong lâu rồi, qua thầy đi quà cảm ơn thôi, tao nói thôi miên cũng bảo vệ hôm thứ 6, bắc ninh nghe xog có vẻ bình thường nói vâng, nó học cùng lớp em mà. Ôi đệt, thế mà tao ko biết gì, cái này là thôi miên ko nói, chỉ nói là bạn qua fb, mẹ nó, tao gấp tao phải xử lý mới được.

Ngồi tào lao tí bắc ninh nằm dài ra giường tự nhiên như ruồi, kêu ở bên này thoảng nhỉ rồi đưa chân gác lên đùi tao như thật. Tao ban đầu thì kệ, sau thì mò mò gãi gãi chân ẻm, ẻm đang cầm điện thoại xem xem gì ra vẻ ko chú ý, tao cứ thế lần mò dần lên, thấy ẻm vẫn giả vờ ko chú ý, tao làm tới luôn. Thật vãi đái, tình trong như đã mặt ngoài còn e, bím đã tràn trề nước nội, bắt đầu hôn hít, mê mẩn, tao cởi hết đồ trên người bắc ninh, chỉ để lại cái quần lót nhìn cho kích thích, người tao thì chưa cởi gì. Có lẽ bắc ninh cũng đến điểm rồi, vươn tay ra cởi áo cho tao, 2 đứa ôm ấp ngực trần kề sát nhau, thật đê mê. Chưa kịp làm gì tiếp thì có tiếng già cao gót quen quen, tao chỉ kịp nhìn ra cửa thì cửa đã bị mở ra rồi. **Luật** đứng sững sờ ngay cửa....

Tao viết đoạn này thực sự ko muốn viết, nó kệch cỡm, tao ko cố để làm cho nó hay được vì bản chất nó đéo có gì có thể coi là hay, nhưng nó là sự thật.

Luật đứng nhìn trân trân, bắc ninh vớ cái chăn trùm vội lên người, tao có thể hình dung được sự tức giận của **Luật**, nó thể hiện bằng ánh mắt vô hồn chứa đầy sự thất vọng và các miệng mím chặt ko nói nên lời. Tao với cái áo để mặc lại, lúc ấy chả nghĩ được gì, chỉ nghĩ là may chưa cởi quần. Bắc ninh cuốn chăn ngồi thu lu 1 góc, **Luật** vẫn đứng ở cửa phòng, tao đứng dậy đi ra ngoài sân phơi châm thuốc hút, bước qua **Luật**, ko dám chạm nhau. Hút xong điếu thuốc, tao đi vào, tao bảo **Luật** anh xin lỗi, **Luật** vẫn ko nói gì, **Luật** tiến vào phòng, cảm giác ẻm cắn môi đến chảy

máu. Rồi **Luật** ngồi xuống giường òa khóc, Bắc ninh vơ quần áo, cuốn nguyên chăn chạy vào phòng tắm thay, 1 lúc sau mới đi ra cũng lí nhí em xin lỗi. **Luật** vẫn khóc, mếu máo hỏi tại sao em làm như thế với chị hả bắc ninh... Tao ko hiểu gì, Bắc ninh lại lí nhí nói xin lỗi lần nữa rồi với túi xách vội vàng bước ra khỏi phòng đi về.

Luật khóc mãi ko thôi, tao chỉ biết câm lặng, thanh minh gì nữa, giải thích gì nữa, nó hiện mồn một ra trước mắt **Luật** rồi còn đâu. Tao đi lấy khăn mặt ra lau mặt giúp **Luật**, **Luật** vùng vằng hất tay, hất khăn, **Luật** gắt anh là đồ tồi... Tao chấp nhận, đúng, tao đúng là đồ tồi tệ, nhưng tao yêu **Luật**, ít nhất thời điểm này là thế, với bắc ninh nó là 1 thứ tình cảm khác, dạng như kiểu thấy thú vị với tình cảm mà bắc ninh dành cho tao nhưng ko phải tình yêu. Tao thở dài, lại đi giặt khăn mặt và quay lại lau nước mắt cho **Luật**, lần này **Luật** để yên.

Ko biết bao lâu sau thì **Luật** thôi khóc, **Luật** ấm ức hỏi 2 người như thế với nhau từ bao giờ. Tao bảo hôm nay lần đầu, chưa kịp gì thì em đến. **Luật** hỏi ý em là 2 người yêu nhau từ bao giờ, tao bảo chưa yêu bao giờ, **Luật** mới ngược mắt nhìn tao. Có lẽ **Luật** định hỏi kiểu chưa yêu sao lại như thế, nhưng lại thôi, có lẽ vì chính với **Luật** tao cũng đã từng trải qua cảm giác ấy khi yêu Hải Dương, cái đó gọi là cảm xúc nhất thời. **Luật** ko nói gì nữa. Tao hỏi sao em qua ko báo trước, **Luật** trả lời báo trước để 2 người biết mà né phải ko. Tao im, bình thường có thể trêu trêu đùa đùa đùa được, nhưng giờ còn đâu tâm trí nữa, tao chấp nhận mọi lời cạnh khoe, trách móc, thậm chí là chửi mắng của **Luật**. Cả 2 đều im lặng thêm 1 lúc, **Luật** mới hỏi ko chủ ngữ vị ngữ rằng có chắc chắn là 2 người ko có tình cảm. Tao gật đầu bảo đúng hơn là ko có tình yêu. **Luật** bật lại luôn, chưa yêu rồi sẽ yêu, tao cũng trả lời nhanh Anh yêu em, mỗi em. **Luật** có vẻ giãn mặt ra 1 chút, **Luật** bảo lời nói của anh chẳng còn ý nghĩa gì nữa, tao gật đầu bảo anh biết, nhưng anh vẫn phải nói, anh ko muốn thanh minh, nhưng anh vẫn muốn em biết anh yêu em, chỉ mỗi em.

Luật thở dài, có điện thoại, **Luật** rút máy nghe, chắc cửa hàng gọi, **Luật** bảo chị chưa về được, có gì chiều em qua, đầu dây bên kia nói gì ko rõ mà **Luật** gắt gỏng, đã bảo chiều qua rồi mà, ko làm thì thôi. Tao dò xét khuôn mặt **Luật** rồi nói bừa 1 câu, thái độ thế là mất khách đấy, **Luật** buột miệng trả lời mất khách còn hơn là mất người yêu, dường như nhận ra câu nói vừa rồi là quá dễ dãi với tao, **Luật** lại nghiêm mặt hỏi bắc ninh qua đây từ khi nào, tao thành thật nói cũng mới được hơn 30p thì em đến. **Luật** nghĩ nghĩ bảo thế sao nó nói đi gặp thầy gì đó, nó rủ em qua anh để trưa đi ăn mà...

Giờ lại là lúc tao quay sang hỏi **Luật**, Bắc Ninh hẹn em qua đây á, **Luật** vâng, nó bảo qua đây đi ăn trưa, lâu lắm "nhà mình" không tụ họp. Đệt mợ nó, thế thì đúng rồi, nếu deo có vụ thô miên thì tao cũng ko nghĩ đến việc bị bẫy, nhưng đã qua vụ thô miên, tình tiết phức tạp thế em bắc ninh còn làm được thì việc này có khó gì. Tao mở miệng than, anh bị bẫy rồi. **Luật** nhìn tao nói bẫy cái gì, háo sắc, đa tình, lăng nhăng, tức chết mất, mới có xa cách nhau mấy hôm đã đổ đốn thế này rồi. Tao nghe giọng của **Luật** có vẻ nhẹ nhõm hơn, tao tranh thủ ngọt nhạt mấy câu, **Luật** bảo ko thể tin anh được nữa, sẽ điều tra rõ ràng chuyện này cho ra nhẽ, **Luật** đứng dậy đi về, tao với nắm lấy tay em bảo dù sao anh cũng là người có lỗi, anh chỉ biết xin lỗi em thôi, em chia tay anh cũng đành chịu. **Luật** kêu buông tay em ra, ko dễ dàng như thế đâu... **Luật** đi về, tao đứng trên tầng nhìn qua cửa sổ, SH màu đen, bóng lộn...

Lòng rối bời, đm, tao thấy thấy vọng về bắc ninh quá, tự dung có cảm giác căm ghét ẻm ấy vô cùng. Tao gọi điện, bắc ninh nghe máy, tao hỏi luôn em bẫy anh phải ko. Bắc ninh ko trả lời, tao hỏi lại với giọng gắt thêm 1 chút là nói đi, em bẫy anh phải ko. Bắc ninh nói nhỏ tí rằng em xin lỗi, em yêu anh. Nói xong em tắt máy luôn, tao gọi lại, thuê bao...

Bù đầu, em thư ký lên gọi xuống ăn cơm, bước xuống như người mất hồn, ko nói câu nào, hục đầu ăn 1 bát cho xong việc rồi lại lên phòng luôn. 2 em thấy thế cũng ko dám hỏi. Tao gọi điện cho **Luật**, **Luật** ko nghe máy, tao gọi đến 4-5 cuộc vẫn ko thấy nghe. Chán. Đi lang thang trà đá nghĩ vẫn vơ, âu cũng tại mình, nếu mình kiên định ko chén bắc ninh lần trước thì nó có bẫy cũng chả được, nghĩ cũng may vì lúc ấy chưa xoạc, chưa cởi quần, có thể coi là tình tiết giảm nhẹ, hi

vọng thầm phán **Luật** sẽ xét đến cho. Nghĩ mãi cũng chưa ra cách giải quyết thế nào, mò vào quán net, thấy có đội đang đánh đế chế, tao xin đánh cùng, mấy chú sinh viên cũng đồng ý, chia lại kèo để chơi, vậy là hết buổi chiều.

Tối, ăn xong tao lại lên sân phơi ngồi, thấy cô đơn, trống trải vl, cảm giác khó chịu hơn cả cái hồi chia tay phấn, giống như kiểu bị rơi từ lưng chừng núi xuống rồi bị mắc vào cành cây, đung đưa đung đưa chờ rơi xuống chết mà lại vẫn có hi vọng ai sẽ thấy cứu hoặc cố gắng bám víu bờ lèn được. Thà **Luật** phang pháp chửi bới bảo chia tay mẹ đi có khi còn xác định cho nhẹ lòng. Đang hút dở điếu thuốc thì **Luật** gọi điện, **Luật** bảo đã gặp mặt nói chuyện với bắc ninh rồi, bắc ninh thừa nhận có ý chia rẽ 2 người, bắc ninh nói vì yêu anh nên mới làm như vậy. Tao bảo luôn thì thế, anh hùng khó qua ải mỹ nhân, **Luật** bảo em chưa nói hết, Bắc ninh tiết lộ là anh còn lăng nhăng với mấy đứa muội muội gì đó phải ko. Đm, bắc ninh quyết tâm phải dìm tao hay sao ko biết, tao hết hơi giải thích rằng ko có gì, mấy đứa đấy lâu lắm rồi ko gặp mà, **Luật** có vẻ ko tin vẫn hỏi, có phải 2 đứa đợt mua quần áo đấy ko, tao bảo đúng, **Luật** kêu thế thì chết, nó cũng toàn mỹ nhân, tao nói giọng thật thà rằng bọn nó gái hè nội, giàu đẹp, ai thèm để ý đến anh, em ko phải lo. **Luật** lại hỏi ngoài ra còn ai nữa khai nốt đi, tao ko biết nói thế nào nữa, nhưng xem ra để cứu vớt cuộc tình thì bây giờ phải chân thật mà khai hết. Tao bảo có thêm tóc vàng, thôi miên nữa, bỗng nghe giọng nói bên cạnh kiểu vãi, cả thôi miên á, nghe giọng quen quen, hình như tiếng bắc ninh. Vậy tức là **Luật** và bắc ninh đang ở cùng nhau và **Luật** bật loa ngoài. Tao bèn quay sang xía xó về phía bắc ninh, tao bảo anh ko ngờ bắc ninh lại làm như thế, trước kia bắc ninh cũng từng nói thích anh rồi nhưng anh coi đó là tình bạn bè thân thiết, a ko nghĩ bắc ninh lại dâm đãng khiêu khích anh. Đm, đúng như dự đoán, nghe giọng bắc ninh hét lên bảo em khiêu khích bao giờ, chính anh ấy khêu chân em. Tao tắt máy luôn...

Đoán là **Luật** và bắc ninh sẽ đang ở phòng bắc ninh, vì người muốn điều tra là **Luật**, **Luật** phải đi chừ ko thể gọi bắc ninh đến để điều tra được. Nghĩ vậy tao phi luôn qua phòng bắc ninh. Tất nhiên tao phải để xe tít ở quán trà đá bên ngoài rồi đi bộ vào rình. Lúc này khoảng 8h, đúng như dự đoán, thấy sh đèn của **Luật** ở sân, cửa phòng khép, phòng bên cạnh thấy khóa cửa tắt điện, chắc ko ở nhà.

Tao đứng nép ngoài cửa nghe ngóng, đang thấy **Luật** hỏi bắc ninh rằng em với anh ấy đã có gì chưa...

Hồi hộp vl, bắc ninh mà khai đã quần nhau 1 trận rồi thì xác định vỡ thớt. May sao nghe tiếng bắc ninh nói có mấy lần động chạm vô tình thôi ạ, em biết lỗi rồi, do em sai, chị đừng trách anh ấy. Tao thở phào. Lúc sau **Luật** nói nhưng cái lão đấy sợ còn lăng nhăng ngoài khác nữa, tiếng bắc ninh chen vào chắc ko đâu ạ, em thấy đợt này hay qua em chơi mà cũng ko có điện thoại hay chat chit liên lạc gì, nhưng dù sao chị cũng nên để ý, em sợ nhất cái mụ phấn ý, còn 1 đứa nữa cũng xinh lắm, nói ko phải chứ 2 đứa đấy xinh hơn chị em mình. **Luật** nghĩ rồi kêu 2 người ấy chị đã gặp, thôi được rồi, tóm lại bây giờ chị muốn em rõ ràng, chị rất quý em nhưng việc này ko thể mập mờ được, chị muốn em dứt khoát với hắn ta, em có làm được ko. Ko thấy bắc ninh nói gì, **Luật** hỏi tiếp em ko làm được à, hay để chị nhường hắn cho em. Lúc này mới nghe tiếng bắc ninh lí nhí em xin lỗi, rồi nghe tiếng bắc ninh khóc. **Luật** bảo em nghĩ cho kỹ đi, chị ko để mất anh ý đâu, và tình yêu tay 3 cũng chẳng có gì hạnh phúc. Tao nghe đến đây đoán là sắp hết chuyện nên lén ra cổng, đi bộ sâu vào trong ngõ đứng chờ, khoảng 5p sau thì thấy xe **Luật** ra cổng phóng đi.

Bỗng thấy thương bắc ninh. Sắp bảo vệ tốt nghiệp rồi, lẽ ra ko nên để xảy ra chuyện này, tính cách bắc ninh khá ngang bướng, hiểu thắc, ko dễ gì mà chịu thua **Luật**, tao nghĩ tao mới là người cần dứt khoát với ẻm, nhưng thời điểm này ẻm sắp tốt nghiệp, gì thì cũng là 1 dấu mốc lớn, có nên dâng 1 đòn tâm lý mạnh cho ẻm ko. Nghĩ lại ngày xưa thằng thông phát hiện em Đen xyz, nó vẫn gắng gượng chờ ẻm tốt nghiệp xong mới nói, tao phân vân quá thì có điện thoại, chính là bắc ninh gọi, giọng nói còn nghèn nghẹn, bắc ninh bảo chị **Luật** mới qua đây, chị ý nói em ko

được qua lại với anh nữa, em ko biết mình có thể làm được ko anh ạ. Tao nghe xong thì bảo trước mắt em lo vụ tốt nghiệp đi, mọi chuyện để sau tính, tao nghe tiếng khóc rõ ràng, bắc ninh mếu máo nói ko nên lời rằng em yêu anh, em ko muốn xa anh. Đêm, thấy đau lòng thật.

Tao tắt máy, đi bộ vào phòng bắc ninh, tao bảo anh ở ngoài cũng nghe hết rồi, em ko cần phải như thế, anh là người lăng nhăng, ko đáng để em phải làm vậy, bắc ninh ôm chầm lấy mà khóc, 1 lúc mới nín, em nói em biết em là người thứ 3, thật ko đúng, nhưng người thứ 3 cũng là con người mà anh, em cũng có trái tim, em cũng biết yêu, biết nhớ. Đến đây thì tao ko còn lý lẽ gì để nói nữa, đúng vậy, ai cũng có quyền tự do yêu đương, hay như tuyên ngôn của cụ Hồ thì còn quyền mưu cầu hạnh phúc. Xét cho cùng bắc ninh ko có lỗi gì cả, lỗi làm có lẽ nằm hết ở tao. Tao chỉ biết im lặng, bắc ninh gục vào vai tao mà cực nức....

1 lúc lâu sau thì có tiếng xe máy đôi vợ chồng phỏng bên về, bắc ninh thôi ko ôm nữa mà lại giường ngồi. Tao bảo em nghỉ ngơi đi, anh về đây, xe anh vẫn để quán trà đá, bắc ninh im. Tao đi ra cửa, vừa ra thì gặp lão chồng, lão cười khà khà hỏi han, tao đang chán cũng ko có tâm trí trêu đùa, lão bảo ra trà đá tí ko, tao bảo đi, em để xe ngoài đấy, lão hỏi sao để xe xa thế, tao đéo trả lời.

Lão đổ đốn này cũng hay được đi nhậu nhẹt. Tao hỏi đi đâu về sớm thế, Lão bảo lâu lăm mới đưa vợ đi ăn uống tụ tập bạn bè buổi, đi cùng vợ nên ko có chương trình 2, chả về sớm thì làm gì. Lão nhìn tao nói tiếp tối qua anh vừa gặp người yêu cũ ở quán hát, tao ngược nhìn lão, vẻ mặt lão đầy nét đê tiện, chắc đang nghĩ về em phấn. Tao nói người yêu cũ, ko phải ng yêu bây giờ, Lão kêu ừ thì cũ. Hôm qua em ấy quẩy, nhìn em quẩy mà cứng hết cờ him, lão sếp anh cũng định sơ mũi nhưng có vẻ đéo ổn, con này khó thật đấy. Tao đang chán nản nên buột miệng câu, khó đéo gì, cái gì ko mua được bằng tiền thì sẽ mua được bằng rất nhiều tiền, anh bảo sếp anh đấm mạnh tay vào xem. Lão đê tiện nhìn tao ngơ ngác, có vẻ như ko nghĩ tao trả lời vậy. Lão bảo chú nói thật chứ, chú cũng tốn nhiều tiền với em đấy à. Tao lắc đầu, ngày xưa khác, ngày nay khác, ngày xưa yêu tao thì là tình yêu sinh viên, ngày nay em đã đi làm rồi bỏ, đã chạm vào yếu tố kinh tế rồi, có sự tính toán rồi, cứ mạnh tay sẽ ổn thôi. Lão lại khà khà kêu để bảo sếp thử, anh đéo có tiền mà chi đậm, vợ biết nó cắt. Lão về trước, tao rút điện thoại ra gọi phấn, nghe giọng alo anh à, ngọt ngào lắm, tao bảo sắp tới có mấy thằng nó sẽ chi đậm tiền để chiếm hữu em đấy, cố lên nhé...

Tao nói xong tắt máy, Phấn gọi lại tức thì, phấn hỏi anh nói thế là sao, tao cũng chẳng ngại ngần gì mà bem luôn, anh thất vọng về em quá, anh vẫn luôn băn khoăn việc ngày ấy chia tay em nhưng đến giờ anh thấy thế thật hợp lý, em ko bao giờ bỏ được nghề ấy. Phấn hỏi lại giọng thở Ơ, nghè gi, tao buột miệng nói nghè gái, gái nhảy. Phấn cười, nghe tiếng cười đầy chua xót, phấn bảo anh phán xét thế nào cũng được, nếu anh thấy xấu hổ vì đã từng yêu người như em thì thôi, cứ coi như chưa từng gặp gỡ đi, anh cứ sống cuộc sống của anh, em sống cuộc sống của em, thế nhé. Tao thở dài, ừ cũng đéo liên quan gì nhau nữa, kệ mẹ nó thôi. Mãi sau này tao mới biết hoàn cảnh éo le của phấn, và tại sao đoạn này phấn ko thể rũ bỏ việc ngành...

1 ngày mệt mỏi, đau đầu yêu đương, tao muốn giải bày, muốn tâm sự, nhưng ko có ai, ko biết tâm sự với ai. Tao treo stt thê lương trên yahoo, đăng 1 vài dòng đầy tâm trạng trên fb, bật máy tính, nghe nhạc buồn rồi dần chìm vào giấc ngủ.

Đêm, mở mắt tỉnh dậy, khoảng sáng nhạt qua khung cửa sổ đủ để biết là mình đã mở mắt, vắng vẻ đâu đây tiếng trẻ con nhà ai khóc, nghe não nề, ảm đạm. Một giấc ngủ mơ hồ, dậy thấy đầu óc tỉnh táo lạ thường, playlist nhạc buồn đã hết, vậy chắc cũng phải hơn 2h sáng rồi, vớ lấy bao thuốc lại đứng cạnh cửa sổ hút, thấy yêu **Luật**, thấy thương bắc ninh và thấy buồn về phấn, rít liên tục mấy hơi, tự dung có ý nghĩ buông bỏ, thôi thì chẳng yêu đương, chẳng nghĩa tình cho nhẹ lòng, thanh thản.

Bật máy tính, thấy tus trên fb 1 rổ comment, toàn lời động viên hỏi han sáo rỗng. Qua yahoo, có mấy cửa sổ chat, 1 của **Luật**, **Luật** bảo đi ngủ sớm đi, chuyện này mai em sẽ xử lý anh sau, đừng thức khuya, giữ gìn sức khỏe. Cửa sổ nữa của thôi miên, hỏi han tràn lan đại hải, rằng thì là mà thứ 6 nhớ nghỉ phép đi xem bọn em bảo vệ, bọn em ở đây chắc ám chỉ nó và bắc ninh, Cửa sổ thứ 3 là của tóc vàng, lâu lăm mới thấy tóc vàng pm, tóc vàng hỏi huynh có chuyện gì, lâu lăm ko gặp, muội cũng đang chán quá, rảnh đi cafe nhé huynh...

Tao bỏ qua, lướt facebook 1 hồi, thấy bắc ninh đăng cái ảnh cổ tay bị cửa chảy đầy máu, tất nhiên là ảnh mạng thôi, nhưng tao cũng thấy ái ngại, mẹ, biết đâu nó nghĩ quẩn thật thì to tội. Tao dặn lòng đợt này phải để ý mới được. Bỗng tóc vàng pm bảo huynh vẫn online à, tao bảo vừa tỉnh dậy, muội làm gì on muộn thế, tóc vàng kêu ko ngủ được, bắt đầu than buồn kể khổ, tao phán 1 câu chắc đét luôn là muội thất tình chứ gì, bị lừa xong phắn à, tóc vàng gửi hình 😊 sao huynh biết. Đèo mẹ, bọn mày ngoài chán vì tình thì còn vì cái beep gì nữa, tao bảo huynh cũng đang rõ tình đây, tóc vàng hỏi chuyện, tao bảo để khi nào gặp thì kể, giờ buồn ngủ rồi. Tóc vàng kêu thế hẹn trong tuần này tụ họp huynh muội đi nhé, cả trăm năm rồi ko gặp huynh, tao ờ ừm rồi tắt máy, leo lên giường ngủ. Quay bên nọ trở mình bên kia chưa vào giấc thì có tiếng mèo kêu, vẫn là mấy tiếng ngoan ngoan ghê rợn, tự dừng nghẽn họng nay hình như mới đúng ngày giỗ bà cô gì đó của chủ nhà...

Nghĩ thế thôi chứ tầm này sợ đéo gì, đầu óc đang rõ tình, chả xoắn gì. Cố nằm nhắm mắt để ngủ thì nghe tiếng lạch cách ở cổng, sợ có trộm, tao vùng dậy cầm đèn pin khẽ khàng mở cửa ra sân phơi nhìn xuống, thấy cửa chủ nhà mở, ánh điện trong nhà sáng nhạt, chắc là bật đèn hắt, thấp thoáng bóng bà chủ nhà đang mở cổng, rồi bả đứng yên tao nghe tiếng lầm rầm hình như bà đang nói chuyện với ai, đứt quãng, 1 lúc sau thấy bà đi vào, bật điện sáng cả nhà cả sân rồi thắp nhang thì phải, ngử thấy mùi khói. Tao đi vào, chả nhẽ chuyện này có thật. Tao lên giường ngủ, nghĩ bụng có gì mai hỏi lại bà chủ cho đỡ tò mò.

Đi làm, công việc vẫn đều đều như vậy, tao phiền lòng nên cũng ít nói hơn, ko trêu đùa nữa. Sự khác biệt của tao có vẻ dễ nhận biết, ra về tao lại ngồi gần mụ 85 chân đẹp, tao ko nói gì mà chỉ ngửa cổ nằm nhắm mắt, mụ 85 hỏi ốm à, tao bảo ko, mụ nói tiếp sao nay nhìn uể oải thế, tao ko trả lời, mụ cũng ko hỏi nữa. Lái xe phanh gấp, tí nữa thì đập mặt vào ghế trước, cả xe úi chà, bác tài chửi đm thằng kia đi ngu như chó. Tao ngó nhìn, phía trước có xe 4 chỗ hình như rẽ không xin nhan. Bác tài thò đầu ra cửa xe chửi tiếp, thằng 4 bánh dừng xe, đỗ chặn xuống cũng ngoác mồm chửi mắt ông mù à, ko thấy xin nhan à, tao nghe giọng hơi quen, thò cổ ra hóng, tao ngồi ghế trong, mụ 85 ngồi cạnh cửa sổ, tao vươn ra ngó, tay lại hơi chạm vào ngực mụ 85, mụ vỗ đét phát làm tao giật mình, trượt tay xuống túm ngay vào đùi mụ, mịn thật, quá là mịn, tao bỏ tay ra, nhìn xuống thấy vết 5 ngón tay in hằn trên đùi trắng của mụ, mụ kêu nhin gì, có gì mà hóng.

Bác tài mở cửa xe xuống xe chửi nhau với thằng lái xe 4 bánh, cả xe xôn xao bảo thôi bác ơi kê nó, ko va chạm là được rồi. Nhưng đéo ăn thua, tao nhảy xuống xe xem có gì để còn can ngăn chứ mấy ông lái xe dễ táng nhau lắm, nhìn thằng lồn đi xe 4 bánh phong cách công tử, đm, đúng là thằng ngày trước đóng phấn, tao ra can ngăn, cũng đéo nhận người quen làm gì, thằng lồn lại nhận ra tao bảo Ơ, ông bạn, đi xe này à, tao gật đầu, nó bảo vẫn nhớ tôi chứ, tao cũng gật đầu, thằng lồn công tử kêu lão già, nể mặt ông bạn nên tha cho lão, lần sau đi thì chú ý cái mắt vào, đừng có dán mắt ngắm gái nhá. Bác tài thì chửi thằng ranh con, lần sau mà đi thế bố tông chết cụ mày. Tao bảo thôi ông ơi, đi vào lái đi muộn rồi. Thằng công tử đi, bác tài cũng lên. Lên xe lão cứ ngồi phân tích đúng sai, tao lướt nhìn đùi mụ 85, bảo 1 câu nhỏ chỉ đủ mụ nghe tiếng, mịn thật. Mụ quay mặt ra đường, ko nói gì, hình như khẽ cười thì phải.

Về điểm trả khách, tao xuống lấy xe máy, vừa đi được vài chục mét thấy còi xe bóp inh ỏi phía sau, tao nghĩ thằng dở nào ko biết, tao đi nép sát vào lề đường, vẫn thấy còi bấm, tao ngoái lại nhìn, ô đm là thằng lồn công tử. Nó ga lên đi ngang hàng tao, hạ kính, sửa ăng ăng rằng ông bạn, rảnh ko làm cốc beer. Đm, quen biết đéo gì, beer lòn, nghĩ vậy nhưng vẫn nói tôi bạn lắm, về

muộn giờ hết cơm ăn. Thằng lồn kèn kèn vào làm cốc beer đi, tôi muộn hỏi chuyện về phẩn. Tao bảo thế trà đá thôi, tao phỏng lên thêm đoạn, tại ngay quán trà đá vệ đường, thằng lồn cũng dừng xe rồi vào quán. Nó vẫn cái vẻ lịch sự rút thuốc lá ra mòi, tao bảo tao cũng có rồi rút thuốc ra châm, nó cũng châm. 1 lúc nó bảo ông bạn đang làm ở đâu, việc ổn chứ, tao trả lời nhàn nhạt rằng cũng tạm, đủ ăn đủ tiêu, toàn đưa gái về phòng nên ko tốn tiền nhà nghỉ. Thằng công tử cười ha hả kèn sướng, tôi ở cùng ông bà già, tốn tiền nhà nghỉ quá. Tao cười bảo chơi mẹ luôn trong xe kia, thằng công tử tròn mắt nhìn tao thốt lên đm ông cũng có ý nghĩ đấy à, giống tôi vãi, mấy lần định chịch trong xe nhưng sợ đen, gái vào đen. Tao vốn chỉ thuận mồm nói thế chứ nghĩ đéo gì, có ô tô đeo đâu mà nghĩ, tao làm ngụm trà, rít hơi thuốc, phả khói mù mịt. Thằng công tử kèn sau đợt đấy ông với phẩn thế nào, tao bảo chia tay luôn chứ thế nào nữa. Nó cười cười kêu tiếc nỉ, có khi tại tôi mà làm vỡ tình yêu của 2 người, đm, ko biết nó nói châm chọc hay nói thật, tao đeo trả lời gì. Thằng lồn nói tiếp, em phẩn giờ vẫn làm nghề đấy, ông có biết ko. Tao bảo sao mày biết, nó trả lời luôn tôi vừa gặp hôm trước, vẫn ngon lắm, tôi gạ đi nhưng nó ko đi, xem ra bây giờ còn chảnh hơn ngày trước...

Tao hơi tò mò, tao hỏi ngày trước ông chén được mà giờ ko được à. Thằng công tử kèn ừ, ngày đấy là tôi tán nó, suốt ngày theo đuổi, tặng quà các thứ, có hôm nó đi làm về muộn tôi đón về rồi mới chén được, xin lỗi ông bạn nhé. Tao bảo ko sao, chuyện qua rồi, có thay đổi được đéo đâu. Thằng lồn hỏi thế ông bạn thì sao, tao hỏi sao là sao, thằng kia nói ý tôi làm sao để chén, tao bảo tôi ở trợ cùng, rồi chuyển thành ở trợ gần, em ấy yêu tôi, chén, thế thôi. Thằng công tử trổ mắt bảo thật á, vl thế, ko mất gì à, tao gật đầu, tao bảo ẻm còn cho tôi vay tiền nhưng tôi ko cầm. Thằng kia kèn phục ông vl, làm sao mà tán được nó thế. Tao cười bảo tôi bị nó tán chứ có tán đéo gì nó, có là gọi là duyên thôi. Thằng công tử lại than thở bảo tôi đầu tư bao nhiêu, mới ăn được có mấy lần thì dính phốt với ông, thế là mất toi bao công sức. Hôm rồi gạ ẻm nó đi qua đêm ôn lại kỷ niệm mà nó chối, tôi ra giá luôn, ẻm kèn ẻm ko cần tiền. Thật vãi chưởng. Tao lại nói lại câu, thử rất nhiều tiền xem có được ko, nó cười. Thằng lồn xin số tao bảo lúc nào rảnh gặp uống beer, tôi thấy quý và phục ông vl. Nó còn kèn hay tối nay tôi mời ông đi hát, vào gọi em phẩn ra phục vụ xem sao. Tao nghĩ thật lố bịch, dù gì tao cũng ko coi thường phẩn, việc nào đi việc đó, làm vây khác gì coi khinh ẻm. Nhưng thằng lồn đã rút mẹ điện thoại ra gọi rồi, hình như gọi cho phẩn...

Thằng công tử nói xong là làm luôn. Chắc chỉ vài hồi chuông thì phẩn nghe máy, thằng lồn cũng huých toẹt là em rảnh ko đi ăn với anh, anh có 1 bất ngờ dành cho em đấy, ôi xời hôm nay em nghỉ làm đi, đi với anh coi như đi làm, sòng phẳng luôn nhá. Ủ, ừ, thế cũng được, em tự đi hay anh đón, ok, thế nhé. Thằng công tử nói chuyện điện thoại xong vừa cười vừa bảo ok, đi ngay, gì thì tôi vẫn là khách hàng vip mà. Tao bảo thôi, tao ko đi đâu, ko muốn gặp lại làm gì nữa. Thằng công tử nhìn nhìn dò xét hỏi có thật ông ko muốn gặp ? Tao gật đầu nói, với ông có thể phẩn chỉ là một người con gái qua đường hoặc 1 cái gì đó ông muốn chinh phục, tóm lại chỉ là trò chơi, tôi thì khác, tôi đã đi cùng phẩn 1 đoạn đường tình yêu, dù chia tay đi nữa tôi vẫn dành cho phẩn sự trân trọng nhất có thể. Thằng công tử thở dài, rít vài hơi thuốc rồi bảo ông nói đúng, tôi xác định với phẩn là để chơi, ko phải để yêu, tôi 1 lần nữa xin lỗi ông và có lẽ cũng phải xin lỗi phẩn, đã phá hỏng tình yêu của 2 người. Tao nói bâng quơ chuyện cũ rồi ko nhắc làm gì, đứng dậy ra về...

Về tắm giặt đàng hoàng xong mà 2 ẻm kia vẫn chưa nấu xong. Lê la xuống chủ nhà xem tivi tí, tiện thể hỏi bà chủ vụ đêm hôm qua, bà ko trả lời ngay mà lại hỏi ngược sao lúc đấy mày còn thức, tao ừ à, bà nói tiếp, có những chuyện mà nói ra người ta ko tin, với lại cũng chả để làm gì, mày ko phải nghĩ ngợi tò mò đâu. Bà ko muốn nói đây mà, tao thì vẫn tò mò ko thôi, cố moi chuyện cho bằng được, tao hỏi liệu có liên quan gì đến bà cô ko bác. Bà chủ ngơ ngác nhìn quanh, ko thấy ai thì mới nói, tao gặp thường xuyên, nói chuyện thường xuyên, nên ko có gì mà tò mò đâu... Vkl. Đang hay thì ẻm du lịch gọi lên ăn cơm, bà chủ nhà thấy thế cũng hối lên, vậy là hết chuyện. Lên phòng 2 ẻm thì thấy mỗi du lịch, tao hỏi thư ký đâu, du lịch kèn đang tắm, tao lầm

bẩm thế gọi sớm lên làm gì, du lịch nhìn tao lả lǎm, ẻ ko nói gì. Vài phút sau thì em thư ký đi ra, mặc cái váy 2 dây hoa hòe hoa sói rộng thùng thình, thấp thoáng cả nội y bên trong, tao nhìn qua rồi bảo cơm đi em. Ngồi ăn tao cũng ko nói gì, chỉ ừ à mấy câu hỏi của các ém. Đầu óc vẫn lăn tăn chuyện **Luật**, chuyện bắc ninh, lại thêm cả chuyện Phấn, Em thư ký hỏi anh làm sao thế, hôm nay đi làm cũng cứ dày cái mặt, mấy đứa công ty hỏi em mà em chả hiểu chuyện gì, bọn nó kêu ở cùng nhà mà ko biết à. Tao ăn nhanh cho xog bảo đang đến kỳ, ko có gì đâu, vài hôm thì hết, nói rồi đứng dậy về phòng.

Nằm vẩn vơ nghĩ mấy thứ bi quan rằng bắc ninh liệu có hành động gì dại dột ko, **Luật** với bắc ninh trước lúc mình đến có nói gì ko, **Luật** ko phải dạng vừa, ko hề hiền lành, bắc ninh cũng thế, dù chị chị em em quý nhau nhưng động đến quyền lợi cá nhân là có vấn đề ngay, sóng ngầm lại càng đáng sợ. Điện thoại đổ chuông, tao hi vọng là **Luật**, nhưng ko phải, số lạ, khá đẹp. Tao nghe máy, phía kia giọng quen quen bảo ông bạn đang ở đâu, tôi đang ngồi cùng phấn, phấn hỏi tôi cái bất ngờ mà tôi nhắc lúc chiều đâu, tôi bảo bất ngờ ko muốn đến, phấn bảo gọi bất ngờ đến đi, ông nói chuyện với phấn nhé. Tao chưa kịp nói gì thì đầu kia đã nghe tiếng phấn cười cười nói nói, có lẽ phấn đang nghĩ thằng công tử cho phấn gấp đại gia hoặc người nổi tiếng nào đó chăng. alo, ai đấy nhỉ, giọng phấn cất lên. Tao im lặng 1 chút, phấn nhắc lại tiếp, alo, anh là mr bất ngờ phải ko, giọng nghe vẻ đầy tính ma mị. Tao thở dài rồi bảo, anh đây, anh vô tình gặp thằng công tử, nó rủ gấp em ôn kỷ niệm, anh ko gấp, vậy thôi nhé, em vui vẻ đi. Nghe bên kia tiếng phấn vang vang, ơ anh à, nghe e nói đã. Tao tắt máy luôn. Đm, thằng công tử kia muốn chơi đùa, phấn cũng muốn đùa chơi, 1 người vì vui, 1 người vì tiền, tao là vì tình, ko hợp nỡ hợp chỗ. 5phut sau thì có điện thoại, tao lại cầm lên xem, là số của Phấn. Tao nghe máy, giọng phấn sảng sốt anh à, nghe em giải thích...Cảm giác như tao vẫn đang là người yêu Phấn ấy, tao nghĩ có đéo gì mà phải giải thích nhỉ, tao nói có chuyện gì ko em. Phấn kêu em chỉ đi ăn cùng anh này là bạn bè đi ăn bình thường, tao bảo ừ anh biết, anh gấp nó từ chiều, em cứ ăn ngon miệng đi. Phấn lại nói anh đừng hiểu sai. Tao trả lời cái đó ko quan trọng đâu, sai hay đúng thì giờ mình cũng có ảnh hưởng gì nhau nữa. Mỗi người có cuộc sống riêng rồi, anh luôn tôn trọng em, đó là lí do anh ko đến. Tao lại tắt máy. Đm, đang đau đầu vì tình đây rồi, thêm chuyện đầu đâu nữa làm gì cho mệt.

Bật máy tính online, thấy chán, mở mấy bài nhạc, nằm vắt chân nghe nhưng ko vào đầu lǎm. Cầm điện thoại muốn gọi cho **Luật** lại ngại ngại, thế beep nào lại bấm gọi bắc ninh. Bắc ninh nghe máy, èm nói luôn anh liều thế, chị **Luật** bảo anh và em ko được liên lạc với nhau cơ mà. Tao cười nhẹ nói, đấy là **Luật** nói với em chứ đâu nói với anh, anh gọi hỏi thăm tình hình luận văn, thứ 6 bảo vệ rồi phải ko, bắc ninh bảo xong hết rồi, giờ chỉ nằm chờ lên thớt, chán hết cả người đây. Bắc ninh hỏi anh với chị **Luật** thế nào. Tao bảo ko thế nào, chưa thấy gì cả, cứ kệ đi. Thôi anh hỏi thăm tí vậy thôi, rảnh thì đi gấp bạn bè vui chơi đi, sắp hết thời chơi rồi đấy. Bắc ninh vâng dạ, bảo a qua em chơi, tao từ chối ngay, đang bối cảnh này, ko nên manh động.

Đéo biết **Luật** đã hết giận chữa, tao thì thấy áy náy, bây giờ nói chuyện với **Luật** thấy ngại ngại như kiểu mình ở bè dưới. Thôi thế thì nhắn tin vậy, tao nhắn là hết giận anh chưa người yêu ơi. **Luật** nhắn lại kêu lại nhắn tin cơ đấy, tạm thời vẫn đang điều tra làm rõ, đồng chí vẫn bị tạm giam nhá. VI **Luật**. Tao nhắn vài lời yêu thương nhớ nhung, **Luật** bảo đừng dùng khổ nhục kế làm gì vô ích, anh biết em là cử nhân **Luật** rồi phải ko. Nghe giọng điệu **Luật** đã nhẹ nhàng rồi, tao nghĩ chắc dăm ba hôm nữa là lại bình thường, cơ mà cũng dở, **Luật** có lẽ ko trách tao lǎm vì nghĩ tao bị bắc ninh bẫy, bắc ninh cũng thú nhận thế, tuy nhiên nếu biết trước đây đã chim chuột với bắc ninh rồi thì câu chuyện lại khác. Còn việc với đám tiểu muội kia thì chắc **Luật** ko thể biết được.. **Luật** nhắn anh nên thành khẩn khai báo đúng sự thật để hưởng sự khoan hồng. Tao dại đéo gì mà khai.

Ê à mấy bài hát nã nề. Thằng công tử lại gọi điện, tao nghe, thằng lồn kêu phấn còng nặng tình với ông bạn lǎm đấy, ông bạn có muốn xơi thì xơi đi ko sau lại tiếc. Tao bảo tiếc cái nồi gì mà tiếc,

để chim nó còn nghỉ ngơi nữa chứ, Thằng công tử cười khăng khặc, nó nói là nãy ăn xong rủ phẩn đi chịch nhưng đéo được, có hỏi phẩn thế thì làm sao để chịch được em, cho cái giá đi, phẩn chỉ nói giá đắt lắm, chẳng có giá nào mua được 1 tình yêu cả, chính phẩn đã phải trả giá rất đắt rồi nên phẩn hiểu. Vậy là phẩn vẫn yêu ông bạn vl.

Nhiệt độ ngày càng tăng, hình như đã đến đợt nóng đỉnh điểm. Ra công trường thực sự là 1 ác mộng, may là có vài lô đã đổ sàn tầng 1, vậy là có chỗ trú nắng. Nắng vàng hết mắt, những lúc này mới thấy rõ rệt sự khác biệt của dân xây dựng với dân văn phòng, trưa về văn phòng thằng nào thằng nấy mồ hôi nhễ nhại, mùi giày mùi tất, nhìn hình ảnh này chắc chắn em nào bảo thích dân xây dựng nữa. Cty bên tao chỉ bắt đội kỹ sư mặc đồng phục thôi, các chị em với đội QS thì ko phải mặc, mùa này các cháu coi công ty như sàn diễn. Đi ăn cơm thấy 1 dàn váy vóc, chân đùi, mông ngực, quả thật xua tan phần nào mệt mỏi nắng bụi công trường. Đôi chân của mụ 85 vẫn là thu hút, anh em kỹ sư ăn cơm, thấy mụ đi qua mà thằng đéo nào cũng nhìn, hình ảnh đấy trông buồn cười vl, thằng con trong người tao trỗi dậy với ý nghĩ, có lẽ phải banh cái háng kia ra kiểm tra mới được. Nghĩ vậy, thôi chứ giai đoạn này chưa có thời gian với lại cũng đang bị **Luật** kiểm soát hoặc theo dõi chưa biết chừng, đoạn này phải nằm im thở khẽ.

Em trà nước ngúng nguẩy mông, nhưng thấy bụng hơi nổi nổi, tao cũng hỏi luôn tình hình, èm toe ra cười bảo sắp cưới. Đm, tao hỏi liệu đέ ra có mắt 1 mí, tóc xoăn. Con bé kêu anh vớ vẩn, chồng em hơi bị đẹp trai, tao bảo chồng em chắc gì đã là bố đứa bé. Èm chạy đầm lưng tao bình bịch, tao né người, vung tay, cũng chạm được phát vào mông. Cơ bản đéo có cảm giác gì.

Báo thư ký xin nghỉ phép thứ 6, èm kêu ok, nhưng mà chủ nhật anh có lịch trực đấy. Tao gật gù, trực thì trực, đi trực như đi chơi ấy mà. Tối thứ 5 gọi điện cho **Luật**, cũng bảo luôn mai em bắc ninh bảo vệ, đi xem chứ. **Luật** ngập ngừng kêu ẻ đang bận, chút em gọi lại cho nhé. Tao đoán chắc **Luật** ngại việc 3 người gặp nhau, sẽ khó nói chuyện lắm đây, kiểu này phải động viên và đả thông lại tư tưởng cho **Luật** mới được, tí sau thì **Luật** gọi điện kêu ở nhà ko, em qua. Tao như mở cờ trong bụng bảo qua luôn đi. Trong đầu nghĩ chuẩn bị sẵn sàng để chiến đấu thôi...

Kẹo cao su đã nhai, chim cò đã rửa ráy kỹ, nghiêm túc ngồi mở vài bản vẽ cad ra rê rê chuột ra vẻ làm việc chăm chỉ. Thế beep nào hơn 40p trôi qua vẫn chưa thấy **Luật** đâu, thông thường từ đây sang đấy 40p đi buổi tối là tương đối thoải mái, tự nghĩ chắc èm bận gì đó chưa đi luân, tao lại ngồi chờ tiếp. Cảm giác ngóng ngóng thấy bất an, ngó đồng hồ liên tục. Hơn 9h, vậy là được hơn 1 tiếng rồi vẫn ko thấy mặt **Luật**. Tao nóng ruột rút điện thoại ra gọi, ko thấy nghe máy. Gọi tiếp cuộc nữa, vẫn ko thấy nghe. Ko biết có vấn đề gì ko. Tao đi ra đi vào, sờ bao thuốc còn đúng 1 điếu, ra sân phơi châm thuốc hút, hết điếu lại quay vào. Mở fb tìm số spa gọi điện thì có èm nhân viên nghe máy kêu chị **Luật** đi ra ngoài rồi, tao hỏi đi lâu chưa thì bé trả lời đi được tầm 1 tiếng. Vậy là cũng gần khớp với lúc gọi điện cho tao. Tao lại gọi cho **Luật**, vẫn là những tiếng tút dài cộc lốc. Thấy ngột ngạt, xuống tầng rủ các em đi trà đá, èm thư ký đi luân, du lịch thì đang ngồi facebook cười khinh khích kêu 2 người đi trước đi, tí nữa em ra.

Thời tiết nóng, quán trà đá đông nghịt, tao bê 2 cốc trà đá, gọi mấy điếu thuốc lẻ. Bảo em thư ký lấy đĩa hướng dương, xách chồng 3-4 cái ghế ra lấy 1 ghế làm bàn, ngồi cùng đám đông ồn ào náo nhiệt. Em thư ký hỏi chuyện, đại khái bảo thấy anh tâm lý bất an, có gì cứ chia sẻ. Tao nhìn quanh liếc dọc 1 lúc, ko thấy có em gái đẹp nào thì cũng mở lòng nói với em thư ký, tóm váy câu chuyện là trong 1 phút bốc đồng đang hôn nhau với em bắc ninh thì bị người yêu là **Luật** tóm ngay tại trận. Mấy hôm nay bị treo chim nên thấy bí bách bấn loạn trong người, phát tiết ra vẻ khó chịu bên ngoài. em thư ký nghe xong nhìn tao với ánh mắt nghi ngờ kiểu bán tín bán nghi, tao nhấn mạnh là những điều anh vừa kể đều là sự thật. Trong bụng nghĩ đương nhiên đó là sự thật, chỉ là chưa đủ hết chuyện thôi. Em thư ký bảo đến chịu anh, cũng đáng đời thôi, cơ mà em bắc ninh thế thì cao thủ quá, em cũng chẳng hiểu sao việc beep gì phải giờ trò đó để tranh dành ng yêu nhỉ, anh cũng có gì xuất sắc đâu mà phải làm thế. Đệt mợ con này, tao kể ra để mày chia sẻ, để mày cho lời khuyên chứ có phải để mày xỉa xói đâu. Tao liếc nhìn qua, khẽ thở dài than,

thôi thì chả yêu nữa thì thôi. Có lẽ giải tán hết, cho đỡ mệt đầu. Em thư ký nhoẻn cười bảo như em đây chả yêu đương gì, thấy khỏe, tao quay sang nhìn ẻm, ngồi tư thế 2 khuỷu tay chống gối, cắn hướng dương, lại vô tình ép ngực lại, qua cái cổ áo trái tim, thấy khe sâu hút hút....

Ngồi chém gió với em thư ký nhưng trong lòng vẫn đau đớn, thi thoảng lại ngó điện thoại xem **Luật** có gọi nhỡ hay nhắn tin gì ko. Chẳng thấy gì. Gần 10h thì về, em thư ký vẫn lèo tèo mãi chuyện em trà nước sắp cưới, bụng đã to. Tao nghĩ kệ mẹ nó, như thế là bình thường, cưới về mà mãi deo to bụng mới bất thường, đáng lo. Về nhà oánh rǎng rửa mặt xong thì thấy có điện thoại, là **Luật** gọi, **Luật** hỏi nhẹ nhàng anh ngủ chưa, tao bảo chưa, làm gì mà gọi trãm cuộc không nghe máy, **Luật** bảo em để trong cốp xe, em qua bắc ninh, ngồi nói chuyện mãi giờ mới xong. Tao bảo thế qua đây đi. **Luật** kêu muộn rồi, em về luôn, mai anh đừng đi được không, ý em là anh đừng đi xem bắc ninh bảo vệ được ko. Tao hơi bất ngờ vì câu hỏi, tao hỏi ngược lại là có chuyện gì. **Luật** nhấn mạnh, em muốn anh ko đi xem bắc ninh bảo vệ có được ko, em sẽ đi và em ko muốn anh gặp bắc ninh nữa, anh trả lời có hay ko thôi. Tao buột miệng nói được, nếu em muốn thế, dù gì cũng là ng yêu và mình lại là người có lỗi, trong thâm tâm tao thì lúc này chiều theo mọi yêu cầu của **Luật**. Nghe tiếng **Luật** hihi bảo em qua anh 1 tí nhé. Tao bảo ừ. Lại lục kẹo cao su để nhai, nhai liền 2 cái. Gần 10p sau thì **Luật** gọi bảo mở cổng cho em, tao xuống mở luôn, dắt xe hộ **Luật**, đm SH có khác, nặng vl. Lên Phòng, ko chờ **Luật** kịp ý kiến, tao chốt cửa, chỉ nói 1 câu anh nhớ em quá rồi ôm hôn ngấu nghiến, **Luật** cũng đáp lại hết mình, rồi nhanh chóng bung hết quần quần áo áo, đóng ầm ầm, nghe tiếp bếp bếp nhợp nhẹp, nước rót xuống cả nền, deo đỡ nổi, 5-6p out mẹ mất. Xong 2 đứa nằm ôm nhau, ko cả mặc quần áo. **Luật** bảo lần này em tha thứ cho anh, từ giờ cấm lăng nhăng, để em biết thì đừng trách, với bắc ninh thì anh tránh xa ẻm ý ra, đây là yêu cầu của em, anh có đồng ý ko. Tao cười cười nói tối nay ngủ đây nhé, **Luật** bĩu môi nói trả lời đi, tao gật đầu, em muốn gì anh cũng đồng ý. Nằm mâm mê hỏi **Luật** sang đó nói những gì với bắc ninh, **Luật** bảo 2 chị em nhắc lại chuyện từ trước đến nay rồi chốt lại là bắc ninh phải dứt khoát với anh, bắc ninh nói nhưng nếu anh vẫn gặp vẫn chủ động nói chuyện thì sao. **Luật** nói rồi ngược qua nhìn tao, tao giả vờ thản nhiên hỏi em kể tiếp đi, **Luật** nói em bảo với bắc ninh việc đấy để chị lo. Anh đừng có mà xí xixon. Tao bóp bóp nắn nắn nói, nhưng mà mai anh lại xin nghỉ phép rồi, ngày tốt nghiệp nó chả nhẽ lại ko đến, **Luật** cương quyết ko là ko, mai em sẽ đi, sẽ gửi lời chúc mừng giúp anh là được chứ gì. Tao đành chịu, trong lòng áy náy lắm, nhưng cũng biết cãi lại thế nào được. Ngậm ngùi trong lòng, dồn nén áy náy xuống con chim, đêm đó 3 nháy.

Sáng, **Luật** dậy sớm bảo em cũng xin nghỉ phép vậy, đợt này chán đời đi làm tâm trạng cứ não nùng ý. Tao bảo sau đêm qua đã khá hơn chưa, **Luật** phụng phịu bảo đồ dâm dê. Thằng bé ngốc lên, nào thì dâm dê, lại 1 cuốc nữa...

Luật dặn ở nhà ngoan, tối về có thường, kêu em đặt hoa từ tối qua rồi, giờ sẽ qua lấy và lên xem bắc ninh bảo vệ. **Luật** đi. Tao nằm dài cho qua cơn run gối. Lâu lắm rồi mới năng suất như vậy. Đỡ mỏi chân, đi làm bát bún chả, ấm bụng rồi về huýt sáo online, thế là qua cơn hoạn nạn, dù luyến tiếc bắc ninh nhưng phải nén lại thương đau, từ từ rồi mới tính được.

Lướt fb, gặp ngay cháu tóc vàng, nhớ đợt trước vị tiểu muội than thất tình nên chán, tao vào hỏi thăm mấy câu, lại giọng điệu quen thuộc thôi từ nay muội ko thèm yêu nữa, vui thì ít mà đau khổ thì nhiều, đúng là tư tưởng cực đoan của trẻ ranh. Tao hỏi thăm tình hình giữa, mỹ nhân, tóc vàng kêu bọn nó sướng, ng yêu đẹp trai, suốt ngày chiu chít bên nhau, chỉ muội là khổ thôi, huhu. VL. Thấy **Luật** up ảnh chụp cùng bắc ninh sau bảo vệ, tao vào nhắn like, **Luật** gõ gõ ở nhà có ngoan ko. Tao hỏi em đang ở đâu, **Luật** kêu vừa đưa bắc ninh lên spa giới thiệu cho ẻm ấy vài gói làm đẹp, tao bảo khách hàng tiềm năng đấy, cố mà chăn. **Luật** trả lời chăn ko được thì nhờ anh chăn nhé, cứ liệu hồn.

Mẹ, ngày thường lại nghỉ, deo có ai chơi. Tóc vàng rủ cafe ko huynh, lâu lắm ko gặp. Tao ừ, cũng được, qua mỹ đình đi, rủ bọn kia luôn đi, tóc vàng bảo vâng, nhưng ko biết chúng nó có đi ko.

Tao kệ, xách laptop phi ra quán gần khu sông Đà, thế cho gần. Vừa ra đến nơi thì thấy có điện thoại, ô, là mỹ nhân gọi, mỹ nhân hỏi anh đang ở đâu thấy tóc vàng rủ ra mỹ đình cafe, em cũng đang ở mỹ đình. Tao cho địa chỉ, chưa đầy 10p sau thấy mỹ nhân qua, đi cùng đứa bạn, chính là em Say, ẻm mà tao phải trông cả đêm lần đi offline. Đm, lâu ko gặp giờ nhìn ngon vl, mỹ nhân lại càng ngon, đùi nõn, mặt xinh, ăn mặc sành điệu, tao nhìn thấy không khỏi thở dài 1 hơi...

Em say chỉ mìm cười chào, mỹ nhân thì hihahiha kêu anh làm gì nhìn em ghê thế. Tao ngại ngùng nói ôi lâu ko gặp, giờ lại xinh đẹp thế này cơ đấy. Mỹ nhân bảo thế trước không xinh à, tao bảo trước có xinh, giờ xinh hơn nhiều, cả cái cô say này nữa, nếu cái đêm anh trông cô ngủ mà cô xinh như bây giờ thì có lẽ anh ko trông nổi đâu. Nhắc lại chuyện cũ, say hơi đỏ mặt. Tao hơi 2 vị đi đâu mà giờ đã lang bạt ở đây rồi, mỹ nhân kêu em vừa qua nhà say rủ đi siêu thị thì thấy tóc vàng gọi, cũng lâu rồi ko gặp anh, đợt này nhìn anh đen hơn đấy...

Gọi mấy cốc trà nước ra ngồi hỏi han, hóa ra em Say cũng ở trọ gần khu này, tao hỏi chuyện học hành, mỹ nhân bảo chả có gì đáng nói. 1 lúc sau thì thấy tóc vàng đến, trùm kín như ninja, cởi áo choàng ra thì bên trong lại thấy váy ngắn cũn. Chưa vào trong đã chào huynh, huynh trốn đi đâu kỹ thế. Tao gật gật gù gù, đm chúng nó, bấy lâu ko gặp mà nhan sắc đứa nào cũng tăng lên vài phần là thế nào, hay do mình mải mê nắng gió công trường thiếc hơi gái thành ra cảm nghĩ ra thế. Tao hỏi Giữa có đến ko nhỉ, tóc vàng bùi môi nói hình như huynh chỉ quan tâm đến người đặc biệt thôi ý nhỉ, nghe chữ đặc biệt có nhấn mạnh kéo dài, kiểu như châm chọc. Ủ mà đúng là chỉ có Giữa là đặc biệt hơn, đã trải qua ân ái rồi nên xét về khía cạnh nào đó có sự sâu sắc hơn nhiều. Tao ko trả lời tóc vàng, khoắng khoắng cốc sinh tố nghe các cháu chém gió, thỉnh thoảng liếc qua 1 vòng, thấy em Say có vẻ hay nhìn trộm tao thì phải, mấy lần chạm mắt ẻm, ẻm quay mặt đi. Thêm 1 lúc thì thằng lái với thằng sau đến, 2 thằng ranh nhuộm tóc vàng như tây, mới nhìn còn ko nhận ra. 2 thằng vừa đặt mông xuống thì có xe đến, thoáng thấy giữa ngồi sau, 1 thằng chở nhìn cũng cao to. Giữa cùng thằng cao to đi vào, tóc vàng nguýt ôi đến muối hóa ra là vì dắt nhau đi hả, tao nhìn giữa, giữa cũng nhìn tao, sau 2 giây thì cùng đánh mắt đi chỗ khác. Vậy là đủ bộ, có thêm thằng cao to và em say là ngoài dự kiến. Mỹ nhân giới thiệu em say, giữa giới thiệu thằng cao to. Rồi cả đám ngồi nói cười rôm rả, bố cháu cao to kia có vẻ mạnh miệng, thấy hơi gió cũng phát tiếng vù vù. Em Say có lẽ ko quen biết nên ít nói, chỉ cười cười, thi thoảng gõ vui câu.

Đến trưa, vẫn là 2 thằng nhãi rủ đi uống beer, tao từ chối bảo đang kiêng, thực ra là có cảm giác đeo muối đi lầm. Tóc vàng kêu đi đi huynh, lâu lắm ko tụ họp mà, Giữa cũng kêu huynh đi cùng cho vui, chả mấy khi có cơ hội đông đủ thế này. Ủ thì tốt mòi, đi thì đi.

Tao tranh thủ lúc đi đường hỏi thăm thằng lái với thằng sau về thằng cao to, thằng lái kêu đệ cũng ko biết, thấy ảnh trên fb thôi chứ hôm nay mới gặp. Tao bảo cho nó say mẹ đi. 2 thằng cười ha hả kêu nó to thế kia say được nó thì mình cũng chết. Vào quán, gọi ăn gọi uống, sau 3 tuần beer thì thấy thằng cao to đỏ mặt phừng phừng, Giữa bảo nó anh uống ít thôi rồi quay ra bảo mọi người là anh ấy ko uống được, mọi người thông cảm. Ô đệt, hóa ra cao to thế mà uống rượu beer kém à. Nhưng cu cậu có vẻ sĩ diện. quay sang nói với giữa rằng anh uống được, em ko phải lo, chắc là sī gái với em mỹ nhân và em say rồi. Tao ngồi cạnh say, cung cốc mòi Say bảo nay em mà say anh đưa về phòng anh ngủ luôn, và anh cũng ko chắc mình còn ngây thơ trong sáng như ngày trước đâu, mỹ nhân cười ha hả, chuyện này chỉ có mỹ nhân biết mà. Thằng cao to mòi em mỹ nhân, mỹ nhân nhận ngay, uống hết cả cốc, thấy nét mặt giữa hơi khó chịu, ko rõ đang ghen hay đang bức vì bảo ng yêu ko nghe.

Thằng cao to được thằng lái và thằng sau mời thêm mỗi thằng 1 lượt, uống xong thấy bối cháu xin phép đứng dậy, đi về phía nhà vệ sinh, để làm gì chắc ai cũng hiểu, tao bảo giữa đi xem ng yêu thế nào đi, giữa bảo kệ xác lão, thế mà vẫn đứng dậy đi. Lúc sau 2 đứa đi ra thấy vùng vằng nhau gì đó, vào bàn ngồi mặt giữa sầm lại, thằng cao to lại cầm cốc beer bảo mòi cả nhà 1 cái tôi xin phép về. Nó ko chờ ai nói gì mà ực hết cốc xong quay ra cổng đi về luôn. Giữa ngồi im, có vẻ

giận lắm. Mọi người chờ thằng kia đi khỏi mới hỏi, giữa chỉ thở dài bảo kệ mẹ nó, mệt đầu, chả yêu nữa thì đừng...

Ăn uống xong ra về, tao bảo tóc vàng chở giữa về nhé, tóc vàng kêu ko, huynh chở đi, muội say rồi. Đm, thế là tao phải thành xe ôm bất đắc dĩ, giữa leo lên xe, đi được 1 đoạn cũng thấy choàng tay ôm eo tao, mồm lải nhải như kiểu say, tao nghe ko rõ lắm nên cũng ko trả lời lại gì. Chở Giữa về đến nhà êm đã quá trưa, nắng vl, bảo giữa đi về đi, giữa cứ ngồi trên xe bảo chưa muốn về, hình như say thật hay sao. Tao dựng xe rồi đỡ êm xuống, êm mở mắt nhìn rồi quay mặt đi, xách túi bước vào nhà, ko nói câu nào. Tao kệ, có lẽ nó say cũng đang ngáo thật. Phóng xe về, nắng vkl, hoa cả mắt, phải dừng lại quán trà đá chỗ đường Láng nghỉ ngơi tí, beer giờ mới phát tiết, đầu quay quay. Uống hết cốc trà đá, ngồi 1 lúc thấy tỉnh người hơn tí, thấy có điện thoại, là giữa gọi, giữa hỏi huynh đang ở đâu, tao bảo đang chỗ đường láng, nắng quá, say nắng nên ngồi nghỉ, giữa bảo muội qua, cafe tí nhé. Ko để tao phản hồi gì, giữa tắt máy luôn. Tao gọi thêm cốc trà đá nữa, chờ hơn 10p thì thấy điện thoại giữa gọi hỏi huynh đang ở chỗ nào, tao nhìn địa chỉ và đọc, giữa kêu muội đang đây rồi, ngoài ra thấy êm đang gần đến, tao đứng dậy dơ tay vãy vãy.

Tao hỏi hâm dở hay sao mà trưa nắng thế này đi cafe, giữa kêu chán đời ko muốn ở nhà. Từ nghỉ hè đến giờ suốt ngày quanh quần ở nhà, yêu đương thì suốt ngày cãi nhau, mệt mỏi lắm ý. Tao liếc giữa hỏi là thằng cao to đấy à, giữa bảo vâng, yêu nhau được 4 tháng thì cãi nhau đến 40 lần. Tao cười bảo thế vẫn trụ được 4 tháng là giỏi quá rồi. Giữa thở dài, nhìn mặt hồng hồng đỏ đỏ. Giữa hỏi huynh thế nào, chẳng thấy căng bài lên fb gì cả, mấy tháng ko gặp cũng mất tin tức về huynh luôn. Tao bảo ta bình thường, cơm ăn áo mặc đầy đủ, yêu đương thì cũng có lúc buồn lúc vui, tránh sao được. Giữa bảo thôi đi cafe đi, tao lắc đầu bảo thôi, đợt này đang bị ng yêu giám sát chặt chẽ, thấy đi với gái lạ là chết đòn. Giữa tròn mắt kêu huynh mà cũng sợ thế á, sao lần trước vào khách sạn chẳng thấy sợ. Mẹ con này bạo mồm thế, tao chột dạ nhìn quanh, thông tin này mà vào tai **Luật** thì hỏng bét. Tao bảo thôi, ngồi đây được rồi, đi cafe xong lại lỡ vào nhà nghỉ thì chết. Giữa lại nói câu muội đang muốn chết đây...

Đm, bản lĩnh ở đâu, lý trí ở đâu, tao day dứt trong lòng, êm đã nói thế rồi mà ko tiến tới thì là 1 cái tội, nhưng còn **Luật**, vừa hứa hươu hứa vượn cả đêm qua, giờ phản bội **Luật** cũng là cái tội. Tao căn răng bảo ko, rồi đổi cách xưng hô nói Em về nghỉ ngoi, khi nào gặp nhau sau, đang beer rượu trong người dễ bốc đồng lắm. Giữa ko nói gì. Ngồi thêm 1 lúc tao lại giục giữa về đi, êm nhìn tao 1 hồi rồi mới vâng, khi nào rảnh alo em nhé. Giữa với chìa khóa đứng dậy lên xe phóng vù đi, tao nhìn theo chả mấy chốc thì khuất dạng, thiệt tình. Phụ nữ nhiều lúc thật khó đoán, trưa nắng đày đaye cố phi ra đây uống cốc trà đá rồi phi về, chả mũ nón che chắn gì, có lẽ đang điên tình chăng. Chợt nghĩ đến bắc ninh, liệu bắc ninh có điên tình không nhỉ.

Về nhà nằm mãi đéo ngủ nổi. Nóng quá, càng quạt càng hầm hập. Cởi trần ra bật máy tính lướt lơ facebook, ô hay, thấy tao được tag vào ảnh chụp chung cả đám lúc ăn uống, còn có ảnh đang cung beer với em say, phía dưới mỹ nhân comment huynh muội ngàn năm mới gặp. Đm, êm này có cái iphone, chụp lúc nào chả để ý, cơ mà ảnh đông người nên cũng đéo ngại, **Luật** có thấy thì bảo đi tụ họp bạn bè, chả sao. Thấy ảnh bắc ninh chụp đường nắng vắng toe với tâm trạng bước chân lẻ loi. Xong xuống thấy Giữa cũng cảnh đường nắng vàng với stt đi đâu loanh quanh cho đời mỏi mệt. Gớm mặt, tao like cả 2 cháu rồi comment các em cứ bình tĩnh, đời còn dài, zai còn nhiều. Lướt lướt tí thấy **Luật** like comment của tao. Tao tắt luôn fb cho lành.

Ý như rằng, 10p sau **Luật** gọi điện hỏi làm gì mà phải tắt fb nhanh thế, có gì che giấu à. Tao bảo ko, anh mệt nên đi ngủ, sáng nay đi tụ tập với mấy đứa bạn uống nhiều quá. **Luật** kêu toàn gái đẹp thế mà cũng mệt à. Tao phải nói nhí nhố là trong anh giờ chỉ có mỗi em là đẹp nhất, những người con gái khác đẹp bao nhiêu đều ko mang lại cảm xúc, **Luật** cười hì hà bảo dù biết anh nịnh nọt nhưng nghe vẫn lọt tai lắm, tối em qua nhé, mai thứ 7 anh có được nghỉ ko, tao bảo có nghỉ, chủ nhật mới phải đi làm.

Tối đó và cả ngày thứ 7 ấp nhau với **Luật**, nóng thì nóng vẫn làm được 3 cuốc. Tao hỏi **Luật** ko lên Spa à, **Luật** kêu báo bận rồi, ở với người yêu ko lại hụt mất lúc nào thì toi, giờ em phải đề phòng. **Luật** kể bắc ninh về quê rồi, èm ý kêu về quê nghỉ ngơi đã. Tao giả vờ ko quan tâm, ko nói gì. **Luật** thấy thế có vẻ hài lòng lắm.

Sáng chủ nhật tao dậy đi làm, **Luật** cũng dậy đi về. Chủ nhật đi trực, cả văn phòng có 5-6 người, toàn ngồi đọc báo xem phim, điều hòa bật phà phà mát lạnh, lão kỹ sư cơ điện còn rủ trưa ra ngoài ăn nhưng ko thằng nào hưởng ứng vì đi xa vl, lại nắng nóng, chỉ muốn ngồi rung đùi trong văn phòng cho mát. Ngồi máy tính nhiều cũng hoa mắt, hơn 3h chiều tao dặn lão cơ điện tí về quẹt thẻ hộ tao, tao bận về trước, lão kêu cứ về đê, 7h tao quẹt cho, cuối tháng lấy tiền làm thêm cao quá chia cho tao nữa. Thế là nhót, đường vắng, phóng như bay, về đến nhà mới 3 rưỡi, lên phòng lấy quần áo đi tắm luôn, đang tắm thì nghe tiếng em thư ký gọi leo nhéo bên ngoài, tao bảo cứ vào đi. Tắm xong đi ra thấy èm đang ngồi giường mặt mày thiểu não, tao hỏi sao thế, èm kêu ngồi trà đá từ trưa đến giờ mỏi hết người, tao hỏi lý do, èm bảo bạn trai du lịch qua chơi nên trưa phải nhường phòng. À thì ra là thế, tao cười trêu sao ko nằm cùng luôn, thư ký nhíu mày bảo anh bệnh vãi. Èm than vãn ngồi chờ mỏi hết cả mệt, thấy anh về cái bèn chạy lên luôn. Thư ký vừa nói vừa nằm luôn ra giường tao, chợt nhớ ra điều gì èm hỏi ơ sao anh về sớm thế, tao bảo nắng quá công nhân có làm đâu, em thư ký cười khinh khích bảo em biết thừa, lại nhò quẹt thẻ hộ chứ gì, khôn hồn thì hối lộ em đê, em lên điều tra báo lại sếp hàn thì bọn anh bị đuổi cả lũ. Tao lườm mắt bảo muốn hối lộ gì, thư ký tỏ vẻ suy nghĩ rồi kêu, cái này phải nghĩ đã, trước tiên là tối nay đi ăn chè đã nhé. Đm, bụng ko thể để èm này khổng chế mình kiểu này được, dù biết là nó chả mách leo làm gì đâu tuy nhiên nó cứ đùa đùa thế thì biết làm thế nào, lại phải nghĩ cách thu phục èm thôi...

Mãi 5h chiều thì thấy phòng em du lịch mới mở cửa, thằng ng yêu em du lịch mới chim cút. Tao bảo em thư ký là về phòng đi, èm kêu chờ tí cho bay hết mùi đi đã, tao hỏi mùi gì, èm cười bảo mùi gì ấy em ko miêu tả được nhưng chắc chắn là có mùi. Gớm, chả nhẽ bảo địt mẹ em, cách nói chuyện của em khơi gợi vl. Nhưng nghĩ lại èm ý đang nắm đằng chuôi mấy vụ tao nhờ quẹt thẻ hộ nên lại ngọt nhạt bảo thế em xem phòng anh có mùi ấy ko, em thư ký giả vờ hít hít kêu đâu đó phảng phất có mùi, chắc chắn chỉ cách đây 1 2 hôm thôi. Tao bèn giơ ngón tay cái lên gật đầu nói mũi em thính hơn mũi chó.

1 lúc sau tao bảo ơ ko xuống nấu cơm đi à, em thư ký kêu chịu, mệt lắm, anh xuống bảo em du lịch nấu đi. Tao lợ mợ xuống tầng 2, bước vào phòng, ô đm, đúng là cảm giác ngọt ngọt, oi nồng thật, mùa hè nắng nóng thế mà đóng kín cửa cả buổi trưa đến chiều lại ở bên trong quần nhau, mùi mồ hôi, mùi tinh khí, mùi đậm thủy, ôi đệt. Tao giả vờ hỏi sao trong phòng có mùi gì ấy nhỉ, em du lịch bảo mùi gì mà mùi, tao chả muốn đôi co nên bảo luôn mùi ngai ngái như mùi ấy ấy, hình như nơi đây vừa xảy ra mấy trận quần chiến gay go. Èm du lịch liếc mắt bảo anh ko phải nói đỗi, tối muốn ăn cơm hay muốn nhịn, tao cười giả lả kêu tất nhiên là ăn chứ, mở hết cửa sổ cửa phòng ra cho thoáng đi, mồm nói, chân đi, tao tự lại mở hết cửa sổ ra, mở cửa xong quay lại thấy èm du lịch đứng chỉ tóm tóm cười anh tự nhiên như ở nhà ý nhỉ. Tao chỉ lên phòng nói con bé thư ký nó còn tự nhiên hơn, đang nằm phơi vây trên giường anh kia kia, nó bảo trưa nay phải vật vờ ngoài đường, gớm, cô lần sau thì đi nhà nghỉ cho mát nhé, làm việc ở đây chết nóng... Nói xong tao quay ra luôn, đi được nửa cầu thang lên thì nghe tiếng èm du lịch nói vọng lên, thôi tối nay ra ngoài ăn nhé, cho em gửi nhờ thư ký trên đấy luôn. Tao cười, lắc đầu, vào phòng thấy em thư ký đang nằm nhắm mắt, tao gọi gọi nhỏ 2 câu, ko thấy trả lời, hình như ngủ thật thì phải. Quạt gió thổi làm vẩy bay phấp phới, gái vùng cao, nhìn có nét săn chắc khác thường...

Chẹp miệng ngồi máy tính, định bụng chờ em du lịch tắm táp xong thì gọi thư ký dậy rủ đi ăn 1 thể, chờ nửa tiếng đồng hồ ko thấy èm lên, tao mò xuống thì thấy cửa phòng èm lại đóng, nghe tiếng nói chuyện giọng nam giới bên trong, ô đệt mợ, thằng kia lại quay lại à...

Mẹ kiếp, tao gõ cửa, phải xem chim chuột thế nào mới được, ngại đéo gì. Sau mấy tiếng gõ thì mới thấy em du lịch mở cửa, tao cười trừ bảo đi ăn chứ, ẻm kêu à vâng, ẻm kêu anh gọi thư ký dậy đi. Thấy mặt mày, cách nói có vẻ thản nhiên lắm, tao quay lưng đi lên, vẫn nghe tiếng nam giới bên trong kêu à đây rồi, tìm mãi, tao đoán chắc thằng ng yêu ẻm để quên gì nên quay lại lấy, đm làm mình cứ tưởng quay lại đóng thêm mấy cuốc thì cũng phục chúng mà quá. Tao lên ngoáy mũi ngoáy tai em thư ký, ẻm mở mắt kêu ko phải ngoáy, em dậy rồi, mệt quá nằm nghỉ ngơi tí thôi chứ có ngủ được đâu, tao cười nói ngay như bò lại còn kêu ko ngủ được, có đi ăn luôn ko hay thế nào, ẻm thư ký hỏi người yêu em du lịch về chưa để em tắm đã, nóng lắm rồi, nói xong ẻm vùng dậy xuống luôn, chưa đầy 1 phút sau thấy quay lên mặt méo xệch kêu vẫn đóng cửa. Ơ đệt, tao vừa ở đấy mà, hay là bọn này lại cố thêm 1 cuốc, đm bọn dâm phu tử này.

Em thư ký phụng phịu đi ra sân phơi lấy quần áo rồi đi vào bảo cho em tắm nhờ cái nhá. Tao bảo cứ tự nhiên rồi ngồi đọc báo tiếp, bụng thấy đói đói rồi, mẹ mấy con ranh, chả nhẽ bố đi ăn mình. Em thư ký tắm phải 20p, lâu vkl, tao đang đọc báo thì nghe tiếng ẻm từ đằng sau nói nước phòng anh nóng quá, tao quay lại, ôi xồi, tao dính mẹ mắt vào người ẻm luôn, áo 2 dây bé tí, ngực căng, quần sooc thun bó, mắt thì soi nhưng mồm vẫn phải bảo em định mặc đồ này đi ăn á, ẻm kêu đồ ngủ mà nhưng có lựa chọn nào khác đâu, dưới kia vẫn chưa mở cửa. Tao nhìn ẻm, nuốt ngụm nước bọt to cho đỡ khô miệng. Khiêu khích vl. Tao bảo thôi em xuống xem tình hình thế nào đi, ở đây lâu anh ko chịu nổi đâu. Ẻm thư ký đi ra cửa, tao vẫn cố nhìn theo, đm, gái vùng cao, chắc chắn thật.

Cuối cùng cũng đi ăn được, có điều đi muộn quá quán cơm đóng mẹ cửa, thành ra phải ăn miến, tao bảo du lịch ăn nhiều vào tí cho lại sức, du lịch kêu anh ko phải lo cho em, sáng nay em thấy anh đi làm mà đầu gối run lẩy bẩy ra ý. Thư ký ngắt lời rằng 2 vị bớt xàm đi được ko, 2 vị ko thấy ở đây còn 1 thiếu nữ trong trăng à. Tao gật đầu, vâng, công nhận bên trong trăng thật.

Ăn xong về em thư ý lại le ve bê laptop lên phòng tao chơi, tầng 3 nó mát mà, ẻm đã mặc cái áo phông thay cho cái áo 2 dây từ lúc đi ăn cơm rồi cơ mà quần sooc thì vẫn thế, mặc kiểu này nhìn căng thật. Ẻm ngồi ở giường, đặt laptop lên đùi, tao ngồi bàn, 1 lúc sau giả vờ cho em xem mấy ảnh vớ vẫn cũng mon men lên giường ngồi cạnh em, chả để làm gì, để ngắm đùi cho rõ là chính. Em thư ký mở fb của Luật kêu ng yêu anh đây à, tao gật đầu bảo biết còn hỏi, tí sau lại lướt sang fb mỹ nhân kêu đứa nào đây xinh thế, toàn hỏi nhảm, tao ko trả lời câu hỏi mà nói xinh nhưng ko ngon bằng em. Ẻm thư ký toe miệng cười nói em ngon chỗ nào, tao đưa tay sờ vào đùi phát bảo ví dụ chỗ này, ẻm hất tay tao ra vô tình làm đổ luôn laptop, tao thò tay ra với lap thì thế beep nào lại tì vào đùi em lần nữa, ẻm kêu á đau, tao ngồi dậy nhìn đùi lồ lộ, chẹp miệng bảo em mặc ngắn thế này ko hề thua kém đùi chị 85 đâu. Được khen, em thư ký phụng phịu bảo anh làm đở hết đùi em rồi, tao dày mặt đưa tay ra vuốt vuốt bảo để anh xoa, em thư ký chưa kịp gạt tay ra thì bỗng có tiếng nói, á à bắt quả tang nhé...

Gớm, giật cả mình, té ra là em du lịch. Tao bảo vô tình thôi, có gì mà quả tang nghe như đang phạm tội ko bằng, quả tang phải như lúc chiều anh bắt gặp ấy, đã ủ nhau cả buổi rồi còn cố quay lại thêm nháy nữa, anh cũng bái phục em đấy. Ẻm du lịch đỏ mặt lảng chuyện khác kêu trên này mát nhỉ, dưới phòng em chả có tí gió nào, em thư ký cũng hùa vào để lảng chuyện, lúc sau nói cười rôm rả. Đang chém gió thì Luật mò lên 1 cách lặng lẽ, tao thấy còn giật mình phát nữa, 2 ẻm kia hi ha chào vài câu rồi chim cút, Luật hỏi ai, tao bảo 2 đứa tầng dưới, Luật kêu nhìn cũng xinh anh nhỉ, nghe vẻ hàm ý lắm, tao bèn trả lời luôn ui xùi anh chả để ý, các cháu có ng yêu cả rồi, thấy ấp nhau suốt ngày. Luật cũng ko phải dạng vừa bảo luôn, gớm em đã hỏi gì đâu mà vội thanh minh ghê thế, Luật cười ranh mãnh, tao hơi chùng chim, như kiểu Luật đang theo dõi tao thật hay sao ý.

Gặp nhau lại phải làm cuốc rồi mới tha nhau, 10h Luật mới ra về. Tao tiễn xuống cổng, đúng là lúc mặn nồng, ko muốn xa nhau nữa bước, chia tay bịn rịn lưu luyến lắm, bảo Luật ngủ lại nhưng ẻm kêu ko được, còn phải đi làm...

1 tháng trôi qua ko có gì đáng nói, hầu như ngày nào cũng gặp **Luật** buổi tối, cuối tuần thì cả ngày, kể cả mấy hôm đèn đỏ cũng ở bên nhau, **Luật** ra vẻ quyết tâm ko để tao có thời gian mà nhăng nhít, đúng thế thật, ngoài việc trêu đùa mấy em ở công ty, về nhà đùa với em thư ký thì cả tháng đấy ko gặp đứa con gái nào khác, buổi tối hôm thì **Luật** qua tao, ko thì **Luật** gọi bảo tao qua đi chơi, có hôm tao qua spa ngồi trông xe, thật vl. Tình yêu mặn nồng quá, sợ rằng qua đoạn mặn nồng lại đến đoạn chia ly, ấy thế mà chia ly thật.

Spa của **Luật** ngày càng đông khách, **Luật** bận bịu hơn nhiều, **Luật** xin tạm nghỉ không lương ở công ty với lý do sức khỏe, **Luật** đã tìm hiểu nhiều, biết nhiều hơn về spa nên lại làm thêm món nhập mỹ phẩm các thứ về bán ngoài nữa, tao bảo em cứ tập trung cho công việc đi, ko nhất thiết phải dành thời gian nhiều cho anh đâu, **Luật** chỉ cười. Rồi cũng thưa dần việc gặp gỡ, **Luật** có nhiều mối quan hệ hơn, phải giao du nhiều hơn, tao thì vẫn thế, đều đặn đi làm béo bợt, cảm giác tự ti thua kém chính người yêu dần dần xuất hiện.

Nắng bót vàng, một ngày cuối hạ đẹp trời, tao mất xe máy, mất chính ở nhà trọ, thế deo nào bao xe đẹp ko lấy lại lấy xe tao, có lẽ xe tao dễ lấy vì chủ quan ko khóa xích, sáng thứ 2 dậy tìm mãi ko thấy xe, loanh quanh lên loanh quanh xuống hỏi chủ nhà thì chủ nhà bảo sáng dậy thấy cổng ko khóa, tưởng ai đi làm sớm. Chủ nhà bảo đi báo công an, tao bảo thôi, ăn thua gì mà báo, các em dậy đi làm, em thư ký biết chuyện động viên mấy câu rồi bảo đi cùng em, mất xe thì mất rồi, đi làm vẫn phải đi chứ, ừ, vậy là chở em đi...

Lên công ty em thư ký cũng te te chạy lại ngay giải thích cho thằng hàn hộ tao, thằng hàn gật gù rủ tao ra hút thuốc chia buồn, động viên cố gắng, nó hỏi xe của mày bao nhiêu tiền, tao bảo 1 tháng lương, nó cười kêu thế cố lên nhé, vl, tưởng cho tiền chứ động viên xuống thế làm éo gì. Ăn cơm trưa, em thư ký bảo em xin đi sớm 1 tiếng hằng ngày, thế là đi làm cùng anh Nhân cơ hội này kiếm mấy đồng làm thêm, bác Hàn đồng ý rồi. Nhìn con bé lảng xăng, đáng yêu gớm. Chiều ngồi làm hồ sơ, tranh thủ online, chia sẻ thông tin mất xe, cũng nhiều bạn hỏi han động viên lắm, cơ mà chả để làm gì, bỗng fb tên lạ pm, Em cho anh vay tiền mà mua xe này...

Tao lướt vào fb xem, thì nick ảo, toàn đăng ảnh cây cỏ hoa lá, có mỗi cái hình đại diện lại chụp từ phía sau 1 mái tóc dài, tao hỏi ai đấy, anh thiếu gì tiền mà phải vay, anh chỉ cần người chia sẻ thôi. Phía kia gõ lại rằng gớm, lương 10 triệu trả tiền thuê nhà, tiền ăn, sinh hoạt chắc hết già nửa là ít, anh mới đi làm mấy tháng, số dư tài khoản của anh mà hơn 15 triệu thì anh muốn gì em cũng cho. Đm, đứa nào mà biết rõ tao thế nhỉ, tao hỏi lại là ai đấy. Bên kia nhăn đoán xem, đoán đúng thường luôn cho cái xe, không phải vay. Tao suy nghĩ 1 hồi, hiểu rõ mức lương như vậy, lại gọi tao là anh chỉ có thể là **Luật**, bắc ninh, thư ký. Bắc ninh thì lâu nay ko liên hệ gì nhưng vẫn có thể theo dõi tao, tuy nhiên khả năng lập nick ảo thì ko chắc vì facebook thật của em ấy vẫn đang bạn bè, thích theo dõi vẫn theo dõi bình thường. Tao mò vào xem thời điểm kết bạn với nick này từ khi nào nhưng ko tìm thấy, tao nghĩ tiếp liệu có phải **Luật**, có thể **Luật** lập nick để thăm dò, cơ mà nick này cũng chả tương tác gì nhiều, khả năng cũng phải **Luật**, còn thư ký thì sao, chắc chắn deo phải rồi. Lại ngẫm nghĩ trường hợp các vị tiểu muội, chúng nó nhà giàu nhưng cũng chỉ đủ tiêu chứ ko có tiền mà cho vay. Tao chợt nghĩ hay là Phấn. Chia tay Phấn từ khi chưa chơi facebook mấy, nick fb mình ko có bạn bè với phấn. Đúng rồi, chắc chỉ có thể là phấn. Tao gõ lại, anh ko chờ phần thưởng của em nhưng em vừa nói cho anh vay tiền để mua xe là thật hay đùa. Bên kia gõ thật. Tao gõ lại luôn Phấn phải ko. Bên kia im lặng, tao ngại vl, giả như là **Luật** mà mình đoán thế thì **Luật** sẽ buồn lòng lắm, 1 lúc sau thấy bên kia gõ Anh vẫn còn vương vấn với Phấn hay sao? Đm, thôi xong, vậy deo phải là phấn à, tao định văn hoa hươu vượn giải thích nhưng ko hiểu sao vẫn cảm giác đó là phấn, tao gõ lại bảo chuyện cũ rồi, ai đấy xưng danh đi, ko thì thôi nhé. Bên kia gõ lạnh lùng thế, nhưng em thật thết vọng vì anh, chẳng nhẹ ng yêu anh luôn ở bên cạnh anh ko giúp đỡ được anh hay sao. VL, thế là **Luật** rồi, tao gõ lại **Luật** à, sao dùng nick này nữa làm gì. Bên kia hỏi ngược lại, anh vẫn yêu **Luật** hả...O đệt. Tao hỏi tóm lại ai đấy, bên kia mới hihi Ms Phấn đây. Rất tiếc bạn đã bị phân tâm nên ko giữ quan điểm, hihi. Tao bảo

éo tin, có gì chứng minh bên đó la phấn. Bên kia gõ Đêm muộn 2 người đi bộ từ nguyễn phong sắc sang tận gần Láng, vừa đi vừa khóc. Ờ, đúng là Phấn rồi, ko ngờ cái phấn nhớ nhất lại là cái ký ức thương đau. Tao hỏi em kết bạn với anh từ bao giờ, phấn kêu lâu rồi, anh có để ý gì em, phấn hỏi han chuyện xe cộ mất mát thế nào, tao bảo chủ quan xe ghẻ cứ nghĩ ko ai lấy, phấn hihi kêu mua xe khác đi em cho vay, tao bảo thôi, chờ tích cóp mua sau, phấn hỏi thế đi làm bằng gì, tao bảo sáng chạy bộ ra điểm đón cho khỏe, phấn bảo giỏi quá, duy trì được 3 hôm thì em tặng anh luôn cái xe, em đoán chắc 6h30 đi làm thì 6h20 anh mới dậy phải ko. Đéo mẹ, èm vẫn nhớ tính cách ngủ nướng của tao à. Chưa kịp trả lời thì công trường gọi ra nghiệm thu, đi luân, hơi tâm trạng 1 chút, xe mất thì cũng ko tiếc lắm, nhưng phấn... Thực tình tao mong phấn có 1 cuộc sống hạnh phúc, èm là người tốt, èm nên có 1 cuộc sống tốt chứ ko phải làm 1 đứa hoa ngát hương dâng đời như vậy.

Leo lên nghiệm thu thép sàn, vài lối linh tinh tao ok hết, thằng hà tĩnh bảo chưa ổn, phải sửa, tao kêu thế ông nghiệm thu đi nhé, nó nhìn tao kêu sao thế, các hôm bắt rắn lắm mà, tao bảo đang mệt, thằng hà tĩnh quay sang hỏi nhà thầu các anh định hôm nào đổ bê tông, lão nhà thầu kêu nếu ok thì anh báo bê tông đổ tối nay luôn, thằng hà tĩnh gật đầu thôi thế triển đi, 2 thằng leo xuống. Thằng hà tĩnh rủ ra cổng làm cốc trà đá, được cái mặc bộ đồng phục của tổng thầu đi lại ra vào thoái mái, bảo vệ chỉ chào hỏi thông thường, chứ các nhà thầu phụ ra vào còn bị hạch họe khám xét chán chê. Ngồi trà đá thằng hà tĩnh bảo ông vay mỗi anh em vài triệu mua xe mới, ngợi deo gì mà có vẻ tâm trạng thế. Tao bảo deo phải chuyện xe, là chuyện khác. Thằng hà tĩnh hỏi lại điên đầu vì tình à, tao châm điếu thuốc cũng kể sơ bộ cho thằng hà tĩnh nghe về em phấn, thằng hà tĩnh bảo cave mà yêu ai thì nặng tình lắm, nó tiếp xúc quá nhiều đàn ông rồi nên người nó yêu thì đối với nó chắc phải rất đặc biệt, có khi nó yêu tôn thờ ấy, tao ngẫm lại, đúng là hồi yêu nhau phấn dường như tôn thờ tình yêu ấy...

Tuần đó cứ đi về cùng em thư ký, Luật thi thoảng qua cũng bảo anh mua tạm cái xe mà đi chứ lại đi nhờ mãi thế à, chắc có khi sợ tao bén rơm với em thư ký chăng, tao bảo ậm ừ chờ lấy lương, Luật kêu mua luôn đi, em cho vay, tao nói thôi, anh tự lo được, Luật kể công việc dạo này bận chạy đi chạy lại nhiều, tao ko nói gì, công việc mà. Cuối tuần ấy về quê, cũng báo với thầy u biết vụ mất xe, thầy bảo con xe của màyc cũng có người lấy à, nghĩ bụng bảo thầy khinh con quá. Cơm nước xong thấy thầy u cầm ra cho 20 triệu, bảo đúng cũng tính màyc ra trường thì cho cái xe máy đi lại nhưng màyc mua trước rồi nên thôi, giờ cho màyc 20 triệu mà mua xe, thừa thì cầm tiêu láo mà thiểu thì tự bù, tao cầm ngay. Trong đầu nhầm tính đến đợt nhận lương là đủ mua con xe nouvo LX mơ ước bấy lâu rồi.

Thứ 2. Bắt xe khách lên mỳ đình rồi chờ em thư ký ra đón như đã hẹn, èm cũng nhiệt tình dậy sớm ra đón, tao mang ít đồ ở quê lên để tất ở phòng èm luôn, em thư ký ríu rít giục nhanh để đi làm trong khi mẹ du lịch vẫn nằm dạng háng ra ngủ, đùi mông ngồn ngộn. 2 đứa lại chở nhau đi làm, bọn công ty còn tưởng mới yêu nhau. Giờ ăn cơm mụ 85 thế điu nào lại ngồi cạnh hỏi mới cặp với em thư ký à, tao bảo ừ, đang thất tình, cặp bừa cho vui, mụ kêu vãi cả cặp bừa, nói ko sợ tôi mách với èm à, tao cười nói đừng mách nhé, cả công ty biết rồi mà. Mụ lầm lì mặt căm đầu ăn ko nói thêm gì nữa.

Công trường lại chia thầu phụ kết cấu riêng, thầu phụ xây trát riêng, đã xuất hiện thêm 2 ông thầu phụ xây trát, cũng là nhà thầu hàn quốc. Bọn hàn quốc thì luôn luôn có 1 em thư ký công trường, thằng hà tĩnh bảo ngắm thấy 1 em xinh phết, tao nghĩ xinh nó ỉa thèm đi công trường, thằng lồn cứ khăng khăng kêu ông đã nhìn thấy deo đâu, đm, nó làm mình tò mò, nắng chang chang cũng phải bảo nó đi ra công trường luôn.

Xồng xộc bước vào container, thấy có 1 em gái ngồi 1 mình, thằng hà tĩnh chọ chọe chào hỏi hỏi, èm kêu các bác đi ăn trưa chưa về, tao chăm chú soi, nói chung deo ăn thua, cũng là nhìn được nhưng so với gái công trường thôi, so với Luật, Bắc Ninh các thứ thì kém hơn nhiều, được cái nhìn đậm đà. Tào lao dăm ba câu thì ra ngoài, tao bảo có cặc gì mà khen gớm thế, nhìn bình

thường mà, bố cháu cười khẩy nói mày đéo biết thưởng thức cái đẹp, vl, tao thở dài bảo vâng, nhường bố cả đấy.

Tối về lại xe ôm cho chủ xe, ém thư ký hiha kêu trên công ty tưởng anh và em yêu nhau, ko biết đồn từ mồm ông nào, tao bảo sao em biết, ém trả lời mấy đứa hành chính rồi kể toán cứ hỏi em, em trả lời vâng, mới yêu. Tao cũng kể là mụ 85 hỏi anh, anh bảo đang thất tình nên đá cặp tạm, ém thư ký cười khanh kêu có vẻ chuyện mình đang thành chủ đề hot cho mọi ng bàn tán, vui đấy anh nhỉ. Tao cũng cười, nghĩ bụng kệ mẹ bọn nó bàn, ảnh hưởng điu gì đâu. Tao bảo em giả vờ thì giả vờ cho giống, tay đâu, ôm đê, em thư ký cùng choàng tay kêu ôm luôn, ng yêu anh nhìn thấy thì kệ anh đấy nhé, tao bóp phanh cái, ém tì nguyên cặp ngực vào lưng, tao giả vờ kêu ối, ai đấm lưng tôi thế...

Tối ăn cơm xong ra ngồi trà đá cho mát, mâm mê điện thoại, tự dung nghĩ cái cục gạch này có vẻ ko hợp thời đại rồi, có lẽ phải sắm cái smartphone cho nó khôn người ra tí vậy. Hôm trước thấy Luật có cái iphone 4, đẹp vl, tao cũng xuất hiện ý nghĩ mua iphone 3gs. Đang mâm mê điện thoại thì có điện thoại, là số của Phấn, tao nghe máy, phấn hỏi đang ở đâu, đi cafe tí đi, hôm nay ém nghỉ làm, tao gật, bảo qua đây rồi ra sân vận động trà đá cho mát, phấn bảo chờ em nhé. Tao vẫn coi phấn là bạn, dù phấn có lên đời làm cave đi nữa thì vẫn là bạn, riêng với phấn thì tao lại nghĩ rằng mỗi người có cuộc sống riêng và có quyền tự lựa chọn cuộc sống của mình, chỉ cần chơi với nhau tốt thì vẫn là bạn tốt, chuyện đời tư cá nhân không còn liên quan nữa. Lúc sau thì phấn qua, ăn mặc giản dị, hình ảnh này giống như hồi còn yêu nhau mỗi khi tao sang nhà phấn chơi, lúc ở nhà phấn cũng ăn mặc bình thường như thế. Tao chờ phấn ra sân vận động kiểm quán giữa sân ngồi cho mát, trời nóng nên ngoài sân đông vl. Phấn kể phấn đã thuê lại cái nhà cũ trước tao thuê, ở cùng 1 đứa bạn nữa, ở đấy riêng tư, rộng rãi thích hơn nhiều. Tao hỏi em ở phòng nào, phấn kêu ở phòng cũ của anh, có ban công cho thoáng, tao hỏi tiếp phòng đấy ko có khép kín mà, phấn cười kêu quan trọng gì anh, có mỗi 2 đứa ở. Phấn mở túi xách ra, lấy cái điện thoại iphone 4 đặt ra ghế để cốc trà kêu tặng anh cái này, tao ngó qua phát bảo gì thế, phấn bảo có người tặng em điện thoại, em nhiều quá rồi ko dùng đến, em tặng anh, thay cho phần thưởng hôm trước anh đoán đúng ra em. Tao nhìn phấn, phấn đưa mắt đi chỗ khác, tao bảo anh ko nhận được, phấn vẫn nhìn đi đâu nói sao thế, em vẫn là bạn anh mà. Tao bảo ừ nhưng món quà này đắt tiền quá, phấn cười kêu còn rẻ hơn xe máy nhiều, em nói là em giữ lời, anh thấy em từ trước giờ có gì ko giữ lời ko, à chỉ duy nhất 1 điều, em bảo bỏ nghề mà chưa bỏ được, hihi. Phấn cười mà mắt lại rưng rưng. Tao ko nói gì, phấn nói tiếp anh cầm đt đi, hay là chê đời thấp thì em đổi cho cái 4S em đang dùng nhé, phấn mở túi xách ra lôi ra 1 cái trắng, 1 cái đen, phấn bảo cái trắng là 4s, cái đen là 4 thường giống cái của anh, con trai chắc ko dùng màu trắng rồi. Nghe phấn nói từ giống cái của anh như khẳng định đt trên ghế đã là của tao rồi ấy. Tao chẹp miệng rồi bảo, anh ko nhận đâu. Phấn im lặng, tao rút điếu thuốc hút, ngắm nhìn người, cả 2 đều im lặng cho đến lúc hết điếu thuốc. Phấn cất tiếng, em ko mong đợi sẽ quay lại với anh được, nhưng em chưa bao giờ hết yêu anh, em biết anh cũng khó lòng chấp nhận em, nhưng em mong anh hay coi em như 1 người bạn được ko. Tao búng mẩu thuốc đi, nhấp ngụm trà. Phấn hỏi lại được ko anh. Tao nói ranh rọt, anh chưa bao giờ ghét bỏ em, anh vẫn luôn tôn trọng em, vẫn là bạn. Phấn mỉm cười, phấn cầm điện thoại lên đưa cho tao, phấn bảo tặng bạn này, bạn phải nhận. Lần này phấn nhìn thẳng mắt tao, tao nhìn lại, cảm thấy trong ánh mắt ấy cả 1 biển tình. Tao cầm...

Phấn cười tươi nói thế xe cộ anh định thế nào, tao vuốt vuốt cái điện thoại bảo trước mắt cứ đi nhờ đứa ở cùng cty, cùng nhà trọ, tao chợt nhìn phấn bảo em đừng nói là em tặng anh xe đấy nhé, phấn cười bảo em đâu phải đại gia. Em chỉ bảo nếu mua đừng mua xe LX như em, mấy lần hỏng vặt mà sửa hết bao tiền, tao cười, đm tiền đéo đâu mà mua vespa LX, tao bảo anh cũng mua LX nhưng rẻ bằng nửa xe em thôi, phấn ngơ ngác kêu thế là xe nào, tao bảo novo, phấn reo lên o xe đấy đẹp, phong cách đấy. Ngồi đến gần 10h thì về, chờ phấn, phấn ôm eo tao nói lâu lắm mới có cảm giác này, thích thật. Tao thấy hơi ngượng nghịu, ng yêu cũ là 1 cái gì đó khá nhạy cảm. Về đến nhà trọ của tao, xuống xe, phấn bỗng dừng hôn chụt má tao phát rồi bảo xin

lỗi anh. Xong nhảy lên xe đi luôn, tao ko hiểu xin lỗi vì cái gì, lúc sau thì thấy tin nhắn xin lỗi vì đã yêu anh quá nhiều...

Loay hoay lén mạng tìm thông tin về iphone 4, đã được cầm bao giờ đâu, phải tháo sim ra để lấy kéo cắt, lắp vào đeo thắt nhện, tưởng hỏng sim, lại lắp lắp mài mài vài lượt thì thấy sóng, vui vl. Tẩy máy vọc vạch , còn tải itunes nọ kia các thứ đến gần 1h sáng mới ngủ. Lên giường vẫn cầm cái iphone vuốt vuốt ríu mắt lại mới thôi.

Nắng bót vàng mùa thu lại sắp sang. Tao đăng stt với mấy cái ảnh chụp nắng công trường bằng điện thoại, cứ lúi húi cặm cụi cả buổi sáng thì báo hết dung lượng 3G, thật vl. Về văn phòng chấm chấm vuốt vuốt, em thư ký đi qua kêu ối xời, điện thoại ở đâu đây, iphone cơ đấy, đệt, hình như iphone lúc ấy có sức hút, mấy đứa xung quanh cũng xúm lại trầm trồ, đến cả mụ 85 nghe hơi bắc chõ ở đâu cũng mò ra bảo xem đt mới xem nào, oách ra phết. Tao ra ngoài hút thuốc, kết nối wifi, lướt lướt đọc báo ngắm gái, thì **Luật** gọi điện, **Luật** bảo ơ anh mới có iphone à, tao ngạc nhiên hỏi ơ sao em biết, **Luật** kêu em vô tình xem danh bạ thấy báo hiện facetime với imess ở danh bạ của anh. Tao chưa biết về cái này, ừ à bảo ừm, anh mới mua, hôm về quê thầy u cho tiền mua xe máy nhưng chưa mua nên mua cái điện thoại cho khôn người, **Luật** kêu lại có thêm công cụ mà tán gái nhé, tao hì hì bảo anh chưa biết dùng mà, **Luật** bảo mất xe lại mua điện thoại, đúng là hâm. Đm, nếu ko phải phấn tặng thì mua đt đắt tiền làm đéo gì, lúc ấy ý nghĩ mua chỉ mua mấy cái tầm 3-4 triệu thôi, nhưng phải thừa nhận iphone 4 tại thời điểm đó thật xuất sắc, cả về ngoại hình cũng như chất lượng.

Lúc về lại ngồi xe cùng mụ 85, lôi đt ra thử nghiệm chụp hình, đèn nháy sáng chói vào đùi mụ, mụ bảo làm gì đấy, tao bảo chụp ảnh, mụ kêu vớ vẩn, tao tắt đèn rồi chụp lại xoèn xoẹt, nhìn đùi mụ lên ảnh càng nuột, tao dơ ra cho mụ xem bảo nhìn nuột chưa, mụ kêu ồ nét nhỉ. Mụ này mặt ko xin nên tao ko chụp tự sướng làm gì, thế beep nào mụ lại kêu đưa xem nào rồi giật điện thoại của tao chọn chọn rồi dơ lên chu mỏ chu môi chụp tự sướng, nhìn buồn nôn. Chụp phành phạch xong khen cam nét thật, có khi phải cố mua cái mới được. Đm tao chính là khởi xướng phong trào iphone ở công ty.

Tối, ăn xong nằm vắt chân nghịch điện thoại thì thấy báo cuộc gọi hình ảnh, là phấn, phấn gọi facetime, phấn kêu hihi nhìn mặt tí nào, tao hỏi em ko đi làm à, phấn kêu ko, mệt ko muốn đi, anh rảnh ko đi trà cháo tí cho mát, tao bảo có rảnh nhưng ko đi được, phấn kêu sao thế, tao bảo mình ko nên thường xuyên gặp gỡ, dễ phát sinh tình cảm trở lại lầm, phấn cười. Chém thêm mấy câu thì tao tắt máy, thử gọi facetime cho **Luật**. **Luật** nghe máy bảo em đang đi vệ sinh, vkl, tao bảo quay xuống dưới tí, **Luật** cười to kêu anh mất nết vừa thôi, thế là nói chuyện từ lúc **Luật** đi vệ sinh đến lúc **Luật** lên giường, tao giả vờ bảo nhớ em qua, cho ngó người tí nào, **Luật** kêu nhớ thì qua đây đê, tao thở dài giả vờ thểu não nói qua spa có làm ăn được gì, **Luật** hì hì bảo mai em qua. Tao cố gắng **Luật** thêm vài câu, **Luật** chiều lòng cũng vén vén ngực lên cho ngó tí, đm, đây đúng là chat sex mà, đang vui thì đứt dây đan, em thư ký mò lên phòng te tốn bảo khao điện thoại đi anh ơi, làm tao giật mình phải tắt vội máy. Thư ký kêu khao điện thoại đi chứ, đm, ừ thì khao, đằng nào cũng đi nhờ xe ẻm bao lâu rồi, tao bảo gọi du lịch đi, đi ăn gì giờ, thư ký kêu đi ăn chè rồi ăn nem rồi ăn bún. Tao liếc mắt nhìn ẻm nói ăn gì lầm thế, có ăn anh luôn ko để anh còn biết, thư ký nháy mắt kêu ăn luôn...

Muộn rồi ở khu này còn đéo chè mà ăn, có quá nem rán ốc xào mới mở, đi qua thấy thơm phức nhưng chưa ăn lần nào, ra làm bát ốc xào với mấy đĩa nem, chỉ được cái mút vỏ ngon chứ bên trong như ốc luộc, em thư ký hỏi tao thấy ngon ko, tao bảo ko, anh ko thi ăn vỏ. Ngồi chán chê rồi về, bảo ăn bún nữa ko các em, thư ký kêu thôi, no rồi, còn để bụng ăn anh. Mạnh mồm ghê. Tối đó lướt facebook, xem phim cũng phải đến hơn 12h mới ngủ, có điện thoại có cái nghịch cugx hay nhưng kiểu này ko ổn, sáng dậy mệt lầm. Đúng như dự đoán, sáng hôm sau đang mơ đẹp thì nghe tiếng gõ cửa ầm ầm, là em thư ký gọi, vùng lên 3 lần mới dậy nổi, vội vội vàng vàng thủ tục để đi, em thư ký gắt làm gì mà gọi mãi ko dậy, muộn đến nới rồi. Xuống sân tao bảo em

thư ký chở anh đi, anh còn chưa tỉnh ngủ, đến điểm đón, đéo thấy ai, thôi xong, xe chạy mẹ rồi. Em thư ký lại chì chiết thêm vài câu, tao bảo thôi đành, đi xe máy đi, chả mấy khi được đi làm xe máy, em thư ký vẫn đèo, đi được vài km tao bắt đầu đua tay qua ôm eo ẻm, thư ký có vẻ hơi nhột nhưng ko thấy nói gì, tao cứ ôm rồi gục vào vai nhắm mắt hít hà, đến đoạn gần rẽ vào công trường thấy ẻm kêu anh bỏ tay ra, gấp xe công ty mình rồi kia, tao nhởm đầu nhìn về phía trước, đúng là sắp gặp xe đưa đón của công ty, tao bỏ tay ra bảo em phóng trước bọn nó đi cho oách, đi sau đến trước, em thư ký kêu ok, ẻm vút ga lao đi, khi đi ngang qua xe công ty, tao lại choàng tay vào ôm eo ẻm, em thư ký kêu úi, tao ôm chặt, thấy mấy bố cháu trên xen nhìn chỉ trỏ, tao 1 tay ôm 1 tay giơ lên vẫy, em thư ký vọt lên trước, tao lại nằm gục đầu vào vai ẻm tình cảm. Nghĩ bụng chắc mấy thằng đực rựa trên xe ghen lầm đây, em thư ký lúc này mới kêu lên anh làm gì thế, tao bảo anh diễn tí mà, cho bọn công ty nó tin sai cổ mình là 1 cặp luôn. thư ký kêu diễn gì mà ôm chặt quá, tao thì thầm khen eo em đẹp gớm, ko thấy tí mỡ nào...

Hôm ấy giờ cơm trưa, mấy bố cháu trêu đùa, mụ 85 kêu nghe thiên hạ đồn sáng nay 2 anh chị đi xe máy chứ ko thèm đi ô tô, ôm nhau tình cảm lắm. Cơ đm, thế thì liên quan gì đến mụ nhỉ, tao thủng thằng nói tôi cũng nghe giang hồ đồn bà là les à, ko thích giai, ko thích gái, mụ cười nói vớ vẩn, tôi là lưỡng tính nhé, thích cả gái cả trai, chỉ có điều chưa gặp người thôi. Tao lắc đầu than, thật đáng tiếc, mụ hỏi đáng tiếc gì, tao trả lời gãy gọn, cặp giờ đẹp thế kia thật đáng tiếc lại rơi vào người bà, đáng tiếc, đáng tiếc. Mụ 85 tí thì sặc bảo vớ va vớ vẩn.

Chiều, nhóm xây dựng tụ họp, thông báo có sếp mới, có 1 thằng hàn trẻ măng, chắc chỉ hơn bọn tao vài tuổi sỹ phụ trách đội biệt thự, trước giờ đang được kiêm nhiệm bởi thằng hàn trưởng nhóm xây dựng, thằng hàn mới nhìn trắng tréo đẹp trai như diễn viên, mãi sau này tao mới biết nó là con cháu ông cốp nào đó cho sang đây như kiểu trải nghiệm, rèn luyện. Thằng hàn mới bảo đội biệt thự dẫn nó ra công trường, đi 1 vòng, nghe bối cháu chém gió phành phạch chả ngượng ngùng gì, thỉnh thoảng còn buôn đôi câu coi thường việt nam, nó bảo nó đi nhiều nước nhưng chưa đâu thấy bụi bẩn như việt nam, thật là vl, chả có nét gì là 1 người viễn xứ, mấy thằng việt bọn tao nhìn nhau, dự đoán tương lai mệt với ông nhõi này đây...

Giữ đúng lời, chiều tối **Luật** gọi điện hỏi ở nhà ko để ẻm qua, tao bảo qua đây ăn cơm luôn, xuống dặn em thư ký nấu thêm cơm cho bạn anh nữa nhé, ẻm bảo lo gì, hôm nào chả thừa cơm cho chó nhà chủ, hôm nay ko thừa là được chứ gì. Láo vãi. Tắm giặt xong xuôi thì **Luật** đã đến, nhìn đi đâu về ko biết mà trang điểm lung linh, ko để tao hỏi thì **Luật** kêu đi hội nghị làm đẹp với gì gì ấy để thêm kiến thức. Lĩnh vực này tao ko rành nên cũng chả hỏi thêm, ôm ôm ấp ấp tí chưa kịp làm gì thì em thư ký gõ cửa cồng cộc bên ngoài gọi xuống ăn cơm, mẹ kiếp, đúng là phá đám. Xuống phòng 2 ẻm, nhận thấy sự khác biệt lớn, **Luật** đang ăn mặc sang chảnh trang điểm lung linh đứng cạnh 2 em kia vừa nấu cơm bếp núc mặc quần áo ở nhà, ẻm du lịch có vẻ thân thiện hơn thì khen khen nịnh nịnh nịnh vầy đẹp, mặt xinh, riêng em thư ký ko nói gì. Vừa ngồi ăn thì **Luật** có điện thoại, **Luật** nghe điện kêu thế ạ, vâng, vâng, vậy chị cứ tham khảo, em qua luôn ạ. Xong thì **Luật** bảo xin lỗi, em phải về, có chị khách vip nên em phải gặp trực tiếp. Tao hơi buồn, nhưng đó là công việc, là nghề nghiệp, tao bảo thế tí em có qua ko, **Luật** bảo để xem có muộn ko đã ạ. Tiễn **Luật** ra về, mùi nước hoa còn phảng phất. Hụt hắng 1 chút.

Lên ăn cơm, Thư ký hỏi ng yêu anh làm nghề gì, tao bảo Spa, thư ký bùi môi bảo ui spa nhiều gái ngành lắm, tao phì cười, ờ thì các em làm spa em nào cũng trắng tréo thơm tho, nhiều lúc cũng dễ liên tưởng sang gái ngành, nhưng **Luật** thì khác mà. Tao nói cử nhân **Luật**, trước làm hành chính nhân sự, đang nghỉ ko lương để làm spa, là chủ Spa. Em du lịch kêu uầy, giàu thế, nhất anh nhé. Tao ko nói gì, tao có nhòe moi đéo gì đâu mà cứ lôi chuyện giàu nghèo vào việc tình yêu. Ăn xong tao về phòng ngay, tâm trạng ko tốt lắm, thấy có gì đó kiểu như **Luật** đang xa dần tầm tay của tao, cảm giác lại giống tao nằm trong nắm tay của **Luật**, **Luật** có thể buông bỏ tao bất cứ lúc nào và tao ko thể với lại **Luật** được.

Trầm ngâm ngồi sân phơi hút thuốc, ngắm mảnh trăng non sắc lẹm lên giữa bầu trời tối mịt, cô quạnh, đìu hiu. Tự nhiên thấy thèm 1 cảm giác ôm, thèm 1 cuộc lượn lờ phố xá cùng người yêu. Tiết trời đã sấp sang thu, lại nghe đâu đây tiếng trẻ con nhà ai khóc, cảm giác man mác buồn từ cảnh vật đến tâm can. Lôi điện thoại ra vuốt vuốt, tao ấn gọi chi **Luật**, **Luật** nghe, tao bảo anh nhớ em. **Luật** trả lời gọn gàng em đang bận, chút em gọi lại nhé. Khác gì 1 gáo nước dội vào đống củi lửa mới nhen, lạnh ngắt.

Em thư ký lên, chắc ko thấy tao trog phòng nên cũng ra sân phơi, thấy tao ngồi trầm ngâm, ẻm hỏi sao thế anh, tao bảo ko sao, ăn xong ngồi nghỉ ngơi cho tiêu cơm. Em thư ký bảo em thấy trong mắt anh có điều thất vọng, từ lúc người yêu về. Tao cười kêu em giỏi quá, đuổi hình bắt chữ à. Em thư ký quay đi, tưởng em về phòng ai ngờ ẻm vào phòng tao lấy cái ghế rồi kéo ra đặt ngồi cạnh tao, ẻm bảo tăng hè nội ko đẹp bằng trăng ở quê. Ủ, cái đấy tao nhận ra từ hồi mới xuống HN học, ko có gì phải bàn cãi. Em kể quê em trời trong vắt, trăng sáng căng, nhưng tối mùa hè ra sân ngồi hóng, bóng trăng chiếu qua mấy ngọn tre ngọn trúc, lãng mạn hơn nhiều. Tao hỏi quê em, em kêu ở thị xã, nhưng ông bà nội cách nhà vài chục km, gần đồi gần rừng, cuối tuần nào em chả xuống đấy chơi, mà mang tiếng thị xã nhưng rộng rãi thoáng đáng hơn hè nội nhiều. Tao cười, tao hỏi sao ko dùng từ là thưa thớt và kém phát triển hơn hè nội nhiều, thư ký cười khanh khách nói tùy cách nghĩ mỗi người, 1 vấn đề nhưng nghĩ theo phương diện tiêu cực cũng đúng mà tích cực cũng ko sai. Tao ngẫm lời ẻm nói, đúng thế thật, tất cả là do suy nghĩ, nếu tao nghĩ phấn làm nghề đó là hèn hạ là bán sắc bán hương cũng đúng, nhưng nếu nghĩ nghề đó là nghề phục vụ bàn cao cấp thì cũng chẳng có gì sai. Tao im lặng.

E thư ký lại kể chuyện hóng hớt trên công ty, tao nhớ ra bảo thằng hàn mới sang thái độ có vẻ khó chịu, em thư ký bảo vắng, lúc chiều nó còn sai em pha cafe cho nó, bực hết cả mình, mà cái em trà nước toàn trốn đi đâu, bụng to thế rồi vẫn chưa cưới, hình như nó muốn đẻ xong mới cưới thì phải, tao bảo việc chó gì phải pha nước cho nó, em thư ký kêu thông thường thỉnh thoảng có khách thì các bác hàn tiện vẫn bảo thư ký pha, chứ còn pha cho cá nhân thì chưa bao giờ, hôm nay nó mới sang gọi em bảo cho nó xin cốc cafe, em ngạc nhiên quá nhưng chả nhẽ bảo tao ko pha. Chẹp, lần sau em sẽ ý kiến. Quay trở lại chuyện em trà nước, em thư ký khen suốt nó xinh cơ mà ham chơi quá, chả biết đẻ ra có phải con của mấy bác hàn không. Tao chỉ nghe ẻm nói rồi gật gù lấy lệ, trong đầu vẫn đang ngẫm về suy nghĩ tích cực với tiêu cực, bỗng em thư ký hỏi anh có hay nói chuyện với chị 85 ko, tao bảo thỉnh thoảng, chỉ hay ngẫm đùi thôi, hỏi làm gì, thư ký trả lời em thấy dạo này chị ấy hay hỏi em về anh, thấy lạ lạ...

Ui xui, có gì mà lạ, mụ ấy les tính làm gì. Thư ký cười khúc khích bảo ai biết được les hay ko, gấp zai đẹp có khi lại muối rụng trứng thì sao. Đm con bé này ăn bạo dạn quá, tao quay sang hỏi thế em nhìn anh có muối rụng trứng ko, ẻm kêu ko, anh ko phải mẫu người em thích, anh chỉ là bạn thì được. Tao hỏi sao thế, thư ký trả lời anh nói chuyện vui vẻ, sống cũng nhiệt tình, làm bạn thì tốt, làm ng yêu thì mệt lắm. Tao cười nói có gì mà mệt, tuần chỉ điệu độ 3 lần thôi, thu ký lại khúc khích cười, mệt là mệt phải giữ anh, phải ghen, anh hơi đa tình. Đm, càng lúc tao càng thấy rõ việc tán gái đi làm nó khó hơn gái sinh viên nhiều lần, bằng chứng nhất là những gì em thư ký vừa nói, đấy là cái sự biết suy trước tính sau khi yêu, là cái sự e dè sợ sệt, và là cái sự đúc rút kinh nghiệm sau nhiều mối tình. Tao thở dài. Thư ký hỏi em nói có đúng ko, tao gật đầu bảo đúng lắm, tình yêu của em đã trờ nên nhiều toan tính. Thư ký khoẻ miệng bảo đương nhiên, ai ngu như hồi sinh viên cứ đâm đầu vào yêu, dâng hiến, rồi lại đau khổ.

Tao hỏi em yêu mấy người rồi, thư ký ko ngại ngần gì nói luôn là 3 người, mỗi người 1 năm, giờ thành ra chán yêu, chờ được duyên là cưới. Thư ký hỏi tao thế anh yêu mấy người, tao dày mặt nói 1, ẻm trợn mặt bảo điêu, tao nói lại chắc như đinh đóng cột là thật đấy, yêu từ năm thứ 2 đến giờ, Trong bụng tao nghĩ ý tao là yêu 1 người từ năm thứ 2 đến giờ, ngoài ra thì có lõm bõm yêu thêm những người khác ở các giai đoạn trong đó nữa, chẳng qua là tao chưa nói hết ý thôi, ai hiểu sao thì hiểu. Em thư ký thốt lên rằng thật ko ngờ, em nghĩ anh phải yêu nhiều lắm cơ. Tao

cười, những cái này ko cần giải thích. Thôi tìm hiểu nhau đến thế là đủ, tao bảo vào nhà đi, sương xuống lạnh, ko tốt cho sức khỏe, thư ký cũng đứng dậy kéo ghế vào phòng cho tao, tao bật máy tính ngồi, thư ký thì cầm iphone của tao nghịch, lèm bèm kêu anh toàn chụp ảnh linh tinh thế, tao kệ ko trả lời.

Đăng lên fb vài câu tâm trạng về cách suy nghĩ lạc quan hay bi quan về 1 vấn đề. Có vẻ hơi sến nhưng kệ mẹ. Tí sau thấy tóc vàng pm bảo huynh biết chuyện gì chưa, tao hỏi chuyện gì, tóc vàng bảo con Giữa cãi nhau với người yêu, ng yêu nó tát nó mấy cái, giờ bị công an bắt luôn vì tội cố ý gây thương tích rồi. Thật vl, tao hỏi thật hay đùa, tóc vàng kêu thật đấy, thằng kia ngu quá, yêu con quan mà ko biết giữ lại còn láo, bị nhốt lên phường rồi, buồn cười vãi. Đm, cũng đến chịu với mấy đứa này. Tao pm cho giữa hỏi, ko thấy online, vài phút sau mới thấy trả lời là thật đấy huynh, muội cũng chán nó lắm rồi, cho bắt luôn dọa nó một trận để chia tay, Tao bảo may quá này xưa ta ko yêu muội, nếu yêu muội có khi giờ đang thụ án rồi cũng nên. Giữa gửi hình mặt cười ha hả bảo huynh đang làm gì, ra mỹ đình trà đá tí đi, ngọt ngọt quá, tao bảo thôi, muộn rồi, giữa kêu muộn gì mà muộn, muội đang chán đời đây, tao gõ lại thôi, giờ sơ lắm, đi với muội vớ vẫn lại lên phường. Ko thấy giữa trả lời, tao quay ra lướt fb tiếp,

hơn 9h thấy có điện thoại, nghĩ là Luật gọi nhưng thư ký lại đọc học sinh 2 đang gọi, vãi, anh có học sinh á, tao ko trả lời, nghe máy, giữa kêu huynh ra đi, tao bảo có xe đeo đâu, giữa hờ hờ chưa mua xe à thế muội qua đón, ở chỗ nào nhỉ, tao bảo thế ra quán cafe hôm trước đi. Giữa ok, tao thay cái quần cho đàng hoàng rồi đi bộ lách thêch ra luôn, quên cả điện thoại. Ra đến nơi đã thấy giữa đứng chờ, tao bảo mũ bao hiểm đâu, giữa kêu ko cần, tao chờ giữa ra sân, giữa kêu lượn vòng vòng đã huynh, ừ thì lòng vòng 1 hồi lên hồ tùng mậu, vòng ngược lại bến xe rồi vòng qua đình thôn, vòng mẹ vào nhà nghỉ. Giữa thản nhiên nói chỗ này quen quen ý huynh ạ, tao bảo quen cái gì, giữa kêu cái chữ nhà nghỉ kia quen quen, hình như huynh đưa muội vào mấy lần. Đm, có 2 lần chứ đâu mà mấy.

Lên phòng, quần nhau như hổ vồ sói cắn, đeo biết cảm xúc ở đâu mà hăng thế, đm, tao thấy chán và hụt hắng vì Luật, thấy bản thân mình như lồn vì cái nghĩ tiêu cực về phấn, phía Giữa, có lẽ cũng sầu nản chuyện tình yêu nên cho bay mất xác. Xong 1 nháy, mét phờ, có lẽ chơi mạnh quá, giữa bảo giờ muội báo công an huynh hiếp dâm muội nhé, tao bảo ừ, báo luôn đi, nếu ko báo nhanh tí nữa ta lại hiếp tiếp, giữa cười nói thế chờ hiếp xong thì báo 1 thể, cứ thế ẻm tụt xuống BJ, 5 phút sau thằng bé lại cứng đét, tao hiếp, hiếp...

Xong việc, tao bảo em báo công an bắt anh đi, nếu ko thì anh sẽ thường xuyên hiếp em đấy, giữa cười nói mơ đi sói, ko dễ thế đâu. Chia tay chia chân như chưa hề làm gì, giữa chờ tao về nhà, tao thò tay bóp mông cái, giữa bảo huynh mất nết vừa thôi nhé. Lên phòng, thư ký vẫn đang ngồi nghịch điện thoại, đm làm gì mà gần 2 tiếng đồng hồ vẫn ngồi nghịch. Thấy tao về thư ký kêu anh có điện thoại đấy, tao hỏi ai, thư ký kêu danh bạ lưu tên là Phấn, gọi facetime mấy lần, em nghe 1 lần bảo anh đi ra ngoài rồi, nàng ta hỏi em là ai, em bảo là ng yêu. Tao biết thừa nó nói đùa nên cũng chả để ý, tao cầm điện thoại xem xem, đúng là thấy mấy cuộc gọi nhỡ và 1 cuộc nhận thật. Tao gọi lại, phấn nghe máy hỏi anh đi đâu thế, tao bảo buồn buồn ra mỹ đình ngồi cho mát, phấn kêu em đi làm về sớm định rủ anh đi ăn đêm, tao nghĩ lại về việc tiêu cực tích cực khi nãy, tự nhiên nói giờ vẫn được mà, em ở nhà đi anh qua...

Vkl, nhớ ra đeo có xe, thôi đi taxi, đeo xoắn nữa. Bảo em thư ký là tí về ngủ thì khép cửa giúp anh, anh qua đứa em nó ốm. Em thư ký bảo thôi em về phòng luôn, có vẻ như ko tin tưởng tao lắm, nhưng tao kệ mẹ. Đi bộ ra đường lớn vẫy taxi, quay lại nhà cũ, nhà trọ đầy kỷ niệm. Tao gọi điện, phấn xuống mở cửa, nhìn mặt tươi lắm, phấn bảo anh lên chờ em tẩy trang tí nhé, tao hỏi bạn em đâu, phấn kêu nó chưa về. Tao lên ngồi lại phòng cũ của mình ngày xưa, 1 loạt ký ức trở lại, phấn tẩy trang nọ kia xong đi vào, thấy tao đang ngắn ngơ, phấn kêu nhớ chuyện cũ à anh. Tao cười nhẹ, nhìn phấn ngon vl, đeo hiểu sao tao tiến lại ôm lấy phấn, phấn đứng yên trong vong tay tao, rồi lại hôn nhau, rồi lột hết quần áo, rồi lại địt, nháy thứ 3 tính cả 2 nháy với giữa,

mãi đeo ra, phấn ngất ngây, rên rỉ mãi không thôi... Nghĩ lại cũng ko hiểu sao hôm ấy cứ gặp là địt như vậy. Có lẽ xuất phát từ cái hụt hắng với **Luật** lúc tối. Trần chuồng ôm nhau, phấn thẽ thót nói sao anh lại làm thế, anh có biết em đang cố quên anh, anh làm thế này thì em lại càng nhớ. Tao nặn nặn đầu ti bảo đừng nghĩ gì nhiều, kệ đi.

12h mới về đến nhà, tao nhẫn tin cho **Luật** là Mình chia tay em nhé, để những ký ức về tình yêu của chúng ta mãi mãi là ký ức vui vẻ. Tao ngủ ngon 1 mạch đến sáng. Tao nghĩ kỹ và đã quyết định rồi, tao muốn tự do, ít nhất là 1 đoạn đường tự do. Nhưng ko phải muốn là được, đang ngồi trên xe đi làm thì **Luật** gọi điện bảo anh hâm à, chập mạch à mà nhẫn tin như thế. Tao bảo thật đấy, a nghĩ mình dừng lại ở đây là tốt nhất. Tao tắt máy, tắt nguồn. Ngày hôm đó làm việc thấy bình thường, tâm trạng cũng bình thường, có lẽ do mình chủ động nên ko có gì đáng buồn hay đáng sốc. Chiều đi làm về đã thấy **Luật** đứng chờ ở cổng, thấy tao **Luật** chạy lại luôn, thái độ có vẻ bức dọc, **Luật** bảo chuyện này phải nói cho rõ ràng, tao gật đầu. Tao bảo thư ký là cứ ăn trước đi ko phải chờ anh, tao tự trèo lên xe **Luật**, chờ **Luật** ra sân mỹ đình, lại 1 góc vắng chỗ đồi cỏ đường vào cái xóm trợ ngày xưa bọn tao ở. Tao ngồi xuống bãi cỏ, mặt trời hoàng hôn chiếu mấy tia nắng đỏ quạch. **Luật** hé lèn anh nói đi, có chuyện gì mà nhẫn tin như thế. Tao im lặng, **Luật** bật khóc, anh đùa em phải ko. Tao ngược nhìn, bóng **Luật** đổ dài trên vệt cỏ. Tao bảo mình dừng lại đi em, tương lai mình sẽ xa nhau, thôi hay dừng lại ở đây để dành cho nhau những kỷ niệm đẹp nhất. **Luật** gào lên em cần lý do, tao bảo anh nói rồi mà. **Luật** ngồi sụp xuống mếu máo, anh điên à, em yêu anh như thế nào anh phải hiểu chứ, nếu cần em có thể bỏ hết spa, bỏ hết công việc, em sẽ làm 1 công việc như cũ, em sẽ thường xuyên ở bên anh. Tao lắc đầu, như thế anh lại tiểu nhân quá, cuộc sống thay đổi, anh ko hề phiền lòng, à nói đúng hơi là chỉ hơi 1 chút phiền lòng việc việc đó, anh chỉ thấy tương lai của em rộng mở, anh ko nên cản đường em... **Luật** khóc to, **Luật** gào lên em ko đồng ý, Tao chả biết nói gì nữa, im lặng.

Trời tối hẳn tao mới chở **Luật** về. Về đầu ngõ, tao bảo mình vẫn làm bạn bình thường nhé. **Luật** bảo em ko đồng ý, em ko đồng ý rồi rồi ga phóng vút đi. Bước bộ về, thấy lòng nhẹ nhõm lạ thường, thấy mọi thứ đều là phù du, **Luật** là người gắn bó lâu nhất, giờ cũng có thể rũ bỏ, còn gì là quan trọng nữa đâu...

Cuộc sống tự do trước mắt, mở toang ra cánh cửa bước vào con đường chịch dạo. 1 giai đoạn chả có gì đáng tự hào.

Nhé nhõm, thực sự nhẹ nhõm, biết rằng **Luật** đeo để yên đâu nhưng tao thấy cảm giác mình đã trút được 1 gánh nặng, được một mớ áp lực. Tao tìm trong hình ảnh của **Luật** trên facebook, chọn ra 1 ảnh thật đẹp, tao đăng trên tường của tao là 5 năm rồi, cảm ơn em triệu lần vì những điều em đã dành cho anh. Hãy giữ cho nhau những kỷ niệm đẹp em nhé. Đường em đi rộng mở, đường anh thênh thang. Hãy cứ để thời gian gói gém ký ức. Tạm biệt tình yêu. **Luật** gọi điện, tao ko nghe, **Luật** nhẫn tin bảo anh xóa bài fb đi, em ko đồng ý chia tay đâu, anh muốn gì thì nói ra, em ko dễ để có được anh, em ko thể mất anh như vậy được. Tao ko trả lời. Nằm nhìn trần nhà, tao nghĩ liệu mình có sai ko, liệu mình có đúng không, đúng và sai ở đây làm gì có thước đo để tính toán. Thở dài 1 hơi, chuông điện thoại lại reo, vẫn là **Luật**. Tao bấm im lặng, **Luật** nhẫn tin tiếp anh nghe máy đi, lại chuông. Tao nghe máy, **Luật** bên kia nức nở, em xin anh, em xin anh đấy, mình yêu nhau bao lâu rồi, chưa một lần cãi vã, cả vụ anh với bắc ninh em cũng bỏ qua, anh ko nghĩ đến cảm giác của em sao, ừ thì em bận rộn với công việc nhưng đó là công việc, em yêu anh thế nào anh phải hiểu chứ. Tao nghe, chỉ nghe mà thấy cổ họng nghẹn lại, mũi cay, nước mắt chảy. Ko biết nói gì nữa, tao chỉ cảm thấy là không hợp với **Luật** nữa, đoạn đường 2 đứa đi chung đã gần đến đoạn chia tách, tao ko muốn đứng chịu cảm giác chia li, tao muốn là người chủ động trong mọi việc, nhưng những lời **Luật** vừa nói có gì là không đúng đâu, tao phải làm gì...

Tao trả lời **Luật** trong tiếng nghẹn, anh xin lỗi, anh thực sự ko xứng với em, kể cả là điều kiện hay nhân cách, anh nói lời chia tay ko phải vì anh hết yêu, vì anh muốn em được cuộc sống tốt,

điều này ít nhất bây giờ anh chưa làm được, chúng ta ko còn là sinh viên nữa. **Luật** vẫn mếu mão, **Luật** bảo anh có hiểu em ko, cái em cần là có anh ở bên những lúc bộn bề công việc, một tin nhắn của anh thôi cũng đủ động lực cho em rồi, em chưa bao giờ nghĩ sẽ xa anh...

Đm, thực sự đắng lòng. Tiếng **Luật** nói đã ko tròn nữa, tao sợ nghe tiếng khóc, tao tắt máy. 9h27. Tao với cái ví lang thang ra đường, từng ký ức ngày xưa sống lại, từ cái buổi cảm xúc lên cao, ngày **Luật** đi tình nguyện gấp tao đưa học sinh đi thi, rồi đến đoạn đêm mưa nghe tin **Luật** có ng yêu, tao dầm mưa 1 mình về xóm trợ cũ, rồi 2 đứa yêu nhau, rồi ở chung nhà, đều là những kỷ niệm đẹp nhớ mãi không quên. Tao biết **Luật** yêu tao nhiều lắm, có lẽ tình yêu của **Luật** dành cho tao còn lớn hơn nhiều lần tình yêu tao dành cho **Luật**. Nhưng như vậy chính là khổ cho **Luật**, tao nhìn lại mình, ừ với cái vẻ như em thư ký nói là đa tình, nhưng đéo phải, tao quá dễ dãi mới đúng, tao dễ mủi lòng, dễ xiêu lòng, tao chủ động trong cuộc chơi nhưng bị động trong tình yêu, những người con gái đến tao đều là họ muốn đến và tao đón chào, chuyện thân xác tao coi đó ko phải thứ quan trọng, tao vẫn tự nhủ tình yêu mới là trên hết, tao tự cho mình việc có thể quan hệ với đứa khác nhưng vẫn giữ vững tình cảm với người yêu là được, nhưng như thế đéo đúng, vì chính cái thằng tao cũng giãy nảy lên khi thấy **Luật** có người yêu, tại thời điểm mà tao chưa yêu **Luật**, vậy cái quyền tao tự cho tao như thế lấy đâu ra khi bản thân mình đâu cho người khác như vậy.

Xóm trợ cũ ngày xưa vẫn còn đấy, dãy trọ 4 phòng từ năm nhất ở vẫn đây. Tao đứng nhìn 1 lượt rồi lại bước đi, gió mát, trăng thanh mà tâm hồn mù mịt, tao phải làm gì, dứt khoát chia tay hay đi tiếp để rồi đến ngày **Luật** đá đít tao như tao đã nghĩ, rốt cuộc là gì, tao muốn **Luật** hạnh phúc hơn hay tao sợ cái thằng tao bị tổn thương nên chủ động xa nhau trước. Có lẽ tao sợ, sợ cái ngày **Luật** buông bỏ tay tao....

Người đi đường thưa dần, bước chân cũng mỏi mệt, cái cảm giác nhẹ nhõm chưa được bao lâu đã chuyển sang tâm lý nặng kịch, tao ngồi xuống ven đường, châm thuốc hút, rồi bòi ko tìm ra lối thoát. Vò đầu bứt tai, bỗng có tiếng chuông điện thoại, Bắc ninh gọi, ô, lâu lắm rồi ko liên lạc, sao lại gọi bây giờ. Tao nghe máy, Bắc ninh nói như hét vào tai, đồ tồi, anh đang ở đâu...

Thật khó chịu, Bắc ninh nói như xả lũ vào tai, nào thì vô tình vô nghĩa, nào thì thiếu suy nghĩ, nào thì ích kỷ... Tao nghe mà lợt vào ko được bao nhiêu. Bắc ninh bảo cho anh 1 cơ hội, anh qua ngay phòng em, em vẫn ở phòng cũ. Tao bảo qua làm gì, bắc ninh buột miệng kêu chị **Luật** đang ở đây, à không, em cần nói với anh 1 vài chuyện, anh qua đi, nếu ko em lên fb nói hết mọi thứ, kể cả việc anh làm gì với em... Đây đúng là dọa nạt. Đm, ừ thì qua, mỏi chân quá rồi, đi xe ôm vậy, hè nội chỗ nào cũng có trà đá, chỗ nào cũng có xe ôm. Đến phòng bắc ninh, thấy SH của **Luật** dựng ở sân rồi, tao bước vào, thấy **Luật** ngồi ở giường, mắt đỏ hoe, nhìn tao rồi lại quay mặt đi, ra điều giận tao lắm. Bắc ninh đanh đá hơn, ẻm bảo anh ngồi đây, nói hết mọi thứ ra, thích thì yêu ko thích thì chia tay đơn giản thế à, anh coi chị **Luật** là trò đùa của anh à. Tao ngồi phịch xuống giường rồi ngả lưng ra giường nằm. **Luật** nói nhỏ anh yêu người khác rồi phải ko, đm, đây là lý do có thể sao, tao bảo ngay với vẫn, yêu ai mà yêu, bắc ninh chèn vào thế sao tự dung nói chia tay. Chị **Luật** có lỗi gì à, hay giàu cũng là cái lỗi, anh xem lại anh đi, em chưa bao giờ thấy anh thiếu tự tin cả, lý do thực sự là gì. Tao ngồi dậy, nhìn bắc ninh rồi lại nhìn **Luật**. Tao nói luôn, anh sợ một ngày nào đó **Luật** sẽ bỏ anh, anh nghĩ ngày đó sẽ không còn xa nữa, anh muốn chia tay trước có lẽ đỡ đau đỡ hận hơn. **Luật** quay sang tao, **Luật** bảo anh hâm à, em chưa bao giờ nghĩ xa anh, hay không thì mình cưới đi... Đm, tao có nghe nhầm không. Tao tròn mắt nhìn **Luật**, **Luật** nhắc lại hay là cưới đi, thấy bắc ninh e hèm rồi đi ra ngoài, có vẻ nhưng ko thích nghe đoạn này.

Tao bảo cưới gì bây giờ, còn trẻ mà, **Luật** cười nói trẻ gì nữa, học xong đi làm cả rồi. Tao lắc đầu bảo ko được, tương lai còn mù mịt, trải nghiệm còn ít, chuyện hôn nhân ko đơn giản đâu. **Luật** lau nước mắt, mỉm cười nói ừ ko cưới thì thôi, nhưng sao mà phải chia tay, em làm kinh doanh thì bận bùi hơn nhưng cũng là cho tương lai, anh phải thông cảm chứ. Tao ko nói gì, **Luật** véo má

tao rồi bảo anh đừng nghĩ nhiều, hay là thuê nhà 2 đứa ở cùng. Tao bảo xa nhau thế ở bất tiện. Bác ninh đi vào lại e hèm tiếp rồi nói tóm lại ko có lý do gì để chia tay cả, em rất muốn chiếm hữu anh và em cũng mong 2 người chia tay, nhưng ko phải thế này, chuyện tương lai hãy để thời gian trả lời, yêu được đến đâu hay đến đấy, kể ra cưới thì cũng được nhưng đúng là hơi trẻ. Ông đm, con bé này phán cứ như quan tòa hay bậc cha chú ấy. Tao thở dài, tao bảo anh xin lỗi. Luật khoác tay tao, dựa đầu vào vai. Bác ninh lên tiếng thôi anh chị đi về, đây ko phải trường quay đâu, Luật đứng dậy kêu về thì về, đi về đi anh, cho bác ninh nó thèm, hihi. Luật kéo tao đi, tao đi, ra cửa ngoài lại nhìn, bác ninh rưng rưng nước mắt quay mặt vào trong...

Trên đường về, Luật nói đi nói lại là anh đừng nghĩ ngợi, em vẫn là em, vẫn là ng yêu anh, dù sao đi nữa tình cảm của em dành cho anh vẫn ko thay đổi. Tao buồn, tao bảo anh có lỗi với em nhiều thứ lắm, Luật cười nói em bỏ qua hết, miễn hết, đừng thái độ thế là được...

Tao cho mình 1 đêm suy nghĩ, phân tích lên phân tích xuống, tất nhiên là vẫn theo khía cạnh chủ quan vì tự mình nghĩ về việc của mình mà Tao vẫn quyết chia tay, nhưng đúng là đột ngột thế này thì hơi sốc cho Luật, tao nghĩ sẽ làm gì đó hoặc ko làm gì để tình yêu nhạt dần. Còn nếu mà không nhạt dần được thì tức là tình yêu quá lớn, lúc đó sẽ chẳng cần phải chia tay làm gì.

Sáng hôm sau đi làm, em thư ký bảo sao mắt thâm thế, tao ko nói gì, lại bảo em chở anh đi. Tao ngồi sau, tự do ôm eo thoải mái, lên xe, ngủ 1 giấc ngắn thì đến công ty. Thằng hàn mới đi 1 vòng công trường cùng bọn tao chỉ chỉ trỏ trỏ, chỗ nào được, chỗ kia xấu, tao nghĩ bụng thằng lồn, xây dựng đang thi công mà xấu với đẹp cái đéo gì ko biết, nhưng đéo dám bật, kệ cụ nó vậy. Ăn cơm lại ngồi gần mụ 85, mụ hỏi ảnh người yêu up trên fb đấy à, xinh quá nhỉ. Tao bảo ừm, nhưng đùi ko đẹp bằng của bà, trên đùi thì đẹp hơn. Mụ bảo trên đùi là chỗ nào nói cho rõ, mặt thì đồng ý nhưng chỗ khác chưa chắc nhé, tao cười kêu chỗ khác cũng đẹp hơn là cái chắc. Với dạng này phải dùng kế khích tướng, cứ đậm dật thế mới thu hút được nó.

1 tuần trôi qua, tao cố gắng hạn chế nhất có thể việc liên lạc với Luật, Luật có qua 2 lần nhưng cũng chỉ ngồi nói chuyện, ko làm gì, Luật tỏ vẻ khó chịu bảo anh bình thường lại hộ em đi cái, chuyện cũ bỏ qua đi, tao chỉ cười trừ.

Rồi cũng đến ngày lương, hôm sau đúng cuối tuần, tao đi quất con nouvo Lx, tao nhớ cửa hàng đăng ký luôn cho, cửa hàng ok hẹn thứ 3 ra lấy xe. Về nhà nằm hát nghêu ngao, có chuông điện thoại, là phấn. Phấn gọi hỏi han bảo sao chia tay Luật, tao trả lời lảng nhăng cho xong, phấn kêu vì chia tay Luật mới sang ngủ với em phải ko, tao ừ bừa cho qua chuyện, phấn cười, phấn bảo em là người đóng thế à, thôi thế cũng được, cho em đóng thế nhé. Ông ý nghĩ đấy ở đâu ra thế, tao bảo linh tinh. Tắt máy được chục phút thì Luật gọi, Luật bảo ở nhà ko em qua bàn chuyện thuê nhà ở chung, tao chối, tao bảo chuẩn bị về quê, Luật kêu lấy xe của em mà đi, tao bảo thôi đi xe khách cho tiện. Đẹt mợ, Luật càng quan tâm như thế làm tao càng khó xử, phải dằn lòng để cố tỏ ra thờ ơ.

Em thư ký về quê, em du lịch thì thấy có bạn trai đến ấp nhau từ sáng. Tao nằm mình trên tầng ba lẻ loi, nghĩ ngợi miên man. Tao quyết định chắc chắn du lịch 1 chuyến. Bật máy tính tìm các địa điểm quanh hà nội, thấy cũng có vài chỗ phượt hay hay, nhưng đi phượt 1 mình thì hơi dở, google tìm vào vài diễn đàn phượt nhưng lúc ấy cũng ít phong trào phịch thủ như giờ. Bật yahoo online với stt muốn đi đâu đó mà không ai đi cùng. Yahoo giờ ít đứa chơi thật, facebook tiện lợi hơn nhiều, tao là đứa vẫn chung thủy với yahoo nên vẫn hay online đều đặn, nhiều khi chỉ là treo nick hoặc chat láo với mấy đứa bạn đại học.

Ấy vậy mà vẫn có em pm yahoo. Là Say, Say hỏi anh đị đi phượt à, tao bảo ừ, nhưng chưa biết đi đâu và đi thế nào, say kêu anh vào mấy diễn đàn abc này, hay có nhóm tụ tập đi phượt lắm. Tao mò vào luôn, ở đúng là có cả box cho bọn phượt thật, cơ mà toàn thấy nhóm đông người, tao ko ưng lắm, lại đéo quen biết gì nhau nữa. Tao hỏi say là em có hay đi phượt ko, say kêu em có đi 4-5 lần, tao mạnh mồm rủ bừa em đi phượt với anh ko, anh ko muốn đi đông mà anh lại chưa

phượt bao giờ. Say kêu anh định đi hôm nào, tao bảo thứ 7 chủ nhật tuần sau đi, nghĩ trong đầu lúc ấy có xe máy rồi, để test xe luôn. Say kêu để em tính nhé, em cũng thích đi, đợt này thời tiết đang đẹp. Tao hiểu, tao với say dù gì cũng là người lạ, ko dễ gì tự nhiên ém đi với tao, tao thì cũng chỉ hỏi thế thôi chứ cũng ko mong đợi, tao chỉ muốn đi đâu đó nhưng ngại đi một mình thôi. 1 lúc sau say bảo ok anh ơi, hôm đấy em rảnh, nhưng mà mỗi anh với em đi thôi á, tao bảo ừ, có vấn đề gì ko. Say bảo ko ạ, sợ ng yêu anh hiểu nhầm thì chết, tao bảo anh đang độc thân, em chọn cung đường giúp anh nhé, anh ko thạo món này. Say ok bảo để em nghiên cứu ạ, cứ fix lịch thứ 7 chủ nhật tuần sau, mưa thì nghỉ còn nắng là lên đường...

1 tuần đó trôi qua, tao cố tình tránh mặt **Luật** bằng cách nhận ở lại làm thêm, hôm đéo nào cũng 9h mới từ cty về. **Luật** có hôm ko tin, gọi facetime, tao cho xem văn phòng ngay. Tao chỉ bảo công việc mà. **Luật** im lặng. Đã bàn bạc với Say rồi, thống nhất đi ba vì. Sáng thứ 7, trời đẹp vl, thật may, tao đón em Say ở ngã tư sở, thấy ém ăn mặc phượt chuyên nghiệp vl, giày cao cổ, quần jean, balo căng đét, tao hỏi đi đâu mà ghê thế, tao cũng tham khảo trên mạng cũng ăn mặc tươm tất nhưng nhìn phong cách của ém Say thì pro hơn hẳn. Ém kêu cứ đi đi, đổi cung đường, đi thung nai hòa bình anh nhé, tao hỏi xa hơn hay gần hơn, say kêu xa hơn gần gấp đôi, thôi đi thôi. Vậy là phượt, Em say đeo ba lô to sau lưng, tao cũng có cái ba lô bé để phía trước, bên trong có vài bộ quần áo với kem chống muỗi, kem đánh răng, chai nước lọc, tao lúc ấy vẫn ngu, nghĩ là cứ đi thiếu cái gì thì mua ven đường cũng được. Em say ôm eo tao tự tin, chắc phượt phải thế, xe mới phóng vù vù, chả mấy thì đi ra khỏi hà nội, cảm giác yên tĩnh hẳn, tao đi chậm lại, em say hỏi anh biết thung nai ko, tao bảo thung nai là thung lũng nhiều nai à, em say cười bảo đúng đấy, xưa kia dó là thung lũng rất nhiều nai sinh sống, từ khi xây dựng thủy điện thì lại biến thành hồ, giờ ko còn nai nữa nhưng hồ đẹp lắm, có núi có sông, phong cảnh hữu tình. Tao bảo em đi lần nào chưa, say kêu em đi 1 lần rồi, lần đó đi cùng nhóm lớp đại học về nhà 1 đứa chơi xong nó dẫn ra, chưa khám phá được nhiều. Vừa đi vừa nói chuyện, cảnh đồng ruộng, làng quê dần dần xuất hiện, say ngồi sau vẫn ôm chặt, chuyện trò vô tư lắm, tao hỏi ở đó có nhà nghỉ ko, say bảo có, nhưng ít và ko tiện nghi như hà nội, tao cười bảo em hay vào nhà nghỉ ở hà nội chắc, say biết nói hớ bèn bảo em ít khi vào, có 1 lần vào nhà nghỉ cùng anh đấy. Góm, chuyện từ thuở nào rồi mà còn nhắc. Tao hỏi ơ em có ng yêu chưa, say bảo em có rồi, tao hỏi tiếp thế đi với anh ko sợ ng yêu ghen à, say nói anh cũng có sợ ng yêu ghen đâu mà em phải sợ, hihi. Đẹt. con này láu cá phết. Say kêu hôm trước em cũng rủ cả mỹ nhân đi nhưng nó ko đi, nó bảo đi với anh guy hiểm lắm, em thì lại thích mạo hiểm nên em thử xem anh guy hiểm cỡ nào. Thật vl, tao nghĩ trong đầu bảo để tối nay tao cho mà biết thật, ko cần phải thử đâu.

Đi được 60-70km gì đó thì dừng lại nghỉ chân uống nước, chụp ảnh, các kiểu, em say cũng dùng iphone 4. Tao hỏi em sinh viên mà có tiền mua iphone 4 à, ém cười bảo quà tặng sinh nhật. Tao cũng chả để ý thêm, nó chơi cùng mỹ nhân, hội đấy chắc nhà cũng đều khá giả. Say bảo anh, ra chụp chung nào, tao chả ngại gì khoác vai luôn, say chu môi chu mỏ chụp choẹt tự sướng, xong kêu em up facebook nhé, tao ừ. Nghĩ bụng con bé này có ng yêu hay chưa ko biết, nghỉ lúc rồi lại đi tiếp, đang đi thì có điện thoại, **Luật** gọi, **Luật** bảo anh đi đâu với ai đấy, tao bảo đi phượt với nhóm bạn công ty, **Luật** hỏi han thêm vài câu rồi thôi, tao cảm giác 1 chút áy náy.

gần 11h mới đến nơi, nôm na là có cái hồ rộng to vl, xa xa có mấy mỏm đá, cả đảo điếc gì, nhìn khă bắt mắt. Việc đầu tiên là phải đi kiếm cái bờ vào bụng, say kêu phải đi vòng ra ngoài kia mới có nhà hàng, ừ thì vòng, thế là lại quay ngược lại, kiếm mỏi mắt cũng có quán lợn mán, 2 đứa vào gọi vài món, uống mấy chai beer. Ăn xong tao bảo say đi tìm nhà nghỉ trước chứ. Say bảo vâng, lòng vòng 1 hồi thì hỏi thăm được cái nhà nghỉ đéo gì nằm trên đảo, phải đi thuyền vào, tao chơi luôn, như thế mới lãng mạn. Lúc sau cũng thấy thuyền ra đón, nhìn nhà nghỉ to phết, không gian thoáng đãng, thấy cũng đông đúc người. Lẽ tân hỏi anh chị thuê 1 phòng ạ, tao bảo 2 phòng nhé, lẽ tân mỉm cười tưởng tao nói đùa, đưa 1 chìa, tao bảo ơ 2 phòng mà, em say lại bảo thôi anh, hâm mà 2 phòng, ém đấy tao đi, lẽ tân nhìn theo ngơ ngác.

Lên phòng, tao nằm phết luôn ra giường, đi xe máy đường dài mỏi lưng bỏ mẹ, em say kêu mỏi ko anh, thuê 2 phòng làm gì cho tốn kém, em tin anh mà. Tao cười nhạt, tao bảo anh bây giờ ko phải anh của ngày xưa đâu, em say cũng cười nói vâng, thì em cũng đâu phải em của ngày xưa nữa...Ơ đm, đối đáp hay lại đầy ẩn ý, tao căng óc nghĩ xem ý nó là gì, nhất thời chưa thể nghĩ ra. Tao bảo anh nằm nghỉ tí rồi chiều dậy đi tham quan nhé, em say bảo vâng, đi xa chắc mỏi, cứ nghỉ tí đã, em cũng cởi áo gió các thứ, bên trong là áo 3 lỗ kiểu thể thao, ngực căng phồng ko biết có đệm tí nào ko mà to thế. Em nằm cạnh tao luôn, choàng tay qua người tao ôm bảo ngủ anh...Tao hỏi em quê ở đây ấy nhỉ, em kêu nói mấy lần rồi mà, Hải phòng à...

Thực sự là mỏi, nằm lim dim rồi ngủ lúc nào ko hay. Giấc mơ như thật, tao mơ thấy đang chịch nhau với Say thì Luật ở đâu bước vào, Luật khóc lóc rồi quay lưng đi luôn bảo vĩnh biệt, tao chạy theo thì Luật chạy tít lên núi rồi nhảy ùm phát xuống hồ, mất dạng. Giật mình tỉnh giấc, đm, có lẽ nghĩ nhiều về Luật quá nên mơ sảng rồi. Ko thấy em Say đâu, tao vùng dậy đi ra ngoài, không khí thoáng đãng dễ chịu, nhìn hồ rộng mênh mông, nước xanh thăm, lòng cũng thấy thảm thoái hơn. Ngồi xuống bụi cỏ, thấy trai gái lượn lờ đông görn, chắc cũng toàn đội phịch thủ như mình, lấy điện thoại chụp choẹt vài cảnh đẹp, vô tình lọt vào trong khung ảnh 2 bóng hồng, cũng đáng chú ý, tao cứ đưa điện thoại lên bấm xoẹt xoẹt, 2 bóng hồng dường như đã nhận ra, còn cười cười tạo dáng. Tao đứng dậy tiến lại bảo anh ko có ý gì, đang vô tình chụp ảnh cảnh vật thì bọn em đi đến. Cận cảnh mới rõ, 1 em mi cong, mắt sâu, và 1 em người cao cao mảnh mảnh. 2 em cười hihi bảo ko có gì ạ, em mi cong thì kêu em có thể xem ảnh anh chụp bọn em được ko, tao bảo được, đm, ngu quá, nãy có chụp zoom mấy cái vào đùi. Tao đưa điện thoại ra, em mi cong kêu đt đẹp thế, em cầm xem xem ảnh, tao đưa tay vuốt vuốt ảnh cho các em xem, mi cong kêu anh gửi cho em mấy kiểu này nhé, tao bảo gửi thế nào, mi cong nói anh gửi qua facbook đi ạ, thế là có fb. Làm quen vài câu, 2 em đang là sinh viên ngoại ngữ năm cuối, cũng đi phượt nhưng đi cùng đoàn, 2 em tách riêng ra đi dạo. Thấy cũng cầm máy ảnh du lịch. Tao cũng kể qua là đi phượt cùng bạn, ko theo đoàn, đang lạc mất bạn. Nói chuyện thêm tí thì em Say gọi hỏi đang ở đâu, tao chào tạm biệt 2 em rồi về nhà nghỉ. Say đang ở phòng kêu anh trốn đi đâu thế, tao bảo em mới trốn đi đâu, anh ngủ dậy ko thấy em, say hihi bảo anh ngủ say quá e ko muốn gọi nên ra ngoài lượn lờ tí. Say rủ đi thuyền dạo hồ, tao ok. Thuê được cái thuyền có người chèo đi lòng vòng, cũng khoan khoái lắm, khác biệt lớn với cuộc sống thủ đô, tao nằm ngửa mặt nhìn trời nhìn mây nghe tiếng mái chèo khua kì oạp, say thì mải mê tự sướng với thiên nhiên hữu tình. Lên đèn trên sóng bông nghe tiếng gọi, say đang bảo bà chèo thuyền lại gần cái thuyền cách đấy hai chục met. Tao ngược ra nhìn, ô, là 2 em kia nãy, sao say lại quen nhỉ, thấy léo nhéo tiếng ủa bà cũng đi à, 2 em kia thì xì xèo nói trốn đi ăn mảnh à mụ kia. Tao ngồi dậy, 2 em cũng ở là anh à. Đéo mẹ, 1 lần gặp gỡ là tình cờ, 2 lần chạm mặt ắt có duyên...

Du thuyền xong lên bờ, hỏi hỏi han han 1 lượt thì tao mới biết hóa ra say cũng quen 2 em kia cũng trên diễn đàn phượt, còn ở trọ cũng gần nhau loanh quanh khương đình hạ đình gì đó, 1 điều thật vl nữa là 2 em này cũng ở bắc ninh. Em mi cong bảo tối nhóm phượt nó có đốt lửa trại, rủ tao với say tham gia, say xem có vẻ hào hứng lắm, như vậy tất nhiên là vui hơn rồi nhưng say vẫn liếc nhìn tao hỏi ý tao thế nào, tao bảo để tối xem đã.

Về phòng tắm giặt, tắm xong say mặc mỗi cái áo 3 lỗ với quần sooc, tao bảo mặc thế kia đi đốt lửa nó cháy cho trui, say hỏi trui gì, tao bảo trui lông chân lông tay, say cười vào anh sờ thử hộ em phát xem em có tí lông chân lông tay nào ko, tao cũng tiến lại đưa vuốt vuốt tay em, ờ, mịn, ko lông. Tao mặt dày hỏi ko cháy lông này thì cháy lông chỗ khác, say ranh ma nói ý anh là muốn xem chỗ khác của em có lông ko hả, thưa với anh cũng là không có nhé. Đm, hồi hộp vl, hồi ấy chỉ xem sex bọn tây mới biết về những cái bím nhẵn thín, nghe em say nói thì... VL, nghĩ đến thôi thằng bé đã tỉnh dậy, tao bảo anh có thể xem tận mắt được ko, trăm nghe không bằng 1 thấy. Say hihi bảo có chắc là chỉ xem thật ko, mỹ nhân bảo anh nguy hiểm. Tao gãi gãi đầu cười nói ơ thế anh tưởng em ưa mạo hiểm mà... Tiến lại gần hơn nữa, choàng tay qua eo say, thơm nhẹ vào má, rồi hôn vào cổ, đưa tay lên khu đồi núi, cao thật, to thật, to nhất từ trước đến giờ, đậm

tay quá, nghe tiếng say thở gấp gáp, tao nắn thêm mấy cái rồi đưa tay từ đồi xuống vực, đm, mới đến rốn thì chuông điện thoại, chuông to vl, tao quay ra nhìn điện thoại của tao, ko có gì, là điện thoại của say, chuông iphone giống nhau, mẹ thằng iphone cũng thật đần khi muốn cài nhạc chuông phải làm đồng thủ tục, vậy là dừng tay, say mặt đỏ ửng với điện thoại kêu là mi cong nó gọi, chắc rủ đi đốt rừng, anh có đi ko anh, tao trả lời em thích thì đi, say kêu đi đi anh, vui đấy, say nháy mắt bảo tối về lại mạo hiểm sau...

Bọn đốt rừng đã nhóm lửa, nhìn thoáng qua cõi hơn chục người cả nam cả nữ. Mi cong đón bọn tao rồi cùng ra, bọn này chắc toàn sinh viên thì phải, tao người lớn hơn chút, nghĩ lại thời sinh viên học cái trường lồn toàn đực, chả được hưởng phong trào gì hết, nếu ko ở cùng xóm trọ với các chị em thì có lẽ đời sinh viên cũng xác định chỉ đến lô đề điện tử là hết. Nhìn bọn trẻ nắm tay chạy quanh đống lửa, cảm giác mình được sống lại thời sinh viên với một sự tươi mới. Chạy lăng xăng 1 lúc thì bọn nó dừng lại mở ba lô ra đủ thứ đồ ăn nước uống, ko biết mua hay chuẩn bị sẵn, tao thấy hơi ngượng, mình vác mồm đến tay không rồi. Tao hỏi mi cong rằng phải đóng góp thế nào cho anh đóng góp, mi cong kêu ko sao đâu anh, nãy em báo với mọi người rồi, đáng gi đâu. Tao bảo ko được, phải sòng phẳng mới bền được, mi cong cười nói em đóng giúp 2 người rồi, tao hỏi hết bao nhiêu anh gửi, anh đi làm rồi, em còn sinh viên, sao đóng giúp anh được. Mi cong nhìn quanh dường như tim ai, miệng nói vâng được rồi, để sau đi anh, giờ ngồi ăn đã. Lúc ngồi ăn thì bọn kia mới chú ý đến tao và Say, Say dường như cũng quen một số người trong nhóm này, tao là lạ hoắc. 1 thằng tiến lại bóc lon beer mời tao bảo chào mừng ông bạn, nhìn mặt thằng này trẻ ranh mà cũng gọi tao ông bạn, nhưng chấp nhận làm gì, tao cầm lon beer bảo cảm ơn, tôi vô tình gặp mọi người cũng là cái duyên, xin tự giới thiệu... Tao giới thiệu tên tuổi, đang làm ở đâu, bọn kia mới ồ à hóa ra ông anh đi làm rồi hả, bọn em ở đây toàn sinh viên. Tất cả hô zô rồi uống, làm hết nửa lon beer tao đưa mắt nhìn quanh, ngoài say và 2 em kia đã biết thì còn có 4 đứa con gái nữa, chắc thời nay gọi là ôm đi theo xe. 4 đứa này nhan sắc đều tầm trung bình khá, ko có gì đáng chú ý. Cười nói rôm rả mấy hồi thì có thằng ranh cầm đàn guitar ra, em mi cong lớn tiếng kêu mọi người trật tự nghe hát, thằng ranh đàn hát, tao nghe lọt tai phết, giọng bố cháu trầm, đàn cũng pro, cả hội im phăng phắc lắng nghe, nó hát bài quen thuộc hòn đá cô đơn, rồi hát thêm bài chapi chapi gì đấy. tiếng đàn, tiếng hát với tiếng lép bếp cháy của củi khô làm không gian bình dị khó tả.

Kết thúc bài hát bằng tiếng vỗ tay rào rào, hay thật. Lại làm thêm vài tuần beer nữa thì thằng ranh bảo mi cong hát đi tôi đàn cho, mi cong tự tin đứng dậy đi về phía thằng ranh, quỳ gối xuống, thằng ranh bật tung tung dạo đầu rồi mi cong hát Góc phố nơi anh hẹn, cà phê lan xòe bóng mát... Hay, giọng trong, ngân nga luyến láy rất hay. Tao tự cầm lon beer lên làm hớp, ko ngờ vô tình gặp mấy đứa này cũng vui ra phết. Em say ngồi cạnh tao, cũng chăm chú lắng nghe, say hỏi anh biết hát ko, em thấy các anh xây dựng cũng năng khiếu lắm, tao bảo anh hát thì lại nhiều đồ nướng ngon, Say hỏi thế là sao, tao bảo anh hát như bò rống, các động vật sẽ lại đây nghe, mình nướng luôn ăn. Say cười khúc khích, tiếng cười nhỏ như có vẻ hơi vô duyên khi cả nhà đang yên lặng thưởng nhạc. Mi cong nhìn về hướng bọn tao, miệng vẫn hát, tao đưa tay cầu dùi Say cái, say biết ý im lặng. Mi cong hát xong, chờ mọi người vỗ tay rồi mi cong nói bây giờ mọi người nghe Say hát đi, cả đám cười ồ, như kiểu say hát tệ lắm thì phải, có mấy thằng còn hô hào say hát đi để tôi làm nhạc cho, nó phòng mồm bảo cắc bụp, cắc bụp. Say có vẻ hơi ngại nhưng cũng nhanh trí, say nói lại đúng như tao vừa nói là tôi hát mọi người lại ăn no thịt nướng.... Thằng anh cầm đàn bảo ông anh hát bài gì đi, em đàn cho, tao bảo ơ thế mọi người vẫn muốn ăn thịt thú rừng nướng nữa à, mấy đứa ồ ồ bảo ko sao, cùng lắm nghe 1 lần rồi thôi. Tao gật đầu bảo cho anh mượn, anh hát đậm vỡ cây đàn, mấy đứa tưởng tao đùa cười ồ, tao bảo lại cứ đưa anh, vỡ anh đền. Thằng ranh đưa tao, tao rải từng từng, thằng này để hơi thấp, tao bảo có kẹp ko cho anh mượn, thằng ranh nghe thế thì biết tao cũng chơi được, nó lục tìm và đưa cho tao. Đạo tung tung vài ngón cho quen tay, cũng lâu rồi deo sờ đến đàn dây, toàn sờ đàn bà. Tao bắt đầu tẩy tót, qua vài đoạn thì em mi cong nhận ra bảo ơ bài để dành à, hay thế. Tao cất tiếng:

Một chút hương thơm còn lại.

Một ánh mắt quen để lại.

Một lối đi trên con hè nhỏ.

Và mưa nắng hay mùa vẫn qua.

Hát hết 1 lượt, tất cả im phăng phắc, tao ngán nga lại từ đoạn

Nhưng ước mong đã đưa chúng ta xa hai bờ.

Đã mang hết đi những điều thân thuộc.

Chỉ còn ước mơ để dành ở đây.....

Và anh sẽ luôn mong tìm lại.

Vòng tay ấm khi mùa đông bắc về.

Những đêm nầm nghe run run gió mùa.

Và anh sẽ mãi luôn kể lại.

Nụ hôn khẽ khi mùa xuân bắt đầu.

Những gì đã qua anh sẽ để dành suốt đời....

Hát hết bài, tất cả vẫn chưa vỗ tay, tao bảo hết rồi, mọi người mới vỗ tay, tao thấy cay cay sống mũi, hát cái bài lồn này là tự nhiên nghĩ ra, bài này trước luyện mãi mới thành, rất lâu rồi hát lại, cảm thấy thật tâm trạng. Tao nói vài câu rồi bảo anh ra ngoài kia hút thuốc đã, đứng dậy, đi ra phía gần hồ, trời tối, hồ đen xịt, châm điếu thuốc rồi ngồi bệt xuống cỏ, không khí yên tĩnh, tiếng nói cười xa xa của đám sinh viên ko đủ làm tâm trạng thoát khỏi cảm giác buồn, cảm giác nhớ nhung những điều đã trải qua, chỉ để dành, để dành làm kỷ niệm...

Đang vẫn vơ nghĩ thì nghe tiếng bước chân, nghĩ bụng chả nhẽ đứa nào uống beer no đi đái, ngoái lại nhìn thì là mi cong, mi cong bảo anh hát hay quá, tao nói có con nào chạy đến để nướng chưa, mi cong lắc đầu bảo chưa, mấy đứa đang lôi gà ra nướng nhưng là gà mua, ơ đệt, có gà sao giờ mới nướng, mi cong bảo nấy là sinh hoạt văn nghệ, bây giờ mới nướng gà nhậu chơi.Ồ, thế mà đéo biết, hóa ra beer trước rượu sau, tao lại quay ra nhìn hồ, mi cong lại ngồi cạnh tao bảo anh có vẻ tâm trạng nhỉ, tao bảo ko có gì, là bài hát buồn thôi. Mi cong thở dài rồi nói câu vô thường vô phạt ôi tình yêu, đau thương nhiều mà hạnh phúc được bao nhiêu. Tao quay sang nhìn, con ranh con này nói như nghệ sĩ vậy. Tao hỏi chuyện cho chuyển chủ đề ảm đạm, tao hỏi em có ng yêu chưa, mi cong bảo đã từng, tao hỏi tiếp có thường đi phượt không, mi cong trả lời mỗi mùa đi 1-2 chuyến, 1 năm đi 8-10 chuyến. Uhm, tuổi trẻ, còn đi được là phải đi, sau này bận biju khó có thời gian. Mi cong hỏi tao anh thì sao, tao bảo đây là lần đầu đi phượt. Mi cong hỏi thật á, cơ duyên nào mà đi phượt, tao nói thấy bi bách muốn đi lang thang đâu đó. Mi cong nói luôn đi trốn à. Tao ừ, trốn. Mi cong ngửa mặt đếm sao, 1, 2, 3, 4...Em cũng phượt lần đầu cũng là đi trốn, rồi lần sau cũng là đi trốn, dần dần thành quen, muốn đi để khám phá.

Đã ngủi thấy mùi thơm từ thịt, tao bảo thôi em quay lại với mọi người đi, anh đi về nghỉ đấy, thấy mệt mêt. Mi cong kêu anh có sao ko, tao bảo ko sao. Tao đứng dậy, hơi choáng, kiểu ngồi lâu đứng dậy nó thế, máu lên não chưa kịp, chân lảo đảo. Mi cong kêu ơ, anh sao ko, em đưa anh về. Tao ko nói gì, bước đi, từ chỗ đốt rừng về nhà nghỉ chắc gần 6-700m. Tao hỏi ơ em cũng ở khách sạn này à, ẻm kêu vâng, ở đây ít khách sạn, bọn em phải đặt phòng trước đấy, đợt này ko đông vì nhiều đội chuyển tour tây bắc, mùa hè đông lắm. Lên phòng, tao bảo à em chọn ảnh lúc chiều anh chụp đi để anh gửi cho, em bảo vâng, rồi cầm đt tao vượt vuốt, chắc xem cả ảnh tao chụp linh tinh. Tao ngồi giường, cùng xem ảnh với ẻm, tay chân lùa lùa thế đéo nào khoác vai, thấy im im thì cứ để, rồi dần dần kéo ẻm lại gần, ẻm đặt điện thoại xuống quay sang

nhìn tao, tao từ từ hôn, thấy ẻm cũng hôn lại. Và rồi là công thức quen thuộc, cởi, lột, nambi, nambi sấp, đứng, đang đứng tao đẩy em nambi ra giường để dã tiếp thì nứng quá trớ, bắn lên tận ngực ẻm...

Có lòng trồm hoa, hoa chắng nở. Vô tình cắm liễu, liễu lại xanh. Mân mê một hồi nữa thì mặc quần áo, mi cong hồn nhiên nói anh ra hết vào người em rồi. Đẹt, ra đâu chả là ra, mặt mi cong hồng hồng, ko biết là ánh lửa trại hay sắc lửa tình.

Em bảo anh đi ra ăn cùng mọi người cho vui, tao bảo thôi anh ngủ mai lấy sức đi leo núi. Vừa nói xong có điện thoại của Say, say hỏi anh đi đâu thế, tao bảo mệt nên về ngủ, say kêu làm gì mà mệt, tao bảo ko làm gì nhưng ngủ lấy sức leo núi, say hé hé cười, đmn, moi vl. Mi cong đi ra, tao khép cửa rồi cầm điện thoại lướt lướt, đăng vài cái ảnh chụp cảnh đẹp, mỹ nhân comment đầu tiên kêu đẹp thế, tiếc ko đi, lần sau đi rủ em nữa nhé. Nghĩ đến mỹ nhân, liệu giờ đong em ý thì có cơ hội ko nhỉ, mà thôi, chắc đéo ăn được nó rồi, mình cũng ít chơi, với tóc vàng thì chắc là có thể nhưng lại ngại giữa, 2 đứa nó thân nhau, tóc vàng thừa biết mình ăn giữa rồi, xong 2 đứa nó lúc ngồi với nhau lại cùng kể rằng anh ấy chơi tao tư thế này, chơi mà tư thế kia thì không được hay cho lắm, có lẽ chỉ chung thủy với giữa thôi, à còn bắc ninh, com bướm xinh nhất đã từng. Chẹp chẹp, nghĩ nghĩ 1 hồi mà phòng cả quần. **Luật** gọi điện. **Luật** bảo vui quá nhỉ, đi chơi vui quá. Tao bảo buồn mới đi chứ vui vẻ gì, **Luật** lại nói châm chọc tiếp, thấy nhiều ẻm xinh quá, vừa kết bạn với ẻm nào mà được tag vào thợ chụp ảnh, tao nghĩ đm chắc là mi cong rồi. Thờ ơ vài câu tao bảo mệt, đi ngủ đây. Lòng quặn lại, vẫn phân vân đúng đúng sai sai với **Luật**...

Xem đồng hồ thì mới 9h. 1 shot với mi cong xong thấy buồn ngủ thật, nghĩ mi cong là tình 1 đêm hay thế nào nhỉ, ẻm ấy ở hà nội, về hà nội chắc vẫn gặp nhau được, có lẽ em ấy cũng như tao thôi, suy nghĩ về chuyện tình dục đơn giản là thỏa mãn nhau, tất nhiên phải thấy thú vị thấy bồ kết thì mới có hứng, tao chẹp miệng cho qua. Bật tivi xem mấy chương trình linh tinh, bỗng có tiếng gõ cửa, tao ra mở, là Say. Tao bảo phòng của chung, cửa thì khép mà khách sáo gõ cửa làm gì, Say cười bảo biết đâu đấy, anh đang làm gì với ai bên trong thì sao. Tao hỏi sao về sớm thế, say bảo bọn nó uống rượu, em ko uống được mấy nên về, với lại chúng nó cũng chuẩn bị xé lẻ đá cặp rồi, em một mình ở lại dơ mặt ra à, dậy đi dạo đi anh. Tao ngần ngừ, tối đêm này có gì mà dạo, nhưng thôi, cũng đi cho bõ công vậy. Thế là đi, đi lòng vòng, lang thang, cũng gặp các đôi các cặp đi dạo, vừa đi vừa nói chuyện mãi đến khoảng gần rừng, tối om, ánh trăng ko xuyên qua nổi những tán cây dày đặc, mỏi chân, tao bảo ngồi nghỉ đã. Lấy điện thoại soi đèn, thấy có 2 cục đá to cạnh nhau, tao chỉ ngồi luôn đây.

2 bóng người ngồi nhìn ra hồ, trăng đã lên cao, màu bàng bạc lấp lánh dưới sóng nước lăn tăn, tiếng dế, tiếng côn trùng rỉ rả đâu đây, bình yên đến lạ. Say bảo thích thật anh nhỉ, tao đưa tay khoác vai ẻm, em ngồi dựa vào vai tao khẽ bảo mình giống như cặp tình nhân ấy anh ạ, tao cười nói em có thấy anh nguy hiểm ko, say nói luôn không ạ, em thấy bình yên. Cứ bình yên như thế 1 lúc, tao hỏi sao em đi phượt với anh ko suy nghĩ, ko sợ chuyện abc à, say kêu ko, em tôn trọng anh từ cái lần offline mà trông em cả đêm anh ko làm gì, giả như hôm ấy anh có làm gì thì em cũng ko trách, em ko đặt nặng vấn đề abc, thấy thoải mái là làm thôi, cuộc sống có mấy ngày vui vẻ đâu mà phải bó buộc, quan trọng vui là được. Tao ngẫm, em này sống cũng phiêu thật, như thế có khi lại đỡ mệt đầu. Tao quay sang hôn, ẻm cũng hôn lại, nếu có ai chụp được cảnh này tao nghĩ đó sẽ là 1 bức tranh rất đẹp, 2 người hôn nhau dưới ánh trăng, sau lưng là núi, trước mặt là hồ, không lo nghĩ, ko bon chen, gác lại hết bộn bề cuộc sống. Nhưng có lẽ chỉ chụp ảnh đó thôi, đoạn sau thì ko nêu, đúng hơn là tuyệt đối cấm chụp, vì tao đã luồn tay dần vào bộ ngực đậm tay kia mà bóp, bóp mãi dù chưa chán nhưng ko hiểu sao tay vẫn trôi dần xuống dưới, cởi được cúc quần và lùa tay vào trong, ồ đm, nhẫn lắm, ko cợn rợn chút nào, đưa ngón tay vào khe vuốt vuốt, nước ứa dần ra, nhớt. Tao móc, ngoáy, Say bắt đầu ẩm ú rên rỉ, ẻm cũng đưa tay nắn nắn bóp bóp thằng nhỏ, rồi em kéo khóa quần tao, moi thằng nhỏ ra, cuí đầu...Tao hơi ngả lưng, thôi ko móc máy nữa mà chống tay phía sau, để Say mặc sức hôn hit chăm chú thằng nhỏ,

phê tận ocs, say tăng tốc, nhiệt tình, tao ứ á rồi phút thằng bảo miệng ẻm, say ư ư nhưng chưa dừng lại, vẫn tiếp, tao rùng hết mình...sướng tụt chim. Kỹ năng tốt thật.

Rồi dắt nhau về lại phòng, không làm gì thêm nữa, ôm nhau ngủ ngon đến sáng...

Đang ngủ ngon thấy buồn buồn bấn bấn, tay em say đang nắn bóp thằng nhỏ cứng ngắc, đm, tao như con sói vùng lên, lột nhanh chóng và đâm, nhẫn thật, nếu tính của bắc ninh là cái bím chật nhất thì của em say là cái đẹp nhất, lần đầu thấy cái nhẵn nhụi, khí thế lên tao, đâm liên hồi ko mệt mỏi, em say chỉ cố nước rú lên nắm chặt ga giường rồi lại cấu gối, sáng dậy chơi trận sướng điên đảo.

Đi mấy vòng loanh quanh, em say bảo lên bản ko tao bảo thôi, sáng leo núi mệt rồi, say cười hiha nhìn vừa dâm vừa đáng yêu. Trưa thì trả phòng về HN, kết thúc 2 ngày 1 đêm và 3 cuốc. Thằng người cũng thoái mái ít nhiều.

Lại trở về với guồng quay cuộc sống, thứ 2 đi làm thấy thông báo công ty cuối tuần đi du lịch, đi Cát Bà, ờ ngon. Chị em bàn tán xôn xao kế hoạch, tao thối mõm bảo hôm đấy mưa to, mấy đứa lườm nguýt bảo vả vào mõm. Bót nắng rồi, ra công trường cũng đỡ hơn, lượn vài vòng thì nhà thầu phụ bảo tối mời các chú đi giao lưu, lâu lắm anh em ko gặp mặt, thằng hà tĩnh bảo giao lưu đéo gì, có giao cấu không, lão thầu phụ cười khà khà bảo cái đó tùy ý các chú, bọn anh chiều, thằng hà tĩnh mới gật gù bảo thế thì được, mẹ, thằng này có vẻ hạnh học nhà thầu gớm. Chiều về, ngồi xe bảo thư ký tối anh ko ăn cơm, ẻm kêu ko ăn cơm thì ăn gì, tao đùa bảo ăn em, thư ký bảo ăn cứt em thì ăn. Con ranh láo vãi, giữa chốn đông người ko giữ cho tao tí thể diện nào, tao bảo thế thôi tối ăn chị 85 nhé, mụ 85 cười bảo ừ, tối nhé. Nói tự nhiên như thật.

Lần đầu được đưa vào nhất thống, hơi choáng ngợp, dàn đào quá ngon, tao bóp vếu 1 em, em ấy bảo anh chưa được sờ vếu bao giờ hay sao mà bóp mạnh thế, tao gật đầu bảo lần đầu được sờ, cho anh sờ mạnh tí, ẻm kêu mua áo đi anh, tao cười nói anh có áo rồi mua làm gì, với lại anh ko mặc được yếm, con bé ngúng nguẩy gạt tay tao ra đeo cho sờ nữa, đm, đeo cho thì thôi, bố đeo thèm, tao lên hát, nhìn xuống 1 đám đực rựa mỗi thằng 1 em, thằng thì đang móc ví, thằng thì vần vò, tao chợt nghĩ ko biết phấn có bị như thế này ko nhỉ. Tao hát.

Ta tiếc cho em trong cuộc đời làm người.

Ta xót xa thay em là một cánh hoa rơi.

Loài đời vô tình giãm nát thân em.

Loài đời vô tình giày xéo thân em.

Loài người vô tình giết chết đời em.

Hát xong đeo ai vỗ tay, đều mải mê nắn bóp, nhạt thếch. Tao về chỗ ngồi, Lão nhà thầu cầm xấp tiền 200k đi rải lần lượt, cầm tiền xong em gái ngồi cạnh tao mới ngoan hơn tí ống eo khoác tay tao, tao gạt tay ra, ẻm kêu anh dỗi à, em đùa tí thôi mà. Tự dung thấy chán, đứng dậy rút ví 200k bo cho ẻm rồi tao đứng dậy ra về, người mình từng yêu cũng thế này sao. Chờ để vẫy taxi tao gọi cho phấn, phấn nghe máy, tao bao luôn anh đang hát, rất nhiều em gái trẻ đẹp. Phấn hỏi anh hát ở đâu, tao bảo nhất thống, phấn ồ, chỗ đấy toàn hàng, tao buột miệng bảo thế em đi làm cũng vậy à. Phấn nói không, chỗ em khoác vai ôm eo là tối đa, trên nhất thống bọn nó chơi lắm, trước mấy người bảo em lên đấy làm em ko lên, khách chỗ em lịch sự. Tao thở dài, chả nhẽ em nói em cũng bị dày vò như thế, tao bảo anh hỏi vui thế thôi, em đang đi làm hay thế nào, phấn bảo em nghỉ rồi, hihi, em xin được việc mới. Tao hỏi việc gì, phấn kêu cũng làm văn phòng thôi ạ, nhưng nhàn hơn công ty trước, anh về chưa, qua em chơi, tao ừ, anh qua.

Qua nhà phấn, tao ko lên phòng, rủ em đi dạo, phấn ok, 2 đứa đi lang thang ra tận chỗ công viên nghĩa đô. Phấn kể công việc mới ở công ty to phết, phấn làm vị trí kiểu thư ký, chuyên tổng hợp kế hoạch công tác, kế hoạch làm việc, ngân sách, chi phí, phấn bảo đã đi làm 3 hôm rồi, thấy

cũng được. Tao hỏi phấn lương lậu ổn ko, liệu có đi làm lại nghề ngồi bàn nữa ko, phấn cười bảo ko anh ạ, em hết tuổi rồi, nhường cho các em trẻ, các em trẻ mới chơi hết mình được, em chịu. Tao nhìn phấn, phấn giữ nét mặt thiên nhiên. Tao nói đùa chịu khó câu lấy anh nào đại gia tí, phấn cười tí mắt kêu thôi, cái đấy để tùy duyên anh ạ, về thôi anh.

Về nhà, nghĩ cũng mừng cho phấn, phải hoàn lương đi mà còn lấy chồng nữa chứ.

2 hôm nay chưa thấy Luật gọi điện, tao cũng nhớ nhở, nhưng kệ, chí đã quyết rồi, dồn lòng xuống thôi. Online, chat chit với Mi cong và Say, Say bảo thế là em hết nợ anh nhé, em vẫn áy náy mãi việc đêm anh trông em, trả nợ xong cho anh rồi thấy nhẹ cả người, đm, có mà nhẹ cả lồn, tao đéo nói gì, ko hiểu em ấy nói như vậy ý là sao, là ko gặp lại nữa à. Tao ko quan tâm việc này cho lắm. Thấy những cái này chỉ là phù du, là niềm vui thoảng qua, đến rồi rồi đi như một cơn mưa rào nặng hạt, cuồng nhiệt đấy nhưng ào ạt phút chốc, sau cơn mưa trời lại nắng...

Tuần ấy trôi chậm kinh khủng, tao đếm từng ngày chờ đến cuối tuần đi du lịch, ko hiểu lý do vì sao nhưng thấy nặng nề, ngột ngạt lắm, Luật ko gọi điện lần nào, ko nhắn tin, ko liên lạc, facebook cũng không like. Tối thứ 6, tao ko đừng được phải nhắn tin cho bắc ninh, tao hỏi vẫn liên lạc với Luật ko, Luật ổn ko, Bắc ninh dường như ko biết chuyện, hồn nhiên bảo anh đi mà hỏi Luật, hỏi em làm gì, tao chán ko muốn giải thích, bắc ninh bảo tối qua em vừa qua spa chị ấy xăm mày, chị em nói chuyện bình thường mà, tao bảo ừ, thế là được. Anh hỏi thế thôi. Hỏi han bắc ninh xin được việc làm gì rồi thì em kêu đi làm lâu rồi giờ mới hỏi, công ty của người quen của ông hàng xóm nhà ngoại các thứ, tóm lại là người quen, làm lấy kinh nghiệm. Bắc ninh hỏi tuần trước anh đi phượt à, lần sau đi rủ em đi nữa nhé, em cũng thích đi kiểu này. Tao ậm ừ.

Thứ 7 cũng ra điểm đón thường ngày rồi lên công ty tập trung xong mới xuất phát, nhìn sắc trời âm u, vớ vẫn lại mưa thật. Đoàn xe đi đến Hải Phòng thì thấy mưa, mưa to, tao cười ha hả bảo đã bảo rồi mà, mưa này chỉ ngồi đánh bài cho hết thời gian thôi, may là mình chuẩn bị mang theo nhiều tiền. Cty ở khu cát bà resort, trưa đến nơi là nhận phòng rồi xuống chén luôn, có bọn hàn ăn cùng thành ra không khí trầm lắng, vẻ khuôn phép lịch sự, thôi thì uống cho có rồi chui lên đánh bài cho sớm. Trời vẫn mưa dầm dề, kể ra cũng tiếc vì ko được ra ngắm gái, mùa này cát bà có vẻ vắng nhưng cũng đủ đùi ngực để soi nếu nắng to.

Đánh 3 cây, tao cầm theo nhiều tiền, chả ngại thằng nào, hết dây đen đến dây đỏ, tao vơ cả bàn, ngồi đến 3h chiều thì tan cuộc, đếm sơ bộ lãi gần 5 củ, bằng nửa tháng lương rồi. Vươn vai hít thở nhìn ngoài trời, ô đệt, trời hửng nắng từ khi nào rồi, thằng hè tĩnh rủ ra biển, tao bảo giờ này ra có đéo ai, tí nữa, tao về phòng nằm, thiu thiu rồi đi vào giấc ngủ.

Đang ngủ ngon thì nghe tiếng léo nhéo, là em thư ký gọi, thư ký với 1 đứa kế toán xông thẳng vào phòng tao đang nằm kêu ô nghe giang hồ đồn anh vừa kiểm cả tháng lương, có khao gì ko để em còng để bụng, ăn tối với các bác hàn chán òm. Tao gật đầu, đúng thế, có khi tối phải tìm cách đi ăn riêng chứ cái gala dinner chắc cũng nhạt toẹt. Tao bảo thế rủ vài người nữa cơm đóng gạo góp tối đi ăn riêng, còn giờ thì ra biển ngắm gái đê, ngó đồng hồ, 5h kém, tầm này vừa đẹp. Biển ko đông lắm nếu ko muốn nói là vắng, cơ mà chất thật, nhiều gái xinh vl, tao hung hăng đi 1 lượt từ đầu bãi đến cuối bãi, đếm sơ bộ cũng phải được 15 - 17 đứa ngon, rồi thì taanj mắt được nhìn trọn vẹn cặp đùi của mụ 85, chân đẹp như người mẫu, ngực cũng trắng, tóm lại mụ này mà có mặt xinh nữa thì miễn chê. Tiếp tục ngồi tia gái, cơ bản là ko biết bơi nên cũng ko dám ra nước, nhưng cái thú ngắm gái thế này cũng hay. Mụ 85 mang theo cái máy ảnh to uynch, ống kính dài ngoằng, nãy đứng chụp choẹt, hình như thấy tao ngồi không nên lại nhờ chụp hộ, tao bảo ko biết chụp đâu, mụ kêu cứ bấm bình thường như máy bình thường, tao bấm xoèn xoẹt, cũng gọi là đẹp. Có công cụ, ngồi zoom mông zoom ngực phê vãi, chụp 1 đống ảnh. Đang ngồi thì thằng hàn mới mò đến hỏi mày ko tắm à, tao bảo ko biết bơi, nó cười cười bảo xuống tao dạy, tao cũng cười chỉ chỉ vào máy ảnh bảo tao bơi với cái này thích hơn, rồi tao cho nó xem ảnh vừa chụp, thằng hàn sướng cười khành khạch ngồi xuống cạnh tao, vậy là 2 thằng tiếp tục soi mông, thằng hàn cứ nhầm em thư ký mà soi, tao bảo mà thích em thư ký sao, nó kêu nhìn em

thư ký rất thu hút, tao hỏi mụ 85 ngon hơn kìa, nó lắc đầu, người như mụ 85 bên nó đầy, em thư ký mới đẹp lạ...

Tối, hẹn hò đi ăn riêng mà đéo thấy mặt đứa nào, lại thu lu ăn cùng công ty, công ty có vài trò chơi, nghe em thư ký hóng được thì phần quà to nhất là thẻ điện thoại 200k, còn đâu toàn thẻ 5 chục, tao ko hứng thú lắm nên khi MC chỉ tao lên, tao ôm bụng ra dấu đang đau bụng, ngồi tí nữa thì đau bụng thật, tao vào nhà vệ sinh. Xong đi ra đụng ngay mụ 85, tao hỏi đi đâu đấy, mụ kêu hỏi làm gì, có đi theo thì đi, o đệt, tao bảo đi thì đi, sợ beep gì, đi theo mẹ luôn, mụ 85 ngo ngác nhìn rồi nói hâm à, lượn ngay, tao đéo lượn mà dày mặt bảo chiều tôi nhìn bà lúc bà tắm biển, quá thể đẹp, sao mịn thế. Mụ trả lời sờ bao giờ mà biết mịn, tao dâm dê nói thì giờ vào sờ đây. Mụ 85 miệng cười nhưng mồm nói biến thái, lượn đi ko chị mà hô lên thì nhục mặt, tao bảo hô lên đi em, anh bịt miệng luôn. Mụ ko nói gì mà vào buồng vệ sinh, tao lại rửa mặt, nghe tiếng nước chảy xè xè, kể cũng bệnh thật, nhỡ ai vào thì ko hay, tao đi ra. Đi dc vài bước thì nghe tiếng ê chờ tí, là giọng mụ 85. Tao đứng lại chờ mụ đi cùng rồi nói ăn ko vui, chiều bọn thư ký rủ ra ngoài ăn mà tối ko thấy ý kiến gì, bà có đi dạo tí ko, mụ 85 bảo ăn đủ chưa mà đi dạo, tao bảo no rồi. Mụ hỏi thích đi đâu, cát bà có gì mà đi, tao cười nói đi lên phòng ôm nhau đê, mụ bảo shit, chim cút, mà ko phải mẫu của chị nhé. Đệt, câu này nghe quen quen, giống với thư ký cũng từng nói với tao, mẹ kiếp, phụ nữ công ty này đều ko thích mẫu người như tao sao, hay là thích bọn hàn lồn chim ngắn. Tao bảo thế bà thích mẫu nào, mẫu hàn chim ngắn à. Mụ phá ra cười kêu sao ông biết nó ngắn, tao giả vờ n ghiêm túc bảo nghe em trà nước bảo thế, mụ kêu điêu, con trà nước nó ko cặp với bọn hàn đâu, cứ đòn linh tinh, tôi là người hiểu nhất, lão hàn cơ điện thích nó thôi chứ ko có chuyện cặp kè, nó có ng yêu cũng kỹ sư xây dựng như các ông nhưng đi công trình xa, thấy bảo đẻ xong mới cưới, mà giờ cũng bầu hơn 5 tháng rồi. Tao nghe nghe, o thế bọn công ty toàn đòn láo à, mụ gật đầu, mụ bảo những gì nhìn thấy chưa chắc đã là sự thật...Mụ nói với nét mặt có vẻ trầm tư. Tao bảo nhưng tôi nhìn thấy đùi bà trắng mịn thì đúng là sự thật, mụ phì cười bảo mất nết, thôi đi ra cùng mọi người thôi, cát bà ko có chỗ nào đông vui đâu mà đi dạo, tao ngần ngừ, mụ cầm tay kéo tao đi, tao bảo thế tí nữa lên phòng ôm nhau nhé, mụ ừ à cho xong chuyện.

Chương trình trò chơi vẫn đang rôm rả, tao ko để ý gì, ngồi thêm 1 lúc thì thấy nhạt bèn đứng dậy lang thang ra biển, trăng cuối tháng lên muộn, bãi thưa thớt mấy cặp tình nhân khoác tay nhau, tao xắn quần, cởi tất, buộc dây treo dày lên vai, bước chậm chạp dưới làn sóng nước. Cầm điện thoại lướt fb, cầm đầu vào điện thoại chả mấy đã hết bãi, định làm vòng nữa thì thư ký gọi điện hỏi anh đang ở đâu, hẹn đi ăn mà trốn à, tao bảo chúng mà hám quà thì có, anh ra biển lang thang rồi, thư ký bảo về đi, chị 85 hỏi mãi anh, đang vẩn nghệ cây nhà lá vườn, anh về làm bài đi, tao bảo thôi, ko có hứng thú, thế nhé. Tắt máy luôn, đi với bọn này cứ thấy nhạt nhạt thế nào ấy, ngoài biển tĩnh lặng, hít gió biển thấy sáng khoái hơn nhiều. Lên ngồi chỗ bờ kè, thả lồng chân hút thuốc, nhìn khu quầy bar có vài bọn tây ba lô đang uống beer nói cười rôm rả, tao tiến lại mua 1 chai beer rồi quay lại chỗ cũ ngồi, cầm chai beer tu ừng ực như tây. Lôi điện thoại ra vuốt tiếp, từ lúc có điện thoại mỗi tháng mất trăm nghìn 3G, được cái tiện dụng phết. Bỗng thấy mụ 85 pm facebook bảo đang ở đâu thế, tao bảo bãi 1, mụ kêu tưởng về phòng, tìm ko thấy, tao hỏi thế đang ở phòng à, mụ kêu ừ, vừa về, ngồi nhạc to qua đau đầu. Tao bảo thế ra đây chơi đi, mụ kêu chờ tí nhé, lúc sau thấy mụ ra thật, tao lại mua thêm 3 chai beer nữa, 2 đứa ngồi thõng cũng tu beer ừng ực, oách ra phết. Mấy thằng tây trong quán xảy ra xô sát, nghe tiếng cốc vỡ, chai vỡ, tao bảo tây cũng đánh nhau bình thường nhỉ, cứ nghĩ tây văn minh lịch sự, mụ 85 cười kêu cũng là người thôi, mấy lão hàn ở công ty mình có lần cũng suýt đánh nhau ngoài công trường đấy. Chuyện tào lao mấy hồi tao lại quay lại chủ đề dâm dật để trêu, tao bảo cho thưởng thức chân già tí đê, mụ cười nói, tôi ko có cảm giác với đàn ông, à nói đúng hơn là mất cảm giác với đàn ông từ lâu rồi...

Đem, tao đồ rằng nói láo, cái việc nứng hay còn gọi là nhu cầu nó bản năng của con người, đéo có chuyện đang tuổi xuân mơn mởn mà lại kêu ko nứng, nếu ko nứng thì chăm chút vóc dáng, sắc

đẹp, quần quần áo áo làm đíu gì, chuyên mặc váy ngắn làm gì, chả phải để khoe đùi sao, mà khoe thì chả phải khoe cho giai xem à, tào lao. Tao bảo ừ ko có cảm giác thì thôi, cho tôi tí cảm giác là được, cho sờ đùi phát nhé, miệng nói, tay làm, tao vươn ra đặt bàn tay vào đùi mụ, mụ ko nói gì cũng ko phản ứng gì, tao nói tiếp bà ko có cảm giác thì cứ coi như tôi ko sờ vào là được nhé, tao mân mê vuốt vuốt, mụ lúc này mới phì cười kêu bỏ tay ra, buồn. Tao rút tay về nói trêu tưởng ko có cảm giác cơ mà, mụ đứng dậy, bảo đi dạo đi, ngồi mỏi lưng quá, tao ừ, đi. Cảnh vật này quen quen, hơi giống hồi tao đi du lịch cùng tóc vàng năm nào, 2 người đi bộ dọc bãi biển vắng, cũng sáng trăng mà cũng tầm mùa này. Tao nói cách đây mấy năm, cùng khoảng thời gian này, tôi cũng đi dạo bãi biển với 1 người con gái. Mụ 85 hỏi ng yêu à, tao trả lời ko, là học sinh, tao kể sơ sơ về chuyện 2 đứa học sinh, tao kể là tóc vàng rất thích tao, tao cũng quý em ấy, nhưng ko hiểu sao tao lại thích giữa, thích 1 lần rồi lại thêm vài lần nữa. Mụ 85 cười bảo ông dâm dê vãi, thế đã làm gì tóc vàng rồi, tao bảo mới bóp yếu, đúng vào đợt du lịch cùng ý, sau đó về toàn ôn hôn là max. Mụ 85 đứng lại nhìn về phía mặt trăng nói vu vơ, ko hiểu sao có những người đàn ông đa tình, kiểu như ông ấy, nhưng lại có sức hút rất lớn, ko hiểu. Giọng mụ nói chậm rãi như đang tự hỏi mình, tao thở dài, tao cũng ko hiểu.

Tao vóng tay qua vai mụ 85, tiện tay mân mê cái dây áo, mụ đứng im khoác tay lại rồi nói tôi ko phải học sinh của ông đâu, ăn vả bây giờ, tao cười, nếu vả thì đã vả rồi ko cần phải nói trước, tao đưa tay xoay người mụ 85 về phía tao, mụ nhìn tao ko chớp mắt, tao định hành động mạnh bạo hơn tí nhưng ánh mắt mụ vô hồn quá, đành kéo vào lòng ôm, tay tuột xuống eo, nghe thấy tim mụ đập thình thịch, mẹ mà, tưởng mất cảm giác mà, đưa tay xuống mông xoa xoa bóp bóp, căng tròn thật, tao thì thào bảo nhắm mắt lại đi em, gọi mụ là em mới vl chứ, khẽ đẩy mụ ra, thấy mụ nhắm mắt rồi, định hôn thì nghe tiếng léo nhéo như giọng bạn thư ký, thôi đúng rồi, tao thở dài, mụ 85 đẩy tao ra rồi quay mặt về phía biển, tao ngồi xuống cát, nghe mấy nhịp sóng thì điện thoại đổ chuông, thư ký gọi đang ở đâu, tao giơ cao điện thoại, đứng cách nhau có vài chục m, 4-5 đứa cả trai cả gái đi ra, thằng hè tĩnh bảo ô thế đéo nào ông lại ra đây tập lái máy bay à, tao phì cười, đm thằng beep. Mụ 85 thì giọng châm biếm trả lời, máy bay này nhiều người muốn lái lắm mà ko có cơ hội đâu, đừng coi thường, thằng hè tĩnh cười ha hả bảo em nào dám chê chị, chị là niềm ao ước của toàn thể anh em công ty...Bạn nó mang mực với beer ra, vậy là quay lại bóc beer uống, đùa nhau mãi đến hơn 11h mới về.

Sáng hôm sau, tao dậy sớm, bình minh biển bao giờ cũng đẹp nhất, biển sống lại sau 1 đêm nghỉ ngơi, biển sạch, dịu dàng đón nắng mai. Tao long dong 1 mình, vẫn lội chân đất thế, cũng lấy điện thoại ra chụp cái ảnh chân trần đăng stt trên facebook Nụ hôn chưa ngọt môi chân rời bước nghe lòng nhớ, bàn tay buông rời mau ngắn lẻ rơi nghe lòng đau, rồi em quay mặt đi con đường vắng em buồn tênh, em buông lời bao yêu thương anh trao anh đây chơi với....

Vài phút sau, thấy tin nhắn ting ting, cầm lên xem là **Luật**. **Luật** nhắn tròn 1 tuần rồi, anh nói thật đi, có nhớ em ko. Tao ko nhắn lại, chả nhẽ nhắn là có, thôi, quyết thế rồi, yêu thương để sóng cuốn đi, cúi xuống bốc 1 nắm cát, vung tay ném xa tít ra biển...

Luật gọi điện, tao ko nghe, **Luật** gọi tiếp, đành nghe. **Luật** bảo thế nào rồi anh, tao hỏi thế nào là thế nào, **Luật** bảo 1 tuần rồi có nhớ em ko, tao ko muốn trả lời có nên hỏi em hỏi làm gì, **Luật** bảo hỏi để xem chia tay được không. Tao bảo quên anh đi, yêu đương làm gì, anh ko đáng để em cố gắng vậy đâu, **Luật** im lặng 1 lúc rồi nói tiếp. Nếu 1 tháng mà anh vẫn nhớ em thì đừng cố để quên anh nhé...

Tao đi bộ về khách sạn, nghĩ rằng 1 tháng nữa chắc gì em đã nhớ anh, ừ thì chờ 1 tháng xem sao. Cả đoàn đi tham quan vịnh, tao bảo ko đi, đéo có gì mà đi, ở nhà nằm xem tivi, thấy mụ 85 pm ơ ko đi vịnh à, tao bảo ko, 85 bảo xuống đây chơi, tôi cũng ko đi, đi nhiều lần rồi, tao bảo thôi, xuống đấy lại lắm chuyện lắm, đang tâm trạng, ko có hứng. 85 ko trả lời lại, có vẻ cái sự từ chối đề nghị của mụ làm mụ tự ái, mụ vốn xưa nay quen thói kiêu căng.

Nằm đến 9h thì mụ 85 gọi điện bảo đi chợ ko, tao bảo có, cũng mua vài thứ làm quà. Đi xe ôm kẹp 3 ra chợ, tao ngồi giữa, mụ 85 ngồi sau, cạ cạ ngực vào lưng, cảm giác cũng có gì đó phấn khích. Ra chợ mua mực khô cá khô các thứ hết gần 2 triệu, nghĩ quà về quê, quà cho Luật, à đéo, quà cho ai nỉ, hay là cho bắc ninh, ừ, bắc ninh, phẩn nữa, mấy thằng bạn nát nữa.

Chiều muộn về hà nội, về đến phòng, tao gọi điện cho bắc ninh, tao bảo anh mới đi cát bà về, có mực, cá, lăng nhăng, em có thích gì ko. Bắc ninh thờ ơ bảo ko, ko thích, nghe giọng lạnh lùng lắm, thế deo nào cứ thay đổi như thời tiết vậy, thôi kệ mẹ nó, chỉ có phẩn là lúc nào cũng hì hò phấn khởi với tao thôi. Tao gọi phẩn, phẩn bảo ngon, nhớ để dành cho em, hay anh mang qua đây uống beer đi. Tao gật, thì đi. Mang đống mực miệc sang bên phẩn, bạn ẻm cũng ở nhà, bạn ẻm ăn mặc nói hơi quá thì đúng tính chất hàng, hở nhiều quá. Ngồi uống beer mà tao nhìn thấy cả quần lót và mấy sợi lông qua khe đùi, thật vl. Bạn em hỏi tao là thế nào với phẩn, tao bảo người yêu cũ, phẩn cười tươi, cô bạn chu choa kêu yêu cũ mà xem ra vẫn tình cảm quá, chúc mừng. Đm, có cái beep gì mà chúc mừng thế nhỉ. Một lúc thì cô bạn đứng dậy nghe điện thoại, rồi vào kêu anh ở đây chơi, em đi ra ngoài có việc. Nghe tiếng xe máy ẻm phóng đi tao mới hỏi phẩn bạn em làm nghề gì, phẩn bảo trước thì cũng ngồi bàn giống em, giờ thì ko làm gì, đang cặp với 1 ông giàu, ông ấy nuôi, tiền tiêu chu cấp đều hằng tháng. Phẩn thật thà, hầu như chẳng giấu tao điều gì. Tao bảo phẩn em giờ đang cặp với ai, phẩn cười kêu đang tính cặp với anh, anh có nuôi được em ko, tao thản nhiên nói rau cháo qua ngày có gì chả nuôi được, vấn đề là em có chịu được hay ko. Phẩn hiha, phẩn bảo bố em khỏe rồi, em cũng nghỉ luôn nghề cũ, lần này nghỉ thật, lần trước không đành lòng, tiền kiếm được toàn gửi về nhà cho mẹ em nuôi bố, tao chưa nghe phẩn nói về chuyện này lần nào, tao hỏi thêm mấy câu, phẩn kể hết. Đại khái đợt ý nhà ẻm làm ăn thua lỗ gì đó, bố em đột quy, đi viện thì ra đống bệnh, cần tiền lớn chi trả, việc làm ăn thì ko suôn sẻ, ko biết xoay vào đâu. Tao nghe nghe nhưng cảm giác ko tin lắm, nếu nói vậy thì ẻm lại là vì nghĩa quên thân à. Phẩn dường như đoán được ý nghĩ của tao, phẩn bảo anh ko tin cũng được, em nói ra cho anh biết thôi, với lại nói thật em thấy công việc này cũng có gì đâu, chẳng có vấn đề gì đạo đức như người đời dè bỉu cả, em ko bán thân xác, ko ngoại tình, ko phá vỡ hạnh phúc nhà ai, hihi, như thế có tội gì đâu phải ko anh. Đấy, đấy là suy nghĩ theo chiều hướng của phẩn, của người trong cuộc, tao đã nghĩ nhiều về việc này đợt trước rồi, tao bảo đúng đấy, làm gì thì làm miễn là mình ko phải áy náy, miệng lưỡi thế gian tránh sao được điêu ngoa. Kệ mẹ nó đi em. Phẩn bảo ko nói bậy anh, có anh vẫn là bạn là em thấy thoải mái rồi, người em cần hiểu đã hiểu, thế là được, thiêng hạ thì em ko kệ mẹ nó như anh nói, em chỉ kệ vợ chung nó thôi, haha. 2 đứa uống tiếp, ngà ngà, tao nằm vào đùi phẩn, tự dương tao kể chuyện về Luật, về tao với Luật đang thế nào, phẩn nghe xong chăm chú nói nếu Luật yêu anh nhiều thì thật khổ cho Luật quá. Tao bảo thế nào là nhiều, Phẩn nói thì như em chẳng hạn, bao nhiêu lâu rồi em vẫn ko quên được anh, vẫn yêu anh. Tao nhìn phẩn, tao hỏi tức là lấy thời gian và nỗi nhớ để làm thước đo à, phẩn gật đầu theo em là như thế...

Phẩn bới tóc kêu anh có tóc trắng này, tao bảo làm gì có, phẩn kêu có thì sao, thưởng gì cho em, tao bảo chả có gì thưởng, đừng nhổ, để cho đẹp, Phẩn hihi giựt phát rồi đưa tao, tao cầm, 1 sợi tóc trắng muốt từ chân đến ngọn. Tao mân mê rồi nói, tìm tiếp đi em, phẩn kêu mai đi, tối này khó tìm lắm, tao xem đồng hồ, chết mợ, hơn 10h rồi, tao bảo thôi anh về ngủ mai còn đi làm, vùng dậy, nhìn đống vỏ lon beer lồng chổng, bảo em dọn giúp anh nhé, phẩn bึ mô kêu gớm, anh khách sáo, lịch sự từ bao giờ thế. Phẩn tiễn tao xuống, tao bảo thơm má cái nào, phẩn bảo ko cho. Tao cười, phóng xe đi, ko cho thì thôi.

Câu chuyện về đợt du lịch còn được kể và bàn tán thêm vài hôm nữa trên công ty, túm lại sau đợt rồi tao rút được vài thông tin, 1 là em trà nước ko cặp kè như lời đồn, 2 là đã chạm vào mụ 85 rồi, muốn tiến tiếp chắc cũng dễ, 3 là thằng hàn lồn mới sang thích em thư ký, tao bảo với em thư ký là thằng hàn mới nó thích em, thư ký kêu em thèm vào, như thằng hâm. Mụ 85 thái độ với tao cũng khang khác, có vẻ thân thiện hơn, nói chuyện nhẹ nhàng hơn, hôm còn khoe bảo đang săn vé đi malaysia 99k, rủ tao có săn cùng ko, tao bảo chưa có hộ chiếu, săn làm gì, mụ lại

hướng dẫn thủ tục hộ chiếu nợ kia kêu làm đi, phải đi nước ngoài cho biết, tao lắc đầu, có đi thì phải đi hết việt nam trước. Tuần đấy trôi qua nhạt nhẽo, thỉnh thoảng nhớ đến **Luật**, bắc ninh cũng nói chuyện vài lần, 2 em chịch đợt đi phượt cũng im lặng, thôi kệ, cơ bản cũng đang tắt nứng tạm thời, ko có tinh thần tán gái. Tao sống trầm hơn chút, quanh quẩn ăn ngủ đúng giờ giấc, tác phong công nghiệp, chỉ hay nói chuyện với phấn vì phấn thường chủ động gọi hoặc nhắn tin cho tao.

1 kỷ lục mới được xác nhận là 3 tuần trôi qua ko gái gú, ko sơ múi tí gì, đầy bình và tự xả qua giấc mộng, mà trong giấc mơ ấy tao lại xả vào thư ký mới hài. Đéo hiểu sao lại nhớ **Luật** nhiều hơn, với đà này thì hạn 1 tháng sẽ chả có ý nghĩa gì cả, có lẽ tao đi sai hướng, phải tìm vui nơi khác cho quên đi mới đúng, đăng này lại thu mình để cố quên, cố quên chính là cố nhớ để mà quên vậy thì quên thế đéo nào được.

Trời vào thu, lác đác mấy hạt mưa bay bay chuyển mùa, cảm giác heo may bao giờ cũng làm cảnh vật xơ xác và đem lại cho người người ta nhiều sự hoài cảm, tao đứng trên sàn tầng 3 nghiệm thu thép, nhìn những ngôi biệt thự dở dang toàn bê tông với thép, 2 gam màu trắng đen khắp cả tầm mắt, tự dung thấy công việc thật tệ nhạt, cuộc sống thật giản đơn. Tối hôm ấy bắc ninh báo tổ chức sinh nhật, mời anh qua cùng cho vui, tao hỏi có mời **Luật** ko, bắc ninh kêu đương nhiên là có, 2 người chia tay thì vẫn làm bạn được mà, làm gì đến mức ko nhìn mặt nhau. Tao ừ, rồi hỏi thêm anh đưa bạn anh đi cùng được chứ, bắc ninh bảo 2 phần quà thì được. Tao gọi điện cho phấn rủ phấn đi, phấn bảo bắc ninh hình như ko có thiện cảm với em, em đến lại mất vui. Tao cười, chuyện từ ngày xưa, nhắc lại làm gì, tất cả giờ đều là bạn bè, người lớn cả rồi. Phấn vâng dạ hẹn tối phấn qua rồi đi cùng tao, đúng hẹn 6h30 phấn đã qua, nhìn lung hất cả linh, chảnh lắm. Tao gọi điện hỏi bắc ninh là ăn ở đâu ấy nhỉ, bắc ninh kêu qua nhà em đã rồi đi, quanh đây thiếu gì chỗ, ơ đêt, tổ chức chủ động mà ko đặt trước à. Phấn hỏi mua quà gì đây anh, tao mới nhớ, đang định vác mồm không đi, đi một mình có khi thế thật cơ mà đi 2 người, cũng nên có cái gì đó xách tay cho đỡ ngại. Tao bảo theo em nên mua gì, phấn kêu con gái chắc chỉ thích váy, túi... vào thu rồi hay là mua tặng bộ mùa thu, tao ừ, món đấy thì ko rành lắm. Phấn bảo anh chờ em đi, em chọn cho, vậy là lại quay vòng ra cầu giấy, phấn vào xăm soi xem đồ, khen túi này đẹp, váy kia đẹp, thấy phấn đứng soi hơi kỹ 1 cái túi xách rồi đi ra chọn váy, chọn xong phấn gửi tiền luôn, tao bảo ko được, để anh trả, phấn kêu đây là quà của em mà. Tao ko biết nói thế nào bèn bảo chủ quán gói cái túi xách khi nãy, đm ngu là đéo hỏi giá trước, chủ quán bảo cái túi này 2 củ 2. Với tao lúc đó thấy đắt vkl, nhưng gói rồi, cắn răng trả. Ra về phấn hỏi bắc ninh sướng nhẹ, cái túi đó đẹp thật. Tao bảo ko, anh mua tặng em mà, phấn cười nói đừng đùa, tao nghiêm túc nói anh tặng em thật. Phấn hỏi lai thật á, tao bảo đương nhiên, em đang cầm trong tay em đấy còn gì, phấn ôm chặt eo tao, tuy tao ko nhìn thấy nhưng cảm nhận phấn đang nở 1 nụ cười hạnh phúc.

Đến nhà bắc ninh, tao thấy xe của **Luật** đã ở đó rồi, lòng hơi bồi hồi, vậy là cả tháng trời ko nhìn mặt nhau. Đi vào, thấy 4-5 người bạn bắc ninh, có 2 đứa là tao biết mặt vì trước hồi ở chung nhà 2 ẻm có đến chơi nhiều lần, 3 đứa kia có 2 trai 1 gái nhìn lạ, đoán là bạn công ty, **Luật** ngồi ghế nhìn tao chăm chú, tao ko chịu nổi chào hỏi mấy câu rồi bảo anh ra hút thuốc, phấn đưa quà tặng bắc ninh, bắc ninh cũng cười, ko tỏ thái độ khó chịu gì, bản chất 2 đứa cũng có xích mích gì đâu. Tao đứng ở cổng châm thuốc hút, nhìn vào trong, rít vài hơi thì thấy **Luật** đi ra, tao quay mặt đi. Nghe tiếng nói quen thuộc thuở nào, có trốn mãi được ko anh ???

Thở nhanh vài lần khói, **Luật** bảo anh yên tâm, em đã dần quên anh rồi, chắc 1 tuần nữa là em sẽ quên anh thôi, anh lại quay về phấn à. Tao quay sang nhìn **Luật**, thấy nét mặt tinh bơ, tao trả lời ko, phấn vẫn là bạn bình thường. **Luật** kêu Phấn vẫn xinh anh nhỉ, tao buột miệng nói bằng em chứ mấy, em càng ngày càng xinh đấy. **Luật** cười bảo thôi vào để đi ăn, đói lắm rồi. Tao hỏi bắc ninh còn ai ko, bắc ninh bảo còn mấy người công ty em, cả sếp em nữa, tao là bàu bảo thế bọn anh đi ăn trước đây, em ở lại mà chờ sếp em nhé, bắc ninh hì hò bảo thôi đi, ai đến sau thì

kệ. Long dong tìm thấy quán to đùng thì vào, 1 mâm thì chật mà 2 mâm thì rộng, thôi ngồi tạm 2 mâm, tao ngồi xuống trước, phần ngồi cạnh tao, bắc ninh xun xoe ngồi cạnh luôn. **Luật** ngồi đối diện, 5 đứa còn lại cũng ngồi xuống 1 mâm. Làm 2 nồi lẩu cho dễ ăn, lẩu chưa kịp sôi thì bắc ninh nghe máy, đọc địa chỉ quán, chắc là bạn ẻm rồi. Tí sau thì thấy xe 4 bánh đỗ ngoài quán, xuống xe có 5 người 3 trai 2 gái, bắc ninh kêu bạn công ty em, nhìn đều sáng sủa. Bắc ninh bảo để gọi thêm bàn nữa, tao ko ý kiến, 1 thằng tiến lại bàn tao, bắc ninh giới thiệu đây là sếp ẻm, thằng sếp đưa túi quà tặng, bắc ninh cảm ơn và mời ngồi xuống, thế là ngồi cạnh **Luật**. 4 đứa kia ngồi 1 bàn bên ngoài, thế là có 14 người mà 3 mâm, kể ra hơi lãng phí.

Bắc ninh rót rượu, ý kiến cảm ơn nợ kia, tất cả ực, uống, sau 3 loạt đồng khởi thì bắt đầu chương mời riêng, thằng sếp rót rượu mừng bắc ninh, tao thì chả biết mời ai, 2 người còn lại toàn người yêu cũ và người sắp cũ, chả nhẽ mời nhau, thôi gấp con tôm mời, gấp xong lại đéo biết nên gấp cho **Luật** hay cho phấn, đm, đành thả vào bát mình mặc dù tao ko thích tôm. Thằng sếp ngồi chém gió vù vù, đúng là phong thái của lãnh đạo, mấy đứa bàn bên cạnh cũng khúc khích cười theo nói với sang, đúng là phong thái nịnh bợ của đám theo đám ăn tàn. Tao kệ, cũng rót rượu mời bắc ninh, tao bảo chúc người yêu cũ sang tuổi mới có người yêu mới, bắc ninh cười tít mắt bảo nào đã được yêu ngày nào mà gọi tên người yêu cũ, anh nói thế làm em chết ngượng với 2 chị ở đây. Hờ hờ, thấy **Luật** giả vờ như ko nghe tiếng, phấn thì lẩy thia xúc cho tao 1 thia ngô chiên, phấn vẫn là chu đáo, hiểu tao thích ăn gì. Thằng sếp rót rượu mời **Luật**, **Luật** cảm ơn rồi cách ly uống hết, nghe loáng thoảng 2 người nói chuyện, 1 là phó giám đốc kiêm trưởng phòng, 1 là doanh nhân chủ spa. Xét vai vế cũng là cùng đẳng cấp rồi đây...

Tao cố ko để ý đến nhưng lại thành càng lắng tai nghe, thằng sếp cặc kia nhìn ăn mặc lịch thiệp, bảnh bao, tính ra đéo đẹp trai bằng tao nhưng nhìn ăn mặc đẹp thì phong độ hơn. Bắc ninh rót rượu hô cả nhà thương yêu nhau, tao nâng ly uống theo bản năng. Thằng kia quay sang mời rượu phấn, giới thiệu nợ kia, phấn bảo em là nhân viên hành chính quèn, thằng beep nổ ơ bên anh cũng đang thiếu người hành chính nhân sự, nếu có nhu cầu thì sang bên anh làm. Tao nghĩ phấn đang làm cty to vật sang cty bọn mày làm gì, cơ mà kệ mẹ nó vậy. Thò tay gấp miếng rau, **Luật** nâng ly bảo em mời người yêu em 1 ly nào, tao ngẩng mặt lên nhìn **Luật**, **Luật** cười tươi, nháy mắt. Đẹt, cầm chén lên thì khác gì nhận vẫn là ng yêu **Luật**, nếu ko cầm thì đéo ai để **Luật** bẽ mặt ở đây, thôi đành dẹp bỏ sĩ diện cá nhân của riêng tao với **Luật** mà vì sĩ diện cho **Luật** trước mọi người mà cầm lên cung ly. **Luật** cười tươi bảo lâu lắm rồi ko uống với nhau anh nhỉ, cạn. 3 người còn lại trong mâm đều tỏ vẻ ngạc nhiên, đặc biệt là thằng sếp lồn của bắc ninh. Bắc ninh với phấn thì biết chuyện tuy nhiên ko nghĩ rằng **Luật** lại có hành động như thế. Thằng sếp lồn nét mặt thoảng trầm đi hỏi ồ ông em là người yêu **Luật** à, thế mà ngồi im nãy giờ, nào anh chúc sức khỏe ông em 1 ly. Hắn lại giới thiệu, đm, bố biết mày là sếp rồi, nói mãi. Tao giới thiệu tên, bảo đang thất nghiệp ất ơ, thằng beep thoảng nhếch mép cười xong lại bảo bên anh cũng tuyển người nhưng đợt này ko tuyển kỹ sư, anh sẽ hỏi bạn anh xem, bạn anh cũng toàn làm giám đốc. Tao ko để vào tai, hỏi **Luật** công việc vẫn ổn chứ, **Luật** bảo vâng, em định mở thêm 1 cơ sở nữa, tao gật gù, bây giờ nhu cầu làm đẹp ngày 1 lên cao nếu làm tốt thì mở thêm cũng là phát triển được. Thằng beep thấy em **Luật** bảo là ng yêu tao nó quay hướng ngay sang phấn, hỏi phấn làm ở đâu, lương cao ko,... Phấn cười trừ, trả lời bà lăng nhăng, tao nghe thì biết. **Luật** bỗng cất tiếng bảo anh còn 1 người yêu cũ chưa uống kia, **Luật** với chai rượu rót vào chén Phấn. Đm, cả bàn lại được 1 phen tròn mắt ngạc nhiên, **Luật** cần gì phải dẫn chương trình thế, hay là **Luật** nói như muốn khẳng định phấn chỉ là người cũ, còn hiện tại **Luật** mới là ng yêu. Phấn vô tư cầm chén mời tao, Phấn bảo nào ng yêu cũ, em mời anh một ly, vừa hôm trước uống beer suýt thì say với anh, nay em uống nửa thôi nhé. Đm, phản đòn à, chuyện uống beer cũng kể ra, lại còn bảo uống 1 nửa, ý là chỉ đồng ý 1 nửa với lời nói của **Luật**. Tao thở dài, chết mất với các cháu này thôi, vừa uống xong đang định cầm đũa thì bắc ninh bảo ơ hôm nay sinh nhật em hay sinh nhật anh thế, Phấn cười à xin lỗi bắc ninh, bắc ninh cười ko sao. Tao phải ẵng lên một tiếng bảo làm gì có ng cũ người mới gì ở đây, tất cả là bạn, tôi mời cả nhà 1 ly để tôi sang bàn bên làm quen nhé.

Tao rót hết lượt rồi uống. Tao cầm chén sang bàn bên cạnh. Bàn này có 3 đứa con gái và 2 thằng đực, 2 đứa con gái tao đã quen rồi, sang hỏi han thì 3 đứa kia cùng công ty với bắc ninh, làm quen 1 lượt cũng là theo phép lịch sự chứ sau bữa có khi ko nhớ tên. Xong tao về chỗ, lấy sức đã rồi mới đi nốt bàn kia, thấy bố cháu giám đốc rút iphone xin số điện thoại **Luật**, Luật nhìn tao, tao đưa mắt đi chỗ khác, Luật cũng đọc số cho thằng kia, tao lại thấy hơi ghen ghen. Thằng kia chắc nghĩ là khi nấy các em đứa chứ ko phải ng yêu cũ ng yêu mới gì nên lại xoay vào **Luật**. Bắc ninh đứng dậy sang bên kia mời rượu. Tao quay sang hỏi chuyện phẩn, tai vẫn ngỏng lên hóng chỗ **Luật**. Hình như đang chém chuyện hàng nhập khẩu với gỉ gì, Phấn bảo anh uống vừa thôi ko tí cho đi bộ về, tao nói đi bộ càng khỏe, nhà anh gần, đi bộ cho mát. Tao lấy điện thoại ra xem xem, phấn cũng lấy điện thoại ra lướt rồi mở ảnh trên facebook hôm tao đăng đi thung nai, phấn bảo ảnh này anh chụp ở đâu, đẹp thế, tao bảo đi phượt thung nai, phấn hỏi đi cùng ai, tao cười nói đi mây về gió cần gì cùng ai. **Luật** đánh mắt sang bên tao rồi lại quay ra nói chuyện với thằng beep. Ngồi thêm lúc thì mấy thằng nhân viên của thằng beep lần lượt sang mời rượu, tao uống thêm chục chén nữa. Bắc ninh cũng về mâm rồi hô hào đi hát, 2 bàn bên túc tắc đứng dậy, thằng sếp beep bảo mấy đứa kia đi trước đi tìm quán hát rồi báo lại, tí bọn anh qua. Phong thái của sếp cũng oách lắm.

Làm thêm vài tuần rượu nữa thì bọn kia báo đã ở quán hát. Bắc ninh gọi tính tiền, chủ quán đưa hóa đơn, **Luật** bảo để chị trả coi như tặng quà, hôm nay bạn chưa mua được gì, bắc ninh lèo xèo vài câu thì cũng để **Luật** trả tiền. Thằng beep kêu mọi để xe đây lên anh anh chờ đi 1 thể, tao bảo thôi em đi tí về luôn, tao bảo **Luật** với bắc ninh đi cùng anh ý, 2 em ko nói gì, tao ra lấy xe, bắc ninh nói gì đó với **Luật** rồi dặn quán để nhờ xe **Luật** ở đây nhé, quán ok. 2 em chui vào xe ô tô đi. Tao thấy cay. Phấn bảo lão kia chỉ được cái chém gió, ko ăn thua, dạng người này em gặp đầy. Phấn ôm eo tao rồi nói anh phóng trước xe kia đi, **Luật** nhìn thấy chắc cũng vui đấy. Đéo hiểu sao lúc này lại chuyển sang hình thái đấu tranh, để trêu tức nhau thì phải. Tao vọt xe đi ngang hàng xe 4 bánh, phấn ngồi sau ôm chặt, dựa nghiêng đầu vào lưng tao, phấn còn dơ tay vẫy vẫy... Đúng là phấn vẫn rất hiểu tao.

Rồi phải tụt lại sau vì xe 4 bánh dẫn đường. Quán hát cũng gần đó, vào phòng đã thấy nhạc nhẽo inh ỏi, Tao ngồi cạnh phấn, **Luật** ngồi gần bắc ninh. Tao trêu bảo hôm nay mới được vịn xịn ngồi cạnh lại ko mất tiền, phấn bảo vớ vẩn, vịn này anh còn thiếu trò gì nữa ko mà nói như tội nghiệp lắm. Mà cấm anh gọi em là vịn nhé, tao bảo thế gọi là gì, phấn bảo cứ gọi em yêu thôi là được, haha. Vì phấn. Mấy bọn nhân viên cùng cty bắc ninh có vẻ tầm tuổi tao, thấy lăng xăng chạy rót beer mời bắc ninh, mời sếp, thằng sếp xun xoe lại ngồi gần **Luật**. Tao với phấn bỗng chốc lẻ loi, bắc ninh hát xong thì mấy đứa kia hát, cơ bản nghe như đầm vào tai, Bắc ninh lại chỗ tao bảo anh anh chị làm gì im thế, hát tặng em bài đi, tao quay sang phấn bảo mình hát bài nhé, phấn gật, phấn chọn bài của đan trường cẩm ly. Tao với phấn song ca, tao hát hay thì là đương nhiên rồi, phấn cũng là giọng ca chuyên nghiệp do nghề, ngân nga.

Người mang tình tôi vùi lấp mộ hoang.

Mùa đông ngập đầy lạnh buốt đáy hồn tôi.

Xin đừng trách nhau chi,

Duyên không thành đành thôi nhé.

Tình ta hãy xem như đứa vui....

Bọn tao hát ăn đứt bọn nhộn nhạo kia, hát xong thì mấy đứa nhân viên mới cầm cốc beer đến tặng hoa. Tao cố ko để ý đến **Luật**, nhưng cũng vẫn nhận ra **Luật** đứng dậy ra cửa. Tao kệ. Thằng sếp lúc này mới đứng dậy lấy mic, hát ông ống còn hơn cả bò, sỉ nhục nhạc sĩ, nhạc sĩ mà nghe thấy chắc ức mà chết. Phấn phì cười kín đáo rồi bảo em biết ngay mà. Điện thoại tao rung tin nhắn, rút ra xem, là **Luật** nhắn Anh ra ngoài này em bảo. Tao nhắn lại có chuyện gì ko, anh đang hát vui, **Luật** nhắn anh ra đi, em ngứa mắt anh lắm rồi, trêu tức em phải ko ? Tao bảo phấn ngồi

đẩy anh ra ngoài 1 chút, phấn tinh tế bảo anh có chuyện gì thì cứ nói thật nói thẳng lòng mình với **Luật** đi anh ạ, như vậy mới nhẹ lòng, đừng đặt nặng vấn đề đúng sai. Tao đi ra. **Luật** ngồi bàn chờ ngoài sảnh, tao tiến lại, **Luật** đứng phắt dậy bảo anh muốn trêu ngươi em đấy à, hình như giọng nói hơi to thu hút ánh mắt của vài vị khách và lẽ tân. Tao bước ra ngoài, **Luật** đi theo, ngoài đường phố xá sáng rực ánh đèn, bước thêm vài bước, **Luật** khóc, **Luật** khóc tu tu, **Luật** ôm tao từ phía sau mếu máo bảo em nhớ anh. Tao kệ, đứng im cho **Luật** ôm. Vài người đi bộ qua đường ngoài đầu lại xem, tao ko thấy bận lòng, tao từ từ nói Anh đọc ở đâu đó người ta bảo đôi trai gái yêu nhau, khi chia tay, sau 1 tuần, ng con trai thấy bình thường, người con gái thấy nhớ nhung, sau nửa tháng, con trai thấy dần quên, con gái nhớ quay quắt, sau 1 tháng người con trai bắt đầu hơi nhớ, người con gái nhớ phát điên, sau 2 tháng, con trai nhớ nhiều lên, người con gái quên đi già nửa, sau 3 tháng, con trai nhớ hằng ngày, con gái đã chẳng còn biết người ấy là ai. Mình được bao lâu rồi nhỉ. **Luật** nín dần, **Luật** bảo em ko biết, em rất nhớ anh, em ko thể mạnh mẽ thêm được nữa. Tao quay lại đưa tay quệt giọt nước mắt trên má, tao cười nói anh nghĩ người như anh phó giám đốc khi nãy có khi hợp với em hơn, **Luật** bảo thế nào là hơn, hơn hay kém là do em đánh giá, ko cần anh đánh giá hộ em. **Luật** gục vào ngực tao. Tao ngửa mặt lên trời nhìn, mẹ nhà nó, biết thế hôm nay ko đi làm gì. Nhìn thấy lão sếp đi ra cửa quán hát ngó nghiêng ngó dọc, lão thấy bọn tao đang ôm nhau, lão tiến lại vài bước rồi e hèm, **Luật** ngoảnh mặt ra nhưng vẫn ôm tao, lão kia nói anh tưởng em say, sợ em bị làm sao, em ko sao là tốt rồi. Lão quay đi vào trong. Tao trêu **Luật**, có người lo cho em kia, **Luật** bảo em chỉ lo cho anh thôi, tao bảo anh có gì đáng lo à, **Luật** nói em lo anh bị con hồ ly tinh kia hút hồn lần nữa. O, ý **Luật** bảo phấn là hồ ly tinh à, tao nói ngay phấn ko như em nghĩ đâu, phấn vô tư và hiền, hiền hơn em nhiều. **Luật** vẫn ôm tao rồi bảo hiền á, có hồ ly tinh nào hiền ko ? Điện thoại kêu, tao sờ túi, **Luật** bảo của em, luậ đưa máy lên bảo bắc ninh gọi, thôi vào đi anh, đừng có mà làm em ngứa mắt nữa...

Tao với **Luật** đi vào đến cửa thì gặp phấn đi ra. Phấn bảo em có việc về trước, tao hỏi sao về sớm thế, Phấn bảo em bận. Tao chần chờ 1 chút rồi nói thế anh về cùng em. Phấn nhìn sang **Luật** kêu em tự về được, ko sao đâu ạ. Tao thì quay sang **Luật** bảo em vào đi, anh về trước đây rồi quay ra đi cùng Phấn. **Luật** đứng nhìn theo vài giây rồi quay người đi vào trong. Tao chở phấn về, phấn hỏi sao anh lại về, tao trả lời anh đi cùng em thì về cùng em, thế thôi. Phấn cười hihi. Tao hỏi thế sao em lại về, Phấn bảo ở đấy chán, lạc lõng, rồi lúc anh ra ngoài mấy thằng cứ le ve lại mời beer, em chán bảo đi vệ sinh rồi lượn, định ra ngoài cửa gọi điện cho anh thì gặp anh với **Luật**. Điện thoại có tin nhắn, tao cầm lái 1 tay, tay kia rút điện thoại xem, **Luật** nhắn Anh được lắm. Tao thở dài.

Phấn bảo về nhà anh rồi em tự đi về được, tao bảo thôi để anh đưa về luôn, phấn ko nói gì, ngồi sau ôm chặt. Về gần đến nhà phấn mới mở miệng hỏi anh với **Luật** thế nào rồi, ý em là khi nãy ra ngoài nói chuyện thế nào. Tao cũng thật thà bảo **Luật** ghen anh với em, **Luật** cấm anh léng phéng với em, phấn cười **Luật** mà cũng ngây thơ thế à, con người như anh cấm làm sao được, càng cấm càng khó chịu, người như anh là phải lạt mềm buộc chặt. Những lời này phấn nói ra như đâm trúng tim đen, có lẽ chỉ phấn mới là ng hiểu tao nhất, phấn biết tao cần gì, muốn gì. Về đến nhà phấn, tao dắt xe vào cho phấn rồi bảo ko ai hiểu anh như em, cảm ơn em. Phấn kêu ngủ lại nhà em cũng được. Tao lắc đầu, lại gần ôm ẻm 1 cái rồi đi bộ ra về, định bụng ra ngõ đi xe ôm.

Trời khuya, đường vắng người hơn, đoạn vỉa hè lại đang được sửa, tao nhớ cái đường này từ lúc xuống hà nội đến giờ thì phải sửa ko dưới 5 lần, chắc đây là miếng ngon dễ ăn nên cứ xào đi xào lại. Tao đi bộ dưới lề đường, bóng người dưới anh đèn vàng vọt cứ dài lại ngắn trông cũng buồn cười. Châm điếu thuốc vừa đi vừa hút, vài lời mời đi xe ôm ko, tao từ chối, tao thích khoảnh khắc đi bộ thế này, thời tiết dễ chịu, đi bộ 1 mình mới có thể suy nghĩ thấu đáo mọi việc. Tao nghĩ liệu **Luật** có đang ngồi hát rồi thằng sếp lồn kia ôm ấp ko nhỉ, rồi lại nghĩ liệu hát xong bọn nó có đi đâu ko nhỉ, đm, nghĩ thôi mà cũng thấy khó chịu trong người, rít nhanh mấy hơi thuốc bỗng thấy còi pip pip phía sau, giọng nói đi xe ôm ko, tao trả lời ko, nhưng có gì đó ko đúng lắm, tao quay đầu lại, là **Luật**. **Luật** đi lên bảo ko đi xe ôm thì đi xe cho ôm cái nào. Tao phì cười. **Luật** bảo đi

anh, tao lại đỡ xe cho em xuống, rồi thì đi. Tao hỏi ko ở đấy mà đi 4 bánh, Luật cầu sườn phát bảo em thích 4 chân hơn, hihi. Tao hỏi 4 chân là cưỡi ngựa hả, Luật kêu ko, 2 chân sấp 2 chân ngửa, lâu lắm rồi ko được ôm anh ngủ nhé. VKL. Tao im lặng ko nói gì, Luật bảo anh nói thật đi, anh có nhớ em ko, tao thở dài bảo có, Luật nói luôn thế thì sao phải xa nhau, sao phải o ép mình thế, tao lại im lặng. Về đến nhà tao, tao xuống xe, Luật bảo có mời em vào nhà ko, đm, nó đã nói thế rồi chả nhẽ lại bảo ko, tao bảo em thì cần gì phải mời, Luật hiha kêu dắt xe hộ em, tao dắt xe, Luật đã tốt lên trước. Tao khóa xe cẩn thận rồi mới lên phòng, thấy phòng đã mở cửa bật điện rồi, lúc đó mới nhớ ra là Luật cũng có chìa khóa phòng tao. Rửa mặt rửa mày các thứ xong Luật tuyên bố tối nay em ngủ đây, à cả tối mai nữa, tóm lại giờ cứ cuối tuần là em ngủ ở đây. Tao tròn mắt nhìn Luật, Luật bảo có gì ngạc nhiên à, em ngủ với ng yêu em thì có gì sai ư. Tao lắc đầu, ko có gì sai, nhưng trong bối cảnh này thì hơi bá đạo. Luật bảo em thích thế.

Chả nhẽ đuổi em về, đuổi thế nào được. Tao thay quần áo rồi leo lên giường, tao hỏi Luật em ko mang theo quần áo à, Luật nháy mắt nói đi ngủ cần gì quần áo, Luật với công tắc tắt đèn...

Nằm xuống, yên lặng, hết sức yên lặng, tao còn rõ nghe tiếng kim giây đồng hồ chạy tạch tạch. Tao thở dài hỏi Luật, tương lai mình sẽ thế nào em, Luật hỏi ngược lại ai biết trước được tương lai mà anh hỏi làm gì. Tao tự trả lời câu hỏi, tao nói những gì ngày hôm nay chính là kết quả của những gì làm ngày hôm qua, ngày mai đương nhiên là kết quả của ngày hôm nay, vậy tương lai chính là kết quả của hiện tại. Luật im lặng. Tao nói tiếp, em có thấy hiện tại anh và em có khoảng cách ko. Luật trả lời khoảng cách là do tự anh tạo ra và em đang cố kéo ngắn nó lại. Tao cười nhẹ bảo sai rồi, khoảng cách là do hoàn cảnh, anh chỉ cảm nhận thấy và nói ra thôi. Luật đưa tay qua ôm tao, mùi nước hoa còn thoang thoảng. Luật bảo anh đừng nghĩ nữa, quan trọng là mình đang yêu nhau, em tin rằng anh vẫn còn yêu em nhiều, em cũng vậy, em yêu anh, vậy tại sao phải chia tay, tình yêu bây giờ ko giống hồi trước vì chúng ta đều là người lớn cả rồi, có công việc riêng, có cuộc sống khác, nhưng ko vì thế mà chúng ta buông bỏ những thứ đã mất bao công sức vun bồi, nhất là tình yêu...

Tao vắt tay lên trán, biết nói với Luật thế nào bây giờ, Luật ko nghĩ về tương lai hay cố tình không nghĩ đến, khoảng cách này là chắc chắn Luật cũng cảm nhận được chứ đừng nói không, tao tiên đoán tương lai sẽ không đi đến đâu, tao sẽ đi công trình, xác định đi công trình ko thể ở hà nội mãi, rồi khoảng cách địa lý, xa mặt cách lòng, Luật tương lai sáng như vậy, thiếu gì người săn tới, trong cái đám đấy không ít thằng hơn tao, biết đâu lại có lúc Luật lại giống Phấn...

Tao quay sang ôm Luật, Luật thì thào nói em yêu anh, tao đưa tay cấu má ẻm cái rồi bảo ngủ đi, Luật bảo chưa muốn ngủ, tao hỏi chưa ngủ thì làm gì, Luật hihi làm gì thì làm. Đm, tâm trí rối bời mà thân xác cũng không được yên, Luật chủ động hôn, tao đành gượng ép mút môi lại, tay luật mò xuống, là thằng bé nó tự thức dậy chứ ko phải tao, rồi thì này thì quần, này thì áo, quăng ra hết, Luật cưỡi như phi ngựa, tao chống đỡ ko nổi 10p. Nằm sấp vào nhau, Luật bảo anh hôn vú em đi, tao mút chún chút...Tao hơi buồn ngủ, Luật thì đeo cho ngủ, cứ hỏi chuyện linh tinh như kiểu câu giờ, cỡ nửa tiếng sau Luật lại bắt đầu mó máy, chắc là muốn cuốc nữa chứ gì, tao sợ đeo gì mà ko xúc, vậy là 1 cuốc nữa.

Địt xong mới thấy đeo thể chia tay nổi, Luật nằm mẫn nguyện nói anh ko chia tay em được đâu, đừng tốn công vô ích. Chán vl, lên giường hung hăng bóp vú luật mấy phát rồi đi ngủ.

Sáng hôm sau tỉnh dậy, Luật vẫn nằm trần truồng bên cạnh, tao nhìn Luật hồi lâu, nghĩ nghĩ ngợi ngợi. Trong tất cả những ng con gái hiện tại có lẽ Phấn là hợp tao nhất, tiếc là...Sau đó là Luật, Luật yêu tao nhiều, chỉ có điều Luật cứng đầu hơn phấn, giả như tao yêu phấn, tao bảo chia tay là chia tay, phấn chỉ ngại ngùng đứng lại, Luật lại khác, Luật kiên quyết ko là ko. Đm, thôi đành, đến nước này thì để nước nổi bèo nổi, nước trôi bèo trôi. Tao mân mê đầu ti Luật, từ ngày Luật làm spa, đúng là da càng mịn màng đẹp hơn, mi thì uốn cong, môi thì xăm hồng, nói chung nhìn ngon vl, thằng bé cứng ngắc, tao cứ thế ngồi dậy rồi banh háng Luật ra, cọ cọ mấy hồi, Luật vẫn ngủ hoặc giả vờ ngủ, chắc là giả vờ thôi thì ngủ thật đéo ai là nước nhὸn chảy dề dề thế này, tao

đóng, này thì giả vờ à, Luật rên ử ử. Buổi sáng mạnh mẽ, đóng mồi hết cả lưng, chỉ sướng nhất Luật thôi, bím co giật ko biết bao lợt. Xong việc tao nầm ụp xuống, Luật mơ màng nói thôi em đi chết đây, chết mất thôi.

Ngày hôm đấy dắt nhau đi chơi, dắt nhau đi xem phim, các kiểu con đà điểu rồi lại về chịch nhau. Như chưa hề có cuộc chia ly. Luật đăng anh chịu chịu lên facebook như khẳng định với thiên hạ là chúng tôi đang bình thường, thế beep nào fb luật có mấy nghìn bạn với cả đồng theo dõi, tao hỏi sao nhiều bạn thế, Luật kêu em chả biết, em cũng ít chơi fb mà. Luật bảo sắp tới em ra ngoài ở, ko ở spa nữa, ở spa bất tiện vì cho nhân viên ở rồi, tao trêu nhân viên spa của em có đi làm thêm ngoài tí ko, Luật hiểu ý bảo anh vớ vẩn, anh nghĩ cứ xinh là đi làm vịn à. Nghe giọng tao biết được Luật đang cạnh khoe Phấn. Tao ko nói gì, nói gì cũng ko hợp, bảo vệ phấn thì Luật lườm ngay, hùa theo Luật thì tội cho phấn, phấn nghỉ rồi mà.

Tối thì Luật về, luật bảo em ở đây nữa thì chắc bị anh hấp diêm chết mất. Vl, nói láo trǎng trợn, chính ém gã gãm hấp diêm tao thì có, cơ mà ko thèm đôi co làm gì. Luật về, trước khi về còn cố hôn nhau mấy phát. Tao nhìn theo bóng, nghĩ bụng thế là mình bị thua Luật 1 ván rồi.

Cái sự bất ngờ của tối đó là Ms. Say gã chịch. Thật vl, nghe thì hoang đường cơ mà là thật, khoảng 8h tối Say pm bảo anh rảnh ko, tao bảo có, say nói luôn đi chịch nhau đi anh. Tao tưởng nick bị hack, tao bảo đmm hack nick à. Say bảo hack gì mà hack, thổi kèn trong sương đêm. Đm nói thế thì trượt làm sao được nữa, cơ mà tao vẫn chưa tin hoàn toàn, tao gọi điện, Say bảo hihi đang chán đời, anh qua em đi. Trước giờ tao vẫn coi việc chịch gái ko có gì khó khăn, nhưng bị gái gã chịch 1 cách thô thiển như này thì tao chưa từng gặp nên ko khỏi ngỡ ngàng, tao trả lời nửa đùa nửa thật vừa tối qua đến giờ đóng 3 nháy rồi, ko qua được đâu. Say bảo góm, khiêm tốn làm gì, em biết chuyện anh chén con mi cong rồi, hôm đó em về sớm tí thì khéo được xem sex. Tao thở dài bảo dân phượt bọn em cứ chịch dạo nhau thế hả, say cười sằng sặc nói em ko phải dân phượt, có mi cong mới là dân phượt thôi, mi cong bảo anh thú vị nên nó xõa, đơn giản mà, 1 lần rồi thôi. Tao bảo thế anh với em cũng 1 lần rồi thôi, say kêu tùy anh, em thì thế nào cũng được, hôm nay đang chán đời, cãi nhau với người yêu, muốn thả mình, yêu với đương cả năm gặp được vài ngày, rồi suốt ngày cãi vã. Tao hỏi sao gấp ít thế, Say kêu nó bên Úc mà, tết mới về. Tao cười ha hả bảo thế là treo bím rồi, Say ko nói gì, ko rõ đồng ý hay phản đối. Say bảo tóm lại anh có đi ko, đi ăn rồi đi chịch, em nói luôn thế cho nhanh, mà chịch luôn cũng được. Tao ngần ngừ rồi nói ng yêu em ở xa thì ko sao, ng yêu anh ở gần đây nó biết thì nó xéo chim, để lúc nào đi trốn được thì hăng, Say kêu em thích bây giờ, ko thì thôi. Ở thì thôi, tao đâu phải người dễ dãi.

Online lướt fb xem tình hình các cháu thế nào, cháu giữa và mỹ nhân vẫn hạnh phúc với người yêu, cháu tóc vàng thì ko rõ vì hay đãg mấy mục vớ vẩn, bắc ninh thì toàn đăng ảnh chụp choẹt 1 mình, mi cong là ém mới quen thì toàn ảnh phượt tập thể. Hơn 9h phấn gọi điện, phấn hỏi han vài hồi, phấn bảo về quê lúc sáng, anh thích quà quê gì em mang lên cho. Tao lỡ môm nói anh thích táo của em thôi, phấn hihi bảo ăn bao nhiêu lần ko chán à. Tao nhận ra mình đã bình thường hóa quan hệ với Luật, phấn chỉ là bạn, bạn thân cũng được nhưng ko nên cợt nhả như vậy, tao nghiêm túc nói vài câu tử tế, buôn chuyện hơn 10p thì thôi. Vừa dứt máy thì Luật gọi, Luật hỏi anh nói chuyện với ai mà lâu thế, tao bảo à nói chuyện với bắc ninh, bắc ninh hỏi chuyện tối qua sao về sớm ấy mà. Luật bảo mai đi phượt đê, vl phượt, tao hỏi đi trong ngày á, Luật kêu vâng, đi gần thôi. Tao bảo anh ko biết chỗ nào đâu, luật kêu cứ để em lo, mai anh dậy sớm đi nhé, ngủ sớm đi mai 6h em qua...

Dứt điện thoại, ngoảnh ra ngoài thì giật mình, em thư ký đang đứng ngay cửa sổ nhìn vào chầm chằm, tao bảo mà bị ngáo à em, ko thấy nó nói gì, tao bảo ngẫn à, làm tao giật cả mình, bỗng ém quay đi, lạnh lùng, đờ đẫn như 1 bóng ma, tao chột dạ đứng dậy đi ra cửa xem sao...

ao bỗng nhớ lại cái vụ lần trước giỗ bà cô bà chủ nhà. Thấy thư ký đi chậm rãi xuống tầng, tao gọi mấy câu, ém ko thưa, tao vào phòng gọi du lịch, du lịch đang tắm. Làm đéo gì mà giờ mới tắm không biết, tao bảo thư ký bị thế nào mà thất thần ngơ ngơ anh gọi mấy câu ko thấy trả lời.,

du lịch nói vọng ra bảo em ko biết, vừa nãy bình thường mà. Đm, nói với con bé này bắng thura. Tao đi xuống tầng 1, thư ký đang ngồi ở hè nhà chủ, vắt chéo chân, tay chống cằm nhìn trân trân ra cổng. Tao gọi, vẫn ko thura, nhìn nét mặt vô hồn vô cảm, tao hơi run. Tao vào gọi nhà chủ, bà chủ nhà đang xem tivi, tao bảo qua tình hình, bà chủ kêu thật á, bà lảng lặng bước ra cửa đứng nhìn, bà lẩm bẩm, thế thì ko phải, ko giống, bà cũng gọi vài tiếng, thư ký chỉ quay lại nhìn 1 lần rồi lại hướng mặt ra cổng. Bà chủ lật đật vào thắp hương, bà bảo nó bị ma nhập rồi. Tao ko tin, tao bảo vớ vẩn, để cháu lại cấu má nó, bà chủ can, ko được, đứng yên đấy chờ tao. Bà chủ thắp nhang xong đứng lầm rầm khấn vái, rồi bà chạy xuống bếp tìm gì đó, dường như ko thấy, bà gọi vọng lên tầng hỏi mấy đứa con, mấy đứa trả lời hết rồi. Bà lại chạy vào buồng rồi đi ra, tay cầm 1 cái que, tao hỏi bà là gì đấy, bà kêu roi đâu, tao hỏi để làm gì, bà ko nói, tiến lại gần chỗ thư ký ngồi, quất vun vút vào không khí. Thư ký bông giật mình kêu oai oái như đau lầm, kê to đến mức gây cả sự tò mò của mấy người ở trợ cũng như mấy đứa con bà. Thư ký mếu máo nhưng ko có nước mắt, bà chủ vút roi đâu xuống đất, thư ký giật mình 1 cái rồi nhìn bà chủ chầm chầm mở miệng nói, ơ bác làm gì đấy. Bà chủ nhà thờ phào, tao đứng nhìn, ko tin vào mắt mình nữa, thật sự có việc này ư...

Túm tụm hỏi han, người kể câu nọ, người nói câu kia, kẻ kể chuyện ma quê mình. Thư ký run nhong nhóc, bà chủ nhà bảo vong lạ thì phải, ko phải người nhà này đâu, mai tao phải đi xem ngay mới được. Xì xào mãi đến gần 11h mới giải tán, tao lên phòng hỏi thư ký, ẻm kêu em ko biết gì, ko nhớ gì cả. Du lịch ái ngại bảo gần đây thỉnh thoảng bà cũng thế nhưng chỉ mấy phút, tôi tưởng bà lơ đãng làm gì. Chà chà, sợ thật đấy. Tao động viên sơ đéo gì, giả sử có ma thật thì cũng chả ai hại người cả đâu, đa phần là tưởng tượng linh tinh mà ra thôi, chỉ ma men, ma túy mới hại người. 2 ẻm ko nói gì, tao bảo thôi đi ngủ đi mai đi làm. Về phòng, tao trằn trọc lăn bên nọ, lăn bên kia, lại giờ điện thoại ra tìm hiểu tâm linh, cả tiếng đồng hồ chưa ngủ được. Thấy hơi lạnh, kéo cái chăn mỏng ra đắp, bông nghe tiếng gõ cửa khô khốc Cộc cộc...

Tao hỏi ai đấy, ko nghe tiếng trả lời, tao hỏi tiếng nữa, vẫn im lặng. Đm, rợn phết. Tao vùng dậy bật đèn sáng, lại sờ đèn pin, lâu ngày ko dùng, dường như pin đã gần hết. Tháo pin ra, lấy răng cắn bẹp rồi lắp lại, đây là trò tao ko nhớ ai dạy nhưng như thế có thể kéo dài pin thêm một lúc. Đèn pin sáng, đèn phòng sáng, đeo có gì phải sợ, rót ánh đèn ra cửa, đứng nép sau cánh và nhẹ nhảng mở cửa, tiếng ketttt cửa khô khốc, tao nhìn ra ngoài, ko thấy ai. Đm, tao lầm bầm thầm thánh phượng nào xin lộ diện. 1 cơn gió lùa, tiếng móc phơi quần áo leng keng, tao soi đèn ra ngoài sân phơi rồi lại soi xuống cầu thang. Ko có gì hết. Định ra sân phơi soi tiếp thì có tiếng chuông điện thoại, Mẹ, giờ này ai còn gọi ko biết. Tao quay vào giường cầm điện thoại, báo unknown number đang gọi. Cái trò này là trò giấu số của bọn mạng tý phú thì phải, tao đeo nghe, đúng số tao chưa chắc đã nghe lại còn giấu số thì việc đeo gì tao phải nghe. Tao ấn tắt. Gió lại lùa, ra đóng cửa rồi lê giường chùm chăn, tự nghĩ có lẽ mình ảo tưởng ra tiếng gõ cửa thôi, nằm trùm chăn, bấm điện thoại, đúng 12h đêm.

Khó ngủ, mà cần đeo gì ngủ, mai chủ nhật, lo đeo gì, nghĩ vậy tao vào facebook vuốt vuốt. Vào chat thấy vẫn hơn 2 chục đứa xanh nick, tối thứ 7 có khác, tao thấy thôi miên online, tao pm hỏi, thôi miên trả lời ngay. Sau vài câu hỏi già giao thì tao hỏi mấy vụ lần trước em với bắc ninh đóng kịch là hoàn toàn kịch à, thôi miên bảo vâng, sao anh hỏi thế. Tao hỏi tiếp các chi tiết ma mãnh cũng là kịch bản cả à, thôi miên hihi bảo vâng. Tao kể cho thôi miên nghe vụ lúc tối của em thư ký, thôi miên bảo kiểu đấy em nghe kể nhiều nhưng chưa chứng kiến, anh có sợ ko. Tao bảo sợ đeo gì, tò mò thôi. thôi miên kể theo em nghĩ thì đó là 1 giai đoạn vô thức, não bộ ở trạng thái nửa hoạt động nửa ngủ, nó sẽ bị đánh thức bởi tiếng động hay tác động lớn bên ngoài, còn tại sao lại bị rơi vào trạng thái đó thì em ko biết, em hiểu nôm na là thôi miên cũng thế, mục đích của thôi miên là đưa người ta vào trạng thái vô thức mà. Tao lơ mơ hiểu, giả như lúc đấy tao lại bóp vú thư ký phát có khi nó cũng tỉnh chứ chả cần roi đâu roi da gì, cơ mà lại đeo dám động, sợ nó ngã ngất mẹ ra thì hỏng. thôi miên bảo nếu lần sau anh gặp thì anh đơn giản chỉ cần lại lay người ta dậy từ từ, đừng lay mạnh quá sợ họ giật mình cắn lưỡi hoặc choáng

váng đầu óc có thể ngã. Tao ừ à, Thôi miên hỏi anh với bắc ninh thế nào rồi, tao trả lời là bạn bình thường thôi. Thôi miên hiha gửi cho tao cái ảnh bắc ninh mặc bikini bảo nhìn này, thèm ko, em chụp được từ hồi đi chơi, ngon thế này mà bỏ thì phí, tao gửi hình mặt cười bảo anh ko thích, anh thích cái mới lạ cơ, anh ăn ở cùng bắc ninh mấy năm mà, có gì mà lạ, trước anh ngủ cùng bắc ninh suốt, trần truồng ôm nhau ngủ thuần khiết như bạn, chỉ ko làm gì thôi. Thôi miên gửi lại là vãi cl, anh thật hay chém. Tao bảo ko tin lúc nào hỏi bắc ninh đi, chém làm gì. Thôi miên kêu bó tay, chuyện lạ có thật, trần truồng ôm nhau mà ko làm gì. Tao haha, anh có bản lĩnh, có ý chí, em ko tin lúc nào anh với em thử phát. Thôi miên gửi hình lè lưỡi bảo đi chết đi, em tầng dưới lên gõ cửa kia, tao bảo đéo sợ, nó lên anh cho trần truồng ngay. Đm, vừa gõ xong thì lại nghe tiếng gõ cửa thật, cộc cộc...

ĐCM, cộc cộc cái lồn, tao lầm bẩm thế, cảm giác thấy bức bối nhiều hơn là sợ sết, mà lúc bức thì ngại gì, dậy luôn, bật điện sáng, chả cần cầm đèn dóm gì Mở cửa, lại đeo thấy gì cả, đm, thế là thế beep nào. Tao vào lấy đèn, đi ra sần phơi soi khua khoắng 1 loạt rồi soi xuống sân, hoàn toàn ko có gì đáng ngờ hết. Trở vào phòng, tao nhơ đã đọc ở đâu đó có bài viết về chuyện ma có thật hay ko, bài viết đó nói rằng giống như việc bạn bắt sóng đài FM, để nghe được bạn phải có thiết bị và dò đúng sóng, ma cũng thế, coi ma là 1 dạng sóng, thế gặp được ma thì cơ thể của con người phải bắt được đúng sóng đó, điều này ko phải ai cũng có thể làm được. Bởi thế có những người ngày đêm ngủ ở nghĩa địa chờ gặp ma thì cũng ko bao giờ gặp được, còn có những người ko muốn gặp thì vẫn có sóng phát vào, kiểu như nhiều lúc dò sóng lại thấy tiếng trung quốc lọt vào. Chốt lại là linh hồn có tồn tại với những người có khả năng và với người thường thì ko hề tồn tại. Tao nghĩ ko biết tao thuộc dạng nào, tao thì đeo tin mấy việc ý rồi, chết là hết, cái gì mà diêm vương âm phủ là huyền hoặc cả thôi. Vậy tiếng cộc cộc tao nghe lúc nãy là từ đâu, mà nghe những

2

lần.

Mẹ

kiếp....

Lên giường nằm, tao hỏi thôi miên ngủ chưa, ẻm kêu chưa, tao bảo đúng là vừa có tiếng gõ cửa thật, dậy ra mở thì ko thấy gì. Thôi miên bảo chắc là ảo giác thôi anh. Nói chuyện linh tinh rồi cay mắt quá ngủ lúc nào ko hay, ngủ liền 1 mạch đến sáng. Dậy mở cửa ra ngoài hút thuốc rồi mới vào đánh răng rửa mặt, không khí mát mẻ dễ chịu thật. Vừa vệ sinh cá nhân xong định đi ăn sáng thì em du lịch lên phơi quần áo, dây nợ xung xiểng, ẻm hỏi đêm qua anh gõ cửa phòng em à, tao bảo đeo đâu, du lịch bảo thế ai nhỉ, rõ ràng nghe tiếng gõ cửa, tận 2 lần ý, làm bọn em sợ vl. Tao ngẫm, phòng mình cũng thế, nghe tiếng gõ cửa 2 lần, vậy là thế beep nào đây. Tao đi xuống, tiện tho đầu vào phòng hỏi thăm em thư ký, thấy mắt thâm quầng, tao hỏi sao thế, ẻm kêu đêm qua mất ngủ, nằm mãi ko ngủ được, cơ thể tối qua em bị ma nhập thật à anh. Tao đeo biết giải thích hay trả lời thế nào, tao bảo chắc tác dụng phụ của thuốc thôi, đạo này có uống thuốc gì ko. Thư ký cười nhẹ, tao đi ra.

hơn 9h Luật gọi rủ qua đấy chơi, tao gật gù, cơ bản ko muốn đi lầm vì lên spa thì có gì mà chơi. Cơ mà mới hàn gắn, ko nỡ để ẻm buồn. Lấn cấn 1 lúc thì cũng lượn lên đó, đi vào trong mấy đứa nhân viên quen mặt, chào như chào ông chủ, Tao vào phòng Luật luôn, ẻm vẫn đang nằm trên giường, tao bảo sao nay vẫn nằm ì ra thế, Luật bảo tại anh, tao hỏi tại gì anh, Luật kêu tại anh bá đạo, đau hết cả háng rồi. Ồ shit, thật hay đùa ko biết. Tao mon men nằm gần rồi bảo vậy đổi tư thế nhé, nói là làm, tao lùa tay vào khe luân, mân mê vê vầy, nước lại ứa ra, tao ngoáy tận tinh. Luật rên ư ử bảo em ko chịu được nữa đâu, đm, cũng dâm lầm cơ. Tao ngồi dậy, đang cởi dây lưng ra thì có tiếng gõ cửa, vl, là tiếng bắc ninh, bắc ninh gọi ầm ĩ. Luật phì cười nhìn nét mặt tao, có lẽ nét mặt giống đứa trẻ đang đưa cái kem lên miệng định cắn thì rơi xuống đất. Tao nằm dài ra giường, luật ra mở cửa, bắc ninh bước vào kêu ờ anh ở đây à, tao ừ oàm, bắc ninh nhìn nhìn nói em có làm phiền 2 người ko, luật bảo ko có gì, em ngồi chờ xong tí chị xuống bảo các bạn kẻ lại cho nhé. Có lẽ là chuyện làm đẹp gì đó mà 2 đứa đã bàn nhau từ trước, tao ko bận tâm. Luật giờ mới đi thay quần áo và rửa mặt nọ kia. Bắc ninh ngồi xuống ghế gần bàn trang điểm, cũng là gần vị trí của tao đang nằm, tao giả vờ lăn ra rồi dang chân, chạm vào mông ẻm, bắc ninh quay lại nhìn tao, tao cười kêu oh sorry, bắc ninh dơ nắm đấm dứ dứ kiểu liều hồn, 1 lúc say tao lại thò chân ra dí dí vào mông, bắc ninh quờ tay túm chân nhưng tao rút về nhanh

hơn, bắc ninh quay lại nhìn tao ranh mảnh rồi kéo váy lên hở ngang đùi, ém giơ tay chỉ chỉ vào trong nhà tắm, tao hiểu ý rằng ém sẽ vén cao đùi chờ Luật đi ra gấp cảnh tao treo hoa ghẹo bướm nhé. VL, tao dịch xa ra ngay, tránh hiểu lầm, tao cất tiếng lịch thiệp hỏi dạo này em thế nào. Bắc ninh nói to như cỗ tình cho Luật nghe tiếng, Em vẫn độc thân vui tính, anh xem có ai giới thiệu cho em với. Luật đi ra, Luật bảo để chị giới thiệu cho, cái tên nằm trên giường kia ko ăn thua đâu. Bắc ninh lại bảo, em thấy cũng ăn thua ra phết đấy chị ạ...

Tao giả vờ điếc, cho chúng nó châm chọc gì thì tùy, được vài câu 2 chị em kéo nhau xuống làm đẹp, tao nằm xem điện thoại. Thấy điện thoại Luật để trên giường, tao cầm vuốt, ồ ko có mật khẩu, giống tao vãi, đặt mật khẩu mất thời gian bỏ mẹ. Tao tự nhiên tò mò, biết là xem trộm điện thoại ko hay nhưng lúc đó nghĩ đt của người yêu, có gì mà xem ko được. Tao lướt xem tin nhắn, rất nhiều tin, đủ thể loại, có vài tin nhắn rủ đi chơi nọ kia nhưng ko thấy Luật trả lời gì. Tao để ý có 1 số là Luật nhắn tin nói chuyện khá nhiều, thằng lồn kia rủ đi chơi mấy lần nhưng Luật đều từ chối, chủ yếu nói chuyện về sản phẩm với công việc. Vậy là ko ít thằng đang theo đuổi Luật. Tao lướt sang fb, xem 1 hồi cũng ko có gì lắm, vào messenger, cũng 1 đống trò chuyện, ko có thời gian mà đọc hết được, tao lướt qua loa rồi để đấy, vào camera xem ảnh. Đáng chú ý là có vài ảnh chụp chung kiểu tự sướng với thằng lồn nào ko biết, thời gian cách đây 2 tuần, vậy là lúc đang chiến tranh lạnh với tao. Tao xem thì thấy khung cảnh đằng sau là quán ăn nào đó. Đang xem thì Luật lên, Luật bước vào kêu ơ điện thoại em, anh xem gì đấy, xem trộm thông tin là ko tốt. Tao bảo phải xem ng yêu có nhiều ng theo đuổi ko. Luật cười kêu đếm cả bàn tay ko hết, anh lo mà giữ em đi. Tao đưa điện thoại Luật ra hỏi em chụp ảnh cùng ai đây, có vẻ thân thiện lắm nhỉ. Luật xem ảnh rồi cười hihi kêu anh ghen à, tao ko nói gì. Luật bảo anh trả lời đi, có ghen ko. Tao nói anh đang hỏi em đấy, Luật lại kêu anh ghen hay ko, có thì em trả lời mà ko thì thôi, ko ghen thì em chụp với ai chả được. Tao thở dài, thì có ghen. Luật hihi, đấy là anh trai em, hôm ấy em về quê cả nhà đi ăn sinh nhật mẹ em. Vãi anh trai à. Tao bảo anh chỉ nghe em kể có chị gái với anh rể giàu thôi mà nhỉ, Luật lại dí tay vào đầu tao, anh chỉ có nhớ gái thôi, em chả kể với anh là em có anh trai từ hồi còn ở mỹ đình ý. Ôi nhanh thật, vèo cái đã 5 năm. Ký ức tự nhiên ùa về, 2 đứa ngồi kể chuyện cũ, Luật bảo anh biết em yêu anh từ bao giờ ko, tao lắc đầu, Luật bảo từ cái lần anh dầm mưa ý, em thấy cảm động lắm, hihi, thực ra trước đó cũng yêu, nhưng sau đợt đấy thì yêu nhiều hơn. Tao hỏi thế giờ có yêu ko, Luật bảo ko, giờ chỉ thích chén thôi. ĐM, thế là a lê hấp. tao ko quên hỏi bắc ninh liệu có mò lén ko, luật bảo ko đâu, phải chờ gì gì đó. Vậy là chiến, sướng vl, tính ra Luật cũng dâm bỏ mẹ, may là dâm thật chứ ko dâm loạn, nếu mà dâm loạn chắc tao đổ vỏ từ đời nào. Buổi trưa đi ăn uống xong thì ngồi phê pháo bà chuyện đi phượt, bắc ninh cũng le te kêu cho em đi cùng, tao bảo đi để quay phim à, bắc ninh bĩu môi nói vớ vẩn, trước ở cùng nhà suốt có sao đâu. Luật bảo cũng được, đi cho vui, em rủ ng yêu em đi đi, bắc ninh lắc đầu, yêu đương gì đâu chị, em mất cảm giác yêu rồi. Nói xong lại liếc nhìn tao cái, đm, tao liên quan gì mà nhìn, đành lảng mặt đi. Luật bảo dự kiến cuối tuần sau đi mộc châu, tao ừ ừm. Cho ém quyết định, tao thì đi đâu cũng được. Ngồi lúc thì tao bảo về, Bắc ninh kêu cho em đi nhờ với, nãy em đi taxi qua đây, xe máy cho chị hàng xóm mượn đi đâu ý, xe chị ấy hỏng. Tao nhìn sang Luật, Luật cười bảo thế tí về nhớ trả tiền xe ôm cho chị nhé. Mẹ nó, lại còn trả tiền cho chị, tao là làm thuê sao....

Chở bắc ninh về, tao hỏi em với Luật vẫn chơi cùng nhau à, bắc ninh bảo vâng, đúng ra là lúc anh chị chiến tranh lạnh thì mới chơi lại, chứ trước thì tình cảm đi xuống lắm. Tao chép miệng, bắc ninh giữ ý ngồi xa, ko ôm eo như ngày xưa nữa. Cả đoạn đường dài cũng ko nói chuyện mấy, về gần đến nhà bắc ninh mới bảo em xin lỗi anh. Tao hỏi vì cái gì, bắc ninh trả lời vì 2 lần lừa anh, 1 lần vụ ma mẫn, 1 lần vụ bẫy anh. Tao thở dài bảo chuyện qua rồi, nhưng lúc đó em muốn chiếm hữu anh thế à, tao lảng tránh ko dùng từ yêu mà dùng từ chiếm hữu. Bắc ninh cười hihi bảo làm gì mà chiếm hữu, lúc đó em chỉ đơn giản là muốn có anh, muốn giành giật anh từ chị Luật thôi, em hơi ngu, lẽ ra thay vì giành giật như thế mà em cứ tiếp cận, ân cần, có khi lại khác anh nhỉ. Tao hỏi sao em nghĩ thế, bắc ninh đường như định nói lại thôi, 1 lúc mới trả lời chị Phấn bảo thế.

Tao à, thế còn nghe được. Tao cười hỏi tiếp em lại chơi với cả phẩn rồi sao, bắc ninh hiha thi thoảng chat chit nói chuyện thôi, chơi gì đâu. Về phòng, tao bảo sao vụ ma mãnh em cũng nghĩ ra được thế, chỗ anh đang có đứa con gái dính chưởng, tao kể sơ qua vụ thư ký và vụ gõ cửa. bắc ninh trầm ngâm kêu em cũng nghe nhiều trường hợp kiểu này rồi, cơ mà vong lamen nhập thì hiếm lắm, nếu thế thì khéo bạn anh có căn cõ đồng rồi, hihi. Tao nghe mơ màng, tao hỏi sao em biết những cái này, bắc ninh bảo gần nhà ẻm có cô đồng nổi tiếng, hóng hớt nhiều nên nghe lỏm thôi chứ biết đâu đấy. Bắc ninh bảo để em kể cho nghe...Đéo mẹ, ẻm kể chuyện vong chuyện vồng nghe hấp dẫn vl, tao ngồi nghe nghe hỏi hỏi thu thập kiến thức để sau này có cái mà chém, thế beep nào gần hết buổi chiều. Tao kiểu về, chuẩn bị về thì có ông nhồi nào đi SH phi vào sân, nhìn quen lắm, thấy tao đứng trong phòng, ông nhồi khụng người có vẻ ko hài lòng lắm, bắc ninh ra chào chào, ông nhồi nhìn tao chầm chầm rồi hỏi bắc ninh ai đấy, bắc ninh kêu bạn tớ. Tao nhớ ra ông nhồi này chính là chú bé ngày xưa ôm bó hoa đứng dưới đường mà tao gọi huynh đệ, hôm ấy bắc ninh còn ôm tao bảo tao là ng yêu để đuổi chú bé này đi. Tao cười ha hả, vị huynh đệ này có phải ngày xưa ôm hoa đến bị bắc ninh từ chối ko, vụ việc đó đúng là có sự hiểu lầm, tại hạ ko phải ng yêu bắc ninh. Ông nhồi gãi gãi đầu kêu à, đúng ông anh này rồi. Tiểu đệ nhìn cũng thấy quen quen. Tao bảo vẫn theo đuổi bắc ninh à, bền quá nhỉ, rồi quay sang bắc ninh nói em nên trân trọng những người thế này. Bắc ninh há mồm ko kịp nói gì, tao chào về rồi phóng đi luôn. Kệ mẹ chúng nó, con bé bắc ninh này nếu mà yêu nó thì cũng mệt lắm đây, nó kèm cho thì ko còn thời gian mà thở ấy chứ.

Về nhà, sang phòng thư ký xem chợ búa cơm cháo ra sao, thấy mỗi thư ký ở nhà, tao hỏi du lịch đâu, thư ký trả lời chắc sang bên ng yêu ấp nhau rồi, chả nhẽ ấp mãi ở đây. Tao cười khà khà rồi bảo chắc nó sợ em, chúng nó đang chịch nhau em lại nhảy đồng thì còn đâu mà hứng, thư ký lườm tao bảo anh đừng vờ vắn, em đang sợ bỏ mẹ ra đây này. Nhìn nét mặt có vẻ hoang mang, tao đành động viên sợ đéo gì, tối lên ngủ với anh xem có thành phần nào trêu ko, anh phết luôn. Thư ký túm tím cười bảo anh phết em chứ phết ai, em chả dại. Mẹ, con này tính đòn gớm. Tao lên phòng bật nhạc, huýt sáo, tắm táp xong xuôi, định đi trà đá cho mát tí, xuống cổng gặp du lịch đi đâu về, mắt đỏ hoe, tao chào hỏi đi đâu về đấy, ẻm bảo mỗi câu vâng, đéo biết có chuyện gì. Tao kệ, ra trà đá cho mát đã, mấy hôm nay ko được phút nào thành thạo. Trà đá ngắm gái, vui mắt thật, các cháu sinh viên non mơn mởn, pháp phới váy, đùi trắng đùi đen đủ cả. Thời này phát triển, các cháu ăn mặc thoáng hơn nhiều. Mới có 5-6 năm mà đời sống thay đổi nhiều quá, cái cảnh hồi tao sinh viên năm nhất cảm giác đã xa xôi lắm rồi. Lướt web tí thì chán, gọi điện chi Luật bảo tối có qua ngủ ko, Luật kêu qua luôn, sợ gì, tao giả vờ bảo thôi, mai anh còn đi làm. Luật hihi bảo anh đừng có mà xí xớn với bắc ninh, em biết thì đừng trách. VL đe dọa. Lướt fb, thấy mỹ nhân đăng ảnh xinh đẹp, rảnh háng bấm gọi cho mỹ nhân luôn, vài hồi chuông thì nghe máy giọng ngọt lắm, anh à, tao bảo ô vẫn nhớ anh cơ đấy, tưởng thành hot girl quên anh rồi, mỹ nhân hihi kêu quên sao được anh, em mấy lần định gọi anh hỏi vụ em Say, đi thung nai thế nào mà để em ấy bảo anh tệ bạc lắm, đi chơi với nhau xong về bỏ băng luôn ko thèm ỏ ẻ gì đến nó, nó là con gái chả nhẽ cọc lại tìm trâu, sợ thật đấy. ĐM, chuyện này nó cũng kể nhau nghe à, tao giả lơ nói anh có làm gì đâu, đi chơi vui thôi mà, em có đi ko cuối tuần anh với em đi. Mỹ nhân cười đều đều bảo đi luôn, sợ anh ko dám trốn ng yêu thôi, tao đang chém gió nên mạnh mồm bảo ng yêu anh cho phép anh đi thoải mái, nghiêm túc là được, thế cuối tuần tới đi nhé, anh với em thôi, mỹ nhân bảo được luôn, đứa nào ko đi làm cún nhé. Đm, nhảy với tao à, tao bảo ok, em mà ko đi thì anh sẽ chơi em kiểu dog...

Nói thế thôi chứ tao biết mỹ nhân giờ ở 1 tầm khác, đm ngày trước chơi yahoo có khi xơi được chứ giờ ẻm là hot girl rồi, ko để dành cho mình rồi. Nhắc mông về ăn cơm, về vào phòng thấy du lịch đang nằm úp mặt vào gối, thư ký đang đội nước ào ào bên trong. Tao hỏi du lịch sao thế, ẻm quay ra nhìn tao, mắt vẫn đỏ lắm. Tao hỏi thêm câu có chuyện gì, du lịch bảo ko ạ. Tao lườm mắt bảo sao khóc, anh em bạn bè có gì thì nói ra cho nhẹ lòng. Du lịch bỗng khóc tu tu. Tao thở dài, tao bảo tình yêu tình báo à, du lịch khóc tiếp,

Tao kệ mợ nó, ngồi xuống chiếu ở sàn nhà, dựa lưng vào giường lôi điện thoại ra xem, chờ thư ký tắm xong thì ăn cơm, vài phút sau nghe tiếng quần áo phẳng phanh, rồi tiếng chun bật tành tạch vào da thịt, chắc thư ký đang mặc quần áo dây mà. Thư ký đi ra, mặc cái áo 2 dây trễ nải, váy mòng lòe xòe. Tao nhìn 1 lượt, thư ký kêu có gì mà nhìn. Tao hỏi du lịch nó khóc lóc cái beep gì em có biết ko, anh hỏi mấy câu nó ko trả lời chỉ khóc. Tao vừa nói xong bỗng thấy bị đạp 1 cái vào vai, là em du lịch đạp, tao quay lại nhìn, ôi đệt, đúng tầm mắt, tao nhìn xuyên thảng vào trong bạn, quần lót mà tím, mấy sợi lông còn lộ ra chỗ bạn. Tao nói khép háng lại đi em, lộ hết hàng rồi. Thư ký phì cười, du lịch cũng thôi khóc co chân định đạp tao cái nữa, mồm thì bảo đồ vô duyên. Đm, nó mới là đứa vô duyên, sao lại chửi tao vô duyên ko biết. Tao túm được chân, tao banh mệ đùi ra bảo này thì vô duyên. Du lịch đưa tay che, kéo váy xuống, tao nhìn rõ đung quần lót ướt 1 mảng. Đéo hiểu sao nước mắt chảy xuống tận đấy ko biết

Thư ký bảo có ăn cơm ko hay đùa nhau no rồi. Dọn cơm, tao giữ thói quen làm 2 bát, ăn thế thôi, ăn nhiều cơm ko tốt. Ăn xong trước tao lên giường nằm xem điện thoại, ăn no xong nằm công nhận sướng, cơ mà được tí thì du lịch bảo hôm nay anh rửa bát đi, em bận đi tắm, quen cái thói ăn sẵn. Đm con ranh này giận cá chém thớt à, tao bảo thư ký rửa được mà, thư ký thủng thảng nói xin lỗi mình đã đi chợ nấu cơm rồi nhé. Ờ, rửa thì rửa, ngại úu gì. Chỗ rửa bát gần ngày phòng tắm, tất nhiên là cửa phòng tắm kín mít rồi, cơ mà cứ nghe tiếng cởi quần cởi áo rồi dội nước ào ào, chim cũng ngốc. Tao rửa xong ra trêu thư ký bảo tình hình thế nào, tối lên ngủ với anh chứ, ko lại mất ngủ đấy. Thư ký lườm lườm ko nói gì. Tao về phòng nằm nghe nhạc, nửa tiếng sau thì thấy thư ký mò lên, em bảo thằng hàn mới rủ em đi hàn quốc chơi, nó mồi, hình như sắp tới nó được nghỉ phép 1 tuần. Tao bảo ngon, đi luôn đi còn gì, cơ hội hiếm có được du lịch free. Thư ký thở dài, anh nghĩ free được chắc, chắc chắn nó có ý đồ đen tối, dễ bị nó thịt lắm. Tao cười, con bé này cũng đề phòng quá, tao bảo bọn hàn nghe nói chim ngắn, em kiểm chứng đi xem nào. Thư ký xì mặt bảo vô duyên mất nết, nói chuyện bừa vừa thôi, thư ký quay ra định về, tao bảo ơ có bóng trắng sau em kia, thư ký quay vội lại đi vào trong bảo đâu, thật ko. Tao nhoẻn miệng cười bảo đừng lo, có anh đây.

Tuần làm việc mới bắt đầu bằng bài ca của thằng hàn, nó chê cả team làm việc kém, ko sát sao, nhiều lỗi tại công trường... Mấy thằng tao cũng đéo hiểu nó chê cụ thể cái gì vì nó nói chung chung, chốt lại nó yêu cầu riêng đội biệt thự phải ở công trường tối đa thời gian, thường xuyên ra công trường. Thằng hàn nói như sỉ vả chứ ko phải thông thường, thái độ gay gắt, họp đầu giờ nữa tiếng xong thấy bố cu cút luôn. Mấy thằng nhìn nhau rồi giải tán, tao với thằng hà tĩnh đi lượn vòng công trường, thằng hà tĩnh bảo con chó hôm nay động đực động cái hay sao mà tru lên ác thế nhỉ, tao tiện miệng kể nó rủ em thư ký đi hàn quốc chơi với nó nhưng em thư ký sợ bị thịt nên chắc đéo đi. Thằng hà tĩnh gật gù, đương nhiên, đi thế mà ko chịu mới lạ, xác định đi du lịch miễn phí thì coi như trao đổi, thế mà đéo con gái hàn nào rủ mình đi nhỉ, chấp nhận cho nó cười ngày đêm. 2 thằng phá ra cười, trò chuyện bố láo một hồi thì về ăn sáng. Gặp ngay thằng hàn lồn, nó lại ngồi gần tao rồi hỏi mày ở trợ cùng với em thư ký hả, tao ừ, bố cháu khen em thư ký ngon với nọ kia, tao bảo ui xời, ở nhà nó mặc sexy lắm, tao ăn cơm cùng, suốt ngày được nằm ngắm nghía, ngon thật đấy. Mẹ thằng hàn dâm dê cứ nhìn tao trùng trùng. Tao kệ mẹ, tao bảo tiếp để lúc nào tao chụp vài kiểu ảnh cho mày xem nhé, nó cười khà khà, đéo bảo được hay ko, xong thì nó hỏi thư ký có bạn trai chưa, thích hàng gì... Tao chém bừa bảo thư ký đang thích điện thoại iphone lắm. Đm, xem mày có chịu đầu tư ko. Lên văn phòng, tao bảo thư ký là em có thích iphone ko, thư ký kêu đương nhiên là có, tao bảo anh sẽ tặng em 1 cái, anh nhờ thằng hàn hôm nào nó về nước xong nó mua hộ, thư ký cười bảo chém ít thôi, anh mà mua tặng em thật muốn gì em cũng chiều. Tao ko nói gì, ngồi máy tính đọc báo lúc rồi ra công trường. Công việc nhàn nhã, chủ yếu chém gió với nhà thầu, nghiệm thu, thời gian làm việc ở đây tao nắm vững hết các quy trình thi công nghiệm thu về kết cấu bê tông cốt thép, cả về hoàn thiện xây trát, sơn bả, chống thấm, học hỏi được tương đối nhiều. Tuy nhiên

hầu như ko có vẹo gì ngoài lương, nhà thầu hìn như quan hệ cả rồi thì phải, thi thoảng được bữa đi ăn với đi hát có vịn, phong bì ngoài cái lần bảo vệ khối lượng được vài đồng thì chả có gì khác.

Cuối tuần đó thằng hàn mòi đi ăn riêng nhóm biệt thự đi ăn, em thư ký đương nhiên có suất, ko hiểu sao nó lại rủ cả mụ 85 nữa. Thằng hàn còn hô hào bảo bọn mày có vợ con hay ng yêu rủ đi cùng luôn cho vui. Tao đăng ký ngay thêm 1 slot. Gọi luôn cho Luật, Luật bảo ok đi luôn, mấy giờ hả anh. Tao bảo 6hi em qua nhà anh, làm nháy rồi thì đi, Luật hihi bảo được. Về nhà tắm táp xong xuôi vẫn chưa thấy Luật đâu, tao gọi điện, Luật bảo ôi chết em quên ko báo anh, em bận ko qua được, em xin lỗi....

Tao thấy bình thường, bận là bình thường, có điều ko báo trước là ko được, lúc nào phải dậy dỗ lại mới ổn Tao xuống tầng gọi thư ký đi ko, du lịch bảo nó đang tắm, vl, giờ mới tắm xong còn trang điểm các thứ thì đến đời nào. Tao nhìn du lịch bảo tĩnh tâm chưa em, hôm qua thất tình hay thế nào mà dám vén váy khêu gợi anh, du lịch đang nằm trên giường quẳng cái gối vào tao, tao túm được ngay, du lịch nói em đang buồn a ko động viên thì chớ còn giờ trò dâm tiện, từ mai cắt, ko cơm nước gì nữa, tự đi ăn cơm bụi đi. Ấy chết, thế thì hỏng, tao phải chạy lại giả lả cười nói anh chỉ muốn em vui thôi, cuộc sống có mấy tí mà phải buồn, cho dù có buồn thì cũng nên buồn 1 chút thôi. Tóm lại là thất tình à. Du lịch cười, gật đầu bảo chán lắm anh ạ, em đọc được tin nhắn, có cả hình ảnh chúng nó chụp trong nhà nghỉ với nhau, vậy là bao lâu nay em chỉ là trò vui của thằng chó đó. Tao thở dài. Tao hỏi em có yêu nó nhiều ko, du lịch bảo cũng bình thường, em nghĩ rồi, em cũng coi như thời gian qua nó là trò vui cho em thôi, haha. Vãi cả bím, suy nghĩ thật bá đạo. Tao gãi đầu bảo anh cũng muốn hi sinh thân mình làm trò vui cho em, liệu được ko nhỉ, du lịch bảo ồ cũng được, cơ mà phải kiểm chứng năng lực xem có vui ko. Tao khua châ múa tay chém gió, bỗng nghe tiếng e hèm ngoài cửa, nhìn ra thì là Luật, o đệt, bảo bận ko đi cơ mà, tao đi ra luôn hỏi han han, Luật kêu em giả vờ xem anh thế nào, hóa ra em cũng chả quan trọng mấy nhỉ, em ko đi thì có em khác đi phải ko. Tao cười trừ nhìn Luật, nay ăn mặc đẹp vãi, trang điểm nét nèn nét, tao khen vài câu, luật nhéo tai bảo hở tí là tán gái, con này ko đi thì con khác cũng đừng hòng nhé. Đm, hóa ra ém chơi bài thăm dò. Luật đi taxi sang, Luật bảo mai đi phượt mà, sh thì ko đi phượt được. Đéo mẹ, tiếc xe chắc, xe nào chả phượt được. Thư ký xong, tao bảo thôi đi taxi cùng ra quán luôn, à mà ăn ở đâu nhỉ. Thư ký kêu chi 85 đặt, để em hỏi nhé. Hóa ra ăn ngay gần sân vận động, 3 người bọn tao đến thì thấy thằng hàn tĩnh ở đó rồi, đang chém gió với mụ 85. Nhìn mụ 85 hôm nay định khoe hết cỡ hay sao mà mặc cái váy ngắn ko thể ngắn hơn. Thấy bọn tao vào 2 đứa nhìn chằm chằm vào Luật. Tao giờ thiệu đây ng yêu tao, bằng tuổi, Luật lịch sự chào hỏi, trong 1 thoang tao thấy mụ 85 bắn 1 ánh mắt quét khắp ng Luật có vẻ ko hài lòng, chắc là ghen tị rồi... Thằng hàn đến, lái xe đưa đến, tao gọi vào ăn cùng nhưng lão lái xe lắc đầu bảo ko dc uống rượu, tối còn phải chở nó đi chơi, lúc khác nhé. Thằng hàn vừa đến thì mấy ông kỹ sư còn lại cũng đến, cũng thấy đưa vợ hay bạn gái đi luôn. Vô tình vừa đủ cặp nam nữ, Luật nổi nhất bàn. Vào bữa ăn, ban đầu cũng nhẹ nhàng giao lưu làm quen, sau mười mấy vòng thì bắt đầu tây tây, uống ầm ầm, Luật dặn uống vừa thôi mai còn đi phượt. Tao hỏi mai đi phịch ở đâu ý nhỉ, Luật ghé sát tai nói vô duyên vừa thôi, phịch ở phòng anh nhé. Mẹ kiếp, ém nói như thuốc kích thích, nếu ko phải chồ đồng người chắc tao đã đưa tay bóp vếu rồi, tao cầm điện thoại của tao dơ dơ lên bảo thằng hàn là nhớ lời tao nói ko, thằng hàn cười ha hả bảo ok ok. Em thư ký bỗng nhìn tao, ánh mắt mềm lắm. Thật vl. Ý tao là tao sẽ chụp vài kiểu ảnh sexy của em thư ký lúc mặc đồ ở nhà cho thằng hàn xem, thằng hàn ok, nhưng tao sợ rằng em thư ký sẽ nghĩ là tao dặn thằng hàn mua iphone giúp để tặng thư ký. Đã hiểu lầm thì hiểu lầm cho chót, tao quay sang thư ký nói ok em nhé. Thư ký cười tươi...

Ăn xong thì thằng hàn bảo đi hát nhưng mọi người xem ra ko ưng lắm, thằng hàn dỗi bảo thế thôi, tao cho bọn mày tiền đi hát, tao về. Nó lại đưa cho em thư ký cái thẻ xong thì gọi lái xe. Đéo ai nói gì, tao đành đến bảo bọn tao sợ mày đi hát thì lạc lõng vì có mỗi mày là ng hàn, có hiểu

tiếng việt đâu, thôi mà đi bum bum sướng hơn. Nó bảo ko thích bum bum, nó chỉ thích hát b López
vếu thôi. Đm, hôm nay toàn đưa ng yêu với vợ đi, chả nhẽ vào phòng hát gọi 1 mình mà 1 con chắc. Lái xe đến, thằng hàn kêu thôi tao đi chơi. Tao bảo nó rủ thư ký đi cùng đi, nó trả lời ra về lịch sự lắm : Chỗ tao chơi ko phù hợp với thư ký, tao ko muốn ảnh hưởng đến em ấy. Mẹ thằng
đạo
đức
giả

Cả nhóm còn lại rủ nhau đi hát, em thư ký kêu xõa đi, em đầy tiền, nhưng phải đi chỗ nào thanh toán bằng thẻ nhé, em lâu rồi ko tiêu tiền mặt. Lại là mụ 85 dẫn đi, quán hát gì tận trung hòa, cơ bản hát hò có ng yêu đi ko tung bừng được nên không khí bình thường, hơn 9h thì Luật bảo về

đi bàn kế hoạch mai đi phượt, tao về.
Nằm ôm Luật, Luật kêu đi ba vì được ko anh, tao bảo anh chịu, tùy em, chỗ nào em thích thì đi. Luật lấy điện thoại vào xem xem 1 hồi rồi bảo nhưng ba vì phải đi đông mới vui, hay là đi tam đảo, 3 người mình coi như đi nghỉ ngơi. Tao trổ mắt hỏi sao lại 3, Luật kêu ơ bắc ninh bảo đi cùng mà, chả nhẽ nó nói thế lại ko cho đi. Đm, tao hỏi thế 3 người ngủ thế nào, để nó ngủ 1 mình à, Luật hiha kêu nhịn 1 hôm đi có chết ai đâu. Tao im, ừ thì nhịn ko sao nhưng ko hiểu kéo bắc ninh đi làm gì. Luật tự nhiên nói sau lần trước thì em thấy bắc ninh ko có ý đồ gì với anh nữa đâu, nó sống cũng hay, hợp tính em, có thể coi là bạn thân cũng được. Tao thoáng nghi ngờ, đéo biết thế nào được với bà luật này, hay là bà này cố ý cho bắc ninh đi để thử lòng mình lần nữa chăng. Tao
chìm dần vào giấc ngủ.

Đêm, lại tỉnh giấc, như một thói quen của việc tối uống rượu nhiều thì giấc ngủ hay đứt quãng, chắc là vì ngủ sâu quá, khoa học có bảo nếu thực sự ngủ sâu giấc thì chỉ cần ngủ vài ba tiếng 1 ngày là đủ. Quay sang ko thấy Luật đâu, đèn nhà vệ sinh sáng, chắc Luật đi vệ sinh. Bỗng lại nghe tiếng gõ cửa cộc cộc, tiếng xì xào nói chuyện ở đâu nghe ko rõ, tao vùng dậy lại phòng vệ sinh gọi Luật ơi, ko thấy trả lời, gọi thêm tiếng nữa, vẫn im lặng. Tao đẩy cửa nhà vệ sinh, cửa ko đóng, cánh cửa bung ra, thấy cái kéo đặt trên bồn cầu, có vết máu đỏ, tao giật mình. Quay lại bật điện cho sáng, điện vừa bật lên, 1 cơn gió thổi ào đẩy cánh cửa chính ra, tiếng két két của bản lề giật nghe rõ mồn một. Tao gọi lớn tiếng 1 chút Luật ơi, bỗng điện vụt tắt, không gian tối đen như mực...

Tiếng xì xào cũng im bặt theo ánh điện. Tao mò về giường sờ điện thoại, bấm màn hình, đúng 12h, vậy tao cũng mới ngủ được 2 tiếng chứ mấy. Iphone có đèn flash, tao rời đèn đi ra cửa, tâm lý lúc này chỉ hơi hoang mang chứ ko nghĩ đến chuyện xấu gì. Tao gọi to tiếng Luật ơi, ko nghe trả lời, nhìn xuống tầng dưới thấy lấp loáng đôi chút ánh sáng. Tao đi bộ xuống, trong đầu nghĩ đm sợ đéo gì, trong nhà mà, Xuống tầng phòng thư ký, tao lại vừa gõ cửa vừa gọi nhỏ, cũng ko có tiếng trả lời, chắc bọn này đang ngủ say. Đm đéo biết Luật đi đâu, tao lại lên phòng rồi gọi điện thoại, nghe đổ chuông chỉ 1 2 hồi rồi thôi, bấm máy bận, tao gọi lại thì thấy bấm bận luôn. Lúc này tao hơi e ngại, hay là trộm, mà nếu là trộm luật phát hiện thì cũng phải kêu to tiếng lên chứ. Điện thoại báo pin yếu dưới 10%. Tao đi ra sân phơi, nhìn xuống dưới thấy đèn đường cũng tắt, vậy chắc là mất điện cả khu. Lại đôi lần gió thổi vù vù, móc áo chạm vào nhau leng keng, hơi rùng mình 1 cái, tao đi vào. Đm con hâm này đi đâu ko biết, khóa cổng khóa cửa thì nó có đủ cả nhưng đi đâu cũng phải báo 1 tiếng chứ. Tao lại gọi điện thoại, lần này thì Luật nghe máy, tao hỏi gấp em đi đâu thế, Luật thì thào bảo em sợ quá, em ko biết đang ở đâu, xung quanh tối đen, tao bảo có chuyện gì, em đi đâu thế thì Luật tắt máy, tao gọi lại, máy lại báo bận. ĐM, giờ thì sốt ruột thật rồi, tao tìm số chị gái Luật định gọi rồi lại thôi, đêm hôm thế này chưa biết tình hình thế nào tự nhiên báo Luật mất tích thì vô duyên quá. Lần tần 1 hồi tao lại soi vào nhà vệ sinh, cầm kéo kiểm tra thì thấy còn cả vết máu. Tao nghĩ hay Luật phát hiện ra mình làm gì ko phải nên giận quá mất khôn, cũng ko đúng vì gần đây tao có làm gì quá đáng đâu nhỉ. Tao tắt đèn flash, tự xem lại tin nhắn, ảnh chụp, fb các thứ, có nhắn tin với gái gú nhưng chỉ các tin nhắn bình thường, mỗi 1 điểm đáng chú ý là vụ trêu mỹ nhân vào đi phượt cùng chơi kiểu chó. Nhưng nếu đọc thì biết ngay là đùa thôi. Pin cạn, còn 2%. Tao đi xuống tầng 1 rồi lại đi lên tầng 2, loanh quanh luẩn quẩn. Vào giường nằm thở dài thì bỗng thấy tiếng anh ơi rất nhỏ, nghe thoang thoảng ko rõ xa hay gần, tao lắng tai nghe thì lại ko còn nghe tiếng nữa. Mẹ nó. Tao lại tủ với đèn pin,

sáng yếu ớt, hôm trước hết pin đã lôi ra cắn rồi, chắc cũng sắp cạn, tao vừa bước ra cửa thì thấy bóng người ở chỗ gần cửa phòng thư ký, ko phải 1 mà là mấy bóng, chưa kịp nhìn rõ thì đèn pin tắt lẹm, tao quát lên 1 tiếng ai đấy, ko nghe tiếng gì nữa, tao quay lại phòng đóng chốt cửa, đm nhỡ trộm thì sao, trộm mà to gan thế này phải đéo phòng. 1 Lúc trấn tĩnh, vớ điện thoại bật màn hình soi ánh sáng mờ mờ, ko dám bật đèn sợ hết pin, lại nghe tiếng gõ cửa khô khốc cộc cộc...

Lần này thì cảm nhận rõ là tiếng gõ cửa phòng tao, tao dè chừng bước ra hỏi ai đấy, vẫn là im lặng, lại có tiếng gõ cộc cộc tiếp, tao bảo đít mẹ mày gõ gì. Bên ngoài có tiếng như kiểu bật cười, tao bảo tiếp mày gõ nữa đi, tao vớ cái chổi, cảm giác cái chổi này ko gây được sát thương nhưng cũng có cái cầm trong tay thì tự tin hơn. Tao cầm nắm cửa, kéo chốt rồi nép cạnh cửa, mở mạnh cửa ra, tao vẫn đứng ở cạnh cửa, nghe tiếng òa phát nhưng tao đéo giật mình. Đm, tiếng cười hihi, tiếng nói tưởng anh thế nào. Là thư ký, với du lịch, 2 đứa hua hua cái màn hình điện thoại, cũng có thêm tí ánh sáng. Có điện, đèn sáng trưng, tao nhìn 2 đứa mặc đồ ngủ, mỏng manh vãi lồn, thề rằng tao còn nhìn thấy num em du lịch nhợn nhợn qua áo. Tao thở dài, đm các em hết trò à, thư ký bảo hihi, xem anh bản lĩnh thế nào. Tao hỏi Luật đâu, thư ký vẻ mặt tinh bợ kêu sao anh hỏi em, anh chị hú hí chán lại hỏi đâu là thế nào. Tao dò xét khuôn mặt, ko có vẻ là đang đùa, tao bảo anh dậy thì thấy cửa mở, ko thấy Luật đâu. Bọn em thức sao nãy anh gọi ko thưa, thư ký nhíu mày bảo lúc em cũng nghe tiếng lạch cách mở cổng, hay chị ấy về rồi. Tao vào cắm sạc điện thoại, vừa cắm vừa gọi, thấy báo thuê bao ko liên lạc được. Tao quay ra bảo 2 đứa rảnh háng à, suýt nữa thì anh cho cái chổi. Tao với bao thuốc định ra ngoài hút, vừa ra cửa thì ú òa. Đm, lần này giật mình, là Luật, Luật nhẹ răng cười, tao bức quá ko kiềm chế được đưa tay phát đét cái vào mông Luật, mấy đứa kia hô hô cười. Tao nói 3 chị em rảnh háng phải ko, du lịch lúc này mới ắng lên bảo em với thư ký thì rảnh, chị Luật thì háng bận rồi, 3 đứa lại hô hô cười. 2 em kia xuống phòng, tao ko hút thuốc nữa mà đi vào trong hỏi Luật chơi trò gì đấy. Luật kể em bị, vào để cắt bớt lông cho giữ vệ sinh ai ngờ ra nhiều quá, xuống hỏi xin 2 em tầng dưới, tiện ngồi nói chuyện làm đẹp tí thì mất điện, nghĩ trêu anh tí nên rủ nhau dọa anh. Tao bảo thật vl, làm anh sợ sun hết cả cờ him. Lên giường nằm, mân mê thế đéo nào lại mò xuống, Luật kêu em đang bị mà, đm, lúc này chả kể gì nữa, lột hết, tao trèo lên ấn vào mồm luật, sẵn sàng tao cho vào, phang tóe máu, ra hết cả chiếu. Tao vừa phang vừa bảo mai giặt chiếu cho anh nhé, Luật chỉ ưm ưm

ư

ư...

Sáng. Tao dậy trước Luật, vươn vai hít thở 1 hồi, vào cầm điện thoại lướt fb, có tin nhắn tinh tinh của mỹ nhân. Mỹ nhân hỏi Cuối tuần rồi, anh định làm cún à anh. Tao nhắn lại vẫn nhớ à. Mỹ nhân bảo trả lời đi. Tao nhắn anh có đi phượt nhưng là đi với người yêu. Mỹ nhân kêu ok cún, từ này gặp em thì em gọi là cún nhé. Tao nhắn lại gâu gâu. Lúc sau thì Luật dậy, thấy vội vàng đi mua bvs, tao bảo có ổn ko, ko thì hoãn hôm khác. Luật nhìn tao kêu anh ko trách em chứ, tao cười nói ko sao đâu, máy bận mà, đi cũng ko tiện. Luật kêu vậy hoãn sang tuần sau anh nhé. Thế là hoãn. Đi ăn sáng xong tào lao lúc thì Luật về. Tao bật máy ngồi online, bắc ninh nhảy bổ vào chat kêu sao lại hoãn đi, làm em sắp lịch mãi. Tao bảo Luật đèn đỏ, em có thay Luật được ko. Bắc ninh kêu vớ vẩn, đấy cũng là lý do à, đi phượt liên quan gì. Tao chán ko thèm trả lời lại, lướt lơ 1 vòng ko có gì vui, mở phim xem, hồi đấy xem đi xem lại mấy phim của chau tinh trì ko chán, luyện được giọng như giọng lồng tiếng luôn. Đang xem phim thì có tin nhắn fb, mở ra xem, là mỹ nhân. Mỹ nhân hỏi tưởng đi phượt mà vẫn online thế cún. Tao trả lời toet là ng yêu đèn đỏ, hoãn. Mỹ nhân kêu vãi cả lý do. Cún biết chuyện gì chưa, thằng Lái bị bắt rồi. Tao hỏi sao thế, mỹ nhân kêu đánh nhau, bị nhốt từ đêm qua, có khi lại bóc litch. Tao bảo đánh nhau thì bóc litch gì, chắc nộp ít tiền là ra thôi mà, mỹ nhân kêu hìn như cái đứa bị nó đánh nhà có cơ, đánh xong mới biết. Tao thở dài, bọn này theo ngạch xã hội thì hỏng, dù gì nó cũng là bạn, cứu mình mấy lần. Tao thì là con tép, chả giúp được gì rồi. Tao hỏi tiếp hình như bố Giữa làm to, ới câu là được mà. Mỹ nhân lại bảo ơ cún lạc hậu thế, 2 đứa nó cãi nhau từ mặt nhau rồi, chuyện là người yêu thằng giữa ko biết làm sao lên facebook chửi nhau với con giữa, con giữa bảo thằng lái dạy lại ng yêu đi ko thì nó cho ăn vả, thằng lái kêu tôi thách bà đấy, thế là cãi nhau, chán, cả nhóm đang thân thiết tự dung như thế. Tao chẹp, lâu nay rồi ko chơi

với bọn này, giờ mọi người đều trưởng thành, ko còn thời gian như trước nữa. Tao lấy máy gọi điện cho giữa, hỏi han vài câu rồi hỏi qua chuyện thằng lái, giữa kêu huynh đừng nói làm gì, nó bị bắt là bình thường mà, kệ nó. Tao chả biết nói thế nào, bảo rảnh ko qua cafe, lâu rồi ko gặp, giữa kêu ok, nói thế còn được, yêu đương vào là huynh bỏ hết đám muội đệ này rồi. Tao cố cãi câu chính mày bỏ bạn thì có nhưng nó đã tắt máy mẹ rồi. Tao nhẫn tin bảo rủ con chó mỹ nhân nữa nhé, giữa nhẫn sao gọi nó thế, tao bảo muội hỏi nó thì biết. Đang thay quần áo thì có điện thoại, là mỹ nhân, mỹ nhân bảo ê cún muốn gì, tuyên truyền láo gì với cái giữa thế. Tao bảo anh có nói gì đâu, mỹ nhân kêu ở yên đấy mà nộp mạng đi....

Vẫn cái quán cafe quen đã ngồi vài lần, Giữa với mỹ nhân qua, tiết trời đã ko còn nắng nóng, thấy 2 đứa mặc quần jean, tao nhìn rất ưng, kiểu quần jean bó sát sát nhìn khoe được chân dài mông căng, rất đẹp. Cũng chỉ là nói chuyện với vẫn linh tinh về thằng lái, giữa phàn nàn rằng nó trước kia chỉ chơi với mấy ông anh xã hội, giờ là gia nhập luôn rồi, hung hăng bố láo lăm, phải cho nó vào ném đòn nó mới chừa. Mỹ nhân bảo ôi xào, vào trại khéo lại càng có số, mà chắc gì phải vào, nhà nó cũng quen biết rộng, chắc nộp ít tiền là về thôi. Giữa kêu ko đơn giản đâu, nhà thằng bị đánh xem ra nhất quyết ko rút đơn, nếu ko rút đơn thì khó mà xử êm được. Tao bảo mỗi câu bạn bè với nhau nếu giúp được thì giúp. Chấm hết. Giữa có vẻ lẩn tẩn 1 lúc rồi mới nói, thực ra muội cũng qua nhà hỏi bố mẹ nó rồi, nhưng bố mẹ nó kêu kệ nó, thì chả biết là bố mẹ nó kệ thật hay tự chạy. Muội cũng chả biết làm gì hơn. Tao vẫn có 1 cái uy nhất định với Giữa, có lẽ vào vừa do tình huynh muội là vừa do tình dục, sự ràng buộc gắn bó nhau hơn bình thường. Chỉ có con mỹ nhân là tao ko là cái thá gì thật, Mỹ nhân bắt đầu quay sang châm chọc tao bảo chúc mừng giữa có vị cầu huynh, rồi ha hả kể chuyện hẹn hò hôm trước. Đm, đúng là làm xấu mặt tao trước mắt vị tiểu muội kia, tao bèn nói thời gian vẫn còn, bây giờ bắt đầu đi cũng chưa muộn, em có đi ko, lên tam đảo hít sương tí nhỉ, đứa nào ko đi thì mới là cờ hó. Mỹ nhân dường như bất ngờ, im bặt, mũi tên tao bắn ra ko ngờ lại chuyển 1 hướng khác, Giữa bảo hay đấy cho em đi với, ngọt ngọt quá. Tao cười bảo thôi, nói thế thôi, đi cùng ta ng yêu bọn muội lại ghen thì chết. Tao sợ, sợ đi với giữa thật, hiện tại đang ấm êm với Luật mà đi với giữa rất dễ phát sinh chuyện, đơn giản chỉ là con ranh mỹ nhân kia chụp ảnh up facebook thôi đã gay go rồi. Tao chối nửa đùa nửa thật nhưng thực ra là thật. Tào lao thêm lúc thì mỹ nhân kêu về, dặn nhau thi thoảng tụ tập bữa, nhóm mình chơi với nhau lâu rồi đều hợp tính nhau lại vui vẻ, càng ngày càng tan đàn sẻ nghé thế là ko được. Tao ừ ừm bảo hôm nào ăn mừng thằng Lái ra tù thì tụ tập nhé, mỹ nhân nguýt kêu vả vào hôm huynh mà tù.

Ai đó bảo tình yêu giống như những nắm cát khô, cố nắm chặt giữ trong tay thì lại càng tuột đi mất. Khi tao cảm giác thấy sợ Luật, hoặc đúng hơn là sợ mất Luật thì điều đó lại xảy ra. Chủ nhật, bắc ninh gọi điện báo tin giật gân, spa của Luật vừa dính phốt, Ko rõ làm thủ thuật gì nhưng khách hàng bị co giật, phải đưa vào bệnh viện gấp, vừa xảy ra tối hôm qua, hiện công an các thứ đã đến kiểm tra, ban đầu xác định là nhân viên ko có trình độ, tự ý thực hiện thủ thuật. Tao nghe tin mà lòng cũng rung động liên hồi, tao gọi ngay cho Luật. Luật nghe máy bảo em ko sao, ko có gì đâu. Tao hỏi Luật đang ở đâu, Luật kêu ở bệnh viện với khách hàng. Tao tắt máy, gọi cho bắc ninh rủ lên viện ngay, lúc này là lúc Luật cần người ở bên cạnh, Bắc ninh vâng dạ bảo qua đón em, 2 đứa lên viện, mắt Luật sâu, thăm, hình như cả đêm qua ko ngủ...

Tao bảo Luật ra ngoài ngồi cafe cho thoải mái, hỏi han tình hình thì Luật bảo cũng ko rõ, nhưng tình trạng cũng ko nghiêm trọng, có thể nguyên nhân do bản thân khách hàng chứ ko phải spa, nhưng dù sao thì việc nhân viên tự nhận làm thêm là đã sai, chưa kể ít nhiều sẽ ảnh hưởng đến uy tín spa. Luật nói có vẻ bình tĩnh như vậy nhưng tao đoán trong lòng không khỏi lo lắng, đây gần như va vấp đầu đời. Tao ko biết nói gì hơn là động viên, cũng bảo Luật liên hệ với người nhà của khách để phủ đầu việc bồi thường, đồng tiền đi trước là đồng tiền khôn, chưa biết đúng sai thế nào nhưng cứ dứt phong bì thể hiện thiện chí đã, tránh tình trạng đơn từ khiếu nại phức tạp. Luật vâng dạ, tao hỏi phía công an thì sao Luật bảo anh rể chị gái lo được. Vậy cũng tạm ổn, bây giờ cần là phải chạy phía bệnh viện, nếu ko có nguy hiểm gì thì bằng đấy nguyên nhân là do bệnh

nhân có tiền sử co giật, việc xảy ra ở spa là ngẫu nhiên chứ ko phải do Spa. Tao bàn ý đó với Luật, Luật kêu em ko quen ai trong bệnh viện, tao bảo cần gì quen, từ mồm mình mà hỏi là được. Tao bảo để tí nữa anh hỏi thử xem sao, em về nhà nghỉ tí đi, chắc hôm qua ko ngủ à, Luật bảo em ko sao, em đi cùng anh gặp bác sĩ, giọng có vẻ khàn rồi.

Sau vài hồi hỏi han lan man thì cũng được chỉ đến phòng bác sĩ, tao gõ cửa, giọng nói kêu vào đi. Bác sĩ tuổi trung niên, đang ngồi trước màn hình máy tính, giọng cốc lốc nói có việc gì, thái độ đúng kiểu quen thói hạnh học. Tao cũng nói luôn em là người nhà bệnh nhân bị co giật cấp cứu phòng xxx, em muốn hỏi tình trạng cụ thể, liệu có phải chuyển tuyến ko ạ, chị em trước cũng hay bị tự nhiên co giật như thế. Lão già nói ổn rồi mà có gì phải chuyển tuyến, ở Hà nội còn muốn chuyển đi đâu. Tao hỏi tiếp có xác định được nguyên nhân chính xác ko ạ. Lão liếc nhìn tao tỏ vẻ ngờ vực, rồi lại nhìn sang Luật, Lão ko trả lời mà hỏi ngược lại anh chị là ở spa mà bệnh nhân làm đẹp phải ko, có trình độ gì mà dám chọc ngoáy vào cơ thể người ta, bậy bạ hết sức. Mẹ lão già, việc của bố đâu mà bố ý kiến. Tao cười kêu em là kỹ sư xây dựng còn đây là Luật sư. Lão nhếch mép cười xong mới hỏi các cô cậu muốn gì, làm giả hồ sơ bệnh án à. Có lẽ lão đã quen thuộc với việc này chẳng ? Tao nghĩ vậy bèn nói luôn, vâng, bao nhiêu tiền ạ. Lão bác sĩ bảo cô cậu ra ngoài đi, tôi ko làm việc đó đâu, để công an điều tra. Luật thấy vậy có vẻ hơi run, Luật bảo anh giúp bọn em, hết bao nhiêu em gửi. Lão vẫy tay ý đi ra ngoài, mồm vẫn bảo để công an điều tra. Tao kéo Luật đứng dậy rồi nói vâng, thế thì em yên tâm rồi ạ, công an toàn người nhà em. Đm, phải tạo cho nó cảm giác có bị mất hụt món tiền thì nó mới tiếc. Ra sảnh ngồi chờ, bắc ninh vẫn đứng đó nói chuyện với mấy đứa nhân viên spa. Tao động viên Luật cứ bình tĩnh, ko sao hết. Luật ngồi dựa vào vai tao khẽ nói cảm ơn anh. Đm, cảm ơn cái beep giờ, đây là trách nhiệm chứ cảm ơn gì nghe khách sáo quá, tao đoán nếu đúng bệnh nhân do tiền sử thì lão bác sĩ sẽ gọi bọn tao để kiểm tí, còn nếu là nguyên nhân do Spa thì hoặc là hắn ko gọi hoặc là gọi và sẽ hét giá tương đối. Nay tao chém công an toàn người nhà có thể đánh động tâm lý 1 chút. Hi vọng là hắn sẽ gọi, vì như thế là có thể giải quyết được, báo chí có đưa tin thì cũng ko phải nguyên nhân do spa, đỡ mất uy tín.

Chị gái và anh rể Luật đến, chắc đi lo lót ở đâu rồi. Tao gặp hai vị này một số lần, cơ bản là ko ấn tượng lắm và có khoảng cách, kiểu bà chị của Luật với tao là ko ngăn cấm nhưng cũng ko khuyến khích. Trước kia bà này có giới thiệu cho luật 1 vài thằng công tử hay trí thức thì phải. Tao chào hỏi sơ bộ, thấy chị em thì thăm gì với nhau, tao chủ động đứng dậy bảo Luật là anh chờ ngoài kia rồi đi ra ngoài. Đứng vẫn vơ định hút điếu thuốc thì gặp tay bác sĩ khi nãy đang đứng hút thuốc, tao tiến lại châm thuốc hút, tự tin hỏi chuyện, sau vài câu chuyện loanh quanh thì cũng đá sang chuyện chính, tao bảo có gì anh xem giúp được ko, cũng ko cần làm trái pháp luật, nếu đúng là lỗi do spa thì thôi cứ để em nói chuyện với bên công an. Lão rít hơi thuốc rồi trầm ngâm nói, cậu nghĩ tôi thiếu tiền à...

Phản ứng nằm ngoài dự liệu. Tao quay sang than nghèo kể khổ spa của em mất bao lâu gây dựng uy tín, nếu dính phốt này thì xác định khỏi làm ăn gì nữa. Nếu có thể tác động thì nhờ anh giúp đỡ, cũng coi như chữa khỏi cho rất nhiều bệnh nhân tâm lý. Lão bác sĩ búng tàn thuốc hỏi cậu cũng hút mal à, tôi xin điếu. Tao lịch sự búng thuốc ra mồi, rồi bật lửa mồi. Lão bảo về cơ bản thì mấy thao tác các cậu làm ko ảnh hưởng gì đến cơ thể, cũng ko thể gây co giật, nếu bệnh nhân có tiền sử co giật thì đó là sự ngẫu nhiên, có chăng là thao tác gây đau cũng có 1 phần nhỏ nguyên nhân. Cái này còn phải phụ thuộc người nhà của bệnh nhân và chính bệnh nhân khai báo thế nào, tôi thì sẽ ghi rõ bệnh án một cách khách quan theo đúng trách nhiệm, tốt nhất là phía bệnh nhân ko kiện cáo gì và công an cũng ko mở rộng điều tra gì thêm Tuy nhiên việc xì xào là khó tránh khỏi, nếu báo chí mà hỏi thì lại là dễ xử lý vì có báo chí phát ngôn thay, nhưng cũng có rủi ro nhiều đứa moi móc. Tốt nhất chụp ảnh bệnh án rồi up lên facebook Spa, như vậy là ổn. Tao nhìn lão, thăm cảm phục, ko nghĩ lão lại là 1 bác sĩ khô khan, lão quay lại nhìn tao bảo tôi rất quý mấy đứa kỹ sư xây dựng, đứa em út tôi cũng là kỹ sư xây dựng. Lão nói mà giọng trùng xuống...

Cũng ko có thời gian mà tào lao với bác sĩ nhiều, tao lịch sự nói thêm ít câu nữa thì thôi. Ra chỗ Luật vẫn thấy mấy anh chị em đang nói chuyện gì đó. Tao bảo anh về trước, em cũng nên về nghỉ ngơi đi. Luật bảo chờ em, em về cùng. Chị gái Luật thủng thẳng nói câu về nhà chị mà nghỉ ngơi cho tiện. Luật kêu thôi. Tao chào rồi chở Luật về, thế beep nào quên mẹ mất bắc ninh. Luật bảo em về chỗ anh ngủ, giờ về spa mệt lắm. Tao đưa Luật về, trên đường về ghé mua ít hoa quả bánh kẹo linh tinh sơ ẻm đói. Gần đến nhà thì bắc ninh gọi bảo ơ anh với chị Luật đi đâu rồi, deo mẹ, đành lấy vài lý do vớ vẫn bảo em chịu khó đi taxi.

Luật về phòng tao, nằm ngủ, như 1 thiên thần mệt mỏi. Tao ngồi máy tính cắm tai nghe để yên cho ẻm ngủ. Mãi đến 4h chiều Luật ú ớ gì đó như mê man, tao lại lay lay người, Luật tỉnh dậy ôm chầm lấy tao khóc tu tu, 1 lúc mới nói em có sao ko anh. Tao cảm nhận rõ ràng sự yếu đuối thông thường của một người con gái, Luật trước giờ luôn cá tính, hoạt bát nhưng dù gì cũng chưa từng va vấp, có lẽ giờ Luật mới thấy sợ. Tao ôm ấp vỗ về 1 lúc rồi kể anh đã nói chuyện với bác sĩ rồi, ko phải do spa đâu, với lại chị kia cũng ko nguy hiểm gì, chắc theo dõi hết hôm nay rồi ngày mai là cho ra viện, em yên tâm đi. Sau thì Luật cũng bình tĩnh trở lại, tao lấy hoa quả bánh kẹo cho ăn, Luật bảo tối anh cùng em đến nhà chị kia gặp chồng chị ý nhé, em cũng gặp trên bệnh viện rồi nhưng chưa dám nói, nhìn thái độ chồng chị ý có vẻ tức giận. Tao gật gù bảo em cứ ngủ tiếp rồi tí nữa đi.

Luật ko mang quần áo, tao bảo mặc tạm quần áo của anh, tao lấy cho cái áo phông, Luật mặc vào như kiểu mốt giấu quần, nhìn trong gương cười khinh khích. Luật bảo mặc thế này ra đường ko khéo người ta nhốt em vào trại, thôi anh đưa em về spa lấy quần áo đã. Thế là lại phóng xe 1 cuộc ngược lên phố, hỏi Luật có biết nhà nạn nhân ko, Luật néo sườn tao kêu gì mà nạn nhân, phải nói là khách hàng. Luật bảo có biết vì chị này cũng qua spa, mà chị ý có cửa hàng gì đó cũng in danh thiếp, theo địa chỉ danh thiếp mà đến là được.

Hà nội ko phải ai cũng là người tốt. Thằng cha chồng khách hàng ra mở cửa, nhìn Luật thì chắc nó cũng đoán được bọn tao đến làm gì, vừa nói chuyện được vài câu thì nó bảo chờ nó chút nó gọi em nó làm công an quận qua hỏi xem tình hình kiểm tra cơ sở thế nào. Một lúc sau có 1 chiến sĩ qua, mặc thường phục những cũng xòe thẻ nẹp thẻ kia giới thiệu làm ở quận, kết luận sơ bộ là cơ sở có nhiều sai phạm, nguyên nhân chính dẫn đến co giật của khách hàng là làm sai quy trình... Tao ngơ ngác nhìn sang Luật bảo anh tưởng chị gái với anh rể em làm việc với bên công an rồi, Luật bảo vâng mà. Vậy là thằng nào đang chém gió, nguyên nhân thế nào thì bác sĩ sẽ kết luận chứ ko phải công an, có điều để công an lắng nhắng thì cũng phức tạp. Lão chồng bảo thôi giờ cứ đúng theo luật mà thực hiện, tao suýt thì nhếch mép cười, mẹ mày, muốn vòi tiền chứ gì. Luật nói trước, Luật bảo bọn em qua đây cũng là muốn thương thảo với anh chị, chi phí bệnh viện thuốc men bên em sẽ chịu toàn bộ, ngoài ra chi phí hỗ trợ chị thế nào thì anh cứ bảo ạ. Thằng chồng vẫn giữ vẻ mặt nghiêm túc nói công an điều tra rồi, cứ để công an điều tra. Tao ngửa mắt nói luôn bảo có quyết định gì chưa anh, em tưởng điều tra phải có quyết định khởi tố gì gì chứ ạ, hơn nữa em có trao đổi với bác sĩ thì nguyên nhân do chị nhà có tiền sử từ trước, ko phải do spa đâu ạ, bọn em đến đây vì trách nhiệm quan tâm chăm sóc khách hàng chứ ko phải vì trách nhiệm pháp luật đâu ạ. Ngó nét mặt thằng cha chồng khách hàng khẽ rung động, chiến sĩ kia thì cất tiếng, rồi sẽ khởi tố thôi, cứ yên tâm, nghe giọng đầy vẻ thách thức dọa nạt...

Nắm chắc rồi, nạn nhân thì deo có gì nguy hiểm, tao còn sợ rằng cố tình nằm ì ở đấy để ra yêu sách, lôi ông cô nan cùi ra đây để dọa khởi tố, làm như bọn tao là người rùng ko bằng. Tao bảo Luật ngồi nói chuyện đi anh ra ngoài có việc tí. Tao ra gọi điện cho Giữa, tao bảo sơ bộ vụ việc, giờ đang bị 1 anh dọa khởi tố, Giữa kêu úi xùi huynh vào hỏi giúp muội thằng đó tên gì, muội gọi cho sếp nó luôn, tao cung cúc đi vào hỏi xin lỗi anh tên gì ở đội nào ạ, chú kia cũng tự tin nói như kiểu chứng minh là công an thật ấy. Tao nghe máy tiếp giữa kêu huynh đưa điện thoại cho nó nghe đi đã. Tao đưa điện thoại bảo em vừa liên lạc với bạn em, bạn em muốn nhờ anh chút việc ạ. Chú kia nghe điện vẫn giọng hách dịch ai đấy, ko biết giữa nói gì, thằng kia nghe rồi thế

à, ừ 1 lúc lại ừ à tiếp rồi bảo thôi việc này anh làm được, cần gì phải báo ông ấy làm gì, ừ, có gì đâu, để 2 bên giảng hòa ko kiện cáo là được mà, ừ ừ, thôi, ko cần bác phải lo, bác còn bao công việc mà chuyện này cũng trình lên thì mang tiếng bọn anh chết. Nói xong đồng chí đưa điện thoại lại tao, tao vẫn để đấy chưa tắt máy, đồng chí hỏi cậu là thế nào với ẻm trong điện thoại này. Tao chém rằng em ấy là fan hâm mộ, si tình theo đuổi em mãi mà em ko đồng ý, bây giờ suốt ngày bám theo em. Đồng chí quay sang khẽ khà với lão chồng rồi bảo chị nhà ko ảnh hưởng gì thì giảng hòa thêm bạn bót thù đi anh ạ, ko biết ra dấu với nhau thế nào, lão chồng kêu ừ thôi nể tình quen biết, các em gửi anh 50 triệu, ko phải khiếu kiện gì nữa. Đmm, thở ra câu làm tao giật mình, tao nhớ ở quê tao tai nạn giao thông đụng nhau tung tóe mà cũng chỉ chừng ấy tiền, đây chả bị đeo gì mà thét ghê gớm như vậy, bị điên à. Tao quay sang bảo Luật em gửi cho anh ấy 5 triệu, ko cần viết giấy gì đâu, mình có tấm lòng. Luật ngơ ngác nhìn, tao bảo lại là 5 triệu ấy nhé. Đm, đã có em Giữa thân yêu đỡ cho nữa thì ngại beep gì. Luật giở túi ra lấy 5 triệu bảo em gửi anh trước ạ. Chiến sĩ thì quay mặt đi coi như ko tham gia gì, lão chồng ơ ơ. Tao bảo bọn em xin phép về cho anh nghỉ ngơi, hôm nào chị khỏe bọn em qua chơi sau. Tao nháy Luật đứng dậy rút lui. Thế thôi, coi như xong trách nhiệm, việc còn lại thì đồng chí kia sẽ giải thích nốt. Ra về, Luật bảo anh đưa nó có 5 triệu liệu nó có nghe ko, mà lúc anh gọi cho ai đấy. Tao bảo ko nghe cũng phải nghe, gọi cho bé học sinh cũ em gặp vài lần rồi đấy, bố nó làm cái gì có vẻ ghê phết, nó hay lôi ra để dọa ma, hiệu quả lắm. Tao nói tiếp thôi thế là xong rồi, em ko phải lo gì nữa nhé, Luật cười nhẹ kêu cảm ơn anh. Tao hỏi về Spa hay về nhà ta, luật hihi bảo nhà ta đi mình. Tối đó ôm nhau ngủ lăn ra vì mệt, sáng hôm sau dậy đi làm mắt vẫn cay xè, Luật kêu anh nghỉ phép buổi đi anh. Tao chần chờ, đợt này cũng nhiều việc mà nghỉ thì cũng dở, tao bảo thôi để cuối tuần anh nghỉ rồi đi phượt bù, Luật ra vẻ ko ưng lắm nhưng vẫn đồng ý bảo tối nhớ về sớm, lên công ty cắm la liếm tán gái.

Lên công ty với trạng thái ko khỏe lắm nhưng ko có thằng hàn quản lý, anh em đều ra chiều thoải mái lắm. Tao vào khu văn phòng của thầu phụ, có phòng ngủ, làm luôn 1 giấc đến gần trưa mới dậy, bỏ cả ăn sáng. Lúc này mới thực sự khỏe trở lại, lang thang qua lần lượt từng container của thầu phụ chè thuốc trêu gái, thấy phấn gọi điện, phấn hỏi chuyện spa của Luật thế nào, tao bảo sao em biết, phấn kêu là bắc ninh kể. Ơ đệt, đạo này lại hay chơi với bắc ninh thế cơ à, tao tự dung thấy có cảm giác gì đó bờn chờn...

Tuần đấy mọi việc của Luật coi như ổn, cũng chả thấy cô nan xử lý kiểm tra gì nữa. Mợ khách hàng co giật cũng bảo chị bị thế trước đây rồi, sẵn lòng cho chụp bệnh án đăng facebook. Bàn chuyện đi phượt, Luật hơi chần chờ bảo đang nắn lại quy trình, cách làm việc của spa nên dẹp này nhiều việc và phải ở Spa suốt, sợ mất khách. Tao biết ý cũng ko nhắc đến.

Thằng hàn mới sang, nó mua iphone 4s tặng cho em thư ký thật, xem ra si tình ẻm là thật chứ ko đùa. Tối về em thư ký sang khoe điện thoại mới bảo anh chém quá, nó mua tặng em, suýt nữa thì em tưởng là anh mua thật. Tao cười khà khà, bố mà ko bảo với nó là mày thích iphone mà lại bảo mày thích nội y lọt khe thì nó có mua cho mày khối điện thoại, nghĩ vậy thôi chứ ko phân bùa làm. Ẻm thư ký vẫn kiểu ăn mặc ở nhà xuề xòa, tao tranh thủ lấy điện thoại chụp vài kiểu hớ hênh. Ẻm mới sờ đến iphone nên cứ lăng xăng ra hỏi cài thế này ra sao, làm cái kia thế nào. Tao bảo lên internet mà tìm, ẻm phụng phụng bỏ về. Tiếng sau lại cầm lên kêu sao ko cài được nhạc chuông bài hài, tải mấy bài về mà ko được, tao chẹp miệng bảo đưa đây xem nào. Lại phải cắm vào máy tính thao tác cài cho ẻm, con bé ngồi cạnh, áo trễ kết hợp tư thế ngồi lộ cả bầu ngực. Tiếc là ko chụp ảnh ở góc độ này được.

Sáng thứ 7 đang ngủ ngon thì có điện thoại, số lạ gọi. Thằng nào léo nhéo hỏi mày muốn chết ko, tao bảo ko, nó lại bảo mày vừa làm gì mày biết chứ, tao trả lời vừa ngủ dậy chứ có làm đéo gì đâu, thằng kia lại nói đm khôn hồn thì về quê ngay, ko thì hối tiếc. Tao ngáp dài 1 hơi bảo địt cụ mày, rảnh quá à. Tắt máy luôn. Số đấy lại gọi lại, tao nghe bảo ảng đi mày, đầu kia cười ha hả nói giọng bình thường đang ở đâu, tao thông dây. Ô vl, nay lại gọi điện làm đéo gì, nó kêu vừa

xuống sân bay, về quê đê. Đm, hóa ra thằng bạn về, tao bảo qua đây đã xong cùng về, nó kêu đồ đặc lỉnh kỉnh, đi taxi về luôn, bảo tao về quê đi để nhậu. Ủ về.

Lâu ko gặp, thằng thông đen trông thấy, trong đó nắng gió nhiều hơn chăng, tụ tập nhậu nhẹt cả ngày, tối lại hò nhau đi cafe. Bảo xuống hà nội chơi vài hôm chứ, nó kêu thời gian đéo đâu, nghỉ được mấy hôm thôi, hôm nào đi thì qua hà nội ngủ 1 đêm. Hân huyên tâm sự đủ điều, thằng kể gái miền tây thằng kể gái hà nội, cố nhân tri kỷ lâu ngày mới gặp mặt, lời văn giọng nói cứ thế tuôn trào ko sao kể xiết.

Tối chủ nhật tao xuống HN, qua gặp Luật tí, kể thằng thông về chơi, Luật kêu thế rủ lão xuống đây gặp mặt, tao bảo nó bận, tối thứ 3 mới xuống HN để sáng thứ 4 lại vào trong kia. Luật đã lấy lại vé hoạt bát, khoe là em kiểm soát thế này, yêu cầu thế kia, nhập thêm sản phẩm này, bán sản phẩm kia, tự nhiên Luật bảo hay anh làm cùng em đi. Tao trổ mắt nhìn, lĩnh vực này tao ko am hiểu với lại cũng ko hợp cho lắm, tao bảo ngay anh còn yêu nghề xây dựng lắm mà ko cũng ko biết gì về làm đẹp. Luật hiha nói ko biết thì học, em cũng có biết gì đâu. Tao lắc đầu, chuyển nghề à, chưa phải lúc.

Thế đéo nào như có sự tình cờ, thằng hà tĩnh lại rủ đi học MBA, nó tham khảo kỹ rồi bảo giờ đi học thêm 1 kỳ bổ túc kiến thức là được thi cao học, học 2 năm là có bằng thạc sỹ quản trị kinh doanh, sau làm gì cũng dễ. Nghe thằng loằng nói dễ ăn lắm, lại hôm qua Luật rủ làm kinh doanh, vậy là cũng máu, 2 thằng nghiên cứu làm hồ sơ đăng ký học, học buổi tối... Tháng sau bắt đầu.

Tối về kể chuyện với Luật, Luật ủng hộ lắm, bảo anh khả năng tốt, học ngạch này là chuẩn, sau ra hốt bạc. Em thư ký lại lên hỏi han han iphone với chả ios. Tao chán nản ko muốn trả lời mà ko làm sao từ chối. Dày mặt bảo em có nhớ lần trước em bảo có iphone thì anh muốn gì em cũng chiều ko, thư ký cười khanh khách nói đấy là anh tặng, còn đây là của lão hàn mà. Tao hỏi ơ thế nhận quà của nó ko ngại à, thư ký kêu ui xời kệ mợ nó, có làm với nhau mãi đâu, em cứ à ơi thì làm gì được em. VL gái vùng cao mà mưu mô thế cơ đấy.

Thứ 3, thằng thông xuống, tao bảo chờ tí 5 rưỡi về. Về đến nhà thấy bố cháu ngồi ở quán trà đá gần cổng, tao bảo sao biết chỗ, nó kêu bắc ninh đưa sang, tao hỏi bắc ninh đâu, Thông kêu nó về rồi, nó bảo mày ko nói gì cho nó nêu nó về. VL. Tao lấy điện thoại gọi cho Luật, gọi cho bắc ninh bảo qua tụ họp. Tao gọi cả cho em đen, à nói về e đen cho bọn mày nhớ, sau khi ẻm giới thiệu tao vào công ty, làm đồng nghiệp nhau vài tháng thì em ấy nghỉ bảo có chỗ khác ngon hơn nên nghỉ, nghe đâu làm cho công ty đéo gì của châu âu, lương lâu khá lắm. Gọi cho đen bảo qua đây đi ăn, thằng thông ra chơi. Đen kêu ui ngại lắm, ko qua đâu. Tao truyền đạt lại với thằng thông, thông bảo kệ, nó ko qua có khi tốt hơn.

Bắc ninh qua trước, ẻm kêu hôm trước ở bệnh viện thì bỏ em về, hôm nay mà ông thông ko gọi chắc cũng ko nhớ đến em. Anh ko coi em ra gì rồi. Tao gãi đầu gãi đít xin lỗi, đúng là đợt này thò ơ thật. Chống chế rằng anh phải xa em để em còn có ng yêu chứ, vị huynh đệ hôm trước thế nào rồi. Bắc ninh úi giờ, yêu thì cứ yêu vậy thôi chứ nó trẻ con lắm, hơi tí là ghen là dỗi, mệt, chỉ được cái chiều em. Tao động viên vài câu rồi bảo 2 vị hân huyên đi, tao đi tắm đã. Bỗng nhớ lại ngày trước bao lần đùa chơi với bắc ninh, thằng thông bắt gặp đều quay đi rồi nói các vị cứ tự nhiên, nhoảng cái đã mấy năm rồi.

4 người đi ăn, hỏi chuyện nợ chuyện kia, ôn kỷ niệm cũ, 1 thời sống chung nhà cùng nhau. Thằng thông bảo đi công trình mới thì vất nhưng sau cũng quen, anh em thoái mái vui vẻ, nhậu nhẹt suốt ngày. Tao bảo hay thế à, có khi tao cũng kiểm suất đi công trình. Luật bảo đi luôn đi. Bắc ninh mỉm cười nhẹ nhàng bảo đi trải nghiệm cũng tốt, tao nhìn bắc ninh, bỗng thấy có dáng dấp của phẩn, bắc ninh thay đổi rồi sao, hay là yêu vào nê thế. Ý nghĩ nhanh chóng trôi qua khi Luật nói với bắc ninh, anh ấy đang đi học ôn thi cao học rồi, chắc gì đã làm xây dựng nữa. 2 đứa kia nhìn tao tỏ vẻ nghi ngờ hỏi thật à, tao gật đầu, cứ học thôi, nghề thì vẫn theo...

Tối đó nằm chém gió với thằng thông đến gần 1h. Nó bảo chắc tết mới lại về. Hỏi tao chuyện yêu đương, tao bảo vẫn với Luật. Thằng bạn nói giờ nhìn bắc ninh lại thấy ngon quá mà ạ...

Tháng 10. Ko hiểu sao cứ tháng 10 là tao thấy bồi hồi, cái thời tiết buồn buồn hiu hiu, đúng là chỉ phù hợp cho giới văn nghệ sĩ, tao có khi nào cũng có tí máu nghệ sĩ trong người ko. Buổi học đầu tiên, 2 thằng mặc đồng phục công ty vội vàng phi đến lớp. Lớp học đông vl, chắc khoảng 70 -80 người, mà đợt này có đến 4-5 lớp học, chưa kể số lượng ko phải học bổ túc, chứng tỏ số lượng người ước mơ có MBA ko hề nhỏ. 2 thằng tao ngồi bàn gần cuối, bàn có 1 thằng râu quai nón đang ngồi, bàn trên là 2 đứa con gái chắc cũng đi làm rồi. Xì xào hỏi sơ bộ thì biết thằng kia đang làm ở bộ công thương, trai hà nội, khen nó vài câu là oách quá, nó bảo oách cái rái, đói vêu mồm, lương tháng được hơn 2 triệu. con bé nghe tiếng bàn trên cười khúc khích quay xuống nhỉn, tao thấy miệng rộng, mắt xếch, da trắng nên nhìn cũng khá phết. Tao hỏi vị nữ nhân này đang công tác ở đâu sao buông tiếng cười nhạo báng. Con bé cười nói tiểu muội đang dạy ở 1 trường cao đẳng. Còn 2 vị huynh đài trang phục lạ lẫm, chẳng hay đang hoạt động nơi nào. Con bé ngồi cạnh cũng quay xuống, con bé này nhìn nét mặt bình lặng như hồ thu. Thằng hà tĩnh chợ chọi bảo bọn tôi làm công nhân. Đm thằng lồn, phá hết cả không khí kiềm hiệ...

Học buổi đầu câu vào câu ko, toàn kiến thức lả lẩm, chém gió phành phạch với các bạn xung quanh rồi đến giờ giải lao, đói vl, tao rủ em miệng rộng bảo yêu quái mồm rộng đi ăn gì ko, cô nàng nguýt nga nguýt nghéo kêu miệng rộng mới sang, yêu quái gì, được mời thì đi. Ngại gì mà ko mời. Cả đám ra canteen làm bát mỳ tôm, hỏi chuyện lương lâu, ông hà tĩnh vừa ăn ngồm ngoàm vừa bảo chán lắm, bọn tôi làm thêm bục mặt tháng được có gần 20 triệu. Thằng chuyên viên bộ công thương tí nữa sắc mì, nó bảo thật hay chém, thằng hà tĩnh kêu oai gi mà chém, bọn xây dựng đi công trình cả lương cả lâu phải dầm bảy chục, bọn tôi làm cho doanh nghiệp nước ngoài làm gì lâu được đồng nào, toàn bán sức làm thêm thôi. Tao ko nói gì nhiều nhưng cảm nhận mấy đứa kia đã nhìn bọn tao bằng ánh mắt khác, có lẽ là ánh mắt đỡ khinh bỉ hơn. Em miệng rộng kể nhà ở Hà đông, mang tiếng giảng viên cũng oách nhưng lương chưa bằng 1/5 mấy anh, cũng chả có lâu. Ô thế nhìn lại thì 3 trai xinh gái đẹp hà thành kia đứa nào cũng lương bèo bọt, đói mốc mồm. Tao giờ mới gật gù bảo các bạn xuất phát điểm cách bọn tớ xa lắm, bọn tớ bao giờ mới mua được nhà hà nội, các bạn thì sẵn nôi sẵn né, có phải lo nghĩ gì nữa đâu mà xoắn. Nói mỗi câu thế mà cả đám im bặt, có lẽ là đúng quá. Toàn dân đi làm nên ngồi nói chuyện làm quen thoải mái, sau buổi học đầu tiên thì có thêm mấy người bạn mới, xin facebook nợ kia các thứ khí thế. Cô nàng mặt nước hồ thu có vẻ ít nói, trầm trồ tính cũng có sự thu hút đáng kể.

Tuần đấy đi học đầy đủ, hôm nào cũng 9 rưỡi mới về đến nhà, ăn uống tắm giặt xong cũng gần 11h mới ngủ được. Trò chuyện với Luật cũng thưa dần đi. Đến thứ 7, Luật sang rủ đi ăn, ừ đi, ăn uống no nê về Luật kêu đau bụng, ôm WC cả tiếng rồi leo lên giường ngủ tự nhiên như ở nhà. Tao ngồi máy tính xem tin tức lảng nhảng quay sang thấy Luật đã ngủ say tự bao giờ. Hơn 10 chuẩn bị đi ngủ thì thấy điện thoại Luật rung, có tin nhắn facebook thì phải. Tao cầm xem. Chị gái Luật nhắn hỏi điện thoại kia đâu, sao ko mang đi, lại qua nhà thằng thợ xây à. Tao vui tay nhắn lại em để quên ở nhà, chị đừng gọi thợ xây mang tiếng. Chị gái Luật nhắn tiếp mà diễn sâu vừa thôi em, vớ vẩn lại thành thật với nó ko dứt ra được. Tao hơi hoang mang, thế là thế nào nhỉ, tao nhắn lại có khi là thật đấy, hihi. Mụ chị gái trả lời luôn rồ à, diễn thế đủ rồi, cũng ko nên làm đau nó, chuyện gì bỏ qua được thì bỏ qua đi. Tao đọc mà càng mù mờ, ko biết thằng thợ xây chị gái Luật nói có phải là tao ko. Tao phân vân rồi nhắn lại em thấy anh ấy cũng tốt. Chị kia phản hồi luôn ừ tốt, thế đứa nào lần trước mếu máo bảo với tao là thằng ý vớ vẩn, phải chăng cho nó say tình rồi đá, thế cho nó đau... Đm, tao đang đọc cái gì đây, thật hay đùa, thằng đó là ai.

Hít sâu vài hơi. Tao bình tĩnh nhắn lại em là người yêu Luật, nãy giờ là em nhắn, Luật đau bụng đang ngủ. Phía kia im lặng, tao thì ngóng chờ tin phải hồi. 5 phút trôi qua, vẫn ko có tin nhắn lại, tao ngồi trân trân nhìn màn hình điện thoại, đếm từng giây, thời gian trôi lúc này sao chậm thế.

Có tin nhắn. Chị gái luật nhắn X à, chị xin lỗi, nếu đã vậy thì chị thay Luật nói với em, cũng là giải thoát cho cả em cả Luật...

Dòng tin nhắn đến tới tấp, tao ngồi đọc chậm rãi ko sót chữ nào. Tao lẩm bẩm thật thế à Luật ơi. Mũi cay xè, giận thực sự, tao ko đọc nữa, đi ra ngoài hút thuốc, thuốc cháy tận mẩu lúc nào ko biết. Chưa thể trấn tĩnh, châm thêm điếu nữa, gió hiu hiu se se lạnh buổi giữa thu, thấy lòng trống rỗng vô cùng, đã định rằng chia tay luật vì sợ ngày nào đó Luật sẽ rời xa, đã chấp nhật dần lòng mình để mỗi đứa có con đường rộng mở, Luật chính là người níu kéo tha thiết vậy mà. Tại sao lại phải đối xử với nhau như thế làm gì. Mà mọi chuyện có đúng như lời chị gái Luật nói ko. Dụi điếu thuốc cháy dở, tao đi vào, gọi nhẹ nhàng đánh thức Luật dậy, Luật mở mắt, hồn nhiên như ko co gì, Luật hỏi mấy giờ rồi anh, sao chưa ngủ. Tao bảo anh có chuyện muốn hỏi em, Luật kêu cứ tự nhiên. Tao cầm điện thoại đưa cho Luật đọc, Luật đọc xong thở dài im lặng. Tao hỏi có đúng thế ko em. Luật gật đầu, nét mặt ko biến sắc. Tao hỏi tiếp có nhất định phải làm thế ko, Luật trả lời hỏi nữa làm gì, mọi chuyện đã xảy ra rồi, tiếc là kết thúc hơi sớm. Tao cười, vậy là em muốn anh thật đau lòng thì em mới vui ? Luật nhìn tao, ánh mắt vô cảm. Luật nói người như anh liệu có biết đau ko, nếu biết đau thì anh có cảm nhận được nỗi đau của người khác. Tao gật đầu bảo ngày em tốt nghiệp anh đứng nhìn em từ xa, em chụp ảnh với bạn trai em, anh đau. Ngày em nói có ng yêu, anh dầm mưa về xóm trợ cũ, anh đau. Còn bây giờ, anh ko đau, anh chỉ giận, cách hành xử của em ko giống một con người. Em về đi, thằng thợ xây này đang rất đau rồi đấy, hãy vui sướng với niềm đau của anh nhé, về đi. Luật đứng dậy, tao ngồi phết xuống đường, mắt tao có lẽ đã hoen đỏ. Luật với túi xách, chìa khóa xe, đi ra cửa, ko hiểu sao lại đứng lại nói 1 câu xin lỗi. Tao ko nhìn mà nói tiếp về đi.

Tình ơi, cuộc đời có bao nhiêu, vài lần đắng cay thôi, coi như mình đã già. Tao ngả lưng, ngẫm rằng mình sẽ sống được bao nhiêu năm, gặp được bao nhiêu người, yêu được mấy ai, con người sao ko dành cho nhau những niềm vui thú, hẵn học thù hận để được gì, vui vì thấy người khác buồn có phải niềm vui đích thực. Tình cảm tao dành cho Luật đích thực là tình yêu, những sai lầm của tao về mặt thể xác ko nói rằng tao lừa dối hay phụ bạc Luật. Vậy mà. Có đau ko tao, có buồn ko tao, có hụt hẫng và thất vọng ko tao ? Có, tất cả đều là có. Là một sự thất bại trần trụi và ngớ ngẩn. Đi vào giấc ngủ, tao mơ thấy mình biết bay, tao vẫy tay, cơ thể nhẹ nhàng bồng bềnh giữa không trung, tao nhìn thấy Luật đang cười tươi khoác tay sánh đôi cùng 1 thằng nào đó, nhìn giống tao lắm, tao vẫy vẫy để cố tiến lên trước nhìn rõ mặt thằng kia, nhưng càng vẫy thì lại càng bị tụt lại phía sau, bóng 2 người Luật khuất dần, khuất dần...

Sáng dậy, uể oải, chuyện xảy ra hôm qua tưởng chỉ là mơ. Kết thúc một mối tình mà tao ko thể ngờ đến viễn cảnh ấy. Đi ăn sáng, miếng cháo lòng hôm nay đắng lạ, về nhà bật máy mở mấy bài nhạc buồn, nằm dài hút thuốc. Điện thoại reo vang, ko biết ai gọi nhưng cũng chẳng buồn nghe, hết chuông, lại hồi chuông khác, đến lần thứ 3 tao mới với máy. Bắc Ninh gọi, tao mệt mỏi alo, Bắc ninh nói vỡ lở rồi à anh, tao hỏi chuyện gì, bắc ninh bảo chuyện ms Luật vỡ lở rồi à...

Tao trả lời cộc lốc sao biết, bắc ninh bảo em còn biết nhiều thứ mà anh ko biết. Em xin lỗi vì ko thể nói cho anh trước. Tao ko hiểu, chả nhẽ là Luật nói với bắc ninh à, thế nói trước là nói điều gì. Tao thở dài. Bắc ninh nói tiếp anh ở nhà ko em qua. Tao bảo anh muốn 1 mình, bắc ninh vâng, vậy khi nào rảnh em sẽ kể, đằng nào mọi chuyện cũng xảy ra rồi.

Nằm vật vã hết buổi sáng, nghĩ rằng đây có lẽ là trả nợ cho những cuộc tình chóng vánh chăng. Trưa, thư ký gọi xuống ăn cơm, thấy ủ rũ, thư ký hỏi có chuyện gì, tao im lặng, lầm lũi ăn hết bát cơm rồi lên phòng nằm. Dặn thư ký mai lên đăng ký cho anh nghỉ phép, thư ký ko biết chuyện, nhìn nhìn thôi chứ cũng ko hỏi thêm gì nữa. Ngủ chợt thức chợt tỉnh. Phấn gọi điện, phấn bảo em mới nghe bắc ninh kể, sao Luật lại cay độc như thế. Tao bảo ko có gì đâu, chuyện qua rồi, coi như phiêu lưu một chuyến thôi mà. Phấn hỏi anh có buồn ko, tao trả lời ko, phấn kêu dối lòng mình có gì hay, em hiểu anh mà, tao cười, phấn nói con người anh nặng tình nghĩa, có lẽ cú sốc này ko đủ làm anh gục ngã nhưng cũng khiến anh khó thể quên. Tao lại cười. Phấn cứ thế, hiểu,

quan tâm, nhẹ nhàng, một người bạn thân, thân hơn những người bạn thân khác. Phấn rủ đi cafe đi anh, buồn làm gì, tao từ chối, tâm trạng lúc này chỉ phù hợp để 1 mình, nhìn lại, suy nghĩ lại mình đã sai chỗ nào, đúng chỗ nào...

Có lẽ niềm vui nơi giảng đường giúp người ta thoái mái hơn, lại lần nữa ngồi mài đít ghế nhà trường, ko được như thời sinh viên ngày trước nhưng cũng phần nào đó sống lại với kỷ niệm. Lần đầu tiên được học ở lớp có cả nam cả nữ, phần nữ nhiều hơn nam, cảm giác động lực đến lớp thật lớn lao. Đi làm với tâm lý nặng nề nhưng lên lớp vẫn tươi cười được với em Hồ thu và em yêu quái mồm rộng. 2 con hâm này vui tính thoải mái, giống với giữa và tóc vàng, hay là gái hà nội nó năng động thế nhỉ. Yêu quái hôm nào cũng đòi xuống ăn mì tôm, tao bảo trêu có khi là người tình mì tôm ý nhỉ, yêu quái bảo ok, cố đỗ cao học để học cùng nhau luôn nhá. Được cái các cháu cũng sòng phẳng, mỗi đứa trả 1 hôm chứ ko nhận mòi. Thứ 5, mấy đứa kia ko đi, tao với yêu quái xuống ăn, yêu quái bảo hôm nay chán học, bùng nửa buổi đi anh, tao hỏi đi đâu mà bùng, yêu quái cười nói tùy anh. Tao mở điện thoại search hình ảnh có cái nhà nghỉ tên Tùy Anh, tao bảo là chỗ này phải ko, yêu quái giờ giờ nắm đấm bảo mơ đi sói. Thế là trốn học đi ăn linh tinh, rồi ngồi cafe vỉa hè. Hỏi chuyện, yêu quái kể nhà có ng quen nên ra trường thì xin được vào dạy ở trường cao đẳng, mà muốn lâu dài phải có bằng thạc sĩ, vậy là đi học. Yêu quái hỏi anh thì sao, tao trả lời thẳng hà tĩnh tự nhiên rủ đi học, người yêu cũ là rủ kinh doanh, vậy là đi. Yêu quái hút cạn 1 hớp to cốc sinh tố, trổ mắt hỏi người yêu cũ á? Tao bỗng nhói lòng, gật đầu, ừ cũ, cũ được 1 tuần rồi. Yêu quái hồn nhiên bảo kể đi, tao hỏi kể gì, ẻm kêu thì kể tại sao chia tay. Tao nhìn ra ngoài cửa trầm ngâm nói đó là một câu chuyện dài lắm, 1 tình yêu dài lắm, mà kết thúc chỉ sau 1 đêm. Ko nói thì thôi, nói lại càng khiến yêu quái tò mò, cứ giục kể. Tao kể, kể từ ngày ở trọ năm nhất, tình cờ chịch nhau cho đến thứ 7 tuần trước. Nghe xong, yêu quái thở dài, lại có cả những người như thế à. Tao mông lung nhìn dòng người hối hả, thế đấy. Bỗng có hình bóng quen thuộc lướt qua, người trên xe SH ngoài đầu lại nhìn về phía tao. Tao nói với yêu quái, kia kia, ng đấy kia kia, Yêu quái nhìn về phía tay tao chỉ, con bé đi SH đen đấy à, tao ừ, đúng đấy, người đó vẫn nhìn về phía tao...

Hơn 8h thì bắc ninh gọi điện, hỏi rất bối rối là rảnh háng không zai đẹp. Tao bảo có chuyện gì, bắc ninh nói bình ổn tâm lý chưa, qua em kể chuyện cho nghe, mai em về quê rồi. Tao thò ơ nói có gì mà kể, bắc ninh có vẻ ngạc nhiên bảo ơ, anh ko muốn nghe tại sao em biết chuyện à, em đã từng giải cứu anh không thành công đấy, em ko có lỗi gì đâu nhé. Tao cũng thấy hơi tò mò, mặc dù tự nhủ chuyện cũ đã qua rồi ko nhắc lại làm gì. Tao hẹn bắc ninh ra quán cafe chỗ mỹ đình, ẻm kêu thôi qua nhà em, em lười thay quần áo lắm. Yêu quái cũng rít cạn cốc sinh tố kêu chàng bạn à, em phải gọi anh là chàng mới đúng, lăng tử, đào hoa và cái kết của cuộc tình đầy nước mắt. Tao bảo xàm vừa rồi, tạm biệt yêu quái, phi một mạch về phòng bắc ninh, gấp ngay lão hàng xóm ngồi hút thuốc ở cửa, lão hô hô bảo lâu rồi ko thấy chú qua, tao hỏi to lâu rồi anh có gặp phấn ko, lão giật mình nhìn quanh ra dấu suýt suýt rồi nói à nó nghỉ việc lâu rồi anh cũng ko liên lạc. Người vợ lão nghe chắc chỉ nghĩ phấn là đồng nghiệp thông thường nào đó. Lão vứt tàn thuốc đi vào luôn.

Tao gõ cửa, bắc ninh mở cửa, ở nhà cũng mặc áo 2 dây, quần sóc ngắn, hở hang lắm. Nhưng tao ko để ý, tao vào phòng, nằm lăn ra giường luôn, tao bảo ngày xưa ở chung anh toàn nằm ké giường em thơm tho thích vãi. Bắc ninh nhìn vẻ mặt của tao rồi thở dài, nhìn anh tiều tụy hơn đấy. Tao nói em biết gì thì kể đi, bắc ninh ngồi xuống giường, lở đãng kêu hình như có tóc trắng, bắc ninh bới bới nhổ lên sợi tóc trắng muốt đưa tao xem, rồi lại bới bới, vừa làm vừa nói, em thích anh, anh biết chứ. Tao trả lời cộc lốc, biết. Bắc ninh nói tiếp chị Luật yêu anh, anh cũng biết chứ, tao ko trả lời, bắc ninh dường như cũng ko quan tâm đến câu trả lời, ẻm nhổ được 1 sợi tóc trắng nữa rồi mới nói, chị luật yêu anh hay ko thì em ko biết, nhưng em biết chị luật có yêu 1 người khác, anh kia bên nước ngoài, việc chị Luật chơi anh có lẽ là ý định từ lâu, liên quan đến chị phấn, 2 chị cãi nhau gì đó, chị Luật biết anh vẫn còn tình cảm với chị phấn. Đm, ko nghe thì thôi, càng nghe càng rối, tao bảo anh vẫn chưa hiểu. Bắc ninh kể tiếp, thực ra em dàn dựng vụ

căn cơ cũng là muốn anh gần em hơn để xa chị Luật, em bãy anh cũng để chị Luật biết để phản ứng và rời xa anh. Sau vụ đó em bị chị Luật cảnh cáo. Tao yên lặng suy nghĩ, thế tức là Luật và phẩn có xích mích, Luật biết phẩn còn yêu tao rất nhiều, vì tức giận phẩn mà luật trả thù tao, theo kiểu bà mày sẽ làm cho người mày yêu thương phải đau khổ, phải van xin, níu kéo bà, rồi bà đá nó như một đồ bỏ, mày có xót thương ko, có đau lòng ko...Bắc ninh thì biết chuyện có thể là chị em nó chơi với nhau, kể nhau nghe nhiều bí mật, bắc ninh xót thương người mình thích những cũng ko nỡ bán đứng chị bạn thân thiết nên ra tay dựng kịch để thể hiện sự khách quan. Ôi chà, nghĩ thôi mà đau cả đầu. Tao thở dài 1 hơi rồi bảo, thôi, kệ mẹ nó đi. Tao nói mà chính tao cũng éo biết là kệ mẹ đứa nào. Bắc ninh hỏi anh có buồn ko, tao buột miệng bảo buồn cái lồn. Bắc ninh phì cười nói lại buồn vì cái đấy à, em nghĩ anh đâu thiếu cái đấy mà phải buồn. Tao đứng dậy tạm biệt, đi về, nhảm nhí thế là đủ rồi, tao éo quan tâm lý do nữa, éo quan tâm chuyện cũ nữa, dù gì thì tao vẫn là tao, chỉ hơi tiếc thời gian dành cho mối tình không bến đỗ, cứ gói gọn trong 2 chữ duyên nợ, thế là xong.

Gió đông man mác về, vậy là đã thành người cũ của nhau được 1 tháng, cuộc sống vẫn thế, mãi cũng quen, xóa bớt đi 1 số điện thoại, unfriend 1 bạn fb, nghĩ cho cùng thì cho người ta niềm vui cũng là làm công ích, mình buồn tí cũng chả sao. Yêu quái mời tối thứ 5 sinh nhật ém, tao bảo phái đi học mà nhật với nguyệt gì, ém bùi môi kêu vãi cá chăm ngoan, ko qua thì thôi, hôm sau đứng rủ con này xuống canteen làm gì nữa. Tao bảo đi cũng được nhưng ko có quà đâu, yêu quái ngoác mồm nói thế thì lượn, tay ko bắt giặc có dễ đâu thế. Rồi ém nói con ng yêu cũ của anh ngon thế mà để nó thoát à, tao hỏi sao em biết, ém kêu hôm qua cùng bà chị lên làm môi, nhìn nó quen quen, hỏi facebook rồi vào xem thì đúng, vẫn còn ảnh chụp chung với anh thưở nọ mà. Tao cười, thôi, đừng nhắc đến làm gì. Sống thế này lại nhẹ nhàng cũng vui. Yêu quái gật gù, chuẩn đới, em gần 1 năm nay rồi ko yêu đương, thấy chả có gì phải xoắn, cơ mà con bé đấy nhìn ngon thật. Tao lôi điện thoại bảo còn đầy đứa ngon hơn này, tao mở fb cho xem ảnh phẩn, mỹ nhân, giữa, tóc vàng...Tao chém gió bọn này đều là fan hâm mộ của anh cả đấy, mỹ nhân phủi tay kêu chém ít thôi bố, dân xây dựng chỉ chém gió. Tao ko giải thích thêm, cứ cho là chém đi.

Hôm sinh nhật yêu quái, ra cái nhà hàng éo tận hà đông, gần nhà ém, vãi cả đông, ém kêu đặt 4 mâm, bọn tao ngồi trước, nhóm học cùng lớp có tao, thằng bộ, thằng hà tĩnh, em hồ thu, mới 4 người. Thiếu người thành ra éo dám ăn, tí sau có thằng ml nhìn quen lắm, yêu quái dắt vào chỉ bàn tao bảo anh ngồi đây luôn, tao nhìn rõ, ơ, thằng ml công tử, nó cũng ơ, ông phẩn. Đm, éo ai lại gọi ông phẩn...

Thùa nhận là có duyên với thằng ml công tử này thật, bố cu ngồi xuống cười ha hả nói thế éo nào đi đâu cũng gặp ông thế ông bạn. Tao nói nhỏ bảo hay là gu chơi gái của tôi và ông có điểm chung, nó cười hô hố tiếp. 5 người rồi, em yêu quái thấy vậy cũng ngồi xuống luôn là đủ mâm, chén. Cuộc rượu nào cũng giống nhau, cứ làm quen ban đầu thì nhẹ nhàng nhã nhặn, sau ngấm dần thì hung hăng, cuối bữa thằng công tử bảo rảnh ko đi ra kia trà đá tí, tao cũng chán rượu rồi nên ừ đi, thằng công tử khoác vai tao như bạn thân bảo khả năng tôi có duyên với ông bạn, tao bảo duyên cái lồn gì, nó bảo đúng là duyên cái lồn, tôi đang định tán em yêu quái, ông tha em nó giúp tôi nhé. Đm, tưởng gì. Gọi cốc trà đá, chưa kịp mát tao ực phát hết, xin luôn cốc nữa. Thằng công tử lôi thuốc ra hút, bỏ bảo thuốc ở bàn, tao cũng tự với lấy rút điếu châm, tầm này phê pha rồi ngại éo gì. Thằng công tử hỏi ông mới quen em yêu quái à, tao gật đầu bảo nói lúc nãy rồi còn gì, học cùng lớp ôn thi cao học, ngồi cùng bàn, chưa sờ mũi gì đâu. Thuốc thơm, chỉ thấy mùi thơm còn vị thì nhạt nhạt ko rõ lắm. Kéo vài hơi thằng công tử mới bảo tôi đang tán ém, ông có ý gì với ém ko. Tao xua tay, bảo cứ tự nhiên đê, ko liên quan gì cả. Thằng công tử nhìn tao nghi hoặc hỏi ông vẫn liên lạc với Phẩn ko, tao bảo vẫn, thành bạn thân rồi, éo hiểu sao tao lại nói sao ông ko yêu phẩn đi, phẩn tuyệt vời đấy nhưng ko có duyên với tôi. Thằng công tử lại nhìn tao dò xét kêu sao ông lại bảo thế, tao nói luôn phẩn có lẽ hợp với ông, chân dài, đại gia đi với nhau, phẩn rất tốt và ông cũng ko phải thằng tồi... Thằng beep cười cười éo nói gì, điện thoại reo, yêu quái gọi tao, ém hỏi anh với anh công tử đi mua dầu ăn à, về đi để đi hát. Tao

tắt máy bảo lại thằng công tử, thằng beep kêu hát hò đéo gì, đi massa đê, tôi mời, tao bảo ừ đi, hát hò đéo gì thật. Đi theo xe 4 bánh của thằng công tử, bố cháu đưa vào cái quán kẹc nào ko nhớ, chỉ nhớ là được 2 em đấm bóp, bj tung tóe, phê nhưng ko sướng, cảm giác chỉ là giải tỏa thể xác chứ ko lắng đọng gì trong tâm hồn, ngay lúc đó thấy nhớ Luật, nhớ vl.

Về nhà nằm trằn trọc mãi ko ngủ được, 12h đêm cầm điện thoại vuốt vuốt, danh bạ đã ko còn số của Luật, nhưng tao đã thuộc lòng số đấy rồi, bấm bấm thế nào lại nhắn cho Luật 1 tin, Anh có đáng bị đối xử thế ko em ? Ko thấy trả lời, tao cứ nằm nhìn điện thoại vào màn hình chờ tin nhắn rồi ngủ lúc nào ko hay.

Học bổ túc theo kiểu cuốn chiếu, xong môn nào thi môn đấy, tổng cộng học 9 môn, đến hôm thi hết môn thứ 5 thì cũng là buổi đại hàn, rét vl. Cơ bản chắc là phía nhà trường cũng tạo điều kiện nên thi dễ, nhốn nháo nhìn bài nhau thoải mái. Thi xong mới hơn 8h, mấy đứa rủ nhau đi ăn lẩu cho ấm. Vẫn 3 trai 2 gái quen thuộc, vừa ngồi vào bàn thì điện thoại rung, bắc ninh gọi, tao nghe máy thấy giọng gấp gáp, anh đang ở đâu, chị Luật đang cấp cứu trong viện...

Tao tắt điện thoại, sững sờ 1 chút. Thằng hà tĩnh hỏi có chuyện gì, tao bảo người yêu cũ tai nạn giao thông, đang cấp cứu trong viện. Yêu quái nghe thế bảo là đứa hôm trước ấy à, nó đều thì thì gặp quả báo là đúng rồi. Tao lườm phát, yêu quái im luôn. Tao nghĩ nghĩ, ngày kia là sinh nhật Luật, sao đen thế lại tai nạn giờ này. Rượu đã rót, tao cầm uống ực 1 chén rồi kiểu mọi người, để phi qua viện xem thế nào đã. Mặc bộ quần áo mưa, phóng vút đi, trong lòng thấy bồn chồn khó tả. Đến nơi, gọi điện hỏi bắc ninh đang ở đâu thì kêu đang qua chưa đến nơi, anh lên tầng x, chị gái chị Luật đang ở đó. Tao chạy lên, gặp chị gái Luật đang ngồi ở ghế, bả nhìn tao khẽ nói cậu qua à, có nét gì đó ái ngại trong ánh mắt, nhưng lúc này ko phải lúc hờn trách để tâm, tao hỏi tình hình, bả bảo Luật ngã xe, ngất, người dân đưa vào, vẫn đang trong phòng cấp cứu, bác sĩ chưa ra. Tao ngồi im lặng, cảm giác lo âu, dấp dứ trong lòng rõ rệt. Nửa tiếng sau thì bắc ninh đến, bắc ninh vừa đến thì bác sĩ đi ra hỏi người nhà bệnh nhân Luật đâu, đi theo tôi. Cả 3 bọn tao cùng đi, vào phòng bác sĩ bảo bị tụ máu, cần phẫu thuật trích ra, ai là người thân nhất. Chị gái Luật bảo cháu là chị gái, bác sĩ hỏi bệnh nhân có chồng chưa, chị luật lắc đầu. Bác sĩ giục vậy đọc kỹ và ký vào đây để chúng tôi tiến hành phẫu thuật. Chị gái Luật run rẩy hỏi có nghiêm trọng ko bác, vị bác sĩ bảo chưa nói trước được, nhanh lên, bả ký xong mà như muối quy, có vẻ hoảng sợ quá thì phải, tao phải đỡ và dìu ra phòng chờ ngồi. Động viên bả một hồi, tao bảo 2 người ở đây tôi chạy đi mua bánh mì, sửa ăn tạm. Tao chạy xuống canteen, lạnh thật, chưa bao giờ thấy lạnh thế này, nghĩ quần đôi chút, liệu Luật có ra đi ko ? Chỉ nghĩ được đến vậy. Tao đứng hút vội điếu thuốc rồi mới lên, ko ai muốn ăn gì, tao cứ để ở ghế đấy, gần tiếng sau thì thấy người nhà già đình Luật xuống. Tao lặng lẽ ra ngoài, bắc ninh nhìn thấy cũng đi theo tao, mưa nặng hạt hơn, nhiệt độ ngoài trời chắc chỉ tầm dưới 10 độ. Ngồi ở lan can nghe tiếng mưa, bắc ninh bảo anh có lo cho chị Luật ko, đm, còn phải hỏi sao, đương nhiên là lo, dù cho là 1 người xa lạ thì hoàn cảnh này cũng mong cho những điều tốt đẹp nhất đến với họ huống chi đây là... Người yêu cũ. Bắc ninh lại hỏi anh có trách chị ý ko, tao im lặng thở dài, trách làm gì, hết duyên hết nợ thì thôi. 2 tiếng sau bác sĩ mới ra, nghe tin là ok, chuyển sang phòng hồi sức đặc biệt rồi, người nhà chưa được thăm. Tao thấy nhẹ lòng.

Chở bắc ninh ra về, trời đã tạnh, bắc ninh bảo em ôm anh cho ấm nhé, đéo gì khách sáo thế. Ếm đúc tay vào túi áo khoác tao, lúc này đã hơn 12h đêm. Đường hè nội vắng tanh, chắc muộn và lạnh nên cũng ko ai muốn ra đường, Bắc ninh hỏi anh với chị Luật chia tay được bao lâu rồi, tao nói luôn 2 tháng 8 ngày. Bắc ninh kêu nhớ thế cơ à, chứng tỏ còn yêu sâu đậm lắm. Tao nói ko, ko còn yêu nữa. Bắc ninh như muốn nói gì rồi lại thôi. Đưa bắc ninh về, đứng tạm biệt 1 2 câu, cảm giác bắc ninh còn điều gì đó nửa muốn nói nửa ko, tao cũng ko tờ mờ nữa. Về nhà trọ, tối om, mở khóa cổng thì đéo đúng chìa, lấy điện thoại soi, nhìn kỹ hóa ra ổ khóa bị thay, đm, sao tự nhiên thay ổ khóa ko biết, định gọi cho em thư ký xuống mở, nghĩ thế nào lại thôi, lạnh thế này ko nỡ làm phiền. Quay xe ra ngõ kiểm nhà nghỉ ngủ, đi qua mấy nhà thấy đóng cửa, lại ko

muốn gọi, đi ra đường lớn. Vừa ra đường lớn thì bắc ninh gọi điện, hỏi anh về chưa, tao bảo đang bị khóa cổng, lang thang ngoài trời đây. Bắc ninh ko hiha cười đùa gì mà nói anh qua em đi, em cần nói với anh chuyện này...

Bắc ninh mở cửa, tao vào rửa mặt mày cho tỉnh táo. Đêm hôm nay còn chưa cả kịp tắm giặt gì, nãy đi dính vài hạt mưa, người cảm giác hôi mù. Tao bảo anh chưa tắm đâu. Bắc ninh kêu làm gì mà tắm, linh ta linh tinh. Tao ngồi xuống giường, phòng con gái vẫn thơm tho sạch sẽ thật. Bắc ninh nhìn tao hỏi anh có lạnh ko, tao nắm mẹ xuống lấy chăn cuốn vào, bắc ninh nhìn tao bảo cũng ko hôi lắm đâu, em thấy vẫn thơm mà. Đéo gì, chả nhẽ gọi qua chỉ để khen thơm. Tao hỏi anh nắm thế này liệu có ảnh hưởng đến em ko, ng yêu em biết chẳng hạn ? Bắc ninh cười nói ko lo, cho next rồi, nó trẻ con, ích kỷ lắm, anh thấy em có ích kỷ ko anh ? Sao tự nhiên hỏi thế, anh thấy em là ng tốt, nếu chuyện em làm kịch và bẫy anh với mục đích để giải cứu anh thì em quá tốt. Bắc ninh nhìn thẳng mặt tao bảo thế nếu với mục đích để chiếm đoạt anh thì sao. Tao cười, thế thì quá cá tính và bản lĩnh, đáng khâm phục. Bắc ninh lại hỏi có thật ko. Tao gật đầu, anh cảm thấy thế.

Bắc ninh trầm ngâm vài chục giây rồi nói có việc này em phải nói với anh, em ko định nói nhưng liên quan đến chị Luật, nhìn anh đội mưa gió đến, nhìn mặt anh lo lắng, sốt sắng, em ko đành. Sự thật là chị Luật còn yêu anh nhiều lắm, những điều em nói lần trước là giả, là chị ấy bảo em nói thế, và sự thật chẳng có giải cứu gì hết, em thực sự muốn anh là của em... Tao nghe xong mà mờ mịt giữa thật với ảo, tao ngồi dậy hỏi tóm lại sự thật là thế nào...

Bắc ninh chậm rãi kể, tao yên lặng ngồi nghe. Túm lại là Luật có 1 mối quan hệ với 1 thằng bên Mỹ, mức quan hệ bạn bè, thằng ấy ở cùng quê và 2 bên gia đình cũng là bạn bè của nhau, xem ra có ý vun vén cho 2 người. Gần đây phía gia đình anh kia đặt vấn đề muốn cho 2 đứa tiến xa hơn, anh kia cũng từ mỹ về VN, hứa hẹn đủ thứ, sẽ đưa Luật sang Mỹ. Sức ép từ gia đình và tự chị gái là rất lớn, mặt khác Luật cũng bị xao động, mong chờ về giấc mơ Mỹ. Thằng kia đã là thường trú nhân, cách sang nhanh nhất là làm đám cưới. Luật ban đầu nghĩ về 1 đám cưới giả như trên mạng vẫn lan truyền, nhưng nhà kia muốn cưới thật, thằng kia muốn cưới thật. Luật khó xử. Gia đình ngày càng hối thúc, lại thêm vụ Spa dính phốt, Luật muốn đi thật. Luật đi chụp ảnh cưới để như 1 phần của hồ sơ, ko dám up lên FB. Luật ko biết nói thế nào với tao, thôi thì cố nghĩ ra cái kịch hay để dứt tao nhanh nhất, và Luật đã thành công. Bắc ninh kể đến đây, tao thở dài. Nếu bắc ninh nói là thật thì cuối cùng tình yêu của mỗi người cho bản thân vẫn là lớn nhất, cũng đúng thôi, tao có nghe người nói nếu có ai đó yêu bạn hơn chính bản thân bạn thì người đó chỉ có thể là bố mẹ bạn mà thôi. . Bắc ninh nói tiếp, nhưng thời gian xa cách vừa qua ko đủ làm tình yêu của chị Luật bớt đi, ngược lại nó còn bùng thêm nhiều hơn nữa, chị ấy vẫn luôn để ý đến anh, và rồi chị ấy quyết định bỏ qua giấc mơ mỹ. Cãi nhau với bố mẹ, cãi nhau với cả chị gái, người duy nhất ủng hộ chị Luật là anh trai chị ấy, Lúc chiều nay chị ấy bảo sẽ đi mua một cái áo khoác tặng anh...Nhưng việc ko may đã xảy ra. Tao lại thở dài một hơi nữa, nghĩ và nghĩ. 1 lúc lâu tao mới hỏi lần này anh có tin em được ko sau bao lần em kể chuyện kịch cho anh nghe. Bắc ninh bỗng mếu máo khóc, em yêu anh, tình yêu của em dành cho anh cũng chưa bao giờ nguội lạnh, có lẽ em cứ im lặng sẽ tốt hơn cho em, nhưng em ko đành, nhìn ẻm khóc, tao thấy thương thương, người con gái thích tao từ lần gặp đầu tiên như ẻm nói, suốt bao năm nay tình yêu chưa bao giờ tắt dù chứng kiến tao yêu qua mấy người, phải chăng mình đang hạnh phúc nơi nào mà ko nhận ra hạnh phúc ngay bên cạnh. Tao vỗ về bắc ninh, bảo thôi ngủ đi kéo muộn. Tao nắm 1 lúc thì ngủ, trời lạnh, chăn ấm, có người ôm, ngủ ngon...

Sáng hôm sau bắc ninh gọi dậy bảo dậy đi làm, tao ngáp ngáp kêu mệt lắm, anh nghỉ phép đây, bắc ninh kêu cố lên đi, nay thứ 6 rồi, ẻm lôi tao dậy, đành dậy. Từ hôm đó tối nào đi học về cũng qua bệnh viện thăm Luật 1 chút, đến ngày thứ 4 thì thấy người nhà Luật bảo hôm nay mới được vào thăm. Tao qua, gặp chị gái Luật và bắc ninh đang ở đấy, tao bảo em vào 1 chút được ko. Bà chị gái gật đầu cho tao mượn áo thăm, tao vào trong phòng, Luật đang ngủ, nhìn băng bó đầu

trông thật tội, tao ngồi cạnh ngắm nhìn, hỏi khẽ giờ thì sao đây em, Luật nhắm nghiền mắt, nhìn xanh xao, 2 tháng rồi ko gặp, ko ngờ lần gặp nhau sau 2 tháng lại ở hoàn cảnh này. Tao ngồi 1 lúc thì đi ra, ra ngoài thấy 1 thằng lạ hoặc đang nói chuyện với chị gái Luật, tao trả áo rồi kiểu ra về, bắc ninh bảo em về cùng anh, đi ra lấy xe, bắc ninh bảo tên lúc nãy chính là tên Huê Kỳ đấy... Tao ừ, cũng ko quan tâm lắm.

Đến ngày thứ 10, hôm đó cũng là thứ 7 được nghỉ làm, nghỉ học. Tao cùng bắc ninh vào thăm, nghe bảo sức khỏe Luật tiến triển tốt, đã được chuyển phòng khác. Người nhà vào thăm dễ hơn. Tao vào, Luật đang ngồi tựa vào thành giường, nhìn thấy tao, Luật cười tươi 1 khoảnh khắc rồi lại chùng xuống. Luật bảo lâu lắm rồi ko gặp anh nhỉ, tao gật đầu, lần trước anh vào em đang ngủ., cố gắng khỏe nhanh nhé. Có 1 sự gì đó kiểu vừa khách sáo, vừa e dè, cả 2 ít nói chuyện, chỉ hỏi vu vơ, tao phân vân ko biết có nên bảo Luật rằng tao biết mọi chuyện rồi hay ko vì cũng ko rõ tình yêu này có còn tiếp tục được. Một lúc thì tao bảo anh về cho em nghỉ ngơi, Luật vâng, mắt rưng rưng. Tao thở dài, thôi, lúc này có lẽ cần động viên Luật, chuyện khác để sau. Tao bảo khỏe nhanh lên anh chờ, đิ mỹ anh cũng chờ mà ở nhà thì anh đón, Luật ngược nhìn tao, tròn mắt hỏi anh biết chuyện rồi à, ai kể cho anh. Tao nắm tay Luật nói điều đó ko quan trọng, dù đi mỹ hay đi phụ hồ với thợ xây đều phải có sức khỏe, gắng lên. Luật cười, Luật bảo xe máy em đâu, áo em mua tặng anh để trong cốp, anh mặc xem vừa ko. Tao chỉ cười, nói thêm vài câu, Luật bảo mỗi ngày anh đều vào thăm em nhé, tao ừ.

Ra về, Bắc ninh hỏi anh nói gì với chị Luật mà lâu thế, tao trả lời thì động viên, anh bảo anh biết hết chuyện rồi. Bắc ninh im lặng hồi lâu mới hỏi lại chị Luật chắc sẽ khỏe sớm thôi, có sức mạnh tinh thần to lớn của anh thì ngại gì. Tao ko trả lời vào câu nói mà chỉ rủ bắc ninh đi ăn trưa, 2 đứa vào quán bún chả, tao ăn xong trước nhìn sang bắc ninh thấy tay vẫn chọc chọc, ăn mãi ko xong. Tao bảo tình cảm của anh với Luật có lẽ cũng khác rồi, và Luật với anh chắc cũng thế, tình yêu ko còn như xưa được nữa, sau cơn giông bão nãy thuyền sẽ ra khơi, mãi ko về nữa đâu. Bắc ninh ngẩng mặt lên nhìn, tao giục ăn nhanh lên về ngủ thôi. Bắc ninh lườm mắt kêu ai cho anh ngủ cùng mà nói thế. Tao cười trêu ơ anh có bảo ngủ cùng lúc nào đâu. Trêu vậy chứ đúng giờ ko có tâm trạng chịch choẹt. chờ bắc ninh về rồi tao cũng lượn đi luân. Thấy trong lòng rối loạn, tâm lý chán nản kiểu gì ko rõ, chỉ biết là chán, ko rõ mình sẽ đi hướng nào tiếp theo. Tao nhớ đến phẩn. Tao gọi điện cho phẩn định rủ cafe, chỉ có Phẩn mới hiểu tao nhất, sau vài hồi chuông, 1 giọng nam nghe máy bảo tôi đây. Đm, giọng quen lắm, à là thằng công tử. Tao bảo sao ông cầm máy phẩn, thằng beep trả lời hồi nhiên ơ thế ông khuyên tôi yêu phẩn còn gì... Vkl, có đâu nhanh thế ???

Nói chưa được mấy câu thì nghe tiếng phẩn léo nhéo, có vẻ như phẩn giật lại điện thoại. Phẩn bảo em nghe, tao hỏi đang ở đâu mà tiếng vang vang vậy, phẩn kêu vang cái đầu anh. Em đang đi cafe cùng hội bạn, để điện thoại trên bàn đi vệ sinh mà lão kia cầm nghe luôn. Tao cười, làm gì phải giải thích thế, tao bảo vậy thôi a ko phiền nữa, à mà thằng vừa nghe máy, anh biết nó, em yêu nó cũng được đấy. Phẩn ơ ơ 2 câu thì tao tắt máy luôn. Kể ra phẩn được thằng công tử nó yêu thương thì cũng là cái tốt, bản chất phẩn chỉ là ngồi bàn chứ có phải phò phạch gì đâu, tao thấy có 1 chút, 1 chút xíu rất nhỏ nuối tiếc, nhưng nghĩ như vậy thì cũng mừng cho em ấy, có khi phải ra sức vun vén cho ẻm mới được.

Về nhà nằm dài, cảm giác chắc chắn sau bận này sẽ xa Luật, khoảng cách vô hình mà lớn lắm rồi. Liu riu vào giấc ngủ thì nghe tiếng xì ồ xê ô quen quen, tí sau thấy em thư ký chạy lên phòng bảo thằng hàn đến chơi, anh xuống chơi với nó đi, tao bảo thôi, báo giúp anh ko ở nhà, anh đang mệt. Con bé xị mặt đi ra, tao cũng đứng dậy đóng chốt cửa, đang ko thoải mái lại gấp thằng hàn lồn làm gì, mỗi việc nói tiếng anh với nó đã thấy mệt bỏ mẹ ra rồi. Ấy thế mà tỉnh ngủ. Cầm điện thoại lướt lướt, đã thấy Luật chụp tự sướng ảnh băng bó với tus tưởng chết được mà ko chết nổi, và con tim đã vui trở lại. Tao đọc mà thấy buồn vl, lúc này trong đầu lại xuất hiện ý nghĩ đi công trình xa, nghĩ là làm, lên mạng tìm việc luôn, lọc lọc vài chỗ, ghi chép lại, dạo này cũng có

nhiều việc gớm, cơ mà có gì chắc cũng phải ra tết, giờ gần tết rồi...Lại ko ngủ được nữa, bí bách, nghĩ ra ngoài cafe cho đỡ buồn vậy, thế là xách laptop đi, xuống tầng 2 cũng phải vào chà thằng hàn câu cho phép lịch sự, cửa khép, tao nghĩ đơn giản, đẩy cửa bước vào, đệt mợ, đã thấy thằng hàn đang khoác eo em thư ký rồi. Tao nói 2-3 câu rồi cút. Lại nghĩ thấy nản, em thư ký rõ ràng trước cứ xoén xoét ko thích thằng hàn, từ đợt nó mua cho iphone thì nhận liền, giờ thấy cho ôm eo rồi, cứ đà này chả mấy nữa mà nó dí chim vào mồm đến nơi, mẹ kiếp, vật chất quyết định ý thức là thế.

Vẫn là quán cafe quen thuộc, buổi nửa chiều cuối tuần, trời lạnh nên có khí dân chúng lười ra đường thành ra quán cũng đông phết, có cả bàn đôi, cả bàn hội nhóm. Tao lại kiểm 1 góc ngồi, gọi ly cafe mà dặn nhân viên là cho nhiều và loãng, ko cần đặc, xác định ngồi hết buổi chiều mà. Mở lap lượn facebook, thấy mụ 85 chụp ảnh chân dài trong quả tất lưới, nhìn gợi tình thật, tao vào like và comment láo, thấy mụ pm hỏi đang ở đâu, nói mấy câu tao bảo ý định ra tết nghỉ để xin việc khác, muốn đi công trình, mụ kêu hâm mà nghỉ, ở thủ đô ko sướng hơn mà thích đi bụi. Rủ mụ qua đây cafe, mụ ok luôn mới sợ, tao dặn nhớ mặc đúng cái quần tất lưới trên ảnh nhé. Mụ bảo thích thì ko mặc gì luôn...

Mụ 85 đến, đúng như hẹn. Tao hỏi mặc lưới thật à, ko lạnh sao, mụ kêu sợ gì, thời trang fang thời tiết luôn. Tao trêu ok, lúc nào lạnh thì bảo tôi để tôi đưa vào chỗ nào kín kín cho ấm. Mụ ngồi xuống ở 1 góc 90 độ với tao, vắt chéo chân, váy ngắn làm lộ đùi trắng muốt, lại ẩn hiện sau mấy ô lưới đen, quả thật hấp dẫn. Thấy tao soi ghê quá mụ kêu có gì mà nhìn, ông có thiếu gì đâu mà phải soi như thế, mụ gọi cốc sinh tố rồi hỏi chuyện công việc có vấn đề gì sao mà nghỉ. Tao trả lời chỉ là thấy chán Hà Nội, muốn trải nghiệm nhiều hơn thôi, mụ nhìn nhìn kêu kiểu này chắc là chạy trốn chứ gì. Tao ko trả lời, tao bảo ra tết tìm được việc là nghỉ luôn, à mà thằng hàn qua chỗ tôi chơi, đúng hơi là qua chơi em thư ký. Mụ 85 khoắng nát cả sinh tố mới hút chút chút, mụ bảo thằng ý tặng điện thoại cho em thư ký cả công ty biết mà, em thư ký có khi lại câu dẫn thằng hàn cũng nên, gái yên bái, vùng cao, dân tộc nhiều trò lắm. Nói toàn chuyện nhảm nhí 1 lúc thì em thư ký gọi điện, em hỏi anh đang ở đâu thế, thằng hàn rủ tối đi ăn, bảo em gọi cho anh. Tao trả lời đang ngồi ngắm đùi chị 85, có mời chị ấy đi luôn ko, thư ký á à đi đánh lẻ cơ đấy, ghê thật. Đm, tao bảo toẹt luôn là đánh lẻ éo bằng cô, đưa hắn zai ngoại quốc về phòng du hí, thư ký cười hihi kêu làm gì nói vẻ cay cú thế, ghen à anh. Vl cô em tưởng bở, có đéo gì mà phải ghen. Tao tắt máy bảo 85 là thằng hàn rủ đi ăn đấy, đi chén đi, mấy khi được ăn miễn phí, mụ kêu có được mời đâu mà đi, tao nháy mắt nói đi với tư cách là người yêu tôi. Mụ 85 mặt thoáng ứng hồng, hehe, mụ thường ngày luôn vẻ lạnh lùng, thế mà mới đùa câu thế đã đỏ mặt, xem ra vờn vờn 1 lúc có khi nước chảy ròng ròng.

Vậy là ngồi cafe hết buổi chiều, tao bảo về tắm giặt đê, mụ 85 kêu tắm rồi, tao rủ thế về chỗ tôi cho biết nhà, ngồi chờ tôi tí. Về nhà trọ, thấy em thư ký đang trang điểm, tao phi vào phòng luôn hỏi ăn ở đâu, ém kêu ăn lẩu gần đây, nhìn qua gương thấy mụ 85 đi sau, ém mới quay lại kêu o chị à, đi cùng bọn em cho vui. Mụ 85 cười nói chị có được mời đâu, phải đi ké suất của tên này đấy.

Tao lên phòng tắm, nồi nước to nấu than tổ ong ngoài sân phơi đang sôi lăn tăn, làm hắn lưng nồi tắm cho thoải mái. Vừa tắm vừa huýt sáo véo von, tắm xong thì thấy đeo có quần áo, chết mẹ, quên ko mang vào. Theo thói quen ở 1 mình, tao cuốn tạm cái khăn vào khu vực nhạy cảm rồi đi ra ngoài, vì rằng cửa ko chốt chứ cửa mà chốt thì tồng ngồng ra cũng được. Đm, thế beep nào mụ 85 đang ngồi ở ghế ở bàn máy tính, mụ quay ra thấy tao thì á lên 1 tiếng, may vl là cuốn che hết rồi. Tao cũng hơi giật mình nhưng tình huống này xử lý đơn giản, chỉ cần dày mặt ra là được thôi. Tao bảo á gì mà á, có hở chỗ nào đâu, giống như mấy thằng đá bóng mặc quần đùi thôi mà. Mụ 85 lúc này tai đỏ ứng kêu bố mặc quần áo vào nhanh cho con nhờ, ai lên nhìn thấy lại hiểu nhầm bỏ mẹ. Tao nỗi hứng muốn trêu mụ tí nên bảo bà tránh ra cho tôi lấy quần áo trong tủ, mụ đứng dậy luôn, đi ra cửa, tao cố tình huých vai chạm vào vai mụ phát rồi đứng chặn

trước mặt mụ. Mụ ngược mắt lên nhìn, tao bảo lạnh quá, ôm 1 cái cho ấm nào. Vẫn là chiêu thức ko để đổi phương kịp phản kháng, ôm luôn. Mụ 85 đơ mẹ người, tao cứ giữ ôm 1 lúc xong cũng đưa tay xuống xoa xoa eo, dần dần vào mông, tao khẽ thì thầm nói ở lúc nãy đứa nào bảo thích thì ko mặc gì luôn ấy nhỉ. Mụ 85 thở phì phò kêu buông ra, tao ngu gì mà buông, mụ nói tiếp buông ra ngay, tao vẫn ôm, mụ nói thêm buông em ra. Ô đệt, xưng em cơ à. Xưng em thì là chết với tao rồi

Đm, cơ hội hiếm có, cặp chân dài kia bao thằng muốn banh háng, chưa kể tao tò mò xem mụ les thật hay les giả, tao kéo mụ ra gần cửa rồi lấy tay đẩy chốt cài cửa lại. Mụ hỏi định làm gì, tao cười nhảm hiếm nói anh muốn ôm em thôi. Có vẻ xưng anh gọi em dễ chịu hơn, mụ ngẩng mặt lên, má đỏ hồng bảo anh muốn chết ko, tao bảo muốn. Tao hôn luôn, mút môi nhau 1 hồi, tao luồn tay xuống kéo váy lên, đưa luôn tay vào khu vực khe mà vuốt, cơ mà thấy lợn cợn dây lưỡi, tao hỏi ngây ngô Ơ cái lưỡi này cởi thế nào. Mụ 85 phì cười bảo giả ngây ngô, ghét thế. Tao quỳ chân xuống, tuột quần lưỡi ra, tuột tiếp quần lót ra, lộ hết khe rồi, ôi đệt, hồng hào, chắc gọn, đéo nghĩ lại đẹp thế, đẹp hơn cả của bắc ninh. Vuốt vuốt, day day, thấy mấy đầu ngón tay sưng nước tao cởi nhẹ khăn đang cuốn mình, thằng nhỏ bật ra, mụ 85 cũng đưa tay vào cầm thằng nhỏ như tò mò. Đẩy mụ quay mặt vào cửa, cuí đầu xuống. Tao từ phía sau, đâm tọt vào, đệt, rất là chắc chắn, nhấp nhấp nhẹ nhàng rồi dòn dòn dập dập. Mụ cắn răng ư ứ trong miệng, lúc thì lại phải đưa tay lên bịt miệng. giữ nguyên tư thế như vậy cho đến khi gần ra thì tao rút, xả vào đống quần lưỡi...

May là còn nước nóng rửa ráy, tê hết con chim. 85 vào mặc lấy quần nhìn thấy quần lưỡi đã dính bao tinh túy, ẻm kêu anh thật là, ra hết quần em rồi, lấy gì mặc. Tao bảo ko cần lưỡi, để trần càng gợi cảm mà, 85 nói lạnh lǎm. Tao nhìn đôi chân thon, lại thấy nứng quá mà thằng nhỏ chưa dậy được, nuốt 1 miếng nước bọt to, tao bảo nhanh lên để đi em, quần cho vào trong chậu đi mai anh giặt giúp. Đệt mợ, với người kiểu này cứ đóng xong là xưng hô anh em tự nhiên, giờ già dơ rồi ko giống như hồi sinh viên cậu tớ tớ nữa.

Đi ăn, thư ký có vẻ ngạc nhiên lắm khi bọn tao xưng hô anh em, nó cũng chả dám hỏi. Bữa ăn đúng theo tiêu chí là đi ăn miễn phí, kê mẹ hàn, đằng nào tao ra tết cũng nghỉ, tao cứ ăn uống vô tư, mời nói choành choạch, thằng chó uống cũng tốt, chả thiếu chén nào. Xong bữa thì tao chở 85 về trước, tạo điều kiện cho đôi cầu nam nữ kia có cơ hội mà chim chuột. Về phòng tao, nằm ôm 85, tao khẽ bảo anh tưởng em là les, hóa ra ko phải. 85 kêu em là lưỡng, thích cả trai cả gái, tao trêu ơ thế lúc nào rủ 1 em gái nữa cùng chúng mình yêu thương. 85 lại câu anh có muốn chết ko. Ấp nhau 1 lúc thì 85 bảo em phải về, ko đi qua đêm được, tao hỏi tại sao thì ẻm bảo mới ở cùng 2 đứa em họ, mình là chị lớn phải sống gương mẫu, đi qua đêm nó đánh giá. Tao thấy tiếc tiếc, cứ giữ bảo ở lại tí nữa. Lại vuốt ve, rồi nước chảy bím mòn, đóng thêm 1 cuốc, sướng vl, 85 rên ư ứ, kiểu bức bách lâu ngày được giải tỏa, ẻm oằn người thắt bím, xong thì ẻm lim dim, ngủ mẹ lúc nào ko hay, thế là khỏi phải về...

Sáng hôm sau dậy, ẻm vội vàng bỏ về, kêu là ko biết giải thích thế nào với mấy đứa em đây. Tao cười bảo cứ nói thằng nói thật là sức mạnh của chữ tình. Tao nói chữ tình vì ko biết nó là tình gì, ko phải tình yêu rồi, có lẽ là tình dục chẳng.

Đi ăn sáng đàng hoàng rồi lại phóng xe vào thăm Luật, ẻm đã dặn thế rồi, lại ngày nghỉ, ko qua thì ngượng chết. Đến nơi đã thấy thằng huê kỳ đang ngồi đấy rồi, Luật thấy tao, có vẻ khó xử thì phải. Tao biết ý ra hành lang ngồi chờ, để 2 đứa nó nói chuyện cho tự nhiên, 1 lúc thì chị gái luật đi mua đồ ăn sáng về, thấy tao bả cũng có vẻ ngài ngại. Ko biết bả vào nói gì bên trong, được 1 lúc thì thằng huê kỳ đi ra, ngồi cạnh tao. Luật đang ăn, tao cũng ko vội vào, thằng huê kỳ cất tiếng hỏi anh là bạn Luật à...

Tao trả lời lại rằng ừ bạn, ông bạn thì sao. Thằng kia tự tin nói em là chồng chưa cưới. Tao cười khẩy 1 cái, tự tin quá thanh niên, tao điềm đạm nói à hóa ra là ông xã tương lai, tôi có nghe Luật kể về ông xã đã đi chụp ảnh cưới nhưng chưa đăng ký kết hôn. Thanh niên quay sang tò vò ngạc

nhiên kêu ơ anh cũng biết việc này à. Tao vẫn bình thản bảo ừ, ông bạn bao giờ đưa Luật qua mỹ, thằng bé nhìn tao như kiểu đi hết từ ngạc nhiên này sang ngạc nhiên khác, chắc nó nghĩ chuyện này bí mật chỉ nội bộ gia đình biết hay sao. Tao lại nói cuộc sống bên mỹ có thực sự tốt hơn ở đây ko, nếu tốt hơn thì hãy đưa Luật đi, còn sang mà lại cong mông cày làm thuê làm móng thì chưa chắc đã bằng VN. Thanh niên méo hỏi anh là thế nào với Luật. Lần này tao trả lời thằng luôn. Tôi là ng yêu cũ. Luật bỏ tôi để đến với cậu, đến với giấc mơ mỹ đấy. Méo thở dài, à à, vì anh mà Luật quyết định ko đi nữa, xem ra ko phải người cũ rồi. Tao im lặng, thằng méo cũng im lặng, 1 lúc tao hỏi ở bển ông bạn có người yêu chứ, cứ nói thằng như 2 thằng đàn ông thực thụ đi. Nó gật đầu kêu có anh ạ, tao bảo thì Luật ở VN cũng có ng yêu, bình thường mà, ông có yêu Luật ko. Thằng méo ú ớ, tao bảo ngại beep gì, tôi có giấu gì ông đâu. Thằng méo bảo em quen Luật từ nhỏ, lớn lên đi du học thì ít gặp, em ở bển được chục năm rồi, nói là yêu thì ko phải yêu. Thằng méo dừng lại vì thấy chị gái Luật đi ra, bà gọi tao bảo em vào đi, Luật gọi em. Tao đứng dậy bảo thằng méo chờ tí ra đi cafe nhé.

Luật thấy tao, Luật hỏi anh nói chuyện gì với anh méo vậy. Tao cười, chuyện bình thường xã giao mà, em lo lắng gì à. Luật bảo ko, nhưng 2 người nói chuyện được với nhau á. Tao ngồi xuống, hỏi bao giờ được ra viện, Luật kêu chắc vài hôm nữa, em ổn rồi mà. Hỏi han vớ vẫn vài hồi, tao bảo cơ hội đi mỹ ko phải dễ dàng, em nên suy nghĩ về việc đó. Luật nhìn tao hồi lâu mới bảo nếu em quyết định đi, có lẽ giờ đã ko nằm đây. Định nói nữa như lại thôi, thôi chờ em ra viện thì nói chuyện có lẽ tốt hơn. Tao ngồi kể vài câu chuyện vui cho Luật cười rồi kiểu vè. Luật bảo mai anh đi làm xog về qua đây nhé, muốn ôm anh 1 cái quá, 1 tỷ năm rồi ko được ôm anh...

Thằng méo vẫn chờ tao, 2 thằng ra quán cafe cóc gần cổng viện. Tao bảo cuộc sống bên đó ổn ko, nó kêu cũng ổn, học xong làm cho 1 công ty méo, nói chung là văn minh hơn nước ta. Tao lại hỏi thế Luật sang thì sẽ làm gì. Thằng méo thành thật trả lời chắc là mở 1 tiệm nail, cũng khá lắm anh ạ. Nhâm nhi ngụm cafe bàn chuyện tây chuyện ta, lại quay về chuyện khi nãy, tao hỏi ko yêu Luật sao cười làm gì, thằng méo im im mấy chục giây mới trả lời yêu là 1 chuyện, lấy vợ là 1 chuyện, con gái trong nước mình hay anh ạ, mấy đứa con gái sang bên đó hoặc là ăn chơi hoặc là tây hóa quá nhanh, em thấy Luật giỏi... Đẹt, người ta bảo gái ham tài trai ham sắc, bảo mẹ là nhìn Luật xinh ngon luôn đi cho xong. Thằng méo khẽ cười, vâng, Luật xinh, giỏi giang, em cũng thích có người vợ như thế... Tao chẹp miệng, thằng này tính kỹ quá, khác tao hoàn toàn, tao yêu thương heo phương diện say mê, yêu là yêu, bố cháu này còn chắc bài đến thế, đúng là lấy Luật làm vợ đúng ý nó. Ngồi tầm hơn 30p. Tao bảo tôi cũng chẳng giữ Luật đâu, tôi cũng đã từng nói chia tay với Luật để Luật rộng cánh bay, ông đừng nghĩ về tôi làm gì, ông hay cảm hóa Luật đi. Luật là người đúng như ông mong muốn. Còn chuyện Luật đi hay ở tôi sẽ ko tham gia, việc yêu đương cũng để thả trôi vậy.... Tao ra về, nghĩ rằng miệng mình nói vậy nhưng mình sẽ làm khác, Luật đi mỹ sẽ tốt hơn nhiều cho Luật...

Rồi Luật cũng ra viện, cũng trở lại Spa. Tao vẫn trò chuyện bình thường nhưng ko làm sao xóa tan đi khoảng cách. Dính phốt lần trước ít nhiều cũng ảnh hưởng, lại thêm hơi chục ngày nằm viện, spa ít khách hẳn. Tao vài lần lên spa chơi nhưng đều đi cùng bắc ninh, Luật có vẻ ko hài lòng lắm nhưng cũng ko nói ra ngoài. Sau bao nhiêu chuyện như thế, nói cũng khó.

Tết dương lịch năm đó được nghỉ có 1 ngày, ko về quê nữa. Nằm ngủ đến 8h thì bắc ninh qua rủ đi chơi, bắc ninh càng ngày càng nhu mì, ân cần lắm. Tao dậy ra ngoài hút điếu thuốc cho tỉnh táo rồi mới vào đánh răng, hút xong bước vào phòng thì thấy bắc ninh cầm trên tay cái quần lưới đen hỏi cái này của ai. Chết mợ, cái quần của 85, từ lâu vẫn để ở móc. Tao gãi đầu gãi tai bảo ko biết, sao lại có cái đấy ở đâu. Bắc ninh mỉm cười, rồi, ko biết, được rồi. Ko rõ ý đồ gì nhưng tam cảm giác hơi nguy hiểm. Vệ sinh cá nhân xong thì bắc ninh bảo đi chơi, tao hỏi đi đâu thì bắc ninh bảo hay rủ chị Luật đi xem phim. Tao bảo Luật gì mà Luật, Luật đang cong đít phục hồi spa, thời gian đâu mà xem phim. Vừa dứt lời thì thấy tiếng cộp cộp, Luật đi lên vừa đi vừa nói là ai bảo em ko có thời gian...

Đệt, lần này chắc là hẹn nhau vô tư chứ ko phải bãy. Luật bước vào phòng, nước hoa thơm phức. Luật bảo chán spa rồi, bỏ. Cả tao và bắc ninh đều quay sang trố mắt nhìn. Luật bảo em bỏ rồi, cho chị gái làm, em lại kiếm 1 công việc đi làm hành chính thôi, ít nhất là tạm nghỉ, thấy mệt mỏi quá. Bắc ninh ngồi im ko nói gì, tay vẫn cầm quần lưới, tao quay sang nhìn bắc ninh bảo hôm nay 2 người có hẹn nhau ko. Bắc ninh lắc đầu. Luật thì nhìn tao cười hỏi anh làm gì mờ ám hay sao mà sợ.

3 đứa đi xem phim, mỗi người trong đầu 1 ý nghĩ, sợ rằng chả ai nhớ kỹ nội dung phim khi ra về. Xong ra ngồi cafe. Tao hỏi luôn em có đi mỹ ko. Luật hỏi ngược lại theo anh em có nên đi ko. Tao im luôn, biết trả lời thế nào. Luật hỏi tiếp nếu là anh thì anh có đi ko. Tao lại im lặng, 10 giây sau mới trả lời nếu là anh thì anh sẽ đi, Luật nhìn ra ngoài đường mà hỏi vu vơ tại sao. Tao nói luôn vì mọi thứ ở bển đều tốt hơn, kể cả tên huê kỳ, nó cũng tốt hơn anh. Đến lượt Luật im lặng. Bắc ninh nãy giờ cũng chỉ ngồi im, giả vờ cầm điện thoại, chắc là tai cũng đang vểnh lên hóng. Luật cầm cốc cafe sữa lên bảo, ở bển có cafe ko anh nhỉ. Tao phì cười, khi người ta đang mông lung, người ta thường phát ra những câu hỏi ngây ngô như vậy. Luật nói tiếp yêu 1 người lại sống bên một người, hihi, như thế có tốt ko. Mắt Luật ngắn ngắn. Luật bỗng đứng dậy, bảo bắc ninh, châm anh ý cho tốt nhé, có lẽ những người chị quen, chưa một ai si tình như em. Bắc ninh ngơ ngác, Luật bước đi, tiếng giày cao gót khô không khốc, nhìn theo bóng hình ấy, tao khẽ nói anh yêu em và chúc em hạnh phúc...Bắc ninh đẩy tao bảo anh đi theo chị ấy đi, tao ko, bắc ninh gắt đi theo đi, mắt nhìn tao sắc lẹm, tao đứng dậy chạy theo. Xuống tầng, luật đang đội mũ bảo hiểm, đưa tay gạt nước mắt. Tao tiến lại, ôm lấy Luật nói rõ ràng lời lúc nãy. Anh yêu em và chúc em hạnh phúc, Luật òa khóc...

Rồi Luật cũng đi nhưng là đi du lịch. Luật bảo du lịch trước xem cuộc sống ở bển thế nào, chi phí du lịch do thanh niên huê kỳ đài thọ cả. Trước hôm Luật đi, Luật còn qua tặng tao cái áo. Luật bảo tết đầu tiên xa nhà, xa người yêu, chắc em chết ở đất khách quê người mất. Tao bảo VL. đi du lịch mà như đi tù ko bằng. Sau hôm đó tao có thêm một người bạn thân...

Cái gì đến cũng phải đến, Ăn tết xong thì bắc ninh trở thành người yêu ko cần tỏ tình của tao, cũng được hơn tháng bên nhau quấn quýt thì tao tìm được việc và xin nghỉ công ty hiện tại, lý do là muốn trải nghiệm nhiều hơn. Tao làm giám sát cũng cho 1 công ty của hàn, công ty quy mô nhỏ, mỗi dự án chỉ cắm 3 người bao gồm 1 người hàn và 2 người việt, cùng lúc chỉ có khoảng 3-4 dự án. Bọn này làm theo phong cách là hợp đồng theo nhân công và thời gian. Tao được xem qua thì thấy dự án tao làm ký hợp đồng với chủ đầu tư là 3 người trong vòng 6 tháng. Khoảng 140 triệu/ 1 tháng. Lương tao được trả cao hơn ở công ty cũ kha khá, thằng việt làm cùng tao chắc thấp hơn tao chút, vậy là lương thằng hàn sẽ được 70-80 củ là ít. Công trình tao làm ở Quế võ, cách thành phố chục km. Bắc ninh biết tin có vẻ ưng, ko ngăn cấm, chỉ dặn tuần nào cũng phải về hà nội nhớ. Tao ok, chỗ này thuận tiện xe khách, bọn tao chỉ làm hết sáng thứ 7, về hà nội cũng tiện.

Công việc thì có bỡ ngỡ 1 chút do làm nhà xưởng, chủ yếu là về kết cấu thép, các hạng mục kiến trúc ko quan trọng lắm, vậy lại lại phải đọc đọc tìm hiểu nghiên cứu các tài liệu về kết cấu thép, về đường xá, thoát nước...Lão chỉ huy trưởng nhà thầu gấp mặt trao đổi thằng thắn là mỗi tháng hỗ trợ 5 củ. Tao gật gù nhận ngay, ngại đếu gì.

Tao thuê trọ ở 1 nhà cách công trình tầm 2km, nói chung dân cư khu này cũng đông đúc nhưng nhìn vẫn nét nông thôn. Nhà trọ mới xây có 2 tầng, mỗi tầng 2 phòng, khép kín. Tao chuyển đến thì mới có 1 phòng tầng dưới ở, là mấy thanh niên công nhân nhà máy gần đó, tao chọn 1 phòng ở tầng 2, cạnh đường. Hành trang mang theo chỉ có mỗi balo quần áo và cái chăn mỏng. Chủ nhà là 2 vợ chồng cũng tầm 30 tuổi, đều đi làm công nhân hết cả, ở cùng bà mẹ già tầm 70 rồi. Người nhà quê cũng có vẻ thật thà tử tế, thế là ổn rồi.

Ở được 1 tuần thì thấy nóng, muỗi, bà cụ cũng quan tâm kêu nhà thừa màn thưa quạt, cháu cứ lấy mà dùng. Vậy là mượn luôn. Hôm đó biết ý mua mấy trăm nghìn thịt chó về bảo tay chủ nhà

cho em ăn cùng, chủ nhà cũng thích nhau nên ok luôn, 2 anh em cò cưa đến gần 9h tối rồi ra ngoài sân ngồi uống nước chè hút thuốc. Hắn bảo từ ngày nhà máy về, làng quê ko còn yên bình nữa, công nhân zai gái từ phía đỗ về đây, ừ thì kinh tế cũng phát triển nhưng cũng mệt với các cô các cậu lăm. Làng này còn ít người thuê trọ nên tình hình vẫn ổn chứ mấy làng trên kia, toàn nghiện ngập, trộm cắp nhiều lăm. Lão dặn chú phai cẩn thận giữ gì, anh chị cũng đi làm suốt ngày, tốt nhất đứng để tiền ở nhà. Tao cười bảo em có răng với dép, ko có gì phải lo, hỏi han thêm mấy câu tao cũng kể đang xây dựng nhà máy, hết công trình lại đi, bảo lương được có hơn chục củ mà lão giật mình, lão kêu cả 2 vợ chồng anh còn chưa được 10 triệu...Lão bảo anh có đưa em họ học đại học ra trường ko xin được việc mà đi làm công nhân, nhà máy chú xây xong có việc giới thiệu giúp nhé. Tao gật gù cho phải phép chứ nghĩ làm xong thì tao cũng té rồi còn đâu.

Trưa thứ 7 làm xong xách cặp ra đường lớn bắt xe về hà nội luôn. Về mỹ đình rồi qua thằng phòng bắc ninh, phòng trọ của tao đã trả rồi, giờ về hà nội còn mỗi chỗ bắc ninh để trú chân thôi. Cơ mà đeo có khóa cửa. Gặp lão hàng xóm đang ngồi hút thuốc, lão mang cái ghế ra cho tao ngồi, 2 anh em lại đàm đạo chuyện nghề, tao kể về công trình mới, lão bảo chỗ đấy ngày xưa anh cũng từng, gái bắc ninh ranh phết. Được tí thì bắc ninh về, thấy tao ngồi chồm hổm ở đấy thì bất ngờ và vui lắm, vì tao về ko báo trước.

Tao vào tắm giặt cho thoái mái, rồi quất luôn 1 cuốc với bắc ninh. Bắc ninh nhõng nhẽo kêu sao về ko báo em, tí đi đánh chìa khóa đi, giờ chỉ còn mỗi em cưu mang anh thôi. Tao bóp vếu em phát, nghĩ bụng, còn đầy, phấn cũng ở 1 mình mà, ko biết dạo này ra sao, đã yêu thằng công tử chưa...

Vốn dĩ tao cũng hiểu con người bắc ninh, kiểu trong cứng ngoài mềm, kiểu này tao có thể nắm trong lòng bàn tay, khi ẻm giận lầm tao cũng chỉ cần nịnh ngọt nhạt vài câu là ẻm lại cười ngay, dễ giận nhưng dễ bỏ qua, bắc ninh có kiểu chiều người yêu như phấn, thích gì ẻm cũng chiều, do vậy chỉ cần nhường nhịn ngọt ngào với ẻm 1 chút thì là cuộc tình lúc nào cũng ấm êm. Tao là người ko khắt khe, ko câu nệ hơn thua, nên chiều bắc ninh được. Lại kiểu cả tuần mới về gặp nhau nên tình yêu nói chung là hạnh phúc.

Làm giám sát khá nhàn, tao cũng ko lạ lẫm gì về quy trình hay các thủ tục. Sau thời gian đầu thăm dò thì thái độ của nhà thầu rất hợp tác, đây là công trình tư nhân, ko giống kiểu nhà nước như hồi mới ra trường nhà thầu với chủ đầu tư khăng khít. Tao được biết chủ đầu tư có quan điểm là ko tiếc tiền nhưng đồng tiền bò ra phải xứng đáng, đề nghị bên giám sát đảm bảo chất lượng tốt nhất cho công trình. Nhà thầu ko dám ho he gì, gần như bọn tao bảo gì là nhà thầu thực hiện cái đó với thái độ rất đàng hoàng, có thể là do giá hợp đồng cũng cao.

Thằng làm cùng tao phụ trách mảng cơ điện, tao phụ trách xây dựng, hạ tầng. Chỉ sau vài tuần làm việc thì thằng sếp hàn ko có gì phải phàn nàn về cách làm cũng như kiến thức của tao, vậy là câu chuyện giữa tao và sếp hàn chỉ là hút thuốc nào đậm, thuốc nào ngọt, rượu ở đâu ngon, gái ở đâu đẹp. Mỗi 1 tuần làm báo cáo tiến độ chất lượng 1 lần gửi cho lão để lão gửi cho chủ đầu tư, thế là xong, còn lại thì tùy ý tao tung hoành ở công trường. Lê la chán ở nhà thầu xong lại về văn phòng ngồi online chat chit.

Xóm tao thuê trọ đã full, hôm đi làm về thấy phòng bên cạnh mới dọn đến, tao sang hỏi thăm, thấy 2 đứa con gái trẻ măng, chắc chỉ 20 tuổi là cùng. Câu chuyện làm quen thì được biết 2 cháu mới học xong trung cấp, đi làm công nhân, quê đâu tận lạng sơn thì phải, mà là người dân tộc gì đó ko phải Kinh. Đúng là gái bản có khác, 2 đứa khiêng đồ cứ phэм phэм, xem ra khỏe mạnh lắm. Tao đi ăn cơm bụi rồi về, thấy 2 ẻm vẫn đang hì hục dọn dẹp. Tao lại sang nói chuyện, đang đâu thấy điện thoại các ẻm có chuông, giật cả mình, cũng là chuông iphone, tao chợt nghĩ thế đéo nào giờ iphone rẻ thế à. Tao hỏi qua loa là sành điệu quá nhỉ, 2 đứa nhìn nhau cười hì hò tàu mà anh, tao bảo cho xem tí nào, ô đêt, ngoại hình như iphone mà bên trong vuốt vào nhìn

khang khác. Đẹt, bọn tàu giỏi thật đấy, kiểu này thích lấy le với gái cứ làm vài cái iphone tung của này để túi áo oách phải biết.

Về phòng chat chit, em yêu quái nhẫn tin hỏi anh có đi học ôn thi ko. Tao bảo ôn gì, ẻm kêu ơ ko ôn thì thi vào mắt à, thi cao học vẫn phải thi toán, giải tích các thứ cơ mà. Mẹ, nhắc mới nhớ, hình như tháng 6 mới thi thì phải, tao bảo anh đi công trình rồi, thôi chắc ko thi cao học nữa đâu. Yêu quái kêu ơ hay, người tình mỳ tôm của em bỏ em thật à. Hỏi han một hồi chốt lại ẻm kêu cuối tuần về qua em xem mặt mày đi rừng thế nào nhé. Tao nghĩ bụng về hà nội bị bắc ninh xích mẹ nó mất luôn còn có thời gian mà đi chắc.

Đúng là trời chiều lòng người, đến cuối tuần thì bắc ninh dặn anh nếu về thì cứ qua phòng em nghỉ ngơi, em về quê ăn cưới chắc sáng thứ 2 mới lên được. Tao ừ ào bảo chán thế, cả tuần ko gặp nhau em lăm, bắc ninh bảo tuần sau em bù nhé, đằng nào tuần này cũng đang bị, hihi. VKL hihi. Trời mưa, công trường nghỉ, tao ngồi online cả ngày, 3 thấy trò đốt thuốc khói mù mịt trong văn phòng, thằng nhà thầu sang gõ cửa mà tí ngạt thở, nó kêu trời mưa, công trường tổ chức mời 3 ông tvgs đi nhậu cho tăng tình đoàn kết. Tao gật đầu trước cả sếp bảo ok. Lão nhà thầu bảo sẽ gọi taxi đi lên thành phố ăn cho đàng hoàng. Đệch, xác định lên đấy lại gái gú là cái chắc. Thời tiết mát mẻ, lại mưa, uống rượu ngon thật, hôm đó uống khỉ thế, có 14 người mà uống hết 6 lit rượu và 1 thùng beer. Uống xong vẫn chưa thấy say gì cả. Tay chỉ huy trưởng nhà thầu bảo đổ bộ vào quán hát. Lão sếp hàn bọn tao có vẻ ngại bảo thôi nó về trước, về hà nội kéo muộn. Nài vài câu ko được nên để lão về. Còn lại quẩy tung bừng trong quán hát, nhìn các em nhân viên cũng đến khổ, hết thằng này ôm lại đến thằng kia mó, miệng vẫn phải cười tươi. Xong thì cũng gần 11h, tao đi taxi về thằng nhà trọ luôn. Lịch kịch lên phòng, người nồng mùi rượu, thấy 1 em lạng sơn chạy ra cửa hỏi anh về muộn thế, tao âm ừ rồi vào phòng nằm lăn ra giường ngủ, quên cả chốt cửa, tắt điện.

Đang ngủ thì có cảm giác cứ giật giật, tao khẽ mở mắt, đm, con bé phòng bên đang moi moi ví với điện thoại trong quần bò của tao. Tao lại để túi trước nén chặt, khó rút ra. Tao túm lấy tay bảo e làm gì đấy. Con bé giật mình ơ ơ. Tao bảo định móc ví à, con bé mặt tái mét kêu em ko. Đm, tao tỉnh người, sờ túi thấy điện thoại, ví vẫn nguyên. Con bé kêu em xin anh, em xin lỗi. Địt cụ, ranh cắp con đã ý định bố lão thế này, ko chấp nhận được, ko thể ở cùng bọn ăn cắp này được. Tao bảo lão lếu, gọi chủ nhà, báo công an đến mới được. Con bé quỳ xuống nói nhỏ em xin anh ạ, em biết lỗi rồi, em đang cần tiền quá nên mới như vậy, anh đừng báo để em còn đi làm, em mới xin được việc thôi ạ, em xin anh, anh muốn gì em cũng được nhưng đừng báo công an. Tao nhìn con bé cũng có nét tội nghiệp. Tao thở dài rồi nói thôi được. Bây giờ lên giường cởi hết quần áo ra. Con bé lại ơ, tao dồn mặt nói ko thì lên công an, con bé dạ dạ đừng anh, nói rồi nó đứng dậy lại giường ngồi, tao hỏi đã quan hệ bao giờ chưa, con bé kêu rồi ạ, tao hỏi tiếp bao nhiêu lần rồi, nó bảo ko nhớ, nhiều rồi ạ. Tao phì cười. Bảo thôi về đi, tóm lại anh ko thích ở cùng bọn ăn cắp, tốt nhất em tìm chỗ khác mà chuyển đi cho đỡ phải chạm mặt nhau. Con bé dạ dạ rồi về phòng. Tao đi ra chốt cửa. Đm, ranh cắp con láo thật.

Cầm điện thoại xem, vl, 3h sáng rồi, thế mà nó vẫn còn rình mìn để móc ví hay sao. Tỉnh giấc, đeo ngủ nổi nữa, nằm lê la cố đến 5h sáng thì dậy tắm giặt, tắm giặt xong vào cầm điện thoại đã thấy tin nhắn của sếp hàn kêu hôm nay tao ko xuống công trường nhé. Đẹt, chắc hôm qua say quá chứ gì, đã thế tao cũng nghỉ mẹ luôn buổi sáng cho xong. Dặt dẹo đến 7h thì xách ba lô đi ăn sáng. Xong ra bắt xe về mỹ đình luôn. Lên xe gọi điện cho bắc ninh hỏi em vẫn ở quê hả, kêu vâng, em về từ tối qua, anh có về hà nội ko, tao bảo có, đang trên xe rồi, chắc anh qua mấy thằng bạn chơi, bắc ninh vâng dạ, nhẹ nhàng, ngoan ngoãn, hình như học phong cách của Phấn thì phải. À đúng, nhắc đến phấn mới nhớ, tao gọi luôn. Phấn nghe máy, tao bảo anh về hà nội chơi mà ko có chỗ trú chân, phấn cười bảo chỗ em luôn sẵn lòng chào đón, tao hỏi thật hay đùa, phấn bảo thật chứ đùa gì, anh ko nhớ chỗ em có đến 3 phòng ngủ sao, lúc nào anh về. Tao bảo tầm 9h về đến mỹ đình, phấn kêu ok 9h em ra đón...

Phấn đúng hẹn. Chân dài, váy ngắn, LX trăng ra đón. Tao ngồi lên xe bảo dùng nước hoa gì mà thơm thế. Phấn phụng phiu bảo lão công tử tặng em đấy. Tao chột dạ, nói ta ra khỏi eo em, tao hỏi em yêu tên đó rồi à. Phấn cười, phấn kêu làm gì mà đê phòng ghê thế, yêu đâu mà yêu, chả hiểu sao tự dung đợt đó lại tán tỉnh em sau bao lâu ko gì, hóa ra là anh xui nó tán phải ko. Tao cười trừ, vừa đi phấn vừa kể em ko hợp với kiểu người đó đâu, hắn công tử hà nội, có chăng chỉ là trêu đùa hời hợt, em đâu phải phấn của ngày xưa nữa, em muốn những mối quan hệ nghiêm túc. Tao lại xiết chặt vòng eo, tao hỏi anh có nghiêm túc ko, phấn hihi, anh ko xếp vào thể loại gì, ôm vừa thôi kéo tắc thở. Về phòng phấn, gặp mấy người lạ, phấn bảo có vợ chồng anh chị cùng công ty em mới đến ở tầng 1, cho ở cùng cho vui anh ạ. Tao gật đầu chào hỏi xã giao rồi lên phòng. Phòng cũ ngày xưa của tao với thằng thông, vẫn thế, có được gắn thêm mấy khung ảnh với trăng sao nọ kia. Phấn rót nước mồi tao, phấn kêu hôm nay bắc ninh về quê nên mới qua đây chứ gì. Tao tí sặc, sao chuyện này phấn cũng biết. Phấn như đoán được thắc mắc nên nói luôn, em với bắc ninh giờ hơi bị thân nhau đấy nhé. Vl, lại thân nhau kiểu bắc ninh với Luật xong rồi cái gì chúng nó cũng biết, chỉ mỗi tao ko biết gì. Tao uống hết cốc nước thì nằm dài ra giường, ngồi xe mỏi lưng, tao bảo phấn đấm lưng cho anh phát, phấn kêu hihi còn lâu, nói vậy nhưng vẫn leo lên đấm bẹp bẹp, vừa đấm vừa hỏi chuyện công trường...

Tao hỏi phấn dạy gì mà bắc ninh giờ nó nhu mì lắm, phấn kêu có dạy gì đâu, chị em chat chit với nhau toàn bàn về anh, em trêu nó là yêu chung 1 người nhưng ko xung đột như bọn mình đúng là hiếm. Tao ngoái đầu ra hỏi em vẫn yêu anh ư. Phấn mỉm cười, có bao giờ em nói hết yêu anh chưa, chỉ là em biết chúng ta chỉ dừng lại ở bạn thân, rất thân thôi. Tao lại úp mặt vào gối, hỏi bựa 1 câu, bạn thân có được làm gì ko, phấn hihi làm gì thì làm, đừng để bắc ninh biết. Đệt, lại còn nói thế nữa. Tao thiu thiu ngủ.

Đến trưa phấn mới gọi dậy đi ăn. 2 đứa đi quán cơm bụi, cảm giác giống ngày xưa 2 đứa hay đi, thấy vui vui. Ăn xong phấn bảo chiều em phải lên công ty có việc, đúng ra sáng phải đi thì chiều được nghỉ nhưng sáng đón anh nên chiều phải đi, anh cứ ở nhà nghỉ nhé, chắc em cũng về sớm thôi. Tao ậm ừ, đằng nào thì tối nay cũng ngủ lại chỗ phấn. Phấn thay đồ đi làm, thay xong ra còn bảo anh xem bộ này đẹp ko, tao ngó nhìn, mẹ kiếp, thấy trong lòng tiếc tiếc, phấn đẹp thật. Phấn đi làm, tao nằm gác chân xem facebook. Thấy yêu quái đang đi like dạo, tao pm hỏi cafe tí ko mỳ tôm, vừa về hà nội ko có ai chơi, ẻm kêu anh đang ở đâu, tao bảo cầu giấy, ẻm kêu qua chỗ em đi, tao trả lời ko có xe, ẻm bảo thế thì thôi. Mẹ, thôi thì thôi, tao lướt lướt fb tiếp, chục phút sau thấy yêu quái pm hỏi ơ thế thôi thật à, tao gõ chả thôi thì gì, ai đi bộ hay đi xe ôm đi cafe chắc. Yêu quái hihi bảo thế 30p nữa ra đầu đường đi chị qua, chị là chị nhường cậu đấy nhé. Mẹ con ranh dám xưng hô bố lão, vả cho tung mông giờ...

Được cái bọn trẻ khá tác phong, tao chưa kịp ra ngõ thì yêu quái gọi điện bảo em đang ở gần trường quốc gia rồi, tao ok, chỉ địa chỉ ngõ. Ra đến nơi đã thấy cháu đang ngồi trên xe chống 2 chân thẳng tắp, tì khuỷu tay vào đồng hồ, cầm điện thoại bấm bấm. Tao đi ra ú òa làm em giật mình. Tao bảo chào chị yêu quái, chị muốn chết ko. Yêu quái toe miệng cười kêu lên xe đi ku em. Tao trèo lên xe, yêu quái lại nói ơ định ngồi sau thật à, tao bảo em phải ngồi sau chị để còn lái máy bay chứ. Yêu quái ha hả cười bảo xuống ngay.

Chở yêu quái vòng ra mỹ đình, vẫn là quán cafe quen ấy. Hỏi han linh tinh đủ thứ xong ẻm rủ bảo đi ôn thi cao học cùng đi, đi học giờ mà ko có chàng em thấy thiếu thiếu, kém động lực lắm. Tao thở dài, học hành beep gì nữa, ng yêu cũ thì bỏ spa đi mỹ rồi, cũng chả hứng thú gì nghề kinh doanh, nhìn mấy thằng quần đen áo trắng chém gió văng nước bọt mà ko thiện cảm mấy. Yêu quái kêu em cũng ko thích học đâu mà trường bắt học, thôi đành vậy. Ẻm hỏi thế giờ yêu ai rồi, tao bảo nhiều quá ko nhớ, trong đó có cả em. Yêu quái giơ ngón tay thối lên miệng làm khẩu hình chữ fuck you. Tao túm mẹ tay lại, ẻm giật về mấy cái ko được, ẻm lấy đà giật mạnh, tao bỏ tay ra, ẻm mất đà rụt tay về đỗ nguyên cốc sinh tố vào đùi, tao cười ha hả, ẻm đỏ bừng mặt bảo bắt đền anh đấy, ẻm lấy giấy vuỗi vuỗi lau lau rồi xị mặt có vẻ dõi thật, tự dung đứng dậy đi về

luôn. Tao vội vào trả tiền nước rồi đi theo em, ko kịp, ra đến cửa thì ẻm đã đi được chục m rồi. Tao lắc đầu cười một mình.

Đi bộ thong dong buổi trời cuối xuân, thấy nhàn nhạt, ko biết bên trời Tây Luật có thích thú gì ko, mấy lần định hỏi bắc ninh nhưng lại thôi ko dám hỏi, sợ bắc ninh nghĩ mình còn vương tình cũ thì ko hay. Nhớ ra em thư ký, gọi điện hỏi ẻm ở nhà ko qua chơi tí, ẻm kêu ko ở nhà, đang đi luyện thi toeic, công ty mới có chế độ đạt chứng chỉ tiếng anh sẽ tăng lương 1 triệu. Ẻm kêu cứ qua đi có em du lịch ở nhà đấy, du lịch chia tay bạn trai rồi, có ý định gì thì vào xơi đê. Bố con hâm. Thế là ko có chỗ nào đi, nghĩ hay là vào xem phim, ở công trường lâu ngày chả biết rạp phim có gì mới, vậy là tiến về phía Garden. Đang đi thì thấy còi xe pip pip, quay lại nhìn, là yêu quái. Yêu quái lên bảo em ko thể tha thứ cho anh dễ thế được, phạt anh mời em đi ăn. Tao cười toe, tưởng gì, tao bảo đi xem phim trước nhé, yêu quái gật đầu cũng được. Vào rạp phim, tao dắt tay ẻm vào, nhìn tình cảm górn. Ngồi cạnh nhau, thấy cảm giác lạ mà quen, quen mà lạ, yêu quái mang hình bóng của Luật, kiểu vô tư, cá tính, tao quay sang nhìn ẻm, ẻm cũng bất chợt nhìn tao, tao lảng tránh nhìn lại màn hình, bỗng thấy bờ môi mềm chạm vào má, tao lại quay sang nhìn yêu quái, ẻm cười thật duyên nói nhìn anh đáng yêu lắm...

Đm, là tỏ tình hay thế nào đây. Tao ra hiệu ghé sát tai vào, tao nói rất nhỏ, anh có ng yêu rồi em ạ. Yêu quái cũng ra dấu bảo tao ghé sát tai vào, ẻm cũng thì thầm, thế thì có sao đâu anh...

Thất bại, quả thật là 1 sự thất bại, tao đã cố gắng lắm để yêu quái khỏi cho tao vào tầm ngắm, tao đã mệt mỏi với yêu đương rồi, nhưng sự cố gắng ấy đã là vô nghĩa. Xem hết phim, tao dùng đến sách lược cuối cùng là chạy trốn. Tao giả vờ nghe điện thoại rồi bảo có chuyện gấp, lỡ hẹn với em hôm nay, để hôm anh anh mời đi ăn sau nhé. Yêu quái cũng tỉnh bơ bảo ok, nợ nhớ trả là được.

Tao về phòng Phấn nghỉ ngơi, ko nỡ hút thuốc trong phòng con gái nên nằm 1 lúc tao lại ra ban công ngồi. Chỗ quen thuộc ngày xưa, thấy nhớ thằng Thông, nhớ nâu, nhớ đen, đương nhiên có 1 chút chút nhớ Luật. À còn cô học sinh gần nhà đây nữa, đợt rồi xem ảnh đã thấy cười mẹ rồi, cười cũng đều mòn mình gì cả. Rồi nhớ đến bọn tóc vàng, Giữa, mỹ nhân...Dòng hồi ức gãy gọn bởi tiếng chuông điện thoại. Chạy vào phòng lấy đt, là bắc ninh gọi, bắc ninh hỏi đang ở đâu, tao bảo đang ở nhà cũ ngày xưa bọn mình ở, bắc ninh kêu á, biết ngay mà, lại qua nàng phấn chứ gì. Tao bảo ừ, qua trông nhà hộ thôi chứ ko làm gì đâu, phấn đi công việc ko ở nhà. Bắc ninh hỏi han vài câu vớ vẩn rồi hỏi lúc nào anh đi, tao bảo chắc chiều mai hoặc sáng ngày kia. Ẻm bảo rồi, tối về phòng em mà ngủ nhá. Cậu dặn dò đầy hàm ý.

Tao cũng định thế, phấn là bạn thân thôi, nếu cứ chịch chịch mãi này thì bao giờ mới hết thân được, phải để cho ẻm lấy chồng chứ. Nghĩ là làm, tao xe tờ giấy viết vài dòng để trên giường rồi xách ba lô đi. Không muốn nhắn tin gọi điện hay đúng hơn là ko dám, ko nỡ, ko nỡ làm phấn buồn...

Tắm giặt xong thấy đói đói, gọi điện cho vài thằng bạn, ko gặp được thằng nào. Thôi về nhà nằm tự kỷ. Mẹ kiếp, chừng 11h đêm đó nghe tiếng vợ chồng phòng cạnh dã nhau, tao tự hỏi bắc ninh cứ thế này thì chịu thế đéo nào được nhỉ, nghe rõ mồn một. Tầm 12h nằm trằn trọc ko ngủ được, hé cửa cho khói thuốc bay, thế beep nào thấy phòng cạnh cũng lạch xạch mở cửa, rồi tiếng dắt xe máy, tao tò mò giờ này còn đi đéo đâu, nghe qua khe cửa, đéo phải là vợ chồng nhà hàng xóm, là thằng nào lạ hoắc. Thảo nào từ chiều đến giờ cứ thấy đóng cửa im im bên trong. Hay bọn này chuyển nhà rồi, bọn khác đến mà tao ko biết. Nằm ngáp ngáp lười nghĩ, chốt cửa rồi ngủ. Đm, đang thiу thiу thì nghe tiếng xe máy bình bịch, chắc là thằng beep khi nãy về. Đúng thế, tao nghe tiếng mở cửa rồi dắt xe vào trong. Yên tĩnh trở lại, mãi mới vào giấc ngủ.

Điều thú vị là sáng hôm sau thức giấc, mở cửa ra thấy bà vợ hàng xóm đang phơi quần áo. Thấy tao mụ giật mình hỏi ơ chú qua từ lúc nào. Tao bảo em về từ chiều tối qua, say rượu nằm ngủ

như chết giờ mới dậy được. Thấy nét mặt mụ khẽ rung động. Tao thầm chửi, Đmm con tiện nhân.

Định bụng là thôi việc người ta thì kệ mẹ nhà người ta, những nghĩ chồng mụ cũng là dân xây dựng, cứ thấy tức anh ách, tao hỏi anh nhà chị đâu rồi nhỉ. Mụ có vẻ dè chừng nhưng vẫn trả lời lão đi công tác tận nha trang, nghề xây dựng các chú cứ bay như chim ấy. Tao bảo vâng, em cũng đang công trình, cuối tuần mới về thăm nom người yêu được đây, hôm nay về thì lại đúng ngày nó về quê, ko biết ở nhà nó có tòm tem gì ko. Tao thấy bẹt phát, mụ đánh rơi cái quần lót. Mụ cúi xuống nhặt, tao nhìn xuyên qua cổ áo, quả ngực lủng lẳng xem ra là có nét thời gian quá rồi. Mụ đứng dậy phơi tiếp và nói chị thấy BẮC NINH NGOAN MÀ, con bé sống biết điều lắm. Tao nửa đùa nửa thật bảo chị để ý giúp em, nếu mà phát hiện ra lèm nhèm thì em về khâu bím. Mụ phì cười rồi lại đỏ mặt. Tao vào trong nhà thay quần áo, đi ăn sáng.

Khu mỹ đình này thuộc như lòng bàn tay, quán nào tao cũng biết. Lang thang ra quán cháo lòng gọi bát cháo, nhìn thấy tiết canh ngon quá chả nhẽ lại gọi ra ăn xuông 1 mình, chán chán lấy điện thoại xem gọi cho ai, cuối cùng lại gọi cho Phấn. Phấn nghe máy, vẫn giọng nhẹ nhàng hỏi hôm qua về sao ko báo em trước, làm em cố về sớm để đi chơi, ai ngờ về thấy tờ giấy chỏng chơ, giận tắt cả nắng. Tao trêu có tắt nứng ko, phấn bảo vô duyên mất nết. Giờ gọi làm gì đây. Tao bảo đi ăn sáng, anh ra ăn cháo mà ngồi 1 mình hơi buồn. Phấn bảo thôi ko ăn, béo lắm, tí anh qua đây đi chơi đi, ở nhà rầu hết cả người, em đi đánh răng rửa mặt đã nhé, vừa ngủ dậy.

Đệt, lắm mối mà tối nǎm không là đây chứ đâu. Vậy là cố nhịn miệng ăn mỗi bát cháo lòng xong thì về, ra quán nước quen ngồi đánh xèng mua vui, đen quá toàn thua, nên ngồi lúc thì về. Về phòng thấy mụ hàng xóm lại đang phơi chăn ga, tao trêu làm gì mà giặt giữ ghê thế. Mụ bảo may quá chị đang ko căng được cái dây, chú giúp chị với. Dù đã ác cảm sẵn rồi nhưng chả nhẽ lại ko giúp, thôi đành vậy. Căng xong dây mụ lại bảo vắt hộ chị cái chăn, mình chị ko vắt được, vậy là tao 1 đầu, mụ 1 đầu vắt, tao bảo chị biết vắt cổ chày ra nước là gì ko, mụ bảo cổ chày làm gì có nước mà vắt, có cái khác giống cái chày thì vắt được. Á, đm, đậm đặng thật. Xong việc tao vào phòng luôn, lại nằm xem face ngắm gái mãi đến hơn 10h thì phấn gọi điện. Phấn hỏi Ơ anh ko qua em à, tao nói bắc ninh hạn chế ko cho qua, phấn cười hihi nói anh với em là bạn thân, bắc ninh hiểu điều đó mà, anh lại sợ bắc ninh á. Tao cười nhạt nghĩ thực ra là anh sợ em phấn ạ, anh sợ cứ lấn cấn mãi ko dứt ra em thì em mới là người khổ, thanh xuân có thời, si mê mãi như vậy để được gì. Phấn lại nói thôi qua đi, đi ăn xong đi lượn phố tí. Để phấn nài nỉ vậy, tao ko đành. Ủ đi thì đi. Chợt nhớ ra là ko có xe, bảo lại với phấn, phấn hihi à quên, thế anh đang ở phòng bắc ninh à, em qua đón nhá. Ủ thì nhá.

Nửa tiếng sau phấn qua, phấn đi vào gọi, tao ra, mụ hàng xóm cũng ra, nhìn thấy phấn, ánh mắt mụ đầy vẻ nghi hoặc. Tao bảo luôn bắc ninh là ng yêu hiện tại, đây là ng yêu cũ của em chị ạ, chia tay xong bọn em vẫn là bạn thân thiết. Mụ chỉ cười xòa lại cố hỏi chiều cậu có về chị lại nhờ thu hộ cái chăn. Mẹ con tiện nhân, lại thăm dò để dẫn trai về chứ gì, hôm nay ông phải bắt sống. Tao bảo tối em đi công trình rồi còn đâu, nói xong tao với Phấn đi luôn, phấn hỏi Ơ chiều a đinh công trình luôn à, tao cười cười kể lại vụ tối qua, tao bảo tối nay phải bắt sống, phấn có vẻ hào hứng nói cho em tham gia cùng cho vui...

Chiều đó đưa phấn tung tăng khắp hà nội, phấn vui ra mặt, cứ hớn hớn hở hở mè heo cái nọ cái kia. Đi mỏi hết cả háng tao bảo thôi về nhà nghỉ, vậy là về nhà phấn lúc 4h chiều. Thấy 1 đám 4-5 đứa con gái đang ngồi bên phòng bạn phấn, chính là phòng bắc ninh ngày xưa. Vkl. toàn chân dài đùi trắng áo dây, nhìn ko khác gì động nhèn nhện. Thấy tao với phấn về bọn nó chả ngại ngần gì, còn í ới đùa nhau. Tao hỏi phấn đám nào đấy mà chất thế. Phấn thở dài kêu mới xuất hiện, bạn của bạn em, thỉnh thoảng rảnh qua đây tụ tập đánh bài. Nhìn mặt phấn có vẻ ko ưng, tao bảo thế thôi qua phòng bắc ninh đi nằm nghỉ cho đỡ ồn. Phấn bảo ai làm thế, ngại chết. Đang lăn tăn thì bắc ninh gọi điện, em hỏi anh xuống công trường chưa, em qua quể vỡ chơi với anh. Tao chả biết thura, ý em là tao xuống công trường đi đứng ở hà nội nữa, sợ lại cuốn vào phấn

chứ gì. Phấn hỏi sao thế, tao bảo công trường có việc, anh phải xuống luôn. Mặt phấn rũ xuống ko nói gì. Chẹp, đéo hiểu sao cứ thương thương phấn, nhưng thôi, thương thì phải dứt. Tình yêu của bắc ninh cũng ko hề nhỏ, làm nhiều người buồn rồi, ko muốn thêm bắc ninh buồn nữa.

Tao bắt xe ôm ra bến xe, cũng bắt được xe xuống công trường. Bắc ninh qua thật, ẻm kêu nhớ anh quá ko chịu được, phải kiểm tra xem có sứt mẻ gì khi cuối tuần về hà nội vắng em ko. Tao hỏi đèn chuyển xanh chưa, bắc ninh bảo ko biết, anh kiểm tra thử đi. Đẹt, đóng như máy, vẫn còn đỏ đỏ rơi rớt nhưng ít, chỉ đủ tạo màu mà thôi.

May rằng hôm ấy ko thấy 2 em gái tộc ở nhà, chắc có khi chuyển chỗ rồi cũng nên. Nhưng vẫn phải bịt mồm bắc ninh lại. Đêm hôm đó dã mạnh mẽ 3 lần. Thề luôn là sáng hôm sau bắc ninh đi khó khép chân, ẻm kêu anh làm mạnh quá em mỏi hết háng rồi.

Cuộc sống lại đều đặn tiếp diễn cho đến mùa hè năm ấy. Tháng 6, nắng như thiêu như đốt, công trường hầm hập, tao chủ yếu là ngủ ngoài container, có điều hòa mới chống nổi chứ về nhà một hôm mà cứ trần trọc cả đêm. Thật bất ngờ là bắc ninh với phấn rủ nhau thuê chung 1 căn chung cư, ở khu nhân chính gì đó. Đm, chúng nó tự quyết chứ ko thông qua tao, chuyển xong xuôi rồi thì phấn mới bảo bạn của phấn hay đưa các bạn về ồn ào nênh phán chán, đúng lúc bắc ninh kêu nóng, thế là đưa thuê được nhà chung cư có sẵn đồ, điều hòa đầy đủ, ngủ mát lắm. Còn bắc ninh thì kêu ráo hết cả bím anh ạ. Đúng là bựa nương. Cuối tuần đó như bao tuần khác, sáng thứ 7 làm xong tao bắt xe về. Là phấn ra đón, chỗ phấn được nghỉ thứ 7 còn bắc ninh thì tuần làm tuần nghỉ. Vào chung cư, đúng là khác bợt thật, sạch sẽ, thoáng mát, đường vào rộng rãi, hạ tầng đầy đủ. Phấn bảo bắc ninh kể rằng lương anh cao, lại kiếm chác được, cứ thuê đi, bắt anh đóng tiền vào chung. Tao bảo anh trên răng dưới có cái ấy, về hà nội phải ăn nhờ ở đợ các em thôi. Phấn hihi cười, mẹ kiếp, cảm giác giả như tao có vợ rồi mà lấy phấn làm vợ lẽ có khi phấn cũng đồng ý...Càng thế càng thấy thương.

Trời mùa hè nắng là thế mà mưa ngay được, sấm chớp đúng đùng, mây đen vần vũ, thế là mưa. Mưa rào như trút nước. Đã gần 6h rồi mà trời vẫn sáng, chưa thấy bắc ninh về, tao hỏi phấn nó có hay về muộn ko, phấn bảo ko, ngày thường bắc ninh về trước em, hay là mưa to quá nên trú mưa đâu đó. Tao bảo em gọi thử xem, phấn ngoan ngoãn nghe lời, ko thấy bắc ninh bắt máy. Phấn bảo chắc là để điện thoại trong cốp rồi, anh đi tắm trước đi. Tao mở ba lô lấy bộ quần áo đi tắm, mưa nên không khí cũng dễ chịu, toàn thấy sữa tắm dầu gội của chị em, tao hé cửa hỏi phấn loại nào là của em, phấn kêu màu trắng, màu đen là của bắc ninh. Tao bảo anh trộn cả 2 vào dùng được ko, phấn hơi đỏ mặt bảo thế thì hỏng người anh tự chịu. Tao cười khanh khách, tao làm thật, quan trọng đếu gì, lấy 2 loại mỗi thứ tí trộn vào nhau tắm, chỉ thấy mùi thơm chứ ko thấy có gì khác biệt. Sấm chớp ầm ầm, tiếng mưa rào rào. Tao tắm xong thấy thật thoái mái, tắm ở nhà trợ trên công trường nước lúc nào cũng nóng như nấu, tắm xong cảm giác còn nóng hơn. Bước ra ngoài ngồi xem tivi, hô phấn đi tắm đi, phấn lấy quần áo đi tắm, cơ bản đã từng yêu nên ko ngại ngần gì, phấn còn nói đứng có rình em tắm nhé. Bố khỉ, ko nói thì ko sao, nói mỗi câu đấy làm thằng bé lại ngóc dậy. Phấn tắm lâu vl 6 rưỡi vẫn chưa thấy ra, tao phải gọi ới câu kéo đột tử ko biết. Phấn nói vọng ra kêu em gội đầu nữa. Tao nằm ra ghế, liu riu, liu riu ngủ, tiếng mưa nhỏ dần. Ko biết ngủ được bao lâu, thấy buồn buồn như ai véo má, tao mở mắt, nghĩ là bắc ninh trêu, tao bảo đi đâu giờ mới vác bím về. Nhưng đéo phải, trước mắt tao là khuôn mặt quá đỗi thân quen, đôi mắt đã ngân ngấn nước. Là Luật, đúng là Luật. Tao ngồi bật dậy, nhìn bắc ninh và phấn ngồi 1 ghế bên kia, tao ngơ ngác hỏi Luật à, sao lại là em...